

உ
சி வ ம ய ம்.

சேக்ஷிதர்க்வாமிகள் அருவிச்செய்த
பெரியபுராணம்
என்றுவழங்கும்
திருத்தொண்டர்சரித்திரம்

ஓம்து புவைவியானில்

சொன்னாடமனாடலம் தருவனெனாநா திருமயிலைநாட்டாண்மை

முத்தியாபுருகியார்வமசம்

சுழிபாயமுதலியார் புத்திரருமாகிய

அருணாசலமுதலியாரவர்களால்

பரிபதித்துவழங்கியிரதியை

சூக்துழாரிலபுகிபதித்தபிரதிகம்பொருள்படாதழைமுடனிருத்ததை

இப்பொருது சாதிருத்தி

செனென-சூன,

பிரதிகமாதகரம்

வேம்புமுதலியாரவர்கள்-குமாரா

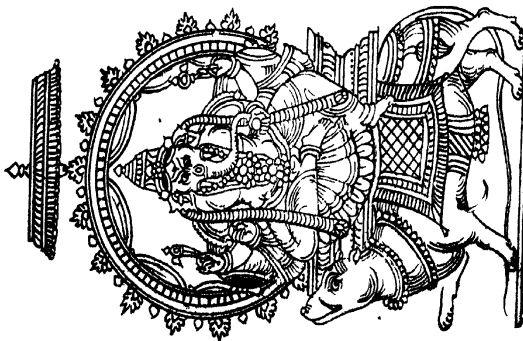
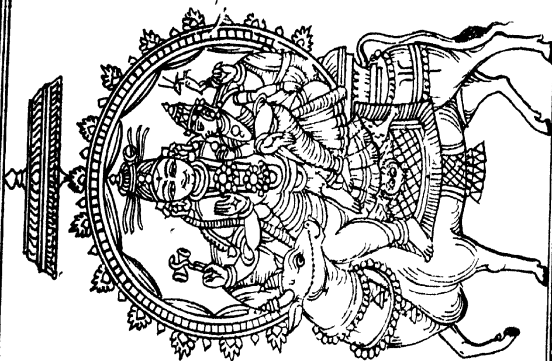
நமசிவாயமுதலியாரது

நிரந்தானிலாசு அச்சயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

Registered=Copyright

உ.
சிவமயம்.

விநாயகர்வணக்கம்.

ஒருகொம்பிரண்டுபெவிமுன்னுமதநாவாய்.

மொருசெய்கையைநுடையபுத்தெள் - வருகங்கை

யாலுதரித்தொன்மைந்தனைமுதததொனைநினை

தெழுபிறப்புநீர்வெட்டு.

இஃது புதுவை - சுப்பராயமுதலியாரியற்றியது.

சிறப்புப்பாடியீரம்.

திருவிண்பப்பயந்து மருவுநல்லிசைபெற்றிட்டுப் பொந்ருதாமுதப் பைங்கடலா
குந், துசிடைக்கைசுத்த காசினிமடந்தை, முகமெனச்சிறந்த தகைமிருசோழ, காட்டி
னம்முநததிற் றீட்டுநிலைமெனு, முழையூர் ருந், மறையாருருதி, மறக்கோலினி
பிறக்கோண்டாக் குந், சோழநாபாயன் வாழும்நாளிற், சிவசமயமசனைவிட் டவசமய
மாரு, மாருகாரிசை நேரியன்விலைந், பற்பலகவிஞர் சொற்பலவிரித்தாந், குணத்
திடநாளுந் திருத்தியுநாதி, மகிழ்வுறுநாளிற் புதழ்பெறுகைவ, சமயமெமெய்ம்மைச் ச
மயமெனறியா, வரணலகுவகிற் பரமிலையென்றப், பரமனையுளத்திற் றிரமுறவிருத்தி,
யோலிவாசருச்சுனை யாவலிற் புரியுந், சேக்கிழாரொனும்பெயர்ப் போக்கறமமைச்சர்,
மன் றனைநோககி மின் றுபாற்சடனுட், டொண் றமினந்த வான்றபாலுண்ண, திழிவு
ளபலபொரு டுய்யுண்டதுபோல், சத்தியமாஞ்சிவ பத்திரவலிந், செய்தவமில்
லாத் தைதவமணாதம், மிழுக்குறநூலின் வழுக்களைக்கற்றீர், மீம்மைமறுமைப்பய
ன் றம்மையு நிறுந், பிறப்பெனாந் கடலினும் வரப்பிலாதமுந், வருந் துறுதன்பென
விருத்திற்சோழன், மிகமர்வருந், சிவிக் தகைமையில்கரிசை, யிருமையின்பமு மொ
ருமையினிழத்தற், கே ரவாமெனரி லோருசிலுநாலக, சொன்னவாய்நாதிப் மன்னிய
சரிதமென், நெருஞ்சாதனையெந் கிங்குருந், வென்றனன், மூவாபுகழ்ருண் மொழித்
தேவருண்மகிழ்ந்து, திருவாருரின மருவியபரமுந், அடியவாதிருந்தைப் படியவருய்ய
ச், சூழ்வந்திலில்ல வாழந்தணாதம், மடியாருக்குமடியே நென்னவடியெடுத் துத், தந்தி
டவவாதிரு சுந்தரத்துதித்த, கோமில்சுந்தர சுவாமிகன்வாக்கால், பறினொருசெய்யுளா
லிசமுறவருந், தித், தொண்டதொருகையென் விண்டனாபதிச, மப்பதிகக்காந் கொப்
பில்லேதாகம, மாகியநூல்தமந் கோடியுநாணாயூப், பொல்லாப்பினையார் சொல்லப்
பொருடெரிந், தந்தாதியாகச் செந்தமிழினமயி, யாண்டார்நயிப் பிண்ணிலித்தனைத்த
னார், திருமுறைகண்ட பெருமையைய, குலசேகரனொடு நலிவாலையமுந், யாதியம
ஹான் தீனோதியின்புற்றார், எவ்விதைதேந், எவ்மரிகமகிழ்ந்து, சொன்னவநூலின்
மன்னுந்பொருளை, யென்னுந், தேறப் பன்னியுளையென்ன, வருண்மொழித்தேவர்
முருணமிகவகலக், கோதிலுநூலை யோதியுளாசொல்லத், தெரிந்திறையின்பப் பெரு
ந்தினாழ்முகித், தொண்டர், தமன்புந், துண்டவெண்முகிசேர், வேணியனருளும் டேணி
ம்கமுருகியிவ், வற்புத்தச்சரிசையைப் பொற்புறவெவாக்கும், விளங்கிடலிலக்கணக்கள
ங்கமினமற், பெருங்காப்பியமதாத், சருங்காருணிய னியேயாதலின் னாயோப்தனை,
வினாவிளிற்றறவெனப், பரவிநின்றாகைக், வருண்மொழித்தேவா பொருணமிகக்
கொண்டு, பதம்பாமருநுந், சிதம்பரஞ்சென்றுபவமங்கொழிக்குந் சிவகங்கையினிற்,

படித்துவிவாரச்சென் முடிந்தபின்னொழுந்து, சபாபதிமுன்னர்த் தபோமணியின்குங், கழ
லிடைப்பட்ட மெழுகெனவுருகி, யிருகாங்குப்பிப் பெருமானந்த, விழிநீர்பெருக
மொழியதுகுழற், செய்யமேனியவெம் மையின்றொண்டர், அன்பின் நிறத்தை யின்
பொமெடியேன், பெருங்காப்பியமாத் தருங்கலித்திறமெற், கருளுவதன்றி மருளுறு
மெனக்கு, வேதமாகிய வோதுநின்வாக்கால், முதலடியெடுத்திங் குதவுதல்வேண்டு,
மென்றடிவணங்கி, நின்றன்னுங்கன், றையனதருளாற் றுய்யவம்மன்றில், உலகெ
லாமுணர்ந் தோதற்கரியவன், என்றசரிவாக் கொன்றெழுந்ததுகேட், டின்புளம்பொ
ங்கி யன்பொடுகேசனைப், பரவியங்ககன்று திருவினிலுயர்ந்து, மீயுயர்ந்தோங்கு மா
யிரங்காலுன், மண்டபமிருந்தித் தொண்டரிதுயர்ந்த, மூவணாபுகழ்ந்து தேவருன்புரி
ந்த, வடிமுதலெடுத்து வடிதமிழ்க்காப்பியம், பொரிதாவியற்றின ரரிதாமந்தூல், வண்
டமிழ்தெரிந்த பண்டிதர்க்கணிப், பாமரதனைத் தோமரவறித, லரியதிலரிதாம் பெ
ரியவந்தூலை, வாசகநடையாத் தேசுறவியற்றி, யெழுதாவெழுத்தில் வழுவாதிசைவித்
தடியவரவடிவீனப் படியவரமயற்குச், சித்திரனைக்கொடு சித்திரித்தாங்காங், கொருப
டமமைத்தத் தரவெனச்சென்னிப், பதியினிள்வாழு மதியிலுயர்ந்த, சங்கரனடியவர்
பொங்குறசெல்லு, ரியம்பினராக வயங்கெழின்முன் னூ, லாய்ந்தரம்புலனம் வாய்ந்தடு
மறிஞாகுக், கொண்டெவர்தமக்கும் விண்டிடவெளிதாச், சங்கிகள்கழிந்து சுந்தர
மான, சித்திரப்படமோ டுத்தமமான, வச்சினிலெவரு மெச்சிடபதித்துத், தந்தன
ன்வயலி னந்துகுலிதோந்தாங், கீன்றாமணில்லவு கான்றற்றிலுருகை, கண்மலர்
ந்தொளிரத் தண்ணெளியீனி, மன்னிருளகற்ற மின்னிலவார்தோண்டை, நாட்
டினிலமர ரீட்டமிதற்க்க, வைத்தபல்லேணி யொத்துவளாதாரூத், தலைமிசைப்
பூத்த வலரினையிரும்பிக், கொள்ளைவண்டி னஞ்சென் றன்னியுண்டலர்த்தேன், கா
மரம்பாடித் தேமலர்குடைந்து, கொங்குதிர்த்தாகாய கங்கைகயைத்தூர்த்துக்குஞ், சோ
லையதுகுழந்த வேலைநிகர்வாவி, வாலாகளெழுந்து பாளையிற் செங்கின், பழக்கு
லையுதிர்ந்தாங் குழங்கிலின்விழுந்த, தெங்கம்பழந் றொங்குஞ்சிதறி, மறுகினிலெழு
ந்து நிறைதருதுகளை, மேலெழுதடக்கி நாலுவிதியிலும், கநியெனச்சென்று ப
திருளிரிவிக்கு, நகரிருடருங்கு நிகரறுசுண்ணச், சாந்தெழினிலயின் காந்தியைவி
ரிக்கு, மாடமாளிகைக ண்டொநானியமங், துன்னெழில்குலவும் பன்னியுளமர்ந்த, தா
ருகன்வனத்திற் காரிகைதங்கன், கற்பினையுழித்த பொற்பமர்க்பாலி, கொச்சையம்
பதியார் மெச்சவளர்ஞான, சம்பந்தரந்த நம்பனியைபாடித், தசையிலென்பதனை வ
சையில்பூம்பாவைப், பெண்ணெனச்செய்த வெண்ணில்புகழ்பெற்று, மந்தரிமயிலா
வந்தவதரித்துப், பரமினப்புகித் தருவரமபெற்ற, காரணமதனை சீரணமயிலைப், பதி
யெனும்பெயரிய துதியிருகருஞ், சுந்தரமமைந்த வந்திவண்ணைன்சிரக், தங்கிரின்றொ
ளிருந் கங்கைபெற்றெடுத்த, புத்திரனாகிய யித்தலமதனில், கல்விகேள்வியினில் வல்
வவகுதி, நீதிதான்முற்று மோதிநன்குணர்ந்து, மன்னர்க்கமைச்சு சென்னவிருந்து,
செறிபுலமன்னர்ச் கறிவுகொளுத்தித், தனைப்புகழ்புலவர் நினைப்பறக்கொடுத்தாங், கி
லையெனத்தோர்த் கிலையெழுதிந்து, பவமகனீரிடநஞ் சிவனடியவரைக், கண்டொ
றுமெதிர்ந்து வேண்டுவேண்டவெல்லோல், தந்தவேளாண்மையெய் முந்துவேளாளர்த
ங், குடியிலவதரித்துப் படியினர்புகழ்க், கேண்மையினவர்க்குநாட் டாண்மையாயிருந்
து, வருமுத்தையவேன் மரபினில்வந்த, வயித்தியநாதன் வியப்புறுபெளத்திர, னம்ம
ரபினர்தந், தம்முறைவழமாய், வில்லறவாழ்க்கையைச் சொல்லுறநடாத்தி, யறம்பயந்த
ருளினப் பத் திறமுற்பெற்றே, பொய்ப்புரவமைந்த சுப்பராயம்பெருந், தகைசெயுந்தீவ
த்தின் மகையிருபயனென், வந்தவரித்துச் செந்தமிழாதி, கல்விபலதேர்த்து செல்வி
மனமேவக், கற்றமர்புகழ்ப்பாய் பெற்றவரங்கிழக், கருகமதனிக்கு மருகென்றிசைக்கு
ம், அருஞ்சுலமென்கிருனை, மலையெனவுகாக்குந் தலைமையிக்கோனே.

திருத்தொண்டர்புராண அட்டவணை.

அடியார்கள் பெயர்.	பக்கம்.	அடியார்கள் பெயர்.	பக்கம்.
சந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்புராணம்	91	கழற்றிவாரநாயனார்புராணம்	362
இல்லையவாழ்ந்தனர்புராணம்	87	கணநாதநாயனார்புராணம்	368
திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்	89	கூற்றுநாயனார்புராணம்	369
இயற்பகைநாயனார்புராணம்	92	பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராணம்	370
இனாயன்குழமாநாயனார்புராணம்	95	புகழ்ச்சோழநாயனார்புராணம்	371
மெய்ப்பொருநாயனார்புராணம்	97	நமசிங்கமூனையநாயனார்புராணம்	372
விறன்மிண்டநாயனார்புராணம்	100	அதிபத்தநாயனார்புராணம்	373
அமர்நீநிநாயனார்புராணம்	101	சலிக்கம்நாயனார்புராணம்	374
எறிபத்தநாயனார்புராணம்	105	கலியநாயனார்புராணம்	375
ஏனாநிநாயனார்புராணம்	108	சத்திநாயனார்புராணம்	376
கண்ணப்பநாயனார்புராணம்	110	இயடிகள் காடவாகோநாயனார்புராணம்	377
ஞாஞலியக்கலநாயனார்புராணம்	119	கணம்புல்லநாயனார்புராணம்	378
மானக்கஞ்சாநாயனார்புராணம்	121	காரிநாயனார்புராணம்	379
அரிவாட்டாயநாயனார்புராணம்	123	நின்னதீநெமொநாயனார்புராணம்	380
ஆனையநாயனார்புராணம்	124	வாயிலார்நாயனார்புராணம்	381
மூர்த்திநாயனார்புராணம்	126	முனையவொர்நாயனார்புராணம்	382
முருகநாயனார்புராணம்	128	கழற்சிக்கநாயனார்புராணம்	383
உருத்திரபசுபதிநாயனார்புராணம்	129	இடங்கழிநாயனார்புராணம்	384
திருநாளைப்போவார்நாயனார்புராணம்	130	செருத்துணைநாயனார்புராணம்	385
திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்	132	புகழ்த்துணைநாயனார்புராணம்	386
சண்டேசுரநாயனார்புராணம்	131	கோட்புலிநாயனார்புராணம்	387
திருநாவுக்கரசுவாமிகள்புராணம்	134	பத்தராய்ப்பணிவார்புராணம்	388
குலச்சிறைநாயனார்புராணம்	139	பரமனையேபாவொர்நாயனார்புராணம்	389
பெருமியிலக்குறும்பநாயனார்புராணம்	193	சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராணம்	390
கானாக்காலம்மையார்புராணம்	194	திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணம்	391
அப்பூதிநாயனார்புராணம்	195	முப்பொழுதுந் திருமேனிநீண்டவொர்நாயனார்புராணம்	392
திருநீலக்கநாயனார்புராணம்	203	முழுநிறப்பூசியமுனிவர்புராணம்	393
நமிந் தியடிக்கநாயனார்புராணம்	206	அப்பாஹமடிச்சார்தார்புராணம்	394
திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்புராணம்	208	பூசலார்நாயனார்புராணம்	395
எயர்கோன் கலிக்காமநாயனார்புராணம்	211	மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்	396
திருமூலநாயனார்புராணம்	347	நேசநாயனார்புராணம்	397
தண்டியடிக்கநாயனார்புராணம்	349	கோச்செங்கட்சோழநாயனார்புராணம்	398
மூர்த்தக்கநாயனார்புராணம்	351	திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்புராணம்	399
கோமாளமாநாயனார்புராணம்	353	சடையநாயனார்புராணம்	400
சாக்கியநாயனார்புராணம்	354	இசைஞானியார்புராணம்	401
சிதம்புலிநாயனார்புராணம்	355		
சித்தத்தொண்டநாயனார்புராணம்	356		

சிலீமியம்.

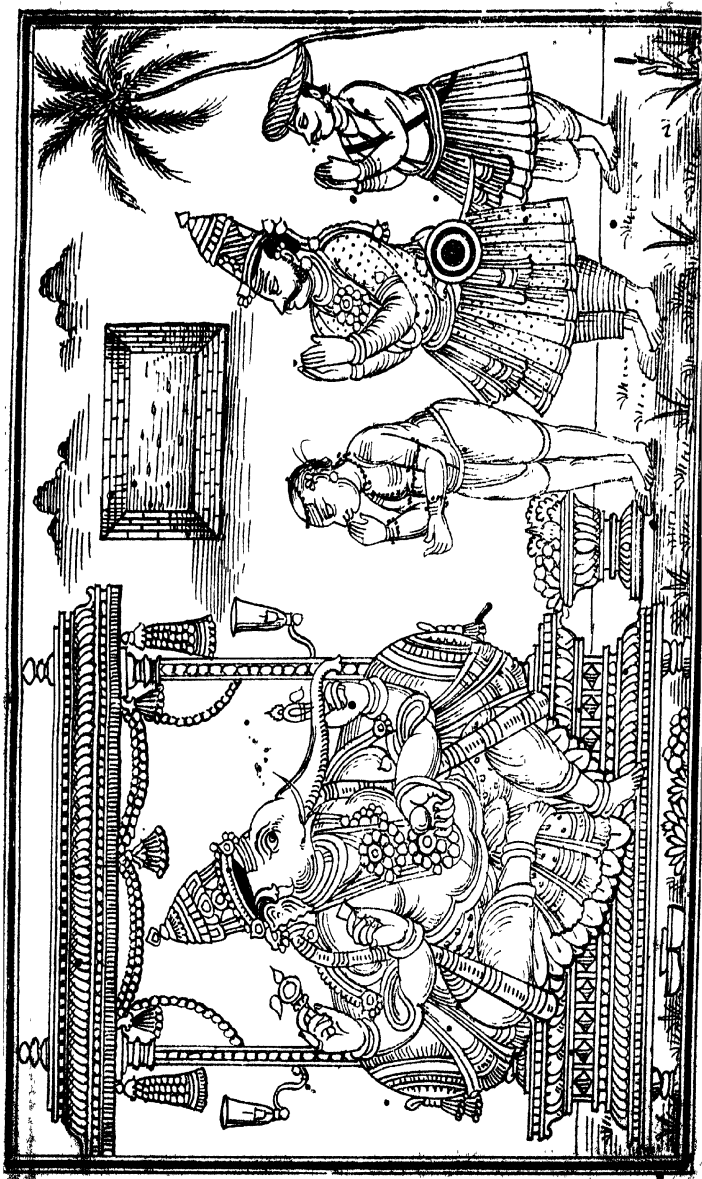
தீருச்சிற்றிப்பலம்.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் சரிதம்.

ஆதிதாலத்திலே நடவிலையில் வசித்தார் ஆசிரமத்திலுள்ள சாமசேனாபொழிந்த பாப்பெருகிய காரணத்தால் பாலாநென்று பெயாபெற்ற புண்ணியநதியானது இடைவிடாது ஓழுகுதலால் மிக்கவளஞ் சுரந்தவரிக்க செழுமையுள்ளதாயி ரீவளமும் நிலவளமும் பயர்வளமு முள்ளதாய காஞ்சிபுரமுதலான பாடல்பெற்ற சிவபுருஷங்க ளும் விஷ்ணுஸ்கலங்க ளும் உள்ளதான் தொண்டைநாட்டுக்கு உட்பிரிவாகிய இருபத் துகாந்துகோட்டகன் ஒன்றாகிய பவியூர்க்கோட்டத்தைச் சொந்த குறையைநகரட்டி ல்குன்றத்தூரில்வாழும் வெள ளாருளசெய்த தவப்பயனல சேக்கிழாமரபில் சை வசமயம் விளங்கும்படி சிவபுண்ணிய நிருவுருக்கெ ண்ட உட்பல பாலு வாயொன் னும் தம்பியாருடன் திருவவசாரத்தி் செய்கு அருண்மொழித் தேவனானும் பிள்ளை த்திருநாமம் புனைந் தவலியறிவுமு, நாகுட சைவசமயக்குரிய தீனக்கோளும் சிவபத்தி யில்திகரித் துச் சதகாலக்கேபுற் செய் கொணாமருக சயில் அன்பாய் சோழபுறநா ளன் அறித்து வரவழைத்த மந்திரிதலைமையும் உக்கமச்சோழப் பாலவராயனென் னும் பட்டப்பெயருந் கொடுக்கக்கொண்டு இமசோக பர்யந்தம் நீதிவாயுமல் செங் கோல்கெலுத்தையில் அந்தச் சோழகேசர் விருத்தும் திருகாசேச்சுர மெனனும்பா டல்பெற்ற சிலந்தைதலில் தாம் வைத்திருக்கும் அரவிநாமி, ரியாசுதம் துபதியா கியகுன்றத்தூரில் மடவளாகமொன்றேற்படுத்தி ஆடம்பரத்தொடையுந் செயல்சோ ழநாட்டிலிருக்கும் திருகாசேச்சுரம்போல திருப்போ கம்பி, தசுமுமபாப்பேசுமுஞ்செ ய்வித்து நிகரிய நமைத்தியகாமியமென மூன்றுவகையாகிய பூசகரஞ் சிறப்பாக டத்திருநாளில்.

அன்பாய் சோழமகாராஜன் சைவசமயப் பற்றினவனாயிருந்த சைவசமய ராஜாஜனிய சிவபுராணுடைய சரிசமென்றேரப்பட்டிருக்கிற சீடாபனையென்னுந் டுல க்கியத்தை நாளதோறும் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறாரையால் சிவசோ (வரம யாதொருபயனும் அடையாமல் வினாள் கழிந்தன) அமையென்று மகவியாகமுற்று அரசனைக்கே கிம்மம் மறுமைப்பயனைக் கரச்சுத்தாகிய நயமுடைய சைவாமயத் தையிருக்கக் கரும்புதினனும் வேம்புசெய்த போல படன்ற அரசனைகையைக்கே டப்பெனனவென அரசன் அவன் பயற்றதை யிசாகில நாமம் மறுமைக்குறு திபயக்கத்தக்க சிவகதையேது அது கீற்றுவல்லாயா நித்தாபண்டோ ல்டையில்வந தகதையோ அன்றி புராதனமோ முன்னாலுண்டோ அது சொன்னவாயா, கேட் டவாயார், தவகதையோ தவமபண்ணிப் பேறபெற்ற சப்தந்தகையோ வரமாத் சொல்லவேண்டுமென செக்கிழார் அது பரமசிவகரின் அடியார்களாகிய திருத் தொண்டாருடைய சரித்திரம் சாமானியர்சனான மற்ருருவரால் சொல்லப்பட்ட தல்ல பரமசிவம் தடுத்தாட்கொண்ட வன்றொண்டொன்னும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிக ளுக்குத் திருவாரூரில் பரமசிவம் நிருபைகூர்ந்து “சிவலீலாமுத்தணாநீதம் அடியார்கு மடியேனென்று” நம்முடைய தொண்டாருபபாடித் துதிசெய்யென்று முதலெலி த்துக்கொடுத்து அவர்களுடைய பெருமைப்பாட்டினை புஞ் சரிதங்கனையர் தெரிந்தரு ளாதுவே முதலடியாக அமைத்த பதினொருதிருப்பாடலாகச்செய்த திருத்தொண்ட த் தொகைக்குத் திருநாரையூர் நமியாண்டார்சம்பி பொல்லப்பின்னையார் அதற்குப் பொருளுகைக்கத் திருத்தொண்டாக ளுடையபெருமைப்பாடு தோன்றக் கலித்தறை யந்தாதியாகச் செய்தனர்.

அதைத் திருமுறைசுண்ட ராஜராஜசேவா சிவாலயசேவர்முதலானபெரியோ ள்களும் மற்றுமுள்ள யாவரும் பாராட்டிக்கொண்டிருந்தார்களென்று திருத்தொண்ட ர்ணர் பேர் மரபு தொண்டியாவும் விவரமாகச் சொல்ல அரசன்கேட்டு ஆனந்தமடை

ந்து சேக்கிழார் சுவாமிகளை நோக்கி இவ்வாறே திருத்தொண்டர் பெருமைகள் விளங்கும்படி பெருங்காப்பியமாக விரிவிற்செய்து தர்சனவேண்டுமென்று மிகுந்தபொருளுக்கொடுத்தனுப்பிவிக்க அருண்மொழித்தேவர் சிதம்பரத்தையடைந்து சிவகங்கையில் ஸ்நாநஞ்செய்து திருநீறு தரித்துக்கொண்டு பரிசுத்தத்தோடு ஐந்தகைக்கெதிரில் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து ஐயனேசேவாரூடைய திருத்தொண்டர் பெருமையைப் பெருங்காப்பியமாகப் பாடிப்படி அடியெடுத்தத்தர்சன வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நடேசமூர்த்தி அருண்மிகுந்து “உலகெலாடுணர்ந்தோதற்சரியவ”னென்று முதலடிபெடுத்துக்கொடுத்த அசுரீரிவாக்கு அடியார்களுக்குத் தில்லைவாழ்ந்தனர் முதலானவர்களுக்குக்கேட்டபோது யாவரும் ஆனந்தபரவச மடைந்தார்கள். சேக்கிழாருங் கேட்டுக்களிசுடர்ந்து வணங்கி திருநெறிக் தலைவனாயுந் தோத்திரஞ்செய்து விழுதிருந்திராஷ்ட முதலான சிவசாதனைத் தரித்துக்கொண்டு ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் வீற்றிருந்து “உலகெலாடுணர்ந்தோதற்சரியவன்” என்னுந் திருப்பாட்டுமூதல் வெள்ளையானைச் சருக்க மீறுகப் புராணஞ்செய்து நிறைவேற்றினர், இவ்வாறு புராணம் நிறைவேறிய செய்தியை அன்பாய்ச் சோழமஹாராஜன் ஏலாளிகளாலுணர்ந்து மிகமகிழ்ந்து நடேசமூர்த்தியானவரூ உலகெலாடுமென்று முதலடியெடுத்தக்கொடுக்கச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் நிறைவேற்றிய புராணத்தை தில்லையிற்சென்று வணக்கவேண்டுமென்று விருப்பங் கொண்டு சுதரங்கசேனைகளும் தன்னைச் சூழ்ந்துவரையானையின்மீது ஏறிச்செல்ல அதையறிந்த தில்லைவாழ்ந்தனர்களும் மடாதிபதிகளும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களும் சேக்கிழார் சுவாமிகளும் மகாராஜாவை யெழுகொண்டு உணர் ஆசிர்வாதஞ் செய்தார்கள் அப்போது முண்டிதமான திருமுடியும் குண்டலமையுந் திருச்செவிகளும் நுத்திராஷ்டகெவுடும் கரமாலையும் கிரமாலையும் விளங்கும்படி சேக்கிழார்சுவாமிகள் கொண்டிருக்கிற சிவவேடசதைச் சோழராஜன் கண்டு மகிழ்ந்துதன்னைமுறியாமல் இரண்டு கரங்களையும் அஞ்சலியாகச்சிசின்மீது வைத்துக்கொண்டு சேக்கிழார்சுவாமிகள் திருவடியை வணங்கி நடேசமூர்த்தியினுடைய திருவடியையும் வணங்கவேண்டுமென்ற அன்புகொண்டு சேக்கிழார் சுவாமிகளும் தில்லைவாழ்ந்தனரும் கூடவரச் சென்று நடேசமூர்த்தியைத் தரிசித்து அன்புலாநகர்த்தப் பரவசஞ்சொண்டு சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து துதிசெய்ய நடேசமூர்த்தியானவர் அரசனே நம்முடைய அன்பனாகிய சேக்கிழான் அடியார்களுடைய பெருமையைப் புராணமாகச் செய்யும்பொருட்டு நம்முடைய வாக்கினால் “உலகெலாடுணர்” அடியெடுத்தக்கொடுத்து அவர்களுடைய தொண்டு முதலானவையும் தெரித்தருளக் கொண்டு புராணஞ்செய்து நிறைவேற்றினன்.

அதினை நீ வினாவில் கேட்கக் கடவையென்ற அந்தச் சிதாகாசமாகிய ஞான வெளியில் அசுரீரிவாக்கு திருச்சிலம்பொலிபுடன் உண்டாக அவ்வொலி எங்குந் திற அடியார்களுடைய செவிகளிலும் புகுத்த அதைக்கேட்ட சோழராஜன் மனமகிழ்ந்துதேசம் னிலுள்ள அரசர்களும, மடாதிபதிகளும், சிவனடிபார்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் வரும்படி ஒலையெழுதியனுப்பி அவர்களெல்லாம்வரக்கண்டு சந்தோஷித்தசேக்கிழார் சுவாமிகளைநோக்கி நடேசமூர்த்தியின்கிருபையால் தேவரருளச்செய்த திருத்தொண்டர் புராணத்தை தேவனோவாகித்து அதனதுபொருளைவிளங்க அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று அரசர் முதலிய அடியவர்களெல்லாங் கேட்டுக்கொள்ள சமமதித்தனர் அதற்குமேல் கணகசபையினிடத்தில் மெழுகிற் கோலமிட்டு அறுகாற்பீடம்பைத்து அதன்மேல் பட்டுவளத்திரமும் அதன்மேல் வெள்ளாவஸ்திரமும் மடித்திட்டு மல்களுந் தூவித்துப் திபங்களுங் கொடுத்து பிராமணர்கள் ஆதனங்கற்பித்து அதன்மேற்றிரு

த்தொண்டர் புராணத்தை வைக்கச்சேக்கிழார் சுவாமிகள் அரசர் முதலானவர்களை நோக்கிச் சிம்ஸையில் நடனஞ்செய்யும் நடேசமூர்த்திக்குப் பொதுவாக அமைந்திருக்கும் ஹரனென்னுந் திருநாமத்துக்கு இசைந்த நட்சத்திரமும் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவவதாரஞ்செய்த நட்சத்திரமும் ஹை சுவாமிகள் திருமுலைப்பாலுண்ட நட்சத்திரமும் திருவாதிரை நட்சத்திரமாதலால் சித்திரைமாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரமாயி இன்றுமுதல் திருத்தொண்டர் சரித்திரத்தை பிரசங்கஞ் செய்துகொண்டேவ்ருமேல்வருஷம் சித்திரைமாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரநாளில் பூர்த்திசெய்கிறோமென்று சொல்லி உத்தேசித்து நாள்தோறும் பிரசங்க நடத்திவர அரசர்முதலானவரும் அன்புடனிருந்து கேட்டு ஆந்தரவரசத்தை யடைந்தார்கள். அதன்பின்பு திருமுறையைப் பசும்பட்டிக் கவளிகைசாத்தி பொந்தட்டில் வைத்து அந்தத் தட்டின் திருமுறையை யெடுத்துக் கொண்டிப்போய்ப் பட்டத்து யானையின்மேற் கட்டியிருக்கும் அம்பாரியில் வைத்துச்சேக்கிழார் சுவாமிகளுக்குப் பின்புறமிருந்து தன்னிரண்டுகரங் களாலும் சாமரை வீசிக்மொண்டு கிராமப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்வித்துச் சிற்சபைக்கு முன்வந்தபோது அரசர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் திருமுறையை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு போய் சந்நிதியில்வைத்து அரசர் முதலாகிய அடியார்கள் யாவரும் நடேசமூர்த்தியைச் சேவித்துச் சேக்கிழார் சுவாமிகளையும் சேவித்துக் கொண்டார்கள். அதன்பின் அரசுத்தனக்கு மந்திரிவேண்டுமேயென்று கருதிப்பாலறவாயர் எங்கிருக் கின்றனரென்று வினவ அவர் குன்றத்தூரில் தன்பேரால் பாலறவாயன்கேணியென்று ஒரு தடாகப்பிரதிஷ்டை செய்து திருநாகேச்சரமென்னுஞ் சிவாலயத்திருப்பணி செய்துகொண்டு இருக்கிறார். என்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு அவரை யழைப்பித்தும் ந்திரிப்பட்டமும் தொண்டைமானென்னும் பட்டப்பேருங் கொடுத்துத் தம்மிடத்திலே வைத்துக்கொள்ள அங்கு நீதிசெலுத்திக் கொண்டிருக்கும்நாளில் தொண்டைமண்டலத்தில் கருப்புக்காலஞ் சம்பவித்தமையால் அத்த நடட்டிலிருப்பவர்களைல்லாருந் தம்மைவந்து அடைய அவர்களுக்கு யாதொரு குறையுமில்லாமல் ஆதரித்தமையால் தொண்டைமண்டலங்காத் பெருமானென்று புகழ்பெற்று விளங்கினார் சேக்கிழார்சுவாமிகள் துறவாச்சிரமத்திலிருந்துநடேசமூர்த்தியினுடையதிருவடி நீழலிலடைந்தனர்

மு ன் று ப் பெ ற்று து.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் மரபுமுறைவிளக்கம்.

சேக்கிழார்வம்சத்திலவதரித்த.

அருண்மொழித்தேவர்
அவர்புத்திரர்-பொன்மலைத்தேவர்
அவர்புத்திரர்-மின்னதேவர்
அவர்புத்திரர்-காந்தீதாம்பலசேவர்
அவர்புத்திரர்-கைலத்தேவர்
அவர்புத்திரர்-கடவுட்டேவர்
அவர்புத்திரர்-மூக்கன்தேவர்
அவர்புத்திரர்-கில்லையம்பலதேவநாயனார்
அவர்புத்திரர்-திருவம்பலதேவநாயனார்
அவர்புத்திரர்-அருண்மொழியுடையார்

அவர்புத்திரர்-திருவாலியையருடையார்
அவர்புத்திரர்-மலையப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-சடையப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-வெள்ளியப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-நயனப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பமுதலியார் (லியார்)
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பவெண்டாசலமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-பொன்னையாமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பஅப்பாவுமுதலியார்

விளம்பரம்.

இப்புத்தகமும் இன்னும் பலவித புத்தகங்களும் வேண்டுபவர்கள்சென்னை குளா அவதானம் பாப்பையாரோட 88-வது நெம்பர் கிரகத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கும் நிரஞ்சனிவிவாச அச்சயந்திரசாலைக்குத் தலைவராகிய பி.வே. நமசிவாயமுதலியாரிடத்திலி. பி. தபால்மார்க்கடியூர் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சுவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசித்தாந்தாசாரியபரம்பபாவிளக்கம்.

சைவசித்தாந்தோபதேச சந்தானாசாரியர்களுள் தலைவராவா பரமசிவனுது அருள்பெற்ற திருந்திதேவர், அவர்மாணக்கர் சனந்ருமார மகாமுனிவர், அவர்மாணக்கர் சத்தியஞானதரிசனிகள், அவர்மாணக்கர் பரஞ்சோதி மகாமுனிவர், அவர் திரு பாவசத்தினுலே கைலாசகிரியினின்றும் நீங்கித் தமிழ்நாட்டிற்கு எழுந்தருளியுபோது அவரிடத்திலே ஞானோபதேசம்பெற்ற மாணக்கர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் எழுந்தருளியிருந்த வேளாளராகிய மெய்கண்ட சிவாசாரியர் என்னும் காரணப்பெயரை உடைய சவேதவணப் பெருமான், அவர் மாணக்கர் நாரப்பத்தொன்பதின்மருள்சிரோஷ்டர், திருத்துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய சகலாகமபண்டிதர் என்னும் காரணப்பெயரை உடைய அருணநதி சிவரசாரியர், அவர்மாணக்கர் சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர், அவர் மாணக்கர் தில்லைவாழ்ந்தனரில் ஒருவராய் அந்தத் திருப்பதியைச் சார்ந்த கொற்றவன்குடியில் எழுந்தருளியிருந்த உமாபதி சிவாசாரியர், அவர் அத்திருத்தொண்டர்புராணத்தைச் சுருக்கித் திருத்தொண்டர் புராணசாரம் எனப்பெயர்ந்து எழுபத்தைத் துதிரவருத்தத்தால் அருளிச் செய்து, சேக்கிழார் புராணமும் பாடியருளினார்.

திருப்பதிக்கோவை.

இப்போது உள்ள தேவாரத்திருப்பதிகங்களை உடையனவாய் இருக்கின்ற

சிவஸ்தவங்கள் இருநூற்றெழுபத்தினுள் அவை வருமாறு.

சோழநாட்டிலே காவேரிக்கு வடகனையில் உள்ளஸ்தலங்கள். = சிதம்பரம், திருவேட்கனம், நெல்வாயில், கழிப்பாலை, பெருமணம், மேய்த்திரப்பள்ளி, திருமல்லையாயில், கலிக்காழர், சாய்க்காடு, பல்லவன்ச்சேரம், திருவெண்காடு, திருக்காட்டுப்பள்ளி, குருகாழர், சீர்காழி, கோலக்கா, புன்டிருக்கு வேலூர், கண்ணர்கோயில், கடைமுடி, நின்றியூர், திருப்புன்கூர், நீரே, அன்னியூர், வேள்விக்குடி, எதிர்கொன்பாடி, மணஞ்சேரி, திருக்கொறுக்கை, கருப்பறியலூர், குரக்குக்கா, வாளொளிபுறூர், மண்ணிபடிக்கா, ஓமம்புலியூர், காண்டிமுள்ளூர், திருநாணாயூர், கடம்பூர், பந்தனநல்லூர், கஞ்சனூர், கோடிகா, மங்கலக்குடி, திருப்பனந்தான், ஆப்பாடி, திருச்சேய்ருவூர், தேவன்குடி, வியலூர், கொட்டையூர், இன்னம்பர், புறமபயம், விசயமங்கை, வைகாழி, வடகுரங்காடுதறை, திருப்பழனம், திருவையாறு, நெய்த்தானம், பெரும்புலியூர், திருமுழப்பாடி, திருப்பழுவூர், திருக்கானூர், அன்பிலாலந்தறை, மாந்தறை, பாறையூர், திருவரணைக்கா, திருப்பைஞ்ஞலி, பாச்சிலாச்சிராமம், நங்கேயம்மலை. ஆக ௭.

சோழநாட்டிலே காவேரிக்குத் தென்கனையில் உள்ளஸ்தலங்கள். = வாட்போக்கி, கடம்பந்தறை, பராய்த்தறை, கற்குடி, முற்கீச்சேரம், திருச்சிராப்பள்ளி ஏறம்பியூர், நெடுங்கனம், மேலக்காட்டுப்பள்ளி, ஆலம்பொழில் பூந்துருத்தி, கண்டியூர், சோற்றத்தறை, வேலிக்குடி, தென்மீழத்திட்டை, புள்ளமங்கை, சக்கரப்பள்ளி, குருகாழர், டாஸத்தறை, நல்லூர் ஆயூர்ப்பசுபதிச்சேரம், சத்திமுற்றம், பட்டச்சேரம், பழையாறை, வடதளி, வலஞ்சுழி, குமப்கோணம், குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம், குடந்தைக்காரோணம், திருகாழிச்சேரம், திருவிடைமருதூர். தென்குரங்காடுதறை, நீலக்குடி, வைசன்மாடக்கோயில், நல்லம், கோழம்பம், திருவாவடுதறை, தருத்தி, திருவருந்தூர், மாயூரம், விளநகர், பறியலூர், செம்பொன்பள்ளி, நளிப்பள்ளி, வலம்புறம், தலைச்சங்காடு, ஆக்

கூர்த்தான் தோன்றிமாடம், திருக்கடவுள். திருக்கடவுள்மயானம், வேட்டக்குடி, தெளிச்சேரி, தருமபுறம், திருநள்ளாறு, கோட்டாறு, அம்பாப்பெருங் திருக்கோயில் அம்பரமாகாளம், மீயச்சூரிளங்கோயில், திவதைப்புதி, பாம்புறம், சிறுகுடி, திரவீழிமிழலை, வன்னியூர், சுருவிலி, பேணுபெருந்துறை, நதையூர்ச் சித்தீச்சரம், அரிசிநகரைப்புத்தூர், சிவபுரம், சுலயநல்லூர், அருக்குடி, வாஞ்சியம், நன்னிலத்துப்பெருங்கோயில் கொண்கைச்சரம், பனையூர், விற்குடி, திருப்புகவூர், வர்த்தமானீச்சரம், இராமணதீச்சரம், பயற்றூர், செங்காட்டக்குடி, மருகல், சாத்தமங்கை, நாகைக்காரோணம், சிக்கல், தீழ்வேளூர், தேவூர், பள்ளியின் முக்கடல், திருவாரூர் மூலட்டானம், திருவாரூரநெறி, திருவாரூர்ப் பறவை புண்மண்டளி, விளமர், கரவீரம், பெருவேளூர், சீலயாலங்காடு, குடவாயில், சேறை, நாலூர்மயானம், கடுவாய்க் கரைப்புத்தூர், திரும்புளை அரதைப்பெரும்பாழி, அவளிவணல்லூர், பருதிசியமம், வெண்ணி, பூவனூர், பாதாளீச்சரம், திருக்கனார், சிற்தேமம், உசாத்தானம், இடும்பாவனம், கடிக்குளம், தண்டலைநெறி, கோட்டூர், வெண்ணிறை, கொள்ளம்பூதூர், பேயோயில், கொள்ளிக்காடு, தெங்கூர், செல்லிக்கா, நாட்டியத்தான்குடி, காரையல், கன்றப்பூர், வலிவனம், கச்சினம், கோளிலி, வாய்மூர், வேதாரணிபம் அகத்தியான் பள்ளி, கோடிக்குழகர், ஆகௌசுமநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = திருக்கோணமலை, திருக்கேதீச்சரம். ஆ. உ.

பாண்டிகாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = மதுரை, அப்பனூர், திருப்பரங்குன்று திருவேடகம், கொடுங்குன்றம், புத்தூர், புனவாயில், இராமேச்சரம், ஐடானை, காணப்பேர், பூவணம், திருச்சுழியல், திருக்குறழலம், திருநெல்வேலி. ஆ. கச.

பெருங்காட்டில் உள்ள ஸ்தலம் = திருவஞ்சைக்களம் ஆ. க.

கொங்காட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = அவிகாசி, முருகன் பூண்டி, திருநாடு, கொடிமாட்டிச் சொக்குன்றா, வெஞ்சமாக்கடல், பாண்டிகொடுமுடி, சுருவூர். ஆ. எ.

நெடுகாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = அரத்துறை, தூங்காணைமாடம், கூடலையாற்று, எருக்கத்தம்புலியூர், தினைநகர், சோபுரம், திருவநிகை, திருநாவலூர் முன்குன்றம், கெல்லவண்டை, கோவலூர், அறைமணி நல்லூர், இடையாறு, திருவெண்ணைநல்லூர், துறையூர், வடுகூர், திருமாணிகுடி, பாடிசிப்புலியூர், முண்டிச்சரம் புறவார்பனங்காட்டோ, ஆமாத்தூர், திருவண்ணாமலை. ஆ. உ. உ.

தொண்டைநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = கச்சியேகம்பம் கச்சிமேற்றளி, கச்சியோணகார்த்தனரி, கச்சியனேசுரநாவசம், கச்சிமெறிக்காரைக்காடு, குறங்கணிமுட்டம், மாகரம், ருத்தூர், வன்பார்த்தான், பனங்காட்டூர், வல்லம், மாற்பேறு, ஊறல் இலம்பையங்கோட்டூர், லிற்றேலாம், திருவாலங்காடு பாரூர், வெண்பாக்கம், கள்ளில், திருக்களத்தி, திருவொற்றியூர், வலிநாயம், வடமுல்லையாயில், வேற்காடு, மயிலாப்பூர், லாண்டியூர், கச்சுராலக்கோயில், இளைச்சரம், திருக்கழுக்குன்றம், அச்சிறுபாக்கம், திருவக்கரை அரகிலி, இரும்பைமாகாளம். ஆ. கூ. உ.

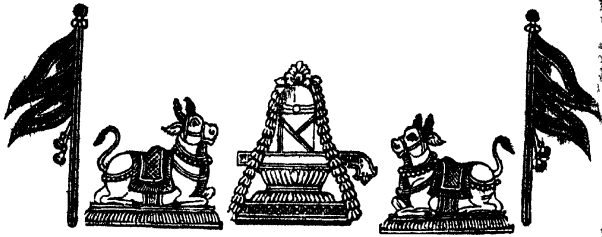
திருவநாட்டில் உள்ள ஸ்தலம் = கோகரணம். க.

வடகாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = திருப்பருப்பதம், இங்கிரீஸ்ப்பருப்பதம், அனேகதங்காவதம், திருக்கேதாரம், கொடித்தானமலை - என்பது (கைலாசமலை). ஆ. நி.

சமயதூவரி நாவீர் வயசு.

அப்பருக்கெண்பத்தொன்றருள்வாதஜ்ஜருக்குச்
செப்பியநாடுவட்டினிற்றெய்லீக்-மிப்புவியிற்
சுந்தரர்குழவாறுதொன்னானசம்பந்தர்
கந்தம்பதிருற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருக்கைலாயச்சிறப்பு.

கடவுள்வணக்கம்.

உலகெலா முணர்ந்தோதற கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியனம்பலத் தாவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

பொன்போனற வெள்ளிய திருநீறுதரித்த பரமசிவன் திருவோலக்க
மாக எழுந்தருளியிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின் பகதத்தி
ருக்கினறது. அதுபெரியோர்கள் களங்கரகிதமான மனம்போலும், பழகம்
போலும், திரிலோகங்களுகு செய்த புண்ணியங்களே திரண்டு ஒருருவாகப்
பிரகாசிப்பதுபோலும் இருக்கினறது அதில இருக்கு, யசசு, சாமம், அதர்
வணம் என்னு நானகுவேதங்களும துதிகின்ற வோசையும், வித்தியாதரா
கள் விணையோசையும், யானைகளுடைப முழக்கமும் தேவதூதபி முழக்
கமும் இடைவிடாதொலிக்கினறன. அனறியும், தேவர்கள் சிரமாலைகளும்
பறபலமுநிவர்க ளஞ்சலிசெய்து அர்ச்சிதத மலர்மாலைகளும், அம்மலைப்பச்
சுங்குளங்கு நெருங்கி மயங்குகின்றன. அமரர், சித்தர், அகடர், தைத்தி
யர், கருடர், கார்த்துணர், கிந்தர், திருதர், விமபுருடர், இயக்கர், விஞ்சையர்
பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முநிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள், போக பூமியர்
என்னும்பதினெண்கணங்களும் துதிக்கின்ற பேரொலிமுழங்க நிறைந்துள்
ளாகிய அக்கைலாயமலையினுச்சியில் கோடாகோலிஞரியப்பிரகாசம்போலு

ம் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலுக்கு முதற்கோ புரவாயிற் காவற்றலைவர் அதிகாரந்தேவர், அவர் உலககர்த்தாவாகிய பரமசிவனது திருப்பணிக்கு அதிகாரத்தலைவர், அவர் உடைவாளும் திருப்பிரம்பும்பெற்று கைலாயைக்காக்கின்றவர், தேவர்முதலிய யாவருக்கும்மேலானவர், பரமசிவனிடத்து அதிகபக்தியும் அன்புமுள்ளவர், 'இவராவிரவும்பகலும் இடைவிடாமற் காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையென்னுங் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயங்களினும் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்றும் எக்கடவுளினும் பரமசிவமே மெய்க்கடவுளென்றும் நிச்சயித் தறித்தவராகிய உபமன்னியமஹாமுநிவர், இவர் கிருஷ்ணனுடைய தலையில் தன்றிருவடியைச் சூட்டினவர், பிறப்பிறப்பில்லாதவர், பரமசிவன் அருளால் திருப்பாற்கடலையுண்டவர், கடவுளினிடத்து இடைவிடாத மிகுந்த அன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னியமஹாமுநிவர் ஒருநாள் அடியார்களும் முனிவர்களும் பெரியோர்களும் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்குஞ் சமயத்தில் தமக்கெதிராக ஆயிரம் ஆதித்தகிரணங்கள் ஏககாலத்தில் ஒன்றாகத்திரண்டு பிரகாசிப்பது போல ஒரொளிதோன்ற அதைக்கண்டு தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த எல்லோரும் உபமன்னிய மஹாமுநிவரானோக்கி இதுவென்ன வாசநீயம், இப்படிப்பட்ட வெள்ளிதோன்றுவதற்குக் காரணமென்னென உபமன்னியர் சிவனைத் தியானித்துத் தெரிந்து தென்றிசையில் திருநாவலூரிலாவதரித்த சுந்தரமுர்த்தியென்றும் வன்றெண்டரென்றுத் திருநாமம்பெற்றவர் சிவனது ஆகுஞ்ஞாயத் வநுகிருரென்று தனதிரகாமுஞ் சிமேற்குவித்து அத்திசையை நோக்கி வணங்கி ஆந்தக் கண்ணீருடன் முழுது நனைப்பச் செல்லுமபோது மறவர்கள் தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேக நிவர்த்தியாகும் பொருட்டு எங்களாண்டவராகிய முனிவரே சிவனது திருவாடிகளையல்லாமல் வேறொரு தெய்வத்தினாடிகளையும் மனதினாலுஞ் சிந்தியாத தேவரீர் ஒன்று வணங்குதற்குக் காரணமென்னென உபமன்னியர் கேளுங்கள் பெரியோர்களே பரமசிவன் றரிக்கப்பட்ட திருமரீலையையும் திருவெண்ணீற்றினையும் எடுத்துவருகின்றவர் அவருடையபெயர் ஆலாலசுந்தர முற்காலத்திலொருநாள் பரமசிவனுக்குத்தக்க மலர்களெடுக்க நத்தவனத்திறகுச்சென்றார். அவர்செல்லுமுன்னமே பார்வதிதேவியாருக்கு மலர்கள் பறித்துவர தோழிமார்களாகிய அநிந்திதையென்றும் கமலினியென்றும் இருபெண்களவந்து மலர்கள் கொய்துகொண்டிருக்கும்போது தான வந்துற்பவிர்க்க மிகுந்தவளுசெய்த தென்றிசையானது வாழவும் குற்றமற்ற ப்ருத்தொண்டத்தொகைசொல்லவும் வருகின்றவராகிய ஆலாலசுந்தர இதுபடவுளினதருளென்றுகருதி அவவிருவரையுங்கண் டிச்சைகொண்டார். அப்பெண்களிருவரும் அவ்வாலாலசுந்தரரைக்கண் டிச்சித்தார்கள். பின்பு ஆலாலசுந்தரரும் பரமசிவனுக்குத்தக்க மலர்களையெடுத்துக்கொண்டு போனார். அப்பெண்களும்பார்வதி

யாருக்குத்தக்க மலர்களை யெடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். இவையெல்லாம் மறிந்த பரமசிவனார் ஆலாலசுந்தரணாப்பார்த்து நீ பெண்களிடத் திச்சை வைத்தபடியால் தென்தேயத்திற்போயச சந்மெடுத்து அந்தப் பெண்களோடும் ஆசைதீரும்படி கலந்தனுபவிக்கக் கடவாயென்று கட்டளையிட, ஆலாலசுந்தரர் இருகரங்களும் குவித்து மங்கலங்கி என்னுடைய வங்கி யத்தால் தேவர் திருவடிகளைவிட்டு நீங்கும் அடியேன் விதிவிலக்குகளை யறி யாதவன் ஆகையால் எனியேனைத் தடுத்தாட்கொள்ள வேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொள்ள, சுவாயியப்படியே தடுத்தாட்கொள்வோமென்று கட்டளையிட்டருளிய பின்பு ஆலாலசுந்தரரும் அநிந்திதையும் கமலினியும் தென்றிசையிலவதாரஞ்செய்து இன்பத்தை யநுபவித்தார்கள். அவர்களில் ஆலாலசுந்தரர் வருகிறுரென்று அவருடைய செய்திகளையெல்லாம் வரன்முறையாக உபமன்னிய மஹாமுனிவா மற்ற முனிவர்களுக்குச்சொல்ல அதைக் கேட்ட அம்முனிவர்கள் பாசபந்தங்களில் அகப்புட்டுத் தடுமாறுகின்ற மா லுடர் பிறப்பதற்கிடமான தென்றிசையானது மறந்த திசைகளைப்பார்க்கி லுஞ் சிறந்ததற்கு அது செய்தபுண்ணியம் யாதென உபமன்னியமஹாமுனிவா என் பிதாவாகிய வியாகிரமபாதரால் பூசித்த சிதம்பரமும், பூமிதேவிக் கிருதயமாகிய திருவாரூரும், கம்பாநதிக்குழந்த காஞ்சேரமும், சிவனெழுந்தருளிய திருவையாறு, பிரளயகாலத்து மூழ்காததோணிபுரமும் மற்றும் பல திவ்விய ஸ்தலங்களும் தென்றிசையினிடத் திருக்கின்றன. இவ்விதமான தலங்களின் பெருமையும் இத்தலங்களிலேசிவபணியிடைகள்செய்து பேறுபெற்ற சிவனடியார்கள் பெருமையும் திருவாய்மலார்த்தருளினார். இந்தப்பிரகாரம் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளால் திருவுளமகிழ்ந்தருளிய திருத்தொண்டத்தொகைப்படி சேக்கிழாரருளிச்செய்தபுராணத்தை வாக்கியமாகச் சொல்லுகிறோம்.

ம நுச்சக்கிரவர்த்திசரித்திரம்.

எவற்றிற்கு முதல்வனாகிய பெரியதவத்தையுடைய அகத்தியமுநிவனது கமண்டலத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட பூமிதேவியின் மாப்பிறந்தகிய நித்திலமாலையையொத்த காவிரியாற்றா குழப்பெற்ற பலவளங்களுகிற ந்துள்ள சோழநாட்டின்மத்தியில் மிகுந்த பழமையானதும் இலக்கும்யாற் பூசிக்கப்பெற்ற வன்னியும், கங்கையும், ஹதியுந்தங்கிய சிவந்த சடையினையுடைய பரமசிவன் வசிக்கின்ற திருவாரூரென்னு நகரமொன்றுண்டு, அந்நகரத்தில் அபாயச்சோழ வம்சத்திற்பிறந்த மறுச்சக்கிரவர்த்தி, மறுமுறைவழாது, செங்கோல்கெலுத்தி அசையாமணிகட்டி ஆறிலொரு கடமைவாங்கி அரசாளுங்காலத்தில் பரமசிவனது திருவருளால் தம்முடைய மனைவியா

ர் திருவயிற்றில் சிங்கக்குட்டிக் கொப்பாகிய வீதி விடங்கனென்னும் ஒருபிள்ளையிறந்தது. அநேகதவங்களைச்செய்து அருமையாகப்பெற்ற ஒப்பற்ற அப்பிள்ளையானது நாள்தோறும் பரமசிவத்தைப் பூசைசெய்ய முயற்சியிலிருந்து அவரருளினால் வடமொழிமுதலிய பாஷைகளுந்திருத்தமாக வோதியுள்ளையேற்றங் குதிரையேற்றம் ததர்வதமுதலிய எல்லாவற்றையுங்கற்று வல்லவனாகி தன்னை யருமையாகப்பெற்ற தந்தை மனமகிழ்ந்துஅன்புகூரும்படி மேலான நற்குணங்களா னிறையப்பெற்று இளவரசாகி வாழுகின்றநாளில் ஒருநாள் வெண்கொற்றம் கொடையிளையுடைய அரசனது அழகுமிருந்த அரண்மனைனின்றும் ஆகாயத்தையளாவிய மாடமானிகைகள் நெருங்கிய வீதியில் அநேக அரசா குமாரர்கள் தன்னைச்சூழவாசனைதங்கிய மலர்மாலைகள் தொங்காநின்று சூங்குமணனிந்த தோள்மையுடைய இராஜபுத்திரன் மிருத்த சேனைகள் தன்னைச்சூழ இரத்தினமீதேறி முன்னாவந்தியரும்-சூதரும்-மாகதரும் தன் வீரமுதலியவற்றைப் புகழ்ந்து செல்ல ஒருபக்கத்தில் முரசுவாத்தியங்களும், ஒருபக்கத்தில் சங்கவாத்தியங்களுமுழங்கச் செல்லும்போது ஒப்பற்ற பெரிய தருமதேவதையானதுதயையில்லாமல் நாலுவகைச் செனைகளையுடைய சோழமகாராஜனது அச்சமற்றமந்தினுண்மையைச்சோதிக்கவந்துபோல அங்குசெல்லுமனிதர்கள் தனது வரவைக்காணுத வண்ணம் ஓழங்கிய பசுவின் புதிப இளங்கன்றானது துள்ளிக்கொண்டு அவ்விதியின்வந்து அரசகுமாரன் தேர்ம்காலி லகட்டாட்டு இறந்தது.

அதைக்கண்ட தாயாகிய பசுவானது மனவருத்தமடைந்து துள்ளித்துடித்துக் கதறிய கீழேவிழுந்தது, அதைக்கண்ட இராஜகுமாரன் ஐயோ அபாயம் வந்ததேயென்று சொல்தமோறி அத்துபரிணல்வருந்தி யறிவழிந்து இந்தப் பசுவங் கன்றும் என்னநீவின் பெருமைமெட அழித்துவிட்டதே இதற்கென்னசெய்யவேன் என்றுதேறினின்று மிழிந்துகீழேவிழுந்து அலறுகின்ற பசுவைப்பார்த்து உயிர்பதைத்துச் சோர்ந்தபூமியிலிறந்தகண்மை கோக்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு அழுது நில்பெற்ற விவவுலகத்தைக்காக்கும் மற்வென்கிற என்னோமானுக்கு உலகத்தில் இந்தப்பதிவந்துசம்பவிக் கநான்பிறந்தேனன்றோ யெனறுசொல்லி இசைனல்வந்தபாவத்தைபிராழணங்களிடத்திற்சென்று அவாசனாஸ் செய்யுததக்க யூயாந்களாஸ்கீக்கிக்கொள்வது அறமெயானால் எந்தையறிதபரு முன்னர் செயல்வென்று அந்தணர் முன்பாகச்சென்னுன், அப்பொழுது பசுவானது மிடவுத்தளர்ந்து பெருமூச்சுவிட்டு மறுச்சக்கிரவர்த்தி அரண்மனைவாயிலிறக்கடிய ஆராய்ச்சிமணியிலிடத்திற்பொய் அதைக்கொம்பினு லிறத்தது, அவ்வோசையானது மதுச்சொழாது செவியிறகேட்ட வளவில் அவரதம்பிள்ளைப் பிராணனைக்கொண்டுபோகவரும் இயமன் வாசனத்திறட்டிய மணியோசையோவென்றுசொ

ல்லி என்றுங்கொளாத மணியோசை செவியிற்புகுந்த தென்னவென்று சிங்
காதனம்விட்டி.றங்கி ஆராய்ச்சிமணி கட்டியிருக்கிறவாயிலில்வந்தார்காவலா
ளர் எதிராகவந்து ஆண்டவரே! ஒருபகவந்து மணியைக் கொம்பினாலுட்
டிய தென்றார்கள் மறுச்சோழரானவர் அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு வருத்த
மடைந்து பசுவைப்பார்த்து உங்கள் அசாக்கிரதையினாலே இதற்குநீதுன்
பமுண்டாயிற்றென்று கோபிக்க ஒரு பழமையான மந்திரி எதிராகவந்து சு
வாய் விதிவிடங்கள் தேரிலேறிப் போகும்போது இப்பகவின்கன்று தேர்ச்
சக்கரத்தி லகப்பட்டி.றத்தென! அம்மந்திரிசொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட
இராஜாவானவர் மிகவு மங்கலங்கி வியசனமடைந்தார் அவ்வாறு வியசன
ப்படு மறுச்சோழரது துக்கத்தைக்கண்டு மந்திரிள்வணங்கி ஆண்டவரே
வியசனப்படாதீர் அந்தப்பாவந் தீரும்படிக்கு பிராயச்சித்தமுண்டு அதுசெ
ய்யுமென்றார்கள். அப்பொழுதுசோழராஜன் மந்திரிகளே! நீங்கள் சொல்லு
வது நியாயமல்ல பிராயச்சித்தம் பசுவடைக்க துன்பத்திற்கு மருந்தாகுமா
பழிக்குப்பழி மென்பிள்ளையைக் கொடுப்பதே நியாயமென்று மறுச்சோழர்
குமாரனைத் தம்மிடத்து வரவழைத்து ஒரு மந்திரியைப்பார்த்து இந்தப்
பிள்ளையைப் பசுவின்கன்று இறந்த விதியிலே கிடத்தித் தேசை யவன்மார்பி
ன்மேலே நடத்தேன்று கட்டளைகொடுக்க மந்திரியும் விடைபெற்றுச்சென்
று தன்னவ்வாறுசெய்ய மகமில்லாமல் தன்பிராணனை விட்டுவிட்டான்.

மந்திரியிறந்த செய்தியைக் கேட்ட மறுச்சோழர் பிள்ளையைத் தா
மேயழைத்துக் கொண்டு பசுவின் கன்றிறந்த விதியிற்சென்று தமது குல
த்திற்கு ஓர் பிள்ளைதா னிருக்கிற தென்பதை நினையாமற் * மருமவழியிலே
நடப்பது தகுதியென்று, தன்குமாரனைக் கீழேகிடத்தித் தேருருளையானது
பிள்ளைமாபி வழுந்தும்படி தன்றேரை நடத்தினார். அச்செய்கையைக்கண்
டு, உலகிலுள்ளோர் கண்ணீர் விட்டார்கள். தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்
தார்கள். அப்பொழுது பார்வதியும், பரமசிவனும், இப்பாருடராய் வந்தெ
திரிந்ந்து, காணிக்கொடுத்து அதுக்கிரகஞ்செய்தார்கள். இறந்த பசுவின்கண்
றுடனே, விதிவிடங்கனாகிய விராஜகுமாரனும், மந்திரியும், சிவனுடையதிறு
வருளினாலே உயிர்த்தெழுந்தார்கள். மறுச்சோழரானவர் மகனையெடுத்து
மாட்போடனைத்து மகமகிழ்ச்சியடைந்தார். பார்ப்பதியும் பரமசிவனும் அந்
தரமாக மறைந்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாசிரிய மண்டபச் சிறப்பு.

பூதகணங்களுக்குத் தலைவராயும், புற்றைத் தமக்கிடமாகக் கொண்டவருமாகிய எவற்றிற்கு முதலாயுள்ள கடவுள் வாழ்நின்ற அழகிய ஆலயத்துள் பிரகாசம்பொருந்திய மதிமையுடைய திருவாயினின் முன்னா பிரமன், இந்திரன், திருமால்முதலிய தேவர்கள் இடைவிடாது நிறைந்திருக்கின்ற தேவாசிரிய மண்டபமானது, அடைந்தவரது துன்பத்தை நீக்காநின்ற அடியவர்களது திருமேனியிற் பூசிய திருநீற்றினாலும், அவரது நிறைந்தபரிசுத்தத்தினாலும் பஞ்சாக்ஷரவோசை பொலிதலினாலும், பரவிய திருப்பாற்கடலுக் கொப்பாயிருக்கின்றது, அதனிடத்து பாமசிவன முன்னர்தானே விரும்பி அடிமைகொண்ட அடியார்களும், தங்கள் கரங்களினாலே திருத்தொண்டு செய்யு முறைமையையுடையவர்களும், குற்றமற்ற திருமேனியில் பூசிய திருநீறுபோல் உள்ளம் பரிசுத்தமானவர்களும் பஞ்சபூதங்களுநிலைகெட்டுக் கலங்கினாலும் உமையை யொருகூறுகவுடைய பாமசிவனது திருவடிமைய மறவாதவர்களும் செல்வமும் வறுமையுமில்லாத செல்வத்தையுடையவர்களும் ஓடும் ஓர் மோனனுமொன்றாக நிலைப்பவர்களும், அன்போடு பாமசிவனை வணங்குதலையன்றி, விட்டி னையும் விரும்பாத மகவரியால் விளங்குகின்றவர்களும் முத்தாரமுதலிய ஆரங்களும், கண்டி கைகளும், வஸ்திரங்களும், பாமென்றெறிந்து பாமசிவனது பணியிடையல்லது வேறென்றினும் இச்சைவையாதவர்களும் ஆகிய இவ்வுட்பார்கள் நெருங்கியிருக்கின்ற இமமண்டபத்திலுள்ள அடியவர்களது பெருமையை யென்றா சொல்லுந் தகைமையையுடையன தருயினும், ஆலாலசுந்தரா சொல்லிய திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ளபடி சொல்லுகின்றேன்.

தீருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தொண்டர் குருபூசை.

அறிபடுத்துமுனது நாயன்மார்களும் திருவாதவூரடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் சிவபதம் அடைந்த மாதமும் நகூத்திரமும் மேலே உணர்த்தப்படும் சைவசமயிகள் யாவரும் அவர்களுக்கு வருடந்தோறும் அவரவர் அடைந்த மாதநகூத்திரத்திலே சிவாகமவிதிப்படி அன்போடு குருபூசை செய்தல்வேண்டும், அவர்கள் அனைவருக்கும் செயதற்குச் சக்தியில்லாதவர்கள் அவர்களுள் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகள், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் என்னும் நால்வருக்குமாதிரம் ஆயினும் செய்தல்வேண்டும் அவர்கள் நால்வரும் பல அற்புதங்களைச் செய்து பரசமயங்களெவன்று சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தை ஸ்தாபனம்பண்ணி, ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுத்தமிழ்வேதம் செய்தருளி சமயகுரவர்கள் என நின்றலால் அவர்களுக்குக் குருபூசைசெய்வது மிக அவசியமாம்.

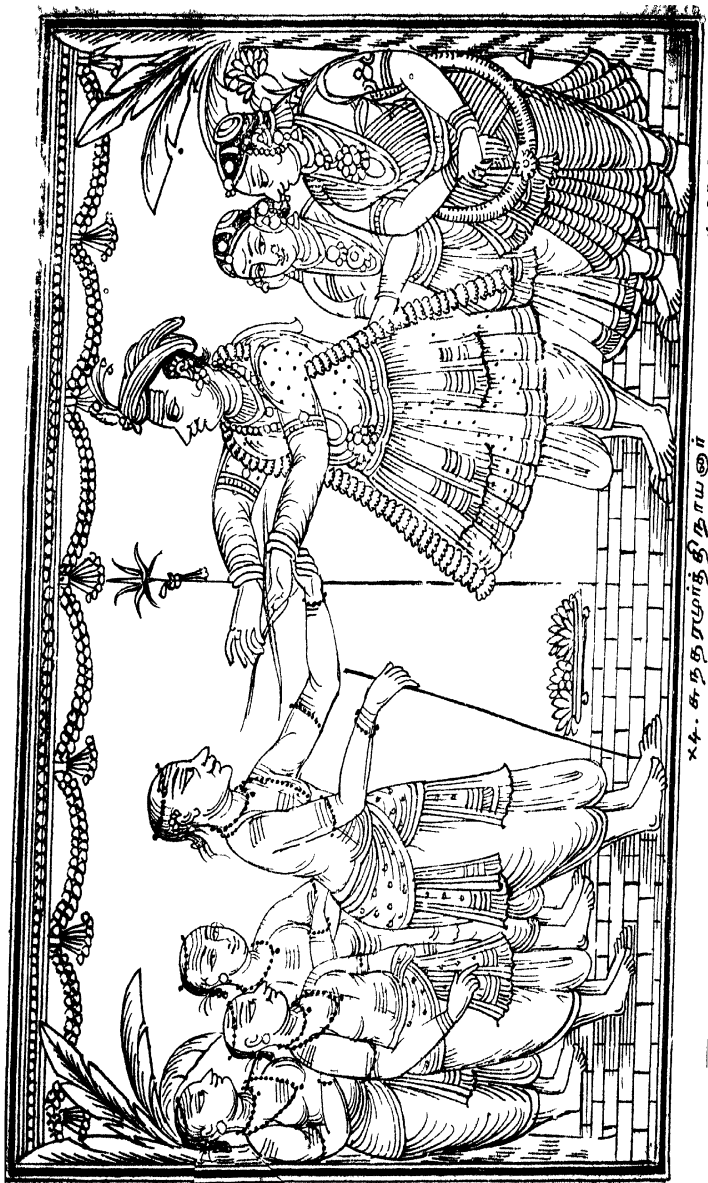
சிவானந்தமாலை நூம், திருவேண்பா.

சொற்கோவுந் தோணிபுரத் தோன்றலுமென் சுந்தரனுஞ்
சிற்கோலவாதவூர்த் தேசிகனுமுற்கோனி
வந்திலோ னீறெங்கே மாமறை னுரனுெங்கே
யெந்தைபிரா னைத்தெழுத் தெங்கே.

நெம்.	அடியார்கள் பெயர்.	மாதம்.	நட்சத்திரம்.
1	சிறுத்தொண்டநாயனார்.	சித்திரை	பரணி
2	மங்கையர்க்கரசியார்.	"	உரோகிணி
3	விமன்மீண்டநாயனார்.	"	திருவாதிரை
4	இசைஞானியார்.	"	சித்திரை
5	திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்.	"	ஸ்வாதி
6	திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.	"	சதயம்
7	கழற்சிங்கநாயனார்.	வைகாசி	பரணி
8	நமிநந்தியடிகளையனார்.	"	பூசம்
9	சோமாசிமாறநாயனார்.	"	ஆயிலியம்
10	முருகநாயனார்.	"	மூலம்
11	திருநீலக்கநாயனார்.	"	தை
12	திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்.	"	தை
13	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்.	"	தை
14	மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.	ஆனி	மகம்
15	அமர்நீதிநாயனார்.	"	பூரம்
16	ஏயர்கோன்கணிக்காமநாயனார்.	"	இரோவதி
17	மூர்த்திநாயனார்.	ஆடி	கார்த்திகை
18	புகழ்ச்சோழநாயனார்.	"	தை
19	கூற்றுநாயனார்.	"	திருவாதிரை
20	பெருமிழலைக்குறும்புநாயனார்.	"	சித்திரை
21	சேரமான்பெருமாளையனார்.	"	ஸ்வாதி
22	சந்திரமூர்த்திசுவாமிகள்.	"	தை
23	கலியநாயனார்.	"	கேட்டை
24	கோட்புலிநாயனார்.	"	தை
25	செருத்துணைநாயனார்.	ஆவணி	பூசம்
26	அதிபத்தநாயனார்.	"	ஆயிலியம்
27	புகழ்த்துணைநாயனார்.	"	தை
28	இளையான்குடிமாறநாயனார்.	"	மகம்
29	குலச்சிறைநாயனார்.	"	அனுஷம்
30	குங்கிலியக்கலையநாயனார்.	"	மூலம்
31	உருத்திரபகபதிநாயனார்.	புரட்டாசி	அஸ்வனி
32	திருநாளைப்போவார்நாயனார்.	"	உரோகிணி
33	பனாதிநாயனார்.	"	உத்திராடம்
34	சரசிங்கமுனையரையநாயனார்.	"	சதயம்
35	திருமூலநாயனார்.	ஐப்பசி	அஸ்வனி
36	நெடுமாறநாயனார்.	"	பரணி
37	இடங்கழிநாயனார்.	"	கார்த்திகை
38	சத்திநாயனார்.	"	பூசம்
39	பூசலார்நாயனார்.	"	அனுஷம்
40	ஐயடிகள்காடவர்கோளையனார்.	"	மூலம்

கெம்.	அடியார்கள் பெயர்.	மாதம்.	நட்சத்திரம்.
41	கணம்! ஸ்லநாயனார்.	கார்த்திகை	கார்த்திகை
42	மெய்ப்பொருளையனார்.	"	உத்திரம்
43	ஆனாயனார்.	"	அஸ்தம்
44	மூர்க்கநாயனார்.	"	மூலம்
45	சிறப்புநாயனார்.	"	பூரடம்
46	சுடையநாயனார்.	மார்கழி	திருவாதிரை
47	இயற்பகைநாயனார்.	"	உத்திரம்
48	மானக்கஞ்சாறநாயனார்.	"	ஸவாதி
49	சாக்கியநாயனார்.	"	பூரடம்
50	வாயிலார்நாயனார்.	"	இரேவதி
51	கண்ணப்பநாயனார்.	தை	மிருக சீரிடம்
52	அரிவாட்டநாயனார்.	"	திருவாதிரை
53	சண்டை சுநாயனார்.	"	உத்திரம்
54	திருநீலகண்ட நாயனார்.	"	விசாகம்
55	அப்பூதநாயனார்.	"	சதயம்
56	கலிக்கம்பநாயனார்.	"	இரேவதி
57	எறிபத்தநாயனார்.	மாசி	அஸ்தம்
58	காசநாயனார்.	"	பூரடம்
59	கோச்செங்கட்டோழநாயனார்.	"	சதயம்
60	நேசநாயனார்.	பங்குனி	உரோகிணி
61	கணநாதநாயனார்.	"	திருவாதிரை
62	முனையலுவார்நாயனார்.	"	பூசம்
63	காரைக்காலம்மையார்.	"	ஸவாதி
64	தண்டியடிகளையனார்.	"	சதயம்

சித்திரைச் சதயத்தப்பர் சிறந்தவை காசிமூலத்
தந்தரைப் பணிசம்பந்த ரானிமா மகத்திலந்த
முத்தமிழ் வாதவூரர்முதியகல் லாடிதன்னிற்
சுந்தமாரு சுவாநிநாளிற் சுந்தரர் கைலேசேந்தரர்.

௨௪. சுந்தரமுகர்திநாயகர்

உ.
சிவமயம்.
நிருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் புராணம்

தணகயிலைதுநீங்கி நாவலூர்வாழ்
சைவனாரசடையனார் தநயனாராய்
மண்புகழ வருட்டுமையா னேலகாட்டு.
மணடிலகக வன்றெண்டாயதிதைசேர்த்து
நண்பினுடனருள்புரிய வாருர்மேவி
நலங்கிளரும்பரவைதோ ணயந்துவைகித்
திண்குலவும்மிமன்மிண்டர் திறல்கண்டே த்துந்
திருத்திரதாண்டத் தொகையருளாறசெப்பினாரே.

செப்பலருங்குண்டையூர் செல்லமைத்துத்திருப்புகனூர்ச்
செங்கல்செழும் பொன்னாசெய்து
தப்பின்முதுகுன்றந்தரும் பொருளாற்றிட்டுத்
தூத்தெடுத்துச் சங்கிலிதோள்சார்நதுநாத
னெப்பிறனித்தூதுவந்தா னாகிறி
யுறுமுதலைசிறுமதலை யுறிமுலங்கி
மெய்ப்பெரியகனிமேற் யருளாற்சொ
வேந்தருடன் வடகயிலைமேவினாரே.

ஸ்ரீகைலாசுகிரியிலே, அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த ஸ்வரூபியா
கிய பரமசிவனாவர், ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும் பொருட்டு, மாயா
காரியமாகிய எங்கள் சரீரம்போலாகாது சத்தியகாரியமாயுள்ள சரீரத்தை
எடுத்து, தமது அருட்சத்தியாகிய பாவாதிதேவியோடு கீற்றிருப்பார். அக்
கடவுளுக்குத் திருத்தொண்டு செய்யும் அடியாகுடத்திலே ஆலாலசுந்
தார்என ஒருவர் உளர். அவா ஆதிகாலத்திலே ஒருநாள், பத்தர்கள் செய்
யும் அருச்சுனையை அவர்கள் முத்திபெற்றுஉய்யும்பொருட்டு அங்கினாருந்
செய்தருளுகின்ற அக்கடவுளுக்குத் தரிக்கும்பொருட்டு, புஷ்பங்களைக்கொ
ய்வதற்கு நந்தவனத்துக்குப்போனார், போனபோது பார்வதி தேவியாருந்
குத் தரிக்கும்பொருட்டு அந்த நந்தவனத்திலே புஷ்பங் கொய்துகொண்டு
நின்ற அவருடைய சேடியர்களாகிய அநிந்திதைகமலினி என்னும் பெய

ர்களை உடைய பெண்களிருவரையும் கண்டு, அவர்கள்மேல் ஆசைவைத்தார். அவர்களும் ஆலாலசுந்தரனைக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டார்கள். பின்பு ஒருபிரகாரம் மனதைத்திருப்பி, புஷ்பங்களைக் கொய்துகொண்டு, ஆலாலசுந்தர் சுவாமி சந்நிதானத்துக்கும், சேடியர்கள் தேவீசந்நிதானத்துக்கும் திரும்பிவிட்டார்கள். அப்பொழுது, சமஸ்த ஆன்மாக்களிடத்திலும் வியாபித்திருந்து அந்த அந்த ஆன்மாக்கள் மனம் வாக்குக் காயங்களினாலேசெய்கின்ற கர்மங்களை அறிந்து அந்த அந்தக் கர்மங்களுக்கு ஏற்ற பலங்களை ஊட்டி அக்கர்மங்களைத் தொலைப்பிக்கின்ற காருண்ணிய ஸ்வரூபியாகிய கடவுளானவர் ஆலாலசுந்தரனாரோக்கி, நீ பெண்கள்மேல் இச்சைகொண்டபடியால் தக்பிண்பூமியிலே மானுடசேகம் எடுத்துப்பிறந்து அந்தப் பெண்களோடு புணர்ந்து இன்பம் அனுபவிப்பாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதைக்கேட்ட ஆலாலசுந்தர் நங்கலமங்கி சந்நிதானத்திலே சாஷ்டாங்கமக நமஸ்காரம்பண்ணி, எழுந்துநின்று அஞ்சலியஸ்தராகி, சுவாமி! தேவரீருடைய அருமைத் திருவடிகளைப் பிரிதற்கு ஏதுவாகிய கொடும்பாவத்தைச் செய்தவனாகிய சித்யேன் மயக்கம் பொருந்திய மனிதப் பிறப்பையெடுத்து, செய்யவேண்டியது இன்னது என்றும்நீக்கவேண்டியது இன்னது என்றும் அறியாமல் பிராஞ்சுவாழ்க்கையில் மயங்கும் போது, தேவரீர் வெளிப்பட்டுவந்து அடியேனைத்தடுத்து அட்டொண்டருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, வேண்டுவார்வேண்டவைசளை ஈத்தருளும் கடவுளும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தருளினார்.

பின்பு ஆலாலசுந்தர், பூமியிலே பண்ணிய பூரியாகிய பரதகண்டத்திலே தமிழ்மங்கும் நிலமாகப் தென்னுள்ள கச்சேரத்த திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருகாவலுவொன்னுத் திருப்பதியிலே ஆதிசைவன்னும் பிராமணகுலத்திலே சடையனொன்றும் சிவாசாரியருக்கு அவருடைய மனைவியாகிய கந்திலேசித்த இசைஞானியார் என்பவரிடத்திலே, ஆன்மாக்கள் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்று உணர்ந்து அதனை அனுசரித்து உய்யும்பொருட்டு பிறந்தருளினார். பிறந்த அப்பிள்ளைக்கு நம்பியாருரார் என்று நாமகரணஞ்செய்தார்கள். அந்தப்பிள்ளை ஒருநாள் விதியிலே சிறு தேர் உருட்டி விளையாடும்போது, அந்தத் திருமுனைப்பாடி நாட்டுக்கு அசராகிய நரசிங்க முனையொன்பவர் அந்தப் பிள்ளையைக்கண்டு, அவர்மேல் ஆசையிருந்து, அவருடைய தந்தையாராகிய சடையனரிடத்துக்குப்போய், இத்தப்பிள்ளையை எனக்குத் தாருமென்று கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு போய், அவரைஅபிமான புத்திராகப் பாவித்துவளர்த்தார். அந்தப்பிள்ளை அரசரால் வளர்க்கப்படினும், தமது பிராமணவருணத்திற்கு உரிய ஒழுக்கத்தையே உடையவராகி வளர்ந்து, உரியகாலத்திலே உபநயனஞ் பெய்வார்.

பெற்று, வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்து, சகல கலைகளிலும் மகாபான் டித்தியமுடையவராய், விவாகஞ்செய்தற்கு உரியபருவத்தை அடைந்தார்.

அதுகண்டு, தந்தையாராகிய சடையனார் ஆதிசைவர் குலத்திலே தம்முடைய கொள்வகைக்கு ஏற்பப் பந்துவாய்ப்புத்தூரில் இருக்கின்ற சடங்கவி சிவாசாரியரிடத்திலே, அவருடையபுத்திரிக்கும் தம்முடைய புத்திரருக்கும் விவாகம் பேசிவருமபொருட்டு, சிலமுதியோகளை அனுப்பினார், அவர்கள் சடங்கவி சிவாசாரியரிடத்திற் போய்ப்பேசி, அவர் உடன்பட்டதுகண்டு, சடையனாரிடத்துக்குத் திரும்பிப்போய்த் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது சடையனார் மகிழ்ச்சிகொண்டு, விவாகத்துக்கு முகூர்த்தம் நியமித்து, தம்முடைய ஞாதிகள் சினேகிதர்கள் யாவரையும் விவாகபத்திரம் அனுப்பி அழைப்பித்தார். பின்பு நம்பியாருராகிய சுந்தரமூர்த்தநாயனார் விவாகதினத்துக்கு முதற்நினைத்தலே சமாவாத்நனம்பண்ணி, ரக்ஷாபந்தனஞ்செய்து மற்றுநாள் நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு, மணக்கோலங்கொண்டு, குதிநாமேல் ஏறி மகா அலங்காரத்தோடு புத்தூரிலே சடங்கவி சிவாசாரியர் வீட்டிலே திருக்கல்பாணப் பந்தருக்கு முன்சென்று குதிரையினின்றும் இறங்கி உள்ளேபோய் ஆசனத்தில் இருந்தார்.

அப்பொழுது, ஊரும் பேரும் உருவம் இல்லாதவர் ஆயினும் ஆன்மாக்களுக்கு வினையினால் வந்த வாஸ்தவமாகிய ஊரையும் பேரையும் உருவையும் இருவினையொப்பாகிய பக்குவகாலத்திலே ஒழிக்கும் பொருட்டுக் கற்பிதமாகிய ஊரும் பேரும் உருவுங்கொண்டருளுகின்ற பிரமசிவனாவர், தாம் கைலாசத்திலே சுந்தரமூர்த்திக்கு வாக்குத்தம் பண்ணியபிரகாரம் அவரைப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையிலே மயங்கவிடாமல் தடுத்து ஆட்கொண்டருளும் பொருட்டு, ஓடிவயோதிகப் பிராமணவடிவங்கொண்டு, அவனிடத்திலே எழுந்தருளிவருகின்ற, இவ்விடத்தில் இருக்கின்றயாவர்களும் காண்கொலவாறு வெவ்வேறாகையர் கேளுங்கள் என்று சொன்னார். அப்படிச் சொல்லிய அந்த ஐயரை விவாசஞ்செய்யத் தொடங்கும் நம்பியாருளும் அங்கிருக்கின்ற மற்றப் பிராமணர்களும்பார்த்து, இவ்விடத்திலே நீர்சொல்ல விரும்பியவை எரொல்லாள் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட ஐயர் நம்பியாருரையோடுக்கி, எனக்கும் உனக்கும் ஒருவழக்கு இருக்கின்றது. அதை முடித்துக்கொண்டு உனதுவடைய விவாகத்தை நடத்து என்று அருளிச்செய்தார். நம்பியாருர் உமக்கும்கேட்கும் ஒரு வழக்கு உனதாயின், அதை முடித்தனாய் நான் விவாகஞ்செய்யேன். நீர் அவ்வழக்கு இன்னதெனத்தெரியும்படி சொல்லும் என்று கேட்க, அந்த ஐயர் பிராமணர்களைப்பார்த்து, இந்தத் திருநாவுரைகளாகிய நம்பியாருரன் எனக்கு அடியவன் என்று சொல்லியருளினார். அதைக்கேட்ட நம்பியாருர் இந்த ஐயர்சொன்னவார்

த்தை நன்றியிருக்கின்றது என்று இகழ்ச்சியாகச் சொல்லிச் செறிக்க, பிராமணவேடங்கொண்ட கடவுள் அவருக்குச் சமீபத்திலேபோய், அக்காலத்திலே உன்னுடைய பாட்டன் எனக்கு எழுதித்தந்த அடிமையோலை இதுவே அப்படியிருக்க, இந்தக் காரியத்தைக் குறித்து நீ பிரிபாசம்பண்ணியது என்ன என்றா. உடனே நம்பியாரூரர் ஐயடைப்பார்த்து பிராமணருக்குப் பிராமணர் அடிமையாதல் இன்றைக்கு நீயே சொல்லக்கூடோம். நீயித்தனோ என்றுசொல்ல, ஐயர் நான் பித்தனானாலும் ஆகுக. பேயனானாலும் ஆகுக. நீ இப்போது எத்தனை வகை மொழிகளைச் சொன்னாய்! அவைகளினால் நான் சிறிதாயினும் வெட்கம் அடையேன். நீ என்னைச் சிறிதும் அறிந்திலை இப்படி நின்று விளையாட்டுமொழிகள் பேசவேண்டாம், அடிமைத்தொழில் செய்வாயென்றார். அப்பொழுது நம்பியாரூரர், இவர் அடிமையோலை ஒன்று உண்டென்றாலே அதனை உண்மையை அறியவேண்டும் என்றுநினைத்து, ஐயரே! உம்முடைய ஒலையைக் காட்டும் என்றுசொல்ல, ஐயர் நீ யிந்தவோலையைப் பார்த்து நிச்சயிக்கத் தக்கவனே, நான் இந்த சபையாருக்கு ஒலையைக்காட்டி மெய்யென்று அங்கிராசு செய்வித்தபின், எனக்கு ஊழியஞ் செய்வதற்குமாத்திரம் தக்கவன் என்றார். அதுகேட்ட நம்பியாரூரர் கோபங்கொண்டு அவர்கையில் இருக்கும் ஒலையைப் பறிக்கும்படி அவருக்கு எதனோ வினாந்துசென்றபொது, அவாசூடக தாமுமொடி, அவைப்பின்றொடர்ந்துபிடித்து ஒலையைப் பறித்து, பிராமணர்கள் அடிமையாய் ஊழியஞ் செய்தல் என்னமுறைபென்றுசொல்லிக் கிழிக்க, ஐயர் சுந்தரமூர்த்தியைப் பிடித்துக்கொண்டு, ஒருசரம இது முறையோ என்று சத்தமிட, சமீபத்தில் நின்றவர்கள் அவ்விருவரையும் விலக்கி, உலகத்திலே ஒருகாலமும் நடந்திராத ஏற்பாட்டைக்கொண்டு வழக்காடுகின்ற பிராமணரே! நீ எங்கே இருக்கிறவர் சொல்லும் என்றார்கள், அந்நகு ஐயர், நான் இந்தத் திருவெண்ணைய் நல்லூரில் இருக்கின்றவன் அது நிறமா இந்த நம்பியாரூரன் தரும் வழக்கு வினோதமாக வலாதாரம்பண்ணான் என்பையில் ஒலையைப்பறித்துக் கிழித்தனிலேதான் எனக்கு அடியவன் என்றதை ஸந்தரப்படுத்தினுன்னார். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தியானா, நீ திருவெண்ணைய் நல்லூரில் இருக்கிறவராகில் இந்த வழக்கை அங்கேதானேபேசித் தீர்ப்புச்செய்யவாரும் என்று சொல்ல, ஐயர் அரைக்கெட்டு, திருவெண்ணைய் நல்லூரில் இருக்கின்ற பிராமணர்களுக்கு முன்னே அதையில் எழுதிப்பட்டமூலவோலையைக்காட்டி நீ எனக்கு அடிமை என்பவாசர் சாதிப்பேன் என்றுசொல்லி தண்டை ஊன்றிக்கொண்டு முன்னே நடக்காது சுந்தரமூர்த்தியும் மற்றப் பிராமணர்களுட்பின்னாகப் போனார்கள்.

ஐயர் தனக்குப் பின்வந்த சுந்தரமூர்த்தியோடும் மற்றப் பிராமணர்களோடும் திருவெண்ணைய் நல்லூரை அடைந்து, அங்கு இருக்கின்ற பிரா

மணர்சுந்தரைய சபையிலேபோய் அவர்களை நோக்கி, அறிவால் அமைந்த பெரியோர்களே! திருநீலவனூரில் இருக்கின்ற ஆரூரனாவன் நான், நீனைக்கு அடிமையென்று காண்பித்த ஒலையைக் கிழித்துவிட்டு உங்களிடத்துக்குவந்திருக்கிறான் என்று சொல்லி முறைப்பாடு செய்தார். அந்த அடியோகத்தைக்கேட்ட பிராமணர்கள் அவரைப்பார்த்து, பிராமணர்கள் அடிமையாதல் இவவுலகத்திலே இதுவரையிலும் இல்லை. ஐயோ! நீர் என்ன தப்புவாது? தைசொன்னீர், என்று சொல்ல ஐயர் நான் பொய்வழக்குக் கொண்டுவரவில்லை மெய்வழக்கே கொண்டுவந்தேன்.

இவனபறித்துக்கிழித்த ஒலை இவன்பாட்டன் தானுமதன்மரபினரும் எனக்கு அடிமையென்று எழுதித்த அடிமையோலை என்றார். உடனே பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியை நோக்கி இவர் உம்முடைய பாட்டன் அடிமைசெய்தற்கு இசைந்த எழுதிக்கொடுத்த ஒலையைக் காட்டினாராகில், நீர் அதைப் பறித்துக் கிழித்ததனால் உம்முடைய பட்சம் சயம்பெறுமோ இவர் தம்முடைய வழக்கையாவரும் அங்குகரிக்கும்படி சொன்னார். இனி உம்முடைய எண்ணம் யாது என்றார்கள், அதற்குச் சுந்தரமூர்த்தி வேதாகமம் முதலாகிய சமஸ்த சாஸ்திரங்களையும் உணர்ந்த மகான்களே! நான் ஆதிசைவன் என்பது உங்கள் எல்லாருக்கு நதெரியும், அப்படியிருக்க இந்தப் பிராமணர் தமக்கு என்னை அடிமையென்று சாதித்தாராகில் இது மனசினால் அறிதல் கூடாத ஒரு மாயையென்று நினைக்கவேண்டும், இதைக் குறித்து நான் யாது சொல்வேன் இது என்னால் அறியப்படுதல்கூடாது என்று சொல்ல, பிராமணர்கள்கேட்டு அந்த ஐயரைப்பார்த்து நீர் இவரை உம்முடைய அடிமை என்று சொல்லுகின்ற விவரத்தை எங்களுக்குமுன் உறுதிப்படுத்தவேண்டும், ஒரு விவகாரத்தை உண்மையென்று நிச்சயிப்பதற்கு அனுபவம்-விகிதம்-சாட்சி என்கிற மூன்றும் வேண்டும். ஆயினும், இந்த ஆரூர உமக்கு அடிமையென்பதற்கு அம்முன்மில் ஒன்றாயினும் காட்டும் என்றார்கள். அப்பொழுது ஐயர் இவன் கிழித்த ஒலை மூலவோலையைப்பார்த்து எழுதிப்படியோலை. மூலவோலையோ எனவிடத்தல் இருக்கின்றது என்று சொன்னார். உடனே பிராமணர்கள் அதை எங்களுக்குக்காட்டும் என்று சொல்ல, ஐயர் ஆரூரன் அதையும் பறித்துக் கிழியாதபடி செய்வீர்களாயின் அதைக்காட்டுவேன் என்றார். அதற்குப் பிராமணர்கள் எங்கள் கிழிக்கவிட்டோம் என்று சொல்ல, ஐயர் மூலவோலையை உயிரில் எடுத்தார். அப்பொழுது சவையாருடைய கட்டளையினால் ஒருசரணன் அவரைக்குமபிட்டு அந்த ஒலையை வாங்கி சுருளாயிருக்கின்ற மடிப்பை நீக்கினிதது, சபையார்க்குமபடி திருநாவலூரில் இருக்கின்ற ஆதிசைவனாகிய ஆரூரன் என்கின்ற நான்திருவெண்ணையல்லூரில் இருக்கின்ற பித்தனுக்கு நானும் என்சுத்தியாரும் வழித்தொண்டு செய்வதற்கு உளும்புறமும் ஒப்ப உடன்பட்டு எழுதிக்கொ

தென்தேன். இப்படிக்கு ஆரூரன் என்று வாசித்தான். பின்பு, அந்த ஓலையிலே காட்சிகளாகக் கையெழுத்து இட்டவர்கள் தங்கள் கையெழுத்தென்றே ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதைக்கண்ட பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி. 'ஓது உம்முடைய பாட்டனுடைய எழுத்தோபாரும் என்று சொல்ல, ஐயர் அவர்களைப்பார்த்து இந்தச்சிறுவன் அடிமையோலையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற தன்பாட்டன் கையெழுத்ததைக்கண்ட நயச சக்தியுள்ளவனே இவன்பாட்டன் எழுதிய வேறுகைச்சாத்து உண்டாகில், வருவித்து இதனுடன் ஒத்துப்பார்த்து உங்கள் மனசிலேதோன்றிய தீர்ப்பைச்சொல்லுங்கள் என்றார். அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள் சந்தேகத்தெனியும்படி சுந்தரமூர்த்தி சமுகத்திலே அவர் பாட்டனார் எழுதிய கைச்சாத்து ஒன்று அழைப்பித்து, அதன் எழுத்தையும் அடிமையோலையின் எழுத்தையும் ஒத்துப்பார்த்து இவ்விண்மொழிநுக்கின்றன. இனி நீர் தப்பவழியில்லை, நீர் இந்தப் பிராமணருக்குத் தோற்றுப்போனீர். அதலால், அவர் இஷ்டப்படி அவருக்கு எவ்வெய்வத்தைகடன் என்றுசொல்ல, சுந்தரமூர்த்தி, விதிமுறை இதுவேயானால், நான் இதற்கு உடன்படா திருத்தல் கூடுமோ என்றுரொல்லி நின்றார். அப்பொழுது பிராமணர்கள் அந்த ஐயரைப்பார்த்து நீர் காட்டிய அடிமையோலையிலே எங்கள் ஊனோ உம்முடைய ஊராக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதலால் உமக்கு இவ்வுழியிலே தலைமுறையாக இருக்கின்ற விடும் நிலையுள்ள ஆஸ்தியும்காட்டும் என்றுசொல்ல, பிராமணவடிவங்கொண்டவன், நத்தனை விருத்தர்களில் ஒருவரும்என்னுடையவிடுமுதலியவருக்கு அம்யமம் நிநப்பிரானால், காட்டுகிறான். வாரூங்குள்ளேயுசொல்லி, சுந்தரமூர்த்தியும் பிராமணப்பிரம் பின்னேவர, நாம் அவ்வுழியிருக்கின்ற திருவரு நிறை என்று சிவாலயத்தினுள்ளேயொருபின்புசபையார் அவரைக்காணும் திவ்யத்துகின்றார்கள்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தியானவர், என்னை அடிமையொண்ட பிராமணர் எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவன் விதறி நிற்கும் கோயிலினுள்ளொருருந்தது என்ன ஆச்சரியம்! என்று நினைத்து, அத்தயந்த ஆசையோடும் தனியே அவரைத் தொடர்ந்துபோய்க் கூப்பிட்டு, பரமசிவனுணவர் தருமவடிவாகிய இப்பவானந்தின்மேலே பார்வதிசமேதராய் வெளிப்பட்டு, சுந்தரமூர்த்திக்கு நீ முன்னே உமக்கு தொண்டராய் இருந்தாய். நீ பெண்கள்மேல் இரசைவைத்ததினால் கம்முடைய ஆஞ்ஞையினிலே பூமியிலே பிரந்தாய் இப்பொழுது துன்பத்தைத் தடுத்துநிறுத்த சமுசார பந்தமானதுஎன்னைத்தொடராதபடி, நாமே வலியவந்து உன்னைத் தடுத்து ஆட்கொண்டோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இந்தப்பிரகாரமாக எழுந்த சந்தத்தைக்கேட்டு, சுந்தரமூர்த்தியானவர் தன்னை நன்ற பசுவினது குரலைக்கேட்ட கன்றுபோல அலறி, சரீரமுழுவதும் உரோமப்புளகங்கொள்ள, இரண்டு கண்ணிலின்றும்

ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிய, அடியற்றமரம்போல நிலத்திலேவிழுந்து நமன்
கரித்து, எழுந்து நின்று இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேலே ஏறக் குவித்து.
கனகசபையிலே படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளால் என்
கிற ஐந்தொழில். ஆகிய நிருநடனத்தைச் செய்தருளுகின்ற சுவாமி! தேவ
ரீர் ஒன்றுக்கும் பற்றுகசிறியேனே மாசுசார சம்பந்தம்போல வலிய்வந்து
தடுத்தாட கொண்ட காருண்ணிய மகிமை இருந்தபடி என்னென்று சொல்
லுவேன் என்றார் அப்பொழுது தமமால் செய்யப்படும் கிர்த்தியங்கள் ஓவ
வொன்றையும் தம்பயன் கருதாது பிறர் பயன் கீருதியே செய்கின்ற பஃ
சிவனுவர் தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்கள் தாமே மெய்ப்பொருளென்று உ
ணர்ந்து தம்மை வழிபட்டு மும்மலத்தடைகளையும் நீக்கிப் பெரின்பம்பொ
ற்று அதுபவிக்கவேண்டும் என்று தமது நிருவுளத்திலே முகிழ்த்த பெருங்
கருணையினாலே சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி நீவனொடுவன்சொறனைச்சொ
ல்லி வன்றெண்டன் என்கிற பெயரைப்பெற்றும் நமக்கு அன்பினோடுசெய்
யுத்தகக அருச்சுனையாவது பாட்டுயாம். அதலால் நம்மெலே தமிழ்ப்பா
ட்டுகளைப்பாடு என்று அருளிச்செய்ய சுந்தரமூர்த்தி அருசுவியஸ்தராகிதே
வரீர் பிராமண வடிவங்கொண்டு என்னை வழக்கினால் வெல்லுதற்கு எழுந்த
ருளி வந்தமையை அரியாத சிறியேனுக்குப் பழைய அறிவைத் தந்து உல
கவாழ்க்கையிலே மயங்காமல் உய்யும்படி செய்தருளிய கடவுளே! அடி
யேன் தேவரீருடைய அருந்த குணங்களில் எதையறிவேன் என்னசொல்லி
ப்பாடுவேன் என்றார். அதற்குக் கடவுள் நீ முன்னே யென்னைப்பித்தனென்
றுசொன்னாய் ஆகையால் என்பெயர் பித்தனென்றேபாடு என்றுசொல்லிய
ருள சுந்தரமூர்த்தியானவர் தம்மை ஆண்டருளியபரமசிவன்மேல் “பித்தா
பிறைசூடி,, என்னும்சொற்றொடரை முதலாகக்கொண்ட நிருபாதிக்கத்தை
ப்பாடியருளினார்.

திருத்திறம்பலம்.

திருவெண்ணெய்நல் லூர்த் தேவாரம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீத்தாபிணை நருமாபெருமானையருளாளா
வெத்தான்மறவாதேநீனைக்கின்றேன மனத்துள்ளை
வைத்தாய்பெண்ணைத்தென்பால் வெண்ணெய்நல் லூரருட்டுமையு
ளததாவுனக்காளாயினியல்லெனெனலாமே.

காரூர்புனலெய்க்ககாகல்லித்திகாக்கையாற்
பாரூர்புகழெய்தித்திகழ்பன்மாமணியுந்திச்
சீரூர்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல் லூரருட்டுமையு
லாரூரனெம்பெருமாற்காளல்லெனெனலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் கடவுளானவர் சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி தொண்டனே !
நீ இன்னும் கம்முடைய புகழைக்கூறித்துப் பலவகையாகப்பாடு என்று
அருளிச்செய்து அந்தரத்தானமாரூர். அதுநிற்க, புத்தூரிலிருக்கின்ற மசுடங்
கவிசுவாசாரியருடைய புத்திரி யாரோவெனில், கலியாணந்தவிர்த்தினாலே
சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையே தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்து சிலகாலத்தின்
பின் சிவலோகப்பிராப்தியானார்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருவெண்ணெய் நல்லூரில் உள்ள திருநாரு
ட்டுமையென்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுளானவர்தம்மை ஆட்
கொண்டபின்பு, திருநாவலூருக்குப்போய்ப் பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவெண்ணெய்நல் லூரூர்திருநாவலூரும்-பண்-நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவலனாழ்வகன்வான்வர்கோனுங்குற்றேவல்செய்ய
மேவலர்மூப்புரத்திபெழுவித்தவனெராமபிணை
லேவலனார்வெண்ணெய்நல் லூரில்வைத்தென்னையாருங்கொண்ட
நாவலனார்க்கிடமாவதுநத்திருநாவலூரோ.

நாதனுக்கூர்மகக்கூர்நரசிங்கமுனையயாய
னாதரித்தீசனுக்காட்செயுமுணிநாவலூரென்
றோதநற்மக்கவன்றெண்டனாரூரனுலாதத்தமிழ்
காதலித்துங்கற்றுங்கேட்பவாதம்வினைகட்டறுமே.

பின்பு பரமசிவன் வாசம்பண்ணுகின்ற திருத்துறைப்பூருக்குச் சென்
று அக்கடவுளை நோக்கி அடியேன் தீவினையினாலே அவமானநெறியிற்செல்
லாமல் தடுத்தாட்கொண்டாய் அடியேனுக்குத் தவநெறி தந்தருளென்று
பவநெறிக்கு விலக்காகும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருத்துறைமூர்த்தேவாரம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையாருவித்திரண்மாமணியுஞ்சு
குலையாக்கொணர்தெற்றியோர்பெண்ணைவடபாற்
கலையாருதற்கன்னியராடுகுகைறயூர்த்
தலைவாவுனவெணமுக்கொளவென்றவநெறியே

செய்யாரகமலம்மலாகாவலர்மன்னன்
தாயாற்றெழுந்தகங்குலத்துறைமூர்மேற்
பொய்ப்பாத்தநிழா னுரைத்தனவல்லார்
மெய்யெபெறுவார்தவநெறிதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துறைமூரையணங்கிசிவபெருமான் எழுந்தருளிய பலதலங்
களினுளுரென்று வணங்கி சிதம்பரத்தில் விற்றிருக்கின்ற சபாநாயகரைத்
தரிசிக்கவிரும்பி, பெண்ணைநதியைக்கடந்து அஸ்தமயனாகவுத்திலே திருவ
திபையென்னுந் திருநெல்லைப்பாய், திருநாவுக்கரசுநாயனார் உழ
வாரந்திலை பரமசிவனுக்குக்கைத்தொண்டுசெய்த இந்த ஸ்தலத்திலே
கால்மிதிக்க அருககிறேன் என்றுசொல்லி, அதற்கு உள்ளேபோகாமல்
சமீபத்திலிருந்த சித்தாவடமடத்திற்குப்போய், திருவதிகை வீரட்டானத்
தில் விற்றிருக்கும் கடவுளுடைய நிருவாகனைத் தியானித்துக்கொண்டு
நித்திரைசெய்தார். நித்திரைசெய்யுட்பொழுது, வீரட்டானேசுவரர் ஒரு விரு
த்தப்பிராமணராகி அம்மடத்தினுள்ளே புருந்து, சுந்தரமூர்த்திநாயனாரு
டைய சிரசின்மேலே பாதங், னை வைத்து நித்திரைசெய்யவாடுபோலக் காட்
டியருளினார்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி விழித்து, ஐயோ! என் உம்முடைய
பாதத்தை என் சிரசின்மேல் வைத்தீர், என்றுசொல்ல ஐயர், என்னுடைய
மூப்பினுலே நீர் தலைவைத்திருக்கும் திருசையை அறியாமல் அப்படிச் செய்
துபோட்டேன் என்றார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டு
தம்முடைய சிரசை வேறொருதங்கில் வைத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்
தார் சுவாமி அவ்விடத்திலும் சென்று சுந்தரமூர்த்தியுடைய சிரசின்மேலே
பின்னும் தம்முடைய பாதத்தை நீட்ட சுந்தரமூர்த்தி, இங்கே யென்னுப்
பலமுறை மிதித்த நீர் யாவர்? என்றுகேட்டார். உடனே சுவாமி என்னை
நியாயியார், என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். அதுகண்டு, சுந்தரமூர்த்தி
தம்மை மிதித்தவர் கடவுளென்று அறிந்து, நான் இறுமாப்படைந்து ஆண்
டவனா? அதியாமல் என்னசெய்தேன், என்றுசொல்லி வீரட்டானேசுவர
மேல் திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருவதிகைவீரட்டானம்,

தேவாரம்-பண்-கொல்லிக்கொள்வாணம்-

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானையறியாதசாதியாருளரோ சடைமேற்கொள்
பிறையானைவிடைமேற் கொள்விகிர்தன்
கைம்மாவினுரியானைக்கரிகாட்டிலாட
லுடையானைவிடையானைக்கரைகொண்டகண்டத்
தெம்மான்றனடிக்கொண்டென்முடிமேல்வைத்திடுமென்னு
மாசையால்வாழ்கின்றவழிவினாநாயே
னெம்மானையெறிக்கெடிலவடவீரட்டானத்
துறைவானையிறைபோதுமிகழ்வன்போலியானே.

என்பினையேகலனாகவணிந்தாடையெங்க
ளெருதேறும்பெருமானையிசைஞானிசிறுவன்
வன்பினையவளர்பொழில்சூழ்வயனாவனூர்க்கோன்
வன்றெண்டனூரன்மதியாதுசொன்ன
வன்பினையாவர்க்குமறிவரியவத்தப்
பெருமானையதிகைமாநகருள்வாழ்பவனை
யென்பொன்றையெறிக்கெடிலவடவீரட்டானத்
துறைவானையிறைபோதுமிகழ்வன்போலியானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அத்திருவதிகைக்குத் தென்புறத்தில் இருக்கும் திருக்கெடில
நதியிலே ஸ்ரானம்செய்து, அந்த நதியின் தென்கரையில் திருமானிக்குழி
யைச் சென்று வணங்கி திருத்தினை நகரத்திற்குப்போய்த் திருப்பதிகம்
பாடியருளினார்.

திருத்தினை நகர்த் தேவாரம் - பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிறுதாங்கியதிருதுதலானை நெற்றிக்கண்ணினையிறைவனைமடந்தை
கூறுதாங்கியகொள்கையினனைக் குற்றில்லியைக்கற்றையஞ்சடைமே
லாறுதாங்கியவழகனையமரர்க் கரியசோறியைவரியரால்களுஞ்
சேறுதாங்கியதிருத்தினைநகருட் சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே.

நீடுபோக்கையிற்பிறவியைப்பாழித்து நீங்கலாமென்றுமனத்தினைத்தெருட்டிச்
சேலோம்பொழிற்றிருத்தினைநகருட் சிவக்கொழுந்தினைத்திருவடியினைத்தா
னாடெலாம்புகழ்நாவலுராளி நம்பிவன்றெண்டனூரனுரைத்த
பாடலாந்தமிழ்ப்பத்திவைவல்லார் முத்தியாவதுபரகதிப்பயனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர், சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்து அவ்வெல் லையை வணங்கி, ஊரிலுள்ளேபோய் ஸ்தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தைக்க ண்டு, நிலத்திலேவிழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து எழுந்து கோயிலி னுள்ளேபோய், கனகசபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்கின்ற சபா நாயகரைத் தரிசித்து அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோலக் கசிந்து உருகி, ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்துநின்று எல் லையில்லாத பேரின்பசாகரத்திலே அமிழ்ந்தி இரண்டு கைகளையும் கிரகின் மேலே குவித்து திருப்பதிகம்பாடித்துதித்தார்.

கோயிற்றேவாரம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடித்தாடுமடிமைக்களன்றியேமனனேநீனாமுநானுந்
தடுத்தாட்டித்தருமனாந்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வான்
கடுத்தாடுங்குதலத்திற்றமருகமுமெரியகலங்கரியபாம்பும்
பிடித்தாடிபுலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

பாருருமரவல்குலுமரங்கையவள்பங்கன்பைங்கனேற்ற
னாரூரன்றருமனாந்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வா
னாரூரன்றம்பிரானாரூரன்மீகொங்கிலணிகாஞ்சுவாய்ப்
பேரூர்பெருமானைப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தேபெற்றாமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சபாநாயகருடைய திருவருளினால் நீ திருவாரூரிலே நம் மிடத்துக்கு வாவென்று ஆதாயத்தில் எழுந்த அசரீரிவாக்கைக்கேட்டு அந் தக் கட்டளையைச் சிரசின்மேல் வகித்து கங்கசபையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செ ய்து வணங்கிச்சென்று கோபுரத்தைக் கடந்து புறத்திலேநின்று அக்கோபு ரத்தை நமஸ்கரித்து திருவிநியைத்தொழுவித் தெற்குவாயிலைக்கடந்து அப் புறஞ்சென்று அந்த ஸ்தலத்தின் எல்லையை வணங்கி கொள்ளிடம் என்கிற திருநதியைத்தாண்டி. சீர்காழிக்குச் சமீபித்தார். அந்தச் சீர்காழி திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய ஸ்தலமாதலால் அத னுள்ளே மிதிக்கலங்காடுகின்ற நினைந்து அதின் புற வெல்லையை வணங்கிப் பிரதட்சணஞ் செய்யும்பொழுது புரமசிவன காட்சிகொடுத்தருள அது கண்டு திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருக்கழுமலத்தேவாரம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாதுவந்திமத்தலுந்தவிந்தெனேவருத்துத்
தன்னருள் தந்தவெந்தலேவனேமலையின்
மாதினேமதித்தங்கோர்பால் கொண்டமணியை
வருடனல்சடையிடவைத்தவெம்மனே
யேதிலென்மனத்துக்கொரியும்புண்டநீரை
யெண்வகையொருவனையெங்கள்பிரானைக்
காதில்வெண்குழையினக்கடல் கொளமிதந்த
கழுமலவளநகர்கண்டு கொண்டேனே.

செழுமலர்க்கொன்றையும் கூவிளமலரும்
விரவியசடைமுடியடினைநினைந்திட்
டருமலர்க்கண்ணினையடியவர்க்கல்லா
லறிவரிதவன்றிருவடிபிணையிபண்டும்
கழுமலவளநகர்க்கண்டுகொண்டீரின்
சடையன் தன்காதலன்பாடியபத்துத்
தொழுமலரொடுத்தகையடியவந்தம்மைத்
துன்பமுமீடும்பையுஞ்சுழிவாவே.

நிநச்சிறுதம்பலம்.

அப்பால் திருக்கோலக்காவுக்கும், திருப்புன்கு நுக்கும்பொய்ப் பதி
கம்பாடி காவேரிநதியின் கரையையடைந்து அழில் ஸ்ரீநாமம்மாணனி மாபூ
ரத்துக்கும், அம்பர்மாகாளத்துக்கும், திருப்புகளருக்கும்போய் திருவா
ருரைச் சமீபித்து வன்மீகநாதருடைய ஆஞ்ஞையினிலே அக்கிருத்து
மகா அலங்காரத்தோடுவந்து தன்மை மெதிர்மொண்ட பத்தர்களுடன் ஊரி
னுள்ளே போய் கோயிலிற்பிரவேசித்து நிருமானிகை வாயிலாடடைந்து
வன்மீகநாதரைவணங்கிப் பதிசம்பாடினார்.

திருவாரூர்த்தேவாரம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுங்கடலுமலையுங்காலையுமலையுமெல்லா
முரையிள்விரவிவருவானொருவனுத்திரலோகன்
வரையின்மடமகள்கேள்வன்வானவந்தானவர்க்கெல்லா
மரையனிருப்பதுமாநூவவொம்மையுமாள்வரோகேளீர்.

எந்தையிருப்பதுமாநூவவொம்மையுமாள்வரோவென்று
சிந்தைசெயுந்திறம்வல்லான்நிரமருவுத்திரடோள்

மந்தம்முழுவம்மியம்பும்வனவயனுவலாநான்
சத்தமிசையெட்டுமவல்லார்தாம்புகழெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி கேட்கும்படி வன்மீகநாதருடைய திருவருளினிலே நாம் உனக்குத் தொழனும் முன்னே நாம் உன்னை ஆட்கொண்ட விவாககாலத்தில் நீ கொண்டமணக்காலத்தை எப்பொழுதும் கொண்டு பூமியின்மேல் விளையாடுவாயென்று ஒரு அரசரிவாக்குமுந்தது அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சுவாமி சந்திரநாதத்திற்சென்றுவணங்கித் துதித்து வெளியேபோனார். அன்றுமுதற்கொண்டு அடியார்களெல்லாரோடு சுந்தரமூர்த்தியைத் தம்பிரான்மேலும் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். சுந்தரமூர்த்தி மஹா அலங்காரம்பொருத்திய கோலத்தையுடையவராய் வன்மீகநாதரைத் தினந்தோறும் போய்த் தரிசித்துவந்தார்.

இதற்கு முன்னே கைலாசகிரியிலிருந்த பார்வதிசேனியாருடையசேடிக் கணிகளிருவரில் ஒருவராகிய கமலினி பென்பவா அத்தத்திருவாரூரிலே உருத்திர சனிகையர் குலத்திலே பிறந்து பரவையாளானும் பெயரைப்பெற்றுப் பெதும்புப்பூருவம் அடைந்திருந்தார். அவருத்தினந்தோறும் பாங்கிமாறோடு கோயிலுக்குப்போய் சுவாமி தரிசனம் பண்ணிவருவார்.

அத்தப் பரவையார் ஒருநாள் சுவாமி தரிசனம் பண்ணப்போம் போது அப்படியே சுவாமி தரிசனம் பண்ணணும் பொருட்டுப் பரிசனங்களோடு சென்ற சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவருள் கூட்ட அத்தப் பரவையாரைக் கண்டு ஆசையொண்டு நின்றார். பரவையாரும் சுந்தரமூர்த்தியைக் கண்டு ஆசையொண்டு, பின் சுவாமிதரிசனம் பண்ணவேண்டும் என்னும் விருப்பமானது தம்மை அவ்வாறாயினின்றும் நீர்க்கித் தன்வசமாக்கிக்கொண்டு கோயிலின் உள்ளே ரெலுத்த சென்றார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அது கண்டு, என் மனதைக்கவர்த்த சென்ற அந்நாள்திரிய முள்ள இந்தப் பெண்யார்! என்று வினாவு, அந்த நின்றவாள், இவாஉருத்திரகணிகையரில் ஒருவர். இவர் பெயர் பரவையார் என்றார்கள் அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனாரோ கோயிலினுள்ளே போனார். அதற்கு முன் பரவையார் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து சுவாமியை மஹாகாரம் பண்ணித்துதித்துக் கொண்டு சந்திப்பில், நின்றுப் புறப்பட்டார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார், சுவாமி சந்திரநாதத்திற்சென்று, பரவையாரைமேல் வைத்த போசையால் அவரைச் சேரவேண்டிச் சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டார். பரவையாரைத்தேடி தேவாசிரியன் என்னும் பெயரையுடைய ஆயிரக்கால் மண்டபத்தை அடைந்து, வன்மீகநாதர் பரவையாரை எனக்குத் தந்தருளுவார் என்று நினைத்துக்கொண்டு அங்கிருக்க, சூரியன் அஸ்தமயனமாயிற்று. அதுநிமிச,

முன்னே சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு புறப்பட்ட பரவையார், சுந்தரமூர்த்தி யிடத்தில் தனியே சென்ற தமது மனசை ஒரு வகையாக வலிந்து தன்வசப்படுத்தி, அதிகமயக்கத்தோடு தமது மானிகையை அடைந்து, பூவணியில் இருந்து தம்மருகிருந்த பாங்கியைநோக்கி, நாம் சுவாமி தரிசனம் செய்யப்போனபோது வழியில் எதிராகவந்தவர் யார்? என்றுகேட்க அவன், அவர் பிரமவிஷ்ணுக்களும் தேடியநியாத சமானாதிராகிய கடவுளே வலியவந்து ஆட்கொள்ளப்பெற்ற ஆதிசைவராகிய சுந்தரமூர்த்தி என்றான். அதன்கேட்ட பரவையார் நமது ஆண்டவருக்கு உரிய அடியவரோ என்றுசொல்லி, சுந்தரமூர்த்திமேல் முன்வைத்த ஆசைமேன்மேலும் அதிகரிக்க சயனத்தின்மேல் விழுந்து புலம்பினார். அப்பொழுது கடவுளானவர் பரவையாரைச் சுந்தரமூர்த்திக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுக்கும்படி அடியார்களுக்குக் கட்டினாயிட்டு, சுந்தரமூர்த்தி யிடத்திற்சென்று உனக்குப் பரவையை விவாகம்செய்துதரும்படி நம்முடைய அடியார்களுக்கு ஆஞ்ஞாபித்தோம் என்று அருளிச்செய்து, பரவையாரிடத்திலும்போய் உனக்கும் சுந்தரமூர்த்திக்கும், விவாகம் நடக்கும் என்று சொல்லியருளினார். மற்றநாள் உதயகாலத்திலே சிவபத்தர்கள் எல்லாரும் கூடிவந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்குப் பரவையாரை விதிப்படி விவாகஞ்செய்து கொடுத்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பரவையாரோடுகூடி வாழ்ந்திருங்காலத்திலும், ஒருநாள் கோயிலில் அடைந்தபோது தேவாசிரியமண்டபத்திலே சிவனடியார்கள் கூடியிருந்ததைக் கண்டு அவர்கள்மேலே படுத்திமிஞ்ந்து, இவர்களுக்கு நான் அடியனாகும் நான் எந்நான், என்று நினைத்துக்கொண்டு, சுவாமி தரிசனம் செய்வதற்குக் கோயிலின் உள்ளேபோனார். அப்பொழுது, அடியார்க்கு அடியனாகவேண்டுமென்று அவர் விரும்பிய வரத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு, சுவாமி அவருக்குக் காட்சிகொடுத்தருளி, நீ நம்முடைய அடியார்களை வணங்கி அவர்கள்மேல் பதிகம்பாடு என்றருளிச்செய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வணங்கினின்று, சுவாமி! அடியார்களுடைய வரலாறு இன்னது என்றும் அவர்கள் தன்மை இப்படிப்பட்டதென்றும் அறியாத நான் எப்படிப்பாடுவேன், அவர்களைக்குறித்துப்பாடும் சத்தியைச் சர்வஞ்ஞத்துவம் உடைய தேவரீரே அடியேனுக்கு அருளிச்செய்யவேண்டும் என்றுபிரார்த்தித்தார். சுவாமி அதற்கு இசைந்து, அடியார்களுடையவழித்தொண்டு அவருக்குத் தெரியும்படிசெய்து “தில்லையாமுந்தணர்த மடியார்க்குமடியேன்” என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்து மறைந்தருளினார். அதுகண்டு, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் புறப்பட்டுத் தேவாசிரியமண்டபத்தை அடைந்து, அடியார் திருக்கூட்டத்தைப் பலமுறைவணங்கி அந்த அடியார்கள் யாவர்க்கும் வெவ்வேறாக அடியேன் அடியேன் என்று திருத்தொண்டத்தொகை என்னும் திருப்பதிகம்பாடி, அவர்களை வணங்கினார்.

திருத்தொண்டத்தொகைத்,
தோவாரம்-பண்-கொல்லிக்கொளவாணம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழ்ந்தணர் தமடியார்க்குமடியேன்
நிருலகண்டத்துக்குயவனுர்க்கடியேன்
இல்லையெயென்னுதவியற்பகைக்குமடியேன்
இளையான் நன்குடிமா நனடியார்க்குமடியேன்
வெல்லுமாமிகவல்லமெய்ப்பொருளுக்கடியேன்
விரிபொழிவ்ருமுருன் றையார்வி நன்மிண்டாக்கடியேன்
எல்லிமென்முல்லையந்தார் அமர்நீதிக்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மா னுக்காளே.

(க)

இலைமலிந்தவேலநம்பியெறித்தர்க்கடியேன்
எனுகிரதன் நனடியார்க்குமடியேன்
கலைமலிந்தசீர்நம்பிககண்ணப்பர்க்கடியேன்
கடவுற்றிலையன் நனடியார்க்குமடியேன்
மலைமலிந்ததோள்வள்ளலானக்கஞ்சாற
னஞ்சாதவாள் தாயனடியார்க்குமடியேன்
அலைமலிந்தபுனல்மங்கையானுயர்க்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மா னுக்காளே.

(உ)

மும்மையாலுலகாண்டமூர்த்திக்குமடியேன்
முருகனுக்கும் உருத்திரபகபதிக்குமடியேன்
செம்மையே திருநாளைப்போவார்க்குமடியேன்
நிருககுறிப்புத்தொண்டர் தமடியார்க்குமடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனிவழிபடாநிறக
வெகுண்டெழுந்ததாதைதான் மழுவினாலெறிந்த
அம்மையானடித்தண்டிப்பெருமானுக்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மா னுக்காளே.

(ஈ)

திருநின் செம்மையே செம்மையாக்கொண்ட
திருநாவுக்கரை நனடியார்க்குமடியேன்
பெரும்பிருலச்சிறை தன்னடியார்க்குமடியேன்
பெருமிழலைக்குறும்பர்க்கும்பையார்க்குமடியேன்
நெரும்பியப்பூதியடியார்க்குமடியேன்
நெனிபுனல்கும்பாத்தமங்கைநீலநக்கர்க்கடியேன்
ந்ருநம்பிரமிநகதியடியார்க்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மா னுக்காளே.

(ச)

வம்பராவரிவண்டுணகாறமலரு

மதுமலர்ந்தகொண்டையானடியலாற்பெண்ணு
யம்பிரானசம்பந்தனடியார்க்குமடியேன்
யயர்கோன்கலிக்ாமனடியார்க்குமடியேன்
னம்பிராந்திருபுலனடியார்க்குமடியேன்
னாட்டமிசுதண்டிக்குமூர்க்குமடியேன்
அம்பரானசோமாசிமாறனுக்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

(ரு)

வார்கொண்டவனமுலையாறமைபங்கன்கழலே
மறவாதுகல்லெறிந்தசாக்கியர்க்குமடியேன்
சீர்கொண்டபுகழ்வள்ளச்சிறப்புவிக்குமடியேன்
செங்காட்டங்குடியேயுகிறுத்தொண்டர்க்கடியேன்
கார்கொண்டகொடைக்கழறிற்றழிவார்க்குமடியேன்
கூறகாழிக்கணநாதனடியார்க்குமடியேன்
னர்கொண்டவெற்கூற்றன்னைத்தக்கோனடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

(சு)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்க்குமடியேன்
பொழிற்கருவூர்த்தஞ்சியபுகழ்ச்சேரழர்க்கடியேன்
மெய்யடியனரசிங்கமுனையரையர்க்கடியேன்
விரிதிரைசூழ்நடனாகையதிபத்தர்க்கடியேன்
கைத்தடிந்தவரிசிலையான்கலிக்கம்பன்கலியன்
கழற்சத்தவரிஞ்சையர்கோனடியார்க்குமடியேன்
ஐயடி கன்காடவர்கோனடியார்க்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

(சு)

கறைக்கண்டன்கழலடியேகாப்புக்கொண்டிருந்த
கணம்புல்லநம்பிக்குங்காரிக்குமடியேன்
னிறைககொண்டசீந்தையானெல்லவெனவென்ற
நின்றசீர்நெடுமாறனடியார்க்குமடியேன்
றுறைக்கொண்டசெம்பவளமிருளகற்றுஞ்சோதித்
தொனமயிலைவாயிலானடியார்க்குமடியேன்
னறைக்கொண்டவேல்மீழினையெவார்க்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

(அ)

கூல்குழந்தவுலகெலாங்காக்கின்றபெருமான்
காடவர்கோன்கழற்சிங்ணடியார்க்குமடியேன்
மடல்குழந்ததார்பம்பியிடங்கழிக்குந்தஞ்சை
மன்னவனுஞ்செருத்துணைதனடியார்க்குமடியேன்

அடைஞ்ஞந்தபுலிய தண்மேலவாடவாடி.

பொன்னடிக்கீகமனம்வைத்தபுகழ்த் துணைகருமடியேன்
அடல்சூழ்த்தலைநம்பிகோட்பலிக்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

•(க)

பத்தராய்ப்பணிவார்களெல்லார்க்குமடியேன்
பரமனைமேபாவொடியார்க்குமடியேன்
சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்க்குமடியேன்
திருவாரூர்ப்பிறத்தார்க் கெல்லார்க்குமடியேன்
முப்போதுத்திருமெனிதீண்டுவார்க்குமடியேன்
முழுநீறுபூசிய முனிவர்க்குமடியேன்
அப்பாலுமடிச்சார்ந்தாரடி யார்க்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

(க0)

மன்னியசீர்மறைநாவனின் மலூர்ப்பூசல்
வரிவளையாண்மானிக்கும் நேசனுக்குமடியேன்
தென்னவனுழலுகா ண்டபெங்கணர்க்கடியேன்
திருநீலகண்டத்துப்பாணனார்க்கடியே
னன்னவனுமானடியேயடைந்திட்டசடைய
னிசைஞானிகாதலன்திருநாவலூர்க்கோ
னன்னவனுமானாடிமைகேட்டுவப்பா
ராரூரிலம்மானுக்கண்பராவாரே.

(கக)

திருச்சிறமப்பலம்.

சுந்தரமூர்த்தநாயனார் திருவாரூரிலே தினந்தோறும் திரிகாலத்திலும்
அன்பினோடு சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, பரவையாரோடு வாழ்ந்தி
ருக்கும் காலத்திலே, வேளாளராகிய குண்டையூர்க்கிழவர் என்பவர் அவரு
டையமகிமையைக் கேள்வியுறுது அவருடைய திருவடிகளை அடைந்து அன்
பினோடு வழிபடுவாராயினார். அவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்பொருட்டுப் பர
வையாருடைய ஹிட்டுக்கு நெல்லும் பருப்பும் பிறபதார்த்தங்களும் நெடுங்
காலத் தவறாமல் அனுப்பிவந்தார். அப்படி அனுப்பிவருங்காலத்திலே, மழை
யில்லாமையால் வளம் சுருங்க, ஒருநாள் குண்டையூர்க்கிழவர் நெல்லுப
பொதாமை கண்டு, வருததழுற்று, சுந்தரமூர்த்தி ஹிட்டுக்கு அனுப்புவதற்
கு இன்றைக்கு நெல்லும்பொதாதே, ஐயோ! இதற்கு என்னசெய்வேன்,
என்று நினைந்து, பெருங்கவலைகொண்டு, போசனம்பண்ணாமல் அன்றிரவு
நித்திரைகொண்டார். அப்பொழுது பரமசிவனுனவர் அவருக்குச் சொற்ப
னுவத்தையிலேதோன்றி, சுந்தரனுக்கு அனுப்பும்படி உனக்கு நெல்லத்
தந்தோம் என்று சொல்லியருளி, பின் குபேரனுக்கு ஆஞ்ஞாபிக்க, அந்தத்

குண்டையூர் முழுதிலும் நென்மலையானது ஆகாயமும் மறையத்தக்கதாக நிறைந்துநிற்கியது. அன்றிரவு விடியும்போது குண்டையூர்க்கிழவர் விழித் தெழுந்து அந்த நென்மலையைக்கண்டு, அதிசயித்து பாரசிவனுடையதிருவருளைத்துதித்து, சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்கு அனுப்பும்படி பரமசிவன் தந்தருளிய இந்தநெல்லை யாவரெடுக்கவல்லவர்கள். இந்தச் சமரசாரத்தை அவருக்குச் சொல்லும்படிபோவேன் என்று திருவானருக்குப்போக, நிகழ்ந்த சமரசாரத்தைப் பரமசிவனால் அறிந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனரும் எதிரோவர்தார். அதுகண்ட குண்டையூர்க்கிழவர் அந்நாயனரை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று, சுவாமி! நெடுங்காலமாக அடியேன் தேவரீருக்குச்செய்துவந்த திருத்தொண்டுக்கு இந்நாளிலே முட்டுவதது. அதுகண்டு கடவுளே நென்மலையைத் தந்தருளினார். அந்த நென்மலை மனிதரால் எடுக்கப்படும் அளவியுடையதன்று. இனி நானுள்ள செய்யப்பட்டக்கூடியதொண்டன்று என்றசொல்ல, சுந்தரமூர்த்திநாயனர் அதைக்கேட்டு, அவரோடு கூடிக்கொண்டு குண்டையூருக்குப்போய், ஆகாயத்தை அளவிய நென்மலையைக்கண்டு அதிசயித்து, திருவருளை வியந்து சமீபத்திலுள்ள திருக்கோளிலி எவ் வும் ஸ்தலத்திலிருக்கின்ற சிவாலயந்தையடைந்து, அச்சநென்மலையைப் பரவையார் வீட்டுக்குக்கொண்டு போவதற்கு ஆள்விடும்பொருட்டு, திருப்பதிகம்பாடினர்.

திருக்கோளிலி-பா-நட் ராகம்.

திரச்சிறம்பலம்.

நீளநினைத்தபு யெனுமைநிக் கலுங்குகொழுவென
வானனகண்மடவானவன் னடி வருந்தாமே
கோளிலியெம்பெருமான்குண்டையூர்ச்சிறநெல்லுப்பெற்றே
னுளிலையெம்பெருமானவையா டித்தரப்பணியே.

கொல்லையளம்புறவற்றிருக்கோளிலியேயலனை
நல்லவர்தாம்பரவுத்திருநாவலுநானவ
னெல்லிலவாட்களவெனடி நிறைநித தநியபதனும்வல்லா
அலவல்களைந்துலகினென வானுட்களபவலே.

திரச்சிறம்பலம்.

அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே, இன்று பகற்காலம் நீங்கியபின் கம்முடைய பூதங்கள் பரவையாரை மாத் திரமன்றித் திருவானருர்முழுதும் நிறையும்படி நென்மலையைக் கொண்டுவந்து தரும்என்று ஆகாயத்தினின்றும் ஓர் அசரீரிவாகுத் தோன்றியது. சுந்தரமூர்த்திநாயனர் அதைக்கேட்டு திருவானருக்குத் திரும்பிப்போய் கோயிலுஅடைந்து, வன்

மிகநாதனாத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு பரவையார் ஷீட்டிலேசெந்து அவர் மகிழும்படி நித்தந்த சமாசாரத்தைச் சொல்லி அங்கிருந்தார். அதன் பின் சிவானுஞையினுலே பூதங்கள் குண்டையூரிலேயிருந்த நென்மலையை எடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பரவையார் ஷீட்டை நிறைவித்து, திருவானூர் முழுதிலும் நென்மலையாக்கின. அன்றிரவு கழிந்தபின், பரவையார் அவ்விதச் சனங்களெல்லாரும் தங்கள் தங்கள் ஷீட்டின் எல்லையைச் சேர்ந்த நென்மலையை யெடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிப் பரையறைவித்தார்.

சிலநாட்சென்றபின்பு, நாட்டியத்தான் குடியில்வசிக்கின்றகோட்புலி நாயனார் சுந்தரமூர்த்தியிடத்திலே சென்று, அவனாவணங்கி, தம்முடைய ஊருக்கு எழுந்தருளியவரும்படி அவரைப்பிராத்தித்து அவர் அதற்கு இசைந்ததுகண்டு, தமது ஊருக்குத் திரும்பிவிட்டார். அதன்பின், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வன்மிகநாதனா வணங்கி, அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு நாட்டியத்தான்குடியை அடைந்தபோது, அங்கிருந்த கோட்புலிநாயனார் எதிர்கொண்டுவணங்கி, தம்முடைய ஷீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், அசுனத்தில் இருத்தி விதிப்படி அருச்சுனைசெய்து, திருவமுது செய்வித்து, அவனாவணங்கி ஸ்தோத்திரம்பண்ணி சிங்கடியார், வணப்பகையார் என்கின்ற தமதுபுத்திரிகள் இருவரையும் கொண்டு வந்து அவரை நமஸ்கரிப்பித்து, தாமும் வணங்கி, சுவாமி! அடியேன்பெற்ற இந்தப்பெண்கள் இருவரையும் அடிமையாகக்கொண்டருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தன, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், இப்பெண்கள் இருவரும் எனக்குப் புத்திரிகள் என்று சொல்லி, அவர்களைத் தம்முடைய தொடையின்மேலிருத்தி மனக்கரிவுகளை அணைத்து உச்சிமோந்து, அவர்கள் விரும்பியவைகளைக் கொடுத்தருளி பரமசிவன் ஷீற்றிருக்கும் ஆலயத்தை அடைத்து, அவனாவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடினார். அந்தப்பதிகத்தின் திருக்கலை கூப்பிலே கோட்புலிநாயனரைச் சிறப்பித்து, சிங்கடியாருக்குப் பிதாவாதத்தும்மை நினைத்தபடியினால் தம்மைச் சிங்கடியாப்பொன்று வைத்தருளினார்.

திருநாட்டியத்தான்குடி-பண் - தக்கராகம்.

நிந்ச்சிவீரம்பலம்.

பூணாவனவொரவங்கண்டஞ்சென்புறங்காட்டாடல்கண்டுகழேன்
பேனாராகிலும்பெருமையையுணர்வென்பிறவேனாகிலும்றவேன்
காணாராகிலுங்காண்பென்மனத்தற்கருதிராகிலுங்கருதிடிகழே
னானேலும்மடிபாடுதலொழிபேனுடையத்தான்குடி-பண்.

கூடாமன்னரைக்கூட்டத்துவென்றகொடி. மன்கோட்புலிசென்னி
நாடார்தொல்புகழ்நாட்டியத்தான்குடி-பணியநாளுமவாச

சேடார்பூங்குழற்சிங்கடியப்பன்றிருவாருநானுரைத்த
பாடராகிலும்பாடுமின்றெண்டிப்பாடும்பாவம்பற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின், அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளி, திருவலிவலத்துக்குப்போய்ப்
பதிகம்பாடினார்.

திருவலிவலம் - பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனங்கைத்துயிர்ப்பாயுலகெலாமோங்காரத்துருவாகினின்றானே
வானங்கைத்தவர்க்குமளப்பரியவள்ளலையடியார்கடம்முள்ளத்
தேனங்கைத்தமுதாகியுள்ளுறுத்தேனினேத்திளைத்தற்கினியானே
மானங்கைத்தலத்தேந்தவல்லானைவலிவலத்தனில்வந்துகண்டேனே.

நல்லிசைஞானசம்பந்தனுநாவினுக்கரசுநம்பாடியுநற்றமிழமாலை
சொல்லியவேசொல்லியேத்துகப்பானைத்தொண்டனேன்றியாமையறித்து
கல்லியென்மனைதக்கசிவித்துக்கழலடிக்காட்டியென்களைக்கோயுக்கும்
வல்லியல்வானவர்வணங்கனின்றானேவலிவலத்தனில்வந்துகண்டேனே.

கலிவலங்ஊடவாரழலோம்புங்கற்றநான்மறைமுற்றனலோம்பும்
வலிவலத்தனில்வந்துகண்டியென்மன்னுநாவலாருள்வன்றெண்ட
னெனிகொளின்னிகைசெத்தமிழ்ப்பத்துமுள்ளத்தாலுக்கேத்தவலார்போய்
மெலிவிவ்வானுலகத்தவரோத்தவிரும்பிவிண்ணுலகெய்துவந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீண்டும் திருவாருநாஅடைந்து, பரவையார் வீட்டிலிருந்தார். இரு
கும்பொழுது பங்குனிஉத்திரத் திருநாள சமீபிக்கவுட, பரவையார் திரு
விழாச்செவிறகுக் கொடுப்பதற்குப் பொன்கொண்டு வரும்பொழுட்டு, தி
ருப்புக்லூரை அடைந்து கோயிலிற்சென்று சுவாமியை வணங்கித் திருப்
பதிகம்பாடி, சமீபத்தில் இருக்கின்ற ஓர்மடத்திலேபோய், திருப்பணிக்கா
கச் சுடப்பட்ட செங்கற்கள் பலவற்றை வருவித்து உயரம்பண்ணி, அதனை
யே தலையணையாகக்கொண்டு, உத்தரீர்த்தை விரித்து நித்திரைசெய்தார்.
பின் விழ்த்தெழுந்தபோது அந்தச் செங்கற்கள் எல்லாம் பொற்கல்லாய்
இருக்கக்கண்டு திருவாருளைத் துதித்து, கோயிலினுள்ளேபோய்த் திருப்ப
திகம்பாடியருளினார்.

திருப்புகலூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மையேபுகழ்ந்திசைபெரினுஞ்சார்விலுந்தொண்டர் கருகிலாப்
பொய்மையாளரைப்பாடாதேயெந்தைபுகலூர்பாடுமன்புலவீர்தாளா.
இம்மையேதருஞ்சொறுங்கடையுமேதகலாமிடாகெடலுமாம்
அம்மையேசிவலோகமாள்வதற்கியாதுமையுறவிலையே.

செறுவின்றசெழுங்கமலமோங்குதென்புகலூரேவியசெல்வனை
நறவம்பூம்பொழில்நாவலூரன்வனப்பகையப்பன்சடையனநீர்
சிறுவன்வன்ருண்டலூரன்பாடியபாடலபத்திவைவல்லவா
அறவனாடி சசென்றுசேர்வதற்கியாதுமையுறவிலையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பொற்குவையையுங்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு
திருப்பனைபூருக்குப்போய் அங்கும் பதிகம்பாடினார்.

*திருப்பனையூர் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாடமாளிகைகோபுரத்தொடுமண்டபம்வளரும்வளர்பொழிற்
பாடல்வண்டையும்பழனத்திருப்பனையூர்
தோடுபெய்தொருகாதினிறகுழைநாங்கத்தொண்டர்களுள்ளிப்
பாடநின்றொடுமாறிவல்லாரவரோயழகியரே.

வஞ்சிநுண்ணிடைமங்கைபங்கினர்மாதவர்வளரும்வளர்பொழிற்
பஞ்சின்மெல்லடியார்பயிலுந்திருப்பனையூர்
வஞ்சியும்வளர்நாவலூரன்வனப்பகையவளப்பன்வன்ருண்டன
செஞ்சொறிகெடகெப்பாரவரோயழகியரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூரரை அடைந்து பரவையாவிட்டில் இருந்தார். பின்பரம
சிவனாரால் அங்குமினதும் பெயர்ந்து, சிவனெழுந்தருளிய திருநெல்லி
மென்னுந் திருப்பதியிற்சேன்று, அவ்வாலயத்தை வலம்வந்து உள்ளேசெ
ன்று வணங்கி, தண்ணியல் வெம்மையினுனென்னு முதலையுடைய திருப்
பதிகம்பாடினார்.

திருநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்ணியல்வெம்மையினுள் தலையிற்சுடையோழைப்பலி
பண்ணியன்மென்மொழியாரிடங்கொண்டுமூலப்பண்டரங்கன்
புண்ணியநான்மறைமயோர் முறையாலடிபோற்றிசைப்ப
நண்ணிய நன்னிலத்துப்பெருங்கோயின பந்தவனே.

கோயெய்வெங்குளிற்றுந்நிகழ்கொச்செங்குண்செய்கோயி
னாடியநன்னிலத்துப்பெருங்கோவினயந்தவனேச்
செடியவ்விங்கிதந்தைசுடையன்றிருவாருரன்
பாடியபத்துமவல்லார்புகுவார்பரலோகத்துள்ளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருநாதிசங்கராஜ அங்கராஜ பின்னர் திருவிழிமிழலையில் இ
ருக்கும் அந்தணர் கூடி வந்து சாலசிற்செய்யும் சுந்தரமூர்த்திக் கவாயிகளை
இட்டுக்கொண்டுபோக அவரும் அத்திருப்பதியை வணங்கி கோயிலினுட்
சென்று கடவுளைவணங்கிக் திருப்பதிகம் பாடினா.

திருவிழிமிழலை - பண் - சுகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடங்கொண்டமாமிடத்தீர்வெள்ளைச்சுருளொன்றிட்டுவிட்டகாநிஷீரான்
திடங்கொள்ளினை கயினா நலிகாக்குத் திருமிழலை [அ
மடங்கல்புண்டரிமானமுமண்மிசைவந்திழிச்சிபவான எட்டையு
மடங்கல்விழிகொண்டரடியே நுக்குமருளுதினோ.

வேதவேதியிவேதநீதியோரதுவாங்கிரி கோமிழலையு
ளாதிவிழிகொண்டரடிபேற்குமருளுகென்று
நாதகீதம்வண்டோரதுவார்பொழிவைவாணன்வன்றொண்டனற்றமிழ்
பாதமோதவல்லார்பரனோடுங்கூடுவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்திருவிழிமிழலையின்கண்வாழங் கடவுளினருளைப்பெற்றுத்திரு
வாஞ்சியத்தி லெழுந்தருளிய பரமசிவனது திருவடியை வணங்கிபொருவ
னொன்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாஞ்சியம்-பண்பியந்தைக்காந்தராம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருவனாற்புரி நூலர்புணர் முடியுமையவனோடு
மருவனாமருவார்பால்வருவதுவுமில்லைநம்மடி க
டிருவனாற்பணிக்தேத்துநிகழ்திருவாஞ்சியத்துறையு
மொருவனாடியானாயுழ்வினைகலியவொட்டாளோ.

செங்கெலங்கலங்கழனித்திகழ்திருவாஞ்சியத்துறையு
மின்னலங்கலஞ்சடையெம்மிறைவனதறைகழல்பாஷா
பொன்னலங்கலநன்மாடப்பொழி வணிகாவலாருரன்
பன்னலங்கலன்மாலைபாடுமின்பத்தருளீரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர் நிர்வளம்பொருந்திய திருநறையுரின்கண் விளங்கா
நின்ற திருச்சித்திச்சரத்தை வணங்கிக் திருப்பாதிதம்பாடியருளினார்.

திருநீறைசூர்ச்சித்திச்சரம்-பண்புறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

நீருமமலருகநிலவுஞ்சடை மேனாரும்
மாவமுடையானிடமாம
வாரும்மருவிமணிபொனகொழித்துச்
சேருங்கதையூர்ச்சித்திச்சரமே.

போராப்புமெயபுனிதன்னமருஞ
சோர்கதையூர்ச்சித்திச்சரத்தை
யாளுரன்சொல்கைவவல்லவா
ளேராரிமையோருககெயருவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர் சிறந்த பெருநதனமையினையுடைய திருநதொண்ட
ர்கள் அன்பினோடு மெதிருகொண்டுவணங், மழுவுமானுங் கையிற் பெற்ற
வராயெட்டவுளவாழும் திருப்பாதிதனா வணங்கி சிவனைத் துறந்தது திருப்
பாதிதம்பாடியருளினார்.

அரசிற்கரைப்புத்தூர்பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தடி மைசெய்யுமந்தணன்ருளரிசிற் புனல்கொண்டுவந்தாட்டுகின்றான்
மிகத்தளர்வெய்திக்குடத்தைதும்முடி மேல்விழுத்திட்டுருங்குதலும்
வகுத்தவனுக்குநித்தற்படியும்வருமென்றெருகாசினேநின் றநன்றிப்
புகழ்த்துணைகைபுகச்செய்துகந்தீர்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதரீரோ.

காரூர்மழைபெய்துபொழியருவிக்கழையோடகிலுந்திடிருகரையும்
போரூர்புனல்சூரரிசிற்மென்கரைப்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதரீர்தம்மை
யாரூரனருந்தமிழைந்தினெடைந்தழாவுணைப்பார்களுக்கேட்பவருஞ்
சீரூர்தருதேவர்கணங்களொடுமிணங்கிச்சிவிலோகம்தெய்துவவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனத் திருப்பதிகம்பாடி அக்கடவுளின்முன் புகழ்த்துணையார்க் கரு
ளிய திறத்தையும் துதித்து முனிவர்கள் புகழ் அவனிடத்தினின் மெழுக்த
ருளி பரமசிவன் வாழுகின்ற பலதிரூப்பதிகளையும் வணங்கித்திருவாவடுது
றைக் கெழுந்தருளி பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்றகோயிலை வலமவந்து அன்
போடு ஆலயத்துட்புருந்து வணங்கி மறையவனென்றெடுத்து சோழன்
செய்த திருப்பணியையும் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாவடுதுறை-பண்-தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையவனெருமானிவந்தடையவாரமயவனருயிர்நிறுத்தக்
கறைகொள்வெலுடைக்காலனைக்காலாற்குடந்தகாரணங்கண்டுகண்டடியே
னிறைவனெம்பெருமானென்றெப்போதுமேத்தியேத்திநின் றஞ்சலிசெய்து
னறைகொள்சேவடிக்கன்பொருமடைந்தேனா வடுதுறையாதியெம்மானே.

தெருண்டவாயிடைநூல்கொண்டுகிலந்திசித்திரப்பந்தர்சிக்கனவியற்றச்
சுருண்டசெஞ்சடையாயதுதன்னைசொழனாக்கியதுடர்ச்சிகண்டடியேன்
புரண்டவீழ் தகைபொனமலர்ப்பாசம்போற்றிபோற்றியெறைபொடிபுலம்பி
யருண்டென்மேல்வினைக்கஞ்சிவந்தடைந்தேனாவடுதுறையாதியெம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருப்பதிகம்பாடியங்கிருக்குளளில் அடியார்களோடு மீண்டும்
அக்கடவுளைவணங்கி யவருள்பெறு அங்குநின்றும் புறம்போந்து காவே
ரியின் தென்கரையில் விளங்காநின்ற பலதிரூப்பதிகளையும் வணங்கிதிருவி
டை மருதுறையடைந்து மருதமாத்தி வீழலிலமர்ந்த மருதப்பாவண
ங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவிடைமருதூர் - பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

கழுதைகுங்குமந்தான்சுமந்தெய்த்தாற்கைப்பர்பாழ்புகழ்ந்ததுபோலப்
பழுதில்நாலுழன்றுள்தடுமாறிப்புகழித்தலைப்பட்டனனெந்தா
யமுதாநீரிருந்தென்செய்திமன்னையங்கணுவானேயெனமாட்டா
இழுதையேனுகொருய்வகையருளாயிடைமருதுறையெந்தைபிரானே.

அரைக்குஞ்சந்தனத்தோடகிலுந்தியைவனஞ்சுமீர்த்தார்த்திருபாலு
மிரைக்குங்காவிரித்தென்கரைதன்மேலிடைமருதுறையெந்தைபிரானே
யுரைக்குமுரனொளிதிகழ்மாலைபுள்ளத்தாலுக்கத்தேத்தவல்லாகள்
நடைப்புழப்பொடுநடலையின்மீநாதன்சேவடி நண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருதப்பாராத் துதித்து அவரருள் பெற்று அடியார்களோடு அந்த
கைகாவிட்டுப் புறம்போந்து திருநாகேச்சரத்தையடைந்து கோயிலை வலம்
வந்து பரமசிவனை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநாகேச்சரம்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறையணிவாணுதலா னுமையாளவள்பேழ்கணிக்க
நிறையணிநெஞ்சனுங்கநீலமால் விடமுண்டதென்னே
சூறையணிசூல்லைமுல்லையனைந்து சூளிர்மாதவிமேற்
சிறையணிவண்டுக்கள்சேர்திருநாகேச்சரத்தானே.

கொங்களை வண்டலர்த்தக்குயிலும்மயிலும்பயிலு
தெங்களை பூம்பொழில்சூழ்திருநாகேச்சரத்தானே
வங்கமனிகடல்சூழ்வபனாவலவூரன்சொன்ன
பங்கமில்பாடல்வல்லாரவர்தடவினைபற்றமுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றும் போந்து சிவபுரத்துத் தேவர்பிரான் கழலைவண
ங்கியன்புடன் புறம்போந்து பார்வதிசமேதராகிய கடவுளொழந்தருளி
ய பலபதிகளையும் வணங்கி, திருக்கையை நல்லூரை யடைந்து இறைவரது
திருவடியை அன்போடு பரவி குரும்பை முலையுமையாளென்னுந் திருப்
பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

பெரிய கவுடிரா கணம்

திருக்கலை நல் லூர்-பண்-தக்கராகம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

குரும்பைமுலை மலர்க்குழலிகொண்ட தவங்கண்டு
குழிப்பினொடுஞ் சென் றவடன்குண த்தினை நன்கறிந்து
விரும்பும்வரங்கொடுத்தவனவேட்ட ருளிச்செய்த
விண்ணவர்கோன்கண் ணுதலோன்மெவியவூர்வினவில்
அரும்பருகேசரும்பருவவறுபதம்பண்பாட
வணிமுயில்கண்ட மாடுமணிபொழில் குழயின்
கரும்பருகேசருங்குவனைகண் வளருங்கழலிக்கமலங்
கண்முகமலருங்கலையநல் லூர்காணே.

தண்புன லும்வெண் மதியுந்தாங்கிய ரெஞ்ச டையான்
றுமனையோன் மலை கலனாக மாமுன்பாடி
உண்பலிகொண்டு முல்பரமனு றையுமுர்நிறை
நீரொழுதுபுனலரிசிலின் மென்கலைய நல் லூர்தனை
உண்புடையநன்சடையனி சைஞானிசிறுவ
னவலாகோனாரனானையத் துனைசெய்
பண்பயிலும்பத் துமிவைபத்திசெய்துநித்தம்
பாடவல்லாரல்லலொடுபாவயி ள்தாமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குகின்ற திருக்குட முககையணைத்து கடவுளைவணங்கித் திருப்
பதிகம்பாடிப் புறம்போந்து திருவலஞ்சுழியை யடைந்து பரமசிவத்தை
யன்போடு வணங்கித் தமிழாற்புகழ்ந்து திருநாவுக்கனாய நாயனருக்குத்தி
ருவடி தரிசனமளித்த திருநல் லூரைச் சென்றணைந்து சிவனைப்புகழ்ந்து
அதன் சமீபத்திலுள்ள தலங்களை யெல்லாம் வணங்கிப் புகழ்ந்து பின்னர்
சோற்றுத்துறையிறசென்று கோயிலை வணங்கி யுள்ளேசென்று வலம்வந்
து அழனீரொழுது யனையவெனு முகையுடைய திருப்பதிகம்பாடி யருளிநூர்.

திருச்சோற்றுத்துறை-பண்-கவுசிகம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

அழனீரொழுகியனைசடையு, முழையி ழுரி டையானிடமாங்
கழைநீர்முத்தங்கனகக்குவையுளு, சுழனீர்ப்பொண்ணிச்சோற்றத்துறையே.
சுற்றாந்தருநீர்ச்சோற்றத்துறையுண், முற்றாந்திசேர்முதல்வன்பாதத்
தற்றாடி யாரடிநாபூரன், சொற்றானிவைகற்றார் துன்பிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் தேவர்பெருமானாகிய பாமசிவன் ஏழுத்தருளிய. கண்டி-
லா வணங்கித் திருவையாறெனத் திருப்பதியை யணந்து வணங்கித் திருப்-
பூந்துருத்தி யமர்த்தருளிய கடவுளை வணங்கித் திருவாலம்பொழிவிற் சேர்ந்-
து பாமசிவத்தைத் தரிசித்து அன்றிரவில் நித்தினா செய்தார். சுவாமி அவ-
ருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, மழபாடிக்கு வருவதற்கு மறந்தாயோ
என்று சொல்லியருளினார். சுந்தரமூர்த்தி விழித்தெழுந்து காவேரிநதியை
க்கூடந்து அதன் வடபக்கத்திற் சேர்ந்து திருமழபாடிக்குப்போய் சுவாமித்-
ரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமழபாடி - பண் நட் டாராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னாமேனியனோபுலித்தோலையகைசதது
மன்னுசெஞ்சடை மேல்மிளர்கொன்றையணிந்தவனே
மன்னேமாமணியேமழபாடியுணமாணிக்கமே
யன்னேயுன்னையல்லாலினியானாநினைக்கேனே.

ஏராமுப்புமுமெரியசகிலைதொடவனை
வாரார்கொங்கையுடன்மழபாடியுண்மேயவனைச
சீராநாவலாகோனூரனாரைத்ததமிழ்
பாரோரோததவலலார்பரலோகத்திருப்பாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சிலாளங்கிருந்து, காவேரிநதியின் நிருபக்கத்திலுமுள்
ள ஸ்தலங்களை வணங்கி, மேற்குத்திருக்குயாத்தினாசெய்ய நினைந்து, தி-
ருவாளைக்காவுக்குப்போயப் பதிகமாடி யருளினார்.

திருவாளைக்கா-பண்-காந்தாராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைகளாயினநான்குமறுள்பொருளகளுமெல்லாந்
துறையுத்தோத்திரத்திறையுத்தொன்மையுன்மையுமாய
வறையுமபூம்புனலாளைக்காவுடையாதியைநானு
மிறைவனென்றடி சேர்வாமொழையுமாளுடையாரே.

தாசமாகியபொன்னித்தண்டிறையடிவிழுத்து
நீரினினறடிபொற்றிநின்மல்கொள்ளெனவாங்கே
கிரங்கொண்டனும்மாணக்காவுடையாதியைநானு
மீரமுள்ளவர்காளுமெம்மையுமாளுடையாரே.

ஆழியர்க்கருளாணக்காவுடையாதிபொன்னடியி
 னீழலேசாணுகநின் தருள்கூட நினைந்த
 வாழவல்லவன் றெண்டன்வண்டமிழ்மலைவல்லார்போ
 யேழுமாபிறப்பற்று வெம்மையுமாளுடையாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்ற திருப்பாச் சிலாச்சிராமத்தை யடைந்து கோபுரத்தை
 க்கண்டு வணங்கி ஆலயத்தை வலர்வந்த, சந்திகானத்துட்சென்று திரு
 முன்விழ்ந்துவணங்கி, பொன்னைக் குழித்துத் துதிக்க, அவர் தராமையால்
 மனம் புழுங்கி பிரானுர் இல்லையென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் - பண் தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைத்தனன் நனக்கேதலையுமென்னுவும் நெருசமுமவருசமொன்றின்
 யுய்த்தனன் நனக்கேதிருவாடி ககடி மையுரைத் தக்காறுமனையொக்கும்
 பைத்தபாம்பார்த்தோடுநெவனத்தோடுபாச்சிலாச்சிராமத்தெம்மரம்
 பித்தனையொத்தோர்ச்சிலாசிலிவாடாதினையொப்பிரானார்

வசினவல்லவிகழந்தனவுல்லவெய் பை நாமொன் றெப்பாடும்
 பாயினபுகழான்பாச்சிலாச்சிராமத்தடி யனைமடி தொழபயன்னுள்
 வாயினுறக்கறிமனத்தினுள்ளே வான்வளவயனுவலாருடன்
 பேசினபேசைசர்வொருத்திலாகிலிவாடாதினையொப்பிரானார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்குபொற்குவை பெற்று சிலாளங்கி நுந்து பின்புறப்பட்டு
 மார்க்கத்தில் இருபக்கவானினு முள்ள சலங்களை வணங்கி சிவபெருமான்
 வீற்றிருந்தருளிய திருப்பெருஞ்சுல்லியையடைந்து அவர்பாணத்தை யுடை
 யாரது கொழுகலாத வணங்கிக் கொய்க்க வலர்வந்து கவாமி தரிசனஞ்செ
 ய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பைஞ்ஞீவிப்பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காருலாவியருஞ்சையுண்டிருளகண்டர்வெண்டலையோடுகொண்
 டொலாந்திரிந்தென்செய்விப்பனியோரிடத்திலேகொள்ளுநீர்
 பாலொம்பணிந்தும்மையேபாவிப்பனியும்பைஞ்ஞீவியீர்
 ஆரமாவதுநாகமோசொலுமார் னீயவிடங்கோ.

அன்னஞ்சேர்வயல்குழ்பைஞ்ஞீயிலாரணியவிடங்கரை [ல்
மின்னும் நுண்ணிடைமங்கைமார்பலர்வேண்டிக்காதல்மொழிந்தசொ
மன்னுதொல்புகழ்நீரவனூரன்வன்றெண்டன்வாய்மொழிபாடல்பத்
துன்னியின்னிசைபாடுவாருமைகேள்வன்சேவடிசேர்வரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருவீங்கொய்மலை முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய் வ
ணங்கி, கொங்கேதசத்தை அடைந்து, அவ்விடத்திலே காவேரிக்குத்தென்
கையிலிருக்கும் நிருப்பாண்டிக்கொடுமுடிக்குப்போய் நமச்சிவாயப்பதிகம்
பாடியருளினார்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி-பண்ப்பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்றிருப்பாதமெமனம்பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந்தேனினிபிறவாததன்மைவந்தெய்தினென்
கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சிக்கையூறிந் பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவாவுனநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாமசசிவாயவே.

கோணியபிறைமருடியைக்கையூறிந் பாண்டிக்கொடுமுடி
பேணியபெருமானப்பிஞ்ஞகப்பித்தனைபிறப்பில்லையை
பாணுவாரிவண்டறையென்தைந்தாரணப்படம்பாம்பலா
நாணனைத்தொண்டனூரன்சொல்லிவைசொல்லுவார்க்கேவ்வழன்பமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அவிநகரியை அடைந்து, அங்கே பரமசிவன் கனகசபை
யிலே நடனஞ்செய்யும் திருக்கோலத்தைத் தமக்குக் காடடக்கண்டு, திரு
வெஞ்சாமக்கூட லையும் வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவெஞ்சாமக்கூடல் - பண் - கொல்லிக்களவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எறிக்குங்கடிரவேயுநிர்முத்தமொடுமிலவங்கத்தக்கோலமிஞ்சி
செறிக்கும்புனலுட்பெய்துநெண்ணி மண்டி சந்நிதெதெறவெற்றாநீழ்மேல்
முறிக்கும்தடமாழுப்புன்னைஞாழங்குருக்கத்திகளம்மெற்குயில்கூவலற
வெறிக்குக்கலைமாவெஞ்சாமக்கூடல்வினர்தாவடியேனையும்வேண்டுகியோ.

வஞ்சிதுண்ணிடையார்மறந்தாயல்நல்லாடிவெண்ணல்லார்பல்கத்திறஞ்சம்
வெஞ்சாமக்கூடல்வினர்தாவடியேனையும்வேண்டுகியெயன்றுதான்விரும்பி

கள்ளியாதளிகளும் உயல்களும் கோண்டைப் படைத்தவன் ஞெண்டன் சென்னை
செஞ்சொற்றமிழ்மலைகளிப்பதுவல்லவார்க்கிலோ தந்திருப்பது துணைமனநே.
துருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று அனேக காவதாடந்து, திருக்கற்குடி யென்னும் ஸ்தலத்திற்சென்று சுவாமியை வணங்கிக் திருப்புகழ்கம் பாரியருளினார்.

திருக்கறஞ்சுடி - பண்ணை - நடராசம்.

கிந்சிசுற்றம்பலம்.

வினையாடும்பொழுது யாவ்வெரியாமல் பக்கொன்றையினும்
பலையாவெண்மலையாய் பரமாயமம்பலொ
கரையாற்பும்பொழிஞ்சுழிநீருக்கத் துற மன்னிநின்ற
அருகெனம்வெழுநலாய் கையனைப்புகொடுவான்னை.

அலையார் தண்டி னல்குந் ததது காசிவிர வமருங்
கலையார் மாதவர் ிரபுரி நகந் குடி ர்மபசக்தை ச
கிலையார் வாணுதலவர் ள் ஸ்ரீ ர்மப யாப் பணுலா
வினையார் மலையல்லார் விபலிப் பவுட்கார் ிவீரே

பிரதக்ஷித் தம்பலம்.

ஆதலின் இந்நூலுடைய மேற்புறத்தில் கீழ்க்கண்டபடியாகப் பெருமானை வணங்கியவருள்பெற்ற தேவர்கள் அத்தரும் பரவலாய்க் களையும், தரிசித்துத் திருவிளையாடல் எனவும் இந்நூலுடைய வணங்கித் தரிசுநம்பியதனால் வந்து மிகுந்த வரப்பாடு திருநாட்டிற்கும் பரவியுள்ளது.

திருட்டிநம்பியம் பண் - கொல்லி.

* திருச்சிற்றம். லம்

அங்கமோதிபொராணமும், திபானின் லும் போர் துவர்நினனம் பத்
தங்கிவேனையுமின்னகென்ற லாசனாருமெருகெருகே
கங்குலெமங் ள் கொண்டுதெவர்க்குளோ நிவானவம் தா கெருமும்
பொங்குதமாலவிடையெதிலெ லவபாடும்பியந்தெய்யும் பொதுமே.

துஞ்சியும்பிறந்துஞ்சி நந்துங் கவக்கருதமயக்கிவை
யஞ்சியூன்ருட்புறம்பியததாபனைத்தமிழ்ச்சரினா
நெஞ்சினிலேபுறம்பியநகொழுகுதுமென்றுநினைத்தன
வஞ்சியுரதுறமெசையவல்லவரவல்லவா னுலகாள்வீரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்,

அங்கு சுவாமிகளின் செய்துகொண்டு அப்பாற் செல்லும்போது திருக்கடலையாற்றாற்றுக்குச் சமீபித்தும், அதற்குப் பொருத்தம் திருமுதுகுன்றைநோக்கிச் சென்றார். செல்லும் வழியிலே பாமரின் ஒருபிராமணராகி, சுந்தரமூர்த்திக்கு முன்னின்றார். நின்ற அந்தப்பிராமணரைச் சுந்தரமூர்த்திநாமனார் பார்த்து, ஐயோ! திருமுதுகுன்றுக்குப் போய்வழி எது சொல்லும் என்று கேட்டது, ஐயா! திருக்கடலையாற்றாற்றுக்குப் போய் வழி என்று சொல்லி, வழிகாட்டிக்கொண்டு முன்னே சென்றார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அவரைத்தொடர்ந்து சென்று, பின் அவரைக்காணாதவராய் “அடி களில்வழிபோந்த வந்தாயமாயேனே” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருக்கடலையாற்றார் - பண் புறநீர்மை.

கிருத்திநம்பலம்.

வாடி யடைமழுவின ராதாரியுரிபொந்த தப
பொடிய வளிவழிநீமென்பா றிருமுதுகுன்றையோடு
கொடிய வளிவெம்பொ ட்கடலையாற்றாரி
லடி களில்வழிபொந்தவழிய மறந்தியேனே.

கடலையாற்றாரிற் கொடியினை பவனோடும்
ஆறு வந்தாணையுநிசயமிதுவென்று
நாடியவின் நாடிழால்நாலவறுவனெனச் சொற்
பாடல்கள் பாடிவந்தவர்தம்வினைபற்றறுமே.

திருசுகிந்தம்பலம்.

அதனினால் கடலையாற்றாரை அடைந்து, சுவாமிகளின் செய்துகொண்டு திருமுதுகுன்றுக்குப் போனார். அந்த ஸ்தலத்திலே சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமுதுகுன்றம் - பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்.

கிருத்திநம்பலம்

நஞ்சியிடைவென்றுநாளையென்றுமமைக்கவா
துஞ்சியிடா தம்பின்னைச்செய்வதென்னடிசைகள்சொல்லி
பஞ்சியிடப்பட்டு வந்தமோடணிகீரருள்
முஞ்சியிடைச்சங்கமார்த்துஞ்சொமுதுகுன்றை.

முத்திமுத்தாறுவெஞ்செயும்முதுகுன்றைப்
பித்தெனப்பான்றித்தொண்டனா ரன்கிதத்திவை

தத்துவஞானிகளானார்தடுமாற்றில்லார்
எத்தவத்தோர்களுமெத்துவர்க்கிடில்லையே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி பின்னும் பழமலைநாதரை தமக்குப்பொருள்வேண்டியவந்த கருத்தை மனத்துட்கொண்ட குறிப்போடு வணங்கித் தொழுது பாடியருளினார்.

நம்பியென்றதிருப்பதிகம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிறம்பலம்.

மெய்யையமுற்றப்பொடி ப்பூசியோர்மபிவேதநான்கும்விரித்தோதியோர்மபி
கையிலோர்வெண்மழுவேந்தியோர்மபிகண்ணுமுன்றுமுடையாயொருமபி
செய்யநம்பிசிறுசெஞ்சடைமபிதிரிபுரந்தியெழச்செற்றதோவிலலா
லெய்தநம்பியென்னையானுடைமபியெழுபிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாபே.
கூரத்தினம்பிகசியாதவர்தம்மைக்கசிந்தவர்க்கிம்மையோகடம்மையிலின்பம்
பெருக்குமபிபெருக்கருத்தா.

திருச்சிறம்பலம்.

அதன்பின் சுவாமி பன்னீராயிரம் பொன்கொடுத்தருள, சுந்தரமூர
த்திராயனார் வணங்கிவின்று சுவாமி 'தேவரீர் தந்தருளிய இதைப் பொன்
னெல்லாம் திருவாரூரிலே உள்ளவர்கள் அதிசயிக்கும்படி அங்கே வரச்
செய்யவேண்டும் என்றுபிரார்த்தித்தார், அப்பொழுது சுவாமியுடைய திரு
வருளினாலே, சுந்தரனே ! நீ இந்தப்பொன்னெல்லாவற்றையும் மணி முத
தந்தியிலே இட்டுத் திருவாரூர்க் குளத்திலேபொய் எடுத்துக்கொள்ளென்
று ஓர் அசிரீரிவாக்கு எழுந்தது. அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திராயனார் மச்
சம்வெட்டி வைத்துக்கொண்டு, பொன் முழுதையும் மணி முத்த நதியிலே
புகவிட்டு, அன்று என்னை வலிந்தாட்கொண்ட திருவருளை அறிவேன் என்
றுசொல்லி, சிதம்பரத்துக்குப் போகரினைந்து வழிக்கொண்டு இடையிலே
திருக்கடம்பூரை வணங்கி சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரை நமஸ்க
ரித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்,

கோயில் - பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிறம்பலம்.

மடித்தாமெடிமைக்கணன்றிபென்னைநீவாழுகாளு
தடுத்தாட்டித்தருமனார்தமர்செக்கிலிம்போதுதடுத்தாட்கொள்வான்
கடுத்தாடுங்கரதலத்திறம்மருசமுமெரியசுலங்கரியாம்பும்
பிரத்தாடிபுலியூர்ச்சிறம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றமுன்றே.

|| ருருமரவல்குலுமைநகையவன்பங்கண் பைங்கணைற்ற
 னுருபன்றருமனூர்தமர்செக்கிடுமபேரதுதடுத்தாட்கொள்வா
 னுருரன்றம்மிரர்னுரனம்மீகோங்குணிகாஞ்சுவாய்ப்
 பேருர்ப்பெருமானைப்புலியூர்ச்சிறம்பலத்தெபெருமன்றே.

திருச்சிறம்பலம்.

அங்குநின்ற புறப்பட்டு கருப்பறியலுரைக் கண்டு வணங்கிகோபுர
 த்தாள் அடியார்களுமுப்போய் சுவாமிதரிசனருசெய்து சிம்மாந்தென்னு
 முதலையுடைய திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கருப்பறியலுர் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

சிம்மாந்துசிம்புளித்துச்சிற்சையிடுவொத் துந் துதிறம்பாவண்ணங்
 கைம்மாவிறுவைப்போர்த் துமைவெருவற்கண்டானைக்கருப்பறியலுர்
 கொம்மாவின்மலர்ச்சோலைக்குயிலிடையி லாடுங்கொழுதிக்கோயி
 லெம்மானைமனத்திலுல் தினைந்தபொதவர்க்கிரியவாயே.

கலைமலிந்ததென்புலவர்கழ்நூர்நம்மிடத்திந்நுங்கருப்பறியலுர்
 குலைமலிந்தகோட்டெங்குமட்டொழுகும்பூஞ்சோலைக்கொருமுக்கோயி
 லிலைமலிந்தமழுவானமளத்தினுலன்புசெய்குன்புமெய்தி
 மலைமலிந்தொளாருரன்வனப்பகையப்பலுரைத்தவண்டமிழ்களே.

திருச்சிறம்பலம்.

கருப்பறியலுரினினறும் புறப்பட்டு மண்ணிவளம்படிக்கரையிற்செ
 ன்று அங்கு உமையையொருபாகத்திலுடைய கடவுளைவணங்கி ஒப்பற்று
 கழிளையுடைய திருப்பதிகம் முன்னவனென்றெடுத்தபாடியருளினார்.

திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரை - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

முன்னவனென்றபிரான்முதல்காண்பிரையிரான்
 சென்னியிலெங்குள்பிரான்திருநீலமிடத்தெம்பிரான
 மன்றியவெங்குள்பிரான்மறைநாகுங்கல்லாந்நிழத்திழி
 பன்னியவெங்குள்பிரான்பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

பல்லுயர்வாழ்த்தெண்ணீர்ப்பழமண்ணிப்படிக்கரைய
 யல்லியந்தாமரைத்தாராருரனுரைத்ததமிழ்
 சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லாரவர்க்குந்தமர்க்குங்கிளைக்கும்
 எல்லியுண்புகலுமிடர்கூருதலிலையன்றே. திருச்சிறம்பலம்.

அங்குநின்றஞ்சென்று வாழ்கொளிபுத்தூருக்குப் போகாதாமறந்து
சுந்தரமூர்த்தநாயனார் செல்லும்போது மார்க்கத்தில் நினைந்துகிடந்தபுதுத்
தலத்தையடைந்து தலைக்கலனென்றெடுத்துத்திருப்பதிகம்பாடியருளினார்

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்கலன் றலைமெற்றறித்தானேத்தன்னையென்னைநினைக்கத்தருவானேக்
கொலைக்கையானேபுரிபோர்த்துகத்தானேக்கடற்றுதைத்தருளாசேர்கழலானே
யலைத்தெசங்கண்விடையேறவல்லானையானையாலடியேனடிநாயேன்
மலைத்தெசந்நெலவயல்வாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தமறந்தென்னினக்கேனே.

வளங்கிளர்பொழில்வாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தமறந்தென்னினக்கேனென்
றுளங்குளிர்ந்தமிழுன்வன்றெண்டன்சடை பன்காதலன்வனப்பகையப்பன்
நலங்கிளர்வயல்நாவலர்வெந்தனங்கைகிங்கடித்ததைப்புந்த
பலங்கிளர்ந்தமிழ்பாடவல்லார்மேற்பபையுமாஞ்செய்தபாவங்கள் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகம்பாடிச் சென்று ஆலயத்துள்ளடைந்து மயிர்ப்புளகமெழத்
தொழுது உள்ளனைந்து வணங்கி யுமாமகேசுவரனைத் துதித்து, வெளியே
வந்து தங்கியிருந்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டு காணாட்டு முள்ளுரைச்சா
ரும்போது ஆண்ட வன எதிராகக் காட்சி கொடுக்கக்கண்டுவளையையென்ன
வெடுத்துத்திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்காணாட்டுமுள்ளூர் - பண் - கொல்லிக்களவானம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்வாயமதிமளிரும்வளர்சடையினுனைமறையவனை

வாய்மொழியைவானவந்தக்கேனைப்

புள்வாயைக்கிண்டலகம்விழங்கியுமிழ்த்தானேப்

மொன்னிறத்தின்புப்புரிநுணுமுக்கத்தினை

முள்வாயமடந்தமுவிழுத்தாழைநீன்று

மொட்டளர்ந்துவினாநாறுமுருகுவிளிபொழில்சூழ்

கள்வாயகருங்குலகைகண்வளருங்கழனித்

காணாட்டுமுள்ளூர் நகண்டுதொழுதேனே.

திரையினர்கட்குழந்ததென்னிலங்கைக்கொனைச்
செற்றவனைச்செஞ்சடைமேல்வெண்மதியினுனை
நரையினர்களைநழுவுகொள்ளிடத்தின்கடைமேற்
காண்டுமுள்ளூரிநகண்டுகழல்வொழுது
உரையினர்மதயானைநாவலாருநுரிமையா
லுரைசெய்தலுண்டமிழள்வல்லார்
வரையினர்வகைஞாலமாண்ட வர்க்குத்தாம்பொய்
வானவர்க்குத்தலைவராய் திற்பாவந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றும் புறப்பட்டு திருவெதிர்கொள்பாடியினை யணைந்துமத்
தயானையென் றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருளதிர்கொள்பாடி - பண் இத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தயானையம்மன்னர்குழவருவீரகாள்
செத்தபோதிலாருமில்லைச்சிவதையுள்வம்மின்கள்
வைத்தவுள்ளமாற்றவெண்டாவம்மின்மனத்தீரோ
அதகாக்காயிலெந்நா கொள்பாடியென்பதடைவொமே.

முத்துநிறாப்பவளமேனிசசெஞ்சடையாறுநையும்.
பத்தாபந்தத்தெந்நெள்பாடிப்பரமனையேபணியா
சித்தம்வைத்தகொண்டாநொண்டனசடைநனவன்சிறுவன்
பத்தனாரன்பாடல்வல்லார்பாதுப்பலிவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அக்கடவுளை வணங்கி யவரருள்பெற்று திருவேள்விக்குடியில்
வந்து சுவாமியைவணங்கி மூப்பதுமில்லையென எடுத்துத் திருப்பதிகம்
பாடியருளினார்.

மூப்பதுமில்லை - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூப்பதுமில்லைபிறப்பதுமில்லையிறப்பதில்லைச்
சேர்ப்பதுகாட்டகத்தூரினுமரீகச்சிந்திக்கில்லாரா
காப்பதுவேள்விக்குடிதண்டுருத்தியெங்கோன்றலைமேல்
ஆர்ப்பதுநாகமறித்தோமேல்நாமியவர்க்காப்படோமே.

கூடலர்மன்னன்குலநாவலூர்க்கோனலத்தமிழைப்
பாடவல்லடாமன்னடியார்க்கடிமைவழுவார் •
நாடவல்லதொண்டனூனாளுப்பொறுசொல்லிப்
பாடவல்லார்பரலோகத்திருப்பதுபண்டமன்றே.

திருச்சிறம்பலம்.

பின்னும் மார்க்கங்களில் பல ஸ்தலங்ளை வணங்கி, திருவாரூரை
அடைந்தார். அங்கே சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு பரவையாரோடு கூ
டியிருக்கும்நாளில் ஒருநாள் பரவையாரை நோக்கி எனக்குத்திருமுது குன்
மர் தந்தருளிய பொன்னை மணிமுத்தநீயிலே புகவிட்டுவந்தேன் இப்போ
து இந்த ஸ்தலத்திலே இருக்கின்ற கோயிலுக்கு மேற்றிசையிலுள்ளருள
த்திலேபோய் அவருடைய அருளிணிலே எடுத்துக்கொண்டு வருவோம்வா
என்றார். பரவையார் அதைக்கேட்டு, இது என்ன ஆதிசயம் என்றுசொல்
லி, புன்னகைசெய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனார், பெண்ணை நமது கடவுளு
டைய திருவருளிணிலே பொன்முழுதும் குளத்திலே எடுத்து உனக்குத்த
ருவேன், இதுசத்தியம் என்றுசொல்லி, பரவையாரும் கூடவா கோயிலிலே
பிரவேசித்து வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு கோயிலிலுலம்வந்து மேற்
றிசையிலிருக்கின்ற திருக்குளத்தை அடைந்து, அதன் வடக்கிழக்கையி
லேபோய், பரவையாரை நிறுத்தி சுவாமிசையவணங்கி, குளத்திலே இறங்கி,
அங்கே நடவினா. அப்போது பரமசிவன் சுந்தரமூர்த்தியைக்கொண்டுநி
ருப்பதிகம் பாடுவிக்கவேண்டும் எனனும் திருவிளையாட்டினாலே, பொன்
னை அங்குளத்திலே வருவியாதொழிந்தருள், பரவையார், ஆற்றிலே இட்டு
க்குளத்திலேதேடுகிறார் என்றார். அதுபட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார், ச
வாமி தேவரீர் முன் அருளிச்செய்தபடியே பரவையார் நகையாதபடி பொ
ன்னைத்தாரும் என்று திருமுதுகுன்றம்மேல் திருபாமிசம்பாடியருளினார்.

திருமுதுகுன்றம் - பின் - நட்டாராகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

விளையாடவெனியினீர்புகித்தோலையரைக்கசைத்தீர்
முன்செய்தபுவையிலுமெரித்தீர்முதுகுன்றமார்தீர்
மின்செய்த நண்ணிடையாளபரவையிவள்தனமுகப்பே
யென்செய்தவாறடி கேளடியெனிட்டளங்கெடவே.

பிறையாருஞ்சடையெம்பெருமானருளாயென்று
முறையால்வந்தமார்வணங்கும்முதுகுன்றத்தம்மை
மறையார்தங்குரிசில்வயல்நாவலாரூர்நெசர்நன்
இறையார்பாடல்வல்லார்க்கெளிதாஞ்சிவலோகமதே.

பெரிய புராணம்

ஐத்தாதிருத்தறியேனிமையோதனியாகவே
முத்தாயுலகுக்கெல்லாமுதுருந்மமமாக்கவனெ
பூத்தாருங்குமுலாள்பாவையிவள், தன்முகப்பெ
கூத்தாதத்தருளாய்கொடியேனிட்டளங்கெடவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பரமசிவனுடைய திருவருளினால் வந்தெழுந்த பொற்றிரினை
யெடுத்து, களையிலேற்றி அத்தப்பென்னையும் முன்கொண்டுவந்த மச்சத்
தையும் உரைப்பித்து, மச்சத்திலும் பார்த்து இது உரைதாழ்த்து ஊண்டு,
பின்னும் கடவுளைப்பாடினார். பாடியபோது கடவுளானவர் உரைதாழ்த்து அருள்
செய்ய, சுந்தரமூர்த்திபொன்னு மனமகிழ்ந்து, பொற்குவைவாளையுமாட்டி
ம்குமத்தி, பாவையாரோடு விட்டுக்கொண்டு அனுப்பி, கோயிலிலேபோய்ச் சுவா
மியை வணங்கி விட்டுக்குப்பாய் பாவையாருடன் இன்புற்று வாழ்த்திரு
ந்தார். அப்படி வாழ்த்திருக்குங்காலத்தில் பாடோறும் திருவாரூரில் சுவாமி
தேரிசனஞ் செய்துவருளினால் புத்தமமாக ஹரிருத்தருளிய பரம்பொரு
ளை பாறுதாங்கியெனவெடுத்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாறுதாங்கியகாடரோபடுதலையோமலைப்பாவையோர்
கூறுதாங்கியகுழந்தோருமைக்காதரோகுறுங்கொட்டி ன
ஏறுதாங்கியகொடியோருகொடியோர்விளங்கும்பிறை
யாறுதாங்கியசடையோருமக்கடி களாகியவாழ்பளே.

பாடிசெய்தீர்மையிம்பத்தர்காள்பணிந்தேத்தினைன்பணியீரருள்
வடிவிலானறிருநாவலாரனவனப்பகையப்பன்வன்றெண்டன்
செடியனாகிவந்தியனாகிவந்தம்மைபெமன்றிந்திக்கும்
அடியனாரனையாள்வரோருமக்கடி களாகியவாழ்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி பாவையாருடன் வாழ்த்திருக்குங்காலத்தில், சிவஸ்
தலயாத்நினை செய்ய விரும்பிதிருவாரூரினின்றும் புறப்பட்டு திருநள்ளா
றுஎன்னுள் கலத்தில் சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்

திருநள்ளாறு - பண் - தக்கேசி.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

பூவிலவாசத்தைப்பொன்னினைமணியைப்புவியைகாற்றினைப்புனலனைலவெளியைச்
சேவின்மேல்வருஞ்செல்வனைச்சிவனைத்தேவதேவனைத்தித்திருந்தேனைக்
காவியங்கண்ணிபங்களைக்கங்கைச்சடையனைக்காமரத்திசைபாட
நாவிலாறுநள்ளாறுநையுமுதைநாயினேன்மறத்தென்னினைக்கேகேனே.

செந்தந்தசோலை எஞ்ஞாந் தள்ளாற்றெஞ்சிவனைநாவனார்சிங்கடி தந்தை
மறந்துநான்மற்றுநினைப்பதென்னென்றுவனப்பகையபனூரன்வனமுண்டன்
சிந்தமாலையொடைஞ்சினுடைஞ்சஞ்சிந்தையுள்ளருகிச்செப்புவல்லார்
கிறந்துபோக்கில்லாவரவில்லையாகியினபவெளளததுளி ருப்பாகளினிதே.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம் பாடிச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு ஆகாயத்தை
யளாவிய மணிமாடங்குன்றைந்த நிருக்கடவுர்வந்து நிருமயானத்தையும்
வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கடவுர்மயானம்-பண்-பழம்பஞ்சரம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

மருவாரகொன்றைமதிஞ்ஞா மாணிக்கத்தின்மலைபோல
வருவார்விடைமேல்மாதோடுமகிழ்ந்துபுகழ்படைஞ்ஞா
திருமால்பிரமனிந்திரமருந்தேவராகர்நானவாக்கும்
பெருமான்கடவுர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

மாடமல்குடவூரில்மறைமயோதேதுமயானத்துப்
பிடைநீரவடியாக்கருளும்பெருமானடி கஞ்சிர்
நாடி நாவலாருரனம்பிசொன்னநறமமிழ்கள்
பாடுமடியார்கேடபார்மேற்பாவமானபறையுமே.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு, திருக்கடவூரின்னும், 'திருவிடைநாந்தில் நமன
து வீரத்தைத்தொலைத்த திருவடியை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடி
யருளினார்.

திருக்கடலூர் - பண் - நட்ட ராகம்

திருச்சிறம்பலம்.

பொடியார்மேனியனேபுரிநூலொருபாற்பொருட்க
வடியார்முனிலவேல்வளர்கங்கையின்மங்கையொடுங்
கடியார்கொன்றையனேகடலூர்தனுள்வீரட்டக்கெம்
மடிகேளென்னமுதேபெனக்கா துணைநீயலதே.

காராரும்பொழில்சூழ்கடலூர்த்திருவிட்டத்துள்
ஏராரும்மினையையத்துணையாவெழில்நாவலர்கோன்
ஆராரன்னடியானடிதொண்டனுரைத்தமிழ்
பாராரோத்தவல்லார்பாலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிறம்பலம்.

அங்குநின்று புறப்பட்டு பொனமலையை விலலாகவளைதக மிருந்த
வீரத்தையுடைய பரமசிவன் வாழாநின்ற திருவலம் புரத்திற்சென்று சுவா
மியைவணங்கி எனக்கினியெனவெனத அக திருப்புகழாடியருளினார்.

திருவலம்புரம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிறம்பலம்.

எனக்கினிநதினை ககலாபுரமே மந்திதனா
பனைக்கரிபயமம் மெய்ப்பவையின்சடைமே
லெனக்கினியவன் நமர்க்கினியவனொருமையு
மனக்கினியவன் நன்மடம்வலம்புரமே.

வருங்குலபு மிலபேணுதல்கருங்கட
விரங்குலபுரிபுரம் தமிடம்வலம்புரத்தை
யருங்குலத்தருந்தமிழரனவனொண்டனொரு
பெருங்குலத்தவரொடுதிதறு கல்பெருமையே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருவலம்புரியைய பணிநது பினை திருச்சாபக்காடுசென்று தேவாரி
ராணையுணிகது திருப்புகழ்பாடிப புறம்பாகது, திருவெண்காட்டைய
டைகது அககடவுளோபுணிகது புகழ்கது கந்தரமூர்த்தி நாயனா திருக்கனி
பள்ளிக்குச் சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநளிபள்ளி - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிறம்பலம்

ஆதியன்துதியானையன்மாலைத்தகரிய
சோதியனசொற்பொருளாய்ச்சுருங்காமரைநான்கினையு
மோதியனும்பாதங்கோனலகத்தினுவெவ்வயிர்க்கு
காதியல்லம்பெருமானன் னுமூர்கனிபள்ளியதே.

காலமுநாங்கழியுநன்பள்ளிமனத்தினுள்கிக
கோலமதாயவனைக்குளிராவலவூனசொன்ன
மாலேமதிததுரைப் பரமண்மறநதுவானேநிலகிற்
சாலநின்பமெய்தித்தவலோகத்திருப்பவனோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருச்செம்பொன்பள்ளி முதலிய அநேக திருப்பதிகளை
வணங்கி எம்பிரானெழுந்தருளிய திருநின்றியூரைச் சார்ந்து ஆலயத்துட்
புகுந்து வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநின்றியூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அணிகொளரடையம்பூணணிமாலையமுதுசெய்தமுதம்பெறுதண்டி-
யிணைகொளேலிழமுதுநிறுப்பனுவலின்மவனறிநாவினுக்கையான
கணைசொள்கண்ணப்பென்னவிரிபெற்றகாகணின்னருளாதரித்தடைந்தேன
நீணைசொள்கெந்மழைபங்கிளிநெரியுஞ்செல்வத்தென்றிருநின்றியூரானே
இரவிரிள்கடரெழுவுதன்முனனமெழுநதுநனமுலைகல்சங்களைநதிச
கரபிபால்சொரிந்தாடடிநிலபாகத்தாநதவார்த்தைதிடம்படக்கெட்டுப்
பாடியுளகிவன்பாசத்தையறுத்துப்பரமவல்லநின்பாதத்தையடைந்தே
னிரவிரிதிதிமததருமெபொனனிசகுந்தென்றிருநின்றியூரானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடியாகத்திருப்பதயி லனபாகளோடமங்கருள்வா
ராகிய சுந்தரமூர்த்திராயனார் அதைவிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருநீரைவணங்
காது மறந்துபோகும்போது நினைந்து அதனைவணங்கித் திருப்பதிகம் பா
டியருளினார்.

திருந்தீர் - பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊர்வதோர்விடை யொன்றுடையானையொன்றுதறநர்க்குணனுதலானைக்
காரதார்க்கைமமாமிடறநனைக் கருதலுர்புரமுனநெறிசதானை
நீரில்வானைவரால்குங்கொளருநிலமபுனறாமுனிசசெல்வநீரே
பாருளாபரவித்தொழுகின்றபரமனைப்பணியாவிடலாமே.

பேரோராயாமும்முடையானைப்பெரிநூறபெரிதும்மனியானை
நீருர்வாசடைநின்மலையனைநீரேநினறுகத்திட்டபிரானை
யாருரன்னடிசூண்பதற்கன்பாயாதரித்தழைத்திட்டமீம்மலை
பாருரும்பரவித்தொழுவல்லார்பத்தராயமுத்திதாம்பெறுவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகம்பாடி அவ்விடத்து நின்று திருப்புன்குளனைத் தவணங்கிப்புகு
ப்பட்டு வாசனைவிரிந்தமலர்ச்சொலைகள் சூழ்ந்த திருக்கோலக்காவில்வந்த
போது பரமசிவன் எதிராகக் காட்சிவெடுத்தருள மிகுந்த விருப்பத்தோடு
தொழுது திருஞாநசம்பந்த சுவாமிகளுக்கும் திருக்கைகளா லொத்திப்பா
டப் பொற்றாள்வெடுத்தருளியதைச் சிறப்பித்து திருபுடிகம்பாடியரு
ளினார்.

திருக்கோலக்கா-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நா னுமின்னிசையா, நமமிழபாப்புஞானசம்பந்தனுக்குலகவழுவா
ருளமீய்ந்தவன்பாடலுக்கிங்குந்தனமையா ளனையென்மனக்கருததை
யாநும்பூசங்கள்பாட நின்றும்ங்கணன், நனையெண்ணமிறைநருசங்
தோளிரிட் பெருங்கோயிலுளானைக்கோலக்காவிரி நகண்டுக்கொண்டேனே.

கோடரம்பயில்சடை யுடைக்கரும்பைக்கோலக்காவுளெம்மாணைமெய்ம்மா
பாடரங் குடியடி யுவுர்விரும்பபயிலுநாவலா ளுரனவன்றெண்ட [னப்
னாடிநங்கியு ன்னையுமனனெறியானவின் நபத்திவைவிளம்பியமார்தர்
காடரங்கெனநடவண்ணுன்பா நகதியுமெய்துவர்ப்புடவ வர்க்கதுவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சீர்காழியினெலையை வலங்கொண்டு வணங்கி, திருஞானசம்
பந்தமூர்த்தி நாயனாரூடைய திருவடி களைத் துதித்து, குருகாவுருக்குப்போ
ம்படி வழிக்கொண்டா. வழியிலே, சுவாமி அவர்பசியினுலும் தாகத்தினு
லும் வருந்துதலை அறிந்து, தணணி ரும் பொதிசோறும் கொண்டுவந்து
வெய்யில்வெப்பத்தைத் தணிக்கும்பொருட்டு ஒருபக்கத்திலே ஒருபக்கலை
யுண்டாக்கி, அங்கே பிராமணவேடங்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தியை எதிர்பா
ர்த்துக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருத்தொ
ண்டர்களுடனே அவ்விடத்திலேவந்து, பத்தினிசீழேபோய் அந்தப் பிராம
ணர் சமீபத்திலே பஞ்சாக்ஷாததைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். பிராமண
ர் அவரைப்பார்த்து, நீர் மிகப்பசிக்கொண்டிருக்கின்றீர். இந்தப் பொதிசோ
ற்றைஉண்டு இந்தத் தண்ணீரைக்குடித்து இளைப்பாறும் என்றுசொல்லிய
ருள சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கு இசைந்து, அந்தப் பொதிபோற்றை
வாங்கி, திருத்தொண்டருடன அழுதுசெயது, அளவில்லாதபரிசனங்களை
ல்லாரும் அழுதுசெய்யப்பண்ணினார். பண்ணிய பின்னும், அந்தப் பொதி
சோறு அவ்விடத்திலே பசித்துவந்த பிறரும் உண்ணும்படி குறையாது
பொலிந்தது. சுந்தரமூர்த்திநாயனார்பேரனம்பண்ணியபின் சலபானம்பண்
ணி, அந்த ஐயலாப்புகழ்ந்து, அவர் சமீபத்திலே பரிசனங்களோடு நித்து

ணர்செய்ய, ஐயர் பந்தருடனே மறைந்தருளினார். சுந்தரமூர்த்தி திழித்து
 ஸ்ரீமூர்த்தி, ஐயனாக்காணுமையால் அதிசயங்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடிக்கு
 காஜூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்.

திருக்குருகாஜர்-பண்-நட்டராகம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

இத்கனையாமாற்றையநிலைனெம்பெருமான்
 பித்தோயெனறும்மைப்பேசுவார்பிறொலலா
 முத்தினைமணிதன்னைமாணிக்கமுனைத்தெழுந்த
 வித்தனேகுருகாஜாவெள்ளடைநீயனறே.

வளங்கனிபொழின்மல்குவயலணிந்தழகாய
 விளங்கொளிகுருகாஜாவெள்ளடையுறைவானே
 யிளங்கிளையாருரன்வனப்பகையவளப்பன்
 உளங்குளிர் தமிழமாலைபதநர்கட்குரபாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அல்லித்தைவிட்டுப்போய், திருக்கழிப்பாலையைவணங்கி, சித்
 ம்பரத்தை அடைந்து, சபாநாயகரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, திருந
 தினை நகராவணங்கி, திருநாவலூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செயது
 கொண்டு, சிலநாள் அங்கிருந்து அடியார்க்குமு திருமுன்பெய்தியிரினு
 ளுசிறந்த பரமசிவனது அருளைநனந்தித்து கோவலனுனமுகனென்றெடுத்துத்
 த் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவெண்ணையநல் லூருந்திருநாவ லூரும்-பண்-நட்டராகம்

நீருச்சிற்றம்பலம்.

கோவலனுனமுகன்வானவர்கோனுங்குறமேவல்செய்ய
 மேவலர்முப்புரந்தியெழுவித்தவனோம்பின
 லேவலனாவெண்ணையநல் லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்
 நாவலனாக்கிடமாவதுநந்திருநாவலாரே.

நாதனுக்கூர்நமக்கூநரசிங்கமுனையரையன்
 ஆதரிததீசனுக்காட்செயுமுநனிநாவலூரென்
 றோதநம்மக்கவன்றெண்டனாரானுரைத்ததமிழ்
 காதலித்துக்கமறுங்கேட்பவர்தம்வினைகட்டறமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் தொண்டைமண்டலத்தில் இருக்கின்ற ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரைசெய்ய விரும்பி, அய்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு திருக்கழுக்குன்றம் சென்று சுவாமியரிசின்ஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்

திருக்கழுக்குன்றம் - பண் - நடப்பாறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொன்றுசெய்தகொடுமையாற்பலசொல்லவே
நின்றபாவம்வினைகடாம்பலநீங்கவே
சென்றுசென்றுதொழமின்றேவர்பிரானிடங்
கன்றினோடுபிடிசூழ்தன்கழுக்குன்றமே.
பல்லில்வெள்ளைத்தலையன்றன்பயிலும்மிடங்
கல்லில்வெள்ளையருவித்தன்கழுக்குன்றினை
மல்லின்மல்குநிரடோளுரனவனப்பினம்
சொல்லல்சொல்லித்தொழுவாணத்தொழமின்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் திருக்கச்சூரிலேபோய்க் கோயிலுள்ளே பிரவேசித்துச்சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு, புறத்திலேவந்து, ஆழுதுசெய்யும் பொழுதாகியும், பாகம்பண்ணிக்கொடுக்கும் பரிசளங்கள் வாராமையால் மிகுந்த பசிவருத்தத்தினாலே மதிறபுறத்தில் இருந்தார். அப்பொழுது பரமசிவனுனவர் ஒருபிராமணராகி, ஒருவெற்றெட்டை ஏந்திக்கொண்டு, அங்கேசென்று, அவருடைய முகத்தைப்பார்த்து, நீ பசியினால் மிகவருத்தினைப்பற்றி இருக்கிறீர். நான் இப்பொழுது உமக்கு அன்னம்யாசகம்பண்ணிக்கொண்டு வருவேன். நீ அப்புறம்போகாமல் சிறிதுபொழுது இங்கேஇரும்கொண்டுசொல்லி, அந்தத் திருக்கச்சூரிலே இருக்கின்ற அக்கிரகாரங்களிலேபோய், அன்னமும் கறியும் யாசகம் பண்ணிக்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற் சென்று, பசிநீர இதை உண்ணும் என்று சொல்லிக்கொடுக்க நாயனார் அவ்வையருடைய அன்பைப்புகழ்ந்து, மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு அருசலிசெய்து வாங்கி, தம்மோடுவந்த தொண்டர்களுடனே அமுதுசெய்தார். உடனே அவ்வையர் மறைந்தருளினார். அதுகண்டு, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவா பரமசிவனென்று உணர்ந்து, இந்தப்பெரும்பகலிலே திருவடிவருந்தத் திருமேனிகொண்டு அடியேன்பொருட்டு எழுந்தருளிவந்தபெருந்தருளை இருந்தபடி என்ன என்றுமனங்ககித்துருகி உரோமாளஞ்சிதங்கொள்ள, கண்ணிலின்று ஆனந்த அருவிசொரிய, திருப்பதிகம்பாடியருளினார்,

திருக்கச்சூர் ஆலக்கோயில் - பண் - கொல்லிக்கொணாமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதுவாயோரிகதறமுதுகாட்டெரிகொண்டால்முயல்வானே
மதுவார்கொன் னாறு துவீரூடுமலையான்மகடன்மணவாளா
கதுவாய்த் தலையிறபநீர்கொள்ளக்கண்டாலடியார்காவலோ
யதுவேயாமறிதுவோகச்சூராலக்கோயிலம்மானே.

அனனமன்னும்வயல்கூழ்கச்சூராலக்கோயிலம்மானே
யுன்னமுன் னுமனத்தாநூனூரன்போமுடிவைத்த
மன்னுபுலவன்வயல்நாவலர்கொன்செஞ்சொல்வான்வன்றெண்டன்
பண்னுதமிழ் நால்மலைவல்லாரவொத்தலைமெற்பயிலவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரசன்பின்பு சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு, அவ்விடத்தைவிட்டு
நீங்கி காஞ்சிபுரத்தைச் சமீபித்து, அவ்விடத்தில் நின்றுதமதுமகிமைநய
யும்வாவையுங் கேள்வியுற்று வந்து எதிர்கொண்டு வணங்கிய பத்தர்களைத்
தாழும் வணங்கி, அவர்பொரு நகரத்தினுள்ளே சென்று திருவேகாம்பரத்
தை அடைந்து, உலகமாதாவாகிய காமாட்சியம்மையால், அருச்சிக்கப்பாட்
ட ஏகாம்பரநாத சுவாமியைத் தரிசித்து, பரவசமாய் அடியறறமரம்போல
விழுந்து எழுந்து விமலி ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய, அஞ்சலியஸ்தாகி, மெ
ய்யன்பினோடு திருப்பதிகம்பாடி, புறத்தேபோந்து, திருத்தொண்டாகளோ
டு அக்காஞ்சிபுரத்திலே, சிலநாள் வசித்தார். வசிக்கும் நாட்களிலே அந்நகர
த்தில் இருக்கின்ற காமர்சோட்டத்திற்கென்று, அங்கிருக்கும் காமாட்சியம்
மையைவணங்கி, திருமேற்றனியை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து
திருப்பதிகம் பாடியருளினா.

திருவேகப்பாந் திருமேற்றளி - பண் - நடந்தராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெந்தாவொண்குடேரதுளையேநினைந்திருந்தேன்
வந்தாயொளையறியாமனமெபுகுந்துகின்ற
சித்தாயென்னைதிரான்ருமேற்றளியுதறியு
மெந்தாயுனையல்லாரினியேத்தமாட்டேனே.

பாஞ்சுபல்லவனுர்மதிநகாஞ்சிமாகநர்வாய்ச்
சீரூரும்புறவிற்றிருமேற்றளிச்சிவனை
யாநூனடியானடித்தொண்டனூரன்சொன்ன
சீரூர்பாடவல்லாசிவலோகஞ்சேர்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு ஓணகார்தன் றளியையடைந்து ஒப்பற்ற பரமசிவத்
தைவணங்கித் தன்னைத் தொழமைகொண்ட அர மைக் திறத்தைப்பேசி
பொன்வேண்டி செய்யுமா லுமெனவெரிந்து அழகிய திருப்பதிகம்பாடியரு
ளினார்.

திருஓணகார்தன் றளி பண்-இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

நெய்யுமாலுநயி நங்கொண்டு சித்தம் பூசனை செய்யலு நருந்
சையிலொன்றுங்காணமில்லைக்கழ லடி தொழுதுய்யினல்லா
லைவாகொண்டிங்கா டவாடியாழ் குழிப்பட்டமுநதுவெ லுக்
குய்யுமாறென றருளிச்செய்யி டாணகார்தன் றளியுளீரோ.

ஓவணமென நெகாணநெய் மானகார கன றளியுளர்தா
மாவணஞ்செய்தா லுந் கொண்ட வலா துங் கொடுபட்டுகிங்கி
கோவணமெ றகொண்டவே ங்கொவைவயாகவாரு ளென சொன்ன
பாவணத்தமிழ்பு பா ளுமவல்லார்க்குப்பைறையுநா ளுசெய்தபாவத்தானே.

திருச்சிறம்பலம்.

ஓணகாரகேசரர்மேற் பதிகம்பாடிப பொன்பெற்று அனேக நங்கா
பதத்தையடைந்து ஆலயத்துட் சென்று சுவாமியை வணங்கி தேனெய்ப்
பிரித்தென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கச்சியனேகநங்காபதம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

தேனெய்ப்பிரித்துழல்செஞ்சடையெம்பெருமானதிடங்கிழைங்கணையக்
கோனையெரித்தெரியாடி யிடங்குலவானதிடங்கு றையாமலை யா
மானியிடத்தோர்கையனிடம்மதமா றுபடப்பொழியும்லைபோல்
யாணையுரித்தபிரானதிடங்குலிக்கச்சியனேகநங்காபதமே.

விடுபெறப்பலுலுழிகுளினுந் தீனைக்குமிடம்வினை திருமிடம்
பிடுபெறப்பெரியோர் திடங்கொண்டு மெவினர்தங்களைக்காக்குமிடம்
பாடுமிடத்தடியாண்புகழா னுரைத்தவிம்மலைகள் பத்துமவல்லார்,
கூடுமிடஞ்சிவலோகனிடங்குலிக்கச்சியனேகநங்காபதமே.

திருச்சிறம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திகவாயிகள் காபதேசுரரைப் பாடியங்கிருந்து பல திருப்பதிகளையும் தரிசிக்கும்விருப்பால் சென்று திருப்பனங்காட்டேர் வந்து தன்பதையை யறுக்கும் அருமருகதை வணங்கி, விடையின்மேல் வருவாரென வெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவன்பார்த்தான்பனங்காட்டேர்-பண்-சீகாமரம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

விடையின்மேல்வருவானேவேதத்தின்பொருளானையடையிலன் புடையானையாவ்குமறியொண்ணுமடையிலவானைகளபாயுட்வனபார்த்தான்பனங்காட்டேர்ச்சடையிற்கங்கைதரித்தானைச்சாராதார்சார்வென்னே.

பாறும்பனங்காட்டேர்ப்பவ்ளத்தின்படியானைச்சேருருத்திருவாரூர்ச்சிவன்போசென்னியில்வைத்தவாரூரனடித்தொண்டன்னடியன்சொல்லடிநாய்சொல்லாரூரனூரைசெய்வாரூயர்வானத்துயர்வாடு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் திருமாற்பேறு திருவல்லம் முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப் போய் வணங்கிக்கொண்டு, திருக்காளத்திமலையை அடைந்து, அதனைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து மேலே ஏறி, காளத்தியப்பா சந்திதானத்திற்சென்று, அவரை வணங்கி, மநமகிழ்ந்து துதித்து, செண்டாடும் விடையாய் என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்காளத்தி-பண்-நட்டராகம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

செண்டாடும்விடையாய்சிவனையென்செழுஞ்சுடரேவண்டாடுங்குழலாளுமைபாகமகிழ்த்தவனேகண்டார்காதவிக்குங்கணநாதனெங்குளத்தியாயண்டாவண்ணையல்லாறந்தேத்தமாட்டேனே.

காராரும்பொழில்சூழ்கணநாதனெங்குளத்தியுள் ஆராவின்னமுதையணிநாவல்லாரூரன்சொன்னசீரூரசெந்தமிழ்கள்செப்புவார்வினையாயினபோய்ப்பேராவின்னுலகம்பெறுவார்பிழைப்பொன்றிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அவருக்கு வலப்பக்கத்தில் நிற்கின்ற அன்பிலே தமக்குவேறொ
ப்பிலாத கண்ணப்பநயனருடைய திருவடித் தாமரைகளேவணங்கி, கீழே
இறங்கி, திருத்தொண்டிற்களுடனே சிலநாள் அந்த ஸ்தலத்தில் இருந்தார்.
இருக்கும் நாட்களிலே உத்தர பூமியில் இருக்கின்ற ஸ்ரீசைலத்திருக்கோதார
மலை முதலாகிய சிவஸ்தலங்களை அங்கி ருத்தே வணங்கி, அவைகளின்மேல்
திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

ஸ்ரீபர்ப்பதம்-பண்-நட்டபாறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானுமரையினமுடியினமுங்கலந்தெங்குத்
தாமேயிகமேய்ந்துதடஞ்சுனை நீர்களைப்பருகி
பூமாமமுரிஞ்சிப்பொழிநாடே சென்றுபுகுத்த
தேகம்பொழிநீழ்நறுயில்சுப்பிதமலையே.

நல்லரவர்புலர்வாழ்திருவயனாவலுந்
செல்லஹுவரியசிவன்சீர்ப்புதமலையை
யல்லலவைதீரச்சொன்னதாழ்மாமலைகள்வல்லா
ரொல்லைச்செலவுயர்வானகமாண்டங்கிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோதாரம்-பண்-நட்டபாறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்வாவதுமாயம்மிதுமண்ணாவதுதிண்ணம்
பாழ்போவதுபிறவிக்கடல்பசிரோய்செய்தபுரிதான்
ஸூழாதறஞ்செய்ம்மின்றடங்கண்ணன்மலரோனுங்
கீழ்மேலுதநின்றான் திருக்கோதாரமெனீரே.

நாவினமிசையனாயன்னொடுதமிழ்நானசம்பந்தன்
யாவர்சிவனடியார்களுக்கடியானடித்தொண்டன்
தேவன்றிருக்கோதாரத்தைபூநன்னாசெய்த
பாணன்றமிழ்வல்லார்பாரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி சுமுத்திரதீரத்தில் இருக்கின்ற
திருவொற்றியூரிற் சென்று திருப்பதிகம்பாடி, திரிகாலங்களிலும் சுவாமி
தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்.

திருஒற்றியூர்-பண் குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டுமொழிப்பரவித்திரிவா,, நீட்டும்வினைகடர்ப்பார்கோயில்
காட்டுங்கலமுத்தமிலுங்ககைக்கே,, யோட்டுநினைவாயொற்றியூரே.

ஒற்றியூருமபவம்பிறையும்,, பறையூருமபவளச்சடையா
னொற்றியூர்மேலூரனுரைத்த,, கற்றுப்பாடக்கழியும்வினையே.

திருக்கிறமம்பலம்.

இதற்குமுன் கைலாசகிரியிலே சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்மேல் ஆசை வைத்த சேடியர்கள் இருவரில் அளித்ததையார் என்பவர் நாயிறு என்னும் ஊரிலே இருக்கும் வெள்ளரிநிற சிந்தேதாங்கிய நாயிறுகிழவர் என்பவருக்குப் புத்திரியாராய்த் திருவவதாராற்பெய்து, சங்கிலியார் என்னும் பெயரைப்பெற்று, உமாதேவியாருடை பதிருவாசனிலே மிருத்த பத்தியுடைய வராய் இருந்தார். அவர் பெரும்பைப்பருவ மடைத்துகண்டு, தந்தையா ராகிய நாயிறுகிழவர் தம்முடைய மனைவியானானோக்கி, நம்முடைய புத்திரி நம்முடைய வம்சத்தில் ஸ்திரீகளெல்லாரிலும் பரிந்த அழகிசெளந்தரிய மும் நற்குணமும் உடையவளாய் இருக்கின்றாள். அவளுக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுக்குங்கலமாயிற்று. இதற்கு என்னசெய்வோம், என்றுசொல்ல, மனைவியா அவளுடைய ரெளத்திரபதனுக்கும் குணத்துக்கும்இசைய ஒருபுருஷனைத் தெரிந்து விவாகஞ்செய்துகொடும் என்றார். அதைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த சங்கிலியார், இவர்கள் பேசும்வார்த்தை எனக்குப் பொருந்தும் வார்த்தையன்று. நானே மனதுகடவுளாகிய பம்பலவனுடையதிருவருளைப்பெற்ற ஒருவருக்கு மனைவியாதற்கு உரியேன் இப்படியன்றி மற் றெப்படிவினையுமோ தெரியேன் என்று நினைந்து அச்சங்கொண்டு அறிவும யங்கி மிகச்சோகித்து நிலத்திலே விழுந்தார். சமீபத்தில் நின்ற தந்தையா ரும் தாயாரும் அதைக்கண்டு பதறபதைத்து அவரை எடுத்து, ஏங்கியமனத்தை யுடையவர்களாகி, இவளுக்கு நிகழ்த்துயாதோ என்று, பயந்து, தாங்கிப் பனிநீர் தெளித்துத்தடவி அவருக்குச் சோகம்நீங்கியபின், அவரைப்பார்த்து மகளே! உனக்கு நிகழ்த்துபாது சொல் என்று கேட்க, சங்கிலியார், இப்பொழுது என்னைக்குறித்து நீங்கள்பேசியது எனக்கு இசையாதானே பாமசிவனது திருவருளைப்பெற்ற ஒருவருக்குமனைவியாதற்கு உரியேன். நான் இனிமேல் திருவொற்றியூரை அடைந்து சிவனது திருவருளிற்செல்லுவேன் என்றார். அதைக்கேட்டதந்தையாரார் இருவரும்சோகமும் அச்சமும் அதிசயமும் உடையவர்களாகி அந்தச்சங்கிலியார் சொல்லியவார்த்தையை மறைத்து ஒழுகினார்கள். ஒழுகும்நாட்களில், அவர்களுடைய குலத்துக்குப்பாகிய குலத்தில் உள்ள ஒருவன், நிகழ்த்த அந்தச்

சங்கதியை அறியாதவனாகி, சங்கிலியார்மேல் விருப்பங்கொண்டு அவருடைய தந்தையாரிடத்திலே தனியாணம் பேசுமொருட்டுச் சிலரை அனுப்பினான். அனுப்பப்பட்ட அவர்கள் அத்தந்தையாரிடத்திற் சென்றுபேசு, அது கேட்டுத் தந்தையார் நிகழ்ந்த சங்கதியைச் சொல்லுதல் தகுதியன்று என்று நினைந்து, வேறொர் உபாயத்தினால் அனுப்பியிட்டார். அவர்கள் திரும்பிப் போய்ச் சேர்ந்தவுடனே, அவர்களை அனுப்பினவன அவர்களோடு இறந்து போயினான். அதைச் சங்கிலியாருடைய தந்தையாரிடத்திலேயுள்ளது மனமயங்கி, உய்யவேண்டும் என்கின்ற நினைவுடையவர்கள் சங்கிலியாரிடத்திலே பேசத்தகாத வார்த்தையைப் பேசார்கள் எனபதை உலகம் அறியும்படிசெய்த திருவருளைக்கண்டு, அதனை யாவாக்கும் உள்ளபடிசொல்லி மிகப்பயந்து, இனி நாங்கள் இவண்ணத்தின்படியே இவரைச் சிவபுண்ணியருஞ்செய்துகொண்டு இருக்கும்பொருட்டுத் திருவொற்றியூரிலே கொண்டபோய் விடவேண்டுமென்று துணிந்து, தங்கள் ஞாநிகளோடும் சங்கிலியாரைப் பார்த்து, நீதிருவொற்றியூரை அடைந்துகண்ணிமாடத்திலே இருந்து பரமசிவனுடைய திருவருளை முன்னிடத்தே தவஞ்செய்யும் என்றுசொல்லி, மிகுந்த செல்வத்தோடும் அவரைத் திருவொற்றியூருக்குக் கொண்டு போய், கோயிலிலே பிரவேசித்து, சுவாமியை வணங்கிகொண்டு சமீபத்திலே ஒரு கன்னிமாடஞ்செய்தித்து அதிலே அவரை இருத்தி, அவருக்கு வேண்டும் திரவியங்களையும் அமைத்து, அவரை வணங்கிநின்று, நீர் இந்த கன்னிமாடத்திலேபரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்துகொண்டு இரும் என்றுசொல்லி, அவரைப்பிரித்திலே இரண்டு கண்ணிவினின்றும் சோகபாஷ்பஞ்சொரியு அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு, தங்கள் ஊருக்குத்திரும்பியிட்டார்கள். சங்கிலியார் அந்தக் கன்னிமாடத்தில் இருந்து, தினந்தோறும் திரிசூலங்களினும் கோயிலிலேபோய், சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பூக்கட்டுமண்டபத்திலே திராவிடருக்கின்ற ஓரிடத்திற் போயிருந்து, புஷ்பமாலைகட்டி சுவாமிக்குச் சாத்துமபடி கொடுத்துக்கொண்டு வருவார்.

இப்படி நிகழ்காலத்திலே, ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் கோயிலிலேபோய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு புறப்பட்டு, அடியார்கள் செய்கின்ற பலவகைத்திருத்தொண்டைப் பார்ப்பவராகி, புஷ்பமண்டபத்தினுள்ளே போனார். போனபொழுது முன்போலத் திரையாநீக்கிப் பரமசிவனுக்குச்சாத்தும்படி தாம்கட்டிய பூமாலைகளைக் கொடுத்துவிட்டுமின்போல மறைந்த சங்கிலியாரை விதிசுட்டக்கண்டு, அவர்மேல் ஆசைகொண்டு, புறத்திலேபோய், புஷ்பமண்டபத்தினுள்ளே ஒருபக்கத்திலே திரைக்குள்ளேநின்று ஒருபுள்ளி என்னுடைய மனசைக் கவாந்துகொண்டான் அவன் யார்? என்றான். சமீபத்திலே நின்றவர்கள், அவர் பரமசிவனுக்கு நிகழ்த்தியோடு திருத்தொண்டு செய்கின்ற கன்னிகையாகிய சங்கிலியாருள்ளார்.

றார்கள். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கோயிலினுள்ளேபோய் சுவாமியை வணங்கி நின்று, சங்கிலியாராத்மங்குத் தந்தருளும்படி பிரார்த்தித்துக்கொண்டு கோயிலின் புறத்திலேபோய் ஓரிடத்திலேயிருக்கருளிய அனந்தமயனமாயிற்று, அப்பொழுது பரமசிவன் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளிடத்திலேபோய், இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்கள் யாவராலுஞ் செய்யப்படுதல் கூடாத பெருந்தவத்தைச் செய்கின்ற உத்தமியாகிய சங்கிலியை உனக்குத்தருவோம். நீகொண்ட கவலையை ஒழிஎன்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, அத்தயமத்திலே கன்னிமாடத்திலே நித்தினாசெய்கின்ற சங்கிலியாருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றினார். தோன்றியபொழுது, சங்கிலியார் பரவசமாய் விழுந்து நமஸகரித்து எழுந்துநின்று சுவாமி! அடியேன் உய்யும்படி தேவரீர் அடியேனிடத்திலே எழுந்தருளி வரும்பொருட்டுப் பூர்வசன்மத்திலே என்னதவஞ் செய்தேன், என்றுசொல்ல, பரமசிவன் சங்கிலியே! நம்மேலே மிகுந்த பத்தியுடையவனும், திருவெண்ணெய் நல்லுரிலே சமஸ்தரும் அறியும்படி நம்மாலே தடுத்தாட கொள்ளப்பட்டவனும், நமக்குத் தோழனும் ஆகிய சுந்தரன் தனக்கு மனைவியாக உனனைத் தரும்பொருட்டு என்னைப் பிரார்த்தித்தான் நீமகிழ்ச்சியோடும் அந்ற்குஉடன்படு என்று சொல்லியருளினார். அதற்குச் சங்கிலியார் சுவாமி! அடியேன்தேவரீருடைய ஆஞ்ஞையைத் தலைமேற்கொண்டேன். தேவரீர் சொல்லியருளிய நாயனருக்கே மனைவியாதற்கு உரியேன். ஆயின், அவர் திருவாரூரினிடத்தேயிருந்தசந்தோஷத்தோடு வசிக்கின்றவர் எனபதை தேவரீர் திருவுளம்கொண்டருளும் என்றார். அதுகேட்ட கடவுள், பெண்ணே அந்தச்சுந்தரன் உன்னைப்பிரிந்துபோகென் என்று ஒருசபதம் செய்துதருவான் என்றுசொல்லியருளி, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற்சென்று, நாமசங்கிலியிடத்திலேபோய் உன்னெண்ணததைத் தெரிவித்தோம். நான் உன்னைப்பிரிந்துசெல்லேன் என்று நீ அவளுக்குச் சபதஞ்செபது கொடுத்தால் அவள் உடன்படுவாள். இனி உனக்கு நாம் என்னசெய்யவேண்டும் என்று அருளரிசெய்ய, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் இக்கடவுளுடைய பிறதலங்களையும் சென்று வணங்கவிரும்புகின்ற அடியேனுக்கு இதுவிலக்காகும் என்றுநினைந்து, அவனோ வணங்கி சுவாமி சங்கிலிக்கு நான் உன்னைப்பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்து கொடுக்கும்பொருட்டு அடியேன் அவளோடு தேவரீருடைய ஆலயத்துக்குவந்தால், அப்பொழுது தேவரீர் அவவாலயத்தை விட்டுத் திரும்புகிழிந்திழ் இருந்தருள்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அதற்குக்கடவுள் இசைந்தருளி, சங்கிலியாரிடத்திலே முன்போலப்போய், பெண்ணே! சுந்தரன் உனக்குச் சபதஞ் செய்து தருதற்கு உடன்பட்டிருக்கிறான். அவன் நம்முடைய ஆலயத்திலே சபதஞ்செய்து தருதற்குவந்தால், நீ அதற்கு உடன்படாமல் மகிழ்ச்சிமேல் சபதஞ்செய்து தரும்படிகேள் என்றுசொல்லி மறைந்

தருளிநார். சங்கிலியார் விழித்தெழுந்து அநிசயித்து, அவ்விரவிலே பரம சிவனுடைய திருவருளை நினைந்துநினைந்து நித்திரை செய்யாதவராகி, சமீபத்திலே நித்திரைசெய்கின்ற தம்முடைய சேடியர்களை எழுப்பி, தமக்கு க்கனவிலே பரமசிவன் அருளிச்செய்த எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க, அவர்கள் அச்சம் அநிசயம் ஆனதம் மூன்றும் அடைந்துசங்கிலியாரை வணங்கினார்கள். திருப்பள்ளி எழுச்சிக்குப் புஷ்பந்தொடுக்கும் பொழுது ஆனமைகண்டு, சங்கிலியார்சேடியர்களோடு கோயிலுக்குச்செல்ல, அவருக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுக்கும்பொருட்டு, அதற்குமுன் அவ்விடத்தில் வந்து அவருடைய வரவை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு நின்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தமக்கு எதிரோவந்த அவர் சமீபத்திற்கென்று, தமக்குப் பரமசிவன் அருளிச்செய்ததைச் சொன்னார். அதற்குச் சங்கிலியார் எதிர்வார்த்தை ஒன்றும் சொல்லாமல் நாணங்கொண்டு சேடியர்களோடும் கோயிலினுள்ளே புருந்தார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவர் பின்னேபோய் பெண்ணே ! நான் உம்மைப்பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்யும்பொருட்டுச் சுவாமிச்சந்திரானத்தாக்கு வாரும்என்றுசொல்ல, சங்கிலியார்கண்டகனவைக் கேட்டறிந்த சேடியர்கள் சுவாமீ இதன்பொருட்டுத் தேவரீர் சிவசந்திரானத்திலே சபதஞ்செய்வது தகாதா என்றார்கள். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பரமசிவனுடைய செய்கையை அறியாமல், பெண்களை நான் வேறெங்கே சபதஞ்செய்து தரவேண்டும் என்றுகேட்க, சேடியர்கள் மகிழின்கிழே சபதஞ் செய்துகொடும் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட நாயனார் மனம்மருண்டு, இவாகள சொல்லியதை மறுக்கில், விவாகத் தவறினுள் தவறும்-ஆதலால் இதற்கு உடன்படவேண்டுமென்று துணிந்து அப்படியே செய்யலாம், வாருங்கள் என்றுசொல்லி, அவர்களுோடு மகிழின கிழேபோய்ச்சேர்ந்து சங்கிலியார் காணாமபடி அந்த மகிழை மூன்றுதரம் வலஞ்செய்து, உன்னை நான்பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்து கொடுத்தார். அதுகண்டு சங்கிலியார் மனங்கலங்கி, கடவுளுடைய ஆளுகையினிலே பாவியேன இதைக் கண்டேனே என்று துக்கித்துக்கொண்டு ஒரு பக்கத்திலே மறைந்து நின்றா. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சபத முடித்தபின், ஆலயத்தினுள்ளேபோய்க் கடவுளை வணங்கி ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு திரும்பிவிட்டார். அதற்குப் பின், சங்கிலியார் புஷ்ப மண்டபத்திலேபோய்த்தம்முடைய பணியை முடித்து, பரமசிவன் தமக்கு அருளிச்செய்ததை நினைந்து, அவரை வணங்கிக்கொண்டு விடியும்பொழுது கன்னிமாடத்துக்குத் திரும்பிவிட்டார். அவ்விரவிற்குநே பரமசிவன் திருவொற்றியூரில் இருக்கின்ற தம்முடைய தொண்டர்களுக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, தம்முடைய அடியானாகிய சுந்தரனுக்குச் சங்கிலியென்னும் கன்னிகையை விவாகஞ்செய்து கொடுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினார். அவர்கள் அவ்வாரு

ஹனுமத் தலைமேற்கொண்டு, மத்தநாளிலே அவ்வூரில் இருக்கின்ற சமஸ்த சனங்களோடுங்கூடி மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடும் மகா அலங்காரத்தோடும் சங்கிலியானைச் சுந்தரமூர்த்திக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தார்கள். விவாகஞ்செய்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சங்கிலியாரோடுகூடி அவ்வூரிலேவாழ்ந்திருந்தார். இருக்கும்நாளிலே ஒருநாள் திருவாரூரிலிருக்கின்ற வீதிவிடங் கப்பெருமாளுடைய வசந்தோற்சவகாலம்சமீபித்ததை அறிந்து வன்மீக நாதரை இவ்வளவுகாலமும் மறந்திருத்தேனே என்று துக்கித்து, அவாமே லே திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்திமையுமடி மையையுங்கைவிவொன்பாளி மேன்
பொத்தினரோயதுவிசனைப்பொருளறிந்தேன்போய்த்தொழுவேன்
முத்தினைமாமணிதனைவயிரத்தைமூர்க்கனென்
எத்தனைநாளிப்பிரிந்திருக்கேனெனனூரிறைவனையே.

பேருருமதகரியினுரியானைப்பெரிபவர்தரு
செருருந்திருவாரூர்ச்சிவனடி யேநிறம்விரும்பி
யர்ருநனடித்தொண்டனடி யனசொலகலிடத்தில்
ஆருபனவைவல்லாருபவர்க்குமேலாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்னொருநாளிலே அவனா மிககினைந்து, திருவாரூருக்குப் போகக் கருதி, ஆலயத்திலே புகுந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, திருவொற்றியூரை நீங்கினார். நீங்கியபொழுது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு அவர் சபத தவறினமையால் இரண்டு கண்களும் மறைந்தன, அப்பொழுது நாயனார் திகைத்துநெடிதுயிர்த்து, சபதத்தவறினமையால் எனக்குஇது நிகழ்ந்தது என்று நினைந்து, இந்தக்கொடுத்துயரத்தை நீக்கும்பொருட்டு மது கடவுளைப்பாடுவேன் என்று துணிந்து அழுக்குமெய்கொடென்றெழுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவொற்றியூர்-பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அழுக்குமெய்கொடுத்திருவடியடைந்தேன் துவரான் பட்டபால்தொன்றானை
பிழக்கைவாரியுயர்பால்கொள்வரடி கேள்பிழைப்பனாகிலுந் திருவடிப்பிழையேன்
வழுக்கிவிழிநுந் திருப்பெயரல்லால் மற்றுநான்றியேன் மறுமாறம்
ஒழுக்கவென்கணுக்கொருமருந்து யாயொற்றியூரெனுமுருநை வறானே.

ஓதம்வந் துவவுங்கரைதன்மேலொற்றியூருநை செல்வனை நானு
ஞாலத்தான் பரவப்படுகின்ற நான்மறையங்கமே நிதியாவான்
சிலநதான் பெரிதும் மிகவல்ல சிறுவன்வன் றெண்டனூரனுரைத்த
பாடல்பத்திவைவல்லவர்தாம்போய்பரகதிநின்னநன் னுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடியும், கடவுள் அத்துயரத்தை நீக்கினில்லை. ஆயி
னும் திருவாரூருக்குச் செல்லவேண்டுமென்கிற பேரவையினால் சிவர் முன்
னே வழிகாட்டி கொண்டு செல்ல, திருமுல்லைவாயிலுக்குப்போய், சுவாமி
யைவணங்கித் திருப்பதியும் பாடியருளினார்.

திருவடமுல்லைவாயில்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்பணிந்தேத் தும்வேதியர்மாதர்வெருவிடவேழமொன்றுகித்தாய்
செண்பகச்சோலைசூழ்திருமுல்லைவாயிலாய்தேவர்தமமரசே
தண்பொழிலொற்றிமாநகருடையாய்சங்கிலிக்காகவென்கண்கொண்ட
பண்பரின்னடியென்படுதுயர்களையாப்பாகபாநாருகடோ.

வினாதருமலர்மேலயனொடுமொலும்வெருவிடநீண்டவெம்மானைத்
தினாதருபுனல்சூழ்திருமுல்லைவாயிறசெல்வனைநவலாரூர
னுரைதருமலையோனாருகினோடைஞ்சுமுளருளிர்ந்தேத்தவல்லார்க
ணநாதினாமுட்புடலையுமின்றநன் னுவாவிண்ணவாக்ககாசே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு தொண்டனானுக்கு கிருபைசெய்தருளும் பழமையான
புகழையுடைய திருமுல்லைவாயிலின் கண வாழாரின்ற பரமசிவத்தையான
கொண்ட கொடிய துயரத்தை நீக்குவாயெனத் துதித்து சுட்டியகாதலின்
படி வழிகொண்டு வருபவராகிய சீந்தாமூர்த்தி சுவாமிகள் சோலைகள்சூழ்
ந்து மாடமானிகைகள்கிறைந்த வெண்பாக்கத்தையடைந்து திருப்பதிகம்
பாடியருளினார்.

திருவெண்பாக்கம்-பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மான்றிகழுஞ்சங்கினியைத்தந்துவருபயன்களெல்லாந்
தோன்றவநுள்செய்தனித்தாயென்றுகைக்கவுலகமெல்லா
மீன்றவனெவென்கோயிலீங்கிருந்தாயோவென்ன
ஐன்றுவதோர்கோலருளியுளோம்போகீனொன்றனே.

பிழையுள்ளபொறுத்திடுவொன்றடிபென்பிழைத்தக்காற
பழியதனைப்பாராதேபடலமென்கண்மறைப்பித்தாய்
குழைவிரவுவடி காதாகோயிலுளாயேயென்ன
வுழையுடையானுள்விரிநுந்துளோம்போகீனொன்றனே.

வராரும்பொழினிலவுவெண்பாக்கமிடங்கொண்ட
காராரும்புற்றுணைக்காதலித்திட்டன்பிடுநெடுஞ்
சீராரூந்திருவாரூர்ச்சிவன்பேர்சென்னியில்லைவத்த
வாரூரன்றமிழ்வல்லார்க்கடையாவல்லினைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்ஙனம் ஊன்றுகோல்பெற்று, பழைய ஊரிலேபோய், கானாக்கா
லம்மையார் தலையாலே பிரதக்ஷிணஞ் செய்த திருவாலங்காடுக்குச் சமீ
பத்திலே நின்று அதனை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாலங்காடு-பண்-பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்தாமுத்திராவல்லமுகிழ்மென்முலையாளுமைபங்கா
சித்தாசித்தித்திறங்காடுஞ்சிவனெதேவர்சிங்கமே
பத்தாபத்தார்பலர்போற்றுமபரமபழையனாரமேய
அத்தாவாலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனுவேனே.

பத்தர்சித்தார்பலரேத்தும்பரமன்பழையனாரமேய
அத்தனாலங்காடன்றனடிமைத்திறமேயன்பாகி
சித்தர்சித்தம்வைத்தபுகழ்ச்சிறுவனாரனெண்டமிழ்கள்
பத்தும்பாடியாடுவார்பரமனடியேபணிவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருவூறலிற்சென்று வணங்கி காஞ்சிபுரத்தை அடைந்தார். அங்கே முன் காமக்கோட்டத்திற் சென்று தருமத்தை வளர்க்கின்ற பெருங்கருணையையுடைய உலகமாதாவாகிய காமாட்சியம்மையை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு, திருவேகம்பத்தை அடைந்து, ஏகாம்பரநாத சுவாமியை வணங்கி, ஆதிகாலத்திலே திருப்பாற்கடலினின்று எழுந்து தேவர்களைவருத்தத்தொடங்கிய ஆலகாலவிஷத்தைத் திருமிடற்றிலடைத்து அவர்கள் அழுதுண்ண அருள்செய்த கருணாநிதியே ! சிறியேன்செய்த பிழையைப்பொறுத்துச் சிறியேனுக்குத் தேவரீரைத்தரிக்கும்பொருட்டுக்கண்ணைத் தந்தருளுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுதுகடவுள் இடக்கண்ணை மாத்திரம் கொடுத்து தமது திருக்கோலத்தைக்காட்டி, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கண்டு பரவசமாகி அடியற்றமரம்போல வீழ்ந்து எழுந்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவேகம்பம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலந்தானுகத்தொதுசெய்தானையாதிவையமரர்தொழுதேத்துஞ
சிலந்தான்பெரி தும்முடையானைச்சிந்திப்பாரவா சிந்தையுளானை
யேலவாருமுலாளுமைநங்கைமென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியேனீபெற்றவாறே.

பெற்றமேறுகத்தே நவல்லானைப்பெரியவெம்பெருமானென்றெப்போதுங்
கற்றவர்பரவபடுவானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றதென்று
கொற்றவன்கம்பன் கூத்தனெம்மானைக்குளிர் பொழிற்றிருவாவலாரூர
னற்றமிழ்வையிரைந்துமவல்லாரன்னெறியுலகெய் துவந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு அந்த ஸ்தலத்திலே சிலநாளிருந்து பின் அந்தஸ்தலத்
தை நீங்கி வழியிலே “தென்றிருவாரூர்புக் கெந்தைபிரானாயென்றுகொ
லெய்துவதே” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவாரூர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தியுண்பகலுமஞ்சபுகளுசொல்லி
முந்தியெழும்பழையவல்லினைமுடாமுன்
சிந்தைபராமரியாத்தென்றிருவாரூர்புக்
கெந்தைபிரானாயென்றுகொலெய்துவதே.

பெரிய புராணம்.

மின்னெடுஞ்செஞ்சடையான்மேவியவாருரை
நன்னெடுங்காதன்மையானுவலர்கொணுநன்
பன்னெடுஞ்சொன்மலர்கொண்டனபத்துமவல்லார்
பொன்னுடைவிண்ணுலகநண்னுவார்புண்ணியரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்து தொண்டமண்டலத்தைக் கடந்து திருவரமாத் தூரிற்
சென்று பதிகம்பாடி, திருவரத்துறையை வணங்கி, கல்வாயகிலென்ன வெ
டுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநெல்வாயில் திரு அரத்துறை - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்வாயகிலுங்கதிர்மாமணியுங்கலந்துந்திவருநிவனின்கரைமே
னெல்வாயிலரத்துறைநீடுறையுந்நிலவெண்மதிசூடியநின்மலனே
நல்வாயில்செய்தார்தடந்தாருடுததாராநைத்தாரிற்ந்தாரொன்றுநானிலத்திற்
சொல்வாய்க்கழிக்கின்ததறிந்தடியென்றெடர்த்தேனுய்யப் போவதொர்குழ
[ல்சொல்லே.

நீருருடுவெயல்சூழபுறவினெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனேத்
தேநூர்நெடுவிதிநன்மாடமலிதென்னுவலர்கோனடித்தொண்டுபண்ணி
யாருரனுரைத்தனற்றமிழினமிகுமாயோர்பத்திவைகற்றுவல்லார்
காருரனிலண்டறையானைன்னரவராகியோர்விண்முழுதாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு அங்கிருந்து புறப்பட்டு, பலதிருப்பதிகளையும் அடைந்
து, கடவுளுடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்துச்சோழமண்டலத்தை
யடைந்து சர்ப்பாபரணராகிய கடவுள் வசிக்கும் திருவாவடுதுறையிற்சோ
ந்து அப்பதியிலுள்ளார் எதிர்கொள்ள ஆலயத்தை வலம்வந்து உள்ளேபு
ருந்து ஒரு கண்ணில்லாமையைக் குறித்து மங்க்வன்று இங்கெனக்காருற
வென்னத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாவடுதுறை - பண் - தக்கேசி.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

கங்கைவாழ்சடையாய்கணநாதாகாலகாலனேகாமனுக்கனலே
பொங்குமாகடல்விடமிடற்றனேபூதநாதனெடிண்ணியாபுரிதா
செங்கணமால்விடையாய்தெளிதேனேதீர்த்தனேதிருவாவடுதுறையு
ளங்கணவெனையஞ்சலென்றருளாயானெக்குறவமுரர்களேமே.

வெண்டலைப்பிறைறகொன்றையுமாவும்வேரிமத்தழுவிரவிழும்முடித்த
விண்டைமாமலர்ச்செஞ்சடையானையிசளைத்திருவாவடுதுறையு
ளண்டவாணைச்சிங்கடியப்பனணுக்கவன்றெண்டனுவத்தாலுரைத்த
தண்டமிழ்மலர்பத்தும்வல்லாரர்கள்காதலும்பிறிதும்மறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்து திருத்துருத்திக்குப்போய்ச் சுவாமியை வணங்கி அடி
யென்மேலே பொருந்தியனொய்நங்க, அருள்செய்யவேண்டும் என்று பிரார
த்தித்தார். அந்தமுக்கூடவுள்நீடுக்கோழனுக்கு வடபுறத்தில் இருக்கின்ற
குளத்திலே ஸநாமப்பண்ணுவாயாகில் இந்த மோய் நீங்கிவிடும் என்று திரு
வாய்மலர்ந்தருளினார். அதுகேட்டுச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கைதொழு
து புறப்பட்டு அந்தநீர்ந்தத்தை அடைந்து, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்
டு, அவருடைய திருவடிவளியை அன்போடு பதித்த இருதயத்துடனே அந்
தீர்த்தத்திலே ஸநாமம் பண்ணினார். உடனே அவருடைய திருமேனிரெய்
நங்கிப் பிரகாசம் அடைந்தது. அவர்களுடவர்கள் அபிசயிக்கும்படி கரை
யேறி வந்திரந்தரித்துக்கொண்டு கோயிலிலேபோய், சுவாமியை வணங்கித்
திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருத்துருத்தியுந் திருவேள் விக்குடியும் - பண் - காந்தாரம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னுமாமேகங்கள் பொழிந்திழா தருவெழுலட்டககரையொடுக தினாகொணநதெ
மன்னுமாங்காவிரியகன்கரையுறைவாரடியினெதொழுதெழுமழ்பூராமடியார [ற்று
சொன்னவாற்றிவாரதுருத்தியாவேள்விக்குடியுளாடியனைத்திசையனையே
னென்னநான்மறக்குமற்றெமபெருமானையென்னுடம்பமீய்ணியிடர்கெடுத்தானே.

மங்கையொர்க்குறுகத்தேறுகத்தேறிமாற்றலாரதிரிபுறம்நீறெழச்செறற
வங்கையான்கழலடியனற்றிமற்றியானடியவர்க்கடியவன்றெழுவுவனூரூள்
கங்கையார்காவிரித்துருத்தியாவேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்சேர்த்தியபாட
றங்கையாற்றெழுதுதந்நாவின்மேற்கொள்வார்தவநெறிச்சென்றமருகமாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்திருப்பதியை நீங்கி திருவாரூரில் சென்று மாலைக்காலத்திலே
நாவாயரை வணங்கும்படி அடியார்களோடு கோயிலிலே பிரவேசித்துவண
ங்கிக் கணத்தருளும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்ப் பரவையுண்மண்டளி-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தூவாயாதொண்டுசெய்வார் டுதுக்கங்கள்
காவாயேகண்டுகொண்டாராவர்க்காகி
நாவாயா லுன்னையெல்லனசொல்லுவேற
காவாவென்பரவையுண்மண்டளியம்மானே.

கூந்தையும்வன்னியுமததமுங்குவிளமும்
பரந்தரிப்பரவையுண்மண்டளியம்மானே
நிரம்பியலூரனுரைத்தனபத்திவை
விரும்புவார்மேலையார்மேலையார்மேலாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெளியேபோய் ஓரிடத்தில் இருந்து, பின் அடியார்களோடு திருமு
லத்தானத்திலே திருவொத்தாயாமத்திலே சுவாமி நரிசனஞ் செய்வதற்கு
எழுந்து வழிக்கொண்டு வழியிலே அடியார்கள் தமக்கெதிரோவர் அவர்கள்
முகத்தைப்பார்த்து, கைக்கினியினிலே ஒரு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

குருகுபாயக்கொழங்கரும் புகனெரிந்தசா
நருகுபாயும்வயலந்தனூரரைப்
பருகுமாறுமபணிந்தேகதுமாறுநினை
துருகுமாறுமய்வையுணர்த்தவல்லீர்களே.
நித்கமாகநினைந்துள்ளமேததித்தொழும்
அத்தனம்பொருதமுடி களாரூரரைச
சித்தம்வைத்தபுகழ்ச்சிங்கடி யப்பன்மெயப்
பத்தனூரன்சொன்னபாடுமினாத்தே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதனபின்பு தேவாசிரிய மண்டபத்தின் முன் நமஸ்கரித்து, கோபுர
த்தையும் வணங்கி, உள்ளே புருநது சுவாமி சநிதானத்திலே போய்விழு

ந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று, சுவாமியைத் தரிசனஞ்செய்தற்கு ஒரு கண் போதாமையால் அதிக துக்கங்கொண்டு, சுவாமி! அடியேனுக்கு வலக்கண்ணையுட்கு அடியேனை இத்துக்கசாகரத்தினின்றும் கரையெற்றிஅருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து, “மீளாவடிமையும்க்கேயாளாய்” என்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-செந்துருத்தி

நீருச்சிறம்பலம்.

மீளாவடிமையும்க்கேயாளாய்ப்பிறரைவேண்டாதே
மூளாததீப்போலுள்ளேகனன்றுமுகத்தான்மிகவாடி
யாளாயி நக்குமடியார்தங்குளல்லல்சொன்னக்கால்
வாளாய்கிருப்பீர் திருவாரூர் வாழ்ந்துபோதீரே.

காரூர்கண்டத்தெண்டோணமுக்கணக்கைகன்பலவாங்கி
யாரூர்த்திருமூலத்தானத்தேடிப்பேராரூரன
பாரூரறியவென்கண்கொண்டார்ப்பிப்பட்டீர்
வாரூர்முலையாள்பாகங்கொண்டீர்வாழ்ந்துபோதீரே.

திருச்சிறம்பலம்.

அப்பொழுது வன்மீக நாதர் திருவுளமிரங்கி, அவருக்கு வலக்கண்ணையுங் கொடுத்தருளினார். உடனே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பரவசமாய்ப் பலமுறைவீழ்ந்தும் எழுந்தும் மிகுந்த களிப்பினால் ஆடியும் பாடியும் இன்பசாகரத்தில் அமிழ்த்தி, வன்மீக நாதருடைய திருக்கோலத்தை இரண்டு கண்களினாலுந் தரிசனஞ்செய்து வணங்கித் துதித்துக்கொண்டுபுறப்பட்டு, தேவாசிரிய மண்டபத்திலேபோய் அங்கிருந்தார்.

முன் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், கோயிலுக்குப் போம்போது, அவருடைய பரிசனங்குறி சிலர் பரவையார் வீட்டுக்குப்போக நினைந்து, அவர் வாயிலிலேபோய், அப்பரவையார தம்பைப் பிரிந்து சென்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்துகொண்டிருந்த சங்கதிமைக் கேள்வியுற்று அதிக துக்கமும் கோபமுங்கொண்டிருந்தமையால், உள்ளே போகப்பெறாமல், திரும்பி தேவாசிரிய மண்டபத்திலிருந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியை அடைந்து, சுவாமி பரவையார், தேவாரீர் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்த சமாசாரம் முற்றும் கேள்வியற்றமையால், இப்பொழுது அவர் வீட்டுப்புறத்தும் செல்லப்பெறாமல் திரும்பிவிட்டோம் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட நாயனார் மனங்கலங்

கி, இனி இதற்கு என்னசெய்வோம் என்று ஆலோசித்து, லௌகீகவிஷயத் திலே வல்ல சில மனிதர்களை, பரவையார் கொண்டகோபத்தை நீக்கிக்கொண்டு வரும்பொழுட்டு, அவரிடத்திற்கு அனுப்பினார். அனுப்பப்பட்ட அவர்கள் பரவையார்முன் சென்று, அவருக்குப் பல நியாயங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளோடு முன்போலக்கூடிய நக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்குப் பரவையார் ஓசையாதவராகி, கோபம் அதிகரித்து, எனக்குக் குற்றஞ்செய்த அவர்க்கத்தில் இன்னும் இப்படிப் பேசுகிறார்களாகில், நான் பிராணத்தியாகம் பண்ணிப்போடுவென் என்றார் அவர்கள் அதைக்கேட்டு மிகப்பயந்து, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியளிடத்திற் சென்று, நிகழ்த்த சங்கடிலைத் தெரிவித்தார்கள் அதைக்கேட்ட நாயனார் மிகுந்த துக்ககாகத்தில் அமிழ்ந்து, சமீபத்தில் இருந்தவர்கள் எல்லாரும் நித்தினைசெய்யும்பொழுது, அத்தயாமத்திலே தனியேவருந்தி பரமசிவனுடைய திருவடினைத் தியானித்து ஆண்டாங்கள் செய்த கண்மங்களைத் தொலைக்கும் பொழுட்டு அவைகளின் பலங்களைப் புசிப்பித் தருளுகின்ற கடவுளே, அடியேன் பூர்வத்திலே செய்த கர்மத்தினாலே அடியேனுக்குத் தேவரீராலே கூட்டப்பட்ட பரவையினுடைய புலவியைத்தேவரீரே இந்த அத்தயாமத்திலே எழுந்தருளிவந்து தீர்த்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது, தனுகரணங்களை யானென்றும் புலனபோகங்களை எனதென்றும் அபிமானிக்கின்ற அகங்காரம் மமகாரங்களை ஒழிந்து தம்மை உணர்ந்த தமது திருவருள் வழிநிற்கும் மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரார்த்துவமாந்திரம் புசிப்பித்து அவர்கள் அது புசிக்கும்போது மனம் வாக்குராயம் என்னும் நிரிகரணங்களாற் செய்யும் செயல்கள் அவர்களுக்கு ஆமாமியமாய் ஏழுது அவைகளைத் தஞ்செயலாகக்கொண்டருளும் பரமசிவனாவர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குப் பிரார்த்துவமுற்றும்புசிப்பித்துத் தொலைப்புகும்பொருட்டும் தாம் அப்படிச் செய்தல் அவன் அவன் அது முன்னிலையாயாம் ஆயினும், அம்முன்னிலையாப் அது செய்பவர்தாமே என்பது நம்மனோர்க்கும் தெளிவுறப் புலப்படும்பொருட்டும், விஷ்ணுமூர்த்தியாலும் தேடிப் காண்டாடாத அநுமைத் திருவடிகள் பூமியிலே திண்மெம்படி அந்நாயனாருக்கு வெளிப்பட எழுந்தருளிவந்தார். அதுகண்ட நாயனார் எழுந்து, தாங்கற்பரிய ஆனந்தமேலீடமுனாலே சரீரங்கெங்கு உரோமஞ் சிலிர்த்து, ஓரண்டுக்கொன்றம் சிரசின்மேல் ஏறிக்ருவிய, கடவுளுடைய திருவடியின்கீழ் விழுந்து, எழுந்து, ஒத்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நின்றார். கடவுள் அவனானோக்கி, உனக்கு நிகழ்த்ததுயாது, என்று கேட்டருள, அவர் தேவரீருடைய திருவருள் கூட்ட அடியேன் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியை விவாகஞ்செய்த சமாசாரமுழுதும் பரவையானவன் கேள்வியுற்று அறிந்து தன்னிடத்திலே நான்வரில் தான் பிராணத்தியாகம்பண்ணுதல் தவறுதலன்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறான். சிதியேன் தேவரீருக்கு

அடியாலும் தேவரீர் சிறியேனுக்குத் தோழரும் ஆண்டவருமாயிருந்தல் மெய்யானால் சிறியேன் படுத்துன்பத்தைப் பார்த்துத் தேவரீரோ இவ்விரவியில் பரவை ஹிட்டுக்குச்சென்று அவளுடைய புலவியைத் தீர்த்தருளல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அதைக்கேட்ட கடவுள், தோழனே! நான் இப்பொழுது உனக்கு ஒரு தூதனாகப் பரவை ஹிட்டுக்குப் போகின்றேன். நீ உன் துன்பத்தை ஒழியென்று திருவாய் மலர்த்தருளி, தேவர் முனிவர் பூதங்கள் முதலாகிய சமஸ்தரும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டுப் பிறந்திலே சூழும்படி, பரவையார் ஹிட்டை நோக்கி நடந்து, அவ்ஹிடுவாயிலே அடைந்து, தம்மோடு வந்த கணங்கள் 11 தத்திலே சிந்தி, தாம் தீமக்கு அருச்சனை செய்கின்ற ஒரு ஆதிசைவர் வடிவங்கொண்டு உள்ளே தனியேசென்று கதவு பூட்டியிருத்தலால் அதற்குமுன்னின்று பரவையே, கதவைத் திற என்று அழைத்தார். சித்தியையின்றித் துக்கத்தோடி நுங்காரவையார் அதைக்கேட்டு, தம்மை அழைத்தவர் சுவாமிக்கு அருச்சனை செய்கின்ற ஆதிசைவரெனத் துணியிடுகுவாமிக்கு அருச்சனை செய்யும் கொரிபவர் இங்கு அத்தயாமத்திலே இங்கேவந்தது யாதுகாரணம் பற்றியோ, என்று பாய்த்துப் பாலதபதை த்துப்போய் கதவைத் திறந்து, அவரைக்கண்டு, சுவாமி தேவரீர் இப்பொழுது இங்கே எழுந்தருளியிருக்காரணம் யாது, என்று கேட்டார். அதற்குக் கடவுள் நான் சொல்வதை நிரூபித்துச் செய்வாயாகில், சொல்லுவேன் என்று சொல்ல, பரவையார், நீர் அதைச் சொல்லும் அது என்னால் இயலுமாயில், செய்வேன் என்றார். கடவுள், சுந்தரமூர்த்தி இங்கே வருவதற்கு நீ உடனடல்வேண்டும் என்று சொல்ல, பரவையார், உம்முடைய பெருமைகளையும் இருக்கின்றது என்னைப் பிரிந்துசென்று திருவொற்றியூரிலே சோந்து அங்கே சங்கியியினாலே பிணிப்புண்டவருக்கு இங்கே ஒருசார்பு உண்டாகுமோ, என்றார். சுவாமி அதைக்கேட்டு, நீ உனக்குச் சுந்தரமூர்த்தி செய்த குற்றங்களை மனதிலே கொள்ளாமல் சோபிட்டுக்கி அவரை இங்கே வருவிக்கும்பொருட்டு உன்னைநான் வேண்டிக்கொண்டேன். நீ மறுப்பது தகுதியல்ல, என்று அருளிச்செய்ய, பரவையார், நீர் இந்தக்காரியத்தின் பொருட்டு இந்த ஹிட்டுக்கு வருதல் உம்முடைய பெருமைக்குத் தகுதியல்ல, அவர் இங்கேவருதற்கு நான் இசையமாட்டேன். நீர் போய்விடும் என்றார். அதைக்கேட்ட கடவுள் உள்ளே நகைத்துக்கொண்டு தம்முடைய திருவருவத்தைப் பரவையாருக்குக் காட்டாமல், சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற்குத் திரும்பிச்சென்றார். சென்ற கடவுளைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள மகிழ்ச்சியோடு எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்து, அவருடைய திருபுகத்திலே தோன்றிய சிரிப்பைக்கண்டு, அவருடைய திருவுள்ளக் கருத்தை அறியாமல், தாம் நினைத்த கருத்தை முடித்துவந்தனர் என்று துணிந்து, தேவரீர் அன்றைக்குச் சிறியேனை அடிகொண்டதற்கு இசைய இன்றைக்குப் பரவையுடைய கோபம் முழுநையும் தீர்த்துவந்தருளினீர் என்றார். கடவுள் அதைக்கேட்டு, உன்வேண்டுகோளின்

படி. நாம் பரவை ஊட்டுக்குப்போய் அவளிடத்திலே பேசினோம். அவள் இசையவில்லை என்றார். உடனே நாயனார் நடுக்கங்கொண்டு வணங்கி தேவரீர் அருளிச்செய்ததை அடியாளாகிய பரவையாமலுப்பான் தேவரீர் என்னுடைய அடிமைத் தன்மையை வேண்டுவ தில்லையாகிலு, அன்றைக்கு என்னைவனிய அட்கொண்டதேன நான் டுக்குத்தைக் கண்டா. இன்றைக்கு நான் அவளிடத்திலே போவதற்கு அருள் செய்யிராகிலு, என்னுயிரிங்கிளிடும், என்று சொல்லியிருந்தார். அதுகண்டு கடவுள், நாம் இன்னும் பரவையா துல்லேபோய் இப்போதே நான் அட்குளித்திற் செல்லும்படி செய்குவோம் நீ துக்கிக்கவேண்டாம் என்று அருளிச்செய்து, கணங்களோடு பரவையா ஊட்டை அடைந்தார். அதற்குமுன், பரவையார், தம்மிடத்தில் வந்த ஆதிசைவர்போனபின்பு, அவ்வாதிசைவராய் வந்தவர் பரமசிவன் என்றே பல ஆதிசையதோற்றத்தால் அறிந்து பயங்கொண்டு ஐயோ கெட்டேன் எங்கள் சுவாமிவாக்குக்கு எதிர்வாகுச் சொல்லி மறுத்தேனே என்று புலம்பி, சித்திரைசெய்யாதவராகி, தம்முடைய தோழருக்காக அருச்சுகர் வடிவங்கொண்டு வந்த கடவுளைப் பாவிசயன் மதித்தேனில்லை என்று வாயிலையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார், பரமசிவனானவா தாமாதன்மையை அறிதற்கு எறந்தோலத்தோடும் தீதவர்புனிவர்பு முகலாகிய சமஸ்தகணங்களும் சூழும்படி பரவையார் ஊட்டினுள்ளோ பிரவேசித்தார். அதுகண்ட பரவையா அநிச்சிரமமாக எழுந்துபோய்க் கடவுளுடைய திருவடியிலே விழுந்து நமஸ்கரிக்க, கடவுள் அவனாகோகிலி பரவையா நாம் எந்தான அனுப்பத்திருப்பவம் உன்னிடத்திலே வந்தோம் நீ இன்னும் முன்போல மறமல் புலவியினால் வந்துகின்ற அவன் உன்னிடத்திலே வருதற்கு உடன்படல் வேண்டும் என்றார்.

அதற்குப் பரவையார் தேவரீர் பிரமணவடிவங்கொண்டு முன் இங்கே எழுந்தருளிவந்தீர். பின் உணமையாகிய இரத்தத் திருக்கோலத்தோடு இப்பொழுது எழுந்தருளிவந்தீர். நான் பூர்வசன்மத்திலே செய்த தவப்பயன் இதுவோ என்று சொல்லி வியந்து, பின்பு பிரமவிஷ்ணுக்களாலும் அறியப்படாத தேவரீர் அன்பாரொருநாடு இரவிலே மாறாமல் அங்கும் இங்கும் திரிந்து எளியவராகிராகிலு, சித்யென் இதற்கு உடன்படாமல் யாதுசெய்வேன் என்றார். கடவுள் அதைக்கேட்டு நன்றசொன்னாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, அறிப்பாடு சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற்போனார். சுந்தரமூர்த்தி அவரைக்கண்டு தெரிகொண்டு, நமஸ்கரித்து, சுவாமி யாது சொல்வாரோ என்று அறியாதவராகி, சுவாமி என்னுடைய உயிரைக்காவாமல் இடர்செய்கின்ற பரவையிடத்தில் சிந்தும் என்ன உத்தரம் கொண்டு வந்தீர் என்று கேட்ட, கடவுள், உன்மேலே பரவையகொண்ட கோபத்தைத் தணிவித்தோம் நீ இனி அவளிடத்திற்போகலாம் என்றார். அதுகேட்ட நாயனார், மனசி

லே கனிப்புடைந்து, சுவாமி! போகமோகும் இரண்டையும் கொடுத்தருளுகின்றவர் தேவரீரே என்பதையாவாக்கும் புலப்படுத்தினர். இனி எனக்கு இடர் எது. என்றுசொல்லித் திருவடி கனிலே விழுந்தார். உடனே பரமசிவனுவர் மறைந்தருளினார். விழுந்ததையுள் எழுந்து, பரவையார் கிட்டிக்குப்போகத் தொடங்கினார். அப்பொழுது அவருடைய பிள்ளைகளில் லாம் விழித்து எழுந்தன, நாயனார் அப்பரிசனங்கள் பக்கத்தில் இருந்தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிந்து நுதிக்க, சென்று பரவையார் கிட்டை - அடைந்தார். அதற்குமுன் மிகுந்த விருப்பத்தோடும் தம்புட்டைய விடுமுடிந்தயும் அலங்கரிப்பித்துத் தீபதுபங்களும் நிறைத்து மும் நிறைத்துத் தோழியாகளோடு வாயிலிலே வாடிபார்த்து நின்ற பரவையார் அங்கே எழுந்தருளியவந்த நாயனரைக்கண்டு மகாசத்தோஷங் கொண்டு அவரை நமஸ்கரிக்க, அவர் கையினிலே பரவையாரைப்பிடித்துக்கொண்டு, உள்ளே போய்ச்சேர்ந்தார். அவ்விருவரும் பரமசிவனுடைய திருவருளின் மகிமையைப்புகழ்ந்துகொண்டு முன்போல ஐக்கியமாய்க் கூடியிருந்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திக் கவாமிகள் தாம் நினத்தோறும் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு திருவாரூரில் வசித்த காலத்திலே, தாம் பரமசிவனைத் துதனுப்பிய சமாசாரத்தைத் திருப்பெருமங்கலத்திலிருந்த யெரீகோன் கலிக்காமநாயனார் கேள்வியுற்று அது தகுதி அன்று என்று தம்மேலே கோபங்கொண்டிருந்தலை அறிந்து அதைக்கூறித்துப் பரமசிவனுக்கு விண்ணப்பம்செய்தார். பரமசிவன் அக்கலிக்காம நாயனரைக்கூலி நோயினால் வருத்தி, அவரிடத்தில எழுந்தருளி, சுந்தரனுலன்றி இந்நோய் தீராதது என்று அருளிச்செய்து, அவர் சுந்தரமூர்த்தியைக்கொண்டு அந்நோயைத் தீர்ப்பித்தற்கு உடன் படாமையைக்கூண்டு, சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற் சென்று நம்முடைய ஏவலாலே கலிக்காமனை வருத்துகின்ற சூலையை நீ போய்த்தீர்ப்பாய் என்றார். சுந்தரமூர்த்திக் கவாமிகள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து, அவரிடத்திற்குப் போம்படி புறப்படவே, சூலதீர்க்கும்படி தாம்வருஞ் சமாசாரத்தை அவருக்குத் தெரிவித்தற்கு ஆளனுப்பினார் அவ்வாறிலே அவர்வரவை அறிந்த கலிக்காமநாயனார் உடைவாளினாலே தன் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு இறந்துபோனார். சுந்தரமூர்த்திக் கவாமிகள், அங்கே சென்றபோது கலிக்காமநாயனார் இறந்து கிடத்தலைக்கண்டு, நானும் இவர்போல இறந்து போவேனென்று கொல்லி உடைவாளையெடுத்தார். உடனே பரமசிவனுடைய திருவருளினால் கலிக்காமநாயனார் உயிர்த்து எழுந்து, அவர்கையில் வாளைப்பிடித்துக்கொள்ள அவர் விழுந்த நமஸ்கரித்தார். கலிக்காம நாயனரும், சுந்தரமூர்த்திக் கவாமியை நமஸ்கரித்தார் அப்பால் திருவரும் எழுந்து ஒருவரை யொருவர் தழுவி அதிக கண்புள்ளவரானார்

கள். பின்சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கலிக்காமநாபனாரோடு திருப்புகூருக்குப்போய், சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்புகூர்-பண்-தக்கேசி.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தளை நுன்னடைக்கலம்புகுருதவவளைக்காப்பதுகாரணமாக வந்தகாலன் நனூரயிரதனைவவவினும்சூன் மன்வண்மைகண்டடியேன எந்தையேனெனமன் மமர் கலியிலிவன் மற்றென்னடியானெனவிலக்குஞ் சிந்தையாலவந்துன் திருவடியடைந்தேன்செழுமபொழிற்றிருப்பனகருலானே.

கம்பமால்கனிற்றின் னுரியானைக்காமற்காய்த்தேரர்கண் ணுடையானைச் செம்பொனையொக்குருகிருவு நுவானைச்செழும்பொழிற்றிருப்பன் கூருளாயும்பராளியையுமையவளகோனையுனவனொண்டனுள்ளத்தாலுநக ளனை தன்பினுற்சொன்னவ நுத்தமிழைத்தோடைத்துமவல்லவருவினையிலகோ.

நெருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்ற பினபு திருவாருரை அடைந்தார் அவவிலத்திலே சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு கலிக்காம நாயனார் தம்முடைய ஊருக்குத் திரும்பிவிட, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சிலநாள அங்கிருந்து, பின் திருநாளைக் காரோணத்துக்குப் போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடி பொன்னும், நவரத்தினங்கடும், ஆரணங்கடும், வஸ்திரங்களும், குதிரைகளும், உடைவாரும், பிறவுமபெற்றுபிறைதலங்களையும்வணங்கிக்கொண்டு மீண்டு, அத்திருவாருரிற்சேர்ந்து இருந்தார்.

அப்பொழுது சேரமண்டலத்திலுள்ள கொடுங்கோளுரிலிருந்த சேரமான்பெருமானாயனார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய பரிநிகமிகமையைப் பரமசிவனால் அறிந்து, அவரை தரிசிக்க விரும்பி திருவாருரை அடைந்தார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமி மகிழ்ச்சியோடும் அவரை எதிர்கொள்ள, அவர் சுந்தரமூர்த்தியை நமஸ்கரித்தார். உடனே சுந்தரமூர்த்தியும் அவரை நமஸ்கரித்து அவரை எடுத்துத் தழுவு, அவரும் தழுவினார். இப்படி இவர்கள் நண்பு கலந்தமையால், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிக்குச் சேரமன்றோழர் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சேரமான்பெருமானாயனரைக் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு கோயிலிலே பிரவேசித்து, சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு பரவையாயிட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய் அவருக்கும் அவரோடுவந்த சமஸ்தசனங்களுக்கும் விருந்துசெய்து, சில நாள் அவரோடு அங்கிருந்து, பின் பாண்டிநாட்டிலிருக்கின்ற மதுரைமுத

பெரிய புராணம்

லாகிய சிவஸ்தலங்களுக்குயாத்நினை செய்ய விரும்பி, வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை நீங்கி, கீழ்வெளுரை அடைந்து சுவாமிகரிசனஞ் செய்துகொண்டு, திருநாகைக் காரோணத்துக்குச் சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநாகைக்காரோணம்-பண்-ஒகால் லி க்கெளவாணம்.

நீருச்சிறம்பலம்

பத் தார்புக்கிரந்துண்டுபலபதிகம்பாடிப்
பாவையரைக்கிற்பேசிப்படிநாடித்திரிவீர்
செத்தார்தமெலும்பணிந்துசேவேறித்திரிவீர்
செலவத்தைமறைத்துவைத்தீரெனக்கொருநாளிரங்கிர்
முத்தாரயிலங்கிமிளிராமணிவயிரக்கோவையவை
பூணத்தத்தருளிமெய்க்கினிதீராறுங்
கத்தூரிகமழ்சார்துபணித்தருளவேண்டும்
கடனாகைக்காரோணமேவியிருந்தீரே.

பண்மயத்தமொழிப்பரவைசங்கிணிகருமெனகரும
பற்றாயபெருமானேமறநுரையுடையேன்
உண்மயத்தவுமக்கடியேன்குறைநீர்க்கவேண்டுமொளி
முத்தம்பூரைமொண்டட்டும்பூவுங்
கண்மயத்தகத்தூரிகமழ்சாரதும்வேண்டும்
கடனாகைக்காரோணமேவியிருந்தீரேன்
றண்மயத்தாலணிநாவலாருன்சொன்னவருந்
தமிழுகளிவைவல்லாரமருலகாள்பீவரே.

திருச்சிறம்பலம்.

சிலநாள் அங்கிருந்து, வேதாரணியத்துக்குப் போய்க் கோயிலிலே சென்று, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாலும் முனையே திறத்தற்கும் அடைததற்கும் பதிகம்பாடப்பெற்ற திருவாயிற்சூ அடைந்து, ஆரந்தபாஷ்பஞ்சொரிந்து அந்நாயன்மார்களை நினைந்து வணங்கி வேதங்களால் அருச்சிக்கப்பட்டகடவுளை நமஸ்கரித்துதிருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமறைக்காடுபண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

யாழைப்பழித்தன்னம்மொழிமங்கையொருபங்கன
பேழைச்சடைமுடிமேற்பிறைவைத்தானிடம்பேனிற்
றாழைப்பொழிவாடேசென்றுழைத்தலைதுழைத்து
வாழைக்கனிகுழைக்குரங்குண்ணுமறைக்காடே.

பாருர்பலபுடைசூழ்வளவயனாவலர்வேந்தன்
வாருர்வனமுலையாளுமைபங்கன்மறைக்காட்டை
யாருரனதமிழ்மலைகள்பாடும்படித்தொண்டா
நீருந்தருதிலனோயுர்புகழாகுவந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் புறப்பட்டு சிலநாள் அங்கி'ந்து, அகத்தியான் பள்ளிக்குர்போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து குழகர்கோடிக்குப்பொய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடி வருனினர்

திருக்கோடிக்குழவர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கடிதாய்க்கடற்காற்றுவித்தெற்றக்கரைமேற்
குடிதானயலேயிருந்தாற்குறறமாமோ
கொடியேன்கண்கள்கண்டனகோழக்குழகோ
அடிகேளுமக்கார்துணையாகவிருந்திரே.

பாருர்மலிகுழமறைக்காடதன்றென்பா
லேரார்பொழில்சூழ்தருக்கோடிக்குழகை
யாருரனுரைத்தனபத்திவைவல்லார்
சுரார்சிவலோகத்திருப்பவந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சோழநாட்டைக்கடந்து பரண்டிநாட்டை அடைந்தார். அங்காட்டிலே திருப்புத்தூரை வணங்கி மதுரைக்குச் சமீபித்து அம்மதுரையினினது வந்து தங்களை எதிர்கொண்ட பாண்டியராசாவோடும் பாண்டியராசாவுடைய புத்திரியை விவாகஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்த சோழராசாவோடும் கோயிலிலேபோய், சுவாமியைவணங்கிப் பதிகம்பாடிப் புறப்பட்டார். பாண்டியர் அவர்களை ஓர் இரத்தினமானிகைக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அங்கே இருத்தினார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் சேரமான்பெரு

மாணியனாரும், சிலநாள் அங்கே இருந்துகொண்டு தினந்தோறும் சுவாமி தரிசனம் செய்துவந்தார்கள். பின் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவ்வரசர்மூலவரோடும் மதுரையை நீங்கி, திருப்பூவணத்துக்குச் சமீபித்து பங்கத்திலேவரும் திருத்தொண்டர்கள் அந்தத் தலத்தைக்காட்டி, அதன்மேல் திருப்புகழ் பாடிக்கொண்டு ஸ்தலத்திலேபோய் கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு அந்தத் தலத்தில் இருந்தார்.

திருப்பூவணம் பண்இந்தளம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுடையாதிருமாலயனாலும், உருவுடையாருமையானேயார்பாகம் பரிவுடையாரடைவானினைதீர்க்கும், புரிவுடையாருமையுணர்வீதே. சீரின்மிகப்பொலியுத்திருப்பூவண, மாரவிருப்பிடமாவுறையானே ஊரனுடைத்தொன்மாளையுடையவை, பாரிலுரைப்பவர்பாவமறுப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்வரசர்மூலவரோடும் திருப்பூவணத்தை நீங்கி மதுரையிற் சென்று தினந்தோறும் சுவாமி தரிசனம் செய்துகொண்டு சிலநாள் அங்கிருந்தார். அங்காட்களிலே திருவாப்பணர் திருவேடகம் முதலாகிய சிவஸ்தலங்களுக்கும்போடத் தரிசனம்செய்துகொண்டு திரும்பி மதுரையில்வந்திருந்தார். அதுற்குப் பின் அரசர்மூலவரோடும் திருப்பார்க்குளப்பகுப்போய் சுவாமிதரிசனம்செய்து பரமசிவனுடைய திருவடிசுலாக்குத் தொண்டிசெய்யும் அருமையைச் சூழ்த்துப் பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கோத்திட்டையும் திருக்கோவலூரும்-பண் - இந்தளம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்

கோத்திட்டையங்கோவலுங்கோயில்கொண்ட ருமைச்

கொண்டுழல்கின்றதோர்கொல்லைச்சில்லைச்

சேத்திட்டிருத்தித்தெருவேதியுஞ்சில

பூதமுநீருத்திசைதிசையான

சோத்திட்டிவிண்ணோர்பலருக்கொழுவும்மரை

கோவணத்தோடொருதொல்புடைசூழ்

தார்த்திட்டதும்பாம்புகைக்கொண்டதும்பாம்

படிசேருமக்காட்செயவஞ்சுதுமே.

அந்நேரமக்காட்செயவஞ்சுதுமென்றமரர்

பெருமானையாருளஞ்சி

முடியாலுலகாண்டமுவேந்தர்முன்னே
மொழிந்தாறுமோர்நான்குமோரொன்றையும்
படியாயிவைகற்றுவல்லவாடியார்
பரங்குன்றமேயபரமனடிக்கே
குடியாகிவானோர்க்குமோகோவுமாகிக்
குலவேந்தராய்விண்முழுதாள்பவவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவவருமையை அரசர் மூவருங்கேட்டு அஞ்சி சுந்தரமூர்த்தி சுவா
மிகளேவணங்கினார்கள். அப்பால் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், பாண்டியராசா
வும் சோழராசாவும் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு மதுரைக்குத் திரும்பினி
ட, சேரமான்டெருமானுபனாரோடும் அந்த ஸ்தலத்தைநீங்கி வழிக்கொண்
டு திருக்குற்றலும் குறும்பாலா திருநெல்வேலிமுதலிய ஸ்தலங்களை வண
ங்கிக்கொண்டு இராமீச்சரத்துக்குப்போய் சுவாமிதெரிசனம் செய்துகொ
ண்டு சிலநாள் அங்கிருந்தார். எழமண்டலத்தில் இருக்கின்ற மாதோட்டத்
துத் திருக்கேதீச்சரத்தை அவ்விராமீச்சரத்தி விருந்துகொண்டேவணங்கி
அதன்மேலே பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கேதீச்சரம் - பண் - நடப்பாலைஷ்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நத்தாபுடைஞானன்பசுவேறிந்நனைகவிழ்வாய்
மத்தம்மதயானையுரிபொர்த்தமணவாளன்
பத்தாகியதொண்டர்தொழுபாலாவியின்கணாமேற
செத்தாரொலும்பணிவானறிருக்கேதீச்சரத்தானே.

கரையார்கடல்சுழந்தகழிமாதோட்டநன்னகருட்
சிறையார்பொழில்வண்டியாழ்செயுங்கேதீச்சரத்தானே
மறையார்புகழூன்னடித்தொண்டனாசெய்த
குறையாத்தமிழபத்துஞ்சொலக்கூடாகொடுவியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் இராமீச்சரத்தை நீங்கித் திருச்சுழியனிலேபோய்ச் சுவாமி தரி
சனம் செய்து, பதிகம்பாடிக்கொண்டு, அங்கே இருக்க,

திருச்சுழியல்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனாயுயிர்புகலாய்கலிடமாய்முசிலபொழியும்
வானாய்வருமதியாய்விதவருவானிடம்பொழிலின்
நேனாதரித்திசைவண்டினமிழந்துநீருச்சுழிய
னானவிதநினைவார்தமைநலியாரமன்மமரோ.

நீருந்தருகிமலன்றிருமலையார்க்கயலருகே
தேருந்தருமரக்கன்கிரநெரித்தான்நீருச்சுழியால்
பெருநொனவுடைவானடிபெயாநாவலர்கோமா
நொருநதமிழ்மலைபத்தநீவாதுயரிலடிே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி அவருக்குச் சொப்பனத்திலே காளையடிவங்கொண்டு கையி
லே பொற்செண்டும் முடியின்மேல் சுழியமும் உடையவராகித் தோன்றி,
நம்முடைய வாசஸ்தானம் கானப்பேர் என்று சொல்லி மறைத்தருளினார்.
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் விழித்தெழுந்து திருவருளையிந்து, தாம்கண்ட
சொப்பனத்தைச் சேரமான் பெருமானையனுருக்குத் தெரிவித்து திருச்சு
ழியலை நீங்கி, காளையா தமைக்கண்டு தொழப் பெறுவது என்று என்று
திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டு திருக்கானப்பேருக்குப்போய் சுவாமி த
ரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கானப்பேர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரடித்தொழுவஞ்சோதியிளம்பிறையுஞ்
சூதனமென்முலையாள்பாகமுமாகிவரும்
புண்டரிகப்பரிசாமேனியும்வானவர்கள்
பூசலிடக்கடநஞ்சுண்டகருத்தமருங்
கொண்டலெனத்திகழுங்கண்டமுமெண்டோருங்
கோலநறுஞ்சடைமேல்வண்ணமுங்கண்ருளிரக்
கண்டுதொழப்பெறுவதென்றுகொலோவடியென்
கார்வயல்சூழ்கானப்பேருடைகாளையையே.

கன்னலையின்னமுதைக்கார்வயல்சூழகானப்
பேருடைகாளையையொண்டிருநதண்டமிழா
லுன்னிமனத்தயராவுள்ளருகிப்பரவுமொன்
டொழிநுவலர்கோகுகியவாரூரன்

பன்னுமிசைக்கிளவிபத்திவைபாடவல்லார்
பத்தர்குணத்தினராயெத்திசையும்புகழ்
மனவியிருப்பவர்கள்வானிலிழிந்திடுவது
மண்டலமாயகராய்வாழ்வதுநிச்சயமே.

அங்கே சிலநாள் இருந்து, திருப்புவனவாயில் என்னும் திருப்பதியை யடைந்து ஆலயத்துட்புகுந்து சித்தநீரினை என்மெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடி, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அங்கிருந்தார்.

‘ திருப்புவனவாயில்-பண்-பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தநீரினைபென்னொடுஞ்ஞாலம்வைகலு
மத்தயானையினீருநிபோர்கதமனா னார்
பத்தாதாம்பலாபாடினனாடும்குழம்பதி
பொதிலாநல்லகளாடாட ருப்புவனவாயிலே.

பொடியாடுமெனியனபொனபுனஞ்சூழுவனவாயிலே
யாடியாரடி யன்னுவல னாரனுரைத்தன
மடியாதுகற்றிவையேசதவல்லார்வினைமாய்கதுபோய்க்
குடியாயபாடியு கின்றாட வல்லாகுகில்லைகுறறமே.

திருச்சிற்றம்பம்.

பின் பாண்டி நாட்டைக் கடந்து, சோழமண்டலத்தை அடைந்து பா தாளீச்சாரத்தை வணங்கி, நிருவாரூரிலே சேர்ந்து, வன்மீகநாதரை வணங் கிப் பதிகம்பாடி, அரசோடு பரவையார் வீட்டிற்குப்போயிருந்து, பலநா ட்சென்றபின், சேரமான் பெருமானையனு சந்தரமுத்தியைவணங்கி, தம் முடைய ஊருக்குவரும்படி பிரார்த்திக்க, சந்தரமுத்தி சுவாமிகள் அதற் கு இலாகந்து, சேரமான் பெருமானையனுடைய எழுத்துபோய், வன்மீக நாதரை வணங்கிக்கொண்டு, சந்தரமுதரை நீங்கி மேற்றிலையை நோக்கிக் காவேரி நதியின் கன்னா வழியெடுத்து, திருக்கண்டியூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு புறப்பட்டார்கள். அப்பொழுது வட கரையிலிருக்கின்ற திருவையாறு எதிரோதோன்ற சேரமான் பெருமானைய னார்கண்டு வணங்கி சந்தரமுத்தி சுவாமிகளைப்பார்த்து சுவாமி என்மனம் திருவையாற்றை வணங்க விருமா ின்றதுநாம் இந்நியைக் கடந்துபோய் வணங்குவோம் என்றா அதைக்கேட்ட சந்தரமுத்திசுவாமிகள் அக்காவே ரிநதி இருகரையையும் அழித்து ஓடங்கள்செல்லாதபடி பெருகுதலைக்கண் டி திருப்பதிகம் தொடங்கி திருப்பாட்டினிந்துதியிலே “ஐயாறுடையவடிக ளோ” என்றுசொல்லி அழைத்துப்பாடினார்.

திருவைபாறுபண்காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாவுமபரிசொன்றறியேனுன்பண்டெயுமலைப்பயிலாதெ
விரவும்பகலுநினைந்தாலுமெய்தநீனைபமாட்டென
காவிலருவிமுருணைத்தெங்கடுகுலகெழும்புபாடல
யரவந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவழிகளே.

கூடியடியாரிருந்தானுங்குணமொன்றில்லீர்குழிப்பில்லை
ருடியிருந்துவுணர்ச்சிலேனும்மைத்தொண்டனுரணை
தேடியெங்குங்காண்கிலேனாருவாருதாசித்திய
னுகந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவழிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கடவுள், கன்று அழகுத்தலைக்கொடுக்கதற்குக் களைக்
கின்ற பசுப்போல சராசாங்களெல்லாம் கொட்டும்படி மூலம் கொண்டு சொல்
லியருளினார். உடனே காவிரித்தீரிலிருந்து வழிகாட்டியது. நெற்றிசையி
லீர் பளிங்குமலைபோல நிற்க சீழ்த்திசையினீர் வடிந்த கடுவாழி மணற்பரப்
பாய் இருந்தது, அதனைக்கண்ட அடியாபாள் எல்லாரும் உரோமாஞ்சிதய்
கொள்ள, ஆந்தப்பாஷ்பஞ்சொரிய அஞ்சலிசெய்தார்கள். போமான்பெரு
மானையனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய நிருவடி உடைய நகரிக் சுந்தரமூ
ர்த்திசுவாமிகளும் அவரைவணங்கிக் கடவுள் உமக் கருளியதன்றோன்றுவொ
ல்லிக்கடவுளைத்துதித்துக்கொண்டு அவரோடும் ரிசனங்களோடும் கதியிற்
மத்தியிலிருக்கின்ற மணல்வழியேபோய், திருவையாற்றை அடைந்து சுலவாமித
ரிசனஞ்செய்துகொண்டு திரும்பிக்காவிரியினின்புன் பெண்படியே கடுவ
ழியேவந்து தென்கரையிலேறினர். உடனே பிரிந்து மலைபோலநின்ற நீர்
தொடர்ந்து பாய்ந்தது. அதைக்கண்டு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் சேரமா
ன் பெருமானையனாரும் அபிசயித்து நுவுருளைத் துதித்துக்கொண்டுமேற்
றிசையை நோக்கி வழிகொண்டு, கொங்குநாட்டை அடைந்து அதைக் கட
ந்து மலைநாட்டிற்கென்று கொடுங்கோனரிலே போனார்கள். பின்பு சேரமா
ன்பெருமானையனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிமேல் திருவஞ்சைக்களத்துக்கு
அழைத்துக்கொண்டுபோனார். அங்கே சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சுவாமிதரி
சனஞ்செய்து பதிகம்பாடிப் புறப்பட்டார்.

வெநியபுராணம்.

முடிப்பதுகங்கை - பண் - கொல்லிக்களவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முடிப்பதுகங்கையுந்திங்களுஞ்செறததுழுவெயில்
நொடிப்பதுமாத்திரைநீறெழக்கணை நூறினார்
கடிப்பதுமேறுமென்றஞ்சுவன்றிருக்கைகளாம்
பிடிப்பதுபாம்பன்றியில்லையோவெம்பிரானுக்கே.

காப்சினமால்வீடைமாணிக்கத்தெங்கை மக்கண்டத்
தீசனையூரெனட்டோடிருண்டுமவிரும்பிய
வாயினசிர்ப்பகைஞானியப்பனடித்தொண்டன்றான்
ஏசுனபேசுமின்றெண்டர்காளெம்பிரானையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சேரமான் பெருமானையுந் யானையின்மேலே முன்னே அவரை
யேற்றி பின் தாமும் ஏறி வெண்சாமரம் வீசிக்கொண்டு சென்று தம்மு
டைய மாளிகையின் வாயிலிலே புகுந்து யானையினின்றும் இறங்கி, அந்நா
யனரை இறக்கி மாளிகையிலுள்ளே கொண்டுபோய், சிங்காசனத்திலிருந்
தி, அவருக்கு அருச்சனை பண்ணி, விருந்துசெய்தார். சுந்தரமூர்த்திகவாமி
கள் சேரமான் பெருமானையுனரோடும் அந்தக் கொடுங்கோனரிலே சிலநா
ள் இருந்தார். ஒருநாள் திருவாரூரிலிருக்கின்ற வன்மீகநாதருடைய திருவ
டிகளை நினைந்து, அவர்மேலே திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னுமெய்ப்பொருளுந்தருவாணப்போகமுந்திருவும்புணர்ப்பாணப்
பின்னையென்பிழையப்பொறுப்பாணப்பிழையல்லாந்தவிரப்பணிப்பாண
யின்னதன்மையனென்றறிவொண்ணாவெம்மானையெளிவந்தபிரானை
யன்னம்வைவருவயற்பழனத்தணியாரூரானை மக்கலுமாமே.

ஒருநொன்றுலகங்களுக்கெல்லாமுறைமக்கலாம்பொருளாயுடன் கூடித்
காருருங்கமழ்கொன்றை நகன்மலைமுடியன்காரிகைக்காரணமாக
ஆருரைமறத்தற்கரியானையம்மான் திருப்பேர்கொண்டதொண்ட
னாரன்னடியுரைவல்லாரமரலோகத்திருப்பவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அந்தத் திருவாரூருக்குச் செல்லும்பொழுட்டு அடியார்
களோடு எழுந்து வழிக்கொண்டு சென்றார். செல்லும்பொழுது சேரமான்
பெருமானையுந் பிரிவாற்றாதவராகி, எழுந்து அவரைப் பின்னொட்டி

போகாதபடி தடுத்து, அதற்கு அவர் உடன்படாமையென்று, மந்திரிகளை அழைத்து, தம்முடைய நண்பர்களாகியிருக்கின்ற களஞ்சியத்திலுள்ள பொன் இரத்தினம் ஆபரணம் வஸ்திரம் சுகந்தவாசம் முதலிய திரவியங்களெல்லாம் பல ஆட்களின்மேலே சுமத்தி அனுப்பும்படி ஆளுநாபிக்கு, அவர்கள் அப்படியேசெய்தார்கள். சேரமான்பெருமானானார் அந்தச் சுமையாட்களைச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய பரிசனத்தினுக்கு முன் செல்லும்படி அனுப்பி, அவரை விழுந்து சமஸ்கரிக்க, அவர் அவரைத் தழுவி விடைகொடுத்து மலைநாட்டைநீங்கி, சுரங்கங்களையும், கானயாறுகளையும், வனங்களையும், கடந்து திருமுருகன்பூண்டி வழியே போனார். அதற்கு அயலிலேபோம் பொழுது பரமசிவன் தம்முடைய பூதகணங்களைநோக்கி, நீங்கள் வேடவடிவங்கொண்டுசென்று சுந்தரனுடைய படைதாரங்களைக் கவருங்கள் என்று ஆளுநாபிக்கு, அவைகள் சுந்தரமூர்த்தியுடைய சுமையாட்கள் வரும்வழியிலே வேடுவர்களாகிப்போய், வில்லைவளைத்து எண்பூட்டி அம்புகளைத் தொடுத்து நாங்கள் உங்களைக் கொன்றுபோடுவோம், இத்திரவியங்களெல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டுப் போங்கள் என்றுசொல்லி கோபத்தினாலே குத்தி அந்தத் திரவியங்களெல்லாவற்றையும் கவர்ந்துகொண்டன. அவர்கள் துன்பத்துடனே ஓடிப்போய் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பக்கத்தில் சேந்தார்கள். அவ்வேடுவர்களோ சிவானுரையினாலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பக்கத்திலே செல்லாமல் நீங்கிவிட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருமுருகன்பூண்டியிலே சென்று கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கி வேடுவர்பறிக்கும் வெஞ்சுரத்தில் எத்துக்கு இங்கு இருந்தீர் என்று “கொடுகு வெஞ்சிலை” என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமுருகன்பூண்டி - பண்பாடும் அஞ்சாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடுகுவெஞ்சிலைவெடுவார்விரவலாமைசொல்லித்
திருகுமொட்டெனக்குத்திக்குடைறகொண்டாறக்கூட்டம்
முடுகுநாறியவடுகர்வாழமுருகன்பூண்டிமாநகர்வா
யிருகுதுண்ணிடைமங்கைதன்னொடுமெத் துக்கங்கிருந்தீரோம்பிரானீரோ.

முந்திவானவர்தார்தொழுமுருகன்பூண்டி மாநகர்வாய்ப்
பந்தனை விரற்பாவைதன்னையோர்பாகம்வைத்தவனைச்
சிக்நையிற்சிவதொண்டனாரணுதைத்தனைபததுங்கொண்
டெந்தம்மடிகளையேத்துவாரிடரொன்றுந்தாமிலனோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே கடவுளுடைய திருவருளினால், அவ்வேடுவர்கள் தாங்கள் பற்றித் திரளியங்களெல்லாவற்றையும் அந்தக்கோயிற் வாயிலிலே கொண்டு போய்க் குவித்தார்கள். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அதுகண்டு சுவாமியை வணங்கி அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு முன்னே செல்லும்படி சுமையாட்களை எவ்வித அவிடிகதை நீங்கி கொங்கதேசத்தைக் கடந்துபோய், திருவாரூரை அடைந்து அங்கே சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்.

சிலநாடசென்றபின் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான் பெருமானையனாரை நின்றது அவரிடத்திற்குப் போம்படி கருதி, சோழமண்டலத்தைக் கடந்து கொங்கதேசத்தை அடைந்து திருப்புகொளியூரிற் சென்று அங்கே ஒருவிதியிலே இரண்டு வீடுகளில் ஒன்றிலே மங்கலவொலியும்மற்றதிலே அழகையொலியும் எழுதலைக்கேட்டு, அங்கே இருந்த பிராமணர்களை நோக்கி இவ்விரண்டொன்றும் ஒருங்கு நிகழ்வது என்ன என்றார். அதற்குப் பிராமணர்கள், ஐந்துவயசுள்ள இரண்டு புதல்வர்கள் குளத்திலே குளித்த பொழுது, ஒருபுதல்வனை முதலை விழுங்கிற்று, மற்றப்புதல்வன் பிழைத்துக்கொண்டான் இந்த வீட்டில் ஒளிபிழைக்கத் புதல்வனுக்கு உபநயனம் செய்யும் ஒளி, இந்த வீட்டில் ஒளி இறந்த புதல்வனைச் சூறிகது அழும்ஒளி என்று சொன்னார்கள் அதைக்கேட்டுக் திருவுளமிரங்கி நின்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை புதல்வனை இழந்த பிராமணனும் மனைவியுங்கண்டு, ஒழுவந்து, முகமலாசசியோடு அவருடைய திருவடிகளை மெஸ்கரித்தார்கள். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர்களுடைய முகத்தை நோக்கி புதல்வனை இழந்தவர்கள் நீங்களா என்று சொல்லியருள அவர்கள் பின்னும் வணங்கி, சுவாமி அது முன்னே நிகழ்ந்ததுபொயிற்று. அதுநினைவுபெய்க்காதேவரீரை வணங்குதற்கு நெடுங்காலமாக அவாவி இருந்தோம் அவவன்பு பழுதாகாமல் தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளப் பெற்றோம் என்றார்கள, அதைக்கேட்ட நாயனார் இந்தப் பிராமணனும் 'மனைவியும் தங்களபுதல்வனையிழந்த துன்பத்தைமறந்து நான் வந்ததற்காக மனமகிழ்கின்றார்கள. ஆகையால் நான் இவர்கள் புதல்வனை அமமுதலேவாயினின்று அழைத்துக் கொடுத்து, அவ்நாசியில் வீற்றிருக்கின்ற நமது கடவுளை வணங்குவேனா என்று அருளிச் செய்து, அந்தப்புதல்வனை முதலை விழுங்கிய வரவி எங்கே என்று வினாவி, அதன்களையிலே எழுந்தருளி, அமமுதலேதான், விழுங்கிய புதல்வனைக்கொண்டு வரும் பொருட்டே திருப்பதிம பாடியருளினார்.

திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி-பண்-குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரைப்பாருளாயுகந்துள்கவல்லார்தங்களுச்சியா
யரைக்காடாவாவாதியுமந்தமுமாயினாய்
புரைக்காடுசோலைப்புக்கொளியூர்விநாயே
கரைக்கான்முதலையைப்பிள்ளைதரச்சொல்லுகாலையே.

நீரோறவெறுநிமிர்புன்சடைநின்மலமூர்ததியைப்
போரோறதேறியைப்புக்கொளியூர்விநாயைக்
காரோறுகண்டனைத்தொண்டனாரன்கருதிய
சீரோறுபாடல்சுள்ளெப்பவல்லார்தக்கிலைதன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“உரைப்பாருளா” என்னுந்திருப்பாட்டு முடிதற்குமுன், இயமன்
அந்தப் புதல்வனுடைய உயினைக்கொண்டுவந்து அவ்வாயிலுள்ள முதலை
வயிற்றிலுள்ளே முந்தினதேகத்தைச்சென்ற அண்டுகளின் வளர்ச்சியை
யும் உடையதாசச் சொற்றுவித்து, அதனுள்ளே புருத்திவிட்டான். உட
னே முதலை அந்தப்புதல்வனைக் களையிலேகொண்டுபோய் உமிழ்ந்தது. அப்
பொழுது மாதாவானவள் ஒடிப்போய், அப்புதல்வனை எடுத்துக்கொண்டுவ
ந்து, நாயகனோடு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடியிலே விழுந்து
நமஸ்கரித்தாள். இவ்வற்புதத்தைக்கண்ட தேவர்கள் ஆகாயத்தினின்று நா
யனார்மேல் பூஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். பிராமணர்களெல்லாரும் உத்தரீய
ங்களை ஆகாசத்திலே விசி ஆரவாரித்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அந்தப்புதல்வனையும் அழைத்துக்கொண்டு
அவிநாசிக்குப்போய், சுவாமிதரிசனஞ்ஞெழுந்து, திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்
டு திரும்பி, அப்புதல்வன் வீட்டிற்சென்று அவனுக்கு உபநயநம் செய்வித்
து, கொங்கதேசத்தைக் கடந்து மலைநாட்டை அடைந்து, தம்மைவந்து
எதிர்கொண்ட சேரமான்பெருமானையனாரோடும் அவர் வீட்டிற்சென்று இ
ருந்தார் இருந்தநாட்களிலே அம்மலை நாட்டி இருக்கின்ற சிவஸ்தலங்கள் பல
வற்றிற்கும்மேய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டுமகோதைக்குத்திரு
ம்பினார்.

இப்படிப் பலநாட்சென்றபின், ஒருநாள் சேரமான்பெருமானையனார்
ஸ்நானம்பண்ணும்பொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவஞ்சைக்களத்
துக்குப்போய், அங்கிருக்கின்ற சிவாலயத்தை பிரதட்சினைஞ்செய்து, உள்
ளேபுருந்து, சுந்திதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று அக்கி
னியிற்பட்ட மெழுகுபோல மனம்கசிந்துருக இரண்டு கண்ணினின்றும்,

பெரிய பரானம்.

ஆனந்த அருவிசொரிய, சரீரத்திலே உரோமாஞ்சிதவ்வுள்ள, இரண்டு கைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய, அடியேனை இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையி னின்றும்நீக்கித் தேவாரூடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளவேண்டுமென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திரு அஞ்சைக்களம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்குததலைமாலையணிந்ததென்னே
சடைமேற்கங்கைவெள்ளத்தித்தென்னே
யலைக்கும்புலித்தோல்கொண்டசைத்தென்னே
யதனமேற்கத்தாக்கச்சார்த்ததென்னே
மலைக்குறிகரோடபனவன்றிகைகள்வலித்
தெற்றிமுழங்கிவலம்புரிகொண்
டலைக்குங்கடலங்கரைமேனமகோலையணிபார
பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பபணை.

எந்தம்மடி கனிமையோர்பெருமானை
கெனறுமனிகுமணிமிடற்ற
னந்தண்கடலங்கரைமேனமகோலையணிபார
பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பபணை
மந்தமுழவுக்குழலுமியம் புமவளா
சாவலர்கோனடியிழைந்தொனன
புமியிக்குண்டமிழமலைகள்கொண்டடி
புமவல்கோனடியிழைந்தொ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது ஸ்தலாசுகிரியிலே பரமசிவன் பிரமன்முதலிய தேவர்களைப்போய், நீங்கள்போய் நம்முடைய அடியானாகிய சுந்தரனை வெள்ளையானையின்மேலேற்றிக்கொண்டு, வாருங்களென்று ஆஞ்ஞாபித்தார். அதைக்கேட்ட தேவர்கள் சுவாமியை நமஸ்கரித்து அலும்பிப்பெற்று, வெள்ளையானையையும் கொண்டு, திருவஞ்சைக்களத்தை அடைந்து, கோயிலை வலஞ்செய்து, திருவாயிலிலேபோய் உள்ளேநின்று வந்த சுந்தரமூர்த்திகுவாமியை எதிர்கொண்டு, சுவாமியுடைய ஆஞ்ஞாயைத் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தியாரை சுவாமியை நினைந்து நமஸ்கரித்துவந்து தேவர்களுக்கு எதிரொபோனார்.

வெளியுபாரணம்.

தேவர்கள் அவரை பிரதட்சிணம்செய்து வெள்ளையானையின்மேலே ந்ற அவர் பஞ்சவாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும், தேவர்களெல்லாரும்ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பாளரிபொழியவும், தம்முடைய தோழராகிய சேரமான் பெருமானையுனாத் திருவுளத்திலே நினைத்துக்கொண்டு சென்றார். சேரமான் பெருமானையுனர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய செயலை அறிந்து, அந்தக்ஷணமே அருகில நின்ற வோர் குதிரையின்மே லேறிக்கொண்டு, திருவளுசைக் களத்துக்குப்போய் வெள்ளையானையின்மே லேறிக்கொண்டு ஆகாயத்திற் செல்லும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக்கண்டு தாமெறிய குதிரையின் செவியிலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஒழியருளிநா, உடனே அந்தக் குதிரையானது ஆகாயத்திலே பாய்ந்து, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய வெள்ளையானையை அடைந்து அதனை வலஞ்செய்து, அதற்கு முன்னாகச் சென்றது. சேரமான் பெருமானையுந் நுடையப்படைவீரர்கள் குதிரையிற் செல்லும் அந்நாயனுரைத் தங்கள் கணனுக்குப் புலப்படுமெல்லவரைக்கும் ஆகாயத்திலேகண்டு பின்காணுமையால் மிகுந்த திட்பத்தியினாலே உருவிய உடைவாடகளினுல தங்கள் தங்ள தேகத்தைச் சேதித்து, வீரயாக்கையைப் பெற்றுபட்டைய், சேரமான பெருமானையுநுக்கு முற்பட்டு அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு சென்றார்கள். சேரமான் பெருமானையுன் முன் செல்லப் பின்சென்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் “தானனை முனபடைத் தான்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டு ஓகலாசமலையின்தெற்கு வாயிலுக்கு முன்பொனா.

திருநொபுத்தானாமலை-பண்-பஞ்சமம்

கிருச்சிற்றம்பலம்

தானனைமுனபடைத்தானதறிந்துதன்பொனனடிகடெ
நானென்பாடலந்தொநாயினனைப்பொருட்படுத்தி
வானனை வந்தெதிர்கொள்ளமததயானையருளபுரிந்து
ருனாயிர்வேறுசெபதாஹைத்தான்மலையுத்தமனே.

ஊழிதோறுழிமுற்றுமுயற்பொனனொழைத்தானமலையைச்
சூழிசையின்கரும்பின்சுவைவலவலவூரனசொனன
வேழிசையின் நமிழாவிசைநதேத்தியபத்தினையு
மாழிகடலையாவஞ்சையப்புர்க்கறிவிப்பதே.

திருசசிற்றம்பலம்.

போன உடனே இருவரும் யானையினின்றும், குதிரையினின்றும் இறங்கி, பலபல வாயில்களையும் கடந்து, திருவனுக்கள் நிருவாயிலை அ

டைந்தாகன. அங்கே சேரமான் பெருமானையுநர் தடைப்பட்டுநிற்க சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் உள்ளேபோய், சுவாமி சன்னிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு நின்றார். சுவாமி அவரைநோக்கி, சுந்தரர் வந்தனையோ வென்றார், அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சுவாமி! அடியேன் செய்தபிழை பொறுத்து என்னை யடிமை யாகக்கொண்டு புகுத்தினின்று நீக்கி அடியேனுக்குத் திருவடி தந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னுற் சொல்லுந்தரத்ததோ வென்றுசொல்லி, பல முறை நமஸ்காரஞ்செய்து சிவானந்த வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தி நின்றார்.

பின்பு, சுவாமி தேவாரமுடைய திருவடிகளை அடையும்பொருட்டுச் சேரமான்பெருமாள் திருவணுக்கன் நிருவாயிலின் புறத்திலே வந்து நிற்கிறார் என்றுசொல்ல, சுவாமி அவரை உள்ளே அழைப்பித்து நீயும் ஆலாலசுந்தரனும் நம்முடைய கணங்களெல்லாவற்றிற்குத் தலைவராயிருங்கள் என்று அருளிச்செய்தார், அதைக்கேட்டுச் சுவாமியை நமஸ்கரித்து எழுந்து அவருடைய திருவருளைத் தலைமேற்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆலாலசுந்தரராகி முன்னே தாம்செய்த திருத்தொண்டைச் செய்பவரும் சேரமான் பெருமானையுநர் கண்காதாகி, அங்கு செய்யும் தொழிலைச் செய்பவருமாயினான். முன்னே பூமியில் அவதரித்த பரவையாரும் சங்கிலியாரும் முறையே கமலினியாரும் அநித்தியையாரும் பார்வதிதேவிக்குத் தாங்கள் முன்செய்த திருத்தொண்டைச் செய்துவந்தார்கள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தாம் வழியிலே அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தை இந்தத் தக்ஷணபூமியிலே ஏறும்பொருட்டுச் சமுத்திர ராஜனாகிய வருணனிடத்திலே கொடுக்க, அவன் அதைத் திருவருளைக் களத்திலே உடத்துதெரிவித்தான்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு த ல ர வ து

தில்லவாழந்தணர் சருக்கம்.

இரண்டாவது

தில்லவாழந்தணர் புராணம்.

நல்லவானவர்போற்றங்குலமென்றனா - கஞ
செய்பெருமானுக்கணியார்பொற்
மெல்லவானபணியெடுத்தற்குரியார்விடு
அறத்தெரியார்தொண்டந்தொருமுனையாக்
கில்லவாழந்தணொன்றென்குநாதன
செய்யுமுருளுடையார்முத்தியார்பத்திக்
கெல்லவானபணியார்பொபுகுநாதன்
யேந்துளிரொமையாளவாய்துளரே.

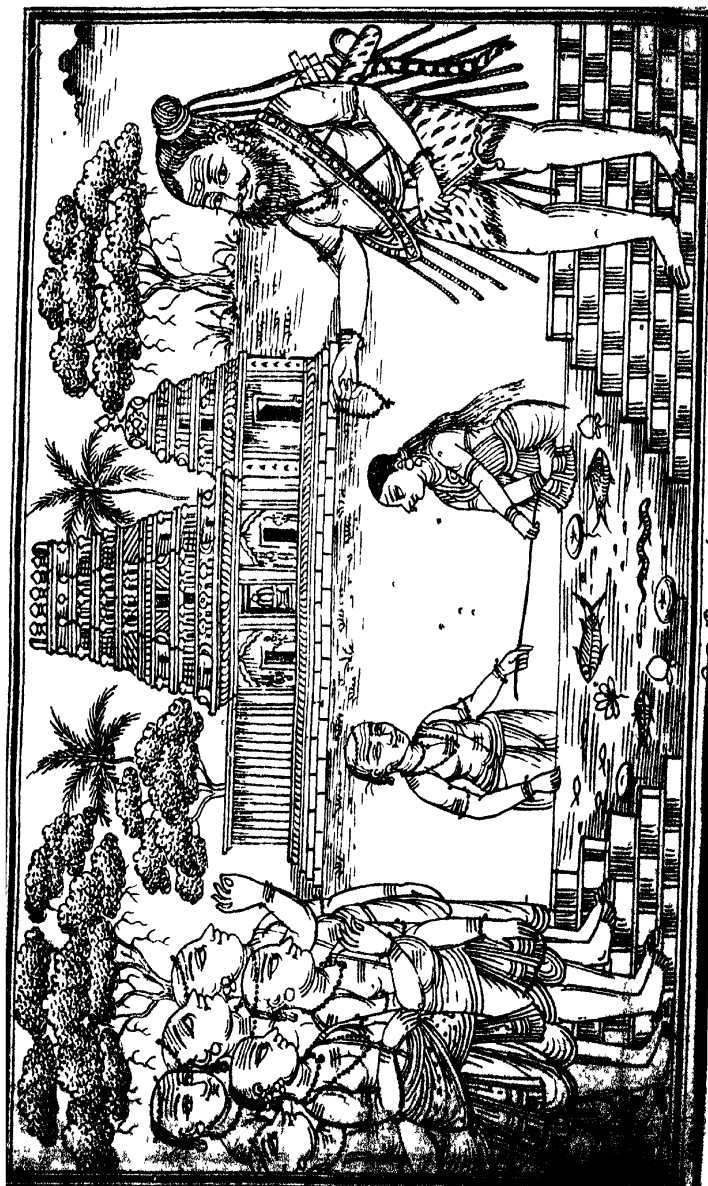
சிவஸ்தலங்களெல்லாவதானாரும் மஹா முகசிய முள்ளதாகிய சித்
ம்பர ஸ்தலத்திலே இருக்கின்ற சனகசபையிலே அந்தத் தாண்டவஞ்செ
ய்தருளும் சபாநாதருக்கு அருச்சுனை செய்கின்ற பிராமணர்கள் தில்லவா
ழந்தணொன்று சொல்லப்படுவார்கள். அவர்கள் மூவாயிரவர். அவர்கள் இரு
க்கு, யசஸ், சாமம், அதீர்வணம் என்கின்ற நான்கு வேதங்களையும் அத்தி
யயனம் செய்தவர்கள். சந்தஸ், கற்பம், வியாகரணம், சிதை, சேர்திட
ம், நிருத்தம் என்கின்ற வேதாங்கங்கள் ஐந்தையும் கற்றவல்லவர்கள். ஆக
வணீயம், காருகபத்தியம், தட்சிணாகினி என்னும் மூன்றக்கினிகளையும் வி
திப்படிவளர்க்கின்றவர்கள், குற்றமில்லாதவம்சத்தில் உதித்தவர்கள். இருகஸ்
தாச்சிரமத்தில் ஒழுகுகின்றவர்கள் ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல்,
வேட்டித்தல், ரதல், ஏற்றல், என்கின்ற அலுவகைத்தொழிலையும் செ
ய்கின்றவர்கள். விபூதி உருத்திராட்சம் என்கின்ற சைவசாதனங்களை விதிப்
படி தூர்க்கின்றவர்கள். காமிகமுதல் வாதுள மறுதியாகிய இருபத்தெட்டு
ச சைவாதமங்களிலும் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற சரிபை, கிரியை, யோகம்,
ஞானம் என்கின்ற நான்குபாதங்களையும் அறிந்து அனுபவிக்கின்றவர்கள். சிவ
னிடத்தில் இடைவிடாது வைக்கப்படுமஅன் பேதங்களுக்கும் செல்வமெனக்
கொள்கின்றவர்கள். உயர்வொப்பில்லாத கடவுளாகிய தியாகேசரோ முறகா
லத்திலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் திருத்தொண்டத்தொகை பாடு
மபடி அருளிச்செய்தபோது முதல் 'தில்லவாழந்தணர் த மடியார்க்கு
மடியேன்' என்று அவர்களைத் தமது திருவாக்கினால் எடுத்துச்சொன்ன
பொன்னில் அவர்களுடைய அளவிறந்த மகிமையை எமர் சொல்லவல்லம்.

உ
சிவமயம்.
மூன்றாவது

திருநீலகண்டநாயனார் புராணம்.

தில்லைகர்வெட்கோவர்தூர்த்தராகித்
திண்டிவெமைத்திருநீலகண்டமென்று
சொல்லுமனையாடனையேயன்றிமற்றுத்
துடியிடையாரிடையின்பந்துமந்துமூர்த்தங்
செல்லையிலோடிவைத்துமாற்றிநாங்க
ளெடுத்திலமென்றியம்புமெனவிறித்துபொய்கை
மெல்லியலாளுடன்முழுகியிளைமையெய்தி
விளங்குபுலீச்சரத்தானேமேவினாரே.

சிதம்பரத்திலே குயவர் குலத்திலே, பெய்சொல்லல் சிறிதுமின்றித் தருமநெறியிலே வாழ்கின்றவரும், இல்லறத்திலே நிற்பவரும், சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிலே சிறந்தவரும் அகிய தொண்டர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடைய குலத்திற்கு ஏற்ப மட்களங்களை வளைந்து விற்றுச் சிவனஞ்செய்தும் ஒடுகளைச் சிவனடியார்களுக்குக் கொடுத்தும்வந்தார். அவர், ஆதிகாலத்திலே பரமசிவன் திருப்பாறட்டவில் நின்று எழுந்தஆலகாலவிஷத்தை உலகம் உய்யுமபொருட்டு உண்டொழுது அவருடையகண்டமானது அவர் தம்மை அடைந்தவர்களுக்குவரும் இடையூறுகளை நீக்கி அருளுவார் என்பதை நாம் எல்லாரும் அறிந்து கொள்ளும்படி ஓர் அறிகுறியாய் விளங்கும்பொருட்டு அதனை உள்ளே புகவொட்டாமல் தடுத்துத்தானே தரித்துக்கொண்டது என்று நினைந்து, அக்கடவுளுடைய கண்டத்தைத் திருநீலகண்டம் என்று எப்பொழுதும் சிறப்பித்துச் சொல்லுவார் அதனால் அவருக்குத் திருநீலகண்டநாயனார் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று ஒருநாள் அவர் அவ்வுரிலே ஓர் வேசியினடம் சென்று வீட்டுக்குத்திரும்புகற் பிலே சிறந்த அவர்மனைவியார் அதை அறிந்து, அதைக்குறித்ததம்முடைய மனதிலேதோன்றியகோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு இவ்வாழ்க்கைக்குரியமற்றப்பணிகளெல்லாஞ் செய்தும், புணர்ச்சிக்குமாத்திரம் இசையாதவரானார். ஏயகர் தம்முடைய மனைவியார் கொண்ட ஊடகைத் தீர்க்கும் பொருட்டு அவர் சமீபத்திலேபோட் வேண்டிய இரப்புகளைச்சொல்லி, அவரைநீண்டும்படி சென்று, அப்பொழுது மனைவியார் நீர் நம்மைத் தீண்டு

யில் திருநீலகண்டம் என்று ஆணையிட்டார், அதைக்கேட்ட நாயகர் பரமசி வனுடைய திருநீலகண்டத்திலே தாம் வைத்தபத்தி குன்றுவண்ணம் அம் மனைவியானாத் தொடர்மல் நீங்கி, இவர் நம்மை என்று பன்மையாகச் சொன்னதனால் இவ்வாறாத் திரம் அன்றி மற்றப்பெண்களையும் நான் மனநி னால் நினைத்தலுஞ் செய்யேன் என்று உறுதிக்கொண்டார். அவர்கள் இருவ ரும் தங்கள் வீட்டில் நின்று புறப்படாதொழிந்து அய்யிட்டுலேதானே இருந்து, இல்லறத்திற்குரிய பிரசெய்கைகளெல்லாம் செய்துகொண்டு, பு ணர்ச்சி இன்மையைப் பிரதரியாதபடி வாழ்த்தார்கள், இளமைப் பருவத் தை உடைய இருவரும் அவ்வாணையைப் பேணிக்கொண்டு உலவருஷங்க ள்செல்ல, யௌவனம்நீங்கி வயோத்யுயர்களாகி வருத்தமுற்றார்கள், உற்றும் சிவபத்தி சிறிதும் குறையாதவர்களாகி இருந்தார்கள்.

இப்படி இருக்கும் காலத்திலே காருண்ணிய ஸவருபியாகிய பரமசி வன் அவ்வாறாருடைய மகிமையை உலகத்தவர்கள் ஐயஞ்சிறிபற அறிந்து அவருடைய தொண்டை அனுசரித்து உய்யும்பொருட்டு ஒரு சிவயோகி வடிவங்கொண்டு அவ்வாறாய் வீட்டுக்குச் சென்றார். அவ்வாறாய் அவரை க்கண்டு எதிர்கொண்டு வீட்டினுள்ளே அதைத் துக்கொண்டுபோய் ஆசன த்தில் இருத்தி அவருக்குச் சாஸ்திர விதிப்படி அன்பினோடு பூசைசெப்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலிசெய்துநின்று சுவாமீ அடியேன் தேவரீருக் குச்செய்யவேண்டிய குற்றேவல் யாது என்று வினா சிவயோகியார், இந்த ஓட்டைவைத்திருந்து, நாம் கேட்கும்போது தா இந்த ஒடு தனக்கு விவரோ ப்பிலாதது, தனவிடத்திலே சேர்ந்த சகலவஸ்துக்களையும் பரிசுத்தம்செய் வது, பொன்னிலும் இரத்தினத்திலும் பார்க்கக் காப்பாற்றப்படத்தக்கது, இப்படிப்பட்ட மேன்மையுள்ளதாகிய இந்த ஓட்டை நீ வாங்கிவைத்திரு என்று அருளிச் செய்தார், அதைக்கேட்ட அடியவர் அவரை வந்தனஞ் செய்து, அவ்வோட்டை வாங்கிக்கொண்டு வீட்டிலே ஓரூபக்கத்தில் சே மித்து வைத்துவிட்டு திரும்பிவந்துபோம்படி' எழுந்த சிவயோகியாருக் குப்பின் சிறிது தூரம் சென்று அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டுவிட் டுக்குத் திரும்பினார்.

வெருநாட்கள் கழிந்தபின், ஓரூநாள் பரமசிவன் தாம் வைக்கக்கொ டுத்த ஓட்டைவைக்கப்பட்ட இடத்தில் இல்லாதொழியும்படி செய்து, அ வ்வடியாருடைய உண்மை நிலையைப் பிரிக்குப் புலப்படுத்தும் பொ ருட்டு முன்போலச் சிவயோகி வடிவங்கொண்டு அவர் வீட்டுக்குப் போனார். அவர் சிவயோகியாரை முன்போல உபசரித்து சுவாமீ ! தேவரீர் இவ்வீட்டிற்கு எழுந்தருளிவந்தது அடியேங்கள் பூர்வசன்ம த்தித் செய்த தவத்தினால் என்று சொல்லிநிற்க, சிவயோகியார் நம்மு

ன்னாளிலே உன்னிடத்திலே தந்த ஓட்டை இப்பொழுது தாளன்றார். அடியவர் அதைக்கொண்டுவந்து கொடுக்கும்பொருட்டு உள்ளேபோய்ப் பார்த்துக் காணாமையாலே திகைத்து, அங்குநின்றவர்களிடத்திலே கேட்டும் பிற இடங்களிலே தேடியும் காணாதவராகி, சிவயோகியாருக்கு உத்தரம் சொல்வதற்கு ஒன்றுமின்றி அங்கே நின்றார். சிவயோகியாரா உள்ளே நின்ற அடியார் கேட்கும்படி, நொடிப்பொழுதில் வருவேன் என்றுபோனநீளும் இவ்வளவிலே தாமதித்து நிற்கியும் என்றுகேட்க அடியவரவந்து சிவயோகியாரை வணங்கி சுவாமீ தேவரீர் தந்த ஓட்டைவைத்த இடத்திலும் பிற இடங்களிலும் தேடிக்காணேன் பழையதாகிய அந்த ஓட்டைப்பார்க்கினும் புதிதாகிய வேறொரு ஓடுதருவேன். அதை அங்கீகாரம் செய்து அடியேன் செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளவேண்டும் என்று சொல்லிப்பிரார்த்தித்து நின்றார். உடனே சிவயோகியார் அவரைக் கோபித்துப்பார்த்து, நீ என்னசொன்னாய் நான் வைத்தமண்ணோட்டையே யன்றிப் பொன்னோட்டைத் தந்தாயயினும் நான்வாங்குகேன். நான் முன்னே உன்னிடத்தில் தந்த ஓட்டையே கொண்டுவா என்றுசொல்ல அடியவர், சுவாமீ தேவரீர் தந்த ஓட்டைத்தேடியங் காணேன் வேறே நல்ல ஓடு தருகின்றேன் என்றுசொல்ல அதற்கு உடன்படாமல் என்னோட்டையே கொண்டுவா என்றுசொல்லுகிறார். இந்தச் சொல்லு என்னநிவு முழுதையும் ஒழித்துவிட்டது என்றார். அதற்குச் சிவயோகியார், நான் உன்னிடத்திலே வைத்த அடைக்கலப்பொருளை நீ கவர்ந்துகொண்டு, பாவத்துக்குச் சிறிதும் அஞ்சாமல், பலபாகவங்கள் செய்கின்றாய் சகலரும் அறியும்படி உன்னைத் தப்பனுட்டாமல் மறித்து என்னோட்டை வாங்கிக்கொண்டேஅன்றி நான்போகேன் என்றுசொல்ல அடியவர், சுவாமீ தேவரீர் தந்த ஓட்டை நான்கவர்ந்தவனல்லன், என்னிடத்தே களவிலாமையை எப்படித் தெரிவிப்பேன், சொல்லும் என்றார். சிவயோகியார் உன் புத்திரனைக்கையிலே பிடித்துக்கொண்டு குளத்திலே முழுகி நான் கவரவில்லை என்று சத்தியம் பண்ணித்தா என்றுசொல்ல, அடியவர் அப்படிச் செய்தற்கு எனக்குப் புத்திரன் இல்லையே, என்னசெய்வேன், சொல்லும் என்றார். சிவயோகியார் உன்மனைவியைக்கைப்பிடித்து முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித்தா என்று சொல்ல, அடியவர், நானும் என்மனைவியும் எவ்வுரிடத்துண்டாயிருக்கும் ஓர் சபதத்தினால் ஒருங்குமுழுதில் கூடாது. நான்மாத்திரம் குளத்திலே முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித் தருகிறேன் வாரும் என்றார். அதற்குச் சிவயோகியார் நான்முன்னே தந்த ஓட்டைத் தராமலும் அதைக் கவர்ந்துகொள்ள வில்லையெனின் உன் மனைவியைக்கைப்பிடித்துச் சத்தியஞ்செய்து தராமலும் மனம் வலித்திருக்கின்றாய். தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் கூடியிருக்கும் பெரிய சபையிலே இவ்விஷயத்தைக் குறித்துப் பேசப்போகின்றேன் என்றுசொல்லி அந்தச் சபைக்குப்போகிறருளிலகண்டநாயனாரும் அவருக்குப் பின்னேபோனார். சிவயோகியார் அந்த

தப் பிராமணர்களைப்பார்த்து இந்தக்குயவன் தன்னிடத்திலே நான்வைத்திருக்கும்படி கொடுத்த ஓட்டைத் தருகின்றானிலை அதனை இழந்தானாயின் தன்மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்தில் முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித் தருகின்றானுமில்லை என்றார். உடனே பிராமணர்கள் அடியவரை நோக்கி திருநீலகண்டநாடு நடந்த சமாசாரத்தை நீர் சொல்லும் என்று கேட்க அவர் சுவாமிகள் இவர் தந்த ஓடு நான் வைத்த இடத்தில் நின்றும் மறைத்துபோய்விட்டது. நான் தேடிப்பார்த்துங் காணேன். இதுவே நடந்த சமாசாரம் என்றார். அதற்குப் பிராமணர்கள் இவர் ஓட்டை நீர் இழந்தோரகில் இவர் கேள்விபபடி உம்முடைய மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்திலே முழுகிச் சத்தியஞ் செய்துகொடுத்தலே நியாயம் என்றார்கள். அடியவர் அதைக்கேட்டு தாம் அம்மனைவியாரைத் திண்டாதிருத்தலைக் குறித்துப்பேசக்கூடாதவராகி தருத்தபடி குளத்திலே முழுகிச் சத்தியஞ்செய்து தருகிறேன் வாரும் என்று சொல்லி சிவயோகியாரோடு தம்முடைய வீட்டுக்குப் போய் மனைவியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு திருப்புவீச்சாத்துக்கு முன்னிருக்கின்ற வாயிலிலே போய் ஒரு மூங்கிற்றணடை ஒரு புறத்திலே மனைவியார்பிடிக்க மறப்புறத்திலே தாம்பிடித்துக்கொண்டு இறங்கினார் அதைக்கண்ட சிவயோகியார், உன்மனைவியைக் கைப்பிடித்துக்கொண்டுமூழ்கு என்றுசொல்ல திருநீலகண்டநாயனார் அப்படிச் செய்துக் கூடாமையை உலகத்தார் அறியும்படி முன்னுளிலே தாம் செய்த வேசிகமனமும் அதனுலுண்டாகிய சபதமும் அநதப் பிரகாரம் தவறாமல் நடந்துவருதலும் சொல்லி முழுகினார், முழுகிக் கையிலேறிய திருநீலகண்டநாயனாரும் மனைவியாரும் மூப்புப் பருவம் நீங்கி இளமைப்பருவம் உடையவர்களாய்ப்பிராசித்தார்கள். அவ்வதிசயத்தைக் கண்ட சமஸதரும் அங்குநின்ற சிவயோகியாரைக் காணாதவர்களாய் மயங்கி நின்றார்கள், சுவாமி பார்வதிதேவியோடும் இடபாருடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருளினார். அப்பொழுது திருநீலகண்டநாயனாரும் மனைவியாரும் பூமியிலே விழுந்து அவரை நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸதோதிரஞ் செய்துகொண்டு நின்றார்கள், சுவாமி அவர்களைநோக்கி, ஐம்புவன்களை வென்றதனாலே சிவோஷ்டமடைந்த அன்பர்களே எக்காலத்தும் இவ்விளமை நீங்காமல் நமமிட ததல் இருங்கள் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார் பத்திவலிமையையுடைய திருநீலகண்டநாயனாரும் மனைவியாரும் யாவராலும் செய்தற்கரிய பெருகு செய்கையைச் செய்து சிவலோகத்தை அடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவித்து வாழத்திருந்தார்கள்.

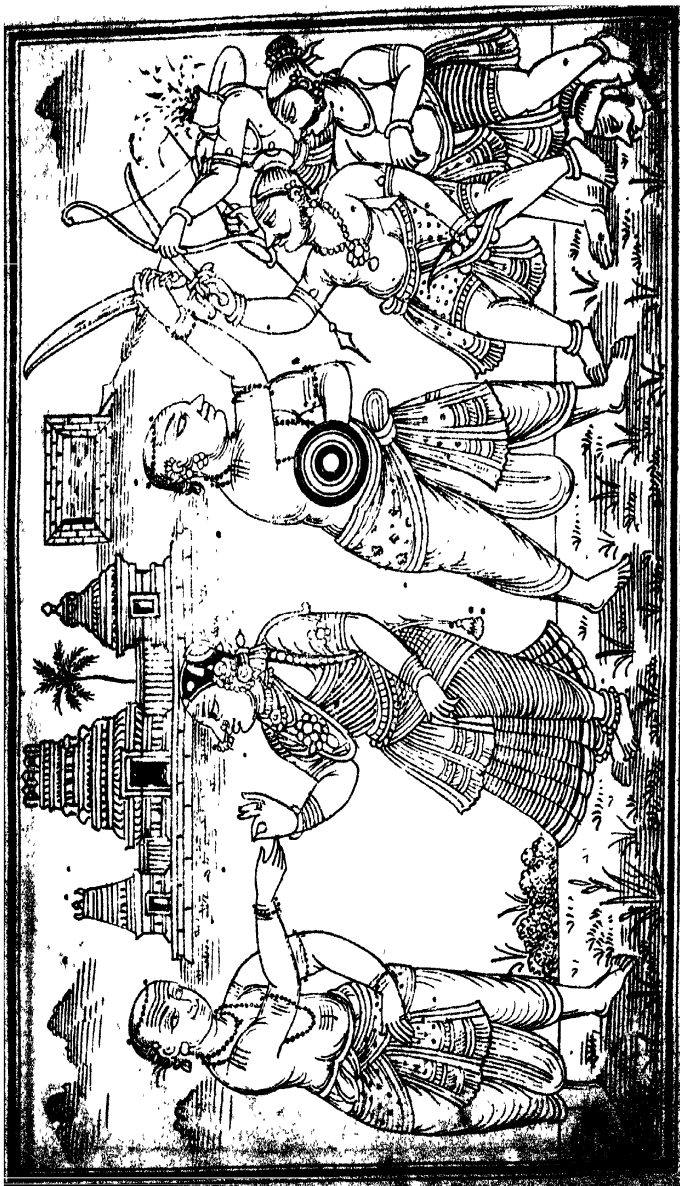
உ
சிவமயம்.

நான்காவது

இயற்பகைநாயனார் புராணம்.

எழிலாருங்காவிரிப்பூம்பட டி னத்தனியல்
வணிகரியற்பகையாரிருவாதேட
வழலாயிரான் ழாத்தமனையோனாகியா
யிழையைத்தாவேண்டி யணையவையன்
கழலாரப்பணிந்துமனைக்கற்பின்மேன்மைக்
காதலியைக்கொடுத்தமாசெம். கருத்தால்வந்த
பிழையாருஞ்சுற்றமெலாத்துணித் துமீளப்
பிஞ்சுகளுரைழைத்தருளப்பெற்றுளாரோ.

சோழமண்டலத்திலே காவேரிநதி எழுந்திரத்தோடு கலத்தலால் கா
வோரி சங்கமம் எனப்பெயர்கொண்ட விசீசட தீர்த்தம் பொருந்திய காவிரி
ப்பூம்பட்டினத்திலே வைசியர் குலத்திலே குருவிக்க சங்கமபத்தியுளிற் சி
றந்தவரும் ஒளதாரியும் உள்ளவரும் ஆகிய இயற்பகையாரொன்பவரொரு
வர் இருந்தார், அவர் இல்லறத்தில இருந்துவிழுதி உருத்திராக்ஷம் தரித்த
சிவபத்தர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் மகிழ்ச்சியோடு
கொடுத்துக்கொண்டு வருங்காலத்தில் ஒருநாள் பரமசிவனுனவர் அவ்வி
ற்பகையார் அடிபார்வன் விரும்பியவை யாவையேனும் அவற்றைமறந்து
கொடுக்கல் சகலருக்கும் புலப்படுத்தும் பொருட்டு ஒரு பிராமணவடிவ
ங்கொண்டு விழுதி நிமினியிலே பிரகாசிக்க விட புருஷலெழுந் தோன்ற
அவர் வீட்டுக்குச்சென்றார். இயற்பகையார் அன்பினோடு அவரை எதிர்
கொண்டு நமஸுகரித்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் விதிப்படி அருச்சித்து
சுவாமி தேவரீர இங்கே எழுந்தருளியது பூவசன்மத்தில் அடியென் செய்
த தவத்தினற்போலும் என்றார், அதுகேட்ட ஐயர் இயற்பகையாரானோ
க்கி சிவனடியார்கள் விரும்புகக்கூடபன் யாவையெனினும் நீர் அவைகளை
மறாமல் மகிழ்ச்சியோடு கொடுத்தலை நான் கேள்வியுறு உம்மிடத்திலுள்
ள ஒரு பொருளை விரும்பி இன்றைக்கு இங்கே வந்தேன். நீர் தருதற்கு
இசைவிராயில் அந்தப்பொருள் இன்னது என்று சொல்லுவேன் என்றார்.
அதற்கு இயற்பகையார் எப்படிப்பட்ட பொருளாயினும் என்னிடத்தில் இ
ருக்குமாயின் அந்தப்பொருள் நமது கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய அடி
யார்களுக்கு உரியபொருளேயாம், இதைக்குறித்துத் தேவரீர் சந்தேகிக்க

வேண்டுமெனில், திருவுள்ளம் விரும்பியதை இன்ன என்று சொல்லியருளும் என்று சொல்ல ஐயர் உம் முடைய மனையியை விரும்பிவந்தேன் என்றார்.

அப்பொழுது இயற்பகையார் முன்னிலும் பார்க்கவிகழிந்துவணங்கிநின்ற சுவாமி! தேவரீர் அடியேனிடத்தில் உள்ள பொருளையே விரும்பிக்கேட்டது அடியேனுடைய பாக்கியம் என்றுபொல்லி, சித்திரமாக உள்ளேபோய், கற்பிலே சிறந்த தம்முடைய மனையியர்ரை நோக்கி, நான் இன்றைக்கு உன்னே இந்தச் சிவனடியாருக்குக் கொடுத்துவிட்டேன் என்றார், உடனே மனையியார் மனங்கலங்கிப் பின்னே தெளிந்து பிராணநாயகரீர் கட்டளையிட்டது எதுவோ அதையே நான்செய்வென் அதையன்றிச் செய்தற்கு உரியகாரியம் எனக்கு வேறென்று உணர்விடா இல்லை என்றுசொல்லி அவரை வணங்கி அவர் தமது மனையியாரை அங்குவந்த சிவனடியாருக்கு மனையியாக பற்றி வணங்கினார். மனையியார்போய் அவ்வையாருடைய பாதங்களிலேயே மூந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்றார். அதுகண்ட இயற்பகைநாயனார் மனமகிழ்ந்து அவ்வையாலாவணங்கி, இன்னும் அடியேன் செய்ய வேண்டிய பணியாக உள்ள வினாவ, ஐயர் இந்தப்பொண்ணை நான் தனியே கொண்டுபோகையால் உங்கள்மேலே பற்றுள்ள பத்துக்களையும் ஊரவர்களையும் சடக்கும் வராகளும் அவர்களால் எனக்கு ஓர் இடமூறும் உண்டாகாதிருக்கும்படி நீ துணையாக வாவேண்டும் என்றார். இயற்பகைநாயனார் அதைக்கேட்டு இவர் கட்டளையிடுமுன் தானே நினைந்துசெய்யவேண்டிய இக்குற்றேவழிசெய்யுமாய் இவர் சொல்லும்வரைக்கும் தாழ்த்துநின்றது குற்றம் என்று நினைத்துத் துக்கித்து ஆயுதசாலையிலேப்பாய, போர்க்கோலங்கொண்டு வாளுமடரிசையும் ஏந்திக்கொண்டு, ஐயரிடத்திற்குவந்து அவரை வணங்கி, அவரையும் மனைவிடாரையும் முன்பொம்படிசெய்து, தாம் பின்னேபோனார். அப்பொழுது இயற்பகைநாயனாருடைய சுற்றத்தவர்களும் அவர்மனையியாருடைய சுற்றத்தவர்களும், இயற்பகை பைத்தியத்தினாலே தன்மனையியைக் கொடுத்தானுயினும் அவளை ஒருவன் கொண்டு போவது நியாயமா? என்று தங்கள் மரபுக்கு வரும் பெருமபதியை நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு அவர்களைத் தொடரக்கருதி, வேல்-வில்-வாள்முதலிய ஆயுதங்களை யெடுத்துக்கொண்டு வண்டமாருதம்போலத் தீவிரமாய் நடந்து, நகருக்குப்புறத்திலேப்பாய, ஐயருக்கு இருபக்கத்திலும் நெருங்கி ஆரவாரித்து, ஒதுட்டனே! எங்களுக்குப் பழிவராதபடி எங்களுக்குப்பெண்ணை விட்டுப்போ என்றுசொல்லி, அவரை வளைத்துக் கொண்டாகன். ஐயர் அதைக்கண்டு அஞ்சினவர்போல் இயற்பகைநாயனாருடைய மனையியர்ரைப்பார்க்க அம்மனையியர், சுவாமி நீர் பயப்படவேண்டாம், இயற்பகைநாயனார் அவர்களை வெல்லுவார் என்றார். இயற்பகைநாயனார் அதைக்

கேட்டு, அடியென் அவர்கள் எல்லானாயும் இப்போது கொன்றுபோடுகிறேன் தேவரீர் அஞ்சவேண்டாம் எனறுசொல்லி, அங்குவந்தசுற்றத்தவர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் என்வாளுக்கு இளையாயீர்கள். 'ஒருவரும் எனக்குஎதிர்நில்லாமல் ஒடிப்பிழையுங்கள்' என்றுகூற அவர்கள்எடா இயற்பகை நீஎன்னகாரியஞ்செய்தாய், ஊரவர்கள் பேசும் பழிமொழிக்கும் எங்கள் சத்துருக்கள் நகைக்கும் நகைப்புக்கும் நீ சற்றையினும் வெட்கப்படவில்லை மனைவியைப் பிராமணனுக்குக் கொடுத்தோ நீ சாமாத்தியம் பேசுவது. நாமெல்லாரும் ஒருங்கே மடிவதன்றி இந்தப் பெண்ணைப்பிராமணனுக்குக் கொடுக்கவிடோம் என்றார்கள். உடனே இயற்பகையானார் அதிககோபங்கொண்டு, உங்கள் சரீரங்களைத் துண்டம் துண்டமாக்கி உங்களுநியைச் சுவர்க்கத்துக்கேற்றி ஐயனாத் தடையின்றிப் போகவிடுவேன் என்றுசொல்லி எதிர்க்க அவர்கள் அந்நாயனாரோடு யுகதம்செய்யத் தொடங்காமல், அவர்மனைவியாரைக்கொண்டு செல்கின்ற ஐயனுக்கு முற்பட்டு அதிககோபத்தோடும் அவனாத் தடுத்தார்கள் அதுகண்டநாயனார் கோபங்கொண்டு. வாளினாலே இடசாரி வலசாரியாக மாறிமாறிச் சுற்றிவந்து அவர்களுடையதோள்களையும் கால்களையும் தலைகளையும் துணித்து விழுத்தி பின் ஒவ்வொருவராய்வந்து எதிர்த்தவர்களையும் கொன்று, மேல் எதிர்ப்பவர் ஒருவருயினறி யுத்தகளத்திலே லாவனினா, பின் இந்தச் செயற்களும் செய்கையைச் செய்த நாயனார் ஐயனா கோழ்க்கி சுவாமீ ! தேவரீர் அஞ்சாவண்ணம் இந்தக் காட்டைக்கடக்கும் வரைக்கும் வருகிறேன் என்றுசொல்லி அவரோடுபோனார், திருச்சரங்காடு என்னும் சிவஸ்தலத் துக்குச் சமீபத்திலேபோனபொழுது ஐயா இயற்பகை நாயனாரை கோழ்க்கி, ஒளி நீர் திருமடப்போகலாம் என்று சொல்ல நாயனார், அவருடைய திருவடிகளை வணங்கி அஞ்சலிசெய்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு திரும்பினார். அப்பொழுது ஐயர், இயற்பகையே இங்கேவா எனறுசொல்லி ஒலமிட்டார். நாயனா அந்த ஓசையைக்கேட்டு, அடியென வந்துவிட்டேன் வந்துவிட்டேன் இன்னும் இடையூறு செய்பவர்கள் உண்டாயில், கொன்றுபோடுவேன் என்றுசொல்லிக்கொண்டுவா, ஐயா மறைந்தருளினார். வந்தநாயனார் அவ்வையரைக்காணாமல் மனைவியாரை மாத்திரங்கண்டா. பின்பு ஆகாயத்திலே பார்வதி சமேதராகி இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளியவந்த கைலாசபதியைக் கண்டார். ஆராமியினே உடனே விழுந்தார், எழுந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார். சுவாமீ அவரைகோக்கி நமமேலும் நம்முடைய அடியார்கள் மேலும் நிஷ்களங்கமான அன்புவைத்த இயற்பகையே நீ உன்மனைவியோடும் நம்முடனே வா என்று சொல்லி அந்தர்த்தானமானார். இயற்பகையானாரும் மனைவியாரும் சிவலோகத்தை அடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள். யுத்தத்திலே இறந்த அவர்கள் பந்துக்களும் வானுலகத்தை அடைந்து இன்பமனுபவித்தார்கள்.

சிவமயம்.

ஐந்தாவது,

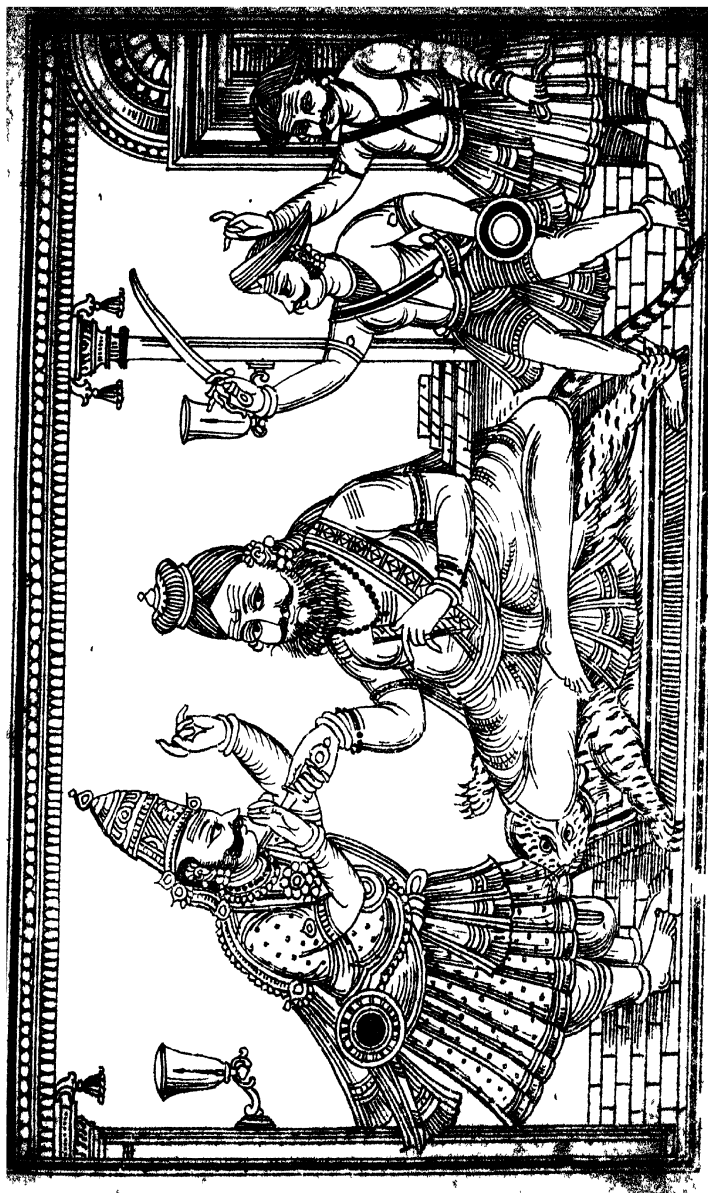
இளையான்குடிமாறநாயனார் புராணம்.

மன்னிய வேளாண்டொன்மையினசைமாறு
வறுமையாலுணவுமிடமறத்துவைரி
யுன்னருள்ளிருண்மையிலுண்டிவென்றயும்பர்
பிரானையவயலுமுதுவித்துரு
சென்சென்புளையமுதுமனையலககாலாகிச்
சிறுபயிரின்கறியமுதுநுத்தச்செய்து
பன்னலருமுணவருத்தற்கெழுந்தோதிப
பரலோகமுத்தாண்டபான்மையாரே.

இளையான் குடியென்னும ஊரிலே வேளாளர் குலத்திலே, எத்தொழிலினும் சிறந்த கிருஷிகம் ததால்வரும் குற்றமற்ற அளவிறந்த பாக்கியத்தையும் சிவனடியார்கள் மேலே முழுமையும் பதிந்த அன்புகொண்டசிந்தையையும் உடையவராகிய மாறனார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார் அவர்தம் முடைய கிருகத்துக்குமரும் சிவபத்தர்கள் எந்தவருணத்தாராயினுமணமையாகிய அன்போடு அவர்களை எதிர்கொண்டு அஞ்சலிசெய்து இன்சொற்களைச்சொல்லி வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், பாதப்பிரகூலனம்பண்ணி, ஆசனத்திலிருந்து, சைவாகமத்திப்பபடி அருச்சித்து, பின்புகசப்பு, புளிப்பு, இளிப்பு, துவாப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு எனகிற அறுவகைச்சுவையை யுடையனவாய் நக்கல், பருகல், உண்டல், தின்னல் என்னும் நான்கிற்கும் விஷயமாயுள்ள உணவுகளை அவர் ஷுபிதப்படி அமுதுசெய்விப்பார். இப்படித் தினந்தோறும் மகேசரபூசைபண்ணுதலாகிய சிவபுண்ணியத்தினாலே ஐசுவரியம் அபிவிருத்தியாக அவர் குபேரனை ஒத்துவழந்திருந்தார். அப்படி இருக்கும் காலத்திலே பரமசிவனுனவா அவனினையான் குடிமாறநாயனார் இந்தச்செய்கையைச் செல்வம்வந்தகாலத்திலுன்றி வருமைவந்த காலத்திலும் தளராத செய்யவல்லவர் என்பதையும், தாம் நல்லோர்களுக்கு வறுமையைக் கொடுத்தல் அவர்கள் நயத்தின் பொருட்டே என்பதையும், அந்நயம் இறுதியிலேயே பஸிக்கும் என்பதையும், அக்கருத்தியிபாது அதற்குள் புண்ணியஞ்செய்த நமக்குக் கடவுள் இடர்செய்தாரே என்று அவனானோதல் பழுதாம் என்பதையும் பிறர்க்குத்தெரிவித்ததையும்

கும்பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு அந்நாயனரிடத்தில் உள்ள செல்வமெல்லாம் நாடோறும் சுறுங்கி வறுமையெய்தும்படி அருள்செய்தார். அப்படிச் செல்வம் சுருங்கவும் நாயனார் மகேசுர பூசையிலே பதிந்த தம்முடைய மூனம் சிறிதும் சுருங்குதலினறி, தம்மிடத்துள்ள நிலங்கள் முதலியவற்றை விற்றும் தம்மைக் கூடவிற்று இறுக்கத்தக்க அவவளவு கடன்களை வாங்கியும் பூனபோலவே தாம்செய்யும் திருப்பணியைவிடாது செய்து வந்தார்.

அவாஹழைக்காலத்திலே மழைபெய்யும் ஒருநாள் ரெவில நெடுநேரம் எதிர்பார்த்திருந்தும் ஒருவருடைய உதவியுடன இல்லாமலபகலமுடிதும் போசனஞ்செய்யாமையால் பசி அதிகப்பட்டு வீட்டுக்கதவைப் பூட்டியபின், கைலாசபதியானவீடு சைவவேடங்கொண்டு எழுந்தருளிவந்துகதவைத்தட்டி அழைக்க நாயனார் கதவைத் திறந்து அவ்வாற என்னே அழைத்துக் கொண்டேயாய், மழையினால் நன்றாக அந்நாடைய திருமேனியை வஸ்திரங்கொண்டு துடைத்து, நெருத்தரகு இடங்கொடுக்கு, அவருக்கு அமுதூட்டல் வேண்டும் எனவும் ஆசைமிருதியால் தம்முடைய மனைவியானா ளோக்கி இத்தசைசவா மிகப்பலிகொண்டிருக்கின்றார் நமக்கு முன்னமே போசனத்துக்கு ஒன்றுமில்லை, ஆயினும் ிவ்ருக்கு எப்படியும் அன்னங்கொடுக்கவெனமென கொடுத்தது என்னசெய்வோம் என்றார். அதற்கு மனைவியார் வீட்டிலே ஒரு பதார்த்தமுமில்லை. அயலவாருக்கும் இனி உதவமாட்டார்கள். நெடுநேரம் ஆயிற்று அரிச்சட்டன் செட்குப்போவதற்கு வேறிடமுமில்லை, பாவியாகிய நான் இதற்கு என்னசெய்யவேன் எனதுசொல்லி பின்பு, இன்று பகற்காலத்திலே வயலில்விதைக்கப்பட்ட ஈரத்தால் முன்னமே பூனிகொண்டிருக்கின்ற தெல்லைவாரிக்கொண்டு வந்தால், இயன்றபடி சோறுசமைக்கலாம், இதுவெயனறி வேறொருவரையும் அறியேன் என்று சொல்லித் துக்கித்தார். இத்தவாரத்தை செவிப்புலப்படுத்தருமுன, இனையான் குடிமாதநாயனார் மிக மனமகிழ்ந்து, அதற்கு உடன்பட்டு, மிகமழை பொழிக்கின்ற மகி அத்தநாயமமாகிய அத்தராததிரியிலே ஒரு பெருங்குடையைத் தலையிலே கவிழ்த்துகொண்டு காலினிலே தடவித் குறிவழியே தம்முடைய வயலிறசென்று, அதிலே அதிகமழையினால் நீரமேலே மிதக்கின்ற நென்புளைவேளைக் கையினாலே கோவி வாரி, கூடை நிறைய இட்டு, தலையிலேவைத்துச் சுமந்துகொண்டு சீக்கிரத்திலே திருப்பிவந்தார். அவரை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு வாயிலிலே நின்ற மனைவியார் மனமகிழ்ச்சியோடு அந்த நென்புளையை வாங்கி சேறுபோம்படி நீரினாலே கழுவிவூற்றி, பின்பு தம்முடைய பிராணநாயகரை ளோக்கி, அடுப்பிலே நெருப்பு ஸூட்டிதற்கு விற்றது இல்லையே என்று சொல்ல, அவர்க்குமறையிருக்கின்ற விட்டின்பேற்ற

மெய்யிய புராணம்

கனாகியுள்ள வரிச்சுக்களை அறுத்து விழுத்தினார். மனைவியார் அவைகளை முறித்து அடுப்பிலே மாட்டி, நென்புளையை சரம்போய்ப் பதமாகும்படி, வறுத்துபின் அரிசியாக்கி, நீர்வார்த்துக் காய்ந்திருக்கிற உலையில் அதையிட்டு சோறுக்கி, தம்முடைய நாயகனுரைப்பார்த்து, இனிக் கறிக்கு ஏன் எனசெய்வோம், என்று. உடனே நாயனார் புறக்கடைத் கோட்டத்திற்குச் சென்று, குழியினின்றும் மேறபடாத சிறுபயிர்களைக் கையினிலே தடவிப் பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து கறிசமைக்கும்படி கொடுக்க, மனைவியார் அவைகளைவாங்கி ஆய்ந்து, நீரினிலே கழுவி தமது சாமர்த்தியத்தினால் வெவ்வேறு கறிமுதுகள் செய்து முடித்து, நாயகருக்கு அமுதும் கறியும் பாகம்பண்ணப்பட்ட டமையைத்தேரிவித்து சைவரை அமுதுசெய்விப்போம் என்று சொன்னார். நாயகர் நித்திரைசெய்பவர்போலக் காட்டிய ஐயருக்குச் சமீபத்திற்சென்று சுவாய்! அமுதுசெய்யஎழுந்தருளும் என்றுசொல்லி அழைக்க, அவர் ஒரு சோதனைவருபமாய் எழுந்து தேர்ன்றினார். அதைக்கண்ட இளையான்குடிமாற நாயனாரும் மனைவியாரும் திகைத்துநின்றார்கள். பின்பு பரமசிவன் பார்வதிதேவியோடும் இடபாருடராய்த் தோன்றி, இளையான்குடிமாறநாயனாரை நோக்கி, அன்பனே! நம்முடைய அடியார்களை அமுது செய்வித்த நீ உன்னைவியோடும் நம்முடைய பதத்தை அடைந்து பேரின் பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிரு என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த்தானமானார்.

சுருத்திராமம்

உ

சிவமயம்.

ஆறு வது

மெய்ப்பொருளுரை புராணம்.

சேதிபர்நற்கோவலூர்மலாடமன்னந்திரு
வேடமெய்ப்பொருளாத் தெளிந்தசிகந்தை
நீதியினுடன்பொருதுதோற்றமாற்ற
னெடுஞ்சினமுங்கொடும்படையுடிகழாவண்ண
மாதவர்போலொருமுறைகொண்டணுசிவாளால்
வன்மைபுரிந்திடமருண்வெந்தததனை
காதலுறநமர்த்ததாவென்றுநோக்கிக்
கடிதகலவித்திறைவனடிக்கைக்கொண்டாரோ.

சேதிநாட்டிலே திருக்கோவலூரிலே, மலையமானுடாருக்கு அந்த
வேதாகமங்களின் உண்மையை அறிந்தவரும் சிவனடியார்களுடைய

திருவேடத்தையே மெய்ப்பொருளுனச் சிந்தைசெய்பவரும் ஆகியமெய்
 ப்பொருளையுனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடைய இராச்சி
 யத்தைத் தருமநெறி தவறாமல் நடத்தியும், தம்மை எதிர்த்தபகைவர்களை
 ஜயங்கொண்டும், சிவாலயங்களெங்கும் நித்தியநைமித்தியங்களைச் சிறப்
 பாகநடத்தியும், சிவபத்தர்கள்வந்தபொழுது மனமகிழ்ச்சியோடும் வேண்டி
 யநிரவியங்களைப் பூர்த்திபாக்கக்கொடுத்தும் வந்தார். இப்படி நடக்கும்காலத்
 திலே, முத்தநாதன் என்கின்ற ஓர் அரசனுனவன் அவரை வெல்லுதற்குவி
 ரும்பி, யுத்தசகலத்தனாகி, அவரோடு பொருது, யானை-குதிரை-தேர்-காலா
 ள் எனனும் செனைகளைப் பலமுறை இழந்து தோற்று அவமானப்பட்டபு
 போனான். பின்பு அவன யுத்தத்தினாலே அவரை ஜயிக்கமாட்டாதவ னாகி,
 அவரிடத்திலே இருக்கின்ற அடியாட பதம்பை அறிந்து, விபூதிதரிக்கின்ற
 அவ்வடியார் வேடங்கொண்டு அவரைக் கபடத்தினால்வெல்லநினைந்து, சரீ
 ரமுழுதிலும் விபூதிதரிக்ஞசடைகளைச் சொத்துக்கட்டி புத்தகக்கவனிபோ
 லத் தோன்றுகின்ற ஆயுதத்தை மறைத்துவைத்திருக்கின்ற ஓர் கவளியை
 எடுத்துக்கொண்டு திருக்கோவலூரிற்சென்று மெய்ப்பொருளையொருடைய
 அரசன்மனைவாயிலே அடைந்தான். அப்பொழுது வாயில் காவலாளர்அவ
 னை அஞ்சலிசெய்து சுவாமீ உள்ளே எழுந்தருளும் என்றுசொல்ல, அப்
 முத்தநாதன் உள்ளேபோய் மற்ற வாயில்களையும் அப்படியே கடந்துசென்
 று, இறுதிவாயிலே அடைந்தபொழுது அவ்வாயிற் காவலாளனாகிய தத்த
 நென்பவன் இப்பொழுது இராசா நித்திரைசெய்கின்றார். நீர் சமயமறிந்து
 போகவேண்டும் என்றான். அதைக்கேட்ட முத்தநாதன் நான் அவருக்குச்
 சாஸ்திரோபதேசஞ் செய்யப்போகின்றபடியால் நீர் என்னைத்தடுக்கலாகாது
 என்றுசொல்லி உள்ளேபுகுந்து மெய்ப்பொருளையுனர் கடிலிலே நித்தி
 ரைசெய்ய அவர்மனைவியார் பக்கத்திலிருக்கக் கண்டும், சம்பத்திலே சென்
 றான். அப்பொழுது மனைவியர் சிக்கிரமாக எழுந்து பெய்ப்பொருளையொ
 ரை எழுப்ப, அவாவிழிகதெழுந்து அவனை எதிர்கொண்டு வணங்கிநின்று
 சுவாமீ தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளுவதற்குக் காரணம் யாது என்று வினா
 வினா அதற்கு முத்தநாதன் உங்கள கடவுளாகிய பாடசிலை ஆதிநாலத்
 திலே அருளிச்செய்த சைவாகமங்களுள் எவ்விடத்துங் காணப்படாத ஓர்
 ஆகமத்தை உமக்குப் பொதிக்கும்படி கொண்டுவந்தேன் என்றான். மெய்ப்
 பொருளையுனர் அதைக்கேட்டு இதைப்பார்க்கிலும் உயர்ந்த பேறு அடியே
 னுக்கு உண்டோ அந்தச் சைவாகமத்தை வாசித்து அடியேனுக்கு அதன்
 பொருளை அருளிச்செய்யவேண்டும் என்று பிராத்திக்க முத்தநாதன் பட்
 டத்தரசி இல்லாமல் நீரும் நானும் வேறிடத்திருக்கவேண்டும் என்றான்.
 உடனே மெய்ப்பொருளையுனர் தம்முடைய மனைவியானை அந்தம்புரத்து
 க்கு போமபடிசெய்து பொய்வேடங்கொண்ட முத்தநாதனை ஆசனத்தின்

மேல் இருத்தி, தாம் கீழே இருந்துகொண்டு இனி அருளிச்செய்யும் என்றார். முத்தநாதன் தன்கையில் இருந்த வஞ்சக்கவளிகையை மடியின்மேலேவைத்து புத்தகம் அவிழ்ப்பவன்போல அவிழ்த்து மெய்ப்பொருளையுணர்வனங்கும்போது அக்கவளியில் மறைத்துவைத்த உடைவானை எழுத்து அவரைக் குத்த அவர் சிவவேடமே மெய்ப்பொருளுள்ளது அவனை வணங்கினார், அம்முத்தநாதன் உள்ளே புகுந்தபொழுதே இராசாவுக்கு என்ன அபாயம் சம்பவிக்குமோ என்று மனசை அங்கெய்ய செலுத்திக்கொண்டிருந்த தத்தனென்பவன் கொடியளவிலே உள்ளேபுகுத்துதன்னைகவானினால் அப்பகைவனை வெட்டப்போனான். அதற்கு முன் உடைவாளினாலே குத்தப்பட்டு இரத்தம்சொரிய விழப்போகின்றமெய்ப்பொருளையுணர்விழும்பொழுது தத்தனே இவர் சிவனடியாராதலால் இவருக்கு ஒரு இடையூறும்செய்யாதே என்று கையினாலே தடுத்து விழுந்தார். அப்பொழுது தத்தன்மெய்ப்பொருளையுணராத தலையினால் வணங்கி அவரைத் தாங்கி அடியேன் செய்யவேண்டியசுற்றேவல்லயாது என்கேட்க மெய்ப்பொருளையுணர்வழியிலே இவருக்கு யாவரொருவரும் இடையூறுசெய்யாதபடி இவரையழைத்துக்கொண்டுபோய்க்கிட்டு என்றுசொன்னார்.

அப்படியே தத்தன் முத்தநாதனை அழைத்துக்கொண்டு போம்பொழுது அம்முத்தநாதன் இராசாவைக் குத்தின சங்கதியை அறிந்தவர்களெல்லாரும் அவனைக்கொல்லும்படி வந்து குழச்சுமுடி, அவர்களெல்லாரையும் இந்தச் சிவபத்தருக்கு ஒருவரும் இடையூறுசெய்யாதபடி இவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடும்பொருட்டு இராசாவே எனக்கு ஆஞ்ஞாபித்தார் என்று சொல்லித்தடுத்தான். அவர்களெல்லாரும் அதைக் கேட்டவுடனே பயந்து நீங்கிவிட தத்தன் அவனை அழைத்துக்கொண்டு நகரத்தைக்கடந்துசென்று அவனுக்குரிய காட்டுவழியிலே அவனை விட்டு, நகரத்துக்குத்திரும்பி, சிவவேடங்கொண்ட முத்தநாதனை யாதொரு இடையூறுவராமல் அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்கிட்ட சமாசாரத்தைக் கேட்பதற்கு விரும்பி முன்னேயே நீங்கிவிடக்கூடிய உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும்மெய்ப்பொருளையுணருக்கு முன்சென்று வணங்கிநின்று, சிவபத்தரை இடையூறு ஒன்றும் வராதபடி கொண்டுபோய் விட்டேன் என்று சொன்னான். அதைக்கேட்ட மெய்ப்பொருளையுணர். இன்றைக்கு நீ எனக்குச்செய்த உபகாரத்தை வேறாசெய்யவல்லவர் என்று சொல்லி பின்பு தமக்குப்பின் அரசாளுதற்குரிய குமாரர்களையும் மந்திரி முதலானவர்களையும் நோக்கி சைவாகமவிதிப்படி விழுதிமேல் வைத்தஅன்பைப் பாதுகாக்கும்படி போதித்து கனகசபையிலே ஆனந்தத்தான்டம் செய்தருளுகின்ற சபாநாதரைத்தியானம்பண்ணினார். அப்பொழுது சபாநாதர் மெய்ப்பொருளையுணருக்குத்தோன்றி, அவரைத் தம்முடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

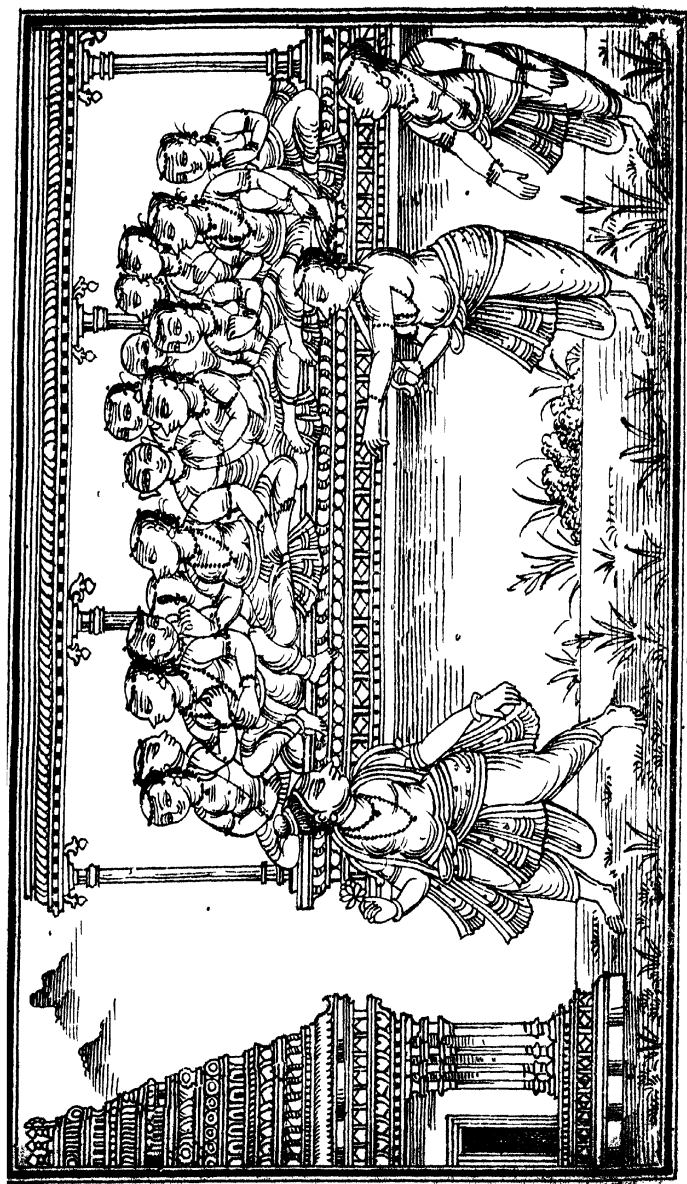
சிவமயம்.

வழுவது,

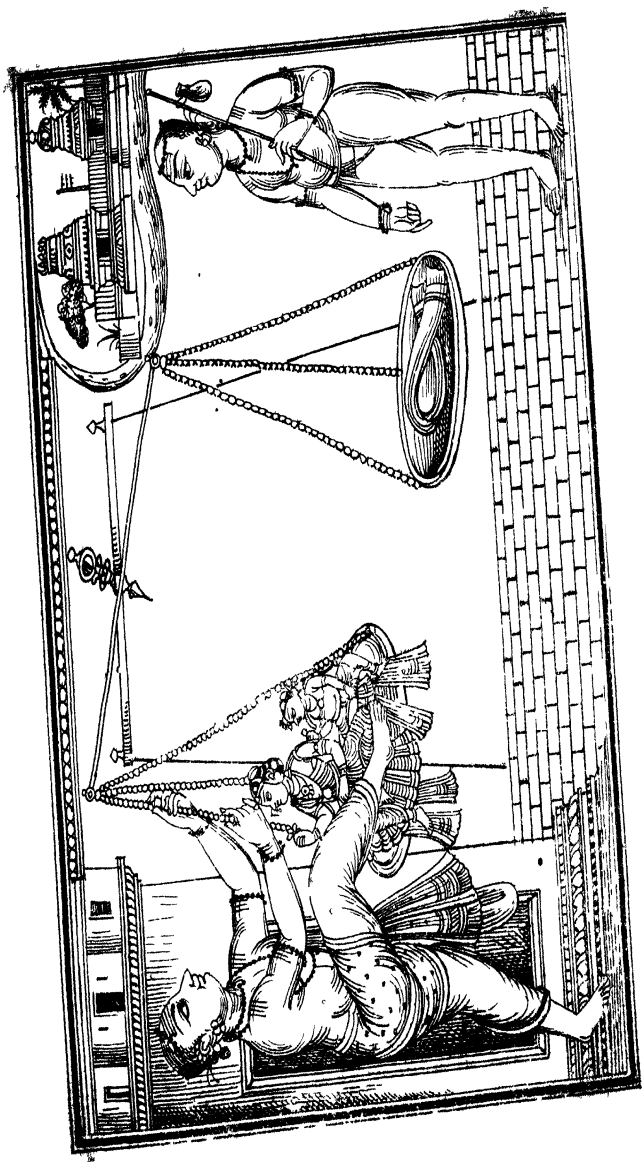
விநன்மிண்டநாயனார் புராணம்.

விளங்குதிருச்செங்குன்றார்வேளாண்டொன்மை
விநன்மிண்டர்நிருவாநார்மேவுநாளில்
வளங்குலவுதொண்டரடிவணங்காதேகும்
வன்றொண்டன்புறகவணவலியவாண்ட
துளங்குசடைமுடியோனும்புறமென்றன்பாற்
சொல்லுதலுமவர்தொண்டத் தொடைமுண்டாட
வுளங்குளிரவுள தென்றாநலைண்ண
லுவகைசரவுயர்கணத்துளோங்கினோ.

மலையமானாட்டிலே செங்குன்றாரிலே வேளாளர் குலத்திலே, பரம
சிவனுடைய திருவடிகளை மனசில் இருத்தி உட்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களை
அறுத்தவரும் அடியார்பத்தியிலே உயர்வொப்பில்லாதவரும் ஆகியவிநன்
மிண்ட நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவஸ்தலங்களுக்குப்
போனபொழுதெல்லாம், முன் அடியார் திருக்கூட்டங்களுக்குத்திரேபோய்
அவர்களை வணங்கிக் கொண்டே, பின் சுவாமியை வணங்குகின்றவர், அவ
ர் தாம்வசிக்கின்ற மலைநாட்டை நீங்கி பலதலங்களினும் சஞ்சரித்து, சிவ
னடியார்கள் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தை அனுசரித்து. நிருவாநுரை அடைந்து
சுவாமி நரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார், ஒருநாள் சுந்தாமூர்த்தி சுவா
மிகள் நேவாசரிய மண்டபத்தில் இருக்கின்ற சிவனடியார்களை அடைந்து
வணங்காமல் ஒரு பிரயாம் ஒதுங்கிச்சென்றதை அவ்விநன்மிண்டநாயனா
ர்கண்டு, அடியார்களை வணங்காமற் செல்கின்ற வன்றொண்டன் அவ்வடி
யார்களுக்குப் புறகு அவனை வலிய ஆட்கொண்ட பரமசிவனும் புறகு என்
றார். சுந்தாமூர்த்திசுவாமிகள், அவ்விநன்மிண்ட நாயனாரிடத்திலுள்ள சங்
கமபத்தி வலிமையைக் கண்டு, அவ்வடியார்கள்மேலே திருத்தொண்டத்
தொகை என்னும் திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார், அதைக்கேட்டவிநன்
மிண்டநாயனார் மிகமகிழ்ந்து இவ்வன்றொண்டருடைய மனம் அடியாரிடத்
திலே பதிந்திருக்கின்றது என்று அருளிச்செய்தார். இந்தச் சங்கமபத்திவலி
மையைக்கண்ட பரமசிவனாவர் அவ்விநன்மிண்ட நாயனாரைத் தம்மைச்
சேலிக்கின்ற கணங்களுக்குத் தலைவராக்கியருளினார்.

சா-வது - நிறன் மிட நாயன

உ
சிவமயம்.

எட்டாவது

அமர்நீதிநாயனார் புராணம்.

பழையாறைவணிகமர்நீதியாராற்

பாவுசிறுமுநிவடிவாய்ப்பயிலுநல்நூர்

குழைநாதர்வந்தொருகோவணத்தைவைத்துக்

கொடுத்ததனையெடுத்தொளித்துக்குளித்துவந்து

தொழிலாநுமதுவென்றடிவெகுண்டுநீரித்

துலையிடுங்கோவணமேநூக்குமென்ன

வெழிலாரும்பொன்மனைவியிளஞ்சேயேற்றம்

யேறினர்வானுலகுதொழுவேற்றனோ.

சோழநாட்டிலே பழையாறை என்னும் ஊரிலே வைசியர் குலத்தி
லேமகா ஐசுவரியமுள்ளவரும்சிவனடியார்களை அமுதுசெய்துவித்துஅவ்வா
ருப்பறிந்து கந்தை, கிள், கோவணம் என்பவைகளைக் கொடுப்பவரும் ஆ
கிய அமர்நீதி நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் இருநல்நூர்என்
னும் சிவஸ்தலத்திலே மகோற்சவதரிசனஞ் செய்யவரும் சிவனடியார்கள்
அமுதுசெய்யும் பொருட்டு ஒரு திருமடம் சட்டுவித்துக்கொண்டு தம்மு
டைய சுற்றத்தார்களோடும் அவ்விடத்திற் போய்ச்சேர்ந்து, மகோற்சவத
ரிசனஞ்செய்து தம்முடைய மடத்திலே சிவனடியார்களை அமுதுசெய்து
த்துக்கொண்டு, மனமகிழ்ச்சியோடும் இருந்தார். இருக்கும் நாட்களிலே
ஒருநாள் பரமசிவனுனவர் பிரமணவருணத்தாபிரமசாரிவடிவங்கொண்டு,
இரண்டு கௌபிணங்களையும் விபூதிப்பலையையும் கடடியிருக்கின்ற ஒருநகன்
டைக் கையிலேபிடித்துக்கொண்டு, அந்தத்திருமடத்திற்குவந்தார், அதுக
ண்ட அமர்நீதிநாயனார் மனமகிழ்ச்சியோடும் முகமலர்ச்சியோடும் அவரை
எதிர்கொண்டு வணங்கி, சுவாமி! தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளிவருதற்கு
அடியேன் பூர்வத்தில் என்னதவம் செய்தேனோ என்றுசொல்லிச் சம்மா
னம்பண்ண பிரமசாரியானவர் அவரை நோக்கி, நீர் அடியார்களை அமு
துசெய்து அவர்களுக்கு வஸ்திபங்களும் கந்தைகளும் கிள் கௌபிண
ங்களும் கொடுக்கின்றீர் என்பதைக்கேள்வியுற்று, உம்மைக்காணுதற்கு வி
ரும்பிவந்தோம் என்றார். அதுகேட்ட அமர்நீதிநாயனார், இந்தத் திருமடத்
திலே பிரமணர்கள் போகணம்பண்ணும் பொருட்டிப் பிரமணத்தன் பாக

ம்பண்ணுவதும் உண்டு தேவரீரும் இங்கே அமுது செய்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். பிரமசாரியானவர் அதற்கு உடன்பட்டு, நாம்காவேரியிலே ஸ்நாகம் பண்ணிக்கொண்டு வருவோம் ஒர்போது மழைவரின்மும் தரித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு நீர் இந்த உலாந்த கௌபினத்தை வைத்திருந்து தாரும் என்று சொல்லி, தண்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற இரண்டு கௌபினங்களில் ஒன்றை அவிழ்த்து இந்தக் கெம்பினத்தின் மகிமையை உமக்கு நான் சொல்லவேண்டுமெனவே ஸ்நாகம் பண்ணிக்கொண்டு வரும்வரைக்கும் நீர் இதைவைத்திருந்து தாரும் என்று அவர்களையிலே கொடுத்துவிட்டு, காவேரியிலே ஸ்நாகம் பண்ணுதற்குப் போக அமர்ந்திராயனார் அந்தக் கௌபினத்தை ஒரு தருந்த இடத்திலே சேமித்துவைத்தார், ஸ்நாகம் பண்ணப்போன பிரமசாரியானவர் அமர்ந்திராயனார் சேமித்து வைத்த கௌபினத்தை அது வைக்கப்பட்ட ஸ்தானத்தினின்றும் நீங்கும் படி செய்து ஸ்நாகம் செய்துகொண்டு மழைபொழிய நனைந்து திருமடத்தை அடைந்தார். அமர்ந்திராயனார் அதுகண்டு எதிர்கொண்டு சமயலாபிற்று என்ற சொல்லி வணங்க பிரமசாரியா இனி அந்நாயனருடைய அன்பாகிய ஜலத்திலே முமுகவேண்டி அவனானோக்கி ஈரம் மாற்றவேண்டும் தண்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கௌபினமோ ஈரமாயிருக்கின்றது, உம்மிடத்திலே தந்த மௌபினத்தைக் கொண்டுவரலாம் என்றார். அமர்ந்திராயனார் சீக்கிரமாக உள்ளே போய்ப்பார்த்து கௌபினத்தைக்காணாதவராகி, திகைத்து மந்திரை இடங்களிலுந் தேடிக்காணாமையால் மிகுந்ததுக்கங்கொண்டு வேறொரு கௌபினத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டு, பிரமசாரியார் முன் சென்று சுவாமி! தேவரீர் தந்த கௌபினத்தைவைத்த இடத்திலும் பிறவிடங்களிலுந் தேடிக்கண்டிலேன், அதுபோனவிதம் இன்னதென்று அறியேன், வேறொரு நல்ல கௌபினம் கொண்டுவந்தேன். இது கிழிக்கப்பட்ட கோவணமன்று செய்யப்பட்ட கோவணமே தேவரீர் நனைந்த கௌபினத்தைக் களைந்து இந்தக் கௌபினத்தைச் சாத்தி அடியேன் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும் என்று பிரார்த்தித்தார், அதைக்கேட்டபிரமசாரியார் மிகக்கொபித்து உம்முடைய நிலைமை நன்றாயிருக்கின்றது, நெடுநாள் செல்லவும் இல்லை இன்றைக்கே நான் உம்மிடத்தில் வைத்த கௌபினத்தைக் கவர்த்துகொண்டு அதற்குப்பிரதியாக வேறொரு கௌபினத்தை எடுத்துக்கொள்ளுமென்று நீர் சொல்வது என்ன, சிவனடியார்களுக்கு நல்ல கௌபினம் கொடுப்பேன் என்று நீர் ஊரிலே பிரசித்தம் செய்தது என்னுடைய கௌபினத்தைக் கவர்த்துகோ? நீர் செய்கின்ற இவ்வர்த்தகம் நன்றாயிருக்கின்றது என்று சொல்ல அமர்ந்திராயனார் பயந்து முகம்வாழ்ந்து நடுங்கி சுவாமி! அடியேன் இக்குற்றத்தை அறிந்து செய்தேனல்லேன், இதைப்பொறுத்தருளும் தேவரீருக்குச் செய்யவேண்டிய பணியிடைகளை

ல்லாம் செய்கின்றேன் இந்தக் கோவணமன்றி வெகுபொன்களையும் பட்டாடைகளையும் இரத்தினங்களையும் தருகிறேன் எற்றுக்கொள்ளும் என்றார், அதற்குப் பிரம்சாரியார் கோபத்தணிந்தவாபோலத் தோன்றி பொன்களும் பட்டாடைகளும் இரத்தினங்களும் எனக்கு ஏன் என்நதிரிப்பதற்கு உபயோகமாகியகௌபினத்துக்கு ஒத்த நிறையுள்ள கௌபினம் தந்தாற்போதும் என்று சொல்ல அமர்நீதிநாயனா மனமகிழ்ந்து, எதனுடைய நிறைக்குச் சரியாகிய கௌபினத்தைத் தரல்வேண்டும் என்கேட்டார். பிரம்சாரியார், நீர் இழந்தகௌபினத்தின் நிறைக்கு ஒத்த நிறையையுடைய கௌபினம் இது என்று சொல்லி, தமது தண்டிலே கட்டப்பட்டிருந்த கௌபினத்தை அளித்தது இதற்கு ஒத்த நிறையுள்ளதாகக் கௌபினத்தை நிறுத்துத்தாரும் என்றார். அமர்நீதிநாயனார் புகன்று என்ருசொல்லி ஒரு தராசைக்கொண்டுவிந்துநாட்ட, பிரம்சாரியார், அந்தக்கௌபினத்தை ஒருதட்டிலேவைத்தார். அமர்நீதிநாயனார் தம்முடைய கையிசிறுந்தபெய்ப்பட்ட கௌபினத்தை மற்றத் தட்டிலேவைத்தார். அது ஒத்த நிறையிலே நில்லாமல் மேலெழுந்தது. அதைக் கண்டு, அடியார்களுக்குக் கொடுக்கும்படி தாம்வைத்திருந்த கோவணங்களெல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்து ஒவ்வொன்றாக இட இட, பின்னும் தூக்கிக்கொண்டு எழும்பியது, அதைப் பார்த்து, ஆச்சரியம் அடைந்து, பல வஸ்திரங்களையும் பட்டுக்களையும் கொண்டுவந்து இட இட, பின்னும் உயர்ந்தது. அதுகண்டு அநேகம் வஸ்திரப் பொதிகளைக் கொண்டுவந்து இட்டார். இட்டும், அத்தட்டிமேலே எழும்புகௌபினத்தட்டுக் கீழேதாழ்ந்தது. அமர்நீதிநாயனார் அதைக்கண்டு மிகஆஞ்சி, பிரம்சாரியாரை வணங்கி எண்ணிறந்த வஸ்திரப்பொதிகளையும் தூங்கட்டுகளையும் குவிக்கவும் தட்டு உயர்கின்றது என்னுடைய மற்றத் திரவியங்களையும் இத்தட்டிலே இடுதற்கு அனுகூலித்திருக்கும் என்றார். அதற்குப் பிரம்சாரியார் இனி நாம் வேறென்ன சொல்லுவோம், மற்றத் திரவியங்களையும் இட்டுப்பாரும் எப்படியும் நம்முடைய கோவணத்துக்கு ஒத்த நிறையில் நிறகவேண்டும் என்றார். அமர்நீதிநாயனார், நவரத்தினங்களையும் பொன், வெள்ளி முதலிய உலோகங்களையும் சுமை சுமையாக எடுத்துவந்து இட இட, தட்டு எழுந்தபடியே மேலே நின்றது, அமர்நீதிநாயனா அதைக்கண்டு பிரம்சாரியாரை வணங்கி, என்னுடைய திரவியங்களில் ஒன்றும் சேவியாமல் இந்தத் தட்டிலே இட்டேன் காணும் என்மனையையும் புத்திரனும் மாதிரும் சேவித்து சிங்கின்றோம்தேவாரூக்குப்பரியமாகில், இனிநாங்களும் இத்தட்டில் ஏறவதற்கு அனுமதி தந்தருளும் என்றார். பிரம்சாரியாரும் அதற்கு உடன்பட்டார். அதுகண்டு அமர்நீதிநாயனா மனமகிழ்ந்து, பிரம்சாரியாவணங்கி, தம்முடைய மனைவியாரோடும் புத்திரரோடும் தராசைவளஞ்செய்து, சிவனடியார்களுக்குச் செய்யும் திருத்தொண்டிலே நாம் தவறாமல் இருந்தோமாகில் நாம் எறினமாத்நிரத்தே இந்தத்த

ட்டு மற்மத்தட்டுக்கு ஒத்துநிற்கக்கடவது என்றுசொல்லி, திருநல்லூரில்
 வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனைவணங்கி பூரிபஞ்சாஷ்டாத்தை ஒதுக்கொண்டு,
 மகிழ்ச்சியோடு தட்டிலே ஏறினார். ஏறினவுடனே, பரமசிவனுடைய திருவ
 னாயிலே சாத்தப்படும் கௌபினமும் பத்தியிலே சிறிதும் குறைவில்லாத
 அமர்நீதிநாயனாருடைய அடிமைத்திறமும் மகான்மியத்தில் ஒத்திருந்தப
 டியால் துலாக்கொலின் றிரண்டு தட்டுக்களும் ஒத்துநின்றன. அவ்வற்புத
 த்தைக் கண்டவர்களெல்லாரும் அமர்நீதிநாயனா வணங்கி ஸ்தோத்திர
 ன்செய்தார்கள். தேவர்கள் ஆகாயத்தினின்றும் கற்பகவீருக்களினின் புஷ்
 பங்களை மழைபோலப் பொழிந்தார்கள். பரமசிவனுனவர் தாம் கொண்டுவ
 ர்த பிரமசாரிவடிவத்தை ஒழிந்து ஆகாயத்திலே பார்வதிதேவியோடு இட
 பாளுராயத் தோன்றி, தமையம் தரிசித்து அந்தத்தராகதட்டிலே தானே
 நின்றுகொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்கின்ற அமர்நீதிநாயனாயும் அவர்ம
 னையாலாயும் புத்திரனாயும் கடைச்சித்து, நங்கள் மூவரும் நம்முடைய
 அருளைப்பெற்று நம்முடைய சந்திரானத்திலே நம்மை வணங்கிக்கொண்டு
 இருங்கள் என்று அருளிச்செய்து மறைந்தருளினார். அமர்நீதிநாயனாரும்
 அவர்மனையாரும் புத்திரரும் அக்கடவுளுடைய திருவருளினால் அந்தத்
 தராசுதானே தேவவிமானமாகி மேலேசெல்ல அவரோடு சிவலோகத்தை
 அடைந்தார்கள்.

சிவமயம்

கீதச்சிறப்பலம்

இரண்டாவது

இவ்விந்தசருக்கம்

ஒன்பாவது,

எறிபத்தநாயனார் புராணம்.

திரும நவுகருவூரிலையாசாத்தரு
சிவகாமியான்மலரைச்சிந்தயானை
யானெற்றோடுநிபத்தாராகரோடு
மறவெறியதென்னுயிருமகற்றினொன்று
புரவலனாகொடுத்தபடையன்பாஸ்வாங்கிப்
புரிந்தரிவாள்புகவெழுந்தபுனிதவாக்காற
சரியினுன்விழுந்தாருமெழுந்தார்தாழுங்
கணநாதர துகாவல்கைக்கொண்டாரோ.

சோழமண்டலத்திலே இராஜதானியாகிய கருவூரிலே, ஆநிலை என்
னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனை வழிபடுகின்றவரும், அவரு
டைய அடியார்களுக்கும் திருத்தொண்டு செய்கின்றவரும், அவ்வடியார்க
ளுக்கு ஆபத்து வந்தகாலத்தில் வெளிப்பட்டு அவ்வாபத்துக்குக் காணரா
யிருந்தவர்களை மருகினால் வெட்டுவனவரும் ஆகிய எறிபத்தநாயனார் எ
ன்பவர் இருந்தார்.

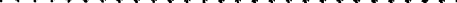
அவாகாலத்திலே சிவகாமியானார் என்கின்ற ஒரு பெரியவர் தின
ந்தோறும் புஷ்பங்கொய்து மாலகட்டி அவவாசிலையில் வீற்றிருக்கும் கட
வுளுக்குச் சாத்திவந்தார். ஒருநாள் முன்போல வைகறையிலே எழுந்து
போய், ஸ்நானஞ்செய்து வாயை வஸ்திரத்தினாலே கட்டி நடந்தவனத்துக்குப்
போய் புஷ்பங்களை அலருளுசமயத்திலே கொய்து, பூங்கூடையை நிறைத்
து கையிலே தண்டடை எந்தி சுவாமிக்குத் திருப்பள்ளித் தாமங்கட்டிச் சா
தனம்பொருட்டு அந்தச் சிவாலயத்தை நோக்கிச் சீக்கிரமாக நடந்தார். நட

க்கும்பொழுது அந்நகரிலிருக்கின்ற அரசராகிய புகழ்ச்சோழருடைய பட்டவர்த்தன யானையானது மகாவாயியின் முதல்நாளைய அந்நாளிலே காவேரிநதியிலே முழுகி மிக அலங்கரிக்கப்பட்டு, குத்துக்கோற்காரர்முன்னே ஓடி தன்மேலேறிய பாகர்களோடும் ஓர் வீதியிலே வினாவாகச்சென்று தனக்கு முன்னே செல்லும் சிவகாமியாண்டாரைப் பின்றொடர்ந்தோடி, அவர்கையிலே தாங்கிய தண்டிலே தூங்குகின்ற பூங்கூடையைப் பறித்துச் சிதறியது. அந்த யானையின்மேல் இருக்கின்ற பாகர்கள் அதைக்கண்டு சீக்கிரமாக அதைச் செலுத்திக்கொண்டுபோக சிவகாமியாண்டார் பதைபதைத்துக் கொபித்து, அந்த யானையைத் தண்டினால் அடிக்கும்படி அதற்குப்பின் னேபோனார். யானை அவர் சமீபிக்கவொட்டாத மகா கதிகொண்டு சென்றது. சிவகாமியாண்டா வயோதிகரானடியால் அந்த யானைக்குப்பின்வினாந்து செல்லச் சக்தியில்லாதவராகி தவறி விழுந்து நிலத்திலே கைகளைமோதிஎழுந்து நின்று, அதி துக்கங்கொண்டு தேவரீருக்குச் சாத்தும்படி கொண்டு வந்த பூவை யானையா சிந்துகின்றது சிவதா சிவதா என்று சொல்லி ஓலமிட்டார். அதை எதிரோவந்த எறிபத்தநாயனார் கேட்டு மிக்ககோபித்து மழுவை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவந்து சிவகாமியாண்டாரைக் கண்டு வணங்கி உமக்கு இந்தத் துன்பத்தைச் செய்த யானை எங்கே போய்விட்டது என்று கேட்க அவர் சுவாமிக்குச் சாத்தும்படி நான்கொண்டுவந்த பூவைப் பறித்துச் சிந்திவிட்டு இந்தத் தெருவழியே தான்போகின்றது எனறார். உடனே எறிபத்தநாயனார் அதிக கோபங்கொண்டு அதிசீக்கிரமாக ஓடிப்போய்யானையைச் சமீபித்து மழுவைவீசி அதன்மேலே பாய்ந்தார். பாயவும் யானை கோபித்து எறிபத்தநாயனார் மேலே திரும்ப, எறிபத்தநாயனார் சற்றும் அஞ்சாமல் அதைத் தடுத்து அதினுடைய துதிக்கையைத் துணித்தார். அப்பொழுது யானை கதறிக் கீழே விழுந்து புரண்டது. பின்பு எறிபத்தநாயனார், அதற்கு முன்னேடும் குத்துக்கோற்காரர் மூவரும் அதன்மேல் எறியிருந்த பாகர்கள் இருவரும் ஆகிய ஐவரைக்கொன்று நின்றார்.

அந்த ஐவரை ஒழிந்த மற்றவர்கள் ஒழிப்பாய் புகழ்ச்சோழருடையவாயிற்காவலாளரை நோக்கி பட்டவர்த்தன யானையையும் பாகர்கள் சிலரையும் சிலர்கொன்றுபோட்டார்கள். இதை ராஜாவுக்குத் தெரிவியுங்கள் என்று சொன்னார்கள். உடனே வாயிற்காவலாளர்கள் அரசனிடத்திலே போய் அவரை வணங்கி அந்தச் சமாசாரத்தைத் தெரிவித்தார். அரசன் அதைக்கேட்டமத்திரத்தே அளவிறந்த கோபங்கொண்டு புறப்பட்டு குதினாயில் ஏறி சதுங்கசேனையோடும் விரைந்துசென்று யானையும் பாகரும் இறந்த போர்க்களத்தை அடைந்து அங்கேநின்ற சிவவேடந்தரித்த எறிபத்தநாயனாமைத்திரம் கண்டு, யானையைக் கொன்றவர் அவர் என்பதை அறியாதவராகி யானையைக்கொன்றவர் யாவா என்கேட்டார். பாகர்கள் சமீ

பத்திலேபாய் வணங்கிநின்று மழுவைத் தரித்துக்கொண்டு இவ்விடத்தில் நித்தின்றவரோ யானையைக்கொன்றவர் என்றார்கள். அப்பொழுது புகழ்ச் சோழர் இவாசிவபத்தராகையால் அந்த யானைகுறாறஞ்செய்தாலன்றி அதைக்கொல்லார் அது யாதோ குற்றஞ்செய்ததுபோலும் என்று நினைத்து, தம் முடைய சேனையை அவ்விடத்துக்கு வரவொட்டாமல் சிறக்கி குதிரையி யினின்றும் இறங்கி, இந்த அடியவாயானைக்கு எதிரே போனபொழுது அ தினாலே இவருக்கு யாதொரு அபாயம் சம்பவியாமல் இருக்கும்படி பூர்வ சன்மத்திலே தவஞ்செய்திருந்தேன் இந்தப் பெரியவர் இவ்வளவு கோபங் கொள்ளும்படி என்னபிழை உண்டாயிற்றோ என்று சொல்லியபயந்து எறி பத்தநாயனார் முன்னேசென்று அவரை வணங்கிநின்று, சுவாமீ ! தேவரீரே இந்த யானையைக் கொன்றொன்பதை நான் முன்னறிந்திலேன் அதுநிற்க இந்த யானைசெய்த குற்றத்தின்பொருட்டு இதனைப்பாகபோடு கொன்றது மாத்திரம் போதுமா சொல்லியருளும் என்றார். 'எறிபத்தநாயனார் புகழ்ச் சோழனா நோக்கி, சிவகாமியாண்டார் சுவாமிக்குச்சாத் தும்படி. கொண்டு வந்த பூவை இந்தயானை பறித்துச் சிந்தினதினால் நான் இதைக்கொன்றேன், யானை திங்குசெய்தபொழுது குத்துக்கோற்காரரும் பாகர்களும் அதை வி லக்காதபடியால் அப்பாக்களையுக்கொன்றேன். இதுவே இங்குநிபந்த சமா சாரம் என்றார். புகழ்ச்சோழர் அதைக்கேட்டுப் பயந்து எறிபத்த நாயனா ளை வணங்கி சிவாடியாருக்குச்செய்த அபாதத்துக்கு இந்த யானையை யும் பாகனையும் குத்துக்கோற்காரனையும் கொன்றதுமாத்திரம் போதாது அடியேனையும் கொல்லவேண்டும், பெரும்பாவியாகிய சிறியேனைத் தேவரீ ருடைய திருக்கரத்திலிருக்கின்ற மங்கலம்பொருத்திய மழுவாயுத்தத்திலே கொல்வது நியாயமன்று என்றுசொல்லி, உடைவானை உறையினின்றும் உ ருவி, இதினாலேகொன்றருளும் என்றுநீட்டினார். எறிபத்தநாயனார் அதை க்கண்டு, அவருடைய அளவிறை அன்பைபுகழ்ந்து ஆசாரியம் அடை ந்து அவர் நீட்டியவானை வாங்காமல் சொற்றபச்சரம் தாழ்த்துகிறது பின்பு அவர் கையிலேவான் இருந்தால தம்மைத்தரமே மாப்பத்துக்கொள்ளுவாரா என்று நினைந்து அஞ்சி அதைவாங்கினார். வாங்கிய எறிபத்தநாயனாளைப் புகழ்ச்சோழர் வணங்கி நின்று இந்தச்சிவபத்தர் என்னை வானினாலே கொள றுஎன் குற்றத்தைத் தீர்க்கும்படி பெற்றேன் என்றார். எறிபத்தநாயனார் அதைக்கேட்டு மிகஅஞ்சிப்பட்டவாத்தன யானையும் பாகரும் இறந்துபோக வும் அதைக்குறித்துச் சிறிதும் துக்கியாமல் உடைவானைத் தந்து தமமை யும்கொல்லும்படி கேட்கின்ற புகழ்ச்சோழ ராசாவுக்குத் திங்குநினைத்தேன் என்று எண்ணி முன்னே என்னுயிராக்கொன்று முடிப்பதே தீர்ப்பு என்று நினைத்து, அந்த வானைத் தம்முடைய கழுத்திலேபூட்டி அறுக்கத்தொடங்கி னார். அதுகண்ட புகழ்ச்சோழர் பயந்து நடுநிடிநின்று சீக்கிரமாக எதிரோபேய் அவருடைய கையையும் வானையும் பிடித்துக்கொள்ள அவர் தம்முடைய

எண்ணம் நிறைவேறுமையால் வருந்திநின்றார், அப்பொழுது அளவிறந்த அன்பினாலே அவவிறுவருந்தும் உண்டாகிய இதன்க்கத்தை நீக்கும்பொருட்டு பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே அடியார்களுடைய தொண்டை உலகத்திலேவெளிப்படுத்தும் பொருட்டு இன்றைக்கு யானே புஷ்பத்தைச் சிதறும்படி பரமசிவன் அருளசெய்தாரா என்று ஓர் அசிரீரிவாக்கு ஆகாயத்திலே எழுந்தது. உடனே யானையும் புகழ்க்கொண்டு எழுந்தது, அப்பொழுது எறிபத்தராயனார் கழுததிற்பூட்டிய வானோளினுள் புஷ்பச்சோழருடையபாதத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார் புகழ்ச்சோழரும் அந்தவானை எறிந்து விட்டு, எறிபத்தராயனருடைய பாதத்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்தார், பின் இருவரும் எழுந்து அசிரீரிவாக்கைத் துதித்தார்கள், பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே பூங்கூடையிலே முன்போலப் பூக்கள் நிறைந்திருக்கசிவனாயி யாண்டார் அதைக்கண்டு, மகிழ்ச்சி அடைந்தார், பாகர்கள் படடவர்த்தன யானையை நடத்திக்கொண்டு புகழ்ச்சோழர் முன்வந்தார்கள், எறிபத்தராயனார் புகழ்ச்சோழரை அஞ்சலிசெய்து, அடியேன் மகிழும்படி இந்தயானையின்மேல் எறிச்செல்லும் என்றுசொல்ல புகழ்ச்சோழர் அவரை வணங்கி யானையின்மே லேறிக்கொண்டு சென்களோடும் அடிமனையை அடைந்தார், சிவகாமியாண்டார் பூங்கூடையை எடுத்துக்கொண்டு சுவாமிக்கு மாலைகூட்டிச் சாத்தும்படி போனார். எறிபத்தராயனார் இப்படியே அடியார்களுக்கு இடைபூறுவந்த காலங்களிலே முறபட்டு, அவைவனோரீகி பத்திவாசி மையிற் சிறந்தவராயிருந்து பின் கைலாசகிரியில் இருக்கின்ற சிவகணங்களுக்குத் தலைவரானார்.

உ

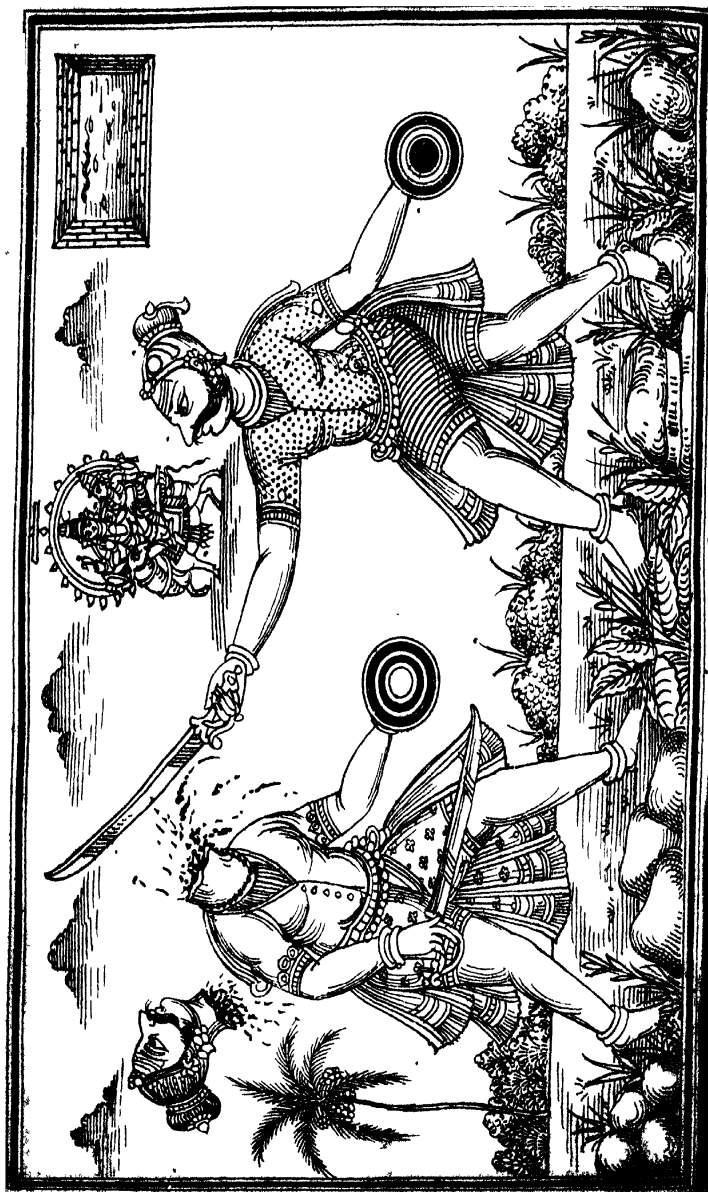
சிவமயம்

பத் தா வ து

ஏனாதிநாதநாயனார் புராணம்.

சமீபக் குவட்சானருபெயின்ன ஆரவாழ்வு நூல்தொகுதி நூலின் மனவன் மனதைத் தாழ்த்தொழமாபாபடைகனா பழநதன்மை பெருவரி குரனசமரி ம்ருபழ வாழ்த்துநூலுரிசாத நககண்மெருண்டாரதெருண்டாரகவாள்விடார்நெர் விழ்க்களிப்பாரபொன்னி மயர்க்கைவிடுவித்தாரகிவனருளேமேயினோ.

சோழமண்டலத்திலே எயினனூரிலே சான்றார் குலத்திலே விழுந்த
யில் மகாபத்தி யுடையவராகிய ஏனோசாதர் என்பவர ஒருவர் இராமநாதர்

வர் அரசர்களுக்கு வாள்வித்தையைப் பயிற்றி அதனால் வந்தவளங்கள் எல்
 லாவதற்கையும் சிவனடியார்களுக்கு நானே நாம் பொடுத்துவதோர். இப்
 படி நிகழும் காலத்தில் வாள்வித்தை பயிற்றவரிலே அவ்வாடு தாயபாகம்பெ
 ற்ற அதிசூரன் வாள்வித்தை பயிற்றுகலினால் வரும் ஊதியம் எஞ்சுகுநா
 ள்தன்னக்குக்குறைதலையும் எனுகாதநாயனாருக்கு அடிபித்தலையும் கண்டு
 பொருளமையுந், அவ்வாடு பொர்செய்யக்கூடாது வீரிகூட்டத்தோடும்
 போய் அவர் வீட்டுத்தலைக்கடையில் நின்றுபொர்செய்தற்கு வரும்படி அ
 வைக்க எனுகாதநாயனா யுத்தகரத்தாங்கிப் புறப்பட்டார், அ பொழுது
 அவரிடத்திலே பொர்ந்தொழிச் செய்தும் மாணுக்கர்களும் யுத்தத்திலே சா
 மர்த்தியுள்ள அவர் பங்குக்கும் அமைதக்கன்னியுற்று வினார்களுவந்து,
 அவருக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் குழந்தர்கள் பொருத்து அரை கூவிய
 அதிசூரன் எனுகாதநா நோக்கி, நாம் இருவரும் இதற்குச் சமீபமாகிய
 வெளியிலே சேனைகளை அணிவகுத்து யுத்தஞ்செய்வோம் யுத்தத்தில்வெற்
 ற்கொள்பவர் எவரோ அவனே வாள்வித்தை பயிற்றும் உரிமையைப் பெற
 ல்வேண்டும் என்றுசொல்ல, எனுகாதநாயனாரும் அதற்கு உடன்பட்டார்.
 இருவரும் கங்கள் தங்கள் சேனைகளை அவ்வெளியிலேயோய் கலந்து
 யுத்தஞ்செய்தார்கள். யுத்தத்திலே அதிசூரன் எனுகாதநாயனாருக்குத்தொ
 றறு, எஞ்சிய சிலசேனைகளோடும் புறங்காட்டி டியாடினான். அன்றையுமு
 முதலும் அவன் தன்னுடைய தெளர்ப்பவியத்தை நினைந்து நித்தியாயின்
 நித்துக்கித்தகமொன்றிருந்து எனுகாதநாயனா வல்லுதற்கேற்ற உ
 பாயத்தை ஆலோசித்து, வஞ்சனையினிலே ஜயிக்கும்படி துணிந்து, விடி
 யற்காலத்திலே நமக்கு உதவியாக நம்முடைய ஊரவர்களை அழைத்துக்
 கொல்லாமல் நாம் இருவரும் வேறொரிடத்திலே பொர்செய்வோம் வாரும்
 என்று எனுகாதநாயனாருக்குத் தெரிவிக்கும்படி ஒருவனை அழைப்பினான்.
 எனுகாதநாயனா அவைக்கட்டு, அகறகு உடன்பட்டு தம்முடையதற்
 றத்தார்கள் ஒருவரும் அறியாதபடி வானையும் பரிசைகையுடைய எதிரக
 கொண்டு, தனியே புறப்பட்டு, அவ்வந்திரான ருந்தக் யுத்தகளத்திலே செ
 ன்று அவனுடைய வரவை எறிப்பாடி, தின்று, முன்னொருபொழுதும்
 விபூதிநீரியாத அதிசூரன் விபூதிநீரித்தவர்களுக்கு எனுகாதநாயனா எவளி
 டத்திலும் துன்பஞ்செய்யார் என்பதை அறிந்து, நெற்றியிலே விபூதியைப்
 பூசி வானையும் பரிசையைப் பறித்துக்கொண்டு, தான்குறித்த யுத்தகள
 த்திற்சென்று அங்குநின்ற எனுகாதநாயனாக்கண்டு அவர்சமீபத்திலே
 போய்வரைக்கும் நெற்றியைப்பரிசையிலால் மறைததுக்கொண்டு அவருக்
 குமுன்னே முடுகி டட்டான். எனுகாதநாயனா அவ்வந்திரானக் கொல்லு
 தற்குச் சமயந்தெரிந்துகொண்டு அடிபெயர்த்தார், அடிபொழுது அதிசூர
 ன் தன்முக்கத்தை மறைத்துக்கொண்டிருந்த பரிசையைப் புறத்திலே எடு
 க்க, எனுகாதநாயனா அவனுடைய நெற்றியிலே தரிக்கப்பட்ட விபூதி

யைக் கண்டார். கண்டபொழுதே ஆகெட்டேன் முன் ஒருபொழுதும் இவர் நெற்றியிலே காணாத விழுதியை இன்றைக்குக் கண்டேன், இனி வேறென்ன ஆலோசனை இவர் பரமசிவனுக்கு அடியவராய் விட்டார். ஆதலால், இவருடைய உள்ளக்குறிப்பின் வழியே நிறமென் என்று மனசிலே நினைத்து, வாளையும் பரிசையையும் விடக்கூடுதி, பின்புதிராயுதனாக்கொன்றதோஷம் இவரை அடையாதிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணி, அவைகளை, விடாமல் எதிர்ப்பவர்போல நேராக நிற்க பாதகனாகிய அதிருடன் அவரைக்கொன்றான். அப்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குத்தோன்றி அவரைத் தம்முடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

உ

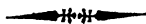
சிவமயம்.

பதினென்றாவது

கண்ணப்பநாயனார் புராணம்.

வேடாதிபதியுடுப்பூர் வேந்தனாக விளங்கிய
சேய்தின்னனார்க்குனிவேடடைக்
பாடதில்வாய்மஞ்சனமுங்குஞ்சித்ருமலருங்
காய்சசினமென்றிடுதையுங்காளத்தியார்க்குத்
தேடருமன்பினிலாறுதினத்தளவுமனிப்பச்
சேறுசிவகோசரியுத்தெளியவிழிப்புண்ணீ
ரோடவொருகண்ணப்பியொருகண்ணப்ப
வொழிகுவெணுமருள்கொடருதநின்றோ.

போத்தப்பி நாட்டிலே உடுப்பூரிலே, வேடர்களுக்கு அரசனாகிய நாகன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான், அவன் மனைவிபெயர் தத்தை, அவ்விருவரும் நெடுங்காலம் புத்திரபாக்கியம் இல்லாமையால் அதிதுக்கங்கொண்டு, குய்ஞ்சிலத்திற்குக் கடவுளாகிய சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய சக்ரி தானத்திலே சேவறகோழிகளையும் மயில்களையும் விட்டு, அவரை வழிபட்டுவந்தார்கள். சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய திருவருளிலே தத்தையானவன் கருப்பவதியாகி ஒருபுத்திரனைப் பெற்றான், அப்பிள்ளையை நாகன்

கையிலே எடுத்தபொழுது திண்ணெனவாயிருந்தபடியால், அதற்குத்திண்ணன் என்று பெயரிட்டான். அத்திண்ணனார் வளர்ந்து உரிய பருவத்திலே வில்வித்தை கற்கத்தொடங்கி, அதிலே மகா சாமர்த்தியம் உள்ளவானார், நாகன் வயோதிகனுடையபடியால் வேட்டை முயற்சியிலே இளைத்தவனாகி, தன் அதிகாரத்தைத் தன்புத்திரராகிய திண்ணனாருக்குக் கொடுத்தான், அந்தத் திண்ணனார் வேட்டைக் கோலங்கொண்டு வேட்களோடும் வளத்திலே சென்று வேட்டையாடினார். வேட்டையாடும்பொழுது ஒரு பன்றியானது வேடரால் கட்டப்பட்ட வலையறும்படி எழுந்த, மிகுந்த விசையுடனே ஓடியது. அதைக்கண்ட திண்ணனார் அதைக்கொல்ல நினைந்து, அதைத்தொடர்ந்து பிடிக்கத்தக்கவிசையுடனே அது செல்லும் அடிவழியே சென்றார். நாணன் கடான் என்கின்ற இரண்டுவேடர்கள் மாத்திரம் அவருக்குப் பின் ஓடினார்கள். அந்தப் பன்றி நெடுந்தூரம் ஓடிப்போய், இளைப்பினாலே மலைச்சாரலிலே ஒரு மரத்தின் நிழலிலே நின்றது, திண்ணனார் அதைக்கண்டு அதனைச் சமீபித்து, உடைவாளையுருவி அதனை இருதுண்டாகும்படி குத்தினார், நாணனும், கடானும் இறந்துகிடந்த அந்தப்பன்றியைக்கண்டு திண்ணனாரை வியந்து வணங்கி, நெடுந்தூரம் நடந்துவந்தபடியால் பசி நம்மை மிக வருத்துகின்றது, நாம் இந்தப்பன்றியை நெருப்பிலேகாய்ச்சித்தின்றதுதண்ணீர் குடித்து வேட்டைக் காட்டுக்கு மெல்லப்போவோம் என்றார்கள். திண்ணனார் அவர்களைநோக்கி இவ்வனத்திலே தண்ணீர் எங்கே இருக்கின்றது என்றுகேட்க, நாணன் அந்தத் தேக்கமரத்துக்கு அப்பாலே போனால் மலைப்பக்கத்திலே பொன்முகலியாறு ஓடுகின்றது என்றான். அதைக்கேட்ட திண்ணனார், இந்தப் பன்றியை எடுத்துக்கொண்டு வருங்கள், நாம் அங்கேதானே போவோம் என்றுசொல்லி அதை நோக்கி நடந்து, அரைக்காதவழி தூரத்துக்கு அப்பால் இருக்கின்ற திருக்காளத்தி மலையைக்கண்டு, நாணனைநோக்கி, நமக்கு முன்னாதத் தோன்றுகின்ற மலைக்குப்போவோம் என்று சொல்ல, நாணன் இந்த மலையிலே குடியித்தேவர் இருக்கிறார் நாம்போனாற்கு ம்பிடலாம் என்றான்.

திண்ணனார், இந்த மலையைக்கண்டு அதை அணுக அணுக என்மேல் ஏற்றப்பட்ட பெரியபாரம் குறைகின்றதபோலும், இனி உண்டாவது யாதோ அறியேன் என்றுசொல்லி, "அநிதிவிரமாகிய விருப்பத்தோடும் விரைந்துசென்று, பொன்முகலியாற்றை அடைந்து, அதன் கரையிலிருக்கின்ற மாநிழலிலே கொண்டுவந்த பன்றியை இடுவீத்து காட்டினோர்க்கி தீக்கடைகோல் செய்து நெருப்பை உண்டாக்கு, நாங்கள் இம்மலையிலே ஏறிகுவாயி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு வந்துசேருவோம் என்றுசொல்லி, நாணனோடும் அந்தப் பொன்முகலியாற்றைக் கடந்து மலைச்சாரலை அடைந்து மலையிலே நாணன் முன்னே ஏற, தாமும் ஏறிச்சென்று சிவலிங்கம் இருந்

தலைக்கண்டா. கண்ட மாத்திரத்திலே, பரமசிவனுடைய அருட்பார்வையைப்பெற்று, இருமபானது தரிசனவேதியினுலே உருவம் மாறிப் பொன்மயமானுற்போல, முன்னுள்ள குணங்கள் மாறிச் சிவனிடத்தில் வைத்த அன்புருவமானார். கெடுங்காலம் பிரிந்த நூத தன் குமுதையைக்கண்டமா தாவையிப்போலத் தாமாமல வினாந்தோடி, தோள்கள நொழுங்கும்படி அச்சடவுளைத் தழுவி மோந்து முத்தமிட்டா, கெடுகேரம் பெருமூச்சவிட்டுக் கொண்டு நின்ற, சரீரம் முழுநிலும் உரோமாஞ்சிகம்கொள்ள இரண்டிகண்ணில நின்றும் கண்ணீர்சொரிய வெயிலிடைபட்ட மெழுருப்பாலமனங்கசிந்துருகிறதச் சுவாமி அடியேனுக்கு அப்பபட்டது என்ன ஆச்சரியம்என்றுசொல்லி ஆனந்தம் கொண்டார். ஐயையோ சிங்கம், யானை, புலி, கரடிமுதலிய துட்டமிருதங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற காடிலே நீ யாதொரு துணையும்ன்றி வேட்போலத் தனியே இருப்பது எது என்றுசொல்லித் துக்கித்து கமமுடைய கையில் இருந்தவிலு கீழ் விழுந்ததையும் அய்யாதவராசிப் பரவசமடைந்தா. பின் ஒருவாறு தெளிந்து இவருடைய முடியிலே நீலா வார்த்துப் பச்சிலையையும் பூவையும் இட்டவர் யாரோ என்றார். அப்பொழுது சமீபத்திலே நின்ற நாணன் நாணப் ப்காலத்திலேஉம்முடையபிதாவுடனே வேடையாடிக்கொண்டு இம்மலையிலே வந்தபொழுதுஒரு பிராமணன் இவர் முடியிலே நீலாவார்த்து இலையையும் பூவையும் சூட்டி உணவை உண்டி சில வார்த்தைகள் பேசினதைக் கண்டிருக்கின்றேன், இன்றைக்கும் அவனே இப்படிச் செய்தான்டொலும் என்றான். அதைக்கேட்ட திண்ணனார் அந்தச் செய்கைகளை நிரூபிக்காத்தியப்பருக்குப்பிரீதியாகியசெய்கைகளென்று கடைப்பிடித்தார். பின்பு ஐயோ இவருக்கு அமுதுசெய்தற்கு இறைச்சி கொடுப்பார் ஒருவரும் இல்லை. இவர் இங்கே தனியே இருக்கின்றா இறைச்சிக்கொண்டு வரும்பொருட்டு இவரைப் பிரியவோ மனமில்லை. இதற்கு என்னசெய்வோன் எப்படியும் இறைச்சி கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு சுவாமியைப் பிரிகது அற்புதாரம்போவார். கணைவரிட்டுப் பிரிகின்ற கலையிறுப்புகர்ப்போல அவரிடத்திற்குத்திரும்பிவருவார் சட்டி அணைத்துக்கொள்வார். மீளப்பிரிவார் அற்புதாரம்போய் அததியந்த ஆசையோடு சுவாமியைத் திரும்பிப்பாத்து கிற்பார். சுவாமி ! நீ உண்பதற்கு மிருதுவாகிய நல்ல இறைச்சியை நானே குதறமறத் தெரிகதுகொண்டு வருவேன் எனப்பா, நீ யாதொரு துணையுமின்றி இங்கு தனியே இருக்கிறபடியால், நான் உம்மைப்பிரியமாட்டேன், உமக்குப் பசி மிகுந்தபடியால் இங்கே நிற்கவுமாட்டேன், ஐயையோ நான் என்னசெய்வேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர் இடைவிடாது பொழிய கிற்பார், பின்பு ஒருபிரகாரம் போய்வரத் துணிந்து, வில்லையெடுத்துக்கொண்டு கையினாலே கும்பிட்டு சுவாமி சங்கீதானத்தை அருள்மொபாக நீக்கிவீசினின்றும் இத்தங்கி நாணன் பின்னேவா, பிதவிவழங்கவிலே உன்னை

கும் ஆசை பரமானுப்பிரமாணமாயினும் இன்ம அன்புமயமாகி முகனியா
 த்றைக்கூட்டுகளை எறி அங்குள்ள சோலையிலே புருத்தார். அதுகண்டு
 காடன் எதிரோபோய்க் கும்பிட்டு, நெருப்புக் கடைத்து வைத்திருக்கின்
 றேன், பன்றியின் அவயவங்க னெல்லாவற்றையும் உமமுடைய அடையா
 ளப்படி பார்த்துக்கொள்ளும் நிருமலிப்பாகவது வெகுதொம் சென்று
 போயிற்று. நீர் இவ்வளவுநேரமும் தாழ்த்துதி என்னென்றுன காணன் அ
 தைக்கேட்டு இவர்மலையிலே சுவாமியைக்கண்டு அவனாத் தழுவிக்கொ
 ண்டு மடப்பொதைபாடமுயிலிடைத உடுமலையப்பர் அவரை நீங்கமாட்
 டாதவராய் நின்றார். இங்கேயும் அந்தசுவாமி உண்ணுகுற்து இறைசசிகொ
 ண்டுபோம்பொருட்டு வந்திருக்கிறார், மகது சூலகதலையை விட்டுவிட்
 டார். அந்தச் சுவாமி வசமாய்விடார் எனறு. உண்காடன்திண்ணரோ,
 நீர் என்னசெய்தீர், என்னபைத்துயங்கொண்டீர். என்றுசொல்ல, திண்ண
 ரா அவன் முகத்தைப் பாராமல், பன்றியை நெருப்பிலே வதக்கி அதிநு
 டைய இனியதசைகளை அம்பினால் வெவ்வேறுகக்கி நித்த அம்பிலேகொ
 த்து நெருப்பிலே காய்ச்சி, பசுமாந் வெந்தவுடனே சுவைபார்த்தும்படி அ
 வைகளைத் தம்முடைய வாயிலே இட்டுப்பாடுகிறார் மெல்லமெல்லப்பல
 முறை அதுக்கிப் பார்த்து, மிக இனியனவாகிய இறைச்சிகளெல்லாவற்
 றையும் தேக்கிலையினால் வைக்கப்பட்ட கல்லையிலேவைத்து, இனியனவ
 ல்லாத இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் புறத்திலே உமிழ்தார். அதைக்
 கண்ட காணன் காடன் இருவரும் இவ்விதப்பாட்டியும் கொண்டிருக்கின்
 றார். பெறுதற்கரிய இறைச்சியைக் காய்ச்சிப் பல்லினால் அதுக்கி வினாக
 உமிழ்கின்றார். மறறை இறைச்சியைப்புறத்திலே எறித்துவிடுகிறார், தாம்
 மிகப்பசியுடையாரிருந்தும், அதனை உண்டினார் இல்லை எங்களுக்குத்
 தருகின்றாரும் இல்லை, இவர் தெய்வப்பாத்தியம் கொண்டிருக்கிறார். இத
 னைத் தீர்க்கத்தக்க வழி ஒன்றையும் அறியோம், தெவராட்டியையும் நாக
 னையும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து இதைத் தீர்க்கவென்றோம், வெட்டைக்
 காட்டிலே நிற்கின்ற ஏவலாளனையும் கொண்டு எம்மோவோம் என்று நி
 னைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

திண்ணனார் அவவிருவரும் போனதை அறியாதவராகி, சீக்கிரமாகக்
 கல்லையிலே மாமிசத்தை வைத்துக்கொண்டு, நிருமஞ்சன மாட்டுமெபொ
 ருட்டு ஆறல் நீர் வாயினால் முகத்து, பூசனைக்காய்க்கு தலையிலே
 செருகி, ஒருகையிலே கல்லையும் அமையும மறறக்கையிலே இறைச்சி
 வைத்த தேக்கிலைக் கல்லையையும் எடுத்துக்கொண்டு, ஐயோ! எனவாயிர்
 த்துணையாகிய சுவாமி மிகுந்தபசியினால் இளைத்தாரோ என்றுகிணைது இர
 ங்கிப் பதைபதைத்து ஏங்கி, தன்குளுக்கூகு இரை அருந்துதற்குத் தாழா
 தோடுகின்ற பறவைப்பால் மனேகதியும் பின்னிட்டு ஒடிப்போய்க் கடவுளை

அடைந்தார். அடைந்து, அவருடைய திருமுடிமேல் இருந்த பூக்களைத்தம்முடைய காற செருப்பினால் மாறறி, தம்முடைய வாயில் இருக்கின்ற திருமஞ்சளநீரைத் தம்முடைய மனசில் உள்ள அன்பை உமிழ்பவர்போலத் திருமுடியினமேல் உமிழ்ந்து தம்முடைய தலையில் இருந்தபூக்களைத் திருமுடியினமேல் வணங்கி சாததி, தேவகியிலே படைத்த இறைசசியைத் திருமுன்னே வைத்து கொழுமையாகிய இறைசசிக் கொல்லாவற்றையும் தெரிந்து அம்பினாலே கோத்து நெருப்பிலே பதத்தோடு காய்ச்சிப் பஸ்ஸினால் அதுக்கி நுண்ணிலே சுவைபார்த்துப் படைத்தேன் இவ்விதைச் சி மிக நன்றியிருக்கின்றது, சுவாமி இதை அமுதுசெய்தருளும் என்று சொல்லி உண்பித்தார். பின்புசூரியன் அஸ்தமயனமாயிற்று. திண்ணனார் அவ்விதிலே துஷ்டமிருகங்கள் சுவாமிக்குத் துன்பமசெய்தல் கூடுமென்று அஞ்சி, அம்புதொடுக்கப்பட்ட வில்லைக் கையிலேபிடித்துக்கொண்டுமறந்தும் கண்ணிமையாமல் சுவாமிக்குப் பகைத்திலே ஜாகருகமாக நின்றார். நின்ற திண்ணனார் வைகறையிலே சுவாமிக்கு இறைச்சிகொண்டு வரும் பொருட்டு வேட்டையாடுதற்கு மலேசகாரலுக்குப் போனார். அதுநிக.

அறிவு, அருள், அடக்கம், தவம், சிவபதவி முதலியவைகளெல்லாம் திரண்டொரு வடிவம் எடுத்தாற்போன்றவரும், நல்லீன தீவின்களால்வரும் ஆக்கம் கெடுகளில் சமபுத்தி பண்ணுகின்றவரும், யாவரையும்மோகி பிடிக்கவல்ல மகாசௌந்தரியமுள்ள ஸ்திரீகள் வலியவந்து தம்மைத்தழுவினும் பரமானும் பரிமாணமாயினும் சித்தம் திரியாமல் அவர்களைத் தாயென மதிக்கும் மகாமுனிவரும், திருக்காளத்தியப்பரைத் தினந்தோறும் சைவாகமப்படி அருச்சிப்பவரும் ஆகிய சிவகோசரியர் என்பவர் பிராமமுகூர்த்தத்திலே எழுத்துபோய் பொன்முகலியாற்றிலே ஸநாமப்பண்ணி, சுவாமியை அருச்சிக்கும் பொருட்டுத் திருமஞ்சளமும் பத்திரபுஷ்பமும் எடுத்து, சிவநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு சுவாமி சநிதானத்திலேபோனார். போம்பொழுது, அங்கே வெந்த இறைச்சியும் எலும்பும்கிடக்கக்கண்டு நடுநடுங்கி குதித்துப் பக்கத்திலே ஓடினார் ஓடிநின்று தேவாதி தேவனே 'தேவரீருடைய சநிதானத்தை அடைதற்கு அஞ்சாத துஷ்டராகிய வேட்டு வப்புலையர்களே இந்த அதுசித்தத்தைச் செய்தார்களபோலும் அவர்கள் இப்படிச் செய்துபோதற்குத் தேவரீர் திருவுளம் இசைத்தீரோ என்று சொல்லி, பதறி அமுதுவிழுந்து புரண்டார். பின்பு, சுவாமிக்கு அருச்சனைச் செய்யாமல் தாழ்த்தலால் பயனயாது, என்று கினைந்து அங்கே கிடந்த இறைச்சியையும் எலும்பையும் கல்லையையும் திருவலகினால் மாறறி சம்புராக்கூணம் செய்து, மீளப்பொன்முகலியாற்றிலே ஸநாமசெய்து திரும்பிவந்து வேதமந்திரத்தினாலே சுத்திசெய்து, உருத்திரசககமகத்தினால், சுவாமிக்கு அபிஷேகப்பண்ணி பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சனைசெய்தார். செய்து, திருமுன்னின்று, இரண்டுகைகளையும் சிசின்மேலே குவித்து, இரண்டு கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம் சொரிய திருமேனியெங்கும் மயிர்பொடிப்ப

அக்கினியில் அசுப்பட்டமெழுபுபோல மனம் மிக உருகி இளக நாக்கமும் ப, கீதநடையுள்ளதாகிய சாமவேதம்பாடி னர் பாடியபின், பலமுறைபித் தகூணம்செய்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து அருமையாகநீங்கிப்போய் தபோவனத்தை அடைந்தார். அதுநிற்கு

முன்னே வேட்டையாடுதற்கு மலைச்சாரலிலே சென்ற திண்ணனார் பன்றி, மான், கலை, மரை, கடமைஎன்னு மிருகங்ஙளைக்கொன்று அவைகளை னின்றைச்சியை முன்போலப் பக்குவப்படுத்தி, தேக்கிலையில் வைத்து கோற்றேனைப்பிழிந்து அதனோடுசுலந்து, முன்புபோலத் திருமஞ்சளமும் புஷ்பமும்கொண்டு, மலையிலே ஏறி சுவாமி சந்நிதானத்தை அடைந்து, முன்போலப் பூசைசெய்து, இறைச்சிக்கல்லையைத் திருமுன்னே வைத்து, இந்தஇறைச்சி முன் கொண்டுவந்ததுபோலன்று இவை பன்றி-மான்-கலை-மரை-சடமை என்கின்ற மிருகங்ஙளின் இறைச்சி, இவைகளை அடியே னும் சுவைபார்த்திருக்கின்றேன் நேனும் கலந்திருக்கின்றது, தித்திக்கும் என்றுசொல்லி உண்பித்து அவருக்குப்பக்கத்துலே பிரியாமல் நின்றார். அப் பொழுது முதுகுட்போனநானும் ாடனும் ஆகிய இருவராலும் தன்! த்திராகிய திண்ணனாருடைய செய்கைகளை அறிந்த நான் ஊனும் உற க்கமுமின்றித் தேவராடடியையும் கொண்டு வந்து, திண்ணனாரைப் பற்பல திறத்தினாலே வசிக்கவும், அவா வசமாகாமையைக்கண்டு, சிந்தைநொந்து இனி என்னசெய்வோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அவனாவிட்டுத் திரு ம்பிப்போய்விட்டான்.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமுடைய திண்ணனார் பதற்காலத் திலே மிருகங்களைக்கொன்று சுவாமிக்கு இறைச்சியை ஊட்டியும் இராக் காலத்திலே நித்திரைசெய்யாமல் சுவாமிக்கு அருகேநின்றும், இப்படித் தொண்டுசெய்து வந்தார். சிவகோசரியாரும் தினக்கோலும் வந்து, சந்நிதா னத்திலே இறைச்சி கிடத்தலைக்கண்டு, இரங்கிச் சுத்திசெய்து சைவாகம விதிப்படி அருசுசித்துக்கொண்டு டுக்க அங்குதம் நிகழாமல் அருளாவே ண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வந்தார். திருகாளத்தியப்பர் அந்தச் சிவகோச ரியாருடைய மனத்துயரத்தை நீக்கும்பொருட்டு ஐந்தாளன் இரத்திரியில் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, அன்பனே அவனைவேடுவென் என்று நீ நினைந்தே அவனுடைய செய்கைகளைச் சொல்லுவோம் கேள். அவனு டைய உருவமுழுவதும் நம்மேல்வைக்கப்பட்ட அன்புருவமே. அவனுடைய அறிவுமுழுதும் நம்மை அறியும் அறிவே. அவனுடைய செய்கைகள் எல் லாம் நமக்கு இதமாகிய செய்கைகளே. நம்முடைய முடியின்மேல் உன்ன லே சாத்தப்பட்ட பூக்களை நீக்கும்படி அவன் வைக்கின்ற செருப்படிநம்மு டைய குமாருகிய சுப்பிரமணியனுடைய காலினும் பார்க்க நமக்குமிகு

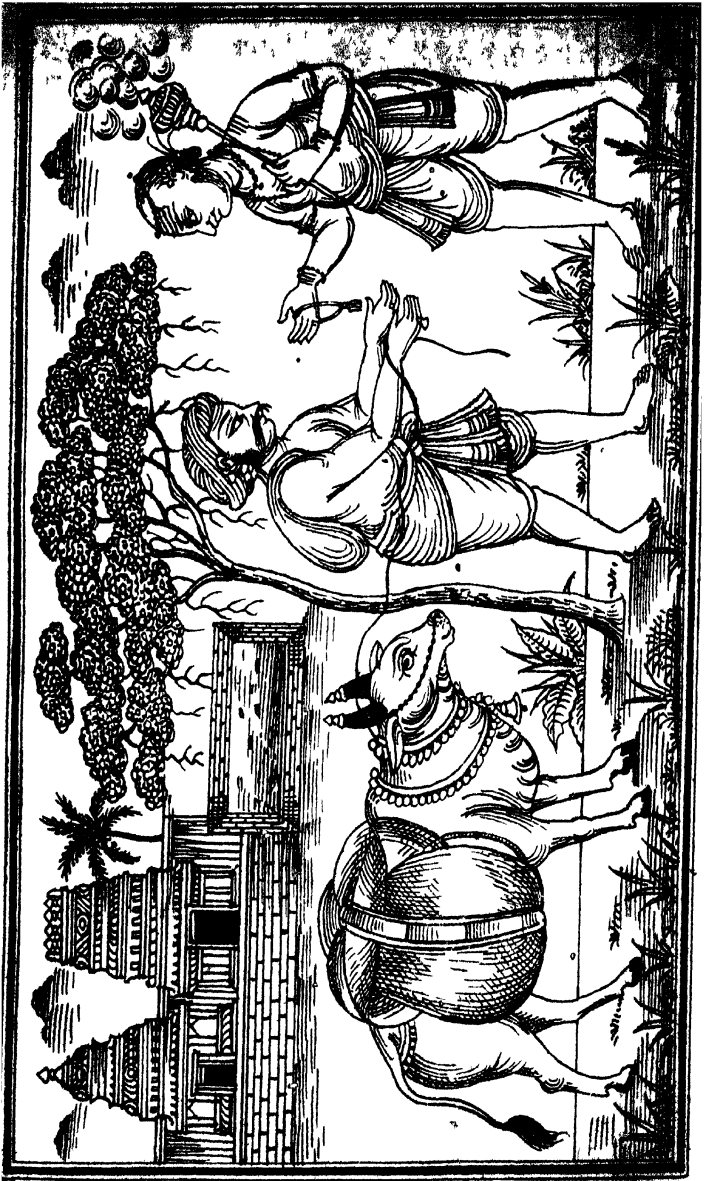
ந்த ஆனந்தத்தைத் தருகின்றது. அவன் தன்வாயினால் என்மேல், உயிழுகி
ன்ற ஜலமானது அன்புமயமாகிய அவனுடைய தேகமென்றும் கொள்கள
த்தினின்றும் ஒழுங்கின்றபடியால், கங்கைமுதலாகிய புண்ணியதீர்த்தங்க
ளைப் பார்க்கினும் நமக்குப் பரிசுத்தமுள்ளதாய் இருக்கின்றது. அவன்தன்
னுடைய தலைமயிரிலே செருகிக்கொண்டு வந்து நமக்குச் சாத்துகின்ற பு
ஷ்பங்கள், அவனுடைய மெய்யன்பானதுவிரிந்து விழுதல்போல விழுதலா
ல், பிரம விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள் நமக்குச் சாத்தும் புஷ்பங்களும் அவ
வைகளுக்குச் சந்தேனும் சமனமாகாவாம் அவன் நமக்குப்படைக்கின்ற
மாமிசம் பதமாக வெந்திருக்கின்றதே! என்று அன்பினால் உருகி இளகிய
மனகினோடும் மென்று சுவைவார்த்தைப் படைக்கப்பட்டபடியால், வேதவி
திப்படியாகும் செய்கின்றவர்கள் தரும் அனியிலும்பார்க்க நமக்கு அதிகம
துரமாயிருக்கின்றது. அவன் மும்முடைய சந்திதானத்திலநின்றுசொல்லும்
சொற்கள் நிஷ்களும் மமாகிய அன்பினோடும் மம்மை அன்பிமற்றொருவனா
யும் அறியாது வெளிப்படுதலால் வேதங்களும் மகா முனிவர்கள் மகிழ்ந்து
செய்கின்ற ஸ்தோத்திரங்களுமா ஆகிய எல்லாவற்றிலும் பார்க்க நமக்கு
மிக இனியனவா யிருக்கின்றன. அவனுடைய அன்பியாகிய செய்கைகளை
உனக்குச் காட்டுவோம். சிவனோடு நமக்குப் பிற்பக்கத்திலே ஒளித்திருந்
து பார் என்று சொல்லி மறைத்தருளினார். சிவகோசரியார், சொப்பனவ
ந்தையை நீங்கிச் சாக்கிராவதத்தாலய உண்டது பரமசிவன் தமக்கு அரு
ளிச்செய்த வார்த்தைகளை நினைந்து நினைந்து அறியாமையே நிறைந்துள்
ளஇழிவாகிய வேடுவர் குலத்திலே பிறந்த அவருக்கு வேதாகமநிதிராஸ்திரா
ங்களிலே மகா பண்டித்யமுடைய மகா முனிவர்கள் தேவர்களி-த்திலும்
காணப்பட்டாக சமானமாக மிகமாகிய இவ்வளவு பெரின! வந்தது, ஐய
யோ எவ்வளவு அருமை என்று நீர்சரியமும், இப்படிப்பட்ட பேரன்பாசெ
ய்த அன்பிய செய்கைகளைப் புழுந்த நாயிலும் கையாலாகிய பாளியென்
அதுசிகம என்று கிரேந்திரன் ஐயையோ இது என்னகொடுமை என்று
அச்சமும் அடைந்து உதங்கலத்திலேயொய்யப் பொன் முகவியாற்றிலே ஸ்
நாகம்பலையி மலையில் அறிமுன்போலப் பவாபியை அருச்சித்து அவருக்
குப் பிற்பக்கத்திலே ஒளித்த நந்தார்.

சிவகோசரியார் வருதற்குமுன்னே வேட்டையாடுதற்குச்சென்ற நி
ண்ணனார் வேட்டையாடி இறைச்சியும் நிறுமஞ்சனமும் புஷ்பமும் முன்
போல அமைத்துக்கொண்டு, அதிசிக்காமாகத் திரும்பினார். திருமயிலரும்
பொழுது, பல பல துர்ச்சகுனங்களைக் கண்டு, இந்தச்சகுனங்களெல்லாம்
உதிர்ங்காட்டுகின்றன, ஆ! கெட்டேன், என்னைமணிபொனது சுவாமிக்கு எ
ன்ன அபாயம் சம்பவித்ததோ அறியேனே என்றுமனங்கலங்கி அதிசிக்கி
மாக நடந்தார். அடியார்களுடைய பத்திவலையில் அடங்குகின்ற அருட்ச

டலாகிய ஸாமசிவன் திண்ணஞருடைய அன்புமுழுதையும் சிவகோசரியாருக்குக் காட்டுமென்பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு தம்முடையவலக்கண்ணினின்று இரத்தம் சொரியப் பண்ணினார். திண்ணனார் தூரத்திலேகண்டு வினாத்தோடிவந்தார். வந்தவுடனே இரத்தம்சொரிதலைக்கண்டார், காணவும் வாயிலுள்ள திரும்ஞாணம்சித்த கையில் ஒருத்த றிறைச்சி சித்த அன்பும் வில்லும் விழு தலையிரிலே செருகப்பட்ட புஷ்பங்கள் அலைந்துசொர ஆட்டுகின்ற கயிறு அற்றபொழுது வீழ்கின்ற காடகப்பாவைவபோலச் சிக்கிரமாகப் பதை பதைத்து நிலத்திலே விழுந்தார். விழுந்தவர் எழுந்துபோய் இரத்தத்தைப் பலமுறை கையினாலே துடைக்க அதுகாலுதல் தவிராமையையக்கண்டு அதற்கு இன்னது செய்வோம் என்று அந்நாதவராகி பெருமூச்செறித்து திரும்பிப்போய் விழுந்தார். கெடும்பொழுது உள் நுழித்தல் இன்றி இறந்தவர்கள்போலக் கிடந்தார், பின் ஒருவாறு தெளிந்து இப்படி செய்தவர்கள் யாவர் என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தார், எங்கும்பார்த்தார், விஸ்வையெடுத்து அம்புகளைத் தெரிந்துகொண்டு என்னுடைய சுவாமிக்கு இத்தீங்குவந்தது எலாத்துப்பாகைகளாகிய வேடுவர்களாலோ, இந்த வனத்தில் சுருசரிவின்ற அஷ்டமிருகங்களாலோ, யாதென்று தெரியவில்லையே, என்றுசொல்லி மலைப்பக்கங்களிலே கெடுஞ்ஞாமட்டுத் தேடிப்போனார். வேடர்களுையனும் விலங்குகளையனும் காணுகவாதி திரும்பிவந்து குறைவில்லாத துன்பக்குறையே மனம் விழங்காபட்டு சுவாமியைக்கட்டிக் கொண்டு இறையேறண்ட சிங்கேறுபோல வாய்விட்டுக் கண்ணீர்சொரிய அழுதார், என்னுயிரினும்சிந்தவநதும், அடைந்தவர்கள் அன்பினாலே பிரிய மாட்டாதவரும் ஆகிய சுவாமிக்கு எப்படி இத்தத் துன்பம் சம்பவித்ததோ இதைத் தீர்ப்பதற்கு மருத்தொன்றை அறிவேனா ஐயையோ, இதற்கு என்னசெய்யவேன் என்றார். இந்த உ மொ என்னசெய்தால் நிற்குமொ இத்தத் தீங்கைச் செய்தவர்களைக் காணென் லோ ிகள் அம்பினாடிய புண்ணைதீர்க்கின்ற பச்சிலைமருந்துகளை மலையாடி வாத்திலே ஈடுங்கிக்கொண்டு வருவேன் என்று சொல்லிக்கொண்டுபோனார். தன்னினத்தைப் பிரிந்துவந்த இட பம்போலச் சுவாமியைப் பிரிந்துவந்தினாலே வருட்கொண்டு வளங்கொங்குத் திரிந்து பலவகையாகிய பச்சிலைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டு, சுவாமிமேல் வைத்த மனசிலும் பார்க்க வினாத்துவந்து அம்மருந்துகளைப் பிழிந்து அவர் கண்ணிலே வாழ்த்தார், அறினால் அம் கண்ணீரீர்த்தம்தடைப்படாமையைக் கண்டு ஆனிரிவந்து இனி மானிதற்கு என்னசெய்யவேன் என்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தார். நிறக ஊனுக்கு ஊனிடல்வேண்டும் என்னும் பழமொழி அவருடைய ஆத்தியானத்திலே வந்தது, உடனே இனி என்னுடைய கண்ணை அம்பினாலே இடந்து அப்பினால் சுவாமியுடைய கண்ணினின்றும் பாயும் இரத்தம் தடைப்படும் என்று சம்பிரதாரணசெய்துகொண்டு மனமகிழ்ச்சியோடும் திருமுன்னே இருந்து, அம்பை யெடு

த்துத் தம்முடைய கண்ணைத் தொண்டிச் சுவாமியுடைய கண்ணிலே அப்பினார். அப்பினமாத் திரத்திலே இரத்தம் தடைப்பட்டதைக் கண்டார். உடனே அடங்குதற்கரிய சந்தோஷமாகிய கடலிலே அமிழ்த்திக் குதித்துப்பார்க்கார். மலை போலப்பருத்த புயங்கனிலே கைகளினுலேகொட்டி ஆரவாரித்தார். கூத்தாடினா, நான்செய்க செய்கை நன்று நன்று என்றுசொல்லியிருந்து, அததயரத ஆனகத்தினுலே உன்மத்தர்போலாயினார், இப்படிச் சந்தோஷசாகரத்திலே உலாவுமபொழுது திருக்காளதையீசுரர் அந்தத்திண்ணனருடைய பெரன்பைச்சிவிகாசரிபாருக்குப் பின்னுங்காட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு தம்முடைய மறம இடககண்ணிலும் இரத்தம் சொரியப்பண்ணினார். அது துண்ணனருடைய பிரமாணத்தினாலே சந்தோஷசாகரத்தை உயிருசியா அங்கினிநிரயத்துள்ளே விழுந்து நெடுங்காலம் துன்பமுற்றி அதனே நீங்கிச் சுவர்க்கத்தை அடைந்து இன்பமுற்றொருநாள் பின்னும் அந்நிரயத்திலே வீழ்ந்தாற்போல துண்ணனார் உவகைமாரி கனாமில்லாத துன்பக்கடலிலே அழுந்தி ஏங்கி பின்னர் ஒருவாறு தெளிந்துஇதற்கு என் அஞ்சோ, மருந்து கைகண்டுகொண்டென் இன்னும் ஒரு கண்ணிருக்கின்றதே. அதைச் சந்தோஷி அப்பி இரகேசையுத் தீர்ப்பென என்று துணிந்து தம்முடைய கண்ணைத் தொண்டியபொழுது சுவாமியுடையகண்ணிலுமிடத்திலிருக்கின்றது என்றுசெரியும்பொருட்டு ஒரு செருப்புக்காலே அவர் கண்ணின அநிலே உணர்வ்கொண்டு பின்னே மனசிலே பூர்த்தியாகிய விநாயகத்தோடும் தம்முடைய கண்ணைத் தொண்டும்படி அம்பைவைத்தார்.

தயா சிதியாகிய கடவுள் அதைச் சகிக்கலாற்றுவவராகி, வேதாகமங்கள் தோன்றிய தம்முடைய அருமைத் திருவாய் மலரைத்திறந்து, “கண்ணப்பாதிம” என்று அருளியசெய்து, அவருடைய கண்ணைத்தொண்டும் கையைத் தம்முடைய திருக்கரத்தினுலே பிடித்துக்கொண்டார், பிரமாதி தேவர்கள் சமஸதரும் வேதகோஷத்தோடும் நிலம்புதையச் சுற்றப்புகுமாறிபெய்தார்கள். மகாநாஸிகராகிய சிவக்காசரியார் இந்தச் சமசாரம்முழுதையும் பண்டு, அத்தியந்த ஆச்சரியமடைந்து சுவாமியை வணங்கினார். அற்றைநாள் முதலாகப் பெரியோர்கள் சுவாமிசொல்லியபடியே அவருக்குக் கண்ணப்பர் என்னும் பெயரையே வழங்குகிறார்கள். நெடுங்காலமாக உஷ்ணமாகிய அங்கினிமத்தியில் நின்று ஐம்புலன்வழியே செல்லாதபடி மனசைநடுங்கி அருந்தவஞ்செய்கின்றவாடருக்கும் கிடாத மும்பொருளாகிய கடவுள். ஆறுநாளுக்குள்ளே பெருகிய அன்புமேலிட்டினுலே தம்முடைய திருவயனத்தில் இரத்தத்தைக்கண்டு அஞ்சித் தம்முடைய கண்ணை இடைந்து அதற்குருவானத்தில் அப்புத் துண்ணனருடையகையைத் தமதுஅருமைத் திருக்காத்தினுலே பிடித்துக்கொண்டு நிஷ்களங்கப் பத்தியையுடைய கண்ணப்பர் நீ மக்குவலப்பக்கத்திலேநில்என்று திருவருள் புரிந்தார். இதைப்பார்க்கிலும் பெறவேண்டிய பெரும்பேறு யாது?

உ
சிலமயம்.

பனிரண்டாவது

குங்குலியக்கலயநாயனார் புராணம்.

சீலமலிநருக்கட லூகலயனாரதிக்குமறைபா

பணிவருமைசிறையமுனனெ

காசியைநெறகொளவெனறுவாங்கிக்கொண்டி

சங்கையில்குங்குலியத்தாற்சாரங்கெலவா

ஞாலநிகழ்திருபுணந்தானுதானே

நாபதியுந்தொழக்கச்சானயந்துபோதா

பாலமுதமுண்டாருமாசுமெடீதப

பரிந்தமுதுசெயவருளசேபான்மையாரே.

சோழமண்டலத்திலே நிருக்கடலூரிலே பிராமணர் குலத்திலே சில பத்தியிற சிறந்த கலயர் எனாவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்தத் திருப் பதியில் வீரடானமென்றுங் கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுக்கு த்தினந்தோறும் குங்குலியத்தாபம் இட்டுவந்தார். இட்டுவரும் காலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவருளினிலே அவருக்கு வறுமை உண்டாயிற்று, உ ண்டாகியும் அவர் தாமசிசய்யும் திருப்பணியைத் தவறாமல் நடத்திவந்தார் வறுமை மிகுதியினிலே நிலங்களைவீற்றும் அடிமைகளை வீற்றும் செலவழித்தார் இப்படி எல்லாம் செலவானமையால், அவருடைய மக்களும் சுற் றத்தார்களுந் வருத்தினார்கள், ஒருநாள் ஆவா மனையார், அரிசிமுதன் யன வாங்குதற்கு ஒன்றும் இல்லாமையால் இரண்டு நாளாகப் பட்டபனியி ருந்து வருத்தகின்ற பதல்வனையும் சுற்றத்தாரையும் பாத்தது இரங்கி, தம் முடைய தாசியை அக்கணவர் கையிலே கொடுத்த, ஒருநாள் நெல்வாங்கி க்கொண்டு வாரும் என்றார். குங்குலியக்கலயநாயனார் அந்தத் தாலியைவா ங்கிக்கொண்டு, நெல்லுக்கொள்ளும்படி போனார். போம்பொழுது, வழியி லே ஒருவாதகன குங்குலியப் பொங்கிகொண்டு தமக்கு எதிரே வரக்கண்டு, மனமகிழ்ந்து, சுவாமிக்குத் தூபம் இடுமாறு குங்குலியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டேன். இதிலும்பார்க்க மேலாகியபேறு உண்டே, என்றுசொல்லி, தம்முடைய கையில் இருந்த தாலியைக்கொடுத்த அந்தக் குங்குலியப் பொங்கியை வாங்கிக்கொண்டு ஆலயத்துக்கு விரைந்துசென்று அங்குள்ள பண்டாரத்திலே அங்குங்குலியத்தை வைத்துவிட்டு, சுவாமியைத் தரிசித்

துக்கொண்டு அங்கே இருந்தார். அவர் அங்கே இருக்க, வீட்டிலே அவர் மனைவியாரும் மக்களும் பசியினாலே வாடி, அன்றுரத்திரியிலே இளைப்புற்று நித்திரை செய்யுட்பொழுது கருணாகராகிய கடவுள் அவ்வீடுமுழுதிலும் பொற்குவியலும் நெற்குவியலும் அரிசிக்குவியலும் பிறவளங்களும் நிறைந்து கிடக்கும்படி அருள்செய்து அம்மனைவியாருக்கு சொப்பனத்திலேதோன்றி அனுக்கிரகம் செய்தார். உடனே அவர் விழித்தெழுந்து, அங்கே இருக்கின்ற செல்வத்தைக்கண்டு, பரமசிவனுடைய திருவருளை வியந்து ஸ்தோத்தரம் செய்துகொண்டு, தம்முடைய நாயகராகிய குங்குலியக்கலய நாயனாருக்குத் திருவமுதுபாகம்பண்ணப்பிரயதனஞ்செய்தார். திருபாதி நியாகிய பரமசிவன் குங்குலியக்கலயநாயனாருக்குத் தோன்றி, நீ மிகப் பசி கொண்டு இருக்கின்றாய் என விட்டுக்குபபோய்ப் பாலும் அன்னமும் உண்டு துன்பத்தை ஒழி என்று, திருவாய்மலர்ந்தருளினா. குங்குலியக்கலயநாயனார் அதைக்கேட்டுக் கைகூப்பிவணங்கி அவருடைய ஆளுஞ்ஞெயை மறுத்து இருத்தருகு அஞ்சி அரணைச் சீரின்மேலே வகித்து சோயிலினின்றும் நீக்கிப்போயத் தம்முடையவீட்டினுள்ளே புருந்தார். புருந்தநாயனார், அவ்வீட்டுங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற நீக்குவைக்கோக்கண்டு மனைவியாரை நோக்கி இத்தச சம்பததுக்கள எல்லாம் பெபடி வந்தன என்றுகேட்க, அவர், சுவாமியினுடைய அருளினால் வந்தன என்றார். அதுகேட்ட நாயனார் ஒன்றுக்கும்பற்றாத சிந்தையேனையும் ஆ கொள்ளும்பொருட்டி எங்கள் கடவுளுடையகருணை இருந்தபடி பிறையொன்றாகவுளைவணங்கினார். மனைவியாராவிரைவிலேணவையுமசிவனடியார்களையும் விதப்படி தூபதிபங்களால் ஆராதனைசெய்து அமுதுசெய்தார். குங்குலியக்கலயநாயனார் பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே மகைகவரியமுடையவராகி சிவனடியார்களைத் தயிர, நெய், பாலொடு அமுது செய்வித்து வந்தார், அவர் இப்படி நடக்குங்காலத்திலே திருப்பனந்தாளென்னும் திருப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கம் சாயுந்திருக்கின்றமையால் அதனை நிமிராயண்ணிக்கும்பிடுதற்குவிருமபி இராஜாவானவர் தம்முடைய யானைகளெல்லாவற்றையும்கூட்டி இழுப்பித்தார். இழுப்பித்தும் அது கிமிராமையால் அகொராத்திரம் திராதகவலையும்திருந்தார். குங்குலியக்கலயநாயனார் அத்த சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்யும்பொருட்டு திருப்பனந்தாளை அடைந்தார். அங்கே சிவலிங்கத்தை நிமிரப்பண்ணவேண்டுமென்கின்ற ஆசையால் இராஜா வருத்தமுறுதலையும் சேனைகள் யானைகளோடு சிவலிங்கத்தை இழுத்துத் தங்கள் கருத்துமுற்றமையால் பூமியின்மேலே வலிகுறைந்துவிழுந்து இளைதலையும் கண்டு மனசிலே துன்பங்கொண்டு அடியெனும்இளைப்பைத்தருகின்ற இந்தத் திருப்பணியைச் செய்யவேண்டும் என்று விரும்பிசிவலிங்கத்திலே கட்டப்பட்ட கயிற்றைத் தம்முடைய கழுத்திலே கட்டி

ழக்கொண்டு இழுத்தாரா, உடனே சிவலிங்கம் திமிர்ந்தது. அப்படி திமிர்ந்தது அவர் புறத்திலே சுட்டி இழுத்த அக்கயிறறினாலோ அன்று, அகத்திலே சுட்டியிருந்த அன்புக்கயிறறினாலேயாம். அதுகண்டு இராசாவும் சேனைகளும் மிகுந்த களிப்பையடைந்தார்கள். இராஜா குங்குலியக்கலயநாயனாரை நமஸ்கரித்து வியந்து ஸதோத்திரம்பண்ணி சுவாமிக்கு வேண்டிய திருப்பணிகள்பலவற்றை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, தம்முடைய நகரத்துக்குப் போய்விட்டார்.

குங்குலியக்கலயநாயனார் சிலநாள் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்து, பின் தமது வாசஸ்தானமாகிய திருக்கடவூருக்குப்போய் தாம்செய்யுள் திருப்பணியைச் செய்கொண்டிருந்தார். இருக்கும் நாளிலே அந்த ஸ்தலத்திற்கு எழுந்தருளி வந்த சைவசமயாசாரியர்களாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரையும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரையும் எதிர்கொண்டு தம்முடைய வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய நிருவருளையும், பரமசிவனுடைய திருவருளையும் பெற்றார். பின்னும் சிலநாடும் அன்பு மென்மேலும் பெருகப் பல திருப்பணிகளையும் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதப் பிராப்தியானார்.

உ

சிவமயம்.

பதினமூன்றாவது

மானக்கஞ்சாறநாயனார் புராணம்.

கஞ்சநகரமானக்கஞ்சாறனார்சீர்க்காதன்.

மகள்வதுவைமணங்காணநாதன்
 ஷஞ்சமலிமாவிரதத்தலைவனாகுவந்து
 புகுந்தவளளகமகிழ்ந்துநோக்கிப்
 பஞ்சவடிக்காமென்னவரித்துடீடும்
 பத்தொதிரீமறைந்திறைவன்பணிதவாக்கா
 லெஞ்சலில்வன்குழல்பெற்றபேதை
 மாதையேயாப்பிராறநாதவியருளெய்தினோ.

கஞ்சாறாரிலே வேளாளர் குலத்திலே அரசர்களிடத்திற் பாம்பனாகிய யாகச் சேனாதிபதி உத்தியோகத்தில் இருக்கின்ற குடியிலே சிவபத்தி

யார் பத்தினிற் சிறந்த மானக்கஞ்சாறர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிலகாலம் பிள்ளைப்பேறு இன்மையால் அதிதுக்கங்கொண்டு, பிள்ளைப்பேற்றின் பொருட்டுப் பரமசிவனை உபாசனை பண்ணி அவருடைய திருவருளினால் ஒரு பெண் குழந்தையைப்பெற்றார். அந்தப் பெண் வளர்ந்து மணப்பருவம் அடைந்த காலமகாமநாயனார் சிலமுதியோர்களை மானக்கஞ்சாறநாயனாரிடத்தில் அனுப்பி அந்தப் பெண்ணைத் தமக்கு விவாகஞ்செய்து தருமபுரி பேசுவீது அவர் அதுமரு உடனடியாக மையை அறிந்து சோதிடர்களாலே நியமிக்கப்பட்ட கபகனத்திலே மணக்கொடும் கொண்டு சுற்றத்தார்களோடும் கஞ்சாறு நக்குச் செல்லும்படி புறப்பட்டார். அவர் கஞ்சாறு நக்கு வந்தற்கு முன்ன, கருணாநீதியாகிய பாமிலின் ஒரு மகாவிரதி வடிவச்சொண்டு, மானக்கஞ்சாறநாயனார் வீட்டுக்குச் சென்றார். அந்நாயனார் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டு, உபசாரவாத்களைச் சொல்லிவணங்கினான். மகாவிரதியார் அந்நாயனாவுடைய அன்பு இங்கே என்ன மன்கலகித்தியம் கூடக்கொண்டிருந்து என்று வினாவுடையது அடியையுடைய புத்திரியின் விவாகம் நடப்பாரென்று அறிந்து, மகாவிரதியார், உமக்குச்சோபனம் உண்டாகுக, என்று ஐயுவதித்தா நாயனார் உள்ளேபோய், மணக்கொலங்கொண்டிருந்த தமது புத்திரியை அழைத்துவந்துமகாவிரதியாரை வணங்கும்படி செய்தார். மகாவிரதியார் நம்மை வணங்கிவருக, பெண்ணினுடைய கூந்தலைப்பார்த்து, மானக்கஞ்சாறநாயனரை கோக்கி இந்தப்பெண்ணினுடைய தலையிற் கமகப்பாடுசெய்து வந்து உசவும்என்றார். உடனே நாயனார் தம்முடைய உலாவனை உருவி இவர் இவர்க்கு உதற்குச் சிறியென் பன்னா னாயினம் கொடுத்தே என்று, அந்தப் பெண்ணினுடைய கூந்தலை அடியிலே அடித்து, அம்மகாவிரதியார் கையிலே நீட்டி, கடவுள்தாம் கொண்டுவந்த மகாவிரதி வடிவத்தை ஒழித்து, ஆகாயத்திலே உமாதேவியோடு பாருடாயத்தினை அனுப்பினான். அதுகண்டு மானக்கஞ்சாறநாயனார் பாவமடைந்து, அடியற்ற மாயப்பால் விழுந்து மரணகரித்து, எழுந்து அஞ்சியவஸ்தாபி என்றார். கவாடி அம்மானக்கஞ்சாற நாயனாருக்குத் தம்முடைய பக்திதானத்திலே தம்முடைய பெருந்தருளைத் திறக்காதபடி புகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பெரும்பெருமறைக்கொடுத்து அத்தத்தானமாயினார். கலிக்காமநாயனா கஞ்சாறு நிலை வகுத்தொத்து, அங்கே நிகழ்ந்த சமசாரத்தைக் கவையிப்படி மனமறிந்து, திருவருளைத் துதித்து, முண்டிதல்திரியைவிவாகமண்ணுதல்சாஸ்திரவிரோத மன்றோ என்று மனத்தளர்ந்தார். அதற்குச் சுவாமி சலிக்காமா! நீ மானத்தளர்வெண்டாம் இந்தப் பெண்ணுக்குக்கூந்தலை மீளக்கொடுத்தருளினவன் என்று அருளிச்செய்த திருவாக்கைக் கேட்டு மனத்தளர்ச்சி நீங்கி, முண்டொலக் கூந்தலைப்பெற்ற அப்பெண்ணை விவாகமசெய்துகொண்டு, தம்முடைய ஊருக்குப்போய்விட்டார்.

க.ந.-வ.து-அ.ரி.வா.ட.ராய.நாய.ர்

சிவமயம்

பதினான்காவது

அரிவாட்டாயநாயனார் புராணம்

தாவிட்கணமங்கலத் துளவெளாண்டொலாங்

தாயனாநாயனார் தமக்கெசெந்தெந்

நாவரிசியெனவிளவதவையேயாகத் தந்

துணவுவடுவரிநிதுளங்குகரை

யாவின்னைந் துடனகொணாவோர்கமரிந்

ரித்தவறிந்தரிவாள் கொண்டிடியரியாப்ரானை

மாவடுவினெனியுமானாகமுந்தோன்றி

வாளளிலக்கியமார்தொழுவத்தவன்றே.

சோழமண்டலத்திலே கணமங்கலம் என்கின்ற ஊரிலே வேளாளர் குலத்திலே, சிவபத்தியிற் சிறந்தவரும் இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடந்து கின்றவரும் மிகுத்த செல்வமுள்ளவருமாகிய தாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுக்குச் செங்கெல் அரிசியும், செங்கீரையும், மாவடுவும் தினந்தோறும் கொண்டுபோய், அமுது செய்வித்துவருவார். இப்படி நிகழும் காலத்திலே, நடவுருடைய திருவருளினால் அவருக்கு வறுமையுண்டாயிற்று. உண்டாகியும், அவர் கூலிக்கு கெல் அறுப்பவராகி, தாம் கூலியாகப்பெற்ற செங்கெல்லெல்லாம் சுவாமிக்கு அமுது செய்வித்துவார் கெல்லெக்கொண்டு தாம் சீவனம் செய்துவருவர். செய்யுமாபளிலே, பரமசிவன் அவனுரினிருக்கின்ற வயல்களிலுள்ள கெல்லெல்லாம் செங்கெல்லாகு ம்படி அருள்செய்ய தாயனார் மனமகிழ்ந்து, சினந்தோறும் வயல்களுக்குப் போய் கெல்லறுத்து, கூலிவாங்கி, இப்படிச் சிடைத்தது அடியேனசெய்த புண்ணியத்தால் என்று சுவாமிக்கு மிக அமுது செய்விப்பாரானார். இப்படி நடக்கின்றபடியால் நாடோறும் உணவிலலாமைபற்றி மனைவியார் வீட்டின் பின்புறத்திலுள்ள தோட்டத்திற்குப்போய் இலைக்கறிசெய்து சமைத்துவைக்க, தாயனார் அதையுண்டு முன்போலத் தாம்செய்யும் திருப்பதியைச் செய்தார். செய்யும்நாளிலே தோட்டத்திலுள்ள இலைக்கறிவெல்லாம் அற்றுப்போக, மனைவியார் தண்ணீர்வார்க்க, அதனைப் பானம்பண்ணி, திருப்பணியைச் செய்துவந்தார். இப்படிச் செய்துவரும் நாளிலே ஒருநாள் முன்போலச் சுவாமிக்கு அமுதுசெய்யும்பொருட்டுச் செங்கெல்லரிசியும்

ராகிய மற்றை இடைபார்களோடும் பசுநிறைகளைக் காட்டுக்குக் கொண்டுபோய் மேய்த்துக்கொண்டும் காநகருவ வேதகதிலே சொல்லியபடி செய்யப்பட்ட வேயங்குழலினிலே பூரீபஞ்சாக்ஷாதத்தைச் சத்தகரம்பொருந்த வாசித்து ஜனமாக்காருக்குத் தம்முடைய இசையுதகதைச் செலுத்துவார்த்தினிலே புகட்டிக் கொண்டும் வருவார். காகாலத்திலே ஒருநாள் இடையர்கள் பசுநிறைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு செல்ல, அவ்வானையனாகையிலே கோலும் வேயங்குழலுங்கொண்டு நிராகாரக்கும்படி காட்டுக்குச் சென்றபொழுது அவ்விடத்திலே மாலையையேபால் நீண்ட பூங்கொத்துகளைத் தாங்கிக்கொண்டு புறத்திலே தாழ்கின்ற சகையினையுடைய பரமசிவனைப்போல நிற்கின்ற ஒரு கொனறைமரதத்துக்குச் சமீபத்திலேபோய் அதைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்று, அன்பினிலே உருகி இளகிய மனசையுடையவராகி, வேயங்குழலினிலே இசை நூலிலே வித்தபடி பூரீபஞ்சாக்ஷாதத்தை வாசித்தார். அவர் பஞ்சாக்ஷாதத்தை அமைத்து வாசித்தன்று அதிமதுரமாகிய இசைவெள்ளமானது எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களின் செவியிலும் தேவதருவின் பூந்தேனைத் தேவாமிர்தத்தோடு கலந்து வாததல்போலப் புகுத்தது. புறங்களைமீய்த்த பசுக்கட்டங்கள் அசைவிடாமல் அவரை அடைந்து உருக்கத்தினிலே மெய்ம்மறந்துநின்றன. பால் குடித்துக்கொண்டு நின்ற கன்றுகள் எல்லாம் குடித்தலைமறந்துவிட்டு இசைக்கேடுக்கொண்டு நின்றன. எருதுகளும் மான்முதலாகிய காட்டும்ருகங்களும் மயிரிசிரித்துக்கொண்டு அவர் சமீபத்திலுவந்தன. ஆடுகின்ற மயிரிசுட்டங்கள் ஆடுதலொழிந்து அவர்பக்கத்தை அடைந்தன. மற்றப்பலவகைப் படசிகளும் தங்கள் செவித்துவார்த்தினிலே புகுந்த கீதம் நிறைந்த அகத்தோடும் அவருகிலேவந்து உருகின்றன. மாடுமேய்த்துக்கொண்டு நின்ற இடையர்களெல்லாரும் தங்கள் தொழிலை மறந்து கானத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு நின்றார்கள். விஞ்சையர்களும்சாரணர்களும் கின்னரர்களும் தேவர்களும் மெய்ம்மறந்து விமானங்களிலேறிக்கொண்டு வந்தார்கள், வருத்துவனர உயிர்களும் வருத்தாடுகின்ற உயிர்களும் அவ்விசையைக்கேட்டு அதன் வசமானபடியால், பாம்புகள் மயங்கிப்பயமின்றி மயில்களின்மேலே விழும், சிங்கமும் யானையும் ஒருங்கே கூடிவரும், மானகள் புலிகளின் பக்கத்திலே செல்லும், மரக்கொம்புகள் தாழும் சலியாதிருந்தன. இப்படியே சரம் அசரம் என்னும் ஆன்மவர்க்கங்களெல்லாம் ஆனாபாயானுருடைய வேயங்குழல் வாசனையைக்கேட்டு இசைமயமாயின அவ்விசையைப் பொய்யன்புக் ககப்படாதபரமசிவன்கேட்டு, பார்வத்தேனியோடும் இடபாருடைய ஆகாயமாக்கத்தில் எழுந்தருளி வந்து நின்று, அவ்வானையனாகையாலாக உடாட்சித்து மெய்யன்பனை நம்முடைய அடியார்கள் உன்னுடைய வேயங்குழலிசையைக் கேட்கும் பொருட்டு நீ, இப்பொழுது இவ்விடத்தில் நின்றபடியே நம்மிடத்துக்கு வருவாய் என்று திருவாய்மவர்த்தருளி அவ்வானையனானு வேயங்குழல்வாசித்துக்கொண்டு பக்கத்திலேசெல்லக் கைலாசத்தை அடைந்தார்.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிரூபம்

மு ன மு வ து

மும்மைபா லுலகாண்ட

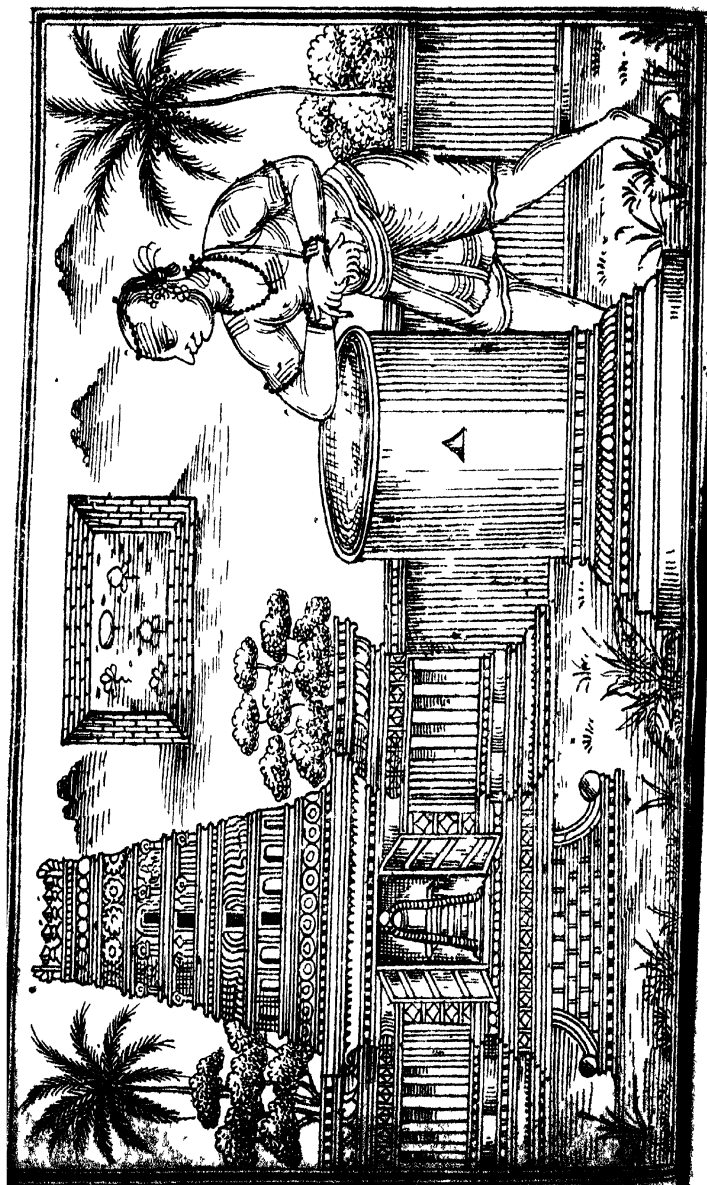
ச ரு க் க ம்

ப தி ன மு வ து

மூர்த்திநாயனார் புராணம்.

வழங்குபுகழகதுரைகர்மூர்த்தியாராம்
வணிகர்திருவாலவாயமன்னர்சாத்தத்
தமுங்குகிரமுழங்கைதாத்தேயந்தரவூறுந்
தவிர்க்கமணர்வஞ்சனையுத்தவிமன்ன
ன்மந்தவுயிரினனாகஞாடகவெழில
வேணிமுடியாகவிலங்குபேட
முழங்குபுகழணியாகவினாநீருக
மும்மையுலகாண்டருளின் முனனினோ

பாண்டிநாட்டிலே மகராபிரியிலே வைகியாகுலத்திலே சிவபத்தி
யே ஓந் வடிவெடுத்தார்பொலும் முத்தியாரா எனபவா ஒருவிரிருந்தாரா.
அவர் அந்தஸ்தலத்திலே வீரபருகுகின்ற சொக்கநாத சுவாமிக்குத் தரிக்
கும்பொருட்டுத் தினத்தோலும் சந்தனக்காப்புக்கொடுதது வருங்காலத்தி
லே, கருநாட தேசத்தரசன சதாரங்கசேனையோடும் அம்மதுரைக்கு வந
து, பாண்டியனோடு யுத்தம்செய்து அவனைஜயித்து, அந்தகருக்கு அரசனாயி
னான். அவன் புறச்சமயிகளாகிய சமணர்களுடையபோதனசத்தியினாலே
ஆருகதமத்திம பிரபலித்தது சிவனடியர்களுக்கு இடுக்கண்செய்வானாயி
னான், ஆயினும் மூர்த்திநாயனார் தாமசெய்யுந் திருப்பணியைத் தவறாது
செய்துவந்தார். அதுகண்டு, அரசன்அவனாஆருகதமத்திலே பிரவேசிப்பி

ததற்கு உத்தேசித்து அவருக்குப் பல கொடுங்கெய்கைகளைச் செய்தான், செய்தும் அவர் தம்முடைய திருப்பணியி னின்றும் சிறிதும் வழுவாதவராயினான். அதுபற்றி ஆவ்வரசன், அவர் சந்தனக்கட்டை வாங்குமிடங்களி ளெல்லாம் அவருக்குக்கொடுக்க வொட்டாமற் றடுத்தான், அதனால் அவர் மனந்நொந்து, இப்பொழுது நான் துர்ச்சமயமாகிய ஆருகத்சமயத்திலே யி ருக்கித்துச் சிவபுண்ணியத்துக்கு இடை யூறுசெய்கின்ற அபிபாதகனாகிய இவ்வரசன் இறக்கச் சமயமாகிய சைவசமயத்தைப் பரிபாலனம் செய்கி ன்ற அரசாசாசாரங்ங்லம் எக்காலம் என்று நினைத்து துக்கித்து, பக்ற் காலமுழுதும் சந்தனக்கட்டை தேடித்திரிந்து எங்கும் பெருமையால் ஆல யத்துக்குவந்து சுவாமித்துத் தரிப்பதற்குத் தேய்த்துக் கொடுக்கும்பொரு ட்பெச் சந்தனக்கட்டைக்கு இன்றைக்கு முட்டுவதாயும் அக்கட்டையை ப்போலத் தேய்க்கக்கைகைக்கு ஒருமுட்டும் இல்லென்று ஒரு சந்தனக்க ல்லிலே தம்முடைய முழங்கையைவைத்துக் கொண்டும், நாமமும், எலும்புதே ய்ந்து குறையும்படி தேய்த்தார். தேய்க்கவும் உதிரும் ஒழுக்கி நூற் புறத்திலும் பெருகி எலும்புகள்ளே இருக்கும் துவாரச்சிறந்துமுனை வெளியிலே வந்தது. அப்பொழுது அன்பினே! நீபத்தியினது உறுதிப்பா ட்டினால் இப்படிப்பட்ட பெய்கையைச் செய்யற்க, உனக்கு இடுக்கண்செ ய்த கொடுங்கோலரசன் பெற்ற இக்காடு முழுதையும் நீயே கைக்கொண் டெடுத்திருமுன் இவ்விடத்திலே அவனுனுண்டாகிய கொடுமைகள் யாவற் றையும் நீக்கி, பரிபாலனஞ்செய்து உன்னுடைய பணியை நடப்பித்து, பி ன்பு கம்முடைய சிவபொகத்தை அடைகின்ற ஒரு அரசரினாக்கு எழுந் தது. மூர்த்தியான அகக்கேட்டு அருநகையைத்தேய்த்தலை ஒழிந்தது எழுந்தார். உடனே அவர் கைபானது தேய்த்ததனாகிய ஊறுநீங்கி முன் போலாற்று. அவ்விரவிலே அந்தக்கருநாடாஜன் றிறந்து, சிவனடியார்க ளுக்கு வருத்தம்செய்த பாவத்தினால் கொடுமைபாதிப் பாகத்திலே விழு ந்தான், மற்றாள பிரதக்காலத்திலே மந்திரிமார்கள்கூடி தகைசம்ஸ்கார ம்செய்து, பின்னர் தங்கள் அரசனுக்குப் புத்திர இல்லாமையால்வெறொ ருவனா அரசராக நியமித்தற்கு உபாயகலம் ஆலோசித்து, யானையைக் கண்கட்டி விடுவோம் அந்தயானை எவ்வா எடுத்துக்கொண்டு வருமோ அவ ரோடுந்நாட்டுக்கு அரசராவா என்று சம்பிரதாரணை செய்துகொண்டு யானையை விதிப்படி அருச்சித் தருநாட்டை ஆளுதற்குவல்ல ஒரு வனா எடுத்துக்கொண்டுவா என்றுசொல்லி, அதை வஸ்திரங்கொண்டுக் கண்கண்டி விட்டார்கள். அந்தயானை அந்தப்பாட்டணத்து விதிகளிலே திரி ந்துசென்று சொக்கநாத சுவாமியுடைய ஆலயத்தின் கோபுரத் துக்குமுன் னேபோயிற்று. மூர்த்தியானா இவ்விடே தமக்குச் செவிப்புலப்பட்ட அரச ரினிவாக்கினால் மனத்துயரம் நீங்கி, எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவனுக்குத்

திருவுளமாகில் அடியேன் இந்தநாட்டை ஆளுதற்கு உடன்படுவேன் என்று நினைத்துக்கொண்டு கோயிற் புறத்திலே நின்றார். யானையானது அவர்முன் நேசென்று தாழ்த்து, அவரை எடுத்து முதுகின்மேல் வைத்துக்கொண்டது. அதுகண்ட மந்திரிமார்கள் அவரை நமஸ்கரித்து, யானையின் முதுகின்மேலும் இறக்கி, மலாமலைகள் தொங்காநின்ற முடிசூடும் ஒருசாலையினிடத்திலே கொண்டுபோய், ஒரு சிங்காசனத்தின்மேல் இருத்தி, முடிசூட்டுக்கு வேண்டும் மங்கலவிர்த்தியங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். மூர்த்தியானார் அவர்களை நோக்கி, ஆருகதமதம் நீங்கிச் சைவசமயம் விருத்தியாயின், நாள் ஒன்றாட்டை ஆளுதற்கு உடன்படுவேன் என்றார். அதைக் கேட்ட மந்திரிமார்களும் சாஸ்தாபரிசயமுள்ள பிறரும் அவரை வணங்கி நின்று, சுவாமீ தேவரீருடைய ஆளுனையின்படியேயன்றி அதற்கு மாறாக யாவர் செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். நெடு மூர்த்திராயனா, நான் அரசாள்வனாகில், எனக்கு விபூதியே அபிஷேகநரவியமும், உருத்திராக்ஷமே ஆபரணமும், சடாமுடியே கிரீடமும், ஆகும் என்றார். அவர்கள், தேவரீர் அருளிச்செய்தபடியே ஆகுக என்றுசொல்லி, மகுட அபிஷேகத்துக்கு வேண்டும் செய்கைகளைச் செய்து நிறைவேற்றினார்கள். மூர்த்திராயனார் சடைமுடி தரித்து ஆலயத்திற்கென்று, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு யானையின்மேல் எழு, அரண்மனைக்குப்போய்ச் சென்றார். அங்கே அத்தாணிமண்டபத்திலே இரத்த சிங்காசனத்தின்மேலே தவளசகத்திர் நிழலிலே கீறறிருந்துகொண்டு, மொய்ச்சமயமாகிய ஆருகதம் நீங்கவும், மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயமே எங்கும் விளங்கவும், மெண்ணைச் சிறிதும்ன்றி நெடுங்காலம் விபூதி உருத்திராக்ஷம் சடைமுடி என்கிற மூன்றினனும் அரசாண்டு பின் சிவபதப்பிராப்தியானார்.

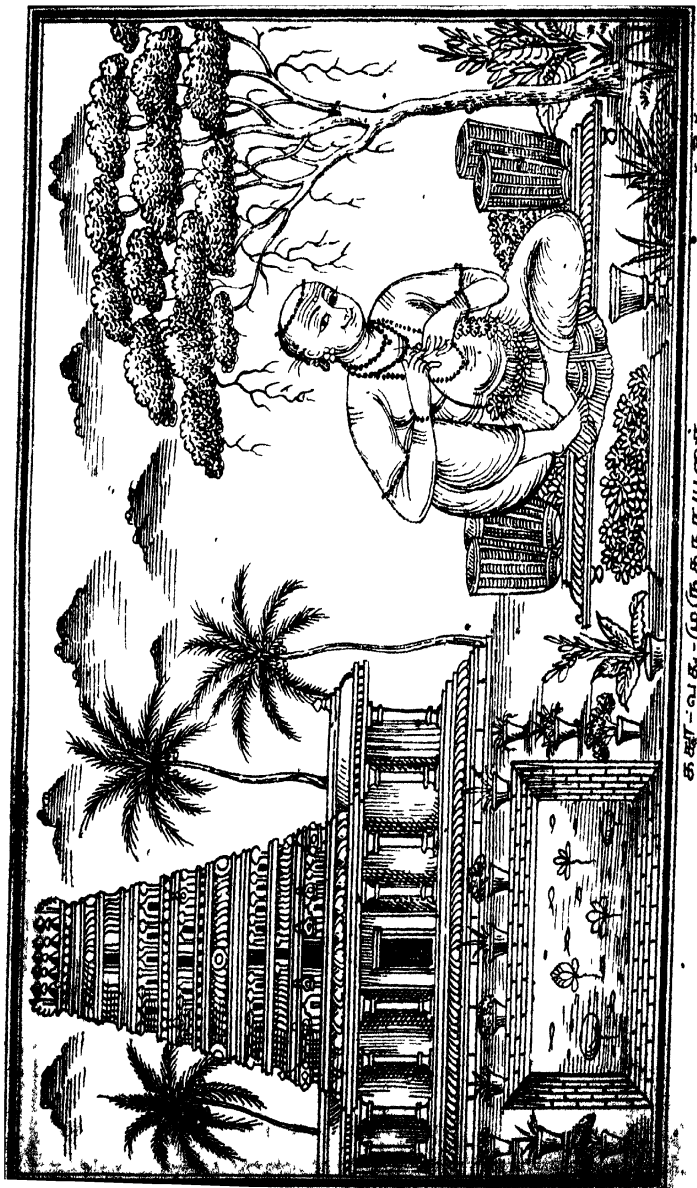
உ
சிவமயம்

பநினேழாவது

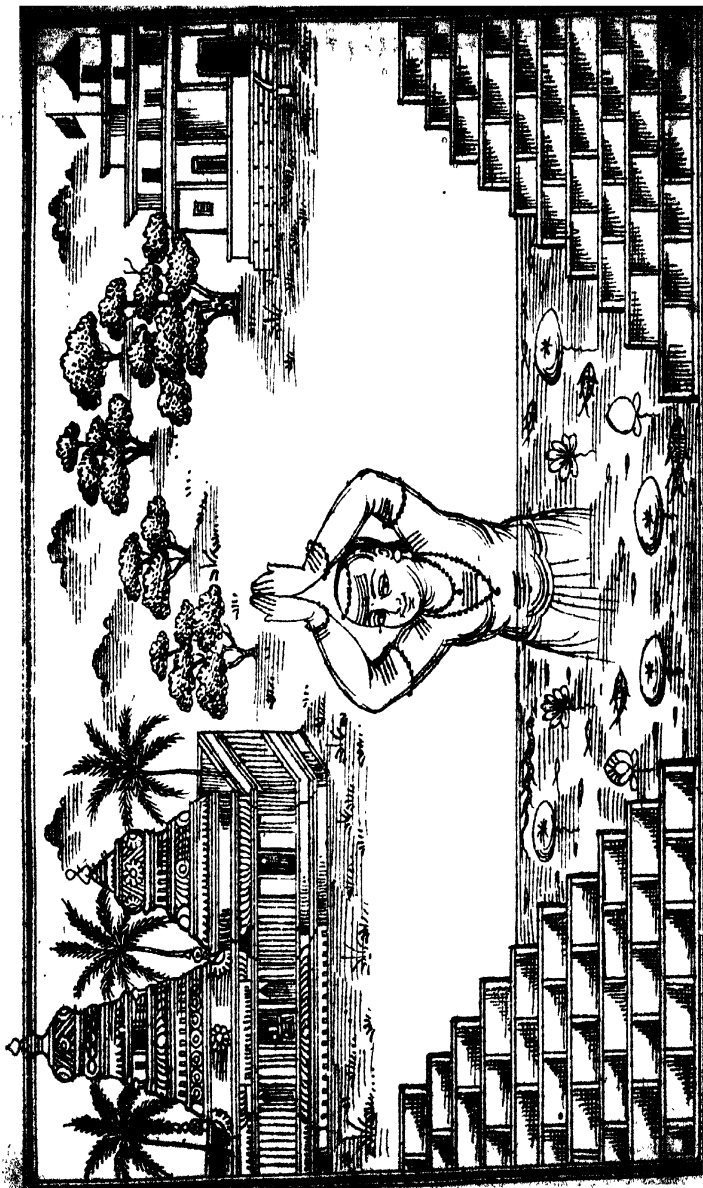
முருக நாயனார் புராணம்

மன்னுதிருப்புக லாவாழ்முருகனாராமறையவாகோவாத்தமாவீச்சரத்தார் சென்னியினுக்கழகமருமலர்கள் கொய்துதிருமாலேபுகழ்மாலைதிகழ்ச்சாத்திக் கன்னிமதிர்கழுமலரோடெயநாதன்காதன்மிகுமணங்காணுங்களிப்பினிலே யின்னல்கெடவுடன்சேவித்தருளானமீளாநிலங்குடெருமணத்தானையெய்தினோ.

சோழமண்டலத்திலே திருப்புகலூரிலே பிராமணர்குலத்திலே, சிவபத்தியிற் சிறந்தவராகிய முருகர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தின

க. கார் - வ. து - மு. கு. ந. ர. ய. ஜார்

தோழம் சூரியோதயத்துக்கு முன் எழுந்து ஸநாநம் பண்ணிக்கொண்டு
போய், கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ என்கின்ற நால்வகைப் பூக்
களில் உரியபூக்களைக் கொய்து, பூங்கூடைகளிலே இட்டுக்கொண்டுவிட்டு,
தனியிடத்திலிருந்து, பலவகைப்பட்ட மாலைகள்செய்து அந்த ஸதலத்திலு
ள்ள வாத்தமானீச சரம என்னும் ஆலயத்தில் வீரநிருக்கின்ற பரமசிவனு
க்குச் சாத்தி அருசசனைசெய்தும், திவ்விய மந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்
தைச் செபித்தும் வருவா. இப்படிச் செய்துவருங்காலத்திலே, திருஞா
னசம்பந்தமுாத்தி சுவாமிகளுக்குச் சிறுகிதராகிய பெருமையையும் பெற்
றார், பெற்ற அம்முருகநாயனார் அந்தத் திருஞானசம்பந்தமுாத்தி சுவாமிக
ளுடைய திருமணத்திலே தமமுடைய சிவபூசாபலத்தினாலே போய், பரம
சிவனுடைய திருவடிநிழலே அடைந்தாரா

உ

சிவமயம்.

பதினெட்டாவது

உருத்திபகபதி நாயனார் புராணம்

11ங்கமில்வணபுகழிலவுதலையூர்வாழும்

பகபதியாரொனுமறையோரபணிகதுசெந்தே

னங்கமலமடுவிலிடையலுமெல்லு,

மகலாதேயாகளமாயமாநதுநின்று

திங்களவளர்சடை முடியானடிகளபோறறிக

, திருவெழுச்சுமுருத்திமுருத்திகரவொதி

மங்கையிடமுடையபிரானருளான்மேலை

வானவர்கடொழுமுலகினமனனினோ.

சோழநாட்டிலே திருத்தலையூரிலே பிராமண குலத்திலே, பரமசிவனு
டைய திருவடிகளிலே பதித்த அனபேதமக்குச் செல்வமெனக்கொண்ட
பகபதி எனபவர் ஒருவா இருந்தாரா. அவர் தாமரைத் தடாகத்திலே அகோ
ராத்நிரம் கழுத்தளவினதாகிய தண்ணீரிலே நின்றுகொண்டு, இரண்டுநக
களையும் சிவசின்மேலே மக்குவித்து, பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மறவா

த சிந்தனையோடு வேதத்தின் சாரமாகிய உருத்திரத்தை ஒதி, சிலநாட் சென்றபின் சிவபதத்தை அடைந்தார், அதனால் அவர் பெயர் உருத்திரபசுப்திர நாயனார் என்றாயிற்று.

உ

சிவமயம்.

பத்தொன்பதாவது

திருநாவுப்போவார் நாயனார் புராணம்.

நனமைதிகழ்மேற்காநா பாதனூர்வாழ
 கந்தனூர்புறத்தொண்டிநானே போக
 பொன்மலிதெனாழியூர்க்கென்றுலாபபாபுற
 கூட்பொற்கையமைத்தடலேறுழிரியசெக்கி
 வனமதில்குழிநிலையினைநயருளாள்வாய்க்க
 வண்ட முனிநிடைமுழ்கிமறைமோராபொற்ற
 மின்மலிசெஞ்சடைமுரியாயெழுந்துநாதன்
 விளங்குகடல் தொழமுன்றுண்டேவிறு.

சோழமண்டலத்தில் மேற்காட்டிலே ஆதனூரிலேயுடையாருலத்திலே, கந்தனூர்போவார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பாமசிவனுடைய திருவடிகளையேயன்றி மற்றொன்றையும் மறந்தும் நினைந்தவா, அவ்வூரிலே தமக்கு வெறுமைக்காக விட்டபடி இருக்கின்ற மானியமாகிய நிலத்தின் விளைவினால் சிவனாரு செய்துகொண்டு, தாம் செய்யவேண்டும் தொழிலை நடத்துகின்றவர், சவாலயங்கள் தோறும் பேரிகைமுதலாகிய ஒரு முகக் கருவிகளுக்கும் மத்தள முதலாகிய இருமுகக்கருவிகளுக்கும் தோலும் வாரும், விளைக்கும் யாழ்க்கும் கரம்பும், அஞ்சனங்குக் கோரோசனையும் கொடுக்கின்றவர். ஆலயங்களின் திருவாயிற்புறத்தில் நின்றுகொண்டு அன்பின் மேலீட்டினால் கூத்தாடிப் பாடுகின்றவர். அவர் ஒருநாள் திருப்புகடரிலே போய்ச் சுவாமிதரிசனம்பண்ணித் திருப்பணி செய்தற்கு விரும்பி, அங்கே சென்று கோயில்வாயிலிலே நின்றுகொண்டு சுவாமியை நேரே தரிசித்துக் குமபிடவேண்டும் என்றுகினைத்தார். சுவாமி அவருடைய விருப்பத்தின்படியே தமக்குமுன்னிருக்கின்ற இடபதேவனா லில்குமாடி செய்து, அவரு

க்குக் காட்சிகொடுத்தருளிணர்ந்தனார் அந்தஸ்திலே ஒரு பள்ளத்தை
க்கண்டு, பெரிய குளமாகவெட்டித் தம்முடைய ஊருக்குத் திரும்பினர்.
அவர், இப்படியே பல ஸ்தலங்களுக்கும்போய் வணங்கித் திருப்பணி செய்
துவந்தார். ஒருநாள், சிதம்பர ஸகலத்திற்குப் போகவேண்டும் என்று ஆ
சைகொண்டு, அவ்வாசை மிகுதியினாலே அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரை செ
ய்யாதவராகி விடிந்தபின் நான் சிதம்பரஸ்தலத்திற்குப் போனால் கோயிலி
னுள்ளே பிரவேசிக்கும் யோக்கியதை என்சாதிக்கு இல்லைபோ என்று துக்
கித்து, ஐதாவும் சுவாமியினுடைய அருள்தான் என்றுசொல்லிப் போக
தொழிந்தார். பின்னும் ஆசை அதிகரித்தலால், நானேக்குப் போவேன என
றார். இப்படியே நானேக்குப்போவேன் நானேக்குப்போவேன என்று அநே
ககாட்கள் கழித்தார். அதனால் அவருக்குத் திருநாளைப்போவர் என்னும்
பெயர் உண்டாயிற்று.

ஒருநாள் அவர் சிதம்பரநதிசனம் பண்ணவேண்டும் எனனும் ஆசை
பிடித்துத்தலால், தம்முடைய ஊரின்னிலும் புறப்பட்டு, சிதம்பரத்தின்
எல்லையை அடைந்து, அவ்வுரைக்கற்றம் மதிஸ்வாயிலிலே புழுந்து அங்கு
ள்ள பிராமணர்களுடைய வீடுகளிலே ஓமருசெய்யப் படுதலைக்கண்டு, உ
ள்ளேபோதற்கு அஞ்சி அங்கே நமஸ்கரித்து அவ்வெல்லையை வலஞ்செய்
துகொண்டு போவார். இப்படி இரப்பகல் வலஞ்செய்து, உள்ளேபோகக்
கூடாமையை நினைந்துவருதுகின்ற திருநாளைப்போவர். சபாநாயகரை
எப்படித் தரிசிக்கலாம், இந்த முழித்தபிறப்பு இதற்குத் தடைசெய்கின்ற
தே என்று துக்கத்தோடு நிதநிரைசெய்தார். சபாநாதர் அவருடைய வரு
த்தத்தை நீக்கி அவருக்கு அருள்பெய்யத் திருவுளங்கொண்டு, அவருக்கு
ச் சொப்பானத்திலே தோன்றி, நீ இந்தப்பிறப்பு நீங்கும்படி நெருப்பிலே
மூழ்கி எழுந்து பிராமணர்களோடும் மமுடைய சகநிதானத்தில் வருவாய்
என்று அருளிச்செய்தது, தில்லைவாழ்தனைக்கும சொப்பானத்திலேதான்
நீ, அந்தத் திருநாளைப்போவா பொருடும் நெருப்பை வளரக்கும்படி ஆகு
வாபித்து மறைந்தருளினார்.

தில்லைவாழ்தணர்கள் எல்லாரும் விழித்தெழுந்து, கோயில வாழிலி
லே வந்து கூடி சபாநாயகர் ஆஞ்ஞாபித்தபடி செய்வோம் என்றுசொல்லி
திருநாளைப்போவாரிடத்திலே சென்று, ஐயோ ! சபாநாயகருடைய ஆகு
வையினாலே இப்பொழுது உம்பொருட்டு நெருப்பு வளர்க்கும்படி வந்தோ
ம் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட திருநாளைப்போவர் அடியேன உய்த்தன்
என்றுசொல்லி வணங்கினார். பிராமணர்கள் தென்மதிமுற்றத்தில் பொது
வாயிலுக்கு முன்னே ஒருகுழியிலே நெருப்பு வளர்த்து அதைத் திருநாளை
ப்போவாருக்குப்போய்த் தெரிவித்தார்கள். திருநாளைப்போவர் அங்கே

ப்புக்குழியை அடைந்து சபாநாயகருடைய திருவடிகளை மனசிலேதியான
ம்பண்ணி, அதனை வலஞ்செய்து கும்பிட்டுக்கொண்டு, அதிநுள்ளேபுகுந்
தார். புகுந்தநாயனார் அந்தத்தேகத்தை ஒழித்து புண்ணியமயமாகிய பிரா
பணமுனி வடிவங்கொண்டு உபவீதத்தோடும் சடைமுடியோடும் எழுந்
தார். அதுகண்டு தில்லைவாழந்தணர்களும் மற்றைச் சிவபத்தர்களும்அஞ்
சலிசெய்து களிப்படைந்தார்கள், திருநாளைப்போவார் அவர்கள் உன்
செல்லச்சென்று கோபுரத்தை அணுநி அதனை நமஸ்கரித்து எழுந்து, உள்
ளேபோய்க்கணகசபையை அடைந்தார். பின் அவரை அங்குநின்ற பிராம
ணர் முதலியோர் யாவரும் காணுமையால் ஆச்சரியங்கொண்டு ஸ்தோத்திர
ரஞ்செய்தார்கள் சபாநாயகர் திருநாளைப் போவாருக்குத் தம்முடைய ஸ்ரீ
பாதங்களைக் கொடுத்தாருளினார்.

உ

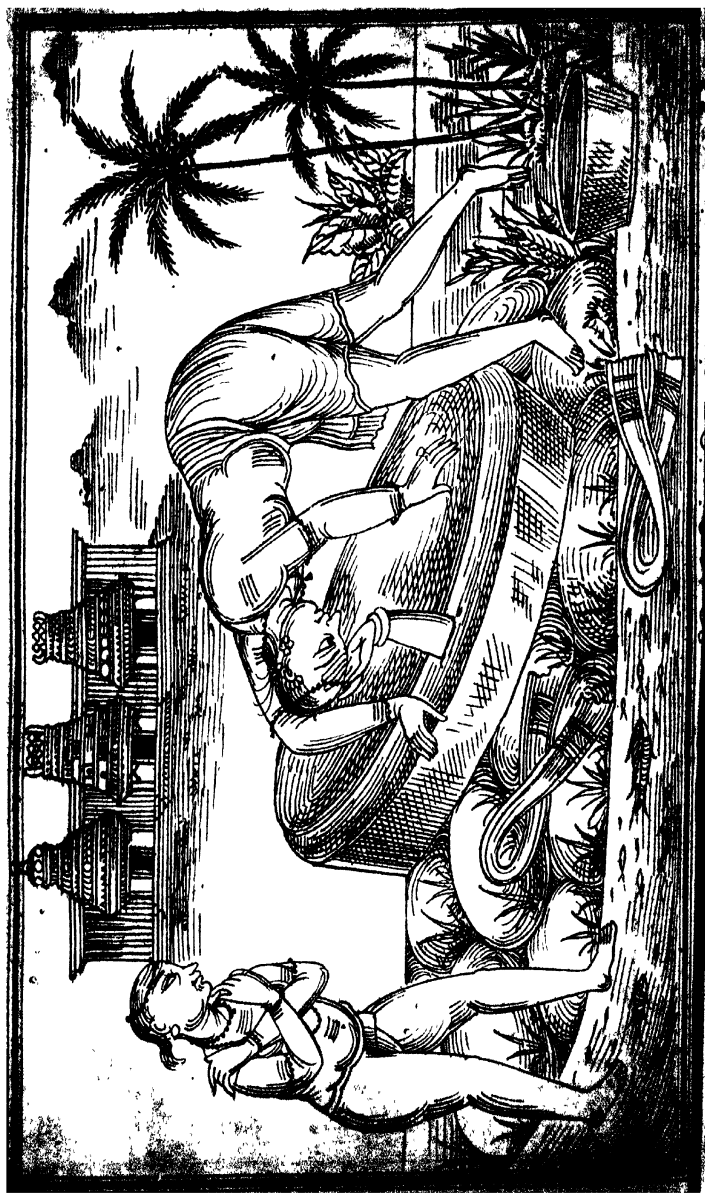
ரிவமயம்.

இருபதாவது

திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்

கொகதலாபூம்பொழிற்சர்க்கரைநாணித்
குலத்தலைவர்தவாகுறிப்புக்குறித்தனார்பால்
வர்க்குறைவர்க்குன்றுதாரீராகின்
வநதுமுடனெனவாங்கிமாசுநீத
நகையுலராதொழியமழையுமாலே
கடும்பொழுதுநவரககண்டகவங்கிக் கணமேற
சுகமுடிபுடையபாவிற்றிருவகம்பர்
திருக்கைநாடுபிடித்துயர்வான்சேர்த்தினாரே.

தொண்டை மண்டலத்திலே காஞ்சிபுரத்திலேஏகாம்பியர் குலத்திலே
சிவனடியாரகளுடைய திருக்குறிப்பையறிந்து அவர்களுக்குத் தொண்டிசெ
ய்கின்றமையால் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் எனப் பெயர்பெற்ற ஒருபெரி
யவர் இருந்தார். அவர் மிகுந்த விருப்பத்தோடு சிவபத்தர்களுக்கு உபஸ்தி
ரம் ஒளித்துக்கொடுத்து வருங்காலத்திலே ஏகாம்பரணத் தவாய ருளிர்கா
லத்திலே ஒரு சிவபத்தர் வேடங்கொண்டு, மெனீந்தசரீரத்தையுடையவரு

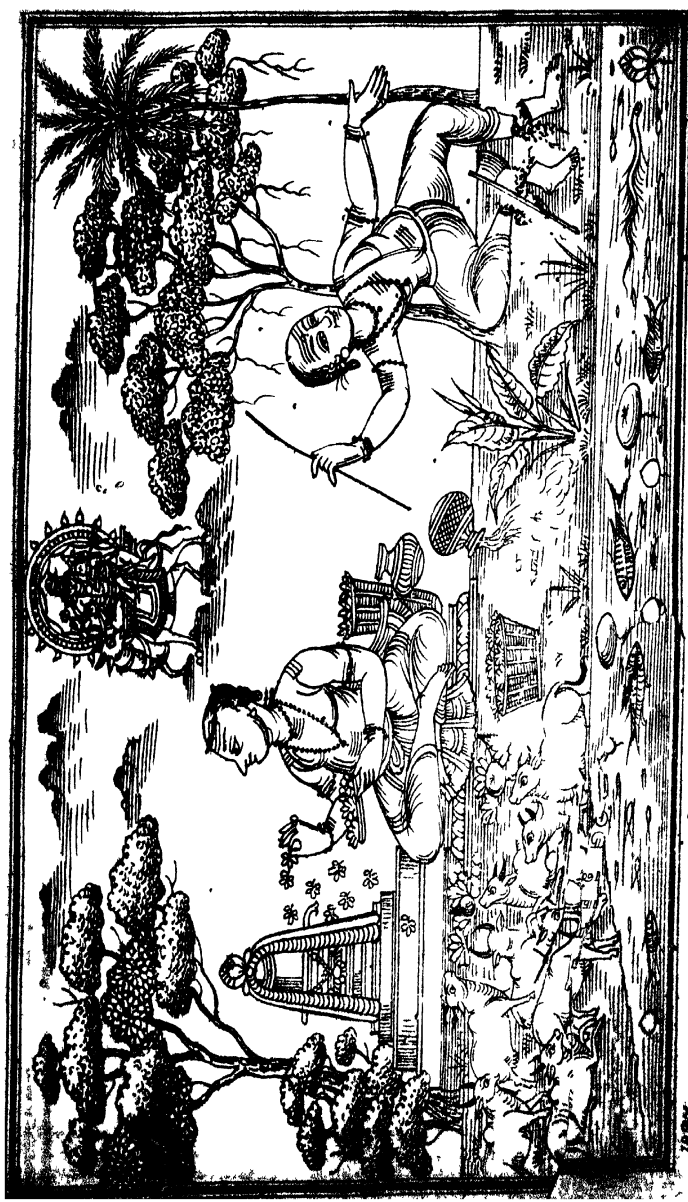
வறியவர்போலாகி, அழுக்கடைந்த கத்தையுடன் அவரிடத்திற்சென்றார். திருக்குறிப்புத் தொண்டர் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டவண்ணி பல உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லி, அவருடைய சூழ்ப்பையறித்து, உமது கந்தையைத் தந்தருளும் ஒலித்துக் கருகின்றேன் என்றார். சிவபத்தர் வேடங்கொண்ட கடவுள் இத்தக்கந்தை அழுக்கு அழகமாக ஏற்பெறறுத் தரிக் கப்படுத்தித் தருதியில்லாததா யிருந்தாலும் குளிர் மிதுதியினால் வருத்த முறுகின்றபடியால் கைவிடுத்தல் கூடாது அஸ்தமயனத்திற்கு முன் தருவியில் கொண்டுபோய்ச் சிக்கிரமாக ஒலித்துக்கொண்டுவாரும் என்றார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அடிபேன் தாமராமல் ஒலித்து அஸ்தமயனத்தும் குமுன் கொண்டுவந்து தருகின்றேன் தந்தருளாமென்றுசொல்ல சுவாமியினை விலே ஒலித்து உலர்த்தித் தராதொழிவீராயில் இந்தத் தேகத்துக்குத்துன பஞ்செய்தீர் என்றுசொல்லி அக்கந்தையை அவர் கையிறகொடுத்தார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அதை வாங்கிக்கொண்டு ஒரு சூளத்திறசென்று முன்சிறிதழுக்குப்போக்கி வெள்ளாயியில் வைத்து பின் ஒலிக்கப்படுத்தார் அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே நண்பகலொழிந்து பின் பகல்போலத் தோன்றும்படி மேகங்கள் நிறுண்டு ஆகாயவெளி எல்லாம் மறைத்து மழைபெய்தன. அதுகண்டு திருக்குறிப்புத்தொண்டர் சிவபத்தருக்குத் தாம் வாக்குச் செய்ததை நினைந்து இனி நான் யாதுசெய்வேன் என்று கவலைபுற்று வினாவிலே மழைவிடவுங் கூடுமென்று அங்கேதானே நின்றார். அதுவிடவிலே, பின் இரக்காலம் வர திருக்குறிப்புத் தொண்டர் குளரினாலே திருமேனி நெங்குகின்ற சிவபத்தருக்கு நான் செம்மீறும்பிய பணிவிடை ஐயையோ தவறிப்போயிறே என்று கிழே சிவமந்தார். மழைவிடாது சிவபத்தர் சுட்டிய காலமோ நீங்கிற்று, முன்னேய் ஒலித்து வீட்டிலே காற்றினால் உலரும்படி சுட்டிவிட்டே னுமில்லை சிவபத்தருடைய திருமேனி குளரினால் வருந்துமபடி தீங்குசெய்த சிறியேனுக்கு இனி இதுவே செயல் என்று எழுந்தார் வஸ்திரங்களைப் புடைக்கின்ற கற்புறையிலே என்னுடைய தலையைச் சிந்தாமபடி எழுவென் என்றுபோய்க் கற்புறையிலே தம்முடைய சிறைசை எறற ர்வவியாபியாயிவரமசிவனுடைய திருக்கரம் அந்தக் கற்புறையின் பக்கத்திலே தோன்றி அவரைப் பிடித்துக்கொண்டது, ஆகாயத்தினின்று சொரிந்த நீர்மழை நீங்கிப் பூமழை பொழிந்தது. பரமசிவன் உமாதேவியோடு இடபாருடராய்க் காட்சிசொடுத்தார். திருக்குறிப்புத்தொண்டராயுநர் மிகுந்த அன்பினோடு வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றார். பரமசிவன் அவரைநோக்கி, உன்னுடைய பத்திவீணையை மூவுலகத்தார்களுக்கும் தெரிவித்தோம், இனி நீ நம்முடைய உலகத்தையடைந்து பேரின்பம்பெற்று வாழ்ந்திரு என்று திருவருள்புரிந்து சென்றருளினார்.

உ
சிவமயம்.

இருபத்தோராவது சண்டேசுர நாயனார் புராணம்.

வேதமலிசேபஞ்ஞானொசைத்தனவிளங்கிய
சேய்மலைபயிலும்விசாரசன்மர்
கோதனமேம்பவன்கொடுமைபொறுதுதாமே
கொண்டு கிறைமண்ணியின்றென்கரையினீழ்
ருதகியின்மணலிலிங்கத்தான்பாளாட்டத்தாலை
பொறுதவையிட்டுத்தாள்கண்மாளக்
காத்மலர்த்தாமமுயாநாமமுண்டகலமகனும்
புதமருளாற்கைக்கொண்டாரோ.

சொழமண்டலத்திலே நிருச்சேய்ஞானரிலே பிராமணர்குலத்திலே
காசிபகோத்திரத்திலே எச்சதத்தன்என்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அவனு
க்கு அவன் மனைவியாகிய பவித்தனாவயிற்றிலே, விசாரசனும் என்பவர்
ஒருவர் வினாவதாரஞ் செய்தார். அவருக்கு ஐந்துவயதிலே வேதங்களையும்
சைவாகமங்களையும் பூர்வசனமத்து அறிவுதொடர்ச்சியிலே கற்பிப்பார்
இன்றத்தாமே அறியுமறிவு உண்டாயிற்று. தனதையாகள் அவருக்கு
எழுவயசிலே உபநயனச் சடங்குசெய்து தகுந்த ஆசாரியர்களைக்கொண்டு
வேதாத்தியயனம் செய்விப்பிக்கத் தொடங்கினார்கள் அவ்வாசாரியர்கள்வே
தங்களையும் பிறகலைகளையும் ஒதுவித்தற்கு முன்னமே அவ்வாசாருமருக்
குத் தாமே அறிந்துகொள்ளும்படி அமைந்திருக்கின்ற புத்தியின்றிறத்
தைக் கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். பாவியதசையிலே சான்றோர்க்கு
உரிய குணத்தையுடையிருக்கின்ற அவ்வாசாருமர், ஆன்மாக்களாகிய
நாமெல்லோரும் அனாதமலபந்தர் என்பதும் அம்மலசத்தியைக்கெடுத்துஅ
தனலே விளங்காது தடைப்பட்டிருந்த சிவத்துவத்தைவிளங்கும்பொருட்
டுச் சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம்என்கின்ற பஞ்சகிர்த்
தியங்களையும் செய்வாராகிய ஒருபதி உண்டு என்பதும், அப்பதிக்குமுற்றறி
வுடைமை வரம்பிலின்ப முடைமை, இயற்கையுணர்வுடைமைதன்வயலுட
மைவரம்பிலாற்றலுடைமைகுறைவிலாற்றலுடைமைஎன்கின்ற ஆறுகுண
ங்களும் இன்றி அமையாதன என்பதும், அக்குணங்களெல்லாம் உடையபதி
பாமசிவனே என்பதும் அவர் அத்தொழில் இயற்றுகத் தமது அபிஞ்ஞ

தையாகிய சிவசத்தியாலாகும் என்பதும் அதுபற்றி அவ்வீருவனோ நமக்குப் பாமபிதா மாதாக்கள் என்பதும் அதனால் அவர்களிடத்தேயே நாம் அன்பு செய்யவேண்டும் என்பதும் அவ்வன்பை மற்றோர் பிறவியுள் செய்குவமெனின், அதற்குக் கருவியாய்ச் சிறந்துள்ள டும்மானுடப்பிறவி பெறுதற்குரியது என்பதும், அப்படியாகில் இப்பிறவியிற்றானே இன்னுஞ் சிலநாட்சென்றபின்செய்குவமெனின் இப்பிறவியிங்குவதி அரிதற்கரிய தூன்பதும், அங்ஙனமாகையால் அவ்வன்பு செய்தற்கேயன்றி மறநென்றிற்செய்யும் சமயமில்லை என்பதும், அதுசெய்யுமிடத்தும் நமக்கு ஓர் சாமர்த்தியமுள்ள தெனக்கருதி அதனை முன்னிடைது நிருவருளையே முன்னிட்டுகின்ற செய்வவெனமென்பதுமே வேதாசுவாஸி சமஸ்தாஸிங்களாலும் துணியப்படும் மெய்ப்பொருள் என்று சந்தேகவிபரீகமறத் துணிந்து கொண்டார். அந்த யதார்த்தமாகிய துணிவுதோன்றவே அவருக்குச் சிவனிடத்திலே மெய்யன்! கலைதோறும் வளர்வதாயிற்று.

ஓருநாள் அவர் தம்மோடு அத்தியயனம் செய்கின்ற பிள்ளைகளோ பிள்ளைகளிடம் அவ்வூரவர்களுடைய பசுநிராகருடன கூடிச்சென்ற பொழுது ஓர்ந்துப் பசு ஒன்று மேய்ப்பானாகிய இடையனைக் குத்தப்போயிற்று அவ்விடையன் சிறிதும் பாவத்துக்கு அஞ்சாமல் அப்பசுவைக்கோலினால் அடித்தான். சாஸ்திரஞானம் உள்ளபடி கைவந்த விசுவசுருமர் அதுகண்டு மிகுந்தபதைபதைப்போடும் அவன் சம்பந்திற்சென்று தீமைபயத்தலின்றி நன்மையே பயத்தலால் விவேகிகளால் பாவமென்று சிறிதும் இகழ்ப்பாது பெரும்புண்ணியமென நன்கு மறிக்கப்படுகின்ற மகாகோபங்கொண்டு பின்னும் அடியாதபடி அவனைத் தடுத்துநின்ற, பசுக்களின் வரலாற்றையும், அவைதரும் பாஞ்சகவ்வியங்கள் சிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தற்கு உபயோகித்தலையும், சைவசாதனமாகிய விபூதிக்கு மூலம் அவற்றின்சாணமாதலையும் சிந்தித்து, அந்தப் பசுக்களைத் தாமே மேய்க்கும்படி விரும்பி, அவ்விடையனை கோக்கி, இப்பசு நிராண்ய இனி நீ மேய்க்கவேண்டியதில்லை, காளை மேய்ப்பேன் என்றார். இடையன் அதைக்கேட்டுப்பயந்து கும்பிட்டுக்கொண்டு போய்விட்டான். விசுவசுருமா பசுக்களை அவ்வவற்றிற்குரிய நிராமணர்களின் சம்மதிபெற்று நின்றதோறும் மண்ணியாற்றங்கரையில் இருக்கின்ற காடுகளிலும் வயலோரங்களிலும், புல்லுகிற நதிகுக்கும் இடத்திற்கொண்டுபோய், வேண்டுமடும் மேயவிட்டும் தண்ணீருட்டியும் வெய்யிலெறிக்கும்பொழுது கிழகிருக்குமிடங்களிலே செலுத்தியும் நன்றாகக் காப்பாற்றி சமித்துக்கள் ஓடித்துக்கொண்டு அந்தமயனத்துக்கு முன் அந்தத்தப் பசுக்களை அவரவரவிட்டுக்கு ஓடிக்கொண்டுபோய்விட்டு, தம்முடைய விட்டுக்குப்போவார்.

இப்படிச் செய்யுங்காலத்திலே பசுநிலைகளெல்லாம் அழகோடுமிகப் பெருகி, பொசனபானங்களிலே குறைவில்லாமையால் மகிழ்ச்சியடைந்து இரப்பகம் மடிசுரந்து பாலைமிகப்பொழிந்தன. பிராமணர்கள் நித்தியஓமா குதியின் பொருட்டு ஊட்டிருக்கின்ற தங்கள் பசுக்கள் விசாரசருமர் மேய்க் கத்தொடங்கிய பின் முன்னிலும் அதிகமாகக் கறக்கக்காண்னையால்மிகுந்த சந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். பசுக்கள் எல்லாவகை யுபசரிப்பினாலும் அளவிடத் தனிப்பை அடைந்து விட்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற தங்கள் கன்றுகள் பிரிந்தாலும் சிறிதும் வருத்தமுறாதவைகளாகி, மிகுந்த அன் போடு தங்களை மேய்க்கின்ற விசாரசருமர் கற்றாயினும் பிரிவாராகில் அப் பிரிவாறறமல் தாய்போல் உருகி, அவர் சம்பந்திலே சென்று கணைத்துமடிசுரந்து ஒருவர் கறக்காமல் தாமே பால்பொழியும். அதுகண்ட விசாரசருமர் அப்பால் பரமசிவனுக்குத் திருமஞ்சனமார் தகுதியுடைமையை நினைந்தார், கிணைவெ அவருக்குச் சிவார்ச்சனையினிடத்தே அத்தியந்த அபி லாவை நடைபட்டது உடனே அவர் மண்ணியாற்றின் கரையிலிருக்கின்ற ஒருமணற்புறத்திலே ஆத்திமாத்திங்கிழை மணலினிலே ஒரு சிவலிங்கங் குவித்து, கொயிலும் கோபுரமும் மதிலும் வகுத்து, அத்திப்பூமதலியபுஷ்பங்களும்பத்திங்களும் பறித்துப் பூங்கூடையிலிட்டுக் கொண்டுவந்துவைத்துவிட்டு, புதிய குடங்களைத்தெடி வாங்கிக்கொண்டுவந்து கறவைப்பசுக்கள் ஓவ்வொன்றிலிடத்திலும் சென்று முலையைத் தீண்டினர் அவைகள் கணைத்துப் பாலைப்பொழிந்தன. பாலினிலே நிறைவுற்று அக்குடங்களைக் கொண்டுபோய் ஆலயத்திலே வைத்து, பத்திரபுஷ்பங்களால் சுவாமியை அருச்சித்து பாலினால் அபிஷேகஞ்செய்தார், பரமசிவன் அவயிலிங்கத்தினன்று அவ்விசாரசருமர் அன்போடுசெய்யும் அருச்சனையை அங்கீகாரம் செய்தருளினார், விசாரசருமர் சிவபூசைக்கு அங்கமாரிய திருமஞ்சனம்முதலிய பொருள்களுள், கிடைபாதவைகளை மாணசமாகக் கிடைத்தனவாகக்கொண்டு நிறைவுசெய்து விதிப்படி அருச்சித்துவணங்கிவந்தார், பசுக்கள் அபிஷேகத்தின்பொருட்டு அவ்விசாரசருமர்கொண்டுவரும் குடங்கள்கிற மயபாலைச்சொரிந்தும், பிராமணர்க்கும் முன்போலக் குறைவுதீரப் பாலைக் கொடுத்துவந்தன. இப்படி மெடுநாளாகப் பாப்பவர்களுக்கு விளையாட்டுப் போலத்தோன்றுகின்ற சிவார்ச்சனையைச் செய்து வரும்பொழுது, அதைக்கண்ட ஒருவன் அதின் உண்மையை அறியாதவனாகி, அதை அவனுடைய பிராமணர்களுடைய குத்தெறிவிதனால், அவர்கள் அதைச் சபையாருக்குத்தெரிவிக்க, சபையார் எச்சதத்தனை அழைத்து, பிராமணர்கள் ஓமாசூதியின் பொருட்டுப் பால் கறக்கும் பசுக்களை எல்லாம் உம்முடைய புத்திரனாகிய விசாரசருமன் அன்புடனே மேய்ப்பவன்போலக் கொண்டுபோய்ப் பாலைக் கறந்து கிருதாவாக மணலிலே சொரிந்து விளையாடுகின்றான் என்றார்கள்.

எச்சத்தன் அதைக்கேட்டுப் பயந்து, சிறுபிள்ளையாகிய விசாரசுருமன்செய்கின்ற இந்தச் செய்கையை, இதற்குமுன் நான் சிந்தையினும் அறிந்திலேன், அக்குற்றத்தை நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளவெண்டும் என்று குறையிட்டு வணங்கி இனி அவன் அப்படிச் செய்வானென அக்குற்றம் என்மேலதாரும் என்று சொல்லி அச்சபையாரிடத்திலே அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு விட்டுக்குப் போய்விட்டான்.

மற்ற நாட்களையிற் அந்தச் சமாசுபட்டதைச் சோதித்ததன் விரும்பி; விசாரசுருமர் பசுமெய்க்கப் போனபின்பு, அவர் அறியாதபடி அவர்சென்னை சென்றான். விசாரசுருமர் பசுக்களை ஓட்டி மண்ணியாற்றின் மணற்பட்டியிலே கொண்டுபோனதைக் கண்டு, எச்சத்தன் அருகில் இருந்த ஒரு குராமரத்தில் ஏறி, அங்கே நிகழ்வதை அறியும்படி ஒளித்திருந்தான், விசாரசுருமர் ஸகானம்பண்ணி முன்போல மணலினால் கோயிலும் சிவலிங்கமும் செய்து, பத்திரபூஷங்களாப் பரித்துக்கொண்டுவந்து வைத்து, பின்பு பாற்குடங்களைக் கொண்டுவந்து தாவித்து அருச்சுனைக்கு வேண்டியபிறவற்றையும் அமைத்து, மிகுந்த அன்பினால் பூசைத்து ஆரம்பித்து சிவலிங்கத்துக்குப் பத்திரபூஷங்களைச் சீர்த்தி, பாற்குடங்களை எடுத்து அபிஷேகம் பண்ணினார். குராமரத்தில் ஏறியிருந்த எச்சத்தன் அதைக்கண்டுமிருந்தகோபங்கொண்டு, சீக்கிரமாக நெங்கிப்போய்த் தன்மையிலிருக்கின்ற தண்டினால் அவ்விசாரசுருமருடைய முதுகிலே அடித்துக் கொஞ்சொற்களைச்சொல்ல அவருடைய மனம் பூசையிலேயே முழுவதும் பதிந்துகிடந்த படியால் அது அவருக்குப்பலபாடில்லை, பின்னும் எச்சத்தன் கோபங்கொண்டு பலமுறையடிக்க, விசாரசுருமர் அவ்வடியாலாகிய வருத்தத்தோன்றப் பெறுதவராகி, அபிஷேகத் திருத்தொண்டினின்றும் தவறுதிருந்தார்.

அவருடைய உள்ளைப் பற்றியாத எச்சத்தன் பிசுக்காபித்து திருமஞ்சனப் பாற்குடத்தைக் காலினாலே இடறிச்சித்தினான் உடனே விசாரசுருமர் அதைக் கண்டு, அதுசெய்தவன் பிகாவும் பிராமணனும் குருவுமாகிய எச்சத்தனென்பதை அறிந்தும் அவன் செய்தது அபிபாதகமாகிய சிவபாதமாதலால் அவன் காலத்துணிக்கக் கருதித் தமக்குமுன் கிடந்த ஒரு கோலை எடுக்க அகாமமுயலியபிறகு அதினால் அவன் கால்களைவெட்டினார். சிவபூசைக்குவந்த அவன் கால நீக்கினவராகிய விசாரசுருமா முன்போல அருச்சுனைசெய்யப் பரமசிவன் உமாபெயிவொடும் இ. ப. 11195 ராய்த் தோன்றியருளினார். விசாரசுருமர் அதுகண்டு மனங்கனித்து விழுந்துகொண்கரித்தார். பரமசிவன் அவரைத் தம்முடைய திருக்கரங்களினால் எடுத்தார், நீ நம்பொருட்டு உன்னைப்பெற்ற பிதாவை வெட்டினாய் இனி எனக்கு நாமே பிதாவன்று அருளிச்செய்து அவரை அணைத்து அவருடைய சரீரத்

தைத் தடவி உச்சிமோந்தருளினார். சிவனுடைய திருக்கரத்தினாலே தீண்டப்பட்ட அவ்விசாரசருமருடைய திருமேனி சிவமயமாகித் திவ்வியபிரகாசத்தோடு விளங்கிற்று. பரமசிவன் அவரை நோக்கி நாம் நம்முடைய தொண்டர்களுக்கெல்லாம் உன்னைத் தலைவனாக்கி, நாம் ஏற்றுக்கொண்ட அமுதம் பரிவட்டமும் புஷ்பமும் உனக்கே கிடைக்கும்படி சண்டேசுரபதத்தைத் தந்தோம் என்று திருவாய்மலர்ந்து, தம்முடைய சடையிலே தரித்திருக்கின்ற கொன்றைமாலையை எடுத்து அவருக்குச் சூட்டியருளினார். அவ்விசாரசருமர் சமஸ்தரும் ஆரவாரிக்கவும் எவ்விடத்தும் புஷ்பமழை பொழியவும் சிவகணங்கள் பாடியாடிக் களிகூரவும் வேதங்கள் கொவிக்கவும் நானுபேத வாத்தியங்கள் முழங்கவும் சற்சமயமாகிய சைவசமயம் நிலைபெறும்படி பரமசிவனைக் கும்பிட்டு அவராலே தரப்பட்ட சண்டேசுரபதத்தை அடைந்தார். 'எச்சதந்தர் சிவத்துரோகம்செய்தும் சண்டேசுரநாயனராலே தண்டிக்கப்பட்டு அக்குற்றம் நீங்கிச் சுற்றத்துடன் சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

உக-வது - திருநாவுக்கரசு கவாமிகள்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறீரம்பலம்.

நா ன் க ா வ து

திருநின்றசருக்கம்

இருபத்திரண்டாவது

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் புராணம்

போற்றுதிருவாமுரிலுள்ளாண்டொன்மைப்
பொருவில் கொறுக்கையாதிப்புக்கழனான்பான்,
மாற்றருமன்பினிற்றிலதவதியாமாது
வந்துதித்தபின்புமருணீக்கியாருந்
தோற்றியமண்சமயமுதுயாநீங்கத்
துணைவாருடாவந்தகுலேனோயாற்
பாற்றருநீளிடொய்திப்பாடவிபுத்திரத்திற்
பாழியொழித்தரனதிகைப்பதியில்வந்தார்.

வாதுதமக்கையாருளானிலுசாதகி
வண்டமிழானேய்தீர்த்துவாக்கின்மன்னுய
வெந்தபொடிவிடம்வேழம்வேலைநீந்தி
வியன்சூலங்கொடியிடபயவிளங்கசசாகதி
யந்தமிலப்பூதிமகனரவமாற்றி
யருடகாசுபெற்றுமறையடைப்புநீக்கிப்
புந்திமகிழ்தையாற்றி'ற்கயிலைகண்டு
பூம்புகலூராரன்பாதம்பொருந்தினோ.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருவாமுரிலே வேளாளர் குலத்திலே
கொறுக்கையர் குடியிலே புகழனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்மனை
விவார்பெயர் மாதினியார் அம்மாதினியார் வயிற்றிலே திலகவதியார் என்கி

ன்ற புத்தியாபிந்தார். அவர்பிறந்து சிலவருளும் சென்றபின், சைவச்
மயம் அபிவித்தியாகும்படி மருணிக்கியார் எங்கின்ற புத்திரர் அவதரித்
தார். அவருக்குத்தந்தையார் உரியபருவத்திலே வித்தியாரம்பம் செய்வித்
தார் மருணிக்கியார் தந்தையாருக்குப் பெருமகிழ்ச்சியுண்டாகும்படி பலக
லைகளையும் கிரமமாகக்கற்று வல்லராயினர் திலகவந் பாருக்குப் பன்னிரண்
டு வயசு ஆனபொழுது அப்புக்குமனா மரபிற்கு ஓதத மரபினை உடையவ
ரும் சிவபத்தியிலே சிறந்தவரும், பாஜாவிடதகலேசே னுதியுத்தியோகம்
செய்பவரும் ஆகிய கலிப்பகையார் என்பவா அப்புக்குமனாிடத்திலே சில
முதியோர்களை அனுப்பி திலகவதியாருக்கும் தமக்கும் மனம் பேசுவித்தார்
புகழனார் அதற்கு இசைக்கலமகண்டு அம்முதியோர்கள் மீண்டுசென்று
கலிப்பகையாருக்குத் தெரிவித்தார்கள். கலிப்பகையார் தாம் விவாகம்செ
ய்தற்குமுன் தம்முடைய அரசனது ஆளுநரையினிலே பேசுகின்றோமும்
சிலநாளிலே அவன்பகைஞராகிய வுட்தேசத்தரசர் நிரும்புமிடத்தைச் சேர்
ந்து அவர்களோடு கெடுதல் யுத்தம்செய்தார். அங்கு அப்படி நிகழுங்கா
லத்திலே இங்குபுகழனார் தேகவியோகம் அடைந்தார். அப்பொழுது அவ
ர் மனைவியாராய் மரபினியார் சக கமனம்செய்தார் அவர்கள் பிள்ளைகளாகி
ய திலகவதியாரும் மருணிக்கியார் நம், சுற்றத்தார்களோடு மிகமணக்கவில
யுற்று சுற்றத்தாரின் அறிவால் அவமதபெரியோர்கள் ஒருவரையொன்றும்,
தேய் தந்தையாருக்குக் குடி செயல்வேண்டும் அந்நியகம்மங்களை முடித்தா
ர்கள். இங்கே இப்படி சித்தி, அங்கே கலிப்பகையார் யுத்தகலத்திலேதமு
டைய பூதவுடமடைவிட்டுப் புகழுடம்பைப் பெற்றுக்கொண்டார். அந்தச்
சமரசாரம் திலகவதியார் தடைய கவிராதத்தொழிரி பதனாகுபடலாபட அவ
ர் எனனுடைய பிதாமாதாக்கள் எனனை அவருக்கு மணஞ்செய்துகொடுக்
க உடனே மருதமையார் அவையார் அய நகம் உரிய ந ஆதலால், இங்
வுமிகா அவரையோடு இவர்களை என்ன சாவத்துணிகதா. அதுகண்
ட மருணிக்கியார் வகை அகலகவதியாருடைய இரண்டொத்தவாளிலும்
விடுவது அது த, அது உன் எங்கள் பிதாமாதாக்கள் நிறத்தின்னும் உம்
மையே அவராளாபபாவிததுப பூசிக்கலம் எனமன்றே உயிர்வைத்துக்
கொண்டிருக்கின்றேன் அடியேனைத் தனியே கைவிட்டிறப்பிராகில் அடி
யென் உமக்கு முன்னமே நிறத்துவிடுவேன் என்றா. திலகவதியார் அதை
க்கேட்டு, தமரியார் உயிரோடு நக்கலிவண்ணம் எனனும் ஆசையால்தமது
கருத்தைத் தடுத்து உயிர்தாங்கி வேறொருவரையும் விவாகஞ்செய்துகொ
ள்ளாமல் சிவகாருண்ணியம் உன்னவாக்க விட்டிலே தவருசெய்துகொண்
டு இருந்தார்

மருணிக்கியார் யாக்கைநிலையாமையையும், செல்வநிலையாமையையும்
யும் நினைந்து தருமஞ்செய்ய விரும்பி, அன்புடனே திரவியங்களைச் செல

வழித்து, அறச்சாலைகளையும், தண்ணீர்ப்பாத்தாங்களையும் அமைத்தார், சோலைகளை லைப்பித்தார், குளங்களைத் தேர்ந்துவித்தார், விரந்தினரை உபசரித்தார், புலவர்களுக்குக் கனகமாரிபொழித்தார், பிபஞ்ச வாழ்வினது அந்தியத்துவத்தை அறிந்து இவ்வாழ்க்கையிலே புகாமல் எல்லாவற்றையும் துறத்தார். சமஸ்த சமயங்களுள் நாம் சம்மமம் இங் னாய் அந்நியமறிவு அவருக்குத் தலைப்படவில்லை. அவர் பாடலிழிதும் என்றும் நகரத்திற்கென்று சமணர்களுடைய பள்ளியையடைந்து அங்குள்ள சமணர் நுடைய போதனா சக்தியினாலே அவர்களை அனுசரிக்கின்ற ஆருக்த சமயமே முத்தியை அடைதற்குத் தகுந்த பெய்யென்று துணிந்து, அந்தச் சமயத்திலேயே பிவேசித்தார். பிவேசித்ததும் நுணிக்கியார் அந்தச் சமணசமய நூல்கள் எல்லாவற்றையும் கற்று அவைகளிலேமகா பாண்டித்தியம் உடையவராயினார் அதுகண்டசமணர்கள் அவருக்குத் தருமசேனரென்று பெயரிட்டு அவரைத் தங்கள்மதாசாரியராகக்கொண்டுவழிபட்டார்கள். அவர்தம் துணிக்கியாசாமர்த்தியத்தினாலே பௌத்தர்களை வளர்த்து வென்று புகழ்பெற்று ஆருக்த சமயாசாரியர்களுக்கும் சிரேஷ்டராய் இருந்தார், அதுநிந்த.

திருவாழ்மரிலே 1) ந்த நிலகவதியார் சிவனிடத்திலே பத்தி மிகுந்த சிவபுண்ணியங்கள் செய்யவிரும்பி கெடலெங்கிரு வடகரையில் இருக்கின்ற திருவதிகை வீட்டானம் என்னும் திருபதியிற் பிசன்று பரமசிவனை வணங்கி, சிவசின்னங்களைத் தரித்துத் தினந்தோறும் குரியோதயத்துக்கு முன் கோயிலின் உளளும் புறமும் திருவலகிடுதல் கோமயத்தினாலேமெழுகுதல் நக்தவலங்குறிற்சென்று புஷ்பங்களைப் பறித்துக்கொண்டிவந்து, மாலையொடு ந்தச் சுவாமிக்குச் சாத்தங்கொடுத்தல் முதலாகிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்துவந்தார். செய்நுவரும்நாளிலே தம்முடைய தம்பியாராகிய மருணிக்கியார் கபடமார்க்கமாகிய ஆருக்தமுகத்திலே பிவேசித்தநாமைய நினந்து துக்கராகரத்தில் அமிழ்த்தி வீரட டானேசுரனா வணங்கி, சர்வாபிஷ்டவாகடா ! தேவரீர் அடியேனை ஆட்கொள்வா எனப் பசுத்தியமாயில் தவமென்று சொல்லிப் பாயையிடுக்கித் தலைமயினைப் பறித்தெறித்தவிட்டு நின்றனாகொண்ட உண்கின்ற சமணர், ஸ்ரீ பகடமார்க்கமாகிய படுகுழியிலேவிழ்ந்நுள்ளுடைய தமபியைய அறிவினும், துக்கிக்காப்பாற்றியருள வேண்டுமான்னு பலமுறை மண்ணப்பஞ்செய்தார் பரமசிவனிலகவதியாருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி தபேரத்தையிநீ உன மனக்கவலையை ஒழி, உன்னுடைய தம்பி துறக்கியாகிய நாமமை அடையுமபொருட்டு பூவசென்மத்திலே தவஞ்செய்திருக்கின்றான். அந்தத் தவத்தின் அற்பக்குறத்தினாலே அந்நியமத்திலே பிவேசித்தான். இனி அவனைச் சூலைநோயில்வருத்தி ஆட்கொள்வோம் என்று சொல்லிமறைத்தருளினார்.

பரமசிவன் சொல்லியருளியபடியே அவருடைய திருவருளினாலே, தருமசேனருடைய வசித்திலே கொடிய சூலைநோய் உண்டாகிக் குடலைக்

குடைதலுற்றது. அசனல் அவர் வருத்தி நடுக்கமுற்று சமண்பாழியறையி
ல்விழுந்தார். தமக்குக் கைவந்த சமணசமைய மந்திரோச்சாரணத்தால் தடு
க்கவும் அச்சுலோயைத் தடைப்படாமல் மேற்கொண்டது, மேற்கொள்ள
வேசர்ப்பவிஷம் தலைக்கொண்டாற்றோல மயங்கி மூர்ச்சை அடைந்தார்.
அதுகண்ட சமணர் பலர் வந்துகூடி இந்தச் சூலோயைப்போலக் கொடிய
யோய் முன்னொருபாதும்கண்டறியோம இதற்கு யாதுசெய்வோம் என்று
துக்கமுற்று பின் கமண்டலத்தில் இருக்கின்ற ஜலத்தை அபிமந்தித்துக்
குடிப்பித்தார்கள். அதனாலே தணியாமையால், மயிர்பிணிகொண்டு கால
ளவந் தடவினார்கள். அதினாலுந் தணியாமல் சூலோயை முன்னிலும்
அதிகப்பட தருமசேனர் அதைச்சுக்கிலாற்றுவராய்த் துன்பப்பட்டார். ச
மணர்கள் அதுகண்டு ஐயோ, இதற்கு நாமயாதுசெய்வோம் என்று மனங்
கலங்கி, இந்த லோயை நீக்குதற்கு நாம் வல்லமல்லேம் என்று சொல்லிக்
கொண்டு அவரைக் கைவிட்டுப் போயினார்கள். பின் தருமசேனர் தம்மு
டைய சகோதரியாராகிய திலகவதியாரை நினைந்து, அவளை தமக்கு உதவி
செய்ய வல்லர் எனத்துணிந்து தம்முடைய சமாசாரத்தை அவருக்கு உ
ணர்த்தும்பொருட்டு தம்முடைய பாகுகளை அவரிடத்திற்கு அனுப்பினார்.
அப்பாகுகள் திருவதிகையிற் சென்று அத்திலகவதியாரை ஒரு நத்தவனத்
துக்குச் சமீபத்திலே கண்டுவணங்கி, நான் உம்முடைய தம்பியார் ஏவலின
ல்லுவவிடத்துக்கு வந்தேன் என்று சொல்ல திலகவதியார், தம்பியாருக்கு
யாதாயினும் தீங்கு உண்டா என்றார். அதற்கு அவளும், அவர் கொடிய
சூலோயைவிட மிகவருந்துகின்றார். சமணர்கள் எல்லாரும் அந்லோயைத்
தீர்த்தற்கு வன்மையின்மையால், அவரைக்கைவிட்டார்கள். அவர் அதுக
ண்டு என்னோக்கி அந்தச் சமாசாரத்தைச் சகோதரியாராகிய உமக்குத்
தெரிவித்து தாம் உய்யும்நெறியைக் கேட்டுக்கொண்டு இரவிலே தமமிடத்
துக்கு வரும்பொருட்டு என்னை ஏவினார் என்றான். திலகவதியார் பதிகா
கியசமணர்களுடையபள்ளிக்கு என்வாரோன் இதைத் தம்பிக்குச் சொல்லு
என்றார். அதுகேட்பாருகன் மீண்டு தருமசேனரிடத்திற் சென்று, அ
தைத்தெரிவிக்க தருமசேனா இனி இசைற்கு யாது செய்வேன் என்று
சோகித்தார்.

அப்பொழுது சிவனுடைய திருவருள் கூடுதலால் திருநாவுக்கரசு
வாமிகள் இந்தத் துர்ச்சமயமாகிய ஆளுகதமார்க்கப் பிரவேசத்தால் என்
னைவருத்தும் இந்லோய் நீங்கும்படி சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தை அனு
சரிக்கின்ற திலகவதியாருடைய திருவழிகளை அடைவேன் என்று கருதினார்.
அக்கருத்துப் பிடித்தெழுப்ப எழுந்து சமணர்களுடைய ஸ்தானத்தைக்
கடந்து உடுத்த பாவையும் உறியில் உறற கமண்டலத்தையும் மயிர்பிண
ியையும் நீக்கி வஸ்திரத்தரித்து, தமக்குப் பற்றுக்கோடாகக் கைதந்து வரு

கின்றவர்களைப் பற்றிக்கொண்டு, ஒருவரும் காணாதபடி இரவிலே ஆருகை மார்க்கப் பிர்வேசத்தால் தமக்குக் கிடைத்தவைகளில் சூலைநோய் ஒன்று மாத்நிரம் உடன்றொடர திருவதிகையிறசென்று திலகவதியாருடைய திருமடத்தை அடைந்து அவருடைய திருவடிக்கை நமஸ்கரித்து எங்கள் குலத்தார் செய்த தவப்பயனெல்லாம் திரண்டு ஒரு வடிவெடுக்காதபோலும் அம்மே அடியேன் கொடிய சூலைநோயைச் சகிக்கலாற்றுகமையால், உமமையே கதியென்று அடைந்தேன். இனி நான் உய்த்து கடைத்தேறும்வதியை அருளிச்செய்யும் என்றுசொல்லி, பாதத்திலேவிழுந்து அயர்ந்தார். திலகவதியார் தம்பியானாரோக்கி தமக்குச் சொப்பனத்திலே பரமசிவன் அருளிச்செய்தபடி முடித்ததை நினைந்து, மனங்கசிந்துருகி அவரை அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, அறியாமையினாலே பரசமயப் படுகுழியில் விழுந்து கொடுத்தயாதத்தை அனுபவிக்கின்ற தம்பியாரோ எழுந்திரும் என்றார். தம்பியார் சூலைநோயுடனே நடுக்கமுற்று எழுந்து, அஞ்சலிசெய்தார். திலகவதியார் இது பரமசிவனுடைய திருவருளே தம்முடைய திருவடிக்கையடைந்தமேய்மன்பார்களுக்கு இன்னருள்புரியும் அக்கடவுளையேவணங்கி அவருக்கே திருத்தொண்டுசெய்யும் என உபதேசித்தார். உடனே மருணீக்கியார் அவ்வுபதேசத்தை ஏற்றுக்கொண்டு வணங்கிற்றாக, திலகவதியார் திருவருளே நினைந்து அவருக்கு விழுதியைப் பஞ்சாஷ்டத்தை ஒதுக்கொடுத்தார். மருணீக்கியார் மீகுந்த ஆசையோடு வணங்கி, அவ்விழுதியைவாங்கி சரீரமுழுதிலும் அணிந்துகொண்டார்.

திலகவதியார் திருப்பள்ளியெழுச்சியிலே திருவலகும், திருமெழுகுத் தோண்டியும் எடுத்துக்கொண்டு, கோயிலுக்குத் தம்பியானா அழைத்துக்கொண்டுபோனார். மருணீக்கியார் திருவதிகை வீரட்டானே சுரரைப் பிரதட்சினைஞ்செய்து சந்திரானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்ற அவருடைய திருவருளினாலே தமிழ்செய்யுள் பாடும் சக்தி உண்டாகப்பெற்று தம்முடைய சூலைநோய் நீங்கும்பொருட்டும் பிற்காலத்திலே அன்போடு ஒதுகின்ற யாவருடைய துன்பமும் நீங்கும்பொருட்டும், பரமசிவன்மேல் “கடற்றயினவாறு விலக்கிலோ” எனவாறு வாங்கியத்தை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவதிகை வீரட்டானம்-1 ண்-கொல்லி.

தீநீச்சிற்றம்பலம்.

கடற்றயினவாறு விலக்கிலீர் கொடுமைபலசெய்தனநானறியே
ஏற்றாடிக்கேயிரவும்பகலும்பிரியா துவணங்குவனென்பொழுதுங்
தோற்றெனவயிற்றினகம்படியேகுடரோடுதொடக்கமுடக்கியிட
வாற்றெனடியேனதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மாணே.

போர்த்தாயங்கோரணியினீருரிதோல்புறங்காடரங்காட மாடவல்லா
யார்த்தானாக்கன்றனை மால்வரைக்கீழுடர்த்திட்டருள்செய்தவதுநூதாய்
வேர்த்தம்புரண்டும்விழுந்தும்மெழுந்தாலெனவேதனையான்விளக்கிவிடா
யார்த்தார்புனல்சூழ்திகைக்கெழுவியிடாநாத்துறையம்மரணே.

திருச்சிறதம்பலம்.

உடனே சூலைரோய் நீங்கிற்று. அப்பொழுது மருணிக்கியார் தமக்
கு உயிரையும் தந்து முத்தி பெறியையும் தந்த பரமசிவனுடைய திருவரு
ளாகிய கடலில் அமிழ்த்தி, திருமேனி முழுதிலும் உரோமாஞ்சிதங்கொள்
ள, இரண்டு கண் னில்நின்றும் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய நிலத்திலே விழுந்
து புரண்டு சமணசமயப் படுகுழியிலேவிழுந்து எழுமாறு அறியாது மயங்
கியபாவிமென் பரமசிவனுடைய திருவடியை அடைதலாகிய இத்தப் பேரி
ன்பவாழ்வைப் பெறும்படிசெய்த சூலைரோய்க் கு என்னபிரயிபுகாரம்செய்
வேன் என்றார். இப்படி நிகழும்பொழுது கிரட்டானேசுரனுடையதிருவரு
ளினாலும் அற்புத சினமய மதாரமாகிய தேவாப்பிடுகத்தைப் பாடினபடியா
ல், உனக்கு நரவுக்கரசு என்னும் பெயரோ சததலைசங்குளினும் வழங்குக
என்று சுமஸ்தருக்கும் ஒரு வியப்புத் தோன்றும்படி ஒரு அசரீரிவாக்கு
ஆகாயத்திலே தோன்றிற்று அதைக்கேட்டிருநரவுக்கரசுகவாயிகள் பரமசி
வன் இத்தனை பெருமாளாகத் தம்மை நீங்கித்த சிறியேனுக்கு இரப்பொ
ருவாழ்வைத் தந்த ருளினோ என்று களிகூர்ந்து, அத்தன்மையானுரிய இரா
வணனுக்கு அருளிய கருணையின மெய்த்தன்மையை அறிந்துதுதிப்பதை
யே மெற்கொண்டு வணங்கினா. நிருநரவுக்கரசுகவாயிகள் சுமணசமயம்
பொய்மார்க்கம் என்பது யாவருக்கும் புலப்படும்படி சைவசமயத்திலே பிர
வேசித்து அருள்பெற்றபடியால் உலகம் உயர்ந்தது என்றுசொல்லி, திருவ
திகையிலுள்ள சமஸ்தசனங்களுக்கும் களிப்புறார்கள் நிருநரவுக்கரசுகவாயி
கள் மனம் வாக்குக்காயம் என்னும் திரிகாணங்களாலும் நிருத்தொண்டு
செய்யவேண்டுமென என்னும் ஆசை மிகுதலால், சிவசின்னங்களைத் தரித்துக்
கொண்டு நியானமறவுணர்வும் தடையின்றி யெழுகின்ற ஸதுதிருபமாகிய
வாசகமும் உழைவாரப் பணிவிலையும் உடையவராயினார். திலகவதியாரா
தம்முடைய வெண்கோளின்படி பரமசிவந்தம்முடைய தம்மியாரைஆட்
கொண்ட பெருங்கருணைத் திறத்தை 'சின்னத்து'ம்கிழுத்து வணங்கினார்.

இந்தச் சமாசாரத்தைப் பாடலிழத்தில் இருக்கின்ற சமணர்கள்கே
ள்வியுற்று பொறுமைகொண்டு மாறுபட்ட பலசமயங்களையும் வாதிடவென்
று எங்குச்சமயத்தை ஸ்தாபித்த தருமசேனர் தமக்கு வந்த சூலைரோய்
இங்கே ஒருவராலும் நீங்காமையால் உய்யும்பெறியை நாடித் திருவதிகை
பிற்பென்று முன்போலச் சைவத்திலே பிரவேசித்து, அங்கோய் நீங்கி உய்

துவிட்டார். இனி எங்கள் சமயம் அழிந்துபோயிற்று என்று துக்கித்து, தலையும் பிளியுந்தாழ் ஓரிடத்திலே ஒருங்கு கூடினாள். கூடிய சமணர்கள் தருமசேனருக்கு வந்த சூலேநாய் எங்கள் ஒருவராலும் நீங்காமல் சைவ மதப்பிரவேசத்தால் நீங்கிவிட்ட உண்மையை எங்கள் அரசன் அறிந்தாலு கில், எங்கள்மேற் கோபங்கொண்டு தானும் சைவனாகி எங்கள் விருத்தி யையும் தவிர்ப்பான், இனி இதற்கு யாதுசெய்வோம் என்று சொல்கின்ற தங்களுக்குள்ளே ஆலோசித்து, ஒரு சம்பிரதாரண செய்துகொண்டு, பல் லவராஜனுடைய நகரத்திற்கென்று அரண்மனையினுள்ளே புகுத்து, அவ்வ ரசனேநோக்கி எங்கெல்லாருக்குத் தலைவராயிருந்த தருமசேனர், தம்மு டைய சகோதரியாராகிய திலகவதியா சைவசமயத்தில் நிற்கிறபடியால், தாமும் அவாபோலாக விருமபி, தமக்குச் சூலேநாய்வந்ததாகக்காட்டி, அது நம்மாலே தீர்த்திலது என்று அவரிடத்திற்கென்று முன்போலச் சை வசமயத்திலே பிரவேசித்து, நம்முடைய கடவுளை நினைத்தெய்தனர் என் றுசொன்னார்கள். உடனே பல்லவராஜன் கோபங்கொண்டு, இதற்கு யாது செய்வலாம் என்றான். அதுகேட்ட சமணர்கள், உத்தமமாகிய நங்கள் சம யமகிமையைக்கெடுத்து உம்முடைய ஆளுனரையையும் கடந்த அந்தத் த ருமசேனரை நீர் அழைப்பித்துத் தண்டிக்கவேண்டும் என்றார்கள். அப் பொழுது அரசன் மந்திரிமாரை நோக்கி, இம்முனிவர்களார் சுடப்பட்ட தியோனைப் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தான்.

உடனே மந்திரிமார் சேனைகளோடும் புறப்பட்டு திருவதிகையை அ டைந்து, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளிடத்திற்கென்று, எங்கள் அரசன் இன் றைக்கு உம்மை அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி எங்களை அனுப்பினான் வாரும் என்றார்கள். அதுகேட்ட திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பரமசிவன் மேலே “நாமார்க்குங்குடியல்லோம்” என்னும் வாக்கியத்தைமுதலிலுடை யதிருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளினார்.

மறுமொற்றத்திருத்தாண்டகத்தேவாரம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்

நாமார்க்குங்குடியல்லோநமனையஞ்சோநகத்திலிடைப்படோநடலையில்லோம்
எமாப்போம்பணியறியோம்பணியோமலலோமினபடையெநகாளுநதனடம்பலேத்
தாமார்க்குங்குடியல்லாத் தன்மையான சங்கரனற்சங்கவெண்குழையோர்காதிந்
கோமாந்தேநாமென்றுமிளாவாளாயகொய்யமலாசசேஷடியுனையேகுறுகினோம்.

நாவாரநம்பனையேபாடப்பெற்றோநாணறாராநளளாமேவினடபெற்றோம்
ஆவாவென்றெமையான்வரனமராதனயெனொமொறகறிவரியவனலாயநீண்ட
தேவாதிதேவன்சிவனென்னினைதேசாந்திருநதானென்றிசைக்கொன்றேனெவந்துமே
கோவாடிக்குற்றேவலசெய்கென்றாலுங்குணமாகக்கொள்ளோமெண்ணுநதளளோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாம் நீங்கள் அழைத்தபடியே வாக்கடவோம்ல்லேம் என்றார். அது கேட்ட மந்திரிமார்கள் அவ்வா வணங்கிப் பிரார்த்தித்து அழைக்க, அவர் அடியேனுக்குவரும் அபாயங்களுக்கெல்லாம் பரமசிவன் இருக்கிறார் என்று போதற்கு உடன்பட்டார், அவர்கள் அழைத்துக்கொண்டுபோய் அரசன் சமூகத்திற்சென்று அறிவித்தார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு, பக்கத்திலிருந்த சமணர்களைநோக்கி, இனி அவனுக்கு யாதுசெய்வோம் என்றுகேட்க, சமணர்கள் நீற்றறையில் விடவேண்டும் என்றார்கள். அரசன் சமீபத்திலுள்ள பணிவிடைக்காரர்களை நோக்கி, அவனை இவர்கள் சொல்லியபடியே செய்யுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் அந்நாயனரைச் சூட்டினையுடைய நீற்றறையினுள்ளே விட்டுக் கசையைப் பூட்டினார்கள். திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பரமசிவனுடைய திருவடிநிழலைத் தலைக்கொண்டு சிவனடியார்களுக்கு இவ்வுலகத்திலே துன்பம் வருவதுண்டோ என்று அக்கடவுளைத்தியானித்துத் தொழுதுகொண்டு அந்தநீற்றறையினுள்ளே இருந்தார்.

தனிக்குறுந்தொகைத்தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசிவீணையுமாலைமதியும், வீசுதென்றலும்விங்கிளவேனலு
முகவண்டனாபொய்கையும்போன்றதே, யீசனெனதை யிணையடிநீழலே.

விறகிற்றியினபாவிற்படுவெபோன, மறையரின்றனமாணிச்சோதியான்
உறவுகோண்டியர்வுகயிற்றினான, முறுகவாங்கிக்கடையமுன்னிற்குமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்நாயனார் பரமசிவனுடைய திருவடிநீழலாகப் பாவித்த அந்நீற்றறைவினானமும சந்திரனும் தென்றலும் இளவேனிலும் பொய்கையும் போலக் குளிர்ந்தது. எழுநாட் சென்றபின் பல்லவராஜன் சமணர்களை அழைத்து நீற்றறையைத்திறந்து பாருங்கள் என்று சொல்ல அவர்கள் நீற்றறையைத்திறந்து நாயனா யாதொரு ஊனமும் இன்றிக் களிப்புற்றிருத்தலைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து அரசனிடத்திற்சென்று இவன் முன்னே நம்முடைய சமயத்தில் இருந்துசெய்த மந்திரசாதகத்தினாலே வேவாமறபிழைத்துக்கொண்டான். இனி இவனுக்கு நஞ்சு ஊட்டுவதே தரும் என்றார்கள். அரசன் அப்படியே செய்யுங்கள் என்றுசொல்ல அவர்கள் நாயனாருக்கு நஞ்சுகலந்த பாற்சோற்றை உண்ணக்கொடுத்தார்கள். நாயனார் அவர்களுடைய வஞ்சனையை அறிந்து நஞ்சை அமுதாகக்கொண்ட கடவுளுடைய அடியார்களுக்கு நஞ்சும் அமுதாம் என்று நஞ்சுகலந்த அந்தப்பாற்சோற்றை உண்டு இருந்தார். சமணர்கள் அதைக்கண்டு இவனுக்கு நஞ்சு

பெரிய புராணம்.

சும் அமுதமாயிற்று இவ்விடத்திலே இவன் பிழைப்பானாயில் நமக்கெல்லாம் நாகமுண்டாகும் என்று பயந்து அரசனிடத்திற்சென்று நாம்நஞ்சைச் சோற்றிலே கலந்து உண்பித்தும் நம்முடைய சமய நூல்களிலே கற்றுக் கொண்ட மந்திரவளியினாலே பிழைத்துவிட்டான். அவன் இறவாதிருப்பானாகில் எங்கள் உயிரும் உம்முடைய அரசாட்சியும் நீங்குவது திடம் என்றார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு இனி அவனைக் கொல்லுதற்கு உபாயம் யாது என்று கேட்க சமணர்கள் உம்முடைய யானையை அவனுக்கு எதிரே விடுவதே உபாயம் என்றார்கள். அரசனும் அப்படிச் செய்யும்பொருட்டு ஆஞ்ஞாபிக்க, துஷ்டர்களாகிய சைனர்கள் நாயனாருக்கு எதிரேயானையைக்கொண்டுவந்து விட்டார்கள். நாயனா சிறிதும்பயமின்றி, பரமசிவனுடைய திருவழிகளைச் சிந்தித்து அவ்வானையை நோக்கி “சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து” என்னும்வாக்கியத்தை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தை எழுத்து ஒவ்வொரு செய்யுளின் இறுதியிலும் “கெடிலப்புனலு முடையாரொருவர் தமர்நா, மஞ்சவ தியாதொன்றுமில்லை யஞ்சவருவதுமில்லை” என்பதை அமைத்துப்பாடினார்.

திருக்கெடிலவீரட்டானத்தேவாரம் - பண் - காந்தாரம்.

நிருச்சிற்றம்பலம்

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்துஞ்கடாத்திங்கடஞளாமனியும்
வண்ணவரிவையுடையும்வளரும்பவளநிறமு
மண்ணலரணமுரணேறுமகலமவளாயவரவுந்
திண்ணென்கெடிலப்புனலுமுடையாரொருவாதமர்நா
மஞ்சவதியாதொன்றுமில்லை யஞ்சவருவதுமில்லை.

நரம்பெழுதைகள்பிடித்துநங்கைநடுங்கமலையை
யுரங்கெல்லாங்கொண்டெடுத்தானென்பதுமொன்றுமலற
வரங்கன்கொடுத்தருள்செய்வானவளர்பொழில்விரட்டஞ்சூழ்த்து
நிரம்புகெடிலப்புனலுமுடையாரொருவாதமர்நா
மஞ்சவதியாதொன்றுமில்லை யஞ்சவருவதுமில்லை.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

யானையானது அந்நாயனாரை வலஞ்செய்து எதிராக நிலத்திலே காமுந்து இறைஞ்சி எழுந்து அப்புறம்போக அதன்மேலிருக்கின்ற பாகர்கள் அதனை அங்குசத்தினாலேத்திருத்திருப்பி அவனைக் கொல்லவேண்டும் என்கின்ற குறிபுனைப் காட்டினார்கள். அது அப்படிச்செய்யாமல துதிக்கையி

னல் அவர்களை ஏடுத்துவீசிக் கொன்றுவிட்டு வெவ்வேறிடங்களிலுள்ள சமணர்களைத் தேடித்தேடி ஓடி அவர்களைத் தள்ளியிதித்துக் கிழித்தெறிந்து கொன்று அந்நகரத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லாரும் ஈலங்கும்படி அரசனுக்கு ஆகுலத்தை விளைவித்தது. அவ்வாளைக்குத் தப்பிய சமணர்கள் எல்லாரும் மானமழிந்து மயங்கி மனம்வருந்தி அரசனையடைந்து தருமசேனன் எங்கள் சமயதூலாளிலே உற்றுக்கொண்ட மந்திரத்தின் பலத்தினாலே நாங்கள்விட்ட யானையைக்கொண்டே எங்கள் வலிமையைச் சிதைத்தான் என்று சொல்லிப் புலம்பினார்கள், அரசன் கோபங்கொண்டு இனி அவனுக்கு யாதுசெய்யவெண்டும் என்று யோசனைச் சமணர்கள் அவனைக் கல்லோடு சேர்த்துக் கயிற்றினாலேகட்டிக் கடலிலே தள்ளவேண்டும் என்றார்கள் அரசன்கொலைத்தொழில் செய்வோரை நோக்கி தருமசேனனைக் காவலோடு கொண்டு போய் ஒரு கல்லோடுசேர்த்துக் கயிற்றினாலேகட்டி ஒருபடகில் ஏற்றிசமுத்திரத்திலே விழும்படி தள்ளிவிடுங்கள் என்று ஆளுநராயித்தான். கொலைத்தொழில் செய்வோர் அதைக்கேட்டு, சமணர்களும் உடன்கெல்ல, அச்சம் சிறிதுமில்லாத திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைக் கொண்டுபோய், அரசன்சொல்லியபடியே கடலிலே தள்ளிவிட்டுத் திரும்பினார்கள்.

சமுத்திரத்திலே தள்ளிவிடப்பட்ட திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அடியேனுக்கு யாது நிகழ்வும் நிகழுக, அடியேன் சுவாமியை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவேன் என்று நினைந்து, “ஹே நமசிவாய” எனப்பதை முதலிலுடைய நமச்சிவாயப் பதத்தைப் பாடிய நுனிநர்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம் பண்-காந்தாம்.

நீதிச்சிறப்பலம்.

ஹே நமசிவாய நமசிவாய
ஹே நமசிவாய நமசிவாய
ஹே நமசிவாய நமசிவாய
ஹே நமசிவாய நமசிவாய
ஹே நமசிவாய நமசிவாய

ஹே நமசிவாய நமசிவாய
ஹே நமசிவாய நமசிவாய
ஹே நமசிவாய நமசிவாய
ஹே நமசிவாய நமசிவாய
ஹே நமசிவாய நமசிவாய

திருச்சிறப்பலம்.

பெரிய புராணம்.

பின் சமுத்திரத்திலே கல்வானது நாயனார்மேற பக்கத்திலிருக்கத்தெ
ப்பமாய் மிதந்தது. கடடியு கமிற்றே ஆறுதற்பொயிறறு, வருணபகவான்
கல்லேசிவிகையாக அந்நயனாளைத் தாங்கிக்கொண்டு திருப்பாதிரிப்புலியூர்
என்னும சிவஸ்தலத்திலே சேர்த்தான். நாயனார் அந்தத் திருப்பதியினிள்
றும் அரகரவென்னுமோசையுடன தம்மை எதிர்கொண்ட சிவனடியார்க
ளோடு ஆலயத்திறசென்று, சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகங்கள் பாடிக்க
கொண்டு, அங்கே சில நாள் இருந்தார்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் திருவிருத்தம்

நிருச்சிற்றம்பலம்

நன்றானுமாயெனக்கொலையுமாயுட னெருண்டினாய்
மூனருயலகம்படைத்ததுகத்தான்மனததுளகிருக்க
வேனருமையவாககணபன்மீதுட்பாதிரிப்புலியூர்த்
தோன்றாததுணையாயிருந்தனன நன்னடிபாங்கருக்கே.

திருந்தாவமணர்த்திநெறிப்பட்டுத்திகைத்துமுத்தி
தருதாளிணைக்கேசரணம்புருந்தேன்வனையெடுத்த
பொருந்தாவரக்கனுடல்நெறித்தாய்பாதிரிப்புலியூ
ரி நந்தாயடியேனிவிப்பிறவாமைவந்தேன்றுகொளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருவதிகை வீரட்டானேசரனைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்கின்
ற ஆசையினால் அபவிடத்தினின்றும் புறப்பட்டு, திருமானிக்கூழியையும்
திருத்தினை நகரையும் வணங்கிக்கொண்டு திருக்கெடிலநதியைக் கடந்துசெ
ன்றார். அந்நாயனார் சமணர்கள்செய்த இடர்கள் அனைத்தையும் ஜயித்துவ
ருதலைக் கேளவியுற்ற திருவதிகை வாசிகள் சமஸ்தரும் அவ்வூரை மிக
அலங்கரித்து, மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க அவ்வா எதிர்கொண்டு நமஸ
கரித்தார்கள் விழுவியை உத்தாளனம்செய்த திருமேனியையும் தாழவடத்
தையும் சிவனுடைய திருவடிகளை மறவாத சிந்தையையும் ஆனந்தபாஷ்
பம் பொழிகின்ற கண்களையும் திருப்பதிகங்கள் தோன்றுகின்ற திருவாயை
யுமுடைய நாயனார் தம்மை எதிர்கொண்ட சனங்களோடு ஆலயத்திறசெ
ன்று சுவாமியை வணங்கித் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவீரட்டானம் - ஏழைத்திருந்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெற்றிவாகுவிளந்நெங்கலானை
வீரட்டத்தானைவெள்ளேறறினானைப்
பொறியறினானைப்புள்ளியானைப்
பொன்னிறத்தினானைப்புகழ்தக்கானை
யந்தற்கரியசீர்தம்மானனனை
சுதியையமங்கையமந்தானனனை
எற்கெழுவத்தானையிறைறவனனனை
யேழையனுபண்டிசுழந்தவாறே.

தொல்லவான்குழவினைகள்சூழப்போந்து
தூறியெனாறறியேன்கூடராய்நின்று
வல்லையையிர்ஜீர்த்தங்கடிமைக்கொண்ட
வானவர்க்குத்தானவாக்கும்பெருமான்றனனைக்
கொல்லவாய்க்குருந்தொசித்துக்குழலுமுதுங்
கோவலனுநான்முகனுங்கூடியெங்கும்
எல்லகாணபரியானையெம்மானனனை
யேழையனுபண்டிசுழந்தவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாயனார் வீரட்டானேசுரர்மேல் திருப்பதிகங்களைப்பாடிப் பணிசெய்துகொண்டிருக்கும் நாளிலே சமணர்களுடைய தூர்ப்போதனைக்கு இசைந்து தீங்குசெய்துகொண்டிருந்த பல்லவராஜன் அத்திருவதிகையிலேவந்து நாயனாரைவணங்கி சைவசமயத்திலே பிரவேசித்தான் சமணசமயம் பொய்யென்றும் சைவசமயமேமெய்யென்றும் அறிந்துகொண்ட காடவனென்பவனும் பாடலிபுரத்திலிருந்த சமணருடைய பள்ளிகளையும்பாழ்களையும் இடித்து, அவைகளின் கற்களைத் திருவதிகையிலே கொண்டுவந்து, பரமசிவனுக்குக் குணதர வீச்சரம் என்னும் கோயிலைக்கட்டினான். அந்நாடகனிலே திருநாவுக்கரசுகவாயிகள் சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றிற்குசென்றுகவாயிதரிசனம்செய்து திருப்பதிகம்பாடவிரும்பி, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திருவெண்ணையல்லூர் திருவாமாத்தூர் திருக்கோவலூர் முதலியதிருப்பதிகளை வணங்கிப் பதிகம்பாடிக்கொண்டு, பெண்ணுடகத்திற்கென்று திருத்துங்கானை மாடமென்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து, கவாயியை வணங்கி, கவாயீ! அடியேன் இழிவினையுடைய சமணசமயத் தொடக்குண்டு வருந்திய இத்தேகத்துடனே உயிர்வாழ்தற்குத் தரியேன் தரிக்கும்பொருட

மத் தேவரீருடைய இலச்சினையாகிய சூலத்தையும் இடபத்தையும், என்
மேற் பொறித்தருளவேண்டும் என்னுமகருத்தால் ஒருதிருப்பதிகம் பாடி-
யருளினார்.

திருத்தூங்கானைமாடம்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னுந்திருவடிக்கொன்றுண்டுவிண்ணப்பம்போற்றிசெய்யு
மென்னுவிசைப்பதற்கிச்சையுண்டேவிருங்கூற்றங்கல
மின்னொழுவிசைச்சூலமென்மேற்பொறிமேவுகொண்டற்
றுன்னுக்கடந்தையுட்கீங்கானைமாடச்சுடர்க்கொழுந்தே.

கடவுத்திகிரிகடவாதொழியக்கயிலையுற்றன்
படவுத்திருவீரலொன்றுவைத்தாம்பனிமால்வரைபோ
லிபம்பொறித்தென்னையேன்றுகொள்ளாயிருஞ்சோலைதிங்கள்
தடவுங்கடந்தையுட்கீங்கானைமாடத்தெத்தத்துவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உடனே பரமசிவனுடைய திருவருளினால் ஒருசிவபூதம் மற்றொரு
ருவருக்கும் தெரியாதபடி அவ்வாக்கிருடைய தோளிலே சூலக்குறியையு
ம்இடபக்குறியையும் பொறித்தது. நாயனா தமமுடைய தோளிலேபொறி
க்கப்பட்ட இலச்சினைகளைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து, திருவருளைநினைத்தீ கண்
ணீர் சொரியவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்தார் அவர் அந்தஸ்தலத்தில் இரு
க்கின்ற நாளிலே திருவரத்துறைக்கும் திருமுதுகுன்றுக்கும்போய் சுவா
மிதரிசனம்செய்து பதிகம்பாடி, நிவாவென்னும் நதிக்கரையின் வழியாகந
டந்து சிதம்பரத்திலே சென்று, கனகசபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செ
ய்தருளுகின்ற சபாநாயகரைத் தரிசித்து விழுந்து நமஸ்கரித்தீ எழுந்து
இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேலேநிக்குவிட'இரண்டு கண்ணில் நின்றும'ஆன
ந்தபாஷ்பஞ்சொரிய அக்கினியிற்பட்ட வெண்ணெய்போல மனங்கசிந்து
ருக என்று வந்தாய் என்னுந் திருக்குறிப்போடு திருத்தஞ்செய்கின்ற சுவா
மியுடைய திருநயனத்தினின்றும் பொழிகின்ற திருவருளாலாகிய ஆனந்த
மேலீட்டினாலே திருப்பதிகங்கள் பாடினார், அவர் சுவாமி தரிசனம்பண்ணி
உழைவாரப்பணி செய்துகொண்டு சிலநாள் அங்கே இருந்தார்.

கோயிற்றிருநேரிசை.

நீருச்சிறம்பலம்.

பத்தனுய்ப்பாடமாட்டேன்பரமனேபரமயோகி
யெத்தினுற்பத்திசெய்கேனென்னைநயிசழவேண்டா
முத்தனேழுதல்வாதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
வத்தாவின்னுட்காண்பாணடியனென்வந்தவாதே

மண்ணிண்டமாலவனும்மலர்மிசைமன்னினானும்
விண்ணுண்டதிருவுருவம்விரும்பினர்காணமாட்டார்
கண்ணுண்டதிருவெமிக்கல்லலைச்சிறம்பலத்தே
பண்ணுண்டபாடலொடும்பரமரீயாமோறே.

திருச்சிறம்பலம்.

இத்திருப்பதிகத்தைப்பாடி மாணிக்கங்களின் சோதிநிறைந்த முன்
ற்றிலிடத்தும் உயர்ந்த கொடிகளாடுகின்ற அழகியதோர்கள் சிறைநகரீதி
யினிடத்தும் தன்னுட்குமோன நெடுப்பணிகளாச செய்கின்றவராகி திருப்
பதிகங்களையும் பாடித்தொழிய யுடையவராகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்
மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு “அனனம்பா லிக்கு” மென்னு முதலையுடைய
திருநக்சுறுத்தொகை பாடியருளினார்

கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை

நீருச்சிறம்பலம்

அனனம்பா லிக்குத்தல்லைச்சிறம்பலம்
பொன்னம்பாலிக்குமென்னுமிப்பூமிசை
பென்னம்பாலிக்குமாறுகொண்டனாற்ற
வினனம்பாலிக்குமாவியுறவியே

மதுரவாய்பொழிமங்கைகையொப்பங்கினன
சதுவனசிறம்பலவன்றிருமலை
யதிரவார்த்தெடுத்தான்முடிபத்திற
மிதிகொளசேவடிசென்றனைநதுய்மினே.

திருச்சிறம்பலம்.

பின்பு அங்ஙனம் பொருந்திய பணிவிடைகளைச் செய்துவாழுநாளில்
திருவேட்களத்துக்குச் சென்று விடைக்கொடியையுடைய பரமசிவத்தை
ப்பாடிவணங்கி நீலோற்பலம் போன்ற கண்டத்தையுடைய கடவுள்வாழு
கின்ற திருக்கழிப்பாலை யென்னுந் திருப்பதியையடைந்துசுவாமிதரிசனஞ்
செய்து வணங்கி “வணபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந் தானவனே யென்
கின்ற” என்றெடுத்தித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

கெளரியபுராணம்

திருக்கழிப்பாலை - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வனபவள்வாய்திறந்துவான்வர்க்குந்தானவனையென்கின்றாளாற்
சினபவளத்திரடோண்மேற்சேர்ந்திலங்குவெண்ணீற்றனென்கின்றாளா
லனபவளமேசுலையோடப்பாலைக்கப்பாலானென்கின்றாளாற்
கணபவளஞ்சிந்துங்கழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள் கொலோ.

அடர்ப்பரியவிராவணனையருவரைக்கிழடாத்தவனையென்கின்றாளாற்
சுடர்ப்பெரியதிருமேனிச்சுண்ணவெண்ணீற்றவனையென்கின்றாளாற்
மடர்ப்பெரியவானிண்கிழறநால்வர்க்கன்றுரைத்தானென்கின்றாளாற்
கடற்கருவிசூழ்ந்தகழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள் கொலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருக்கழிப்பாலையென்னும் திருப்பதியைவிட்டு மீண்டு வழிக்
கொண்டு வரும்போது நினைப்பவர்களது மனத்தைக்கோயிலாகக்கொண்ட
ருளும் அம்பலத்தின்கண் நெழூர்தருளிய நிருத்தனூரை நினைத்தனையாம்
பொழுதுமறந்துய்வனோவெனப்பாடிக்கொண்டு சிதம்பரத்தை யடைந்தார்

கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பனைக்கைமும்மதவேழமுரித்தவ, நினைப்பவர்மனங்கோயிலாகக்கொண்டவ
னைத்துமவேடவமாமம்பலக்கதனைத், நினைத்தனைப்பொழுதுமறந்துயவனோ.

சங்குமால்வரைவேந்தலுற்றான்சிரம, வீங்குவிமமுறஞ்ஞறியதாளினுன
தேங்குநீவயல்குழ்திலைக்கதனைப், பாங்கிலாததொண்டனென்மறந்துயவனோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அடியவருக் கெளரியவனும் தன்னுள்ளத்தைவிட்டு நீங்காத
வனுமாகிய சபாபதியை அரியானையென்றெடுத்து நிருத்தாண்டகச் செந்
தமிழ்பாடி அவரைப்பணிந்து அங்கு சிலாளிநுந்தார்.

கோயிற்பெரிய திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியானையந்தணாதஞ்சிந்தையானையருமறையினகத்தானையுணவையாகருந்
தெரியாததத்துவனைத்தேனைப்பாலுத்திகழொளியைத்தேவர்கடங்கோனென்றை
தரியானைநின்றுநினைக்கலைக்காற்றைக்களைக்கலைக்குவனாயைக்கலைத்தறிந்து
கெளரியானைப்பெரும்புற்றப்புவிழுநனைப்பேசாதநுநெல்லாமபிறவாநானே.

காரொளியதிருமேனிச்செங்கண் மாலுங்கடிக்கமலத்திருந்தயனுக்காணவண்ணஞ்
சொளியதழற்பிழம்பாயநின்றதொல்லித்திகழொளியைச்சுநின்றதநீண்டககத்தீர்த்தும்
எொளியையிருநிலனுவிசும்புவிண்ணுமேழுலகுங்கட்டந்தண்டத்தப்பாநின்ற
பெரொளியைப்பெரும்பற்றப்புவியூராணப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாடநாளே.

திருச்சிறம்பலம்.

அதன்பின் செஞ்சடைக்கதறைய முறறத் தினகிலா வெறிக்குமென்
னாகு சிறந்த வளமைபொருந்திய தமிழ்மாலையை யாவருக்கும் அநிசயமு
ண்டாகும்படி பாடி அன்புடனே மனமுருகக் கண்களினின்றும் ஆகத்தீர்
பொதிய நயிபாத திருப்பணிகளைச்செய்து இருக்குளையில்.

கோயிறறிரு நேரிசை.

திருச்சிறம்பலம்.

செஞ்சடைக்கதறைய முறறத்தினகிலாவெறிக்குருவென்னி
ருசடைக்கண்ணனாகக் கணலாதவையா
மஞ்சடைச்சேலைத்தலைமல்குசிறம்பலத்தே
துஞ்சடையிருங்கிடையததுளங்கொரியாடுமாறே.

மதியிலாவகைனாடி மாமலையெடுக்கோக்கி
செய்யன்செருவெனரியதுன்றிநீடும்பொழில்களகுழங்க
மதியன்செய்திலைதன்னுணைமல்குசிறம்பலத்தே
யத்சயம்பொலசின்மேயனலெரியாடுமாறே.

திருச்சிறம்பலம்.

ஐருவன் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சீர்காழியிலே பாமசிவனதுதிரு
வருளினால் உமாதேவி ஞானப்பாலை ஊட்ட உண்டு வெதாரத்தங்களைத் த
மிழிலே த்வாபமாகப் பாடியருளுகின்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவா
மிகளுடைய மகிமையை அடியார்களசொல்ல, கேள்வியுற்று, அவருடைய
திருவாழ்கை வணங்கல்வேண்டும் என்னும் ஆசை மிகுதியினால் சபாநாயக
ரைத்தொழுது அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு புறப்பாட்டு திருவிதியிலே அங்
கப் பித்தகிணஞ்செய்து அத் 'திருப்பதியின்' எல்லையைக்கடந்து, திருநா
ரையூரைப் பணிந்து பாடி சீர்காழிக்குச் சம்பித்தார். திருஞானசம்பந்தமூ
ராததி சுவாமிகள் சீர்காழிக்குத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் வருதலைக்கேள்வி
யுற்று, அதனியந்த ஆசையோடு அடியார்கள் பக்கத்திலேகுழி அவரை எதி
ரவெய்ண்டார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமி
களுடைய திருவாடாளிலே வீழுந்துமஸ்கரிக்க, அவர் தம்முடைய திருக்க
ரங்களினால் இவருடைய திருக்கரங்களைப் பிடித்து எடுத்து தாழும் அஞ்ச

விசெய்து, அப்போ என்றார் அதற்குத் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அடியேன் என்றார் அவ்விருவரும் தங்கள் ஒருவரை ஒருவர் காணப்பெற்றதனால் மிக மனமகிழ்ந்து, ஆலயத்திற்கென்று சுவாமியை வலங்கொண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்தார்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அப்பமூர்த்தியைநோக்கி அப்போ உம்முடைய சுவாமியைப் பாடுகின்றனார்களே, இவர்பதிகம்பாடி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடையதிருடத்திற்கென்று அவரோடு அளவளாவிப் பலநாள் இருந்தார்.

திருக்கழுமலம்-திருவிருத்தம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

பார்கொண்டொழிக்கடல் கொண்டஞான்று தின்பாதமெல்லா
நிலைத்துள்ளினமென்கொண்டென்பாரளிர் மதியங்
கால்கொண்ட வண்கைச் சடைவிரித்தாடுங்கழுமலவர்க்
களன்றிமற்றுமுண்டோவெந்தணுழியகவிடமே.

கரையார்கடல்சூழிலங்கையாகோன்றன்முடிசிதறத்
துலையாமலரடி யுனறவமுள்ளம்விரித்ததுத்
தலையாப் பகிடந்துயிர்தானறங்கழுமலங்காண்பதறகே
மலையாப்பரிசிவைபோலுந்தமையாள்வனவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒருநாள் இவர் சோழ மண்டலத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்கள் எல்லாவற்றையும் வணங்கவேண்டும் என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தோன்றிய ஆசையைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்து அவரோடும் திருக்கோலங்காவிறகுச செனது சுவாமிதரிசனம் புண்ணினார். திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அவனிடத்தினின்றும் மீண்டருளினார், அப்பமூர்த்தி கருப்பறிய லூர்-புன்கூர்-நீரோ-குறுக்கை-நின்றைமூர் - ரளிபள்ளி முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு காவேரியாற்றின் இருகாவழியாகவும் சென்று செம்பொன் பள்ளி-மயிலாடுதுறை - துருத்திவேள்கிக்குடி-எதிர்கொள்பாடி-திருவாவடுதுறை இத்தலங்களை யடைந்து யானையுந்தேனென்று அளவற திருத்தாண்டக மருளிசெய்து பின்னுத் திருக்குறுத் தொகையும் நேரிசையும் சந்தவிருத்தங்களும் ஆகிய வெவ்வேறு பதிகங்கள்பாடி மிகுந்த அன்பினோடு பூமியிலுள்ளார் பரவ அவ்விடத்துப்பல நாடடங்கி கைத்தொண்டு செய்து இருந்தார்.

திருவாவடுதுறை திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பனைநால்வதங்கரைகண்டானை
ஞானப்பெருங்கடலைன்மைதன்னை
கம்பனைக்கல்லாநிருத்தான்மன்னைக்
கற்பகமாயடி யார்கட்கருள்செய்வானை
செம்பொன்னைப்பவளத்தைத்திராநுமுத்தைக்
தீங்களைஞாயிறுநைததீயைநீரை
யம்பொன்னையாவடுதண்டுமையுண்மேய
வெனடியெயாடியெனலென்துயங்க்தென.

தரித்தானைத்தன்கு னஞ்சுண்டான்மன்னைத்தன்குன்றன்
பெருவெள்ளிதகர்த்தான்மன்னைபு
பிரித்தானைப்பிறைதவழபெருசுடையினனைப்
பெருவலியால்மலையெடுத்தவரக்கன்றன்னை
கெரித்தானைவேலைபாள்பாகத்தானை
நீசனேனுடலுறுமெயானதீர
வரித்தானையாவடுதண்டுமையுண்மேய
வானடியெயாடியெனலென்துயங்க்தென.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருவிடைமருதூர் திருநாசிராமம் பழையானா என்கின்றதை
லங்களைப் பணிந்து பாடி, திருச்சிற்றம்பலத்தலைதலுடைந்தார் அங்கே “கோ
வாய்முருகியடுதிறக்கூற்றங் குமைப்பதன்முன், பூவாடிச்சுவடை
ன்மேறெயோமத்தனைவ” என்று பதமபாடவும், பாமசிவன ஸ்ரீரங்கு
வா என்று அருளிச்செய்தார்.

திருச்சத்திமுற்றம் திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவாய்முருகியடுதிறக்கூற்றங்குமைப்பதன்முன்
பூவாடிச்சுவடைன்மேறெயோமத்தலைவோகவிழன்
மூவாமுழுப்பழிமுடுங்கண்டாய்முழங்குந்தழைக்கைத்
தெவாதிருச்சத்திமுற்றத்துமையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

பொறித்தேரர்க்கன்பொருப்பெடுப்புற்றவன்பொன்முடிதோ
ளிற்றத்தாளொருவா லுன்னிட்டலறவிங்கியொள்வாள்
குறித்தேகொடுத்தாய்கொடியேன்செய்குற்றக்கொடுவினநோய்
செறுத்தாய்திருச்சத்திமுற்றத்துமையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பமூர்த்தி திருநல்லூரிலே பென்று சுவாமியை வணங்கி எழுந்தார். எழும்பொழுது சுவாமி உன்னுடைய நிலைப்பை முடிக்கின்றோம் என்று சொல்லி, தம்முடைய திருவடிகளை அவசிரசினமேலே சூட்டினார். அப்பமூர்த்தி “நனைநதனைய திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தாரா நல்லாரெம்பெருமானார் நல்லவாறே” என்னும் திருத்தாண்டகம் பாடிய ரளிஞா. இன்னும் திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு, சிலநாள் அங்கி நகரா இருக்கும் நாட்களிலே கருநாவூர் திருவாரூர் திருப்பாலைத்துறை முதலாகிய ஸதலங்களுக்கும்பொய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டுதிருநல்லூருக்குத்திரும்பிவிடுவார்.

திருநல வூர்த்திருத்தாண்டகம்

கிருச்சிற்றம்பலம்

நிலைத் தருகுமடி யாலையை வைத்தாரா
நிலைமேலினையெனக் கவையத்தார்
சினக் தருகுதளிற்றரிவைப்பொலவவைத்தார்
செழுமதியி னறளிவைத்தாசிறத்துவாடு
சினத்துறுமிமணிமகுடத்தெருதனற
வினமலர்சன் பொதவிழைதாமருவாய்ப்பிடுக்கி
ரனைநதனைய திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தார்
நல்லாரெம்பெருமானார் நல்லவாறே.

புலங்கிளரும்வருநிலைகளேழும்வைத்தார்
குருமணிகேசாமலைவைத்தாரமலையைக்கையா
ஹங்கிளர்வெடுதவனடேருண்டமுடி யுறொவ
வொருவிவா ஹுறவைச்சாரிவைவா வென்று
புலம்புதலுமருளொடுபொர்வாரும்வைத்தார்
புகழவைத்தார்புரித்தாளாகொள்ளவைத்தார்
புலங்கிளத்திருவடியென்றலைமேல் வைத்தார்
நல்லாரெம்பெருமானார் நல்லவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலாட சென்றபின், அப்பமூர்த்தி திருநல்லூரினின்று நீங்கி, திருப்பழனத்தை வணங்கிக்கொண்டு, திங்களுரின் வழியாகச்சென்றார். செல்லும்பொழுது, அவ்வூரிலே அப்பதிநாமனார் என்பவர் தம்முடைய புத்திரர்களுக்குத் திருநாவக்கரசு என்னும் பெயரைத்தரித்ததும், தம்முடைய அன்னசத்திரம் வின்று குளம் தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியவற்றிலும் தனித்தனியே இது திருநாவக்கரசு சுவாமிகளுடைய என்றுதிட்டியும், இருத்தலை

க்கேள்வியுற்று, அவருடைய வீட்டுக்குச்சென்றார். அப்பூதிநாயனார் அப்பமூர்த்தியைத் தம்முடைய மனைவியார் புத்திரர் முதலாயினாரோடும் அவளாவணங்கி, அங்கே திருவமுது செய்யும்படி பிரார்த்தித்து, அதற்கு இவர்தான் பட்டதுகண்டு, அமுது சமைப்பித்து திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயர்பெற்ற தம்முடைய புத்திரானோக்கித் தொடத்திற்சென்று வாழைக்குருத்து அரிந்துகொண்டுவா என்று சொல்லியனுப்பினார். அவர்விரைந்து வாழைக்குருத்து அரியப்புகுத்தபொழுது, ஒருபாம்பு அவரைத் தீண்டிற்று. அதை அவர் பேணாமல் அப்பமூர்த்தி திருவமுதுசெய்யும்படி குருத்தை அரிந்துகொண்டு, விரைவிலே திரும்பிவந்துவிஷம் தலைக்கொள்கையால் மயக்கமடைந்து, வாழைக்குருத்தைத் தம்முடைய தாயாராகையிலே கொடுத்துவிட்டுத் தம்மைச் சர்ப்பந்திண்டினதைச் சொல்லிக்கொண்டு, கீழே விழுந்து இறந்தார். அதுகண்டு அப்பூதிநாயனாரும் அவர்மனைவியாரும் ஐயோ றினி நாயனார் அமுதுசெய்யவே என்று துக்கித்து, சுவத்தைமறைத்துவைத்து சிற்தும் தடுமாற்றம் இன்றி அப்பமூர்த்தியிடத்திற்சென்று, சுவாமி எழுந்தவந்து அமுதுசெய்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அப்பமூர்த்தி அங்கிருந்த உண்மையைத் திருவருளினால் அறிந்துகொண்டு அவர்களுடைய அன்பைநினைந்து அருள்சுரந்து, சுவததைச் சிவாலயத்தின்புன கொணர்ந்தது “ஒன்றுகொலாம்,, என்கின்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

விஷந்தீர்த்ததிருபாதிசும-பண்-இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றுகொலாமவர்சிறையுயாவொ
யொனதுகொலாமுய நம்மதிருபுவ
ரொன்றுகொலாமிடுவெண்டுகையது
வொன்றுகொலாமவருவதுதானே.

பததுகொலாமவாபாம்பின்கண்பாம்பினபல்
பத்துக்கொலாமெயிறுநெரிநதுக்கண
பததுகொலாமவர்காயபபடானறலை
பத்துக்கொலாமடியாரெயாகைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே அப்புத்திரர் உணர்வுபெற்று, எழுந்தார். அப்பூதிநாயனார், தம்முடைய புத்திரர் பிழைத்ததைக்கண்டும், அதைக்குறித்துச் சந்தோஷியாமல் அப்பமூர்த்தி அமுதுசெய்யாதிருந்தமையைக் குறித்துத் துக்கித்து

வருந்தினார். அவ்வருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு, அப்பமூர்த்தி அவருடைய ஹீட்டிற்சென்று அமுதுசெய்து அங்கே இருந்தார். சிலநாட்களின் பின் திங்களுரினின்றும் நீங்கி, திருப்பழனத்திற்குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து அப்பூதிநாயனாச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பழனம்-பண்-தக்கராகம்.

நீருச்சிறம்பலம்.

சொனமலைபயில்கின்ற குயிலினங்கள் சொல்லீரோ
பன்மலைவரிவண்டுபண்மிழறும்பழனத்தான்
முன்மலை எகுதிங்கள் முகிழவினங்குமுடிச்சென்னிப்
பொன்மலைமார்பனென்புதுரல முண்டிசுழவாடு.

வஞ்சித்தென்வளைகவர்ந்தான்வாரானையரிடினும்
பருசிக்காறசிறகன்னம்பரந்தார்க்குமபழனத்தா
னஞ்சிப்போய்க்கவிமெனியவழலோம்புப்பூதி
குஞ்சிப்பூவாய்நின்றசெவடியாய்கோடியையே.

நீருச்சிறம்பலம்.

அங்கே இருக்கும்நாளிலே, திருச்சோற்றுத் துறைமுதலாகிய ஸ்தலங்களுக்கும்பொய் வருவா வெகுநாட்களின் பின், திருநல்லூருக்குச்சென்று சிலநாள் அங்கேவசித்து, பின் திருவாருக்குப் போகக்கருதி, அத்தனை நீங்கி பழையாறை வலஞ்சுழி திருக்குடமூக்கு கும்பகோணம்நல்லூர்திருச்சேறைக்குடவாயில் நடைபூர்த்திநுவாஞ்சியம் பெருவேளூர் என்கின்ற ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாருரை அடைந்தபோது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாருரில் வந்ததைக் கேள்வியுற்ற அவ்வுரினுள்ள அடியார்கள் வீதிகளையும் மாடமாளிகைகளையும் அலங்கரித்து சமணர்களுடைய மாயையையெகட்டி கடலில் கல்லே மிதப்பாகவந்தவர் வந்தாரென்னுங்கனிப்பால அளவற்ற தொண்டர்கள் மதிமுறத்திறசென் நெதிர்கொண்டு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை வணங்கிதிருப்பதியினுள் அழைத்துவந்தபோது திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

விருவாருத் திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலம்பலம்பாவருகுண்டர்முன்னேகமக்குண்கொலோ
வலம்பலம்பாவருதண்புனலாருவீச்சடையான்
சிலம்பலம்பாவருசெவடியான்நிருமலட்டானம்
புலம்பலம்பாவருதொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே.

குற்றமுடையவமணர் திறமதுகையகன்றித்
குற்றமருஞ்செய்துய்யப்பிபந்தேனுக்குமுண்கொலோ
மற்பொலிதொளாவிவலணன்றன்வலிவாட்டுவித்த
பொற்குமலானடித்தொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே.

திருச்சிறுதம்பலம்.

அதன்பின்பு தன்னைச் சூழ்ந்து வருகின்ற திருத்தொண்டர்களுளோடு
தோனாவாயிலையடைந்து தேவாசிரியன் முன்வந்து வணங்கி, ஆலயத்துட்
புகுந்து புறப்பட்டங்கொண்ட கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கி தேவம் புளகாங்
கிதமாகக் கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிய திருமுலட்டானதைத் துதித்
துத் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவாருப்பொற்றித் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றவர்களுண்ணுங்கனியெப்போற்றிசமுடடைத்தார்செல்லுங்கதியெப்போற்றி
யற்றவர்கட்காரமுதமாண்போற்றியிலலறுத்தடிமேனையாண்டாய்போற்றி
மற்றொருவரொப்பிலைக்கார்போற்றிவானவர்களைப்போற்றியருந்தேபோற்றி
செற்றவர்தம்புரமெரித்தகிவனேபோற்றிதிருமுலட்டானனைப்போற்றிப்போற்றி

பிரமன்றன்சிரமரித்தபெரியாய்போற்றிபெண்ணுருவோடானுருவாய்கின்றாய்போற்
கரநாண்குமுக்கண்ணுமுடையாய்போற்றிகாதலிப்பார்க்காற்றவெரியாய்போற்றி [நி
யருமத்தேவாக்களைசேபோற்றியன்றரசுகளென்னுள்குதானந்தானஞ்
சிரசெரித்தசேவகளைப்போற்றிப்போற்றிதிருமுலட்டானனைப்போற்றிப்போற்றி.

திருச்சிறுதம்பலம்

பின்பு தூண்டதலில்லா விளக்கையொத்த சொடுஸ்வரூபனாகிய கட
வுண்முன்னன்று “காண்டலே கருத்தாயின” வென்னுத் திருப்பதிகத்தைப்
பாடி மனமுருகி ஆலயத்தை வலம்பவந்து வணங்கி அன்புபொருந்திய மன
த்தோடு திருவாயிலின் புறத்து வந்தார்.

திருவாரூர்-பண்-சோமராம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காண்டலேகருத்தாய்நினைந்திருந்தேன்மகமபுருத்தாய்கழலடி
பூண்டுகொண்டொழிந்தொப்புறம்பொயினுலையையா
வீண்டுமாடங்கண்ணீண்டமானிவைமேலெழுக்கொடிவானிளமதி
தீண்டிவந்துலவுத்திருவாரூரம்மானே.

நாடினார்கமலம்மலையினாடிவானியனாலங்கேண்டவ

னாடிக்காணமாட்டாததழலாயம்பலானே.

பாடுவார்பணிவார்பல்லாண்டுகூறுபுத்தர்கள்சித்தத்தளப்புக்குத்
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்திருவாரூரம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவந்த மானிக்கமலனிகளே ஒளி சூழ்ந்த திருவாரூரின் முன்வந்த
து “கொய்யுலாமலர்ச்சொலைக் குயில்கூவ மயிலாறுமாறலாக், கையினு
ற்றொழாதே முன் கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த களவனென்னு” திருப்பதி
க மருள்செயது அங்கிருந்தனர்.

திருவாரூர்ப் பழமொழிபுத்துணை-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்யெலாம் வெண்ணீறுசண்ணித்தமெய்யான்றொழாத்த
யுய்யலாமென்றெண்ணியுமிதுக்கியுதித்ததுள்ளம்விட்டுக்
கொய்யுலாமலர்ச்சொலைக்குயில்கூவமயிலாறுமாறலாக்
கையினுற்றொழாதொழிந்துகனியிருக்கக்காய்கவர்ந்தகன்வனெனே.

மறுத்தானோர்வல்லரக்கனீலாந்துபுடியினொடுதொளுந்தாளுந்நன்றை
மிறுத்தானையெழின்முளரிந்தவிசின்மிசையி நத்தானநன்மலையிலொ
யறுத்தானையாருரிலம்மாலையாலாருந்நன்மலையிலொ
கறுத்தானைக்கருதாதெருமபிருக்கவி நம்புகடித்தெய்த்தவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு மழைபெய்யும் மாநிலைவாணி பெருகின்ற கண்ணீரும், தம
து மதுரவாயினுள்பாடுகின்ற லீனிய தமிழ்மலைகமலம் வுள்ளது திருவ
டியிலே பற்றியமணமும் உழவார்பலையுந், தாமராகி நெருங்கிப்பணிசெ
ய்து வணங்கி புற்றிடங்கொண்டாக், காலங்கடையும் தரிசித்து, “பாடி
ளம்பூதத்தினு” என்னும் பாதுகழலான பல்பதுக்கங்கோர்பாடி அன்பினு
வருகிச செல்வாராயினா.

திருவாரூர்-பண்-காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடிளமழ்தத்தினும்பவளச்செவவாய்வண்ணகதானுங்
கொடிளமென்முலையானைக்கடியகோலத்தினு
மொடிளவெண்பிழையானுமொளிகழ்குலத்தினு
மாடிளம்பாம்புசைத்ததானுமாருமர்கவமமாண

பையருகடாவிடுகாகுபளளிகொளவானுளளததானுங்
சையருக்கானகுடையானைக்காலவிரலால்ததானுங்
பொய்யருச்சுவாமைகளபெரிபுதுமுறித்தாகருளசெய்யு
லமையஞ்சின்புறத்ததானுமாருமர்கவமமாண

உருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு ஒருபுதித்திலே கமிக்கியாடுகள் நீரே விளக்கேறன்னமை
யைச்சிறப்பித்தும் பாடினார் அக்கதந்தருப்பதியில் இருக்கின்ற அரனெறி
யெனனும் ஆலயத்தையும் வணங்கிப்பயிம்பாடினார். அங்கிருக்கும நாட
களிலே, திருவலிவலமு கீழுவேனாருகன்றாபுட னெனும் ஸ்தலங்களுக்குப்
போய் படுகம்பாடிக்கொண்டு, அவனிடத்திடுகுத் திரும்பிவிட்டார். திருவா
திநாடசத்தாகதிலே வீதிவிடங்குப பெருமானுடைய திருவிழாவை அடி
யாரானுடன செவித்து, மகிழ்ந்திருந்தார். அந்தாடகளிலே திருப்புகளுரு
க்குப் போம்படி கருதி, திருவாரூரின்னும்நீங்கி, பலஸதலங்கையும்பணி
ந்துசென்றார், அக்காளிலே திருநாரசமபத்தமுத்தி சுவாமிகள் திருப்புக
ளுருக்குவந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு முருகநாயனுருடையகிரு
மடத்தில் இருந்தார் ஒருநாள அப்பமுர்த்தி திருவாரூரின்னும் திருப்பு
களுனாகேக்கி வருகின்றார் என்று கேளவியுற்று, அடியார் கூட்டத்தோடு
ம்சென்று அவரை எதிரகொண்டார் அப்பமுர்த்தி திருநாரசமபத்த முர்த்
தியைவணங்க, திருநாரசமபத்த முர்த்தியும் அப்பமுர்த்தியை வணங்கி
அப்பமே நீர்வருமாளிலே திருவாரூரிலே நடக்கின்ற பெருமையைச்சொ
ல்லும் எனாரா. அப்பமுர்த்தி திருவாக்கைய சிறப்பைத் திருப்பதித்தினில்
சொல்லியருளினார்.

திருவாரூர்த்திருவாதிரூப்பதிகம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்துவிதானமணிப்போற்கவரி முறையாலே
பத்தர்களோடுபாவையர்குழப்பிப்பின்னே
வித்தகக்காலவெண்டலைமாலேவிரதிக
ளத்தனூராதிரானாளாலதுவண்ணம்.

பாரூப்பவவத்தாணைப்பத்தாபணித்தேக்கா
சரூப்பாடலாடலருதசெம்மாப்பார்
தோருமொழியாதுலகமெங்கும்பணித்தேத்து
மாருான் நனாதினாளாளதுவண்ணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமும்தி அலைக்கேட்டு நான் திருவாரூருக்குப் போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு இவ்வித்திற்கு வருவேன்என் னுசொல்லித் திருவாரூருக்குப் போக அப்பமூர்த்திதிருப்புகளுருக்குவந்து சுவாமிதரிசனம்செய்து பதிகம்பாடிக்கொண்டு இருந்தார். செங்காட்டங் குடி திருகளாலு, சாத்தமங்கை, திருமருகல் என்னும் ஸ்தலங்களுக்கும் போய், தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்புகளுருக்குத் திரும்பினார். சில நாட்களென்றபின் திருஞானசம்பந்தமும்தி திருவாரூரின்னும் நீங்கி திருப்புகளுருக்கு வந்தார். அப்பமூர்த்தி அவரை எதிர்கொண்டு அழைத்து வந்து, முருகநாயனருடைய திருமடத்தில் அவரோடும் இருந்தார். இருக்கு மானிலே சிறுத்தொண்டையானும், திருநீலக்கையானும் அவர்களிடத்திற்குவந்து அவர்களோடு இருந்தார்கள். சிலாளையினரின், திருஞான சம்பந்தமும்தியும் அப்பமூர்த்தியும் தருப்புசுனரின்னும் நீங்கி, திருநீலக்கையானும், சிறுத்தொண்டையானும், முருகநாயனரும் மஹை அடியார்களும் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு பேரயவீட, திருவம்பர் என்னும் ஸ்தலத்தை அடைந்து வணங்கி, திருக்கடவூர் சென்று வீரட்டானேசுரரைப் பணிந்து குங்கியியக்கலயநாயனரால் அவருடைய திருமடத்திலே அமுதுசெய்விக்கப்பட்டுத் திருக்கடவூர் மயானத்தையும் வணங்கி திருவாக்கூர் முதலிய திருப்பதிகளைத் தரிசித்து திருவிழிமிழலையை அடைந்தார். அது சமாச்சாரம் அத்தலத்திலுள்ள அடியார்கள் அறிந்து எதிர்கொண்டுபோய் வணங்க அவர்களும் அவர்களை வணங்கி, ஆலயத்துடனென்று கோயிலை வம்வந்து வணங்கி திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார் திருநெடுக்கேசேரிகின் றார், எனதிருத்தாண்டகமொழிந்துசுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்கள்.

திருவீழிமிழலைத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

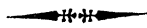
பொராணையிரிவைப்போர்வையனைப்
புனியதளையுடையாடைப்பொற்றினனை
பாராணைமத்பானைக்கலானைபபல்லுயிராய்
செடுவெனியாய்ப்பார்குநின்ற
பிராணைக்காற்றினைத்திபானைநினையாதார்
புரமெயினைச்செத்பவத்
தொடனைத்துருவீழிமிழலையானை
சொாதாதிக்கெடுக்கெடுசெர்சின்னா.

அறுத்தானைபயன்றனகளவநிவொளைய
யாதாரைவனையெடுத்தவாங்குநெருங்க
விடுத்தானையெடுத்தவாங்குநெருங்க
யநிர்அவியைக்கெடுத்தவாங்குநெருங்க
பந்திதானைபயன்றனகளவநிவொளைய
பார்க்கெடுத்தவாங்குநெருங்க
செடுத்தானைத்துருவீழிமிழலையானை
சொாதாரைதிக்கெடுக்கெடுசெர்சின்னா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் செலா சென்றபின் மலையின்மையாலும் காவேரிப்
பெருக்கு டின்மையாலும் பருசும் உண்டாக அதனால் உயிர்கள் எல்லாம்
வருத்தமற்ற அன்பலத்தின்மையால் திருஞானசம்பந்தமுர்த்திக்கும்
திருநாவுக்கரசு சுவாமியாரூத்தம் தொன்ற, காலபெருத்தொலை நீங்கள் மன
வட்டம் அடையிராநாயிருநீ உங்களை வழிபடுகின்ற அடியார்களுக்குக்
குக் கொடுக்கும்பொருதி; தாம் உங்களுக்குப் படிக்காசு தருகின்றோம்
என்றுசொல்லி கொயினின் கிழக்குவாயிற்படியிலும் மேற்குவாயிற்படியிலு
ம், தினத்தொறும் படிக்காசு வைத்தருளினா. அவ்வடியார்க ளிருவரும் தா
ங்கள்பெற்ற படிக்காசுகளை அனுப்பிப் பண்டங்கள் வாங்குவீத்து, அமுது
சமைப்பித்து சிவனடியார்கள் எல்லாரும் வந்து போசனம் பண்ணக்க
வர்கள் என்று இரண்டுகாலங்களினும் பதைசாற்றித் தெரிவித்து அன்னமி
ட்டார்கள். திருஞானசம்பந்த முர்த்தி தாம் பரமசிவனுக்குக் குமாரராக
யாலும் பாடற்றொண்டு மாத்திரம் செய்கையாலும் தாம்பெற்ற படிக்கா
சை வட்டங்கொடுத்து மாற்றப்பெற்றார் அப்பமுர்த்தியோ, தாம் அக்கடவு
ளுக்கு அடியாராகையாலும், பாடற்றொண்டோடும்கைத்தொண்டும் செய்
கையாலும் தாம்பெற்ற படிக்காசை வட்டங்கொடாது மாற்றப்பெற்றார்.

இருவருடைய திருமுடக்களினும், நாடோறும் சிவனடியார்கள் போசனம்பண்ணி மகிழ்ந்திருக்கும் காலத்திலே, எங்கும் மழைபெய்து தானிய முதலியவைகள் மிக விளைந்தமையால், பஞ்சம் நீங்கிற்று. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியு, அப்பமூர்த்தியும் திருவிழிமிழலையினின்றும் நீங்கி திருவாஞ்சியமுதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, வேதாரணியத்தை அடைந்து ஆலயத்திலேயே பிரவேசித்து வலஞ்செய்து வேதங்கள் அருச்சித்துத் திருக்காப்புச்செய்த அந்நாளமுதல் இந்நாளவரைக்கும் அடைக்கப்பட்டே இருக்கின்ற கதவுக்கு முன்வந்து வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட அக்கதவை அடியார்கள் நீக்கப்பெறுமையினால் வேறேர் பங்கத்திலே ஓர்வாயில் இடமே அதன்வழியே செல்கின்றார்கள் என்பதைக் கேட்டறிந்தார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அப்பமூர்த்தியை நோக்கி, அப்போ நாம் எப்படியும் சுவாமியை அபிமுகத்திருவாயில் வழியெடுத்து தரிசிக்கவேண்டும் ஆகலால் இத்தக்கதவு திறக்கப்படும் பொருட்டு நீரே திருப்பதிகம் டாடும் என்றா. அப்பமூர்த்தி “பண்ணினேர் மொழியான்” எனனுத் திருப்பதிகத்தைக் கதவு திறக்கப்படும் பொருட்டுப் பாட, அது திறக்கப்படாமல் தாழ்த்தது. அதுகண்டு “எண்ணீ ரிரக்கமில்லீர்” எனனுத் திருக்கடைக்காப் பைப்பாடி வணங்கிஞர் உடனே வேதாரணியேசுருடைய திருவருளினால் கதவு திறக்கப்பட்டது.

திருமறைக்காடு திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணினேர் மொழியாளுமைபங்கடோ, மண்ணினாவலஞ்செய்மறைக்காடரோ கண்ணினாறுமைக்காணக்கதவினைத், திண்ணமாகத்திறந்தருள்செய்மினே.

அரக்களை விரலாலுர்த்திட்டநீ, ரிரக்கமொன்றிலீரெம்பெருமானிரோ சுரக்கும்புள்ளைகள் சூழ்மறைக்காடரோ, சுரக்கவிக்கதவத்திறப்பிம்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பொழுது நாயன்மார் இருவரும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் அடியார்கள் எல்லாரும் ஆனந்தகோஷம் செபதாரகள் நாயன்மார் இருவரும் பேரின்பவெள்ளத்தில் அமிழ்து எழுந்தது உள்ளேபுகுந்தது சுவாமிதரிசனம் செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடி அரிதில் வெளியேவந்தார்கள் அப்போது அப்பமூர்த்தி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியை நோக்கி, சுவாமியுடைய திருவருளினாலே இத்தக்கதவு திறக்கப்படும் அடைக்கப்பட்டும் என்றும் வழங்கும்பொருட்டு தேவரீர் இது அடைக்கப்படும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளும் என்றார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி திருப்பதிகத்திலே முதற்பாட்டுப்பாடிய

மாத்திரத்தில் ககவு அடைக்கப்பட்டது, அதுவாண்டு நாயன்மார் இருவரும் திருவநீரவியந்து களிப்புற்று வணங்கினார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம்எடுத்தபதிகத்தை முடித்தருளினார். அன்றுசொடுத்துஅத்தக்கதவழிதம் மலும்அடைத்தலுமாயிவழக்கம்என்றும் நிகழ்ந்தது. அங்கேநிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்கண்ட அடியார்கள் சமஸ்தரும்ஆச்சரியங்கொண்டு, உரோமானு சித்தங்கொள்ள கண்ணீர்சொரிய நாயன்மார் இருவருடைய திருவடிகளிலும் விழுந்து மமஸ்கரித்தார்கள். நாயன்மாருருவரும் திருமடத்தை அடைந்தபின் திருவாழ்வார் சுவாடிகள் தாம் திருப்பதிக முழுதும் பாடியபின் னே கதவுதிறை அருமையையும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திமுதற்பாட்டை பாடியபின் கதவு அடைந்த ளெனமையையும் கீழ்நீண்டு, சுவாமியுடைய திருவள்ளம் இருவென்று அரியமாட்டாமல் அயர்கின்றேன் என்று கவன்று மிக அஞ்சி திருமடத்தில் ஒரு பக்கத்திலேபொய கண்ணை மூடிக்கொண்டு வெதாணியாக ரூபைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அருகித்தொரசெய்தார் அப்பொழுது பரமசிவன் அவரிடத்திறென்று எம்வாய்முரில் நிறுத்தபடி அவனிடத்திற்குத் தொடர்ந்துவா என்றுஅருளிச் செய்தார். அப்பழுத்திற நுபாதிசம் பாடிக்கொண்டு எழுத்து வெதாணியத்தினின்றும் புறப்பட்டு வினாத்துப்பாக, சுவாமி அவருக்கு முன்னாகத்தாம் அவருக்கு முன் காட்டிய ருளிய திருக்கொலத்தோடும் நடத்தருளினார்.

திருவாய்மூர்த் திருக்குறுத்தொகை.

திருச்சிறம்பலம்.

எங்கேயென்னையி துந்திடத்தேடிக்கொண்டங்கேவந்தடையாளமுருளினா
தெங்கேதொன்றுத்திருவாய் மூர்த் செல்வனா
எங்கேவாவென்றுபோராதென்கொலோ.

நீண்டற்கரியதிருவடி யொன்றினால்
மீண்டற்குமிதித்தாரக்கன்றனை
வேண்டிக்கொண்டேன்றிருவாய்மூர்வீளக்கிளைத்
தூண்டிக்கொள்வேனென்றலுத்தொன்றுமே.

திருசுசிறம்பலம்.

நெடும்பொழுது பரமசிவனுக்குப் பின்னாகச்செல்கின்ற அப்பமூர்த் திருவாழ்வார் சமீபிக்கப் பெற்றவர். சுவாமி சமீபத்திலே காட்சிகொடுப்பவர்போல ஒருகொழிற் எதிரே காண்பித்து, அதுவள்ளேபுகுத்தருள அப்ப

மூர்த்தியும் அவ்விடத்திலே விசார்து தொடர்ந்தார். திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகளும் அப்பமூர்த்தி திருவாய்மூருக்குப் போகின்றார் என்றுகேள்வியுற்று, வந்துசேர்ந்தார். அப்பமூர்த்தி சுவாமி மறைந்தமைபற்றி குறித்துத் துக்கித்து அடியார்களிற்சிறந்த திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியே திறக்கவேண்டுமென்பதை நினையாமல் திறந்து குற்றஞ்செய்த நிறியேனுக்கு ஒளிக்கலாம் ஒரு பதிகத்தின் முதற்பாட்டிலேயே கைவை அடைப்பித்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி இங்கேவந்திருக்கிறார். அவருக்கு எப்படி ஒளிக்கலாம் என்றார். உடனே பரமசிவன் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தரிசித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணி அப்பமூர்த்தியுங்காணும்படி காட்ட அப்பமூர்த்தியும் தரிசித்து நிற்பபதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாய்மூர்த் திருத்தாண்டகம்.

சிறுத்திறம்பலம்.

பாட வடியாபாவக்கண்டேன்பத்தர்கணங்கண்டேன்மொய்த்நயுத மா ன்முழுவமதிர்க்கண்டேனங்கையன டாண்டேன்கநிகையாணைக் [டேன கொடலரவாட்சடையிற்சண்டேன்கொக்கிளிதற்கண்டேனகொன்றைகண் வாடற்றலையொன்றுகையிற்கண்டேன்வாய்மூடியகளை என்னகண்டவாறே.

குலங்கனிந்தவாய்க்முழாய்நீண்ட காரணமுங்கண்டேனசருவாய்நின்ற பலங்கடரிததுகட்கபண்டிங்கண்டேன்பாடலொலியெவங்கட்க்கண்டேனிலங்கைத்தலைவன்சிரங்கன்பத் துமிறுத்தவனுக்கிந்தமெருமைகண்டேன் வலங்கைத்தலத்துளனலுங்கண்டேன்வாய்மூடியகளை என்னகண்டவாறே.

சிறுத்திறம்பலம்.

பின் சுவாமி அப்பதிகத்தை எழுதிக்கொண்டு எழுந்தருளாயன்மார் இருவரும் திருவாய்மூலா அடைந்து சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு, சிலநாள் அங்கிருந்து பின் வேதாரணியத்துக்குத் திரும்பி வந்து, அங்கே யிருந்தார்கள் இருக்கும் நாளிலே திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் மதுரையில் இருக்கின்ற பாண்டியனுடைய மனைவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரியாராகிய குலச்சிறையாரும் அலுப்பிய தூதர்களுலே பாண்டிநாட்டிலே ஆளுகதரமயம்பரம்பச் சைவம் குன்றிய சமர்சாரத்தைக் கேள்வியுற்று சமணர்களைவென்றுசைவஸ்தாபனம்செய்யும்பொருட்டு அவ்விடத்திற்குச் செல்ல எழுந்தார். அப்பொழுது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சமணர்களுடைய கொடுமையை நினைந்து மதுரைக்குப் போகாதிருக்கும்படி திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியைத்தடுக்க, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அத

ற்கு இசையாமல் பாண்டியநாட்டுக்கெழுந்தருளினார், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வேதாரணியத்திலே சிலநாள் இருந்து பின் அதனை நீங்குகாணக்காரோணம்முதலிய வந்தவங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருவிழிமிழலையை அடைந்து சிலநாள் அங்கிருந்து, பின் திருவாவடுதுறையிற்சென்று திருஞானசம்பந்த மூர்த்திக்கு ஒரு திருப்பதிகத்தின்பொருட்டு ஆயிரம் செம்பொன் கொடுத்தருளிய திறத்தைப் புகழ்ந்துபாடி, பழையாறையிற்சென்றார்.

திருவாவடுதுறைத் திருநீரரிசை.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

மாயிருஞாலமெல்லாமலாடி வணங்கும்போலும்
பாயிருங்கங்கையானைப்படர்ச்சடைவைப்பரப்போலும்
காயிரும்பொழில்புளங்குழ்தாமழுமலவூர்த்தம்பொன்
லாயிரங்கொடுப்போலுமாவடுதுறையனானே.

பார்த்தனுக்கருளப்போலும்படர்ச்சடைமுடியர்போலு
மேத்துவாரிடர்கடாவின்பங்கன கொடுப்பா போலும்
கூத்தராய்ப்பாடியாடிக்கொடுவலியட்க்கன் றன்னே
யார்த்தவாயலறுவிப்பாராவடுதுறையனானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே வடதளி எனவும் ஆலயத்தில் கிறிற்ருக்கின்ற பரமசிவனைச் சமணர்கள்மறைத்திருத்தலைக் கேள்வியுற்று மீடாமாகியுரி த்திற்சென்று, அமுதுசெய்யாமல் சுவாமியைத்தயானித்து சுவாமி அடியேன்தேவநீருடைய திருவுருவை மறைத்த சமணர்களுடைய செயல்கையைக் கெடுத்தருளும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்தார். சுவாமி அசனனுக்குச்சொப்பனத்திலே தோன்றி, நாம் சமணர்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் நாவுக்கரசன் நம்மை வெளிப்படக்கண்டு கும்பிடவேண்டும் என்று சித்தித்துக்கொண்டு இருக்கின்றான். நீ அந்தச் சமணர்களை அறித்து நமக்கு ஆலயஞ்செய்யவேண்டும் என்று அருளிச்செய்து நாம் இருக்கின்ற இடத்தின் அடையாளங்களைத் தெரிவித்து மறைத்தருளினார். அசன் விழித்தெழுந்து ஆச்சரியமடைந்து மந்திரிமாரோடும் விலாவினிலே கோயிலிற் சென்று சுவாமி அருளிச்செய்த அடையாளத்தின் வழிகண்டு சமணர்களையெய்த வஞ்சனையை உணர்ந்து அப்பழர்த்தியை வணங்கி அந்தச் சமணர்களையானைகளாலே மிதிப்பித்துக்கொன்று, பரமசிவனுக்கு விமானம்செய்து நிமித்தங்கள் அமைத்தான். அப்பழர்த்தி உள்ளே புகுந்து சுவாமியைத்தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடி சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திருப்பழையாறவடதளித் திருக்குறுந்தொகை.

நீருச்சிறம்பலம்.

தலையெலாம்பறிக்குஞ்சமண்கையரு, னிலையினன்மறைததானைகொண்ணுமே
யலையினர்பொழிலாறைவடதளி, நிலையினாடி யேநினைந்துய்மினே.

செருத்தனைச்செய்யுளுசேணாக் கனு! , செருத்திறவ்விலாவினனய்
வருத்தனைப்பழையாறைவடதளித், திருத்தனைத்தொழுவாரினனேதேயுமே.

திருச்சிறம்பலம்.

பின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி நெருவானைக்கா-எறுமடிகூர்-திருச்சி
ராப்பள்ளி-கற்புடி-திருப்பராயத்துறை-என்னும் ஸதலங்களை வணங்கிக்
கொண்டு, திருப்பஞ்சூலியை நோக்கிச் சென்றார், செல்லும் வழியிலே ப
சியினாலும் தாகத்தினாலும் மிக வருத்தி இளைத்தார். இளைத்தும் சித்தமலே
யாமல் நடக்க, பாமசிவன் அவருடைய வருத்தத்தை நீக்கும் பொருட்டு
வழியிலே ஒரு சோலையையும் குளத்தையும் உண்டாக்கி ஒரு பிராமணவ
டிவங்கொண்டு பொத்சோறுவைத் தூக்கொண்டு இருத்தார். திருநாவுக்கரசு
சுவாமிகள் அவர் சமீபத்தில் வந்தவுடனே, ஐயர் அலுவலரைக்கி, நிர்வழி
நடந்து மிக இளைத்துப்போனார். என்னிடத்திலே பொத்சோறு இருக்கின்
றது புசித்து இத்தக்குளத்திலே சலபானமபண்ணி இளைப்பு நீக்கிக்கொ
ண்டுபோம் என்றுசொல்லி பொத்சோறறைத் கொடுத்தார், அப்பழர்த்தி
அதை வாங்கிப் புசித்துச் சலபானம் பண்ணிக் கொண்டு இளைப்பு நீக்கிஇ
ருந்தார் சுவாமி அவரைக்கி நீளங்கொண்டாகின்றான் என்று கேட்க, வாடி
சர் நான்திருப்பைஞ்சூலிக்குப் போகின்றேன் என்று சொல்லிப்போனார் ச
வாமி ஈனும் அங்கத்தானபோகின்றேன் என்றுசொல்லி அவருடனே கூடி
ச்சென்று திருப்பைஞ்சூலியைச் சமீபித்தவுடனே மறைத்தருளினார்.

அப்பழர்த்தி அதுகண்டு திருவருளை வியந்து கண்ணிர் பொழிந்த
முது விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஆயத்திற்பென்று சுவாமியைவண
ங்கிப் பதிகம்பாடி கைத்தொண்டு செய்துகொண்டு இருந்தார் சிலகாலாயி
னபின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று சுவாமி
தரிசனாகுமென்கொண்டு திருவாங்குமபாடிய துளினார்.

திருவண்ணாமலை திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒதிமாமலர்கலையுமையவள்பங்காமிக்க
சாதியே துளங்குல்மெண்டோட்சுடர்மழுப்படையினுனே
ராதியேயமரர்கோவையணியணுமலையுளானே
தியாநின்னையுல்லானினையுமாரினைவிலேனே.

புரக்கமொன்றயாதுமில்லாக்காலனைக்கடத்தவெம்மா
யரத்தினுல்வரையையுக்கவொருவிரனுதியினுலே
ரக்கனைநெரித்தவண்ணுமலையுளாயமரரோறே
ரத்தினுல்வணங்கியேத்தத்திருவடிமறப்பிலேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு தொண்டைநாட்டையடைந்து திருவோத்துன்னுந் தலத்
தை வணங்கி, உலகமுய்ய நஞ்சுண்டமைந்த கடவுள்வாழும் பலபதிகளையு
ம்வணங்கி, பார்வதி தழுவக்குழைந்த எம்பிரான்தங்கிய தெய்வப்பதியென்
றுசொல்லும் காஞ்சிநகரத்தைச் சமீபித்தார், அந்நகரிலுள்ளார் இவ்வுலக
த்தா ருய்யும்பொருட்டுதிருவதிகையிலெழுந்தருளிய பரமசிவன் பேரருளி
னுல் குலைநேயையளித்தாண்ட தொண்டர் வரப்பெற்றோ மென்று முடிம
கிழந்து நகரமெங்கு மலங்கரித்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கப்போய்
ஆலயத்தைக்கண்டு வணங்கி கோயிலுட்சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செ
ய்து “கரவாடும்வன்னெஞ்சர்க்கரியானே” யென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்
பாடியருளினார்,

திருவேகம்பம் மனத்துள்வைத்திருப்பதிகம்-பண்-காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரவாடும்வன்னெஞ்சர்க்கரியானேக்கரவர்பால்
விரவாடும்பெருமானேவிடையேறும்வித்தகளை
யரவாடச்சடைதாழ்வங்கையினிலனலேந்தி
யிரவாடும்பெருமானேயென்மனத்தேவைத்தேனே.

அடுத்தானையுரித்தானையருச்சுனற்குப்பாகுபதங்
கொடுத்தானைக்குலவனையேசிலையாகக்கூடம்பு
தொடுத்தானைப்புரமெரியச்சுனைமல்குகயிலாய
மெடுத்தானைத்தடுத்தானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு திருக்கச்சி மயானத்தை வலம்வந்து வணங்கி, அன்புறத்தொழுது பதிகங்கள் பாடித் தொண்டுசெய்திருந்து பின் திருமாற்பேறுமுதலிய பலபதிகளினுஞ் சென்று வணங்கிக் காஞ்சிநகரை வந்தடைந்து பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவேகம்பம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றுவன்காண் கூற்றுவினக்குமைத்தகோன்காண்,
சூவலயன்காண் சூவலயத்தினீராணன்காண்
காற்றவன்காண்கனலவன்காண்கலிக்குமின்காண்
கணபவளச்செம்மேனிகலந்தவெள்ளை
நீற்றவன்காணிலாஹுருஞ்சென்னியான்காணினை
யார்த்தபுனற்கங்கைநிமிர்ச்சடைமே
லேற்றவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.
அறுத்தான்காணயன்சிரத்தையமர்வேண்ட
வாழ்கடலினஞ்சுண்டங்கணிநீர்க்கங்கை
செறுத்தான்காண்டேவர்க்குந்தேவன்றான்காண்
திகையனைத்துந்தொழுதெத்தக்கலைமான்கையிற்
பொறுத்தான்காண்புகழிடத்தைநலியவந்து
பொருகயிலையெடுத்தவன் தன்முடிதோணலை
திருத்தான்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பம் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரித்தவன்காணுரக்களிற்றையுமையாளொல்க
வோங்காரத்தொருவன்காணுரமெய்ஞ்ஞானம்
விரித்தவன்காண்விரித்தநாலவேதத்தான்காண்
வியனுலகிற்பலலுயிரைவிதியினுலே
தெரித்தவன்காண்கிலுருவாழ்த்தோன்றியெங்குத்
திரண்டவன்காண்முரிபுரத்தையேவவிலலா
லெரித்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

பொன்னிசையும்புரிசடைபெம்புனிதன்முன்காண்.

பூதகணநாதன்காண்புலித்தோலாடை,

கண்ணிசையவைதவெழிலாவினன்காண்.

சங்கவெண் குழைக்காதிற்சுதிரன்முன்காண்

மின்னிசையும்வெள்ளெயிற்றேருன்வெகுண்டு

வெறையெடுக்கவாடி யடர்ந்த மீண்டவன்றன்வாயி

நின்னிசைக்கெட்டிலங்கொளிவாளீத்தோன்கச்சி

பெகம்பன்காண்வணென்னெண்ணத்தாவின.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்கச்சி பெகம்பத்தைப் பணித்தேத்தி பாரசிவன் வாழாநின்ற பலரீகுகளையும் வணங்க நினைத்து அங்குநின்றஞ்சென்று திருக்கழுக்குன்றத்திற்சொடிய கழுத்துன்றகரையணங்கி திருப்பதிமம்பாடி பக்கத்திலுள்ள பலாதினிலுஞ்சென்று அ' வளைவணங்கிக் கடலாற் குழிப்பட்ட திருவான்மியூராமைய பாரசிவத்தைபாணித்து பதிகம்பாடி திருமயிலையவத்தடைத்து கடாஜீசனா வணங்கிப் பதிகம்பாடி அங்குநின்றகடலோரமாகச்சென்று திருவொற்றியூர் வாதுசோத்தா, அங்குநின்றதுள்ளார் திருநாவுக்கரசுவாயிவர் வாநதலைக்கெட்டு அங்குநின்ற அலங்கரித்து அடியார்களுடையொகைவென்கிவந்துவணங்கினார்கள், வாடிசர் அவ்வடியார்களுடையொகையினுடையவசத்து ஆலயத்தையுண்டு வணங்கியுள்ளெனென்றுவலம்வந்து சாத்தாங்கமாக கமஸ்காரஞ்செய்து பரவசமாகி “வணடோங்குரு செங்கமல” எனவெடுத்தி திருத்தாண்டகம் பாடி பருளினார்.

திருவொற்றியூர் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டெழுந்தகமலங்காழி மலருமதமத்தனசெஞ்சடைமேலெழுகுழித்திண்டோளையாரமுன்நின்ற நுதிசசோகைமாமுடிவெடிகளாலுண்டாநெய்தல்காருறுதிவேணடியொற்றியூர்மேயவொளிவண்ணனா டாவே. கண்டேனாகவந்ததிருகண்டேநகென்றன்கடியென்புருகுதொழுவகைவிட

வெருவற்றமலாக்குழலிடவாலஞ்சமலைதானங்கச்சிலெடுங்கச்செறுத்தநோக்கிச் செருவற்றவானரககன்வலிதானமாளத்திருவடியிலெரலொன்றி லெரலுன்றியிருவொற்றியர்கிருவெரடிககாணவொங்கிவைவ்வொள்ளுலாரிநகேவந்து திருவொற்றியூரபமூரெனதுபொனஞ்செறிவளைகளொன்றென்றாய்ச்சென்றவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு விளங்காநின்ற ஆலயத்தின் முன்றிலின் கண்பொருந்திய திருப்பணிகளைச் செய்துகொண்டு மணமகிழ்ச்சியோடு திருவிருத்தங்களும் திரு

ருக்குறுத் தொகைகளும் திருநெரிசைகளுமாகிய பல திருப்பதிகங்களைப் பாடி சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருநாவுக்கரசுகவாயிகள் பலரால் ளங்கிருந்தார்.

திருவொற்றியூர்த் திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செற்றுக்களிற்றுரிகொள்கின் றஞான்றுசெருவெண்கொம்பொன் றிற்றுக்கிடந்ததுபோலுமிளம்பினைறபாம்பதனைச் சுற்றிக்கிடந்ததுகிம்புரிபோலச்சுடரிமைக்கு நெற்றிக்கண்மற்றதன்முத்தொக்குமாலொற்றியூரனுக்கே.

தருக்கினவாளர்க்கன்முடிபத்திறப்பாதத்தன்னு லொருக்கினவாறடியேனைப்பிறப்பருத்தாளல்லா னெருக்கினவானவர்நெவாகள் கூடிக்கடைத்தஞ்சைப் பருக்கினவாறென்செய்கேனெற்றியூருறைபண்டங்கனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த் - திருக்குறுத்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒற்றியூருமொளிமதிபாம்பினை, யொற்றியூருமப்பாம்புமதனையே யொற்றியூரவொருசுடைவைத்தவ, னெற்றியூர்தொழுவம்வினையாடிமே.

வரையனாயந்தொருடைமன்னனை, வரையினால்வலிசெற்றவரவாழ்விடங் தினாயினுப்புடைசூழ்திருவொற்றியூர், உரையினுப்பொலிந்தாருயந்தார்களே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த் திருநெரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெள்ளத்தைச்சடையில்வைத்தவேததேன் றன்பாத மெள்ளத்தானடையவேண்டின்மெய்தருஞானத்தீயாற ள்ளத்தைக்கழியின்றுராகாயத்துக்கலந்துவின்று வுள்ளத்துளொளியுமாருமொற்றியூருடையகோவே.

வெறுத்துகப்புலன்களைஞ்சும்வேண்டி, ற்றுவேண்டுகெஞ்சே மறுத்துகவார்வச்செற்றம்குரோதங்களானமாயப் பொறுத்துகப்புட்பகத்தெருடையானையடரவூன்றி யொறுத்துகத்தருள்கள்செய்தானெற்றியூருடையகோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓம்பினேன் கூட்டைவாளாவுள்ளத்தோர்கொடுமைவைத்துக்
காம்பிலாமுழைப்போலக்கருதித்தேழுக்கம்முட்டேன்
பாம்பின்வாய்த்தேனாபோலப்பலபலநினைக்கின்றேனை
யோம்பிநிய்யக்கொள்ளாயொற்றியூருடையகோவே.

மனமெனுந்தொணிபற்றிமதிபெனுங்கோலையூன்றிச்
சின்மெனுஞ்சரக்கையெற்றிச்செற்கடலோடும்போது
மதனெனும்பாரைத்தாக்கிமறியும்போதறியவொண்ணு
துனையுனுமுணாவைல்காயொற்றியூருடையகோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தத்திருப்பதிகத்தி விவ்விண்டு தேவாரங்களை யிருக்கின்றன.

அங்கிருக்கின்றநாளில் அதற்குச் சமீபத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களை
த்தரிசிக்க விரும்பி பார்வதி சமேதராகிய பரமசிவன் வாழநின்ற திருப்பா
ருவொன்று தலத்தையடைந்து கடவுளைத் தொழுது “முத்திமூவெயிலெ
ய்த முதல்வனொன்” எடுத்துத் திருக்குறுந்தொகையும்திருத்தாண்டகமும்
பாடியருளினார்.

திருப்பாசூர்த் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திமூவெயிலெய்தமுதல்வனா, சிந்திப்பார்வினைதீர்த்துஞ்செல்வனார்
அந்திக்கொன்றனக்கேயுள்ளசெய்தவன், பந்திச்சொஞ்சடைப்பாசூரடிகளை.

திரியுமூவெயிலெய்தவனொன்றனா, வெரியவெய்தனனா மூலங்கைக்கே
னெரியவூன்றியிட்டார்விரலொன்றினார், பரியர்நுண்ணியர்பாசூரடிகளை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாசூர்த் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

— விண்ணக நிலனாகி விசும்புமாகி வேலைகுமுஞ்ஞாலத்தார் விரும்புகி
ன்ற, வெண்ணகி யெழுத்தாகி யிபல்புமாகி யேழுலகுந்தொழுதேத்திக் கா
னநின்ற, கண்ணகி மணியாகிக் காட்சியாகிக் காதலித்தங்கடியார்கள்பரவரி
ன்ற, பண்ணகி யின்னமுதம்பாசூர்மேய பரஞ்சுடரைக்கண்டடியே னுயர்
தவாரே.

வேந்தனெழுமுடியுடைய வரக்கர்கோமான் மெல்லியலாளுமைவெருவ வினாத்திட்டோடிச், சாந்தமெனநீறணிந்தான் கயிலைவெற்பைத்தடக்கையாலெடுத்திடனுந் தாளாலுன்றி, யேந்துதிரடிண்டோளுத்தலைகள்பத்துமிறுத்தவன்மனிசைகேட்டே யிரக்கங்கொண்ட, பாத்தளணிசடைமுடியேனம்பாசூர்மேய பரஞ்சடனாக் கண்டடியெனுய்ந்தவாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அத்திருப்பதியை விட்டுநீங்கி அயலிலுள்ள திருப்பதிகளெல்லாம் சென்று வணங்கி உண்மை வழுவாத குடிகள் வாழாநின்ற பழைய னூரென்னும் திருவாலங்காட்டை யடைந்து திருவாலங் காட்டுறையுஞ் செல்வர்தாமனத் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவாலங்காட்டுத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றையுலகனைத்துமூனாந்தாமேயுழிதோறுழியுயர்ந்தார்தாமே நின்றுகியெங்குநிமிர்த்தார்தாமேநீர்வளிதீயாகாசமானாந்தாமே கொன்றுடுங்குறையுதைத்தார்தாமேகோலப்பழையுடையார்தாமே சென்றுடுந்தீர்த்தங்களானாந்தாமேதிருவாலங்காட்டுறையுஞ்செல்வர்தாமே

மாலைப்பிறைசென்னிவைத்தார்தாமேவண்கயிலைமாமலையைவந்தார்தாமே நீலக்கடல்சூழிலங்கைக்கோனை நெரியவிரலாலடர்த்தார்தாமே பாலொத்தமேனிரிறத்தார்தாமேபழனைப்பதியையுடையார்தாமே சிலத்தாரோத்துந்திறத்தார்தாமேதிருவாலங்காட்டுறையுஞ்செல்வர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்காரிக்கரை யென்னுந் திருப்பதியை வணங்கி அப்பாற் சென்று பல திருப்பதிகளையும் பலமலைகளையும் வணங்க விரும்பங்கொண்டு பலகாடுகளெக்கடந்து தென்கைலாயமாகிய திருக்காளத்தியை யடைந்து பொன்முகனியென்னுந் திருநதியில் ஸ்நானஞ் செய்து காளத்திமலையின் அடிவாரத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி காளத்திராதர் வசிக்கின்ற மலையின்மீதே நிவலம்வந்து கடவுளை வணங்கி “யென்கண்ணுள்ளானென்னுந்” திருத்தாண்டக மருளிச்செய்தார்.

திருக்காளத்தி - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விற்றுனென்றில்லாத நல்கூர்ந்தான்காண்வியன்கச்சிக்கம்பன்காண் பிச்சையல்லான், உற்றுனென்றில்லாதமாசுதரன்காண் மயானத்துமைந் தன்காண் மாசொன்றில்லாப், பொறுன்காண் மாமணிக் மஞ்ஞெப்பா ன்காண் பொய்யாதபொழிலேழுந்தாங்கினிற், கற்றுண்காண் காளத்திகா ணப்பட்ட கணநாதன்காணவனெனகண்ணுளானே.

உண்ணுவருஞ்சமுண்டான்ருன்கா ணுழித்தியன்னன்காணுகப் பார்காணப், பண்ணாப்பல்லியம்பாடினன்காண் பயின் நால்வேதத்தின் பண்பினன்கா, எண்ணுமையான்காணடியாரீட்ட மனைகள் தொழுதேத்த வருளுவான்காண், கண்ணார்க்காண்பார்க்கோர் காட்சியான்காண் காளத்தி யானவனெனகண்ணுளானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மலைச் சிகரத்தி லெழுந்தருளிப் பரமசிவனதுமருங்கில் முன் னேறிற்கும் வில்லைப் பெரியகையிலேயுடைய கண்ணப்பாயனாருடைய திருவடிகளை வணங்கிச் சிலநாளங்கிருந்து பின் உத்தரகைலாசத்திலே பர மசிவன் விழறிருக்கின்ற திருக்கோலத்தைத் தரிசிக்க விரும்பி, திருக்கா ளத்திமலையினின்றும் நீங்கி உத்தரநிலையி லிருக்கின்ற ஸ்ரீ சைலத்தை அடைந்து வணங்கி, திருப்புகம்பாடி மருளினார்.

திருப்பருப்பத்த - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கன்றனாப்புரங்கள்முன்றுங்கனவெரியாகச்சிற நின்றதொருருவத் தன்னுனீர்மையுநிறையுங்கொண்டு ஒன்றியாங்குமையுந்தாமுழுர்ப்பலிதேர்த்துபின்னும் பனற்பின்வேடராகிப்பருப்பத்தனோக்கினோ.

அடல்விடையூர்தியாசியரக்கன்றோளடரவூன்றித் கடலிடையஞ்சமுண்டகரைமரணிகண்டனாந்தாஞ் சுடர்விடுமேனிதன்மேற்கண்ணவெண்ணீறுபூசிப் படர்ச்சடைமதியஞ்சேர்த்திப்பருப்பத்தனோக்கினோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு காசியை வணங்கிக்கொண்டு அதற்கு அப்பால் இருக்கின்ற க்ருத்திலே சாகுமலபலங்கள் புதித்தலையும் ஒழுந்து, கைலாச்சரிசனஞ் செய்யல் வேண்டு வென்னும் அத்தியந்த அபிலாஷையால் இராப்பகல்

விடாது நடந்தார் அதனால் அவருடைய கால்கள் பரவிவளாக்கும் தேய்த்தன
தேய்த்தும் ஆசைமேலீட்டினால் தம்முடைய இரண்டு கைகளையும் ஆதர
வாகக்கொண்டு தாவிச்சென்றார். அந்தக் கைகளும் மணிக்காட்டு ஆசைந்து
கரைந்து சிதைத்தன பின்னும் ஆசைசிறிதும் குன்றாதவினாறி மேலிடதலு
ல்கொடியவருந்ந்பை யொத்த வெவ்வின பருக்கைக்கருள் பொருந்தியமா
ர்க்கத்தில் மார்பினால் கைந்து பொயினார் மார்பும் தலசைகைந்து சிந்தளவு
ம்புகலும் முறியவற்றை பின் புரண்டு புரண்டு பொயினார் அதனால் தேக
ம்முழுகும் அலைய நாயனார் கைவாசகியினிடத்தே புகிந்த அன்பின் று
தியினால் மெல்ல கருதத் துழயன்றும் கூபாமைமயால் வாழியிலே கிடந்
தார அப்பொழுது பரமசிவன் அபாயமாக்கலைய மீளவும் தமிழகாட்டிற்செ
லுத்தி அந்நாட்டிலுள்ளவரை உய்யும் பொரு தெத்தமிழ்வேதமாகியுதேவா
ரம்பாடுவித்தருத்தும், அவவாய்முழங்கியவைய கருக்கையும் மாய்ன்றி மு
டித்தருத்தும், திருவுளங்கொண்டு அவனிடத்திலே ஸுததாபத்தை உண்டா
க்கி, ஸுதமுள்வாயு வள்கொண்டு அபாயனாருக்கு ஸ்வகதரின் பரிநி
யக்கம்மா எவ்வாறு அழிந்த பேரக வருதகத்தொடு இர்த் கொடியகாட்டில்
எதன்பொருட்டு வந்திரென்று கேட்டார்.

அப்பமுர்த்து மாவிரியின் உடையையும் யருட்டுநர் விசத்தையும் விழு
திரையும உலைய ஆதையின் லாசை களைப் போழ்த்துப் பெருந்தருள் அம்ப
சங்கியுண்டாக அலகைகளை, முலர்வரை மறுக வுளாகிப் பாடசின்
உத்தராயணத்தில் உமா தேவி சமீபகராய் விருந்திடுங்கின்ற காவத
லாதக தரிசித்து வணங்கும்பொழுது விநாயகத்தின் என் றர். ஆதற்கு
புவிவர், தேவர்களாலும் அனல் யபித்தருள் அரியதாகிய பரிமல்களைச்
சுரி மன்காணால் அடை யாபித்தருள் எனியதாகி டெனக் கொடுஞ்சுரத்
திலே வாது என் செய்தீர். இனித்திருமறி விடுதலை உத்தமம் என்று, உட
னே அப்பமுர்த்து கைலாசகிரியிலிருந்திடுங் கவாமி யுணர் புகுநிலை
த்தைத் தரிசித்தனா அநிகையாகிய இச்சக் தினைக் கொண்டு நிற்கும்
பின் என்னுமறுத்தார். கவாமி அவருடைய ஆலையைக் கண்டு மறை
தருளி, ஆகாயத்தில் அசுரியாகி வின்று எவர்களை எழுந்திடுவன றர்
உன்ன அப்பமுர்த்து அநித உட்புகுநா எல்லாம் முன்போல் நிம்பப்
பெறறுப சிறந்த தெய்வத்தோடும் எழுந்த கவாமி தெவரின் கைலாசகிரியிலி
ருக்கின்ற மருங்கொலத்தக அப்பன் தரிசுத வணங்கும்பொழுது அ
ருள்செய்யும் என்று பிரிந்தகருணை மன்றம் பண்ணினார். அப்பொழுது
பாமசின் தீ இந்தத் தடாககரையே புகுந்த நருவையாழை அடைந்து
கம்மைக் கைலாசகிரியில் வீற்றிருந்தபடி அந்நகரத்திலே கரிசுத்துவ
ணங்கு என்று பணிந்தார் அப்பமுர்த்து அப்பலாசியச் சாடம கொண்டு
புரி பஞ்சாக்ஷரத்தை ஒதி தடாகத்தில் புகுமி திருவயாறார் விருக்கின்

நதர் வானியின் மேலே தோன்றிக் கரையிலேறி வழியிலே அந்தத் திருப் பதியிலுள்ள சராசரங்கள் தங்கள் தங்கள் துணையொடும் பொலிதலைக்கண் டுவுகவகளைச் சிவமும் சத்தியமொகப் பார்த்து வணங்கிக்கொண்டு, ஆலய தீதிற்கு முன்னே சென்றார். அவ்வாலயம் கைலாசகிரியாக, அதனிடத்தே வேதங்களும்க் சிவாகமங்களும்க் இருபக்கத்திலும் வாழத்தவும் தம்புருகாரத ரென்னும் இருவரும் யாழ்வாசிக்கவுட், பிரமவிஷ்ணுக்களிருவரும் வந்தி ரத்தை ஒதுக்கி வாழ்க்கையினுலே பொதிக்கொண்டு ஒதுங்கி நின்று தத்தத்ததுறையோச் சொல்லவும் பூதநணங்கள் கடைபிடிதாலும் வாக்கவும்மே வர் சித்தர் அகரர் சாரணர் காத்தருவர் கின்னார் நியுக்கர் விஞ்சையர் முத லாகிய கணத்தவர்கள் துதிக்கவும் கங்கேசரையிலே பிரம்பைத் தரித் துக்கொண்டு பணிசெய்யவும், கா நன்னய ஸ்வரூபியாகிய பரமசிவன் ஒருதி வ்யாசனத்தின் மேலே அந்தக் கோடிசூரியப்பிரகாசத்தோடும் பார்வதிசமே தாய் வீற்றிருந்தருளினா. அப்படி இருந்தால் அப்பழந்தி உண்ட மாத் திரத்திலே விழுந்து கமஸ்கரித்து உலகநடுமாற உலோமனா சிவிர்ப்ப ஆன த் அநுவிசொரி பகரையிறக் அநுபெருங் சுவிலே அன்பும் பார்த்துச் செல்ல மிதந்துபோய் தெவிட்டுத் தீர்ந்தா நிரமாணாதீதமாகிய சிவானந் தாமிர்த்தத்தைப்பருகிச் சந்திதானத்திலே ஆனந்தக்கூத்தாடித் திருத்தாண் டகங்கள் பாடினார் கைலாசபதியாகிய கடவுள் தம்புடைய திருக்கோலத் தை இப்படி அப்பழந்திருத்தரிசிப்பிடுத்து பின்மறைக்கருள அவ்வப்பழந் தி பணம்வருத்தி பின் ஒருவாறுதெளித்து துன்புபதிகங்கள் பாடிக்கொ ண்டு அந்தத் திருப்பதியில் இருந்தா.

திருவையாறு - திருத்தாண்ட கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆராதிரிபுங்கனீரூகோக்குமன ஸாடி யாழ் தேயெனமேறானே கூரார்மழ வாட்படையென்றேத்திக்குறட்டூதப்பாட்படையெனமேறானே ஸோயிரமுடையாயென்றேறானேபிறைமருடும்பிஞ்சுகளுையென்றேறானே யாராவழ் தேயெனையாறெனையென்றென்றேநகானாற்றங்கென்றேனே.

விஸ்வாடி வேடனையென்றேறானேவெண்ணீறுமெய்க்கணிக்தாயென்றேறானே சொல்லாயகுழலாபென்றேறானேசுலாவாயதொன்னெறியேயென்றேறானே எல்லாமென்னுமிதோயென்றேறானேயிவக்கையர்கோண்டேறெறித்தாயென்றேறானே யல்லாவினீதிக்குமையாறெனையென்றென்றேநகானாற்றங்கென்றேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓசையொலியெலாமானாய்நீயேயுலகுக்கொருவனுய்நின்றாய்நீயே
வாசமலொலாமானாய்நீயேமலையான்மருகனுய்நின்றாய்நீயே
பேசப்பிரிதுமினியாய்நீயேபிரானாடி யென்மெல்வைத்தாய்நீயே
தேசவிளக்கெலாமானாய்நீயே திருவையாறுகலாதசெம்பொற்சோதி.

ஆறும்றியாவிடத்தாய்நீயேயாகாசத்தேரூவல்லாய்நீயே
பேரும்பெரியவிலங்கைவேந்தன்பெரியமுடிபத்திறுத்தாய்நீயே
பூரும்பூமுன்னுமட்டாய்நீயேயொண்டாமரையானுமாலுங்கூடித்
தேருமடியென்மெல்வைத்தாய்நீயே திருவையாறுகலாதசெம்பொற்சோதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வாறு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ஆரத்தமடைய கையாய்தில்
பார்வதியொடும் எழுந்தருளிய திருக்கோலத்தைத் திருவையாற்றில் பரம
சிவன ஶீர்த்திநீர்த்து தரிசனொடுத்து மறைய வாக்கிசுருத் தரிசித்து ஆண்
டவனது திருவருளிதுவோ வென்று பரவசமடைநதுதாமக்கண்ட திருக்கோ
லத்தைக் கண்டெனொன்பு படியுருளினார்.

திருவையாறு-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதப்பிரைக்கண்ணியானமலையான்மலொடும்பாடிப்
பொதொடுதிசுமட்டுத்தெயுபுருவாரவர்பின்புதுவே
ரியாதாருசுவடுபடாமலையாறடைகின்றபொது
காதன்மடப்பிடியொடுங்குளிறுவருவனகண்டன்
கண்டெனவந்துருப்பாதங்கண்டநீயீர்தனகண்டன்.

வளர்மங்கண்ணியினுனைவார்குழலாலொடுமபாடித்
களவுபடாததொர்நாலங்காணபாணசடைக்கணிக்கின்றே
னளவுபடாதநோரன்டொடையாறடைகின்றபோது
ள்ளமணநகுதமுனியேறுவருவனகண்டென்
கண்டெனவாதிருப்பாதங்கண்டநீயாதனகண்டென்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவையாற்றில் லெழுந்தருளிய
கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து குறுந்தொகை நேரிசை விருத்த
ம் திருத்தாண்டகமுதலிய பதிகங்களைப்பாடிக்கொண்டு திருத்தொண்டு செ
ய்து அங்கு சிலநாளமர்திருத்தனர்.

தெய்வியுபாசனம்

திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீதைவாய்தலுளான்வந்தசிரியன், பொத்துவாடலால்வெண்டலைக்கையி
முந்திவாய்தொழுவினிலேவழிபடித், தந்திவாய்தொர்பாம்பளையாறநோ. [என்
அரக்கின்மெய்யுன் தனிர்மேனிய, வரக்கின்சேவடியாளஞ்சலஞ்சலென்
றரக்கனீஸித்துவாயுமலுநவெ, யரக்கினாடியாலுமையாறநோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீதைவண்ணத்தாயத்திறம்பாவன, பூபுவண்ணத்தராய்முழுநீறணி
சக்திவண்ணத்தாயத்திறம்பாவன, ரக்திவண்ணமுமாவையாறநோ.
எடுத்தவாளக்கன விறல்வண்ணமு, மிடர்க்களம்பாற்பெரிதாகியவண்ணமு
கடுத்தகைக்கொம்பலிசைவண்ணமு, மடுத்தவண்ணமுமாவையாறநோ. [ங்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருநெரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மல்லையாச்சடைபுள்ளவைத்தார்க்கொபொறியரவுமவைத்தார்
செய்நீரைக்கொழுவத்தார்க்கொசைதொழுவும்வைத்தார்
மல்லையாச்சடைபுள்ளவைத்தார்மான்மரிமழுவுமவைத்தார்
சர்ப்புகுளானலும்வைத்தாயினையாறநோ.

இராமரீரீபவைத்தாரீபவாக்கநுநம்வைத்தார்
சர்ப்புகுளானலும்வைத்தார்மான்மரிமழுவுமவைத்தார்
மல்லையாச்சடைபுள்ளவைத்தார்மான்மரிமழுவுமவைத்தார்
சர்ப்புகுளானலும்வைத்தாயினையாறநோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருநெரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டனாயச்சமணரோடேகூடிநான்மொண்டமலைத்
துண்டனேகடர்க்குநீசோதினாநெறியாகிநின்ற
வண்டனேயமரநோதேதிருவையாரமந்ததேனே
தொண்டனேன்தொழுதுன்பகடஞ்சொல்லினுன்றிநின்றேனே.

பெரிய புராணம்.

அறிவிவரக்கடனுடியருவனாயெடுக்கலுற்று
முறுகினுன்முறுக்கங்கண்டுமுதரிவாளோக்கி
நிறுவினாசிறுவரலானெரிந்துபோய்நிலத்திலவீழ
வறிவினாலுள்கள்செய்தான்நிறுவையாறமர்ந்தேனே.

திருச்சிறுமம்பலம்.

திருவையாறு - திருநேரிசை.

திருச்சிறுமம்பலம்.

நானலாதுலகமில்லாசகமலாதடிமையிலை
கானலாலாடலில்லைக்குதுவார்தங்களுக்கு
வானலாதருளமில்லைவாருமுல்மங்கையோடு
மானலாலூர்வதில்லையையனையாறனாக்கே.

மலையலாவிருக்கையில்லைமதித்தீடவர்க்கன்றனைத
கலையலால்நெரித்ததில்லைததுவரைக்கீழடர்த்து
நிலையிலாபுரங்கள்வெவநெருபடலால்விரித்ததில்லை
மலையினுள்பொன்னிமன்னுமையனையாறனாக்கே.

திருச்சிறுமம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிறுமம்பலம்

நுறுவித்தவாகுற்றநோய்வினைகாட்டிக்குறுவித்தநொ
யுறுவித்தவாவுற்றநோய்வினைநிரபடானுகந்தருளி
யறிவித்தவாறுபடியேனையையாறனடிமைக்களே
செறிவித்தவாதொண்டனேனைத்தன்பொன்னடிக்கிழைனையே.

கறுசுதுமிட்டார்கண்டங்கங்கைசுசுடைமேற்கரந்தருளி.
யிறுத்துமிட்டாரிலங்கைக்கிறைதன்னைபிறுபதுதொ
ளறுகதுமிட்டாடியேனையையாறனடிமைக்களே
பொறுத்துமிட்டார்தொண்டனேனைதனபொன்னடிக்கிழைனையே

திருச்சிறுமம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிறுமம்பலம்.

சிந்திப்பரியனசிந்திடவர்க்குச்சிறந்தசெந்தென்
முந்திப்பொழிவனமுத்திகொடுப்பனமொய்த்திரண்டு
பந்தித்தநின்றபழவினைநிர்ப்பனபாம்புகற்றி
யந்திப்பிறையனினிந்தாடுமையாறனடித்தலைமே.

வலியான் றலைத்துவாய்விட்டலறவரையடர்த்து
மெலியாவலியுடைக்கிறையுதைத்ததுவிண்ணோர்களைமுன்னே
பலிசெர்படுகடையார்த்துப்பன்னாளும்பல்கிழ
வலியாநிறதிற்குமையனையாறனடித்தலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாய்மொழி - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்நிவட்டத்திங்கடகண்ணியனையாறமாத்துவந்தென
'புத்திவட்டத்திடைப்புக்குநின்றனையும்பொய்யென்பனோ
சித்திவட்டச்சடைக்கற்றையலம்பச்சிற்தலந்த
நத்திவட்டத்தொடுகொன்னையளவியநடையே.

பாடகக்கால்குழற்சால்பு நதிக்கருங்கவநி
நாடகக்கானங்கைபுன்செங்கணைத்தின்பிணைந்த
காடகக்கால்கண்ணங்கைதொழங்காலெங்கனாய்சிறை
லாடகக்கால்குழற்சால்பு நதிக்கருங்கவநி

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாடசென்றபின் திருவாய்மொழி வினாறுமநீங்கி மெய்தானம்
மழபாடி முதலிய ஸதலங்களை வணங்குகொண்டு திருப்புகழ்தருத்தியைஅ
டைந்து சுவாமி தரிசனம் செய்து புகழ்கவன்பாடி அங்கே ஒரு திருமடங்
கடலித்து பலவகைத்தாண்டகம் தனித்தாண்டகம் - அடைவுதிருத்தா
ண்டகம் - திருவங்கமலைமுதலிய திருப்புகழ்கவன்பாடி புகழ்க்கொண்டு
இருந்தார்.

திருப்புகழ்தருத்தித் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கென்றுமினியானெய்ம்மான்மன்னை மெழிலாருமேகம்பமே
யான்மன்னை, மனக்கென்றும்வருவான் வஞ்சர்க்குசிலில்லானை நினறியூர்
மேயான்மன்னைத், தனக்கென்றும்மடியேனையாளக்கொண்டசங்கரனைச்சங்க
வார் குழையான்மன்னைப், புனக்கொன்றைத்தாரணிந்த புனிதன்மன்னைப்
பொய்யியலையப்புகழ்த்துத்தி கண்டேனோ.

பெரிய புராணம்.

மறுத்தானை மலேகோத்தம் மெத்தான் தன்னை மணிமுடி யோடிருப்
துதொனெயியக்காலா, விழுத்தானை மெழுதரம்பினிசைக்கட்டானை யென்
டிசைக்கும் கண்ணனசிரமேலொன்றை, யறுத்தானை யமரர்களுக்கழிந்
தானை யாவர்க்குத்தாங்கொணரஞ்சமுண்டு, பொறுத்தானைப் புண்ணியனை
ப்பினிதன் தன்னைப் பொய்யிலியைப்பூந்துருதிக்கண்ணென.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தி - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடிகொள்செல்வவிழாக்குணையறக்
கடி கொள்ளும்பொழிற்சச்சியேகமபனா
பொடிகள்பூசியபூந்துருத்திக்க
ரடி கள்ளேசுவடிக்கீழாமிருந்தே

துடித்ததோளவளிவாளர்க்கனறனைப
பிடித்தகைஞளுருநிறுத்தறனகண்ணெலாம்
பொடித்தனூன்றியபூந்துருத்திக்க
படிக்கொள்ளேசுவடிக்கீழாமிருந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தி - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாலினை மாலுநீன்றான் மலேமகடனனுடைய
பாலனைப்பான் மதிசூழையப்பண்புணராமதின்மேற
பொலனைப்பொர்வியையேறியைப்பூந்துருத்திமகிழும்
ஆலையாதிபுரணனைநாமடிபொறுவதே.

நபக்கையும் பாந்திவிழ்க்கையும் பாம்புசடையிடையே
நவக்கையும் வானிழங்கையும் நகைக்குறவே
மாய்க்கையர்க்கனை யூன்றினன்பூந்துருத்தியுறைய
நகைவெதவிசாதனைநாமடிபொறுவதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

11 ல் வகைத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேர்த்தொருத்தியொரு பாகத்தடங்க்கண்டு நிலைதளரவாயிராமு
கத்தினேடு, பாய்த்தொருத்தி படர்ச்சடைமேற்பாய்க்கண்டு படவரவும்பனி
மகியும் வைத்தசெல்வன், தாந்திருத்தித்தம்மனத்தையொருக்காத்தொண
டர் தனித்தொருதண்ணேறிமெய் தளரமுன்னம், பூந்துருத்தியூந்துருத்தி
யென்பிராகிற் பொல்லாப்புலாற்றுருத்தி போக்கலாமே.

தந்தைதாயாரிடமிருந்து தாய்மார்க்குத் திரைச் சாத்தாமரோ, வந்த வாறெங்கெனப் போமா? இதோ மாயமாயிதற்கேது, மகிழ்வென்பு, சிந்தை யிருமக்கொன்று சொல்லக்கெண்மின் றுகழாவும்வளர்மதியுத் திளைக்குஞ் சென்னி, யெந்தையார்க்குநாம நமச்சிவாயவென்றெழுவார்க்குவிசும்பி லிருக்கலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பரியமமையைய ஸூரியபுடையமாமனுமாயியுநீ
யொப்புடையமாதருமொன்பொரு நூயொருகுலமுஞ்சுற்றமுமொருநூநீ
துய்ப்புடையவுழர்வனவுத்தோறுவாய்நீதுணையாயென்னெஞ்சத்தாம்பிப்
பிப்பெரியமணிநீயிழ்முத்தாயீயிழைவனியேறுர்த்தசெல்வனியேபாய்நீ

சங்கநிப்பதாமதிதியிரண்டுத்தந்தநனீபொடுவொனுத்தருவொறு
மங்குவாவர்செல்வமதிப்பொம்லோமா தேவாக்கோத்தல்லாராகில்
அங்கமொலார் குறைதழுக்குதொழுகோயராயாவுரித்துத்தின்றழுவடபுலையேனெங்
கங்கைவாரசடைக்கார்தார்க்கன்பாராகிலவர்கண்டிராமவணங்குகடவுளாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைவுதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருப்பள்ளிவனாகில்லாப் பரமுன்றெய்து அடங்கியச் சலந்தர
னீப்பள்ளிசான்பொற்சக், கரப்பள்ளித் தக்காட்டுப்பள்ளிகள் ளார்கமழ்க்கொ
ல்லியதைப்பள்ளிகுவஞ்சாரம், சிரப்பள்ளி சிவப்பள்ளி செம்பொனாள்
ளிசெழாண்டிப்பள்ளி தவப்பள்ளிசீமார், பரப்பள்ளியெனநென்று பகர்
வொடுல்லாம் பரலோகத்தினிதாகப்பாலிப்பாரே.

கயிலாயமலையெடுத்தான் கரங்களைடுஞ் சிவங்களுநொடியக்கால் வி
ரலாறெழ்நெடுன், பயில்வாப்பராயத்துறைதென்பாலேத் துறைபண்டெ
ழுவர் தவத்துறைநெறப்பம்பொழிற், குயிலாலத்துறைசொழித்துறை
பூத்துறைபெருத்துறையுஞ் குங்காடுதையுநீனெடு, மயிலாடுதறைகடம்
பத்துறையாவதுறைமற்றுத்துறையனைத்தும்வணங்குவோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு அங்கமரலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலையேநீவணங்காய், தலை-மாலேதலைக்கனிந்து
தலையாலேபலித்தெருத்தலைவனைத், தலையேநீவணங்காய்.

தெடிக்கண்டுகொண்டென், திரு-மாலொடுநான்முடினுந்.
தெடித்தெடுகுணத்தெவனையென்னுனோ, தெடிக்கண்டுகொண்டென்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரிய புரணம்

இருக்கும் பொழுது பாண்டி நாட்டிற் சென்று சமணர்களை வாதிட வென்று வைவஸ்தாபனம்பண்ணி பாண்டியராஜனுடைய கூளை நிமிர்த்த ருளிய திருஞானசம்பந்தர் மூர்த்தி சுவாமிகள் அந்நாட்டினின்றும் நீங்கி சோழமண்டலத்தை அடைந்து அப்பமூர்த்தி திருப்பூந்துருத்தியிற்ருத்த லைக் கேள்வியுற்று அதற்குச் சமீபத்திலே வந்தருளினார். அதை அப்பமூ ர்த்தி அறிந்து மனமகிழ்ந்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கும்படி சென் று, அவர் வரும் எல்லையை அடைந்து, திருச்சென்னத்தின் ஓசையைக்கே ட்டு அவரைத் தரிசிக்கும்படி சூழ்ந்த அடியாகளுடைய நெருக்கத்தினாலே தம்மை ஒருவரும் இன்னாரென்று அறியாதபடி உட்புகுந்து, அவர் ஏறிவ ரும் முத்துச் சிலிகையைத் தாங்குகின்றவர்களோடு தாம் ஒருவராய்த் தாங்கிக்கொண்டு வந்தார் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி, திருப்பூந்துருத்திக்கு மிகச்சமீபித்தவுடனே, அப்பர் எங்குற்றார் என்று வினாவு அடைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி அடியேன் தேவரீரைத் தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப்பெற்று இங்குமேனே என்றார். உடனே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அழகந்திரமாகச் சிலிகையினின்றும் இறங்கி, மனப்பதைப்போடு அப்பமூர்த்தியை வணங்க, இவரும் தம்மை அவர் வணங்குதற்குமுன் தாம் அவரை வணங்க ஆதுக ண்ட அடியார்க ளெல்லோரும் வணங்கி ஆனந்த கோஷம் செய்தார்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி வாசீசரோடும் திருப்பூந்துருத்தியிற் சென்று சு வாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இடந்தார், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திதாம் பாண்டிநாட்டிற்சென்று சமணர்களை வாதிட்வென்றதையும், பாண்டியனு டைய கூளை நிமிர்த்ததையும், அந்நாட்டெங்கும் விபூதியை வளர்த்ததையு ம், பாண்டிமா தேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் மந்திரியாராகிய குலச் சிறையார் என்கின்ற இருவருடைய பெருமையையும், வாசீசருக்குச்சொ ல்லியருளினார். வாசீசர் தாம் தொண்டைநாட்டுக்குச் சென்று அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கியதைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்கு சொல்லிய ருளினார், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தொண்டை நாட்டுக்கு யாத்திரை செ ய்யவிரும்பித் திருப்பூந்துருத்தியினின்றும் புறப்பட வாசீசர் பாண்டிநாட் டுக்கு யாத்திரைசெய்ய விரும்பிப் புறப்பட்டு, அப்பாண்டிநாட்டைஅடை ந்து திருப்புத்தூரை வணங்கிக்கொண்டு மதுரையிற்சென்றுசுவாமி தரிச னம்செய்து “புனைத்தாளை யென்றெழுதித்து” திருத்தாண்டகமும், திருநெரி சையும் பாடியருளிபாண்டி நாட்டவியாரும் கூனியிர்த்த பாண்டியரும் குல ச்சிறையாரும் வணங்கித் துணிக் சிலகான் அங்கிருந்தார்.

திருவாலவாய்த் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முளைத்தானையெலலார்க்கு முன்னேதோன்றி முதிருஞ்சடைமுடிமே
ன்முழிவ்வெண்டிங்கள், வளைத்தானவல்லசுரா புரங்கள்மூன்றும் வரைசி
லையாவாகசிமா நாணக்கோத்துத், துளைத்தானைச் சுசுரததாற் றுவளநீ
ரூத் தாமுத்தவெண்முழுவலுமையாடாடித், துளைத்தானைக் தென்குடற்
ற்றுவாலவாய்ச் சிவனடியேசிந்திக்ப்பெற்றேனென.

துார்த்தானைத்தோள்முடிபுத்தி யதகான் றன்னத்தொன்னரம்பிரின்
னிசைகேட்டருள்செய்தானை, பாந்தனைபாணிகண்டு பரித்தான் றன்னைப்
பரித்தவற்குப் பாசுபதமீந்தான் றனை, யாத்தனையாடியேனுக் கன்பன் றனை
அளவில்லாப்பல் லாழிசுண்டுநின்ற, தீர்த்தனைக்கென்குபற் றிருவாலவா
ய்ச்சிவனடியே சித்திக்கப்பெற்றேனென.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்த் - திருநெரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதயாவேதகிதாவிண்ணவரண்ணுவென்றென்
றேதயெமலாடிகியொருங்கி சிங்மழல்கள்காணா
பாத்தொட்பெண்ணைவைத்தாய்ப்பட ிசடைமதியஞ்சூடு
மாதியெயாலவாயிலப்பினையருளசெய்யாயே.

பொடிகொடுபூசிப்பொல்லாக்குரம்பைநிற்புத்தியொன்றி
பிடித்துநின்றனருள்களென்றுமபிதாந்நானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுக்க லுமிருபதுதொ
ளடாத்தனையாலவாயிலப்பினையருளசெய்யாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யின் மதுளையாரீங்கி, திருப்பூவணம் வந்துஆலபத்துச்சென்றபோ
துகவாமியெதிரில் காட்சிகொடுக்க தரிசித்து வணங்கி “வடிவேறுநிரிசூல”
மென்னுந் திருத்தாண்டகம் பாரியருளினார்.

திருப்பூவணம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வடிவேறுநிரிசூலத் தோன்றுத்தானையும் வளர்ச்சடைமெலிளமதியுங்
தோனறுந்தோன்றுங், கடியேறுகமழ்கொன்றைக் கண்ணிதோனறுங் காதி
வ்வெண்குழைதோடு கலந்துதோன்றும், இடியேறுகளிறுரிவைப் போர
வைதோன்று மெழிறிகமுந்திருமுடிய நிலவித்தோன்றும், பொடியேறுதிரு
மெளி பொலிந்துதோன்றும் பொழிறிகமுற்பூவணத்தெம்புனிதனாக்கே.

ஆருருவவுள்துவா ருள்ளத்தன்னே யவ்வுருவாய்நிற்கின்ற வருளுந்
தோன்றும்; வாருருவப்பூண்முலைநன்மங்கைகன்னே மகிழ்தொருபால்வை
த்துகந்த வடிவுத்தோன்று, நீருருவக்கடலில்ங்கையடக்கர்கோனை நெறுநெ
றெனவடர்த்திட்ட நிலையுந்தோன்றும், பேருருவக்கடற்றுதைத்த பொற்புந்
தோன்றும் மொழிந் தழும்புவணத்தெம் புனிதனார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு ஸ்ரீராமனுக்குப் பெரும்பாதகநதீதக் கட்டவுளைத் தொழுதற்கு
நினைந்து இராமீச்சரத்திறசெனறு சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருநேரிசை
கள் முதலானபதங்க்கோபாடித் தொண்டுசெய்து அங்கு இருந்தார்.

திருவிராமேச்சரத் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாசமுங்கழிக்ககிலாவரக்காப்படுத்தேதக்க
வாசமிக்கநகன்கொண்டுமநியினுல்மால்செய்கோயி
னேசமிக்கன்பினுலேநினைமினிர் தின்றுநாளுந்
தேசமிக்கானிருத்திருவிராமேச்சரமே.

பனாகளொத்தையுபர்த்தமணிமுடியரக்கர்கோனை
சோபமுற்றறவொடுக்கிமிண்மொல்செய்தகோயி
லோகண முத்தர்ல்வணங்குத்திருவிராமேச்சரத்தை
யுகான்பட்டாறுநாற்பாருள்குவானபினுலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருவெலவேலி திருக்கானல்பா முசலாகிய ஸதலங்களைவண
ங்கிக்கொண்டு, சோழமண்டலத்துக்குத் திருமபிவந்து திருப்புகலூரைஅ
டைந்தார். திருப்புகலூரிலே தினந்தோறும் சுவாமிதரிசனம் பண்ணி, தி
ருமுன்றலிலே கைத்தொண்டுசெய்துகொண்டு இருந்தார், இருக்கும் நாட்க
ளிலே நின்ற திருத்தாண்டகம் தனித்தாண்டகம் - கஷத்திரக்கோவை-கு
டைத்தது நெரிசை-தனிநெரிசை - நிரைந்த திருநெரிசை - ஆருயிர்த்திருவி
ருத்தம்-தசபுராணத்தடைவு - பாவநாசப்புகழ் - சரக்கரைத்திருநூத்தம்
முதலிய திருப்பதிகங்களைப் பாடியுள்ளினார்.

நின்ற திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருநிலனாய்த் தீயாகி நெருங்கிய மானனையெறியுங்காற்றாமாகி
யருநிலையநிற்களாயகாயிருப்பாகா மாயட்டமூர் கத்தியாகிப்
பெருநலமுங்குமற முழுவெண்ணுமாணம்பிறருநுவுத்தம்முருவுத்தாமெயாகி
நெருநிலையானருகொளையாகி சிமிடபுன்சை யடிக்கணின் நவாறே.

மாலாகி கன்முதனாய்ப்பூதமாயம நுத்தமாயருக்கமாய்மகிழ்வுமாகிப்
பாலாகியெண்டுகைக்குமெல்லியாந்நார பாகியபரலோகத்தானையாகிப்
பூலோகாவலோகசுவாலாகமடப் பூதங்களாய்ப்பாணனருனையாகி
பேலாகனவெலாமைல் வீரானுபெறுஞ்சாபெம்மற கணின் நவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்ற திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆமயத்தொகைபெரியோளாய் கொணர் தரிசைவிரட்டானமட்கி
கொண்டார், தமையா மரபுரிந்த நயநிறைகொண்டார் தலையதலிதப
லிபெண்டார் கொணர்ந்த நயம, பாணனார்மகிழ் ததுநிறங்கொண்டார்மா
விரட்டினார் தவல்குறகமருவாட கொணர், காமவியுபு வகொண
டார் கணனார் தவல்குறகமருவாட கொணர், காமவியுபு வகொண

நாமுபெரியோளாய் கொணர் தருமுநிறகத்தினை
வாசகனார், தமையா மரபுரிந்த நயநிறைகொண்டார் தலையதலிதப
லிபெண்டார் கொணர்ந்த நயம, பாணனார்மகிழ் ததுநிறங்கொண்டார்மா
விரட்டினார் தவல்குறகமருவாட கொணர், காமவியுபு வகொண
டார் கணனார் தவல்குறகமருவாட கொணர், காமவியுபு வகொண

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம் நின்ற திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திலகாசிரமமபலமுந் செம்பொன்பளளிதேவனகுடி விராப்பள்ளி
தெங்குடி, கொல்கிச்சுளிரைதபள்ளிக் கோவல்கிரட்டங் கோகரணங்
கோழகாவு, முல்லைப் புவமுருகன்பூண்டி முனையூர்ப்பழையாநைசத்திமுற்
தங், கல்லிறகிழ்ச்சார காளத்தியுங்கயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

புலிவலம்புத்தூர்புகலூர்புன்கூர் புறம்பயம்பூவனம் பொய்கைநல்
லூர், வலிவலமாற்பெறுவாய்முர்வை கல்வலஞ்சுழிவாஞ்சியம் மருகல்வன்
னி, நிலமலிநெய்த்தானத்தோடெத்தானத்து நிலவுபெருங்கோயில்பல கண்
டாற்றொண்டி, கலிவலமிக்கொணக்கால்விரலாற்செற்ற கயிலாயநாதனை
பேகாணலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறைந்ததிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வென்றலேன்புலன்கலைந்துமவென்றவர்வளாகத்தன்னில்
சென்றதேனாலேசொந்நெய்யதற்குச்சேயே
னின்றனளேனும் புதின்றேனீசனேனீசனேயோ
வின்றனளேனையிலலெனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

வெட்டனவுடையனாகிநீரத்தான்மலையெடுத்த
துட்டனைத்துட்டுத்தீர்த்துச்சுவைபடக்கீதங்கேட்ட
வட்டமாழார்த்தியாயவாநியையோநிராளு
மெட்டனையெட்டமாட்டெனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானங்காப்பதாதித்தையலார்வலையுளாழந்து
ஆம்மானையமுதன்றன்னையாதியையந்தமாய
செம்மானவொளிகொண்மெனிச்சிந்தையுளொன்றிநின்ற
வெம்மானினையமாட்டெனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

வளைத்துநின்றவர்களைவரவந்தென்கடுக்குஞ்செய்யச்
தனைத்துவைத்துலையையேற்றித்தழுவிரிமடுத்தநீரிற்
ற்றனைத்துநின்றாடுகின்றவாமைபோற்றெனிலாநெத
னளைத்துநின்றாடுகின்றெனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டனென்பட்டதென்னேதுயகாவிரியினன்னீர்
கொண்டிருக்கோதையாட்டிக்குங்குழம்புசாத்தி
யிண்டைகொண்டேறநாக்கியீசனையெம்பிரானைக்
கண்டனைக்கண்டிராதேகாலத்தைக்கழித்தவாறே.

பெருவிரலிதைதா ணானற்பிழையெயிரிலங்கவங்காந்
தருவரையினையதோளானாககணனறவழிவிழந்தா
னிருவருமொருவனாய்வுருவமங்குடையவள்ளல்
திருவடி சுமந்துகொண்கொண்கானதிரியுமாற்ற.

திருச்சிறுதம்பலம்.

தனித்திருநேரிடை

திருச்சிறுதம்பலம்

மருளவாமனககனுகிமயங்கினெனமதியிலாங்க
விருளவாவறுகருமெனதையினையடிநீழலெனனு
மருளவாபெயறுதலினற்பஞ்சிகானலமக்கேதாருப
'மருளவாபெயறுதலினற்பஞ்சிகானலமக்கேதாருப

நடுவிலாககாலனவந்துகனுமுடாத்தயவொண்ண
வெவனவஞ்சுதமவைதனகதாற்றலாகே
படுபனபலவுங் குற்றம்பாங்கிடாமனிகாவாழகை
கெடுவதிபிறவிச்சினைரொளிகசடையினீரே

திருச்சிறுதம்பலம்.

தனித்திருநேரிடை

திருச்சிறுதம்பலம்

கடும்பகனடமாடிககையிலோகபாலமெகரி
யிரிமபலிககிலககையுழிகருயிறைவனீரே
னெடுமபொறைமலையாபாவைகேரிழைகெறிமெனகூடக
கொடுக்குழைபுகருகவனமுடிகோவணமரையகேயோ

உய்கததாலுக்கையடிமுடிகருமையவனகெகதீரா
வைத்தகாலகககேனகனவானமுடிதனகருகேகதான
மொயத்தகானமுகிழவெணடிங்கணமுத்தியெனனுசரிதனமேல
வைத்தகால்வருகதுமெனவவாடிநானொடுங்கினேனே.

திருச்சிறுதம்பலம்.

சுருயிர்த்திருவிருத்தம்

திருச்சிறுதம்பலம்

எட்டாந்திசைகருமிருதிசைக்கும்மிறைவாழைறையென
நட்டாசமரர்வெம்பூசலெனககேடெடிரிவிழியா
வொட்டாக்கயவந்திரிபுரமுனறையுமொரம்பின
லட்டானடிநிழற்கிழதன்றோவென்றனருயிசே.

பழகவொருந்தியானபைங்கட்பாரிடம்பாணிசெய்யக்
குழலுமுழவொழொடமாடியுயரில்ங்கைக்
கிழவனிஞ்சுதுதோளுமொருவிரலாவிதுத்த
வழகனடிநிழற்கீழதன்றோவென்றனருயிர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தசபுராணம் பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருவையொன்றுசுற்றியரவங்கைவிட்டவிமையோரிர்த்துபயமாத்
திருடுமொல்திறத்தையடுவான்விசும்புகடுவானெழுந்தவிசைப்பாய்
பெருகிடமறந்திறக்கோர்பிழ்காரமொன்றையருளாபிரானேபெனனு
மருள்வொடுமாவிடத்தையெரியாமனுண்வவண்ணடரண்டரசே.

கடுகியதோர்சொலாதுகயிலாயம்துகருதேனுனவிரமொழிநீ
முடுகுவதன்றுதனமமெனசின்முடாசன்மொழிவானென்றுமுனியா
வினாவடுவென்றுசென்றுவினாவுற்றாக்கன்வரையுற்றெடுக்கமுடிதோள்
நெடுநெடுவிறுவிழுவிறுப்பாதநிலைவுற்றதென்றன்மனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாவநா FID - 11ண் - பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறற்றமுசொபுழம்புதியைப்பாசூர்நிலாயபவளத்தைதச
சிறுமம்பலந்தெங்குகழகனியைத்திணடந்தரியதிருவுருவ
வொற்றபூரில்விடுசுடவாவிமலர்நொனைதகினைகுழந்த
வொற்றபூவொழுத்தமனையுள்ளத்துள்ளேவைத்தென.

முத்திததானமுனைத்தானைமுறிவெள்ளேதூரத்தானை
யந்தசெவ்வாபடியானையாக்கனுறலுத்தானைச்
செவ்வெள்ளப்பினலாட்டிச்செருசொன்மாலையடிசேர்த்தி
யெனைதெம்மரென்னெனம்நானென்பார்பாவரசேம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரக்கறைத் - திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையும்கிடைப்பெரும்பாகாவெனவிண்ணப்பம்வெம்மழுவாட
படையும்கையாய்நினாத்தபல்பூதமும்பாய்புவித்தோ
லுடையுமுடைதலைமாலையும்கலைப்பிறையொதுங்குரு
சடையுமிருக்குஞ்சரக்கறையோவென்றனநெஞ்சமே.

விவந்தாடியகழலெந்தாமென்விண்ணப்பமெனிலங்குந்
தவந்தானெடுக்கத் தலைபுற்றுத்தனைதாழ்ந்நித்தோல்
சிவந்தாடியபொடிநீறுஞ்சிரமலைகுழின்று
தவந்தானிருக் குஞ்சரக்கறைமொவென்றனிகெஞ்சமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் பரமசிவன் அந்தாயனா நுடையவைவராக்கியத்தையாவருத்துங்காட்
டுத்தருத் திருவுளங்கொண்டு, அவா திருமுன்மீட்டிலிசைத்தொண்டு செய்
யும்பொதுத உழைவாரம் நுழைந்தவிடங்களெங்கும் பொன்னும் நவரத்
தினங்களும் பிரகாசித்துக் கிண்குழம்படி அநுஞ்செய்தார், நாயனா அவை
களைக்கண்டு அவைளை அங்கேகிடக்கின்ற புருங்கைக்கற்களொடு சமமாக
எண்ணி, உழைவாத்தில் எந்திக் குளத்திலேவிழ எரிந்துவிட்டா, பின்பு
கடவுளுடைய திருவருளினால் அழம்பைபர்கள் சுவாக்கத்தினின்றும் இற
ங்கிவந்து, நாயனார் முன்னின்று, இலாபாடியும், கூத்தாடியும், அவாமேற்
பூக்களைப் பொழிந்தும், அவரை அணைப்பாவர்கள் பொலச் சமீபித்தும் அ
ளகம் அவிழ இடைநடங்காடியும், திருமடியும், வந்திரம் அசையினின்றும்,
இப்படி அவரை மொகிப்பிதகறகுடதகனம்செய்சாரிகள் செய்துமீவறு
டைய திருவருளையே முன்னிட்டு ஒழுகுகின்ற வாடொ கமமுடைய சித்த
நிலைசிந்திதம் வேறுபாடாது, தாம் செய்யுந் திருப்பனியிலே உறுகொ
ண்டு இருவினமுதலியவைகளை முன்னிலைப்படுத்தி நான் திருவாரூரில் வீ
ற்றிருந்தின்ற சுவாமிக் கு ஆளானேன், உங்களாலே நான் ஆட்டுண்ணைன்
நீங்கள் என்னை அலையன்மின் என்னுங்கருத்தால் “பொய்ம்மாய்ப்பெருங்க
டலுள்” என்னுந் திருத்தாண்ட உத்தைப்பாடிய நளினார்.

திருவாரூர்த்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்ம்மாய்ப்பெருங்கடலிற புலமாரின்று ணணியங்காடெனினகா
ளதிருவேங்க, எரிமாய்ப்பெருங்கடலையரித்துத்தின்பீர்த் கிழலையெகிந்த
துதான்யானைலவானே, தம்மாளைத்தலைமனைத் தண்ணலாரூர்த்தடங்க
டலைத்தொடர்ந்தோரையடங்கச் செய்யு, யெமமான்மனடித்தொடர்வானு
முதாகின்றே னிடையிலேன்கெடுவிர்பாளிடமேன்மின்னே.

சுருக்கமொடுபெருக்கநிலை நிற்ப்பற்றித் துப்பறையென்றணவிரி
வ்வுலகையோடிச், செருக்கியிகைசெலுத்தியுஞ்செய்கைவைவல் செய்கின
றீர்க்கமையாதேயானேன்மிக்க, தருக்கியிகவரையெடுத்த வாக்கனாகத்தளர
வடியெடுத்தவன் னன்பாடல்கேட, தருக்கமெழுந்தருளியவெம்பெருமான்பா
தத்திலையிலேன்கெடுவிர்பாளிடமேன்மின்னே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அரம்பையர்கள் தங்கள் கருத்து முற்றமையால் அவரை கம்ஸ்கரித்துக்கொண்டு பேய்விட்டார்கள், இந்த நிலைமையைச்சமஸ்தலாகத்தார்களும் அறிந்து துதிக்கலுற்றார்கள், வாசுதேவர் என்ன இனி சீசேவடிக்கீழிருந்திடும் என்று எம்கின்ற பூர்வஞானத்தினால் திருவிருத்தங்கள் பலவற்றைப்பாடி ஒருசித்திமாபத்திலே சாதயங் சத்திரத்திலே “உன்னடிக்கேபோதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே” என்று ந்திருத்தாண்டகத்தைச் சொல்லிச் சிவ ஹடைய திருவடியை அடைந்தான்.

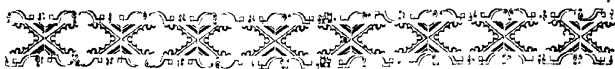
திருப்புகலூர்த் - திருத்தாண்டகம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

என்னுகேனென்சொல்லியெண்ணுகேனா வெம்பொருமான் திருவடியே யெண்ணினல்லாம், கண்ணிலேன்ம, பிறர்களைகண்ணிலேன் கழலடியேகைதொழுதுகாணினல்லா, லொண்ணுளையொன்பதுவாயல் லவத்தாயோக்கவடைக் துமபொதுணரமாடென், புண்ணியனையுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணியனே.

ஒருவனையுமல்லாதுணராதுள்ள முணாச்சித்தமொற்றத்தள்ளேநின்ற, விருவவாயுமுலவாயுமென்மேலேயி யில்லாத் தவறுத்தாய்க்கில்லேனேலக், கருவவாகுமுநாணிலங்ககவேந்தன் கடுக்கேதர்மீதோடாமைக்காலாற்சென்ற, பொருவவாயாயுன்னடிக்கேபோதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணியனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சுவமயம்.

இருபத்து மூன்றாவது

குலச்சிதை நாயனா புராணம்.

கோதில்புகழ்த் தருணமேறுகுடியா கோவண்குலச்சிதையாராதென்னர்குலவமைச்சார்குணா, மாதவர்காடிபாடிமார்பாண்டி. மாதேயியாருள்வான்பயிர்க்குவேலி, காதன்மிருதவுணியிர் கோன்வாழிறறெற்ற கையவைவையைக் கரைசேர்கமுலிலேன்று, நீதினாலவாய்நிமலர்ச்சேர்ந்த நிம்மலனாண்மலங்கணிக்கினோ.

பாண்டிநாட்டிலே மண்மெற்குடியில் குலச்சிறைநாயனார் என்பவ
 ரொருவர் இருந்தார். அவர் விழுதி உருத்திராக்ஷம் தரிக்கின்றவர்களும்துரிய
 ஞ்சாக்ஷர ஸ்ரீரத்ன துசின், நவர்களுமாகிய சிவனடியார்களை உயர்குலம் இழி
 குலங்களும் பற்குணம் தீர்க்குணங்களும் பாராமல் வணங்கித் துதிக்கின்ற
 வர் அவவடியார்கள் பலர் கூடிவரினும், ஒருவர்வரினும். அன்பினோடு எதி
 ர்கொண்டு அழைத்துத் திருவழுது செயல்கின்றவர் பரமசிவனுடையதி
 ருவுட்களை அனுதினமும் சித்தித்துத் துதித்து வணங்குகின்றவர், நெடுமாற
 ரன்னும் பெயரையுடைய பாண்டியருக்கு முத்தன்மத்திரியாராயினவர் அந்
 தப்பாண்டிய ஸ்ரீரத்ன மாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் செய்கின்ற
 திருத்தொண்டிக்குத் துணைசெய்கின்றவா கழ்மங்களாகிய சமணர்களுடைய
 யபொய்ச்சுமயத்தாத்கெடுத்துபாண்டிய ஸ்ரீரத்னம் திருநீர்நைவளங்கும்
 பொருட்டு, பரசமயகொளரியாகிய திருஞானசம்பந்தமுந், தி கவாழிக
 ளுடைய திருவடிமேல் வணங்கிய சிவரினையுடையவா வாழ்வை அந்நாய
 னருக்குத்தொற்ற சமணர்களைக் கழுவியிட ஏற்றுகிறவர்.

சுந்தரபாண்டியர் பெரியபுராணம்.

வ

சுவாமியார்.

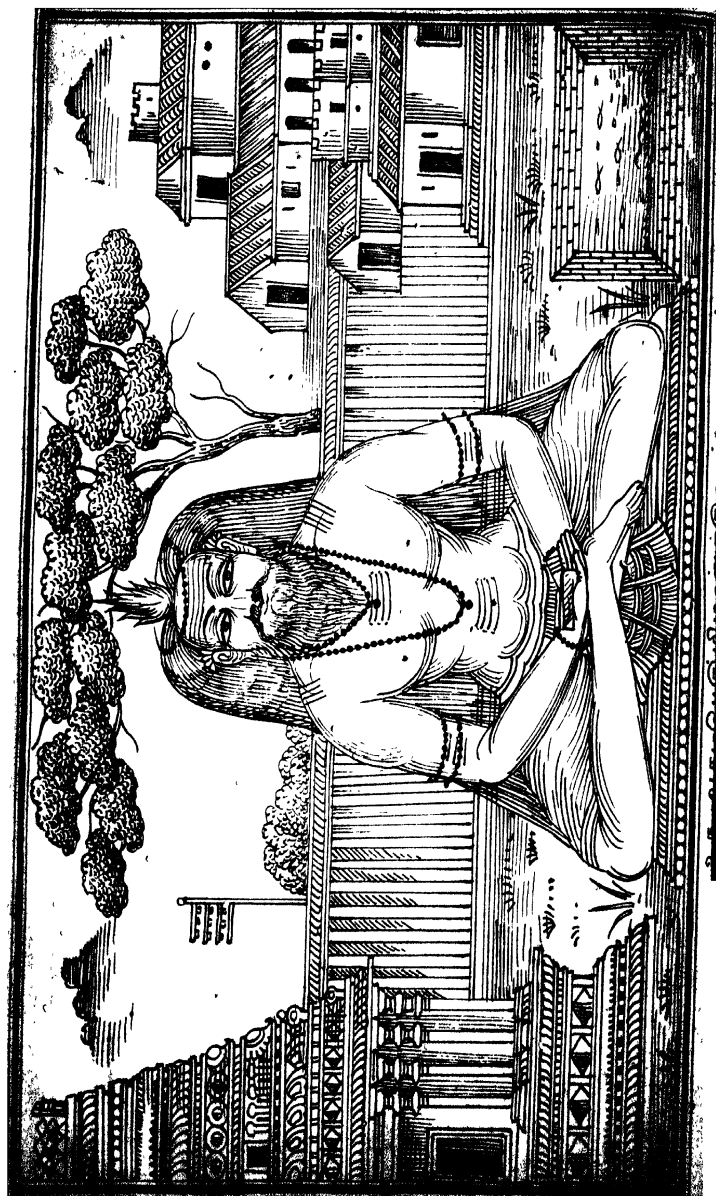
இருபத்து நான்காவது

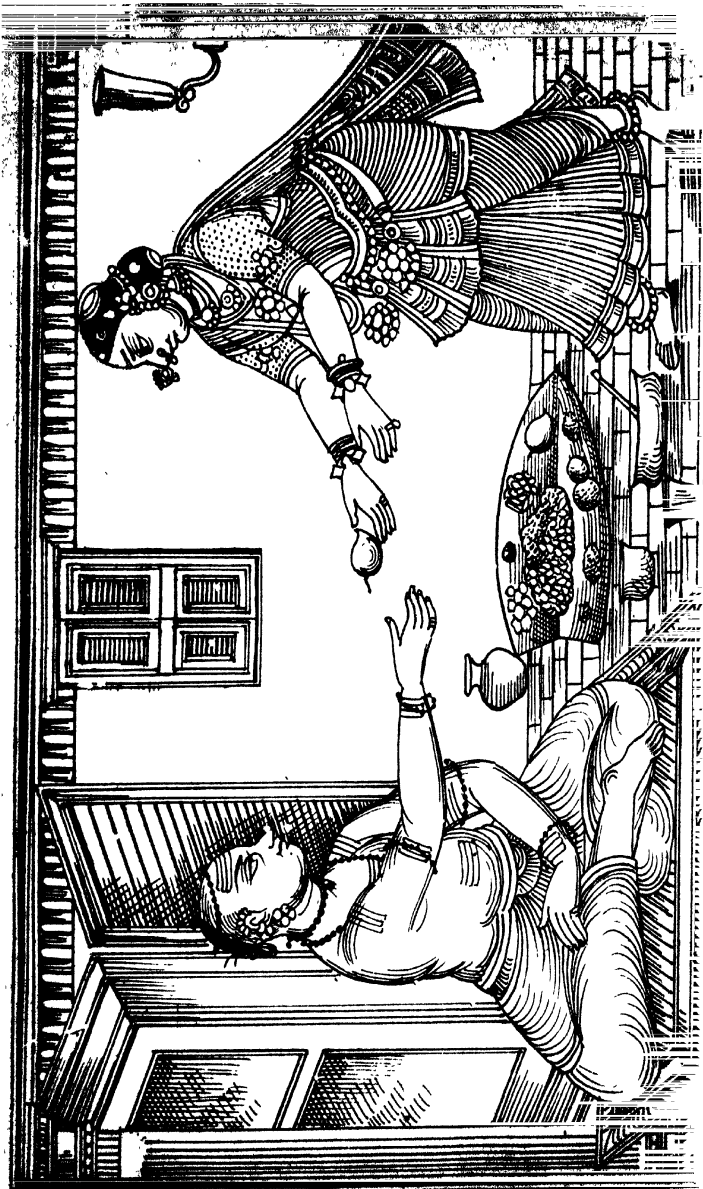
பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனார் புராணம்.

கொண் டவன்வளர் பொருமிழலைக்குறும்ப நாயனார் பெருமிழலை
 க்குறும்பனார், ரண்டாபிராண்டியவ நந்தியாபதி மாதாவாணுக்கவர்
 றெண்டாக்காராய், மண்டொழுமெண்ட நுதித்தவாய்துளார்தாம் வன்
 றெண்டவடகயிலை நவுகாண்டி, னெண்டி கழுவை நுதித்தவாய்துளார்தாம்
 வன்கொளரி மோவடகயிலையெய்தினார்.

பெருமிழலை பெருமிழலைபென்னும் ஊரிலேவெய்தி அடியாபதி
 தற்களிறிந்த பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார்.
 அவர் சுந்தரமுந் தி கவாழிகளுடைய பெருமையை அறிந்து அவருடைய
 திருவடிமேல் மனம்வாங்குக் காய்க்களினாலே சித்தித்துத் துதித்து வணங்கு
 குதலே பரமசிவனுடைய திருவடிமேல் அடைதற்கு உரியவெய்தியென்று அ

பெரியபுராணம்.

பிப்ரம்ச் செய்துவந்தார் அதனால் அவர் அணிமா, மகிமா, இலக்ஷ்மா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாசியம், ராசத்னம், வசித்னம் என்கின்ற அஷ்டமகாசித் திகளையும் அடைந்தார். அடைந்து, ப்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை ஜபித்துவந்தார். இப்படி நிகழ்ந்தால்தலிலே திருவஞ்சைக்களத்திற்கென்று நெருப்பதிகம் பாடும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிதந்தது பாரமசிவனுடைய திருவாநினிலே உத்தராகலாசத்தை அடையும் வாழ்வு கிடைப்பதைத் தம்முடைய ஊழி விருந்துகொண்ட யோகப்பிரத்தாட்சத்தால் அறிந்து சுந்தரமூர்த்திச்சுவா மிகள் உத்தராகலாசக் கந்தார்க்கு அடைய என் பிரிந்து இங்கே வர்ழ மாட்டேன் என்றுநினைந்து இன்றைக்குயோகத்தினால் சிவனுடைய திரு வடிவைய அடைவேன் என்று துணிந்து யோகபுயமசெயினால் உடலினின்றும் பிரிந்து, திருக்கலாசத்தில் வீழ்நீருக்கின்ற சிவனுடைய திருவடிவைய அடைந்தார்.

சிவமயம்.

இருபத்தைந்தாவது

காரைக்காலம்மையார் புராணம்.

தங்குடிக் ககாணாந்தால்வணிகன்மிக்குதனத்தனது தம்புதிதவத்யாரம்மாவின்ற செங்கலிகடிருவருநாலையுழப்பகண்டுநீழ்க்கணவனநிசயித்துத்தெசநீங்க வங்கவுடலிழந்து முடிநடை யாலேரியம்மையெயென எதனப்பாவென்று பொங்குவடையிலுபணித்தாலங்காட்டும் ப்ரீதினாடமவாதம்மொழிநினோ.

காரைக்காலிலே வைசியர்கூடத்திலே தனத்தன் என்பவன் ஒருவ ன் இருந்தான். அவனுக்குப் ப்ரீதிவநுமாரன்கின்ற ஒருபத்திரியார் பிறந்தா ர் அத்தனத்தன் அபத்திரியாலா நாகபட்டணத்தில் இருக்கின்ற ரிதப தி என்பவனுடைய புத்திரனாகிய பரமதத்தனுக்கு விவாகஞ் செய்துகொடு த்து, தனக்கு வேறுபிள்ளை இல்லாமல் அவரை நாகபட்டணத்திற்குப் போகவிடாமல் தன்னுடைய வீட்டுக்கு அருகிலே ஒருவிடுகட்டுவீதித் தி அ ளவிறந்த திரவியங்களையுங் கொடுத்தி, கணவனோடும் அகிலிருத்தினான் ப ரமதத்தன் அந்தச் செல்வத்தை விருத்திசெய்து, இல்லறத்தை ஒழுங்கு பெற நடத்திவந்தான் அவன் மனைவியாராகிய புரிதவதியார் பரமசிவனுடைய திருவடிகளிலே அன்பு மேன்மேலும்பெருக இல்லறத்திற்கு வேண்டுவ

னவற்றை வழுவாது செய்வாராயினார் தம்முடைய வீட்டுக்குச் சிவனடியார்கள் வரின் அவர்களுக்கு அமுது ஊட்டி, அவரவர் வேண்டியபடி பொன்-இரத்தினம்-வளதிரம் முதலாயின உதவுவார் இப்படி நிகழுங்காலத்தில் ஒருநாள் பரமத்தத்தன் தந்த காரியமுலமாந வந்தவர்கள் சிலர் அவனுக்கு இரண்டு மாம்பழம் கொடுத்த அவன் அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் கருத்தை முடித்து அவைகளை மனைவியாரிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டான், மனைவியார் அவைகளை வாங்கி வைத்ததின்பு சிவனடியார் ஒருவர் பசியினால் வருத்தி, அவர் வீட்டிற்கு வந்தார். ஸீகலம்பார் அவ்வடியருடைய நிலையைக்கண்டு கலங்கி வருத்திப் பொறுத்தான் அங்கே ரத்தினம் காரியமுடைய பாக்கம்பண்ணாட்டாசலமார் சிவனடியவரை பெறுதற்கு அரிய விருத்தினராய் வந்தொழுகிற காரியத்திலும் பெறவேண்டியபேறு கெட்கு ஒன்றும் இல்லை என்று நினைந்து தம்புடைய கணவர் அனுப்பிய மாம்பழங்கள் இரண்டு என்னும் எடுத்துக்கொண்டுவந்து படைத்து அவ்வடியவரை அமுதுசெய்தித்தார். அடியவர்க்கு நன்றி மாங்கனியொடு உண்டு, புனத்தவியை நுடைய செய்துகொண்டு வந்துவரையினார். பொய்யின்பு பரமத்தன் கடுப்பானால் வீட்டிற்கு வந்து, பொன்னம்பண்ணும்பொழுது, மனைவியார் எஞ்சிய தந்த மாங்கனியைக்கொண்டுவந்து, கலத்திலேவைத்தார்பரமத்தன் மிகவும் குரியழிந்து அங்கு விளையுமாறு. அதன் இனிய கவையினாலே திருத்தாயை யாமல் மனைவியாரைக்கொண்டு, மறந்தகனியையும்கொண்டுவந்துவந்து வந்து, மனைவியார் மெய்மையாகச் செல்வார்பொலர் பொய் விளையுமாறு சொக்து, நமமை விசுவசிக்கின்ற மெய்ப்பயர்களுக்கு உற்ற தீய காரியம் பரமசிவனடியவருக்கு நஷ்டனைத் தியானித்தார். உடனே அங்கவருவ பகநனையினால், அகமகரமாகிய ஒருமாங்கனி அவர் வாயிற் வந்து தந்தது, அவர் அதைக் கொண்டுவந்து, கணவனுடைய கால்களில் வைத்து அவர் அங்கு உண்டு அதன் கவையெதவாமிரத்ததைப் பார்த்திலும் பெறாதமையால், நிறு முன்கான் தந்த மாங்கனியன்று இது அருவாகங்களிலும் பெறுகமாறு அரியது, இதனைச் சிவன்கே பெற்றாய் என்றார், மனைவியார் அதைக்கொண்டு சாமக்குத்திருவருள் உதவிய திருத்தை வெளியாடுத்துவந்து தரும் என்று என்று நினைத்தமையால் நிகழ்த்தைக் சொல்லமாட்டாநவ நம கணவனுக்கு உண்மையை மறைத்துக்கூறுதலும் தகுதியன்று என்று நினைக்கலமையால், அதனைச் சொல்லாது விட்ட மாட்டாகவ நமாய் வருத்தினன்று, நிகழ்த்தாடி சொல்லக்கூடல் என்று துணிந்து, நீர் தந்தகனிகளில் ஒன்றை மூர் அடியாருக்குக் கொடுத்துவிட்டமையால் அதற்குநான் யாதுசெய்யவேண்டும் என்றுவன்று பரமசிவனைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தேன் அவருடைய திருவருளினால் இந்தக்கனி என்னைகையில் வந்து இருந்தது என்றார், பரமத்தன் அதை நம்பாதவனாகி, மனைவியாரைக்கேட்கி, இந்தக்கனி சிவனுடைய திருவருளினாலே கிடைத்

ததாயின், இன்னும் ஒருகனி அவருடைய திருவருளினாலே அழைத்
துத்தா என்றான், புனிதவதியார் அவ்விடத்தை விட்டுப்போய் பரமசிவனை
த்துதித்து, 'இன்னும் ஒருகனி தந்தருளிராகில் அடியேனுடைய வார்த்தை
பொய்யாய்விடும்' யென்றுசொல்ல, சுவாமியுடைய திருவருளினாலே ஒரு
மாங்கனி அவர்கையில்வந்து இருந்தது, அவர் அதைக்கொண்டுவந்து கண
வன்கையிற்கொடுக்க அவன் ஆச்சரியமடைந்து வாங்கினான் வாங்கியபழ
த்தைப் பின் காணாதவனாகி மிகுந்த பயங்கொண்டு மனந்தொழிந்து, அப்பு
னிதவதியாரைத் தெய்வமெனரினந்து அவரைப்பிரிந்து வாழ்வெனும்
என்று துணிந்து, தன்கருத்தைப் பிற நுகருவெளிபடுத்தாமல், அவரை
தொடர்பின்றி ஒழுக்கின் ஒழுகும்நாளில், ஒருமரக்கலம்செய்வித்து, தா
ன் செல்லவிரும்பிய தேசத்திலே வீழும்பயிடுகின்ற அநும்பண்டங்களை அ
தனிடத்து நிறையஎற்றி, சுபதினத்திலே சமுத்திர ராஜனாகிய வருணனைத்
தொழுதுகொண்டு, மாலுமிமுதலியாரோடும் ஏற, அத்தேசத்தை அடை
ந்துவர்த்தகம்செய்து சிலநாளாயின பின்மீண்டும் அம்மரக்கலத்தில் ஏறபா
ண்டிநாட்டி லுள்ள ஓங்கரத்தை அடைந்து அங்குள்ள ஒருவைசியனுடை
யமகளை விவாகம்செய்துகொண்டு மகா ஐகவரியத் தொடும்வாழ்ந்து இரு
ந்தான், அவனுக்கு அம்மனைவி வயிற்றிலே ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தது,
அவன்தான் கூடிவாழ்ந்தற்கு அஞ்சி நீக்கியமனைவியாவரத் தான்தொழும்பெ
ய்வமாகக்கொண்டு அவருடைய புனிதவதியார் என்னும் பெயரையே அந்த
ப் பெண்ணிற்கு இட்டான். பரமதத்தன் இப்படியே இங்கே இருக்க புனித
வதியார் காரைக்காலிலே கற்பிடுவாடி இல்லறத்தை வாழுவாதுடத்திக்கொ
ண்டு வந்தார். அவருடைய ஞாநிகள் வர்த்தகத்தின் பொருட்டுச் சென்றப
ரமதத்தன் பாண்டிநாட்டிலே ஓங்கரத்திலே செல்வத்தை விருத்திசெய்து
கொண்டுவாசஞ்செய்கின்றான் என்றுகேள்வியுற்று, அவனிடத்திற் சிலரை அ
னுப்பி, அவருடையநிலையைஉணர்ந்து, கவலைகூர்ந்து புனிதவதியாரைத்தா
மே அவனிடத்திற்குக்கொண்டுடொய்விடவேண்டுமென்று நினைத்து, சிலிகை
யில் ஏற்றிக்கொண்டுசென்று, அவனிருக்கிறகரத்திற்குச்சமீபித்துதாம், பு
னிதவதியாரைக் கொண்டுவந்தமையை அவனுக்கு ஆள் அனுப்பித் தெரிவி
த்தார்கள், அவன் அதனை அறிந்து அச்சங் கொண்டு, தன்னுடைய இரண்
டாம்மனைவியோடும் மகளோடும் புனிதவதியாரிடத்திற்கு வந்து அடிமேன்
உம்முடைய கருணையினாலே வாழ்கின்றேன் இந்தப்பெண்ணுக்கு உமமு
டைய பெயரையே இட்டேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அவருடையபா
தங்களிலே விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தான், உடனே புனிதவதி
யார் தம்முடைய ஞாநிகளிடத்திலே அச்சத்தோடும் ஒதுங்கிநிற்க அவர்க
ள்வெள்கி, பரமதத்தனை நோக்கி, நீ உன்னுடைய மனைவியை வணங்குவ
து ஏன் என்றார்கள், அதற்குப் பரமதத்தன், நான் இவரிடத்திலே ஒருபெ
ரிய அறபுதத்தைக் கண்டபடியால் இவர்தெய்வப் பெண்ணையென்றி மானி
டப்பெண் அன்றுஎன்று துணிந்து இவரைப் பிரித்தேன் இவரை நான்தொ

முன் தெய்வம் என்றுகொண்டமையால், நான் பெற்ற இந்தக் குழந்தைக்கு இவர் பெயரைத் தரித்தேன் அதுபற்றியே இவனுடைய திருவடிமையையும் வணங்கினேன் நீங்களுந் இவரை வணங்குங்கள் என்றான், அது கேட்ட ஞானிகள், இது என்ன ஆச்சரியம் என்று திகைத்து நின்றார்கள். புனிதவதியார் கணவர் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டு, பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிங்கித்து, சுவாமி! இவனுடைய கொள்வனவு இது இன் இவன்பொருட்டுத் தாங்கிய அழகுதங்கிய தசைப்பொதியை நீக்கி தேவாரைச் சூழ்ந்து நின்று துக்கின்ற பெய் வடிவை அடியேனுக்குத் தந்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார், அந்தக்கணத்தே, அம்மட்ட வுறுடைய திருவருளினாலே மாமிசம் பூமுதையும் உதவி ஏற்பட்ட பாக மணனுலகமும் விண்ணுலகமும் வணங்கும் பெய் வடிவானவரின், அதுகண்ட ஞானிகள் எல்லாம் அஞ்சி அவரை மமஸ்கரித்துக்கொண்டு போயவிட்டார்கள், புனிதவதியார், தமது உள்ளத்திலே சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்ட சிந்தைப்பொருள், அந்தத்திருவக்காசியும், திருவிருட்டை மணிமாலையும் பாரிய ருளினார்.

அற்புதத்திருவந்நாதி

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறந்துமொழிப்பயின் மயின்னெல்லாங் காது
சிறந்தனின் செவடியே செர்ந்தே-ன்றி மந்திகழு
மைஞஞான் மகண் - த்துவானோர் பொருமான
யெஞஞான் றுதார்ப்பது -ர்.

உரையினுனிமாலையந்தாழிவெண்டா
கறையினுறகாரைத்தாறபெய்ச்சொற்பரவுவார்
ஆபாதவனபினோடண்ணலைச் சென்றிந்நுவர்
மபராதகாதல்பிறந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு. இரட்டைமணிமாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கட்டளைக்கவிததுறை.

கிளர்ந்துவெந்துவந்தும் போதஞ்சிடுஞ்சென்மென்பாய்
தளர்ந்திங்கிருத்தறவிர்திகண்டாய்தளராவுவந்தி
வளர்ந்துகங்கையும்வானத்திடைவளர்கோட்டுவெள்ளை
யிளந்திந்துகொழுக்கும்மிருக்குஞ்சென்னிடிசென்கிசு.

வெண்பா.

உத்தமராய்வாழ்வானுலத்தகாலுறநூர்கள்
செத்தமரமடுக்கித்தியாழன்-உத்தமனாப்
ரிளாழி நஞ்சுண்டெய்யடபு தன்நீரமே
கேளாழிநெஞ்செகிளர்க்கு.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமத் கைலாயசிகிர்க்குப் பொகளி நம்பி, புறப்பட்டு, மனசுலுமார்
ர்க்க நிருத்த வேகத்தோடு சென்று அந்தக் கைலாசசிகிரியின் பங்கத்தை அ
டைந்து அங்கே காஸினுல் நடத்தல் சகுதி அனதென்று ஒழிந்து. தலையி
னுலே நடந்துபோய்மலையிலேற்றார். எறுமபொழுது உமாதேவியார் அதை
க்கண்டு எம்போலிகள் புனிதவதியாருடைய திடப்பத்தியைக் குறித்து உல
கமாதாவாகிய உமாதேவியாரோ ஆச்சரியம் அடைந்தாராயின் நாம் எவ்வ
ளவு ஆச்சரியம் அடைகுவெண்டும் என்றார் உத்தமராய்செய்யும் பொருட்டு
த்தாம ஆச்சரியமுடையவராகி அவாது பத்திமலிமையை உயர்வொப்பில்
லாத பாமசிவனுடைய நிருவாக்கினுலையே நமக்கு உணர்த்துவித்து நம்
மை உயரசுகத் திருநாற்புகொண்டு அக்கடவுளை வணங்கி நின்று, சுவாமி
இங்கே சலையினுல் நடந்துவருகின்ற எற்புடம்பை உடையவரது அன்
மியுமையினை இருப்பது என்னென்று சொல்ல, பாமசிவன் இங்கேவருகின்ற
வன் கம்மைச் சூழிகின்ற அம்மை எனநீர் இந்தப் பொருமைபொருத்தி
யவரவதையுமே வெண்டிப்பெற்றான் என்றார். பின் புனிதவதியார் அப்பித்
தில் வந்தவுடனே உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு அவனாகேரக்கி அம்
மையி' என்ற அழகுநதார. அதுமேட்ட புனிதவதியார்அப்பாவன்றுசொ
லலிக்கொண்டுஅவருடைய நவரவருகினிலே விழுந்து கமஸ்கரித்து எழுந்தா
ர். சுவாமிஅவ்வொருகடை நன்குமண்ணும்மரமயாதுஎனது வினாவ,புனிதவ
தியார் வணங்கி நின்று சுவாமி, அடிமேனுக்கு இலிப்பிமவாமிய வேண்
டும் பிறக்கினும் தேவரினா ஒருகாலமும் மறவாமை வேண்டும். இன்னு
ம்தேவரீர் நிருத்தஞ்செய்யும்பொழுது தேவரிருடைய நிருவடியின் கீழே
சிவானந்தனை உடைமெனுகி தேவரினாப் பாடிக்கொண்டு நிருத்தல்வே
ண்டும் என்றார். சுவாமி அவனாகேரக்கி நீ தென்றிசையிலுள்ள ஆலங்காட்
டிலே கம்முடைய நடனத்தை தரிசித்து பேரானந்தத்தோடு நம்மைப்
பாடிக்கொண்டு நிறு என்று அநளிச்செய்கார். அதுமேட்ட காரைக்காலம்
மையார் சுவாமியை கமஸ்கரித்துஅதுமதிப்பெற்றிக்கொண்டுநிருவாங்குகாட்
டுக்குத் தலையினுல் நடந்துசொறு சுவாமியுடைய நிருடனத்தைத் தரிசி
த்து, “கொங்கைநிரங்கி” என்பதை முதலிலுடைய முத்தி ருப்பதித்தைத்
யும்“ எட்டியிலவர்கை” என்பதை முதலிலுடைய திருப்பதித்தையும் பா
டியருளினார்.

அம்மைமூத்ததிருப்பதிகம் - பண் - நட்டபாவை.

திருச்சிறம்பலம்.

கொங்கைதிரங்கிரம்பெழுந்துருண்டகண்வெண்பற்முழுவயிற்றுப்
பங்கிசிவந்திருபற்கணீண்டுபரமுயர்நீள்கணைக்காலோர்பெண்பேய்
தங்கியலறியுலகாடடிற்றமுச்சடையெட்டுத்திசையும்விசி
யங்கங்குளிர்த்தனலாடுமெங்களப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (க)

தள்ளிக்கவட்டிடைக்காலேநீட்டிக்கடைக்கொள்ளிவாங்கிமசித்துமையை
விள்ளவெழுதிவெடுவெடென்னகக்குவெருண்டுவிவங்குநாட்டிற்
துள்ளித்துடித்துசுகுடுபிணத்திச்சுக்கட்டிமுற்றுகுழித்துழுத்தி
யள்ளியழிக்கநின்றுடுமெங்களப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (உ)

வாகைவிளிந்துவெண்ணெற்றொலிபாடியங்கிருள்கூர்நடுநாளையாங்கே
கூகையோடாண்டலைபாடவாநதைகோடதனம்மறகுதித்தோடிவிசி
யீகைபடர்தொடர்களளிமீழலீமயிடுகொட்டகத்தே
யாகங்குளிர்த்தனலாடுமெங்களப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (ங)

குண்டுலோயிக்குழிச்சேசாற்றைவாங்கிக்குறுநரிதின்னவதனேமுன்னே
கண்டிலோமென்றுகனன்றுபெய்கள்கையடித்தோடிடுங்காடாங்கா
மண்டிலநின்றங்குளாளமிட்டுவாதித்துவிசியெடுத்தாநாத
மண்டமுறநிமிர்நதாமெங்களப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (ச)

விழுதுநனைத்தைவிழுக்கியிட்டுவெண்டலைமாலேவிரிப்பூட்டி
கழுதுதனபிள்ளையைக்காளியென்றுபேரிட்டுச்சீருடைத்தாய்வளர்த்துப்
புழுத்துடைத்துமுலைகொடுத்துப்போயினதாயைவரவுகாண
சமுதுறங்கும்புறங்காட்டிலாடுமப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (ரு)

பட்டடிநெட்டுகிர்ப்பாறுகாறபேய்ப்ருநதொடுகூலைபாண்டையாந்தை
குட்டியிட்டமுடடைகூலைபெய்கள்குறுநரிதின்றணங்காடுகாட்டிற்
பிட்டடித்துப்புறங்காட்டிலிட்டபிணத்தினைப்போகபுராட்டியாங்கே
யட்டமெளயநின்றுடுமெங்களப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (ரூ)

சுழலுமழல்விழிக்கொள்ளிவாய்ப்பேய்குழந்துதுணங்கையிட்டோடியாடி
தழுலுளெரியும்பிணத்தைவாங்கித்தானறடிதின்றணங்காடுகாட்டிற்
சுழலொலியோசைச்சிலம்பொலிப்பக்காலுயர்வட்டணையிட்டுநட்
தழுதுமிழ்த்தோரிகிதக்கவாடுமப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (ரே)

நாடுநகருந்திரிந்துசென்றுநன்றெழிநாடிநயந்தவனா
மூடிமுதுபிணத்திட்டமாடேமுன்னியபேய்க்கணஞ்சுழச்சுழந்
காடுங்கடலுமலையுமண்ணும்விண்ணுஞ்சுழலவனல்கையேந்தி
யாடுமமர்புயங்களைக்களப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (அ)

துத்தங்கைக்கிளைவிளரிதாரமுனழியிளியோசைபண்கெழுமப்பாடிச்
சச்சரிகொக்கொதைக்கையோடுதருணிசசகதுகனயிதளமவினை
மத்தளங்கரமுனைனன்கெனெழுநறமநதங்குடமுழாமொந்தவாகித்
தத்தனமைவினோடாமெங்குடபபரிடகருவாஸங்கா (க)

புத்திகலங்குமதிமயங்கியிறத்தவரைபற்றங்காடடிவிட்டுச்
சந்தியில்வைத்துக்கடமைசெய்துக்கவரிட்ட செதிலிளக்கா
முந்தியமார்புழுவிலைசைதிகைசதுவச்சிலமட்டகவார்க்க
வந்தியின்மாடமாடுமெங்கன்புலிடைநீர்நவாஸங்காடே (க0)

ஒப்பினை யில்லவனபேயகளுட று யொன றனீயொனறந் ததொக்கவித் துப்
படபினை யிடபுபரணடை பாடபாபா நுகந்நியாநீழைப்ப
வப்பினையணிதிருவால் ங்காட னோழ களைச்செழ தலைக்காநாந்நாறபெய
செடபியசெந் தமிழ் , ததுமவல ஸாசிவீகதிசோந்நப்பமெயதுவாரே.

உருசுகிறதம்பலம்.

•தேவாரம்-பண்-இத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டியிலவழிகைகளுகாநாடாநதெங்குஞ்
சுடசுடலைகுழந்தகளளிசோநாதகுடர்வவயப
படபினாநுயள்புறந்தகாடபநபநபொல்விழிகழிகடபேய
கொடமுழவங்குளிபாடகதுழகநுழெம். (க)

நினைநாணுருதிநிலநானையபெருமடமுதிருடைய
கணங்கையெறிஞ்சுருதிநோகுகிச்சுருதிநென்ம
கணங்களையுட்பினைநனைமாதிருகுகிச்சுருதிநென்ம
யனங்குகாடமுலன்கையெறிஞ்சுருதிநென்ம

புட்கள் பொதுத்தபுலாவெண்ட லையபபுமேநகிகவவ
வட்டுென்றையுப்பவாகதைவிசவ நடுசெறுகூதை
யுட்கவிழிக்ககூமனவீவருடடவோகித்ததெங்கும்
புடகாக்கம்பெணுயினைவன்பெயருடபெருங்காடெ. (ந.)

செததபிணததத்தெளியாதொருபெயசென்றுவிரல்கட்டிக்
கத்தியுறுமிக்களவ்விடென்நதுகடகப்பராயநதுபேரயப
பீதல்வயிறைறபபதைககமோற்பபவபேயிரிந்தோடப
பித்தவேடங்கொண்ஞசீட்டம்பொருமானுமே.

முள்ளிதித்துமுளரிகருகிழைசொரிந்துக்குக்
கள்ளிவறவெள்ளிப்பிறங்குகடுவெங்காட்டுள்ளே
புள்ளியுணமொன்றோலொன்றுகிததுப்புளித்தோல்பியறகிட்டுப்
பள்ளியிடமுமதுதேயாகப்பரமனாடுமே. (டு)

வாளேக்கிளவளைவாபெயிறறுவண்ணசசிறுகூகை
முனைததலையுமபிணமும்விழுங்கிமுரலுமுதுகாட்டிற்
முள்ளிப்பனையினிலைபோனமயிர்க்கட்டழல்வாயழல்கடபோய்
கூலிக்கணங்களுமுலோடியம்பக்குழகனாடுமே. (சு)

நொநதங்கிடாதகடலைதவிநுகரும்புழக்கினறிச
சீந்தித்நெருததங்குறங்குஞ்சிறுபேய்சொம்பபொட்டிற்
முத்திமுழுவும்விழவினோயமுறைமைவழுவாடு
யநதிநிறுத்தமனல்கையேநதியழகனாடுமே. (எ)

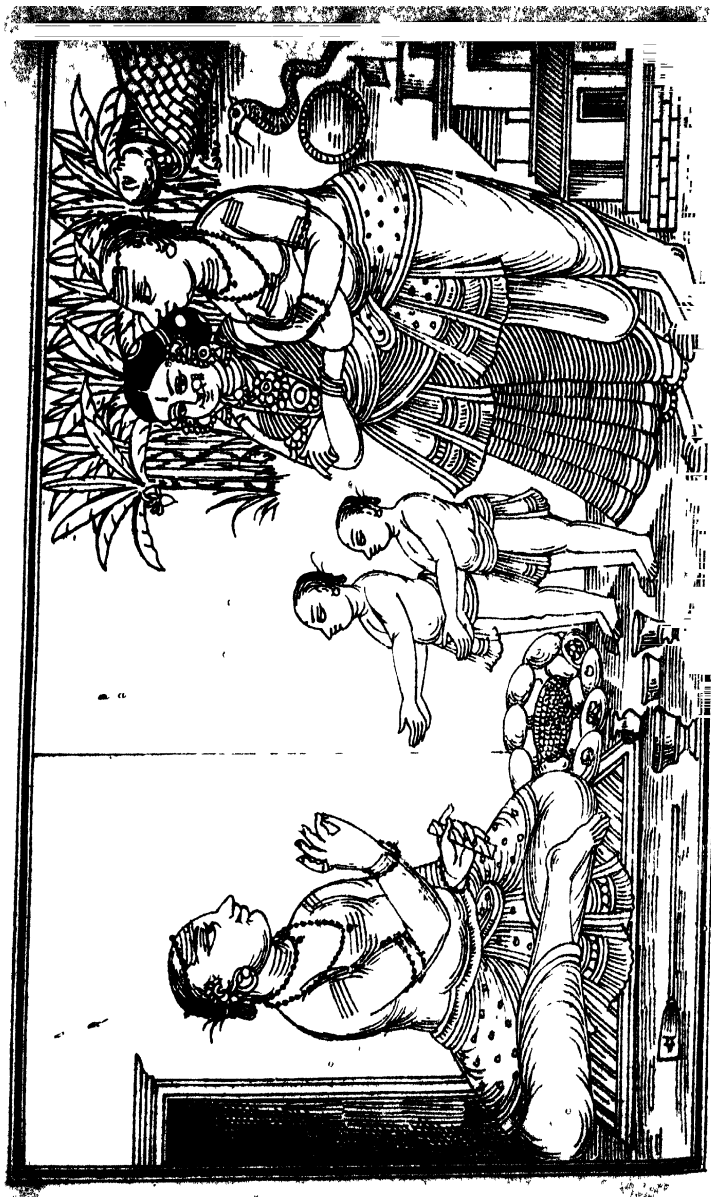
வேபகளைங்கிவெண்முத்துநிறவெடிநொளகடலையுள்
ஒழுமுருவிலுலகூதலலம்பகுவாய்ப
பேய்களகூட்டிபிணங்கண்மாத்தியணங்குபெருங்காட்டின
மாயனாடமலையானமகனும்நனாடுநொகருமே. (அ)

கடுவனுகளுங்கைமுழபொதுமபிறகமுதும்பெயுமா
யிடுவெண்டலையுமீம்புகையுமெழுநதபெருங்காட்டிற்
கொடுவெண்மழவும்பிளையுநததுமபக்கொள்ளெனநிசைபாட்ட
படுவெண்டடியுமபறையுங்கறங்கபரமனாடுமே. (க)

குண்டைவயிறறுகருநிபசிறியநெடியபிறங்கறபேய
இண்டுபடாதவிருளமுமயானத்தெரிவாயெயிறறுபபேய்
கொண்டுகுழவித்தடவிவெருடிகுகொள்ளெனநிசைபாட்
மினடிமிளிராதசடைகடாமுனிமலனாடுமே. (க0)

சூடுமதியஞ்சடைமெலுடையாசுழல்வந்திருட்ட
மாடுமரவமரையிலார்த்தவடிகளருளாலே
காடுமலிந்தகனல்வாயெயிறறுககாநரீகாநரீபயதன்
ாடலபத்தும்பாடியாடப்பாவாசமே
நிருசகிறமபலம்.

அவாசவாமியுடையதுக்கியநிருவடிமின்கீழேசிவானந்ததை
அனுபவித்துக்கொண்டுஎககாலமும்இருக்கின்றார்.

உ
சிவமயம்.

இருபத்தாறாவது அப்பூதிநாயனார் புராணம்

அந்திமினநதிங்கனாவுரும்பூதியருமரையோதிருநாவுகரசினும
பந்தரிடையெழுதககண்டரசமெய்தபடணீந்தபரிசுலநெடிப்பட்ப்பனபிசோநத
மைந்தனூயிருபர்கதலியிலேமற்றுஞ்சுமவாளரவுகவருவுடனமறைததலகேட்டுச
சிந்தைமகிழ்ந்துயர்பதிகமருநதாற்றீர்த்ததுதிருவமுதுசெயவருளேச்சோந்தளாரோ

சோமமண்டலத்திலே நிக்சனூரிலே பிராமணர்குலத்திலே, பாவங்
கள் என்று சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் நீங்கினவரும புண்
ணியங்கொன்று சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் தாங்கினவரு
ம், கிருகந்தாசசிரடித்தையுடையரும் சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிற்கிறந்
தவரும், ஆகிய அப்பூதிநாயனா எனபவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவா
யுபூதிமாகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்
று அவாமேலே மிக அன்புகூர்த்து தம்முடைய கீட்டினுள்ள அனைவை
கள்-பிள்ளைகள்-பசுக்கள்-எருமைகள் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் அந்நாய
னருடைய பெயரையே சொல்லிவருவார் இன்னும் அவர்மேலாகையினு
லே திருமடங்கள் தண்ணீர்ப்பந்தர்கள்-குளங்கள்-சுத்தவனங்கள்முதலிய
வற்றை அந்நாயனா பெயரினா செயதுடுகாண்டு இருந்தார். இருக்கும்நா
ளிலே, அத்திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பமுனாமானும் ஸ்தலத்தை
வணங்கிக்கொண்டு. பிறதலங்களை யும் வணங்கும்பொருட்டு, அந்நக திங்க
னருக்குச் சமீபமாகியவழிலே செல்லும்பொழுது, ஒரு தண்ணிர்ப்பந்த
ரை அடைந்து, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் என்னும் பெயர் எங்கும் எழுத
ப்பட்டிருத்தலைக்கண்டு, அங்கு நின்றவர்கள் சிலனாகோக்கி, இந்தத்தண
ணிர்ப்பந்தரை இப்பெயரிட்டுச் செய்தவர்தான் என்று வினாவு, அவர்கள்,
இப்பந்தரை மாத்திரமன்று இவ்விடத்தெங்கும் உள்ள அறச்சாலைக்குள
ங்கள் நந்தவனங்கள் எல்லாவற்றையும் அப்பூதிநாயனா என்பவர் இத்திரு
நாவுக்கரசு சுவாமிகள் என்னும் பெயராலேயே செய்தனர் என்றார்கள். அ
தைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்கேட்டு இங்ஙனம் செய்ததற்குக் காரணம்
யாதோ? என்று நினைந்து அவர்களை நோக்கி அவர்எவ்விடத்தில் இருக்கின்
தவர் என்று வினாவு அவர்கள் இவ்வூரவரே இப்பொழுதுதான் கீட்டுக்குப்
புறமின்றார் அங்கிலும் ஊரென்று சமீபமே என்றார்கள், உடனே திரு

நாவுக்கரசு சுவாமிகள் அப்பூதிநாயனருடைய விட்டுத்தலைகடையாயில்
 ம்செல்ல, உள்ளிருந்த அப்பூதிநாயனா சிவனடியார் ஒருவர்வாயில் வந்
 துகிறதிறார் என்று கேள்வியுற்று வினாந்துசென்று அவருடைய திருவ
 டிகளிலே நமஸ்கரிக்க அவரும் வணங்கினா. அப்பூதிநாயனா, சுவாமி!
 தேவரீர் இவ்விடத்திற்கு எதுபற்றி எழுந்தருளினீர் என்றவினாவ, திருநா
 வுக்கரசு சுவாமிகளாம் திருப்பமுனத்தை வணங்கிக்கொண்டு வரும்பொ
 முது,வழியிலே நீர்வைத்த நண்ணீர்ப்பந்தநாககண்டும்அப்படி மேகீர்செய்
 திருக்கின்ற சிறதருமங்களைக்கேடும் உம்மெலே சந்தோஷங்கொண்டு இ
 ன்கேவத்தோம் என்றுசொல்லி பின்பு சிவனடியார்கள் பொருட்டு நீர்வைத்
 ததண்ணீர்ப்பீர்த்தோம் உம்முடையபெயரை எழுகாதுவேறொருபெயரை
 எழுதியதற்குக் காரணம் யாதுஎனது வினாவ, அப்பூதிநாயனா நீர் நலவார்த்
 தையருளிச்செய்தீர்ப்பா தமர்களாகிய சமணர்களோடுகூடி பல்லவராஜ
 ன்செய்த விக்கிளங்களைச் சிவபக்தி வலிமையினாலே ஜயித்த பெருந்தொ
 ண்டாது திருப்பெயரோ வேறொரு பெயர் என்று கோபித்து பின்னும்,பா
 மசிவனுக்குத் திருக்கொண்டு செய்தலாலே இம்மையினும் பிழைக்கலாம்
 என்பதை எனப்பொலும் அறிவிக்களும் தெனியும்பொருட்டு அருள்புரிந்த
 திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய திருப்பெயரை நான்எழுத நீர்இந்தக்கொ
 டுஞ்ச்சொல்லானபெயர் துமபடி சொன்னீர் கறறோணியைக் கொண்டு கட
 ல்கடந்த அந்தநாயனருடைய மகிமையை இவவுலகத்திலே அறிய்
 தார் யானா நீர் சிவமேகட்கொடு நின்று இவ்வாரசதை பெசினீர் நீர்
 எங்கே இருக்கிறவர், சொல்லும் என்றார். திருநாவுக் கரசுசுவாமிக
 ள் அவ்வாழ்தியுந் துடைய அனைய அறிந்து, ஆருகச்சமயப் படுருழி
 யிலே நின்று எழமொரு திட்டி சிவன குடேயை வருவித்து ஆட
 கொள்ளப்பொய் வணங்கி வரச் சிறுமபெயரான என்று சொன்னார்.உ
 டனே அப்பூதிநாயனா, நான்நிலைக்க நம் சிரசின்மேலே குவிய, கண்ணீர்
 சொரிய, உனதார் நான் நெடுஞ்சொல்லி பாரியிலே விழுந்து திருநாவுக்
 கரசு சுவாமிகளையாழ்ந்தாரவர்களுக்கோ பூண்டார், திருநாவுக்கரசு
 வாமிகள் அப்பூதியுடைய எதாவணங்கி எடுக்கருள் அப்பூதியுடைய மிக்க
 ளிப்படைந்து கூடகாடினா, பாடினாசெஷமே வீட்டினால் செயவது இ
 ன்னது என்று அறியாபெய்தியுள்ளன சென்று மனையியாருக்கும் பிள
 னைகளுக்கும்பிரிந்தவர்களுக்கும்நீருகவாமிகளெழுந்தருளினவந்த
 சந்தோஷமாசாரத்தைச் சொல்லிஅவர்களை அழைத்துக்கொண்டுவந்துநா
 யனானைவணங்குமபடியெயது அவரை உள்ளே எழுந்தருளியித்து பாதப்
 பிரக்ஷாளனா செயதார். அவனம் செய்த தீர்த்தத்தை அவர்கள் எல்லா
 ரும் தங்கள்மேலே தெளித்த உள்ளும் பூரித்தார்கள், நாயனா ஆசனத்
 தில் இருத்தி விதிப்படி அநுசரிசெய்து சுவாமி தேவரீர் இங்கேதருவமு
 துசெய்தருள் வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க அவரும் அதற்கு உடன்பட்
 டார் அப்பூதிநாயனார் திருவமுது சமைப்பித்து தங்கள் புகழாராகிய பூத

த நிருவாவுக்கரசை வாழைக்குறுத்து அரிந்துகொண்டு வரும்பொருட்டு அ
னுப்ப அவர் வினாந்து தோட்டத்திற்சென்று வாழைக்குறுத்து அரியும்
பொழுது, ஒருபாம்பு அவருடைய கையிலே தீண்டி அதனைச் சுற்றிக்கொ
ண்டது அவர் அதை உதறி வீழ்த்து பதைப்புடனே அதுபறமிய வேகத்
தினாலே வீழுமுன் கொய்தகுறுத்தை வேகத்தோடு கொண்டொடிவந்துவி
ஷம்முறையே ஏறித்தலைக்கொண்ட ஏழாம்பேகத்தினாலே பல்லும் கண்ணு
ம்சரீரமும் கருகித் தீய்த்து உரைகுழறி மயங்கி குறுத்தைத் தாயார் கையி
ல்நீட்டி கீழேவிழுந்து இறந்தார், அதுகண்டு தந்தையாரும் தாயாரும் ஐ
யோ இதுதெரிந்தால் இனிநாயனார் அழுதுசெய்யாரோ, என்று துக்கித்து ச
வத்தை விட்டுப்புறத்து முற்றத்தின் ஒப்பங்கத்திலே பாயினால் மறைத்து
வைத்து விட்டு அப்பமுர்த்தியிடத்திற் சென்று சுவாமி எழுந்துவந்து அமு
துசெய்தருளவேண்டும் என்றுபிரார்த்தித்தார்கள். அப்பமுர்த்தி எழுந்து
கைகால் சுததிசெய்து கொண்டு வேறோர் ஆசனத்தில் இருந்து விழுதிதரி
த்து அப்பூதிநாயனாருக்கும் அவர் மனைவியாருக்கும் விபூதி கொடுத்து புத
ல்வர்களுக்கும் கொடுக்கும்போது அப்பூதிநாயனாரோடுக்கி நாமிலவாகளு
க்கு முன்னே விபூதிசாத்தும்படி உம்முடைய சேட்டபுத்திரரை வருவியும்
என்றார். அப்பூதிநாயனா இப்போது அவன் இங்கே உதவான் என்றார், அ
ப்பமுர்த்தி அதைக் கேட்டவுடனே சிவனுடைய திருவருளினாலே தம்மு
டைய திருவுள்ளத்திலே ஒரு தமொழந்தோன்ற அப்பூதிநாயனாரோடுக்
கி அவன் என் செய்தான் உண்மை சொல்லும் என்றார். அப்பூதிநாயனார் அ
ஞ்சி நெக்குற்று வணங்கினது நினைத்த சமாசாரத்தைச் சொன்னார், அப்
பமுர்த்தி அதைக்கேட்டு நீசெய்தது நன்றாயிருக்கிறது இப்படிவெறியார்
செய்தார், என்றுசொல்லிக் கொண்டு எழுந்து சிவாலயத்துக்கு முன்சென்
றுசுவத்தை அங்கேகொணர்வது விஷத்தை நீக்கியருளும் பொருட்டுபர
மசிவன்மேலே திருப்பதிகம்பாடினார், உடனே அப்பத்திரர் உயிர்பெற்று எ
ழுந்து அப்பமுர்த்தியுடைய திருவடிபாளிலே விழுந்து நமஸ்கரிக்க அப்பமுர்
த்தி விபூதி கொடுத்தருளினார். அப்பூதிநாயனாரும் மனைவியாரும் தங்கள்பு
த்திரர் பிழைததமை வைய்கண்டும் அதைக்குறித்துச் சத்தோஷிபாமல்நா
யனார் அழுதுசெய்யா திருத்தமையைச் சூறித்துச் சித்தை நொத்தார்கள், அ
ப்பமுர்த்தி அதனை அறிந்து அவர்களுடும் விட்டிற்சென்று அப்பூதிநாய
னாரோடும் அவர் புத்திரரோடும் ஒருங்கிருந்து அழுதுசெய்தருளினார் அப
படியே சிவநாள் அங்கிருந்து பின் திருப்பமுனத்திற்குப் போயினார். அப்பூ
தியடிகள் சைவசமய சாரியராகிய திருநாவுக் கரசுகவாயிகளுடைய திருவ
டிகளைத்துதித்தலே தமக்குப் பெருஞ்சொல்வமெனக் கொண்டு வாழ்த்தி
ந்து சிலகாலம் சென்றபின், பாமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தார்.

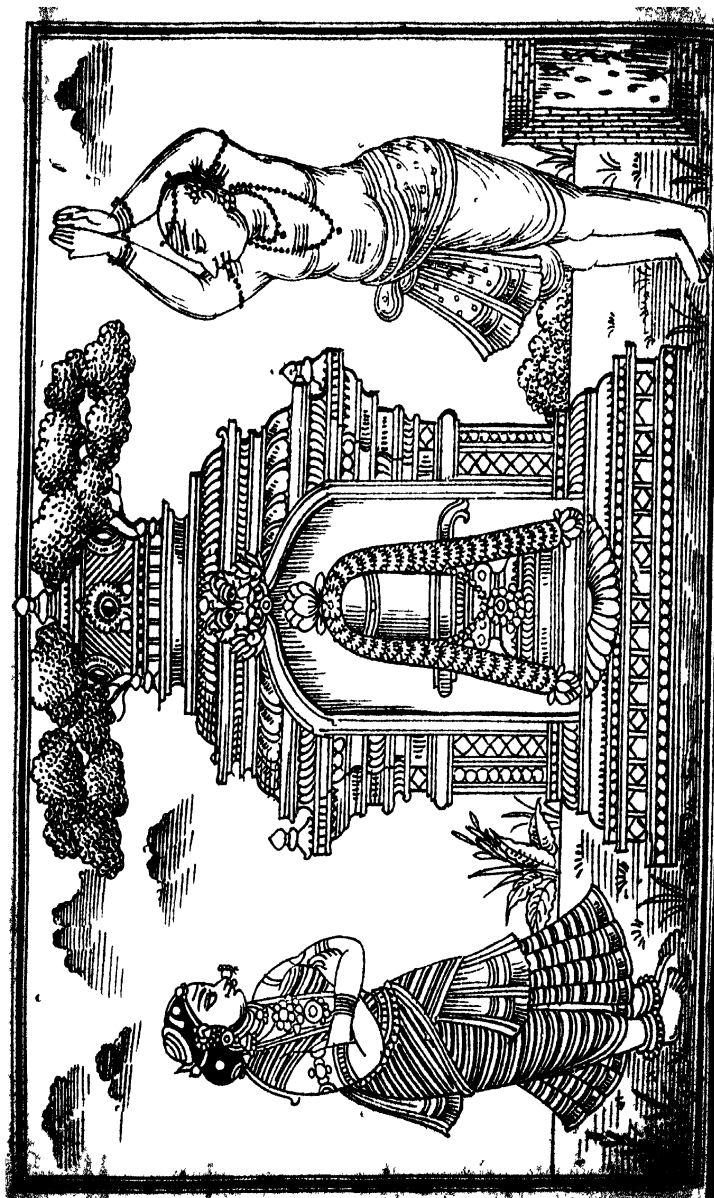
உ
சிவமயம்.

இருபத்தேழாவது திருநிலநக்கநாயனார் புராணம்.

நீதிதருமறையொர்வாழ்சாத் சமங்கைநிலநக்கனாவத்திநிலநர்மேனி
யூதினிமுஞ்சிலம்பிகடித்தவளைத்தார்க்குமயாதவிலநாதனுறுநோய்காட்டக்
காதன்மிகுமனவியையுமகிழ்ந்தமேவிககாழியர்கோனமுதசெய்ககளிததவாழ்ந்து
வேதிகையிறுபாணனார்க்கிடமுல்கிவிளங்குவி, நமணத்தானேமேவினாரே.

சோழமண்டலத்திலே, சாத்தமங்கையிலே பிராமணா குலத்திலே, திருநிலநக்கநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவாவேதத்தின் உள்ளுறையாவது பரமசிவனையும் அவருடைய அடியார்களையும் அன்பினோடு அருச்சித்து வணங்குதலே என்று துணிந்து, தினந்தோறும் சைவாகமவிதிப்படி சிவார்ச்சனை பண்ணி, சிவபக்தர்களுக்குச் திருவமுது செய்வித்தல் முதலாயி யபலவகைப்பட்ட பணிகளையும் செய்வார். அப்படிச் செய்யும் நாளிலே ஒருநாதிருவரசினா டட்சத்திரத்திலே சிவபூசையை முடித்துக்கொண்டு அந்தஸ்தலத்திலுள்ள ஐவந்து என்னும் ஆலயத்தில் விழிநுங்கின்ற சுவாமியையும் அருச்சிக்கவிரும்பி தம்முடைய மனைவியார் பூசைக்குவேண்டும் உபகாணங்களைக் குறைவறக் கொண்டுவர அவ்வாலயத்திற் சென்று, பூசைபண்ணிப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சந்திதானத்திலே நமஸ்கரித்து இருந்து கொண்டு வேதாக்கமாதிரி சமஸ்த சாஸ்திரங்களின் உண்மையிடுபாருளாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்தார். ஜபிக்கும்பொழுது ஒருசிலம்பிமோலே நின்றவழி சிவலிங்கத்தின் மேல் விழுந்தது. அதைச் சமீபத்திலேநின்ற மனைவியாராகண்டு அச்சமடைந்து விரைந்து குழந்தைமேல் விழுஞ்சிலம்பி நீங்கும்படி ஊதித்துமிப்பவர்போல அன்புமிகுதியினாலே அந்தச் சிலம்பி நீங்கும்படி ஊதித்துமிந்தார். திருநிலநக்கநாயனார் அதைக்கண்டு தம்முடைய கண்ணைப்பூதெத்து அந்நிலநாதவளே நீ இப்படிச் செய்ததென என்று சொல்ல மனைவியார் சிலம்பிவிழுந்தபடியால் ஊதித்து மிந்தென் என்றார். நாயனார்மனைவியாருடைய அன்பின் செயலையே நன்குமதியாமல் அது அதுசிறம் என்றுகினைத்து அவரை நோக்கி நீ சிவலிங்கத்தின் மேலேவிழுந்த சிலம்பியை வேறொருபரிசினாலே நீக்காமல் முறப்பட்டுவந்து ஊதித்துமிந்தாய்; இந்த அதுசிறத்தைச்செய்த உன்னையான் இனித்துமந்தென் நீங்கிவிடு என்றார்.

ப்பொழுது சூரியாஸ்தமனமாயிற்று மணவியர் நாயகருடைய ஏலவினாளை ஒருவழியீங்க நாயகர் பூசையை முடித்துக்கொண்டு வீட்டிற்குத் திரும்பி விட்டார். மணவியர் அஞ்சுகின்ற உள்ளத்தோடும் அவரிடத்திறச்செல்லமாட்டாதவராகி ஆலயத்தில் இருந்தார். நாயனா நித்திரை செய்யும்பொழுது பாமசிவன் அவருங்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி தம்முடைய திருமேனியைக் காட்டி உன்மனைவி மனமவைத்து ஊதித்துமிந்த இடமொழியுந் துறந்தும் சிலம்பியின் கொப்புளம் என்று சொல்லியருளினார், நாயனார் அச்சத்துடனே அஞ்சலிசெய்துகொண்டு விழித்துஎழுந்து கூத்தாடினார் பாடினார் சிவனுடைய திருவருளை வியந்துநின்று அழுதார். விடிந்தபின் ஆலயத்துக்குப்போய் சுவாமியை மஸகரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து மணவியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குத் திரும்பினார், அதற்குப்பின்முன்னிலுமபாக்க மிகுந்தமகிழ்ச்சியோடு சிவார்ச்சனையையும் மகேசுர பூசையையும் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

அப்படி இருக்கும்நாளில் பாமாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமுந் ததிகுவாமிகளுடைய மகிமையைக் கொள்வியுற்று தீவருடைய ஸ்ரீபாதாரவீரதங்களைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்னும் அத்தியாத ஆசையையுடையாராயினார் அப்படி இருக்கும்பொழுது, திருஞானசம்பந்த முர்த்தி சுவாமிகள் ஐவந்திராதரை வணங்கும் பொருட்டுத் திருக்கூட்டத்தோடும் சாத்தமங்கைக்குவர திருநீலநக்கநாயனார் கேள்வியுற்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடும் நடைப்பந்தரிட்டு வாழைமேலையும் கழுகுகளையும் நாட்டிதோரணங்கல் கூட்டி நிறை குடங்களும் தூபிதீபங்களும் வைத்து தம்முடைய ஞாநிகள் சமஸ்தரோடும் அவரை எதிரொண்டு நமஸ்கரித்து தம்முடைய வீட்டிற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் ஒருவழுது செய்வித்தார். திருஞானசம்பந்தமுந் ததிகுவாமிகள் அன்றிரவிலும் அங்கேதானே திருவழுதுசெய்து திருநீலநக்கநாயனரை அழைத்து திருநீலகண்ட ப பெரும்பாணருக்குமாவிரியாருக்கும இன்று தங்குதற்கு ஓரிடங் கொடும என்று சொல்லியருள திருநீலநக்கநாயனார் வீட்டுக்கு நடுவிசிறுகுகின்ற வேதிகையின் பக்கத்திலே அவர்களுக்கு இடங்கொடுத்தார் திருநீலகண்டயாழ்ப் பாணா அவ்விடத்திலே வேதிகையிலுள்ள நித்தியாக்கினி வலஞ்சுழித்து ஒங்கி முன்னையிலும் சிறந்து பிரகாசித்துவருணமன்று பத்தியேமகிமைதருவது என்பதைவிளக்கவும் அதுகண்ட திருநீலநக்கநாயனார் மகிழ்ச்சியுடையவும் விறலியாரோடு நித்திரைசெய்தார் திருஞானசம்பந்த முர்த்தி சுவாமிகள் விடிந்தபின் ஐவந்திராதர்சென்று சுவாமிமேலே திருநீலநக்க நாயனரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதி கம்பாடி சிலநாள் அங்கிருந்துபின் திருநீலநக்க நாயனாருக்கு விடை கொடுத்து அந்தத்திருப்பதியினின்றும் நீங்கியருளினார் திருநீலநக்கநாயனார்திருஞானசம்பந்த முர்த்திமேலே பதிந்த அன்பும் அவருடைய கேண்மையும்

அவருக்குப்பின் சொல்லும்படி தம்மை வலிந்தன வாயினும் தாம் அவருடைய ஆஞ்ஞையை வலியமாட்டாமையால் அந்தத் திருப்பதியிலே அவருடைய திருவடிகளைத் தியானித்துக் கொண்டிருந்தார். திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் செல்லும் தலங்களிலே இடைநாட் ளளிற்சென்று, அவரோடிருந்து பின்திரும்பிவிடுவார். இப்படிநெடுநாட் சென்றபின் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருமணத்தைச் சேவித்துசிவபதமடைந்தாரா.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தெட்டாவது

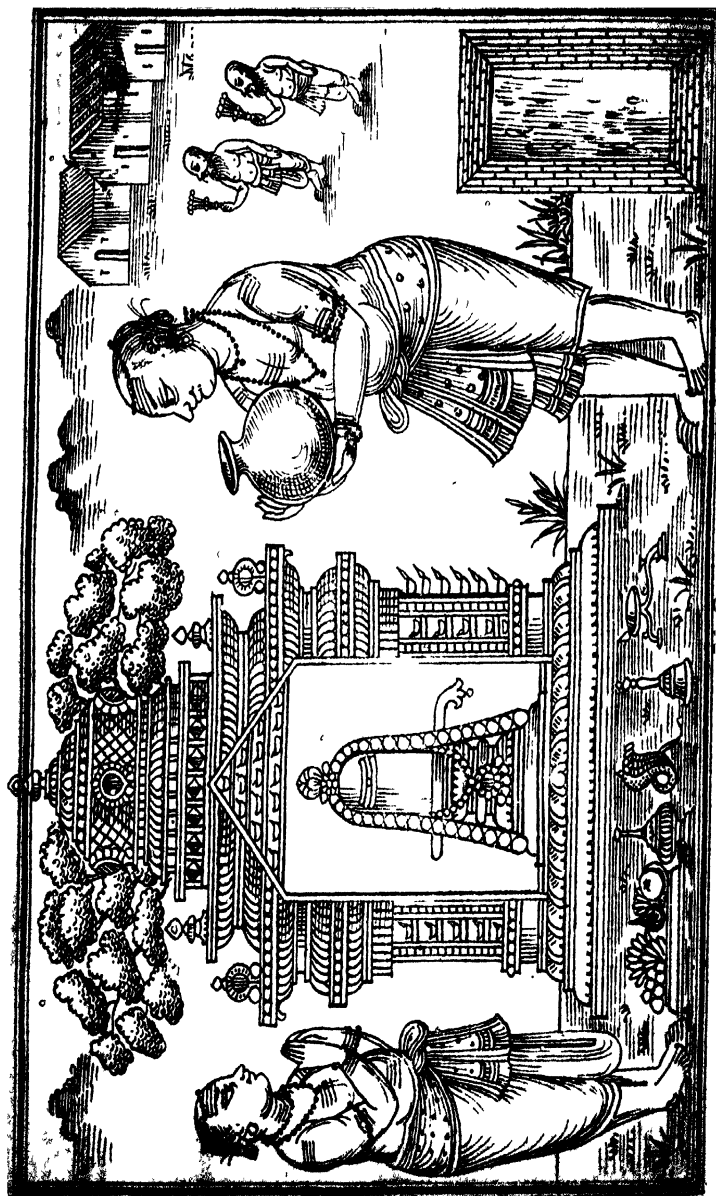
நமிநந்தியடிகளையூர் புராணம்.

நண்ணுபுகழமுறையோர்வாமேமர்ப்பே னூர்நமிநந்தியடிகழருவிளக்குநல்கு வெண்ணெயமணர்கவிலக்கநீராலாநுரிலங்குமரநெரியாருக்கேற்றுகாளிற கண்ணமணர்கெட்கண்பெற்றடிகள்வாழக்காவலனுனிமித்தங்கட்டுவித்தே யண்ணலருள்கண்டாருமரந்ததொண்டாககாணியெனுமரெனருளடைந்தளரே.

சோழமண்டலத்திலே ஏம்பேருரிலே பிராமணர்குலத்திலே பரம சிவனுடைய திருவடிகளை மிகுந்த அன்போடும் ஒழியாத அகோராத்நிரம் வழிபடுதலே இன்பமெனக்கொண்ட நமிநந்தியடிகள் என்பவர் ஒருவர்இருந்தார், அவர் பலநாளும் திருவாரூருக்குப்போய் வன்மீகநாதரை வணங்கி னார் ஒருநாள் வணங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருமுனரிலே அடைந்து பக்கத்தில் இருக்கின்ற அரநெறி என்னும் ஆலயத்துட புருந்து சுவாமியை மமஸ்கரித்து அங்கே செய்யவேண்டிய பலதொண்டுகளைச் செய்து இரவிலேஅங்கே எண்ணில்லாலதீபமேற்றத்தற்கு வீரம்பி எழுந்தார் எழுந்தபொழுது மாலைக்காலமாதலைக் கண்டு அப்பாற்செல்லிறபொழுது செலலும் என்று நினைந்து சமீபத்திலே ஓர்வீட்டில் அதுசமணர் வீடென்று அறியாமையினாலே புருந்து சிவாலயத்தில் விளக்கெற்றத்தற்கு நெய் தாருங்கள் என்று கேட்டார் அதற்கு அவர்கள் கையிலே சுவாலிக்கின்ற அக்கினியையுடைய பரமசிவனுக்கு விளக்குமிகையன்றோ இங்கே நெய் இல்ல விளக்கெரியுமிராகில் நீராமுகந்து எரியும் என்றார்கள் நமிநந்தியடிகள் அந்த

சொல்லிப் பொருதவராகி அப்பொழுதே மிகுந்த மனவருத்தத்தோடும் திரும்பிப்போய் சுவாமி சந்திரானந்தருடன் விழுந்து கமஸ்கரித்தார் அப்பொழுது ஆகாயத்திலே நவிகந்தியே நீ என்றுடைய கவலையை நீக்கி இதற்குச் சமீபத்தில் இருக்கின்ற குளத்தில் நீயாமுடித்து கொண்டுவந்து விளக்கென்று என்று ஒரு அசிரி வாக்குத் தோன்றிற்று நவிகந்தியடிகள் அதைக்கொண்டு மனமகிழ்ந்து திருவருளை வியந்துகொண்டு எழுந்துபோய் குளத்தில் இறங்கி சிவபாமத்தை உச்சரித்து நீயா முடித்துகொண்டு கோயிலிலே வந்து அகலிலே முறுக்கி நிரியின்றமலே அந்நீரை வார்த்து விளக்கேற்றினா அது சுடர்விட்டு எழுந்தது அந்நகண்டு அவ்வாயும் முழுதினம் சமணர்கள் எதிரே மிகுந்த களிப்புடன் நடந்து நீரினாலே விளக்கெரித்தார் திருவிளக்கு விடியுமளவும் தின்று எரியுப்படி குளமகின்று தகளிக்குக்கெல்லாம் நீர்வார்த்து இரவிலே தான் தம்முடைய உருக்குப்பொய்சிவார்ச்சனை பண்ணி அழுதுசெய்து நிதங்குலகொள்வார் உதயகாலத்திலே பூசையை முடித்துக்கொண்டு திருவாரூரை அடைந்து அந்நேரின்னும் ஆலயத்திற் சென்று சுவாமி தரிசனம் பண்ணி, பகன்முழுதினம் திருத்தொண்டுகள் செய்து இரவிலே எங்கும் விளக்கேற்றுவார் இப்படி நிகழும் காலத்திலே தண்டியடிகளாலே சமணர்கள் கலக்கம் விளைந்து நாசமடைய, திருவாரூர் பெருமை யடைந்து விளங்கிவது சோழமகாராஜா, நவிகந்தியடிகளே அத்தியட்சராக வன்மீக நாதருக்குவேண்டும் நிமித்தங்கள் பலவற்றையும் வேதாகமவிதிவிளங்க அமைத்தார் நவிகந்தியடிகள் வீதிவிடங்கப் பெருமானுக்குப் பங்குனி மாதத்திலே மகோதசவம் நடத்துவித்தார் நடத்துவிக்கும் பொழுது, சுவாமி ஒருநாள் திருமணவிக்கு எழுந்தருள் சகல சாதியார்களும் ஒருங்குசேவித்துப் போனார்கள் நவிகந்தியடிகளும்சேவித்துப்போய் அங்கே சுவாமியுடைய திருவிவாலக்கத்தைக்கண்டு களிப்படைந்தார். பொழுதுபட சுவாமி திரும்பி கோயிலிலேபுக, நவிகந்தியடிகள் வணங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய ஊனாஅடைந்து, வீட்டினுள்ளே புகாமல்புறங்கடையிலே படுக்க, மனைவியார்வந்து உள்ளே எழுந்தருளிச் சிவார்ச்சனையையும் அக்கினி காரியத்தையும் முடித்துக்கொண்டு, பள்ளிகொள்ளும் என்றார், நவிகந்தியடிகள், இன்னவர்க்குச் சுவாமி திருமணவிக்கு எழுந்தருளியப்பாது நானும் சேவித்துப்போனேன் நாகுசாதியும் கலந்துவந்தபடியால், ஆசௌசமுண்டு ஆதலால், ஸநாகம்பண்ணிய பிராயசசித்தம்செய்துகொண்டே உள்ளேபுகுந்து சிவார்ச்சனையைத் தொடங்கும் வேளையும் அதற்கு நீ ஜலம் முதலாயினகொண்டுவு என்று சொல்ல மனைவியாரும் கொண்டு வரும்பொருட்டு விடைந்துசென்றார். அப்பொழுது நவிகந்தியடிகள் சித்தூரக்கம்வர, நித்திரை செய்தார். செய்யும்பொழுது, வீதிவிடங்கப் பெருமாள் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி திருவாரூரிலே பிழந்த

வர்கள் எல்லாரும் நம்முடைய கணங்கள் அதை நீ காண்பாய் என்று சொல்லி மறைந்தாளுநர் நம்நத்தியடிகள் விடுத்தெழுந்து தாம் நினைத்ததற்கு ம்மென்றுகருதி, எழுந்தபடியே சிவார்ச்சனையை முடித்து மனையியாருக்கு நிகழ்த்ததைச்சொல்லி, விடுத்தபின் திருவாரூருக்குப்போனார். போனபொழுது அந்தத்திருப்பதியிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாரும் சிவசாரூப முள்ளவர்களாய்ப் பிரகாசிக்கக்கண்டு, பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து அவர்கள் அவ்வுருவம் நீங்கி முன்போலாயின மையையுங்கண்டு, அடியேன் செய்த குற்றத்தைப் பொருத்தருளும் என்று சுவாமியைப் பிரார்த்தித்தார். பின் திருவாரூரிலேதானே குடிபடுத்து தமமுடைய திருத்தொண்டு களைச் செய்துகொண்டிருந்தார். கெடுங்காலம் சிவனடியார்களுக்கு நியநியாக வேண்டுவன எல்லாவற்றையும் செய்துகொண்டு திருந்தமையால், தொண்டர்களுக்கு ஆணிப்பொன் என்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலே தேவாரப்பதிகதாலே சிறப்பித்துப் பாடப்பட்டார். இவர் இந்தப்பிரகாரம் சமஸ்த லோகங்களும் தொழுமபடி திருப்பாணிகளைச் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ.
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்தாவது,

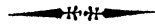
வம்பராவரிவண்டுச்சருக்கம்.

இருபத்தொன்பதாவது

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகவாமிகள்புராணம்

காழிநகர்ச்சிவபாதவிதயர்தந்தகவுணியர்கோனமுதுமையாள்கருதியூட்டு
மேதிசைபிநமு நன்னிதாளம்வாங்கியிலங்கியரித்திலச்சிவிகையிசையவேறி
வாழுமுயலகனகற்றிப்பந்தொடர்நுவளர்கிழிபெற்றரவின்விடமருகற்றீர்த்து
வீநிகர்க்காசெய்திமறைக்கதவம்மிணித்தும்னவனமேனியின்றுவெட்புலவேத்தாரோ.

ஆடுரியிட்டெடுத்தவேடவைமுன்னேற்றியாற்றிலிமேடெகிப்போடணையவேற்றி
யோரமணரொழியாமேகழுவினெற்றியோதிருட்டதிகததாலாடமேற்றிக
காருகவுழிபுத்தன்றையிலெற்றிக்காயாதனையெழுதகனிகளென்றி
யீரமிலாவங்கமுயெய்தவேற்றியெக்குடெருமணததரணையத்திருநோ.

சோழமண்டலத்திலே பிரம்புரம், சேவண்புரம், புகலிவெங்குருதோ
ணிபுரம், பூத்தராய். சிரபுரம், புறவம், சண்புரம், சீர்காழி, நோச்சை. வயம்
கமுமலம்என்கின்றபன்னிரண்டு நிருபபெயரையுடைய சிவஸதலத்திலே,பி
ராமணர்குலத்திலே, வேதங்கனிலே மகாபாண்டியத்தயமுடைய கௌணி
யர்கொத்தரத்திலே, சிவபாதவிருதயா என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் ம
னைவியார் கற்பிலே தமக்கு உயர் வொப்பில்லாத பகவதியாரென்பவர். அவ
விருவருடைய தாய்மரபு தலைதமரபு என்னும் இருமரபும் சைவநெறி வ
ழிவந்தனவேயாம் அவர்கள் அநாதமலபுத்தபதியாகிய பரமசிவனமேயன்
றி, அவிலேகிகளாலே பதிகளெனத்தரித்துணரப்பட்ட பசுக்களைத் தெய்வ
மென்று கருதாத மெய்யற்றவினையும். உண்மாசை நீங்கும் பெருமையை
டைய தென்று வேதத்தின் உடபொருளாகிய உபநிடதங்களிலே துணிந்து
அறுதியிடப்பட்ட அருமருந்தாகிய விபூதிமேல்வைத்த பேரணைப்பரிபுர
விக்குந் தன்மையையும், உடையவர்களாகி, இல்லறத்திலே சிறந்து வரும்
விருந்தார்கள். இத்தமிழருக்கும்பொழுது, சிவவாருண்ணியமெதிரண்டிருந்

வடிவு எடுத்தாற்போல விளங்குகின்ற சிவபாதவிருதயர் தமிழ்நாட்டுக்கு
 ம்சமணரும் பௌத்த நமாதிய இவ்விருவகையத்தினர் போதிக் கும் அ
 சத்திய போதகனு சங்கியினுல அவர்கள் அனுசரிப்பினர் கூட மார்க்கமாகி
 யிருந்ததும் பௌத்தபுலம் பெரு, பரமபதாசிய அருதமலமுத்தபதி
 வாக்காயுள்ள வயாபிமரக சற்சமயமாகிய வசவசபயம் அநகி, விழுதி
 சாதனவிளக்கம் குன்றுதல்க்கண்டு அவர்கொண்டு சிவநாலத்தம் ஏதா
 காலத்தும் உள்ள சர்வானமாத நம பதல வணடு மொபதைத் திருவு
 ளத்தடைத்து, நுநவய பத்தரலாபி நெறல வண்டுமென்னும் ஆசையினு
 லே, இல்லறத்தினருக்குமென்பு பர்வாஜிஷ்வரதராகியத்தணியப்பசை
 யுமொருங்கு, பெரியக உகயபையு பரமபயநீராணம்பணை சைவசமய
 ளதாடலம் சசமயவல்லுபாநாதகரிகிறாதுவருதவியியுத்தரலாப்பெறும்
 படி, பிசுநத அனபி-இரு, சிவமசெய்தாரா ஆந்நனம்செய்ததபாயவமபிற
 தொணியப்பருடைய பெருங்கருணை நினுலே, உலகமெல்லாம் உய்யுமபடி
 பகவத்யாருடைய அநுமைத்திருவயிறறிலே கிப்போற்பத்தியாகிய பெரு
 ம்பேறு உளராயிற்று, சிவபாதவிருதயர் ஆசனே உணர்ந்து திருவருளைத் து
 தித்து மூளுகின்ற மகிழ்ச்சியோடுதங்கள் வதைநிபடி செய்தவெனும்
 சடங்குகளைப் பத்துமூன்று நவம ஓராந்களாடு சிவமகசெய்து பெரி
 ன்பத்தை துகரும்எனினே சூரியன நகலிய கருகங்கள் அலைத்தும் உச்சந்
 களிலே மிக்கவலியுடைய சிவக வவியல்கினம் ஏறு, திருவாதலா கஷத்திர
 த்திலே பாதமயாதரு குக வுமல வதிகமாகுமும் சைவமாயாமும் த
 மைத்தித்தங்கவும பிரமணாய பாய ருது பள் பெருகவும மமொழிக
 ளினும் சமபிமொதி ப பாத பாயவம, பவ்வலய பத நம பூலோ
 கமும் அந்நூலாதகன் ன ப பாத பாயவம தமபாநி மெசதபவம்கி
 ள்ளையா ப பாத பாயவம பாத பாயவம ஆவநாரு சாதபாய, சாமரண
 ம், அனபாயசனம், சௌனம், எளகனம் சாமநாள் உடய காலம்பினிலயி
 ருத்த சிவபாதி செயாபட்டன. பிள்ளையா முறையும் ஆணையுலே தம்
 முடைய தவையாராகப் பரமசிவன தமலமசாவாதவி நதபருகுப புத்
 திரராகக் கொடுக்க அவர பரிந்தமையால் ஸ்ரோகால. அந்நிலவு உள்ள
 த்நிறுநர வெ நகல்கண் தருவாயு குயியிலிய அருவர். இங்ஙன
 ம்நவ ளிவ வேறே நான் தருதயாகிய சிவபாதவி நதயர் ஸநான
 ம்பண ப பாதபொழிது பிள்ளையார் பரமசிவனுடைய திருவ
 ருளைய, ப பாதபொழிது அழகுகொண்டு பின்பெனாறு. பின்பென்
 ம் பிள்ளையாத கலையார நமசிப்பார்த்து கோபமுடைய வர்போல
 வலகருகலும் பிள்ளையாகால் கொட்டி மீளாராக தகையார உன்செய்கை
 இதுவாயில் வானையு கொண்டுசென்று ஆலயத்தி லுள்ளி ருக்கின்ற தீர்த்த
 தவத அடைத்து, அப்பிள்ளையாரைக் கரையிலேவைத்து, தாம தீர்த்தத்தி
 லுள்ளே லுறங்கி ஸநானுசெய்து, தர்பபித்து நியமகினைப் பிள்ளையாரை

ஊழன்செய்து அகமருஷண ஸநாநம்பண்ணினார். பண்ணும்பொழுத்பிள்
ளையா உவரைக்காணது இறையளவாயினும் தரியார் என்னும்நிலைமைத
லைகிடாக, பரமசிவனுடைய திருவடினை வழிப்பட்ட முன்னுரைச்சிழு
ள கரையின்னு கண்களைக் கண்ணீர்த்ததும் பும்படி. கைகளினுமே பிசை
ந்து அதாம் துடிக்க வவவுலகங்களும் குதுகுலிக்க பொருள் அழுதார் தம்
முடைய முற்சார்பை அறிந்தோ பிள்ளை மையானோ சுவாமியுடைய திரு
த்தோணிச் சிவரத்தைப் பார்த்து அம்மே அப்பா என்று அழைத் தலைழத்
துஅழுதார்.

அப்பொழுது, சுத்தசாடகுண்ணிய பரிபூரணராகிய சொன்யப்பா,
அவருடைய புற்றிருத்தொண்டை நினைத்து, அவருக்கு அருள்செய்தம்
குத் திருவுளங்கொண்டு, பார்வதிதேவியோடும் இடபாசுராய எழுந்தரு
ளி, திர்த்தக்கரையடி அடைந்து, உலகமாதாவாகிய உமாதேவியானை கோ
ககி உன்னுடைய முலைப்பாலைப் பெரினவள்ளத்தலேகற்பத்து இவனுக்குண
ட்டு என்று அருளிச்செய்தார், ஆன்மாக்களிடத்திலே சகசமாயுள்ள மலத்
தைநீக்கி புன்றடைபட்டிருந்த பேரறிவு பெருங்கொழிலாகிய சிவத்துவ
த்தை அருளுகின்றபாரசத்தயாகிய உமாதேவியார் சென்றனைத்து நம்மு
டைய திருமுலைப்பாலைப் பெரினவள்ளத்திலே கற்பந்து, சிவஞானத்தைக்கு
ழைத்து, பிள்ளையாருடைய கண்ணீரைத்துடைத்து கையிலே தொடுத்து
உடை, சுவாமி அநுகைத்திரு அலுக்கிகம் செய்தருளினார். அப்பிள்ளை
யார்ச்சர்வான்மாக்களாக்கும்பரமபரிதாமிதாக்களாகிய சிவன்சத்தி இருவராலு
ம் ஆளப்பட்டமையால், ஆருடைய பிள்ளையார் என்னும் பெயரும், அரி
பிரமேந்திராதி தேவர்களுக்கும் முன்வர்களுக்கும் எட்டாத சக்தியநிர்மல
சிவஞானத்தோடு சமந்தஞ்செய்தலால் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி என்னு
ம்பெயரும் உடையராயினார். சிவபாதவிருதயாசிவபொழுதிலே தம்முடைய
நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு உடையிலே, பாஞ்ஞானக்கண்ணினுலே சிவ
த்தைத்தரிசித்து அதில் அதீதபாட்டுண்ட ஆனுடைய பிள்ளையாரைக்கொக்
கிநியார் தந்தபாலை உண்டாய் என்றுபொதித்து, எச்சில்மயங்க உனக்கு இ
த்தைத் தந்தவரைக்காட்டு எனதுசொல்லி, லகயில் எடுத்த ஒருநிசியமானது
கொண்டு ஒச்ச, பிள்ளையார் ஆனந்தபாஷ்பம் சொரிய உச்சியின்மேல் எடு
த்தருளிய ஒருநிசியக்கை விரலினுலேகூட்டி, நுகாயத்தலே இடபாசுராகி
உமாதேவியோடு நின்றருளிப் பரமசிவனைக் காட்டி, உள்ளே நிறைந்து எ
ழுந்த சக்தியஞானத் திருபொதியினால், எல்லையில்லாத வேதத்தினைச் சி
ந்த தாரபரியங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆன்மாக்கள் உட்யும் பொருட்டுத்
தமிழினுலே திருவாய்மலர் கருந்த மருத திருவுளங்கொண்டு அவ்வேத
த்திற்கு ஆதியாகிய அக்ஷரத்தை மெய்யொடுபுணர்த்தி தம்முடைய பாட
ல்பரமசிவனுடைய திருச்செவியில் ஏறும் பொருட்டு முன்னர் அத்திருச்
செவியையே சிறப்பித்து “தோடுடைய செவியின் விடையேறியோர் துவெ
ய்மதிருடி” என்பவெடுத்துப் பாடத்தொடங்கியருளினார்.

திருப்பிரமபுரம் - பண் - நட்டபாடை.

நீருச்சிற்பலம்.

தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர் தாவெண்மதிசூழக்
காடுடையசுடலைப்பொடிப்பூசியென்னுள்ளங்கவர்ள்வ
னேடுடையமலரான் புன்ராள்பணிந்தேத் தவநுள்செய்த
டுடையபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

அ நடுநீயமனைவல்ல முனியகன்பொய்கையலர்மேய
பெருநீயபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவன் நன்னே
பொருநீயமனமவைத்துணர்ஞானசம்பகதன்னுரைசெய்த
நிருநீயநம்பியவல்லவர்தொல்வினதித்தலெளிதாமே.

திருச்சிற்பலம்.

பின்பு பரமசிவன் தமக்குபயிழைச்செய்த ஆன்மாக்களுக்கும் பின் த
ம்மைவக்கடையின் அவர்களுக்கும் அருங்கிரகம் செய்வாரென்பதை விளக்
கும்பொருட்டு, தமமைமதயாமல் தாம்விறி நக்கின்ற கைலாசத்தை எ
டுத்துத்தன்வலியிழைத்த இராவணன்பின் தமயிமல் இசைசாட அவனுக்கு
அநுள்புரித்த திறத்தை எட்டாத்தி நடிபாட்டிலும், எவ்வகைப்பட்டசிற்பு
னரும் பரமசிவன் அன்பாடுவழிபடினன்றி அவரை அடையார்கள் என்ப
தை விளக்கும்பொருட்டு, பரமசிவன் தமமை வணங்குகின்றவர்களுக்கே
அநுள்செய்வார் என்கின்றது அவரை வணங்காது வருவாகியமானத்தை
மெற்கொண்டொயங்கிய பிரமவிட்டுறுங்கள் இந்நிலைய பன்றியும் அன்ன
முமாய்த் தேடியும் அடையாதவர்களாகிப் பின் ஐந்தெழுத்தைத்துதித்தே
உய்த்தறிந்ததை ஒன்பதாத்தி நடிபாட்டிலும், வேதகாரணராகிய கடவுளை
அடையுநெறியை அறிந்து உய்யாத சமணரும் புத்தருமாகியகையரு
டைய சமயங்கள் கபடமார்த்தியை என்னுந் திறத்தைப் பததாநிறுப்பா
ட்டிலும், அமைத்துப் பாடியருளினார். இங்ஙனம் நிருப்பதிகத்தை நிறை
வித்து திருக்கடைக்காப்புர சாத்திரத்தொழுதுவொண்டு நின்றார் பரமசிவ
னுடைய பொருங்கருணையகணை இகாயத்திலே தேவர்கள் எல்லாரும்
புஷ்பமனை பொழிந்தார்கள். பரமசிவன் தேவகுத்தியிகள்முழங்க கந்தரு
வர்களும் சிவனாரர்களும் கிதவொலிசெய்ய அநீபிரமந்தராததேவர்கள் எல்
லாரும் ஸ்தோத்திரமபண்ண சிவகணைதர்கள் ஹரஹ்ர எனதுசொல்லும்
ஒசைசுதையக, முனிவர்கள் மெதக்கொழுத்தாடு பகத்திலேகுழி, பார்வதி
மாயோடு நிருந்தாணிக்கு எழுந்தருளினார். திருஞானசம்பந்தமுர்த்திக
வாடிகள் அவதக்கணை அவரைத்தொடர்ந்து எழுகின்ற அன்புமேலீட்டி
னலே தமருடைய கண்வழியே சென்றகருத்து நீங்காமற் கலந்துசெல்ல
சுவாய் எழுந்தருளிய கொயிலினுள்ளேபிரவேசித்தார், அன்றக்கொழு சிவபு

ண்ணியங்களைச் செய்து அப்சிள்ளையாருக்குப்பிதாவாயிருக்கப்பெற்றுக்கொண்ட சிவபாதவிரதயர் கைகுவித்து ஆனந்தக்கூத்தாடி வெருடசியும் வியப்பும்கூறப்படும் அடைந்து அவர் திருவாய்மடந்தாளியிற் றொருநித்தமிநின் பொருளை உணர்ந்தார் பரமசிவனைத் தனியேகண்டு தொடர்ச்சி பிள்ளையா னாப்போலக் காணப்பெற்றிலராயினும் அங் குதிகழ்ந்த அறத்ததைக்கண் டு, அதுதோணியப்பருடைய திருவருளெனத் துணிந்து மகா சந்தோஷத் தோடும் முனசென்ற பிள்ளையாருக்குப் பின்செனறார் அப்பொழுது அங் கே நிகழ்த்ததைக் கேள்வியுற்ற பிராமணர் சமஸ்தரும் உரோயப்புளங் கொண்டு இதற்கு ஒப்பாகிய அப்புதம் எங்கே நிகழ்ந்தது என்று பொல்லக் கொண்டு கோயில் வாயிற் புறத்திலேவந்து சூழ்ந்தார்கள். பிள்ளையார்திரு தோணியில் வீழ்ந்த சுவாமியை அடைந்து திருப்பதிகம்பாடி கோயிலின் னும் புறப்பட்டார், அதுகண்ட பிராமணர்களும் மற்றையோர்களும் எதிர்கொண்டு வந்து நின்று ஸ்தோத்திரப்பண்ணி பூமியிலே விழுந்து அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்து எழுந்தார்கள். சிவபாத விரதயர் பிள்ளையாரை எடுத்து கொனின்மேலே வைத்துக்கொண்டு மங்கலவாத்தியங் களொலிக்க பிராமணாடிகள் வேதகோஷம் செய்ய சிவனடியாடிகளெல்லாரும் ஸ்தோத்திரம்பண்ண சர்காழியை வலஞ்செய்துமொண்டு தம்முடைய சிறு மூளிகையை அடைந்தார். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மற்றாள்பிரா தக்காலத்திலே ஆலயத்திற்கென்று தம்முடையபிதா மாதாவாகிய பரமசிவ னையும் பாவதியாரையும் வணங்கித்துதித்து அருளபெற்று திருக்கோலக் கா எனனும் திருப்பதியை அடைந்து கோயிலே வலஞ்செய்து முன்னின்று கையினாலே ஒற்றறுத்துத் திருப்பதிகம் பாடித்தொடங்கினார்.

திருக்கோலக்கா - பண - தக்கராகர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மடையில்வாளையமாத்தரார், குடையம்பொயகைகோலக்காவுள்ள சடையும்பிறையஞ்சாம்பற்பூச்சுக்கீ, மூடையுங்கொண்டவருவெனகொலோ.

நலங்கொள்காழிருளானசம்பந்தன், குலங்கொள்கோலகாவுள்ளேயே வலங்கொள்பாடல்வல்லவாய்மையா, ருளங்கொள்வனையோயோக்கொழுவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடும்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரீ ம் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற பொற்றாளம் உலகமெல்லாம் உபயுப்படி பிள்ளையாருடைய திருக்கரத்தே வந்திருந்தது பிள்ளையார் அதைக் கண்டு திருவருளை வியந்துகளிகூர்ந்து ஏழிசையும் தழைத்தோங்கத் திருப்பதிகத் தைப்பாடிமுடித்துத் திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தி நின்றார். அவர் பாடும்பொழுது

முது விண்ணுலகமும் அநிசயிக்கும்படி நங்கிய அநிமதா நாதத்தைநோக்கி. அம்புரு நாரதர் முதலாவிய சங்கீதவித்துவன்கள் ஸ்தோத்ரம்மொசெய்து புஷ்பமரி பொழிந்தார்கள். வேதாகமங்கள் வாழும்படி திருவவதாரஞ் செய்த பிள்ளையார் மீண்டுஞ் சீர்காழிக்குப் பொதுமாடி நடன்கார், நடக்கு ம்பொழுது சிவபாதவிருதயர் தரித்தலாறமுமையால் தோளின்மேலே தரித்துக்கொள்ளப்பிள்ளையார் அத்தோளின்மேல் எழுந்தருளிச் சீர்காழியிலிருக்கின்ற கோயிலு அடைந்து வலஞ்செய்து சங்கீதானத்திலே நின்றுதிருப்புகைப் பாடியருளினார்.

சீர்காழி - பண் - தங்காடகம்.

நீருச்சிறம்பலம்

பூவாகொனலறப்புரிபுன்சடைமீர், காவாயெனநின் நெத்துங்காழியார் மேவார்புரமுன் மட்டாவா பொலாம, பாவாரினசொற்பயிலுமபரமம்.

காரார்வயல் சூழ்காழிக்கொன்றன்னைச், பிரிஞானசம்பந்தனொன்ன பாராபுகழ்ப்பரவவல்லவ, நோராவானதஞ்விதாவிருங்காடோ.

திருச்சிறம்பலம்.

திருக்கமூலம்-திருத்தாளச்சத்தி - பண் - விபாழக்குறிஞ்சி.

நீருச்சிறம்பலம்.

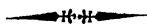
பந்தத்தால்வந்தெப்பால்பயின றுநின்றவுப்பீழ் பாலேசெர்வாயேனோர்காண்பயில்கணமுனிவர்களுஞ், சிந்துக்கேவந்தப்பாசசிலம்பின்மங்கைதன்னொடுஞ் சேர்வாராணுணீள்கயில்த்நிகழநாபரிசுதெலாஞ், சாத்தேயிந்தப்பார்சனங்கனின் றுதங்கணுற முமகாணுவாழ்வாரத்தாவுசெய்வனதிங், சந்தத்தாலெண்டிக்குங்மழநிலங்குசத்தனக் காடார்பூவார்சீர்மேவுங்கமூலவளநகரோ.

கஞ்சத்தேனுட்டிட்டுகளித்துவண்டுசெண்பகக் கானேதெனேபேராருங்கமூலநகரிதையைத், தஞ்சச்சார்சண்பைக்கொன்சமைத்தந்தக்கூத்துறைதாமேபொல்வார்தேனேரார்தமிழ்விசுன்மொழிக், ளெஞ்சத்தேய்வின்றிக்கேகிமைத்திசைத்தமைத்தகொண் டெழேயேழேநாலேமுனறியலிசையியல்வா, வஞ்சத்தேய்வின்றிக்கேமனங்கொளப்பயிற்றுவிவார் மார்பேசேவான்வானோர்சீர்மதிதுதன்மடவாலே.

திருச்சிறம்பலம்.

பின்பு கடவுளை வணங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய திருமாள்ளையை அடைந்து, அந்தச் சீர்காழியில் வாழுகின்றவர்கள் சமஸ்தர்களுந் வாழும்

பொருட்டு தம்முடைய இளந்திருக்கோலக் காட்சியைக் கொடுத்து வீற்றிருந்த நளினர். அப்படி இருக்கும்பொழுது அவருடைய தாயாராகிய பகவதையார் பிறந்த திருநிபள்ளியில் இருக்கின்ற பிராமணர்கள் எல்லாரும் பெருமகிழ்ச்சியோடு அவ்விடத்திற்கு வந்துசேர்ந்து அவரை வணங்கும்பெற்று இருந்தார்கள். பிள்ளையார உலர்மெல்லாம் உயும்படி சிவஞானம்பெற்ற பெருவார்த்தகைபைக் கேளவியுற்ற, சம்பல நலங்கனி விருக்கின்ற பிராமணர்களும் திருத்தொண்டார்களும் மறவறை அனைவரும் அகியத்தினை திரண்டுவந்து பிள்ளைடானை வணங்கி உயர்தரார் இங்ஙனம் நிகழும் நாளிலே திருநிபள்ளியிற் பிராமணர்கள் பிள்ளையாரை வணங்கி அடியெங்கள் எல்லாரும் உயும்படி நிருவவதாரஞ் செய்தருளிய பாமகிபாருவாகிய சுவாமி, அடியெய்நருடைய வாசன காணமாகிய திருநிபள்ளியில் வீற்றிருக்கும் சுவாமியை வணங்கும் பொருட்டு அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளல் வேண்டும் என்று பிராகத்திகாரிகள் சிவானுபூதி பெருவாழ்வாகிய பிள்ளையார் அதற்கு ஐசாது தோனியப்பரை வணங்கி, அருள்பெற்று பிறதலங்கனையும் வணங்கச் சென்றார். செந்தாமரை மலரினும் சிறந்த அருமைத் திருவடிகள் தரையினமேற செல்வகையும் பிறவொருவா தாங்குவதையும் பொருத அன்பினையுடைய சிவாதவி நதயர் வந்து எடுத்துத்தாளினமேலே வைத்துக்கொண்டு சென்றார். நிருநிபள்ளியிருந்த சம்பித்த பொழுது பிள்ளையார், அந்தச் சொல் தோனனும் பதியுது எனறுவினவியருள, தலையார் திருநிபள்ளியென்றா அதுகேட்டு நிரூபத்திகம் பாடிக்கொண்டு கோயிலை அடைந்து சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு அந்தைதலத்தில் இருந்தார்.

திருநிபள்ளி பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காணகககமுல்லைகளவாகையினைபடக்கொடிகளபுகவினிக
சுரைகளபமமிவிமமுகுகொடமாநகிவனமேவுச்சுலைக்கதான
தேவரகளானாசாயமித்தொள்ளவானேருநெள்ளவனனைதுவள
நானாகளபவவாரவயனமேதினெருகொள்ளிபொலுமகாள.

சுடையிலை முகொடுங்கியுட ங்குவெள்ளமவளாந் தள்ள நனைபயலை
யிடையிலைவைத்தொகருமலபெ தருமலையினைவனெட்ட கொளத்தின
மடையிலை வானே முழுகிதாரபொரித்த மனையிலை மலரு
நடையுடையன்னமவைகுபுலம் மலையினைபள்ளி பொலுமகாள

கடலவலையோதமலகுக்கொண்டபனையுமழாநிபெனறுகருதப
பொருளாதுபுளதாருவைத்தபிபானொரு முனவ
னிடுபறையொன்றவத்தார்பியனமேலிருந்நிசையாலுரைத்தபனுவ
னடுவிருளாடுமெனதநிபள்ளியுளகவினெடுதலாண்டமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அவனிடத்தினின்றுநீங்கி, தலைச்செங்காடு, வலம்புரம், பல்லவ
 னீச்சரம், சாயக்காடு, திருவெண்காடு, திருமுல்லைவாயல், என்னும் ஸ்தலங்
 தனருக்குப்பொய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, பதிகம்பாடிக்கொண்டு லீண்டு
 சீர்காழியை அடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

திருவலம்புரம் - பண் - பழம்பஞ்சரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொட்டி யுடை மும்மதினாடுருவக்குனிவெஞ்சிலவாங்கி
 யிடிபடவெய்தவமரார்பிராண்டியாரிசைந்தேத்தத்
 துடியிடையாளையோபாபாமாகத்துதைத்தாரிடம்பொலும்
 வறவுடை மெதுவயல்படி யும்வலம்புரநன்னகரே.

நல்லியனான்மறையோர்புகழ்த்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
 வல்லியத்தொலுடை யாடையினான்வலம்புரநன்னகரை
 சொல்லியபாடல்கள்பத்துஞ்சொல்லவல்லவந்தொலினைபோய்ச்
 செவ்வன்சேவர சென்றனுதிசசிவலோகஞ்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாயக்காடு - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்புகார்வான்புகுவர்மனமினையார்ப்சியாலுங்
 கண்புகார்பினியறயாகற்றாருங்கேட்டாரும்
 விண்புகாரெனவேண்டாவெண்மாட்டுகிதித்
 தண்புகார்ச்சாயக்காட்டெந்தலைவன்றான்சார்த்தாரே.

நொமபைந்துபுடைத்தொக்குதூபுரஞ்சேர்மெல்லறயார்
 அம்பந்துமவரிக்கழலுமரவஞ்செய்பூங்காழிர்
 சம்பந்தன்றமிழ்புகர்த்தசாயக்காட்டுபத்தனையு
 மெம்பந்தமெனக்கருதியேத்துவார்க்கிடர்கெடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாயக்காடு - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நித்தலுந்நியமஞ்செய்துநீர்மலாதுவிச்
 சித்தமொன்றவல்லார்க்கருளுஞ்சிவன்கோயின்
 மத்தயானையின்கொடும்வண்பீலியும்வாரித்
 தத்துநீர்ப்பொன்னிசாகரமேவுசாயக்காடே

பெரிய புரணம்

வனையோர்புகழ்ந்தேத்தியவெந்தசாயக்காட்டை
ஞானசம்பந்தன்காழியர்கோனவிப்பத்து
முன்மின்றயுணைசெயவல்லவாதம்போய்
வானநாடினிதாள்வரிம்மானிலத்தோரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்காடு - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்காட்டுதுதலானுங்கனல்காட்டுங்கையானும்
பெண்காட்டுமுருவானுமபிறைநகாட்டுஞ்சடையானும்
பண்காட்டுமிசையானுமபயிர்காட்டும்புயலானும்
வெண்காட்டிலுறைவானும்விடைகாட்டுங்கொடியானே.

பேயடையாரிடுவெய்தும்பிள்ளையினுள்ளினை
வாயினவெலாம்பெறுவரையுறவேண்டாவொன்றும்
வேயனநீதா ஞமைபங்கனவெண்காட்டுமுக்குளநீர்
தோய்வினையீரவாதழமைத்தோயாவாந்தீவினையே.

தன்பொழிலுஞ்சுழைப்பையர்கோனறமிழஞானசம்பந்தன்
வின்பொலிவெண்டிறை சென்னிவிக்கிறனுறைவெண்காட்டைப்
பண்பொலிசெந்தமிழ்மலைபாடியபத்திவைவல்லார்
மண்பொலியவற்றந்தவாபோய்வான்பொலியப்புகுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுல்லைவாயில் - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

துளிமண்டியுண்டுநிறம்வந்தகண்படைமன்னுதன்னுசுடரோ
ஞெளிமண்டியும்புருலகங்கடந்தவுடைபங்கனெங்களுநார்
களிமண்டுசோலைகழனிக்கலந்தகமலங்கடங்குமதுவின்
நெளிமண்டியுண்டுசிறைவண்டுபாடு திருமுல்லைவாயிலிதுவே.

துளிகொண்டகோடையவணன்றுமேத்தவநுள்செய்தவெந்தைமருவார்
தினிகொண்டமூன்றுபுரமெய்தவிடிலிதிருமுல்லைவாயிலதன்மேற்
நனிகொண்டசின்தையவர்காழிஞானமிகுபந்தெனண்டமிழ்களி
னனிகொண்டபத்துமிசைபாடுபத்தாகல்வானமாளவர்குவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்படி இருக்கும் காளிலே மயேந்திரப்பள்ளி, குருகாஜர் முதலாகிய
யஸ்தலங்களை வணங்கித் தி நுபுநிகம் பாடியருளினார்.

திருமயேந்திரப்பள்ளி - பண் - கொல்லி.

கிருச்சிறம்பலம்.

தினாநா நுவுள மனாநிகழ்வயிர மங்
ககாக நமகிலைநகனவளை நுருநகம்
வரைவிலைவெயிலெய்க்கமையத் தியாபள்ளியுள்
ளாவையாழ்ச்சோபு யிணைபாணிமினை.

வம்மலாமெரிநிலைமையர் ஆப்பள்ளியு
ணம்பனார்கழிபு ஞானசயபக்கன்சொ
னம்பரம் திவெனகாளினவிலவ
ரும பாசொக்களவுப்பதியிலாவாசே.

திருச்சிறம்பலம்.

இப்படி நிகழ்க்காலத்திலே திருநிலைண்டிப் பெரும்பாணர் ஆருடை
யபிள்ளையாலாத தரிசு தமொரு டி விந்லியாரோடு யாழ்கெண்டு திர்
காழியிலேவார் ஞானோதாரர். பிள்ளையார் அவருடைய வரலாவ அறிந்து அவ
ரை எதிர்கொள்ள, அவர் பிள்ளையாருடைய நுரோதங்களை நமஸ்கரித்து,
ஸதேசத்தொருசொகார. பிள்ளையார் அவரை அழைத்துக்கொண்டு கோயி
ற்புறமுண்டிலேசென்ற, துமநிலிநிர் ஞானவாசகமேய்க்கி நிநிங்கெசுவா
மிக்கு யாழ்வாசியுள் ளுநா. திருநிலைண்டிப் பெரும்பாணர் பிள்ளையா
ரை வணங்கிக்கொண்டு, பாரச்சியை மொகைய ளாணியை விந்லியாரோடும
பாடியாவாசகக பிள்ளையார் நகிபுரநிலைண்டிப் திருநிலைண்டிப் பெரு
ம்பாணர் யாழ்வாசகக பிள்ளையார் அவரைக்கொண்டொய அவருக்
கு உரைவட்டமொடுக்து விந்ல தசொதார, திருநிலைண்டிப் பெரும்பா
ணர் சுவாமிமேலே பிள்ளையார் பாடிய ந நுபுநிகங்களைக் கொண்டு பெரும
கிழ்ச்சிக்கொண்டு, அவ்வாறின் இலாசலே யாழியிலே டுட்டு வாசித்தார்.
பின் பிள்ளையாரோடாச்சுகவாமி இன்னும் தேவரீர் அருளிச்செய்யுள் திரு
ப்பதிகங் வின இலையை அடியின் யாழியிலே டுட்டு தேவரீரைப் பிரிவி
ன்றிச் செங்குடி பெருமவெணிடும்வென்று சொல்லித் தொழுதார். பிள்ளையா
ர் திருவீரமகிழ்ந்து அதற்கு ளக்கருளினார். திருநிலைண்டிப் பெரும்பாண
ர் அற்றைநாட்டொடும் பிள்ளையாரோடு திருப்பதிகத் தினிசைகளை யா
ழிலே டுட்டு வாசித்துக்கொண்டுள்ளுமகலாத நண்புடனிருந்தார். திருஞா
னசம்பகதப்பிள்ளையார் பூமிக்குச் சுழுமுனாநாடியாகிய தில்லையில்கிளங்கு
கின்ற திருச்சிறம்பலத்திலே திருத்தஞ்செய்தருளும் சபாநாயகரைத்த

ரிசனஞ்செய்தற்கு விரும்பி, தந்தையாரோடும் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணரோடும் அடியார்கள் பக்கத்திலேசூழ சீர்காழியைக் கடந்துசென்று, சிதம்பரத்தினது திருவெல்லையை அடைந்து நமஸ்கரித்துக்கொண்டு, அந்தத்திருப்பதியைச்சூழ்ந்த மநிவினது தெற்குவாயிலே அடைந்து தில்லைவழந்தணர்களும் மற்றையடியார்களும் மகா அலங்காரத்தோடும் எதிர்கொள்ளப்போய் திருவீதியைத்தொழுது ஸ்தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தை நமஸ்கரித்து எழுந்து உள்ளே புகுந்து திருமாளிகையை வலஞ்செய்து பேரம்பலத்தை வணங்கிக்கொண்டு கணகசபையை அடைந்தார் ஆயிரம் ஆகித்தப்பிரகாசம்கூடிய மண்டபம்போலக் குறைவற்றிறைந்த ஓநானசபையிலே சந்திகாரியமாகிய திருமேனையைக்கொண்டு ஆனந்ததாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாயகரைத் தரிசனமபண்ணினார் உடனே அவுயவத்திலே யாதொரு சேடடையுமின்றி, வாசனையினாலே திருக்கரங்கள் சிரசின்மேலேறிக்குவிப உரோமானுசிதங்கொள்ள நூத்தமும்ப விழி நீர்த்தாரைகொள்ள சிவானந்தசாரத்தில் அமிழ்ந்தினின்று “உற்றாங்கெரி” என்னுந் திருப்பதிக்கதைப் பாடியருளினார்.

கோயில் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றாங்கெரியோம்பிகளவியைவாரமே, செந்ராவாழ்திலைச்சிற்றம்பலமேயமுற்றுவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே, பற்றுகின்றாரைப்பற்றுவாங்கமே.

பறப்பைப்படுதெஞ்சம்பகவேட்டெரியோம்புகுஞ்சிறப்பாவாழ்திலைச்சிற்றம்பலமேயபிறப்பில்பெருமானைப்பின்னாள்சடையானை, மறப்பிலார்கண்டஉம்மையநீர்வாரோ.

ஞாலத்துயர்காழிஞானசம்பந்தன், சிலத்தார்கொள்கைச்சிறம்பலமேயகுலப்படையானைச்சொன்னதமிழ்மலை, கோலத்தாற்பாடவல்லநாநல்லாரோ திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருமாளிகையை வலஞ்செய்து புறப்பட்டு திருமுன்றலிலே நமஸ்கரித்து எழுந்து கோபுவாயில்கடந்து பணிந்து நான்கு திருவீதிகளையும் தொழுது அங்கே இருத்தற்கு அஞ்சி திருவேட்களத்தை அடைந்துகவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிக்கதைப் பாடியருளினார்.

திருவேட்களம் - பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்தமுமாகியுமாகியவண்ணலாழலங்கையமர்ந்திலங்க
மந்தமுழுவரியம்பமகமகன்காணநின்றாடிச்
சங்கமிலங் தங்குதலைகங்கைதண்மதியம்மயலெகதும்।
வெகவெண்ணீறுமெய்ப்பூசும்வேட்களகண்ணாராரே.

விண்ணியன்மாடம்விளங்கொளிகிதிவெண்கொடியெங்கும்விளித்திலங்க
கண்ணியசோலர்காழித்தற்றமிழ்ஞானம்பந்தன்
பெண்ணினல்லாநொரோசுமமாத்துபெணியவேட்களமேன்மொழிந்த
பண்ணியல்பாடல்வல்லாகளப்பதியொடுபாவலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டே சிதம்பரத்துக்குமவந்து சாராயக
ரைத்தரிசிப்பார். அப்படியிருக்கும்காலிலே, திருக்கழிப்பாலைக்குப்பொய்
சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்புகம் பாடியருளினார்.

திருக்கழிப்பாலை - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புனலாடியுள்சனையாயண, மனலாகனிழித்தவனேயழகார்
கனலிட்வினாம்கழிப்பாலைபுளா, புனவார்கழல்கைதொழுதுள்ளுதுகம்.

கழியாற்புகாவலனைப்புகளிர், பரியாமறைஞ்ஞானசம்பந்தன்சொல்
வழிபாடிவைகொண்டடிவாழ்த்தவல்லாரே, கெழியாரிமையேரொடுகேடிலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவர் பாடும் பதிகவினையானே யாழ்ப்பாணரும் யாழ்விட்டு வாசிப்பா
ராயினார். ஒருநாள் பிள்ளையாழி துவேட்களத்தைக்கூடத் து சிதம்பரத்தை
அடைந்தபொழுது சாராயகருடைய திருவருளினால் தில்லைவாழத்தண
ர்முவாயிரரும் சிவகணகாதராய்க் கொன்றம்மண்டு, அத்தன்மையைப் பெ
ரும்பாணநுக்குந் காட்டினார். தில்லைவாழத்தணர் பிள்ளையாவைக் கண்டவு
டனே வணங்க, பிள்ளையார் அவர்கள் வணங்குமுன் தாமும் வணங்கி, கோ
யிலிற் பிரவேசித்த சாராயகரை வணங்கி “ஆடினாந்ரு பெய்யொடுபா
றயிர்” என்னும் கருப்பதிகத்தைப்பாடினார். அந்தத்திருப்பதிகத்தின்மூலம் திரு
ப்பாட்டிலே தில்லைவாழத்தணரைத் தாம்கண்டபடி கூறி, அவர்கள் தொழு
தேத்தும் சிற்றம்பலம் என்று அருளிச்செய்தார்.

கோயில் - பண் - காத்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிறம்பலம்

ஆடினாய்கெய்யொடுபாறயிரந்தணர்மிரிமாதசிற்றம்பலம்
நாடினாமிடமாநறுங்கொன்றைநயந்தவனே
பாடினாய்மறையொடுபல்கிதழுமல்கை. ப்பனிகால்நீர்வெண்டிங்கன
குடினாய்நளாய்கருங்கவெந்தொல்வினையே.

நாறுபூம்பொழிநண்ணியகாழியுணர்மறைவல்லஞ்சமம்
நாறுமீன்மாடிழாலுயர்தாருதைநிலைநன்று
நேறுதொல்புகழீழ்ந்துசிறமபலத்தீரணையிசையார்ரொண்டபத்திவை
கூறுமாறுவல்லாருயர்தாரொடுங்குவோ.

திருச்சிறம்பலம்,

பின்கோழியினின்றும் புறப்பட்டபிரமுகு, நெரும்பாணர் பின்னையா
ருடைய திருவடி பிளவணங்கி நின்று சுவாமி! அடியேனுடைய ஜன்மநாத
லமாகிய திருவெருக்கத்தம்புலியூ முதலாக நிவாவென்னும் நதிக்கரையில்
இருக்கின்ற தலங்களை வணங்குதற்கு எழுந்தருளல்வேண்டும் என்று பிரா
ர்த்தித்தார் ஆளுடையபின்னையார் அதற்கிசைந்தருளி தந்தையார்முதலிய
சமஸ்தரோடும் பெரும்பாணர் திருவவதாரஞ்செய்த திருவெருக்கத்தம்பு
லியூருக்கும் திருமுதுகுன்றங்கும்போய் சுவாமிகரிசனஞ் செய்துகொண்
டுதிருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவெருக்கத்தம்புலியூர் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிறம்பலம்.

படையாநருபூதப்பகடாருரிபோகை, யுடையானுமையோடுபு னாய்கெக்கைச
டையானெருக்கத்தம்புலியூரத்தருகோயில், விடையாநடியேத்தமேவாகினைதானே.

ஏராரெருக்கத்தம்புலியூருவைவாணைச், சீராரங்கும்காழித்திருவார்சம்பந்த
னாராவருந்தமிழ்மாலையிலவவல்லார், பாராவரேத்தப்பதிவானுவைவாதே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம் - பண் - நட்ப்பாடை.

திருச்சிறம்பலம்

மத்தாவரைநிறுவிக்கடல்கடைநீதவ்விடமுண்ட
தொத்தார்தருமணிகீண்முடிச் கடாவண்ணனதிடமாங்
கொத்தார்மலர்குளிர்ச்சந்தகிலொளிர்குங்குமங்கொண்டு
முத்தாறுவந்தடிவீழ்தருமுதுகுன்றடைவோமே.

தழைபார்வடவிய விதனிற் றவமேபுரிசைவ
னிழையாரிடை மடவா ளொடுமின்தாவு றையிடமா
மழைவானிடை முழவவ்வெழில்வளைவா ளுநிகிரிகண்
முழைவாளரிசுமிறுமமுயர்முதுகுன்ற டைவோமே.

(முகில்சேர் தருதூன்றுடையானேம்பி குதொல்சொப
புகலின்னா மறைநூனசம்பச்சன் னுரைசெய்த
கிகரில்லநதமீழ்மாலையிற் றையோடிவைத்தும்
படரும்மடியவர்கட்கிடர்பாவமடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம் - திருவிநாக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்றமலர்தாவி - யின்றதுகுணை - ஈனாறுமேசுதவிட - செநறுமிடைமே
நின்றமுதுகுணை - நன்றசம்பநத - னென்றுமுழைவல்லா - னொருமுயாவோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம் - திருமுக்கால - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

முனைசதிர்க்கெழுந் தமுதுகுன்றமேவிய, பரசமாபடையுண்டாயிரே
பரசமீர்படையுண்டாயிருமையாபவா, சாராசநாடுகிலாவா.

பூடியசோனேசுழமுதுகுன்றத்தினை, நாயுநூனசமாப
னாயுநூனசமாபதனசெக்கம்பி, பாயுயவவாபரியிரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பெண்ணைகட்குந அடைந்து அககே திருத்தூங்காணமாடம்
என்னும் ஆலயத்தில் இருக்கின்ற சுவாமியை யந்தரிசனாரு செயதுகொண்டு
திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருத்தூங்காணமாடம் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒடுங்கும்பிணரிற் றவிக்கென்றிவையுடைத்தாயவாழ்க்கையொழித்தவ
மடங்குமிடங்கருகிநின்றில்லாமடிகளாடிநீழற்கிழாளம்வண்ணங்
கிடங்குமதினாஞ்சுவையெங்குங்கெழுமனைகடொறுமறையினெண்ணி
தொடங்குங்கடந்தைத்தடங்கோயில்சேர்நூங்காணமாடத்தொழுமின்களை

மண்ணுமுழுவதிறுமடவிதிவயற்காழி ஞானசம்பந்தனல்ல [யான்
பெண்ணாகடத்துப்பெருங்கோயில்சேர்பிறையுரிஞ்சுந்துங்காணைமாடமே
கண்ணுர்கழல்பரவுபாடல்பத்துங்கருத்துணரக்கற்றாருங்ளேட்டாரும்போய்
விண்ணோருலகத்துமேவிவரமும்விதியதுவெயாகும்வினையுமாயுமே.

ந்ச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருவரத்துறைக்குப்போக விரும்பி தந்தையாருடைய தோ
ண்மேலிருத்தலை ஒழிந்து அவர்மனம் வருத்தம்படி பிராமணர்முதலியோ
ர்குழத்துசெல்ல திருவார்த்தாமலாடலாவ பையல்பையலத்து மாறன்
பாடி என்னும் பதிவந்தவுடனே வரீசென்ற வருத்தத்தினாலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷ
ரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு அப்படியிற் சென்றார், அப்பொழுது சூரிய
ன்அஸ்தமயனமாயிற்று, அன்றிரவு பிள்ளையார் அடியார்களோடும்அத்திய
தியிலேயே தங்கினா, திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுள் தம்மு
டைய திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமுரத்திகவாமிகளுடைய வழி
வருத்தத்தைத் திருவளத்தடைத்து, அவர் எழுந்தரு முத்துச்சிவிகையும்
அவருக்கு நிழற்றாசற்கு முத்துக்குடையும் ஊதுதருகு முத்துச்சின்னங்க
ளும்கொடுத்தருளினினைத்து அத்தலதலத்தி ிருக்கின்ற பிராமணர்க ளெல்
லாருக்குத் தனித்தனியே சொப்பனத்திலேதோன்றி, ஞானசம்பந்தனம்பி
டத்துக்குவருகின்றார் நீங்கள் முத்துச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும்முத்
துச்சின்னங்களுந் நம்மிடத்தில் எடுத்து அவலரிடத்திற்குக் கொண்டுபோ
ய்க கொடுங்கள் என்று ஆளுஞாபித்து மறைந்தருளினார், உடனே பிராம
ணர்கள் விழித்தெழுந்து மகிழ்ந்து அற்புதமெய்திய சித்தையோடு ஆலய
த்திலேவந்துகூடி திருப்பள்ளியெழுச்சிக்காலம்வர, திருக்காப்பைநீக்கிமு
த்துச்சிவிகையையும் முத்துக்குடையையும் முத்துச்சின்னங்களையுங்கண்
டு, ஆனந்தங்கொண்டு துத்துமிழ்தலிய வாத்தியங்கள் ஒலிப்ப, சிவனடி
யார்களோடு அந்தச் சிவிகை முதலாயினவகூடத் தாங்கிகொண்டு ஆளு
டைய பிள்ளையாரிடத்திற்குப் போனார்கள், அங்குமுன் பரமசிவன் ஆளு
டைய பிள்ளையாருக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றினம் உனக்கு முத்து
ச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும் முதலாகியனங்களந் அனுப்புகின்றேன்
நீ அவைகளை ஏறலுக்கொள் என்று திருவாட்டலர்த்த துளினார். பிள்ளையார்
விழித்தெழுந்து தாம்கண்ட சொப்பனத்திலே தந்தையாருக்கும்அடியார்க
ளுக்கும அருளிச்செய்து வைகலையிலே விழுந்திருந்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்
தை ஒதிக்கொண்டு எழுந்தருளினார், அப்பொழுது பிராமணர்கள் சிவனடி
யார்களோடு ஹரஹ வொனும் ஓலையு முன முத்துச்சிவிகை முதலியன
வற்றைக்கொண்டு எதிரேவந்து பிள்ளையார் வணங்கி நின்று இவை திரு
வரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுள்தந்தை பாருங்கள் ஏறநருளும் எ
ன்றார்கள். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அக்கடவுளுடைய திருவருளைத்துதி
த்து திருப்பதிசும பாடியருளினார்.

திருநெல்வாயில் திருஅரத்துறை-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிறப்பலம்.

எந்தையிசனெம்பெருமானே நமங்கடவுளென்றேத்திர்
சிகைதசெய்பவர்க்கல்லால் சென்றுகைகூடுவதன்றா
கந்தமாமலருத்திக்கும் எனவிய மல்குகலாமே
லந்தண் செலெவ்வாயிலரத்தலையடி கடம்மருளே.

கலாயினுரொழில்சூழ்த்தாழியுண் ஞானசம்பந்த
ளையடிப்பூம்புனலபந்தவரத்துலையடி கடம்மருளே
முலநலமையாற்சொன்னபாடன்மொழியுமாந்தாதம்வினைபோய்ப்
புறையுலமயுறவிலைப்பாட்டிவைபத்துமவல்லார்க்கே.

திருச்சிறப்பலம்.

திருவரன்வடிவாகிய புத்துச்சிவிகையை வலஞ்செய்து பூமியிலே
விரும்பு நமஸ்கரித்து எழுந்து பூரிஞ்சாக்ஷாத்நை ஓதிக்கொண்டு உலகம்எ
ல்லாம் உய்யுட்டாடி அதில் எழியருளினார். அப்பொழுது சிவனடியார்களெ
ல்லாநும் ஆரவாரித்தார்கள், பிராமணர்கள் சமஸ்கரும் வேதகோஷஞ்செ
ய்தார்கள். இத்திராதிதேவர்கள் ஆரவாரித்துப் படிப்பாரிப்பொழிந்தார்கள்,
பலவகைப்பட்ட மங்களவாத்தியங்கள் ஒலித்தன, முத்துச்சிவிகையிலேஏறி
யருளிய நிருகேதுச்சேருணாஸீயாகிய திருஞானசம்பத்தபிள்ளையார்மே
லே முத்துக்குடை நிழறவும், சிவனடியார்களும் பிராமணர்களும் நெரு
ங்கி ஆனந்தமெலீட்டினால் கூத்தாடித் தங்கள் சுண்களினின்றும் பொழி
கின்ற ஆனந்தவெள்ளத்தினுள்ளே குளிக்கவும், முத்துச்சின்னங்கள் சமஸ்
தலோகங்களும் சிவனடியார்களும் வேதங்களும் உய்யுட்டாடி சைவசிகாம
னிவந்தார், சித்தரித்துப் பிரபஞ்சங்களெங்கும் விபாசித்திருக்கின்ற உமா
தேவியார் ஞானப்பாஷாடம் உண்ட திருஞானசம்பத்தமுத்திவந்தார், வே
தாகமாதி சமஸ்தசாத்திரங்களையும் ஓதாதுணர்ந்த முத்தமிழ்விசை வந்தார்
என்று உதவும் சென்று திருவரத்துறையை அடைந்து கோபுரவாயிலுக்
குத் தூரத்திலே போனபொழுது, புத்துச்சிவிலையினின்றும் இறங்கி நம
ஸ்கரித்து எழுந்து போயியினுள்ளே பிரவேசித்து வலஞ்செய்து சந்திரா
னத்திலே நமஸ்கரித்து நருப்பும்பாடி, சிலநாள் அந்தஸ்தவத்திலே இருந்
தார் இரும்பும் நாளிலே நெல்வெண்ணை என்றும் ஸ்ரீலந்துக்குப்போய்ச்
சுவாமிகளஞ்செய்துகொண்டு திரும்பினார்.

திருஞானசம்பத்தமுத்தி சுவாமிகள் சிலநாளாயினபின், சிங்காழிக்கு
த்திரும்பும்பாடி திருவள்ளிக்கொண்டு அத்திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கும்
கடவுளை வணங்கி, விடைபெற்று முத்துச்சிவிகையில் எறிச்சென்று, பழு
வூர், விசயமங்கை, வைகா, புறம்பயம் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்
கொண்டு திருப்பதிக்கம்பாடியருளினார்.

திருப்பமூலுர் திருவிராகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

எண்ணுமொழுத்துமிசையின்கிளவிதேர்வார
கண்ணுமுதலாயகடவுட்கிடமிதென்பர்
மண்ணினிமையாடிமலையாளாதொழுதேக்தப்
பண்ணினொலிகொண்டுபயிற்சின்றபமுநோ.

அந்தணர் ளானமலையாளாவரோத்தும்
பந்தமலிகின்றபழிவூரணையாரச்
சந்தமிருநாசம் பந்தனுரைபேணி
வந்தவணமேந்தும்வரவானமுடையோ.

திருச்சிறம்பலம்.

திருவிசயமங்கை - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிறம்பலம்.

கீழமுன்னிசைதரக்கிரகமும்விணையர், பூதமுன்னியல்வடைப்புரிதாபொன்னகா
கோதன்மவழிபடகருலவுநானமறை, வேதியாதொழுதெழுவிசயமங்கையே.

விண்ணவாதொழுதெழுவிசயமங்கையை, நண்ணியபுகலியுள்ளானசம்பந்தன்
பண்ணியசொதமிழ்பததும்வல்லவா, புண்ணியாசிவகதிபுகுதறிண்ணமே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருவைகா திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிறம்பலம்.

கோழைமிடருக்கனிகோளும்வாகவிசைகூடும்வகையா
லேழையடி யாரவாகளியாவைசொனசொன்மகிழும்சனிடமார்
தாழையினீர் புகியகாய்க்குகின்னிறநிறை காறுசிறி
வாழையுநிரவீழ்க்கனிகளூழ்வயல்செய்யுந்வைகாவினே.

முற்றுமையாளுடைய முக்கண் முதல்வன்நிறுவ்வைகாவினதனைச்
செற்றமவினாசிபுரத்தலைவன் ஞானசம்பந்தனுரைசெய்
யுற்றதமிழ்மாலையினார் துமிவைவல்லவருநுத்திரரெனப்
பெற்றமாலோகமிசுவாழ்வார்பிரியாவர்பெரும்புகழோடே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருப்பிறம்பயம் திருவிராகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

மறம்பயமலைநதவர்திட்பரிசுறுத்தனை
நிறம்பகமைசெம்மையொடிசைந்துணதுநீர்மை
நிறம்பயனுறம்பொருடெரிந்துணருநால்வர்க்
கறம்பயனுரைத்தனைபுறம்பயமமர்ந்தோய்.

கருங்கழிபொருந்திகாகணாக்குலவுமுத்தந்
தருங்கழுமலத்திதைதமிழ்க்கிழமைஞானன்
சுரும்பனிழமுமபயமமர்ந்ததமிழ்வல்லார்
பெரும்பிணிமருங்கறவொருங்குவர்பிறப்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருச்செய்ஞ்ஞானின் பல்பையை அடைந்து, அது சண்டேசு
ராயனார் திருவவசாரஞ் செய்த திருப்பதி ஆதலால் முத்துச்சிவிகையினி
ன்றும் இறங்கி அப்பதியிலுள்ளே நடந்துபோய் ஆலயத்தில் பிரவேசித்து
சுவாமிதரிசனஞ்செய்து கருங்கும பாடியருளினார்.

திருச்செய்ஞ்ஞார் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரடைத்தபாலதாட்டப்பெண்தவன்றதை
வேரடைந்துபாய்த்ததானேவந்தடிந்தான்னத்தூத்
தாரடைந்தமீலேசுட்டித்தலைமைவகுத்தலெள்ளே
சீரடைந்தகோயின்மல்குசெய்ஞ்ஞார்மேயவனே.

சேயடைந்தசெய்ஞ்ஞாரிற்செய்வனசர்ப்பாவித்
தேயடைந்ததண்வயல்சூழ்தோணிபூக்கலைவன்
சாயலைந்தஞானமல்குசம்பந்தனுன்னுடைகள்
வாயடைந்துபாடவல்லாதானுபகாள்பவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருப்பனந்தாள, பந்தணல்லார், ஓமமாம்புலியூர், வாழ்கொ
ளிப்புத்தா, சுமபூர், நாராயூர், கருப்பறியலூர் எனலும் ஸ்தலங்களை வண
ங்கிக்கொண்டு திருப்பதிசும் பாடியருளினார்.

திருப்பனந்தான்-திருத்தாடகையீச்சுரம்-பண்-பழம்பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்பொலிநெற்றியினுற்றிகழ்கையிலோர்வெண்மழுவாள்
பெண்புணர்கூறுடையான்மிகுபீடுடைமான்விடையான்
விண்பொலிமாமதிசேர்தருசெஞ்சடைவேதியனார்,
தண்பொழில்சூழ்பனந்தாட்டிருத்தாடகையீச்சுரமே.

தன்வயல்சூழ்பனந்தாட்டிருத்தாடகையிச்சுரத்துக்
கண்ணயலேபிறையானவன் தன்னேமுன்காழியர்கோ
னண்ணியசெந்தழிழான்மிகுஞானசம்பந்தனல்ல
பண்ணியல்பாடல்வல்லாரவர்தம்வினபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பந்தனநல்லூர் - பண் - புறநீர்மை.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

இடநினூர்கூற்றைப்பொடிசெய்தார்மதியிலைவசொல்லியுலகொழுந்தைத்
கடறினாவர்காற்றுளராவர்காதலித்துறைதருகோயில் [தக்
கொடிநனாயாதுங்குறைவிலார்தாம்போய்க்கோவணங்கொண்டு கூத்தாடும்
பாடினார்போலும்பந்தனநல்லூர்நின் தவெம்பகபதிப்பாரே.

கல்விசைபூணக்கலையொலியோவாக்கமுமீலமுதபதிதனனி
னல்விசையாளன்புல்விசைகேளாததமமினஞானசம்பந்தன்
பல்விசைபகுவாய்ப்படுதலையேந்திமேவியபந்தனநல்லூர்க்
சொல்லிசைபாடல்பத்துமவல்லார்மேற்றெல்வினைசூழ்கிலாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாமம்புலியூர் - பண் - புறநீர்மை.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

பூங்கொடிமடவா னுமையொருபாகம்புரிதருசடைமுடியடிகள்
விங்கிருணடடமாடுமெம்விகிரதர்விருப்பொடுமுறைவரிடம்வினவித்
தேங்கமழ்பொழிவிறசெழுமலர்கோதிச்செறிதருவண்டிசைபாடு
மோங்கியமறையோரோமாம்புலியூருடையதனியதுவே.

விளைதருவயலுள்வெயில்செறிபவளமெய்திசூழ்மெய்புலத்திட்டு
'யொளிதரமல்குமோமாம்புலியூருடையசீவடதனியானைக்
களிதருகிவப்பிற்காணடகுசெல்வக்காழியுள் ஞானசம்பந்த
னளிதருபாடல்பத்துமவல்லார்கள்மாலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாழ்கொளிப்புத்தூர் - பண் - தக்கராகம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

பொடியுடைமார்வினர்போர்விடையேறிப்பூதகணம்புடைசூழக்
கொடியுடையூர்திரிந்தையங்கொண்டுபலபலகூழி
வடிவுடைவானெடுக்கண் ணுமைபாகமாயவன்வாழ்கொளிப்புத்தூர்க்
கடிகமழ்மாமலரிட்டுக்கறைமபிடற்றுனடிகாண்போம்.

கல்லுயாமாக்கடலின்றுமுழங்குங்கரைபொருகாழியமுதூர்
நல்லுயர்நான்மறைநாவினறநமிழஞானசம்பந்தன்
வல்லுயாருடும்வெணமழுவாளுமவல்லவன்வாழ்கொளிபுத்தூர்
சொல்லியபாடல்கள்வல்லார் தயாகெடுதெலளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநானாயு - பண் - பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாமபினைவென்ற மென்முருளிபாகங் கலந்தானலந்தாகரு, தேம்பு
னலருழ க்குமாமாடி னிறநீரு காரா யூம்மய, பூம்புனலச்சுற்றி புன்சடை
யான் புலியினாலுரிசிகோலமேற், பாம்பினை விகைய பண்டாங்கன்பாதம் ப
ணிவோமே.

தன்மதிதாழ் பொழில்குப்புக்கைத் தமிழஞானசமபந்த, னெண்மதி
சோ சடையாறுறையுத் திருநானாயுதன்மேற், பண்மதியாற் சொன்னபா
டல்பக்தும பயின்றார்வினையோகி, மண்மதியாது போய்வான்புகுவா வா
னோவெதிர்கொளவ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநானாயு - பண் - பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கீடலிடைவெங்கடுகஞ்சமுண்ட கடவுள்வீடையேற், யுலிடையிற்
பொடிப்பூசவல்லா னுமையோடொருபாக, னடலிடையிற் சிலைதாங்கியெ
ய்த வம்மானடியார்மே, னடலைவினைத்தொகை தீர்த்துகத்தாண்டி நானாயுர்
தானே.

பாடியனும் தினாகுழபுலித கிருஞானசமபந்தன், சேடியனும் புக்
ழோங்குசெம்மைத் திருநானாயுதானமேற், பாடியதண்டமிழ மாலைபக்து
ம்பாவித் திரிந்தாக, வாடிய சிவகையி னாகுருகீங்கு மவலக்கடருனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருப்பறியலார் திருவிராகம் - பண் - இரத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீற்றமொபெற்றவைதுயசகறவறுததுக, குற்றமிலகுணங்களோடு மெடியாகண்
மீற்றவனாவானவாதமவானுலகமேற்றக, கற்றவனிருப்துகருப்பறியலார்

நலந்தருபுனற்புகலிஞானசமபந்தன், கலந்தவருகருப்பறியனமேயகடவுளினப்
பலந்தருதமிழ்க்கிளவிபததுமிவைகற்று, வலந்தருமவர்க்குவினைவாடலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்குநின்ற புறப்பட்டு சர்காழிக்குச் சமீபத்திலேபோனார் போம்பொழுது சர்காழியிலிருக்கின்ற பிராமணர்களெல்லாரும் அவருடைய வரவைக்கேள்வியுற்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியென்கொண்டு விறகளை அலங்கரித்து எதிர்கொள்ளும்படி கிரண்டு சென்று திருஞானசம்பந்தபுரத்தி ஸ்வாமிகளை முத்துச்சிவிகையின்மேலே முத்துக்குடை நிழலின் கீழே தரிசிக்கார்கள், தரிசித்தவுடனே கைகள் சிரசின்மேலே மீக்குவிய கண்ணும மனமும் களிக்க, அவரைக் குழந்தைபோலத் திரும்ப பண்ணினார்கள், பிள்ளையா முத்துச்சிவிகையினாலும் இறங்கி, அவர்களோடு கூடச் சென்று, கோயிலை அடைந்து ஸ்வாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சென்றார்.

செல்லுமபொழுது திருநிலகண்டப் பெரும்பாணர் பின்னேவர், அவருக்கு விரிந்துருப்பொம்படி விடைகொடுத்து, தாம் தம்முடைய திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளினார், எழுந்தருளும்பொழுது பாப்பனிகள் நெருங்கி, நிறைகுடம் தீபம் முதலாயின எத்த, தாயாராகிய பகவதியார்வந்து திருநீற்றுக்காப்புச்சாத்தி வணங்கித்துதிக்க, பிள்ளையார் அவருக்கு அருள்செய்து திருமாளிகையினுள்ளே பிரவேசித்தார், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்தினன்தோறும் தோணியப்பரைத் தரிசனஞ்செய்து பதிகம் பாடிக்கொண்டு இருக்கும்நாளிலே உபநயனப்பருவம்வர, பிராமணர்கள் வேதவிதப்படி உபநயனசடங்கு செய்ய, சுத்தசாடகுண்ணிய பரிபூரணமாகிய சிவத்துவம் பெற்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் தமக்கு அது வேண்டுமென நியமனம் உலகத்திலே ஸுவதிககர்மத்தை ஸ்திரப்படுத்தல் வேண்டும் எனத்தமது திருவுளத்திலே முகிழ்த்த பெருங்கருணையினாலே அதற்கிசைந்து, யஞ்ஞோபவீததாரணம் செய்தருளினார். பின் பிராமணர்கள் உமக்கு நான்கு வேதத்திற்கும் அதிகாரம் தந்தோம் என்று சொல்லி மந்திரோபதேசம் செய்யப் புறம்பொழுது பிள்ளையார் எண்ணிறந்த வேதங்களைழை, அவற்றிற்கு அங்கமாகிய பலகைகளையும் எடுத்துச் சொல்லியருளினார். பிராமணர்கள் அவர்பரமசிவனுடைய திருவருள் பெற்றமையை நினைந்து வியந்து அவரைக் கமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து. நாங்கள் முன்பயின்ற வேதங்களை அவரிடத்திற்கேட்டு ஐயத்திரிபற உணர்ந்தார்கள், பரமசாரியாகிய ஆளுடைய பிள்ளையார் அந்தப் பிராமணருடைய சந்தேகத்திரும்படி எல்லாவற்றையும் அருளிச் செய்து பின் சகல மந்திரங்களுக்கும் மனவித்து மூர்த்தி சாக்ஷரம் என்பதை அவர்களுக்கும் மஹை யாவருக்கும் விளக்கும்பொழுட்டு, “மந்திரநான்மறையாகி” என்பதை முதலினுடைய மூர்த்திசாக்ஷரப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

பெரியபுரணம்.

திருப்பஞ்சாக்கரப்பதிகம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திஞ்சலுநதுஞ்சலிலாதபோழ்தினு, நெஞ்சகரைந்துநினைமினொடொறும்
வஞ்சகமற்றடிவாழ்த்தவந்தகூற, நஞ்சவுதைத்தனவஞ்செழுத்துமே.

மந்திரநான்மறையாகிவானவர், சிந்தையுணின் நவர்தம்மையாள்வன
செந்தழலோம்பியசெம்மைவெதிராக், கந்தியுண்மந்திரமஞ்செழுத்துமே.

நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தனான்மறை, கற்றவன்காழியர்மன்னனுன்னிய
வற்றமிழ்மாலையீரைந்துமஞ்செழுத், துற்றனவல்லவரும்பராவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பிராமணர்கள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவருடைய திரு
வருளைத் தலைமேற்கொண்டு வணங்கித் துதித்து உயர்தார்கள். பின்னையார்
தினந்தோறும் தோணியப்பரை வணங்கிப் பதிகம் பாடிக்கொண்டு அடியா
ர்களோடும் இருக்கும்நாளிலே, திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அவருடைய ம
கிமையைக் கேள்வியுற்று அவரை வணங்குதற்கு நினைந்து சீர்காழிக்கு
ச் சமீபத்திலே வந்தருளினார். பின்னையார் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமகிழ்
ந்து அடியார்கூட்டத்தோடும் அவரை எதிர்கொள்ளப்போனார் எதிரோவந்த,
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிநீனை வணங்க
திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியும் அவரைவணங்கி கோயிலுக்கு அழைத்துக்
கொண்டுபோய் சுவாமிதரிசனம் செபிவித்து, தம்முடைய திருமாளிகையி
ற் கொண்டு சென்றுதிருவமுது செய்வித்தார், சிலநாள் ஆயின்பின் திருநா
வுக்கரசுசுவாமிகள் பிறஸ்தலங்களை வுணங்கும்படி செல்ல திருஞானசம்ப
ந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கோலக்காவரைக்கும் அவரோடுசென்று சீர்கா
ழிக்குத் திரும்பினார் அங்கே தோணியப்பர்மேல் பலவகைப்பட்ட திருப்ப
திகங்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அவைகள் எல்லாவற்றையும் திருநீல
கூண்டப் பெரும்பாணனா விறவியாரோடும்பாடி, யாழில்லிட்டு வாசித்துக்
கொண்டு பின்னையாரோடு சீர்காழியில் இருந்தார்.

— — —

திருப்பிரமபுரம் - மொழிமாற்று - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* காடதணிகலங்காரவம்பதிகாலதனிற்

றோடதணிகுவர்கந்தரக்காநினிற்றுச்சிலம்பார்

வேடதணிவரவிசயற்றருவம்வில்லுங்கொடுப்பர்

பிடதணிமணிமாடப்பிரமபுரத்தாரே.

நேரகழாமிதயாசழிதா, யேனனியேனனாளாயுழிகா
காழியுளானியேனினயே, தாழிசயாத்விழாகரனே.

(இதன்பொருள்.)

நேரகழாமிதயாசழிதா - என்பது மாணக்காட்டி மாணப்பிடிப்பது போல வெளற்பால திருமேனிகொண்டநுளி யென்னை யொருகாலத்திலும் விட்டு நீங்கப்படாமல் என்னிடத்திலே மிகுதியாகச் சேவிக்கப்பட்ட மலத்தி ரயங்குளாகிய குற்றங்களை அழியாதின்றுள்ளவனே, எனநீ-அ-து. உனதுப ரிபூரணமான அணுவுருவநிலையில் எனக்குண்டான தாசோகநிலை யெல்லா நீயே, எனநிலாயுழி-எ-து. என்னிடத்திலே நின்று என்னையொழித்துக்கோ திலாவழி தாக நீயேவாழப்பட்டு என்னைச் சிறிதும் தோன்றவிடாமல் இரட் சியாதின்றுள்ளவனே, காழியுலா-இத்தன்மையான பிம்சாயுச்சியத்தை அ டியேற்குப் பிரசாதிப்பன்பொருட்டாக காழியென்னுமாறியைப்படைத் துளானே எனதொருவிண்ணப்பத்தாகக் கேட்ட நுள்வாயாக, நினயேநின யேதாழிச-உன்னைச் செய்யுட்கருத்தாக வுடைய இம்மாறமென்னும் பெய ராயுடையதுமாய் விரிந்துள்ள பாடலானது, ஆதமிழாகரனே-ஐயொதயி முக்குப் படுதுறைமயாகிய யான் எனதுப்பாதததாற்பாடிய பாடலென்றுஉல கத்தாருநாசெய்வதேயாதலால் நீயறிய யானபாடியதில்லை எனகின்றசெய் தியுனக்கே நிகழுமாதலால் இப்பாடலையேத்தத் தவஞ்செய்தாரு நீயே யடிமைகுலையாத சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்கள்-எ-து.

திருச்சிறம்பலம்.

திருப்பிரமபுரம் - வழிமொழித்திருவிராகம் - பண் - சாதாரி

திருச்சிறம்பலம்.

சூரலகுரர்களப்பயிறாணிதலமுரணழியவரணமதின்பு
புரமெரியவீரவுவகைசரவிசைகொள்கரமுடையபரமனிடமாம்
வரமருளவரனமுறைமயினிரைநிறைநொள்வருசுருதிசிரவுரையினுற்
பிரமனுயரனெழில்கொள்சீரணவினைபாவிவளர்பிரமபுரமே.

ஒழுக்கலரிதழிகலியிலுழியுளகுபழிபெருகுவழியைநினையா
முழுதுடலிலெழுமயிர்கடமுவுமுனிகுழுவினெடுகெழுவுசிவனைத்
தொழுதுலகிலிழுக்குமலமழியுமவகைகழுவுமுரைகழுமனகரப்
பழுதினிறையெழுதுமொழிதமிழ்விசுவழிமொழிகண்மொழிதகையவே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருக்கோழுத்திரி - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிறம்பலம்.

பூமகனூர்புத்தேருக்கிறவனூர்குறைவிலாப்புகலிபூமென்
மாமகனூர்வெங்குருநற்றேணிபுரம்பூத்தராய்வாய்ந்தவிஞ்சிச்
சேமநிருசிரபுரஞ்சர்ப்புவநிறைபுகழ்ச்சண்பைகாழிகொச்சை
காமணமுன்காய்ந்ததுதற்கண்ணவனூர்குழமலநாங்கருதுமோ.

அம்மாந்சேர்கழுமலமாச்சிரபுரம்வெங்குருக்கொச்சைபுறவமஞ்சீர்
மெய்ம்மானத்தொண்டுகழிமிகுநாழிதோணிபுரந்தேவர்கோனா
ரம்மாந்மன் னுயர்சண்மைதராயனார்வழிமுடக்குமாவின்பாச்ச
றம்மாநென்றியஞானசம்பந்தன் தமிழகற்போர்தக்கோர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுமலம் - திருஇயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையெயுணர்வதுநின்னருண்மெய்யினையே

0 கற்றவர்காய்வதுகாமனையேகனல்விழிகாய்வதுகாமனையே

0 யற்றமறைப்பதுமுன்பணியேயமரர்கன்செய்வதுமுன்பணியே

பெற்றுமுகந்ததுகந்தனையேபிரமபுரத்தையுகந்தனையே.

0 கற்றவர்காய்வது காமனையே-எ-து. உனதுசத்திய தரிசனத்தைய
லைவறக் கற்றவர்கள் விடப்பட்டது புகத்துவம் பொருந்திய கேஷத்திரமா
கிய தேகாதி பிரபஞ்சமே. 0 அற்றமறைப்பது முன்பணியே-எ-து. உன
துநிருவானத்தை மறைப்பது முந்தொங்கலான பாம்புகளே.

புருமதின் மதுரைமன்னவையெதிரோபநிகமதெழுதிவையெயெதிரோ
வருந்தியிடைமிசைவருகரனையெயெயொடுமலர்கெடவருகரனே
கருதலிலிசைமுறறவருளேகழுமலமமரி லாதருமருளே
மருவிய தமிழ்விருகன்மொழியேவல்லவர்தம்மிடந்து மொழியே.

(இதன்போதும்.)

புருமதின் மதுரைமன்னவையெதிரோ-எ-து. பருத்தமதில்சூழ்த்த ம
துரைக்குப் பதியாகியபாண்டியராசனது சபைக்குமுன்பே, பநிகமதெழு
து-எ-து. திருப்பதிக மெழுதப்பட்ட, இலையை-எடுக்காளாவை வருந்தியி
டைமிசை வருகரனே-எ-து. வருகின்ற வையெயொடுமலர்கெடவருகரனே
போம்வகை துணைசெய்து செலுத்திப் போக்கின்ற திருக்கரங்களை யுடைய
வனே, வையெயொடு அலர்கெட-எ-து. எடுத்திர்போக விசயஞ்செய்து
சமணரது புறனாயும் பரிபவச் சொல்லும் கெடுவான்பொருட்டாக, அ
ருகு-எ-து. சமணரை, அரனே-எ-து. கெடுக்கப்பட்டவனே, கருதலிலிசை
முறல் தருமருளே-எ-து. கேட்போரது கருத்தையழிக்கும் இசைத்தரத்
துக் குறிபாருமாய்த் தன்மலருமாகிய மறையோர் வாழ்கின்ற, தாம
லம்அமரிசை தருமருளே-எ-து. திருக்கழுமலத்தின்கண் விற்றிருக்கும்
ம்பிரான் பிரசாதத் திருவருளோ, மருவிய தமிழ்விருகன் மொழியே-எ-து.
இடைவிடாமற் பொருந்திய தமிழ்விருகனாகிய யான்பாடிய பாடலையே, வல்
வலுர் தம்மிடர் திடமொழியே-எ-து. செல்கின்றவர்களுடைய பிறவித்துள்
பமானது விட்டுநீங்குவது சத்தியமே—என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழி - திருவகபாதம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிறீம்பலம்.

பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான், பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்
பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான், பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்.

(இதன்பொருள்.)

“பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்” என்பது பிரம்ம-ஞானகாச
காகிய பராசத்தியை, புரத்து-அந்தப் பரிணாத்தலை, உறை - மிகுதியா
கவியக்கூறட்ட, பெம்மான் பெருமான், எம்மான் - எந்தப் பெரியோன், (இ
னிப்பொழிப்பு) ஞானகாசமாகிய பராசத்தியான பரிபூரணத்தை, மிகவும்
யந்து அந்தப் பராசத்திக்கு அதிகமாகிய சுதமே வடிவாய் முதல்கடு விறுதி
காணாதவனான எச்சபெரியோன், “பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்”
எ-து. பிரம்ம-மெல், பும்-நிலம், உறை-நீர், பெம்-விருப்பம் மான்-மான்
போலும் விழியையுடையவன். எம்-எம்மை. நிக்ரதநிலைமையையுடைய
ஆன்-ஆத்மா, (இனிப்பொழிப்பு) ஞானகாசத்தனகண்ணை யொடுகின்ற கங்
காதேவியை விரும்பித் திருமுடியிலே வைத்தவன் என்றை நிக்ரத நிலை
மையையுடையவன் எனது, “பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்” பிரம
ம-என்பது. பிரமத்துவம், பும்-சரிபட, உறை-எண்ணுதல், பெம்-எ-ஆ.
ஆரை, ஆன்-அலமயாமம், எம்மான் என்றையொக்க வந்தவன், (இனிப்
பொழிப்பு) பிரமபுரத்திலே பெண்ணாட்ட என்னை முத்தியிலே விடுகை
க்கு அலைமாத இச்சையனாக வந்தவன் என்றையொக்க தன்மையன், “பி
ரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்” எ-து. பிரமபுரமென்பின்ற திருப்பதி
யிலே யுறந்தனற காத்தாவானவன் என்றைய அலமய அலமய-என்றவாறு.

திருச்சிறீம்பலம்.

கழுமலம் பசிககவுணியங்கட்டுவோ, கழுமலம் பசிககவுணியங்கட்டுவோ
கழுமலம் பசிககவுணியங்கட்டுவோ, கழுமலம் பசிககவுணியங்கட்டுவோ.

(இதன்பொருள்.)

“கழுமலம் பசிககவுணியங்கட்டுவோ” என்றன்பது: மிகுதிப்ப
ட்டு குற்றம், அது எ-து. நீர், பசிக-எ-து, விளைவிக்க, உணியன்-எ-து உ
ள்ளநீ, ம்-நி-எ-து. வடிவாகக் கிண்டல், உரை-எ-து. தேய்தல், (இனிப்
பொழிப்பு) ம் துன்பாட்ட தொஷமாயுள்ள அக்கிலசுரோலரிதமாகிய விருநி
ன்கணபத்து விளைத்தள்ள தத்தலைமக்குலையம் லெக்கண்ணும் விட்
டு விளங்குகிற, கழுமலமுறுபுக்கவுணியன் கட்டுவோ” கழும்-என்பது, மய
க்கம், அலம்-எ-து. அலக்கண்படுதல், அமுது-எ-து. அமுதம், பதி-எ-து. க
த்தா, க-சிரக, உணியன்-எ-து. உண்ணப்பட்டவன், கட்டு-எ-து. விளக்கும்
உரை-எ-து. பொன், (இனிப்பொழிப்பு) மாயாமயக்கத்தின்கண்ணே மயங்
கப் பெத்தமுத்தி யிரண்டுத்தெரியாமல் திண்டாடப்பட்ட மலபோதர்க்கு அ

பெரிய புரணம்.

முதம்போன்ற சித்தாயுள்வனுமாய் விட்டு விளங்காநின்ற பெண்ணுருவ
டையவனுய்ச் சிருட்டிக்குக் கர்த்தாவாகிய பிரமாவினது கபாலத்திலே பி
ச்சைகொண்டு நுகரும் அருண்யாளன், “கழுமலமுதபதிக் கவுணியன்கட்
டுரை” கீழ்ச்சொன்னபதியின்கண் கவுணியகோத் திரத்தவந்த மறையே
னாகிய எனது கட்டு காட்டாகியபாடலை, உரை-உரைப்பிராக, காட்டு-எ-து.
கட்டுஎனக் குறுகின்றது, (இனிப்பொழிப்பு) திருக்கழுமலமென்னு மூ
வாப்பழங்கிழமைப் பன்னிருபெயர்பெற்ற அனுகூலமாகிய பதயிடத்துக்
கவுணியகோத் திரத்தில் உற்பவமான நான நிவேதிக்கப்படுங் காட்டாகிய
இப்பாடலைக் கீழ்ச்சொன்னவற்றிலும் மலத்திரயங்களிலும் அழகுநின்ற
ஒருத்தராகிலும் பலராகிலும் உரைசெய்வார உயர்த்தார்எனாதலால் இப்பா
டலை இடைவிடாமல் உரைசெய்வீராக—என்றவாறு.

திருச்சிறம்பலம்.

திருப்பிரமபுரம் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிறம்பலம்

அரணையுள்குவிர் பிரமனாருளெம் - பரணையேமனம்-பரவியும்மினெ.

தொழுமந்தவா-கரும த்துறை - பழநிச்சம்பந்தன்-மொழிகன்பக்குமே

திருச்சிறம்பலம்.

திருவெழு கூற்றிருக்கை.

திருச்சிறம்பலம்.

ஒருவாயினேமாளுங்காரத்-தீரியல்பாயொருவிண் முதல்பூதல-மொ
ன்றியவிருகடருமாபுகள பிறவும் படைத்தளித்தழிபமும மூர்த்திகளாயி
னையிருவொடொருவனாகி னைறனை - யோரானீழலுன் கழுவிரண்டு - முப்
பொழுத்தந்திர நாதர்க்கு மொளிகெறிகாடநனை-நாட்ட ன்ருகக்கோட்டி
னை-யிருநதயாவமொலொருமதிருநை-யொருநாளீரயின்மூவிலைசூல-நா
றகான்மாண்மறியைத்தலையாவ மேருநனைகாயுத நால்வாய் மூம்மத்திரு
கோட்டொருவரிடதிருத்தரித்தனை - யொருகனுகு காலவனையவாங்கி-
முப்பிரத்தொடு நீர்நிலைமருசக்கொன்று தலததுறவ வுணையறுத்தனை-
லையம்பலனாலாமந்தக் கரணமுக்குண மிருவனியொருங்கியவானோ-தேத்தநி
ன்றனையொருங்கியமனதொட்டிருநிற்போரது முப்பொழுதுகுறைமுடி
த்து - நான்மறையொது வையலையவென்கி - யமைத்தாறங்கமுத வெழுத்
தோறு - வரன்முறைபயின்றெழு வானறனைவளர்க்கும-பிரமபுரம் பேணி
னை-யறுபதமுறலும் வேணுபுமவிரும்பினை-யிகலிய மைத்துணர் புகலியமர்
ந்தனை பொங்குநாற்கடல்குழ வெங்குருவிளங்கினை பாணிமூவுலகும புணர்
யமேனமீதந்த-தொணிபுரத்துறைந்தனை தொலையாவிருநிதி - வாயந்த
தாராயெய்த்தனை-வாபுரமென்றுணர் கிரபுரத்துறைந்தனை-யொருமலை பெய்த

த விருதிதவரக்கண்-விதல்கெடுத்தருளினை புரவம்புரிந்தனை - முநீர்த்துமி
ன்றோனான் முகனநியாப் பண்டொடுதின்றனை சண்பையமர்த்தனை- யையு
றுமமணரு மறுவகைத்தேரரு - மூழியுமுணராக் காழியமர்த்தனை யெச்ச
னெழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை -யாறுபுதமுமைத்தமர்கல்வியு -
மறைமுதனாரு மூன்றுகாலமுத்தொன்ற தின்றனை யிருமை யிருநொரு
மையு- மொருமைதன்பெருமையு மறுவிலாமலையொர்-கழுமலமுதுபதிக்
கவுணியன்கட்டுரை-கழுமலமுதுபதிக் கவுணியனநியு - மனையதன்மையை
யாதலினினை-நினையவல்லவரி லலைநினைந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்தராய்-சாடிமேல்வைப்பு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தக்கன்வெள்விதகர்த்தவன்பூத்தராய், மிக்கசொம்மைவிமலன்னியன்கழற்
சென்றுசினையிலவைக்கமெய்க்குந்த, என்றதாலியுட்பண்ணுனை.

புத்தியான்மிகுநல்லவர்பூந்தராய், யந்தமில்லெம்மடிசனேஞானசம்
பத்தன்மால்கொண்டெத்தவாநுதும், பத்தமாரவினாபுத்திமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீபுகலநாலடிமேல்வைப்பு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயலீனையெனுமபொருளின்றிமராம், புயலனமிடறுவை: ப்புண்ணியனே
கயலனவரிநெடுங்கண்ணியொடு. மயலுலகடிதொழுவமர்த்தவனை.

கலனாவதுவெண்டலைகடிபொழிப்புக்கலிதன்னு
ணிலனொடொறுமினபுறசிறைமதையருளினனை.

புண்ணியர்தொழுதெழுபுகலீசுதர், விண்ணவரடிதொழுவினங்கினுனை
நண்ணியருளசம்பத்தன்வாய்மை, பண்ணியவருத்தமிழ்ப்பத்தும்வல்லார்.

நடலையவைவயின்றப்போய்நண்ணுவார்சிவனுலக
மிடராயினவின்மத்தாமெய்துவர்தவநெதியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சண்பைநகர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தமதுசின்தையிரியாத பெருமானென்விறைஞ்சியிமையோர்
வந்துதுதெய்வவளர், தீபமொடுதுப மலிவாய்மையதனா
லந்தியமர் சத்திபலவாச்ச சனைகள்செய்யவமர்கின்மவழகன்
சந்தமலிகொத்தனன் மாதொடுமவேபுதிசண்பைநகரே.

வாரின்மலிகொங்கையுமை நங்கையொசெங்கரன்மகிழ்த்தமருழர்
சாரின்முரெறண்கடல் விசும்புமுழங்கொலிகொள்சண்பைநகர்மேற
பாரின்மலிகின்றபுகழ் நின்றதமிழ்ஞானசம்பந்தனுனாசெய
சீரின்மலிசெத்தமிழ்கள் செட்டிமவர்சேர்வர் சிவலோகநெய்யே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சக்கரமாற்று - பண் - காந்தாரம்.

நிதூச்சிற்றம்பலம்.

விளங்கியசர்ப்பிரமனூர்வேணுபுரம் தகலிவெங்குருமேறமேனே
வளங்கவருந்தோணிபுரம்பூத்தாய்சிபுரம்வண்புறவமண்மேற்
களங்கமினூர்சண்பைபுகழ்வயங்கொச்சைகழும்வென்றின்
விளங்குமரனநன்னோப்பெற்றமையவந்தம்பலம்பெற்றித்திறைவனூரே.

அக்கரஞ்சேர்தருமனூர்புகலிகாரபல்தாணிபுரமணிநீர்பொய்கை
புகாரஞ்சோபுறவஞ்சிர்ச்சிலம்பனூர்புழக்காழிசண்டைதொல்நூர்
மிக்கரஞ்சிர்க்கழும்மேகொச்சைவயம்பேணுபுரமய நூர்மீமீச்
சக்கரஞ்சேர்தருமநிழைகனருனசொன்னதமிழதரிப்போதவஞ்செய்தோரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாடென்றபின் திருஞானசம்பத்தப்பிள்ளையார் தந்தையாரையு
ம் மன்றைய பிராமணர்களையும் நோக்கி, இந்தத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிவஸ்
தலங்கள் எங்குஞ்சென்று சுவாமியதரிசனஞ் செயது பதிகம்பாடிக்கோண்
டு இங்கேவருவேன் என்றார், தந்தையார் என் அருமையாக உம்மைப்பெ
ற்றமையால் உம்மைப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன் இருமைக்கும் இன்பம்பய
க்கும யாகுமர்கான செயயவேண்டும் ஆதலால் இன்னுஞ்சிலநாள் உம்மு
டன யாத்நிரைசெய்வேன் என்றாபிள்ளையார் அதற்கு யசைத்து தொணி
யப்பனாவணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு தந்தையார் பின்வர முத்துச்சி
விகை மேற்கொண்டு முத்துக்குடைநிழற்ற நிரூலகண்டப் பெருமபாண
ரோடும் மீறையெடுபார்களோடும்சென்றுகண்ணர்கோயிலை வணங்கிக்கொ
ண்டு, காவேரிக்கு வடபாலிலே மேற்றிசை கோககிப்போய் புள்ளிருக்கும்
வேனூர், நின்னியூர், நீடு, புன்கூர், மணனிபடிக்கரை, குறுக்கை, அன்னி
யூர், பந்தனநல்லூர், மணஞ்சேரி, எதிர்கொள்பாடி, வேள்விக்குடி, கொடி
கா, கஞ்சனூர் மங்கலக்குடி, வியனூர் திருநதிகேவன்குடி, இன்னாபூர், வ
டசுரங்காடுகுறை பழனம், திருவையாறு, பெரும்பிளியூர், தெய்த்தானம், மே
ழபாடிகானூர், அன்பிலாலகுறை மாந்துறை என்னுப் தலங்கள்தோறு
மயோப, சுவாமி தரிசனஞ்செயது நிரூபிதகம்பாடி பருளிஞர்.

திருக்கண்ணர்கோயில் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்ணூர் திங்குட்பொங்காவந்தாரழ்வுநூலருடைய
பெண்ணையுடையருளாளனபிரியாத
கண்ணகோயில்கைகொழுவொங்குநிலர்பாவவ
நண்ணுவாகுநல்வினையாயானுகும்மே.

காமருக்கண்ணர்கோயிலுள்ளனைக்காடல்சூழ்பத
பூருஞ்சொலைப்பொன்னியலபாபுருகுககோ
னாமருதொன்மைத்தனமையுளஞானசம்பலதன
பாமருபாடல்பத்துமவல்வார்மேற்பழிபொமே
திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புள்ளிருக்குபீவேனூர் பண் - சகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

களாளர்த்தபூங்கொனறமகமக்கங்கமெறிய
முள்ளர்த்தபூங்கொனறமகமக்கங்கமெறிய
தளளாயசம்பலாதசடாயெனபாபாபுருகுககோ
புள்ளானாககையனிடமுள்ளிருக்குமவெரு

செடியாயவுடற்ப்பாநறிவினைக்கோமருந்தாவான
பேரடியாழக்கடிமைமெய்தபுள்ளிருக்கும்வெண்ணாள்
கடியாநகபொநிறாநிகவுணியனசம்பலதனசொன
மடியாதுசொல்லவல்லாக்கிலையாமறுபிறப்ப.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநின்றியூர் - பண் - நடவடபாணா

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூலம்படைசுண்ணப்பொடிசாந்தருக்கடுநூ
பாலம்மத்பவளசரணுடையுடையெலதுபண்டைக்
காலன்வலிகாணினனெடுபொக்கிங்குருகாமுட
நீலம்மலபபொய்கைநின்றியுள்ளினனியோர்சக.

சூனம்மதுவெடுத்தானுட்கோருள்கெரிவா
நின்றங்கொருவிளாலுறவைத்தோனின்றியுற
நன்றூர்தருபுகழ்த்தமிழ்ஞானமிகுபந்தன்
சூன்றத்தமிழ்சொல்லக்குறைவின்றிநினைபுகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகார் - பண் தக்கராகம்.

கிருச்சிறம்பலம்

முந்தின நவீனகனவையெபரசு, சிறந்தெரு சிலவறு நிறுப்புகூ
ரகதமிலவாடகனவாபொலுங், கந்தரவதுமர புலபல யார

மரம் மல்கும நிலநுழகாழிமன, செடா செவ்வா வறயுக நுபுனகூர்
நாடவலலஞானசமாநகன, பாடலபததுமபரவிவாழும் னே

நிருச்சிறம்பலம்.

திருமணஞ்செரி பண இத்தனம்

தருச்சிறம்பலம்

அமிலாருமபதன நபுரமுவைய, குயிலருமெ மொழி மொருகருகி
மயிலாருமலகிபடாணாணாசெரி பயிலகூண்டபறநின்னா நகிலலையாவேம்

கணனாருக நப கோசகருககாவிதத தணனாசெரு அகடநதனாழிமாவே
மணனாருக நப குதாசனாசெரி, பணன பபாடவல நகிலலையாவேம்

தருச்சிறம்பலம்.

திருத்தருத்தியுந் திருவொவிகருபுடும் பண் சாதாரி.

கிருச்சிறம்பலம்

ஒங்கிமொழித நடுமால் நுநகாஸக நபயெருசல மெற
முங்கனாடு நகரகாரு கொண சமடி கள
பாங்கினுறுவ பொரும கலிடம சஷ மலபமமொழிவகு
விங்குந் தது நததயாரிவி தது நவவொவிகருபுடும்.

விண்ணுலாமவிநிபொ நிலவிநாமன நறு நதடுவொவிகருபு
சொண்ணுலாமவி செழலருவரிவவ பொருதைபதபை
கணனுலாமபுல புள நம வ நானாபா கணசொனன
பணனுலாமநகந் பபாடுவாடுவாபரிவிநா

நிருச்சிறம்பலம்.

திருக்கோடிகாத் திருவிடாகம் பண் நடராசாகம்

கிருச்சிறம்பலம்

இனதுநனாநானகனநென நனநவீனசபாந
பொன்னுகின நவாழகையைபபாகவிட்டுப்போதுமன
மனநயங்குசோதியானவெணமதிவிநிபுனந
கொனநைதன்னுசெனனியானகாடிவாவுசெயினே.

கொத்தணிகுளிர் பொழிதகோடிகாவுமேவிய
செத்தழலுருவனைச்சீர்மிருதி மலுடை,
யந்தணர்புகலியுளாயகேள்விஞானசம்.
பந்தன்தமிழ்வல்லாடாவமானபாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமங்கலக்குடி - பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரினார்மலையுமமகில்சத்துஞ்செய்வனா
வாரிகீர்வருபொன்னிவடமங்கலக்குடி
நீரின்மாமுனவனனெடுங்கைகொடுநீர் கோபு
பூரித்தாடி யுற்சசிக்கவிருத்தபுராணனே.

மந்தரமாம் பொழிலருழிங்கலக்குடி மன்னரிட
வெருதையெழிலாபொழியற்காழியாகாவலன்
சிந்தையெய்தடிசேர்த்திடுஞானசம்பந்தன்சொன்
முத்தியேத்தவல்லாரிமையோபுதலாவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவியலூர் - பண் - நட்பாபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரவங்கமழ்நறமென்துமலரிவையவன்வெருவன்
பொருவெங்கரிபடவென்றதனுரிவையுடலணிவோ
னரவும்மலைபுனலும்பிளமதியுங்குசலையும்
விரவுஞ்சடையடி கடகி ம்விநீர்வியலூரே.

விளங்கும்பிறைநாலைமேலுடைவிசிற்தன்வியலூரைந
தளங்கொண்டதொடிகலித்தருதமிழ்ஞானசம்பந்தன
றுளங்கில்தமிழ்பாணித்தொழமுடியாரவொன்றும்
விளங்கும்புகழ்க்கொடியாவிண்ணும்முடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்துதிவெனகுடி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருத்துவெண்டி ஸ்ரீவைவந்திரங்களில்லிவை
புரிந்துகொட்டும்புண்ணியங்களிவை
திருந்துதிவெனகுடித்தெவாத்தெவைய்திய
வருந்தவத்தொத்தொழமுடிகளவேடங்களை.

சேடர் தேவன்குடித்தேவர் தேவனறனை
மாடமோங்கும்பொழின் மல் துதண்காழியா
னாவல்லஃதமிழ்ஞானசம்பத்தனற்
பாடல்பத்தும்வல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

கிருச்சிறம்பலம்.

திருஇன்னம்பர் திருமுக்கால் - பண் - சாதாரி

கிருச்சிறம்பலம்

என்றிசைத்தம்புகழின்னம்பர்மெனிய, வண்டிசைக்குஞ்சடையீரோ
வண்டிசைக்குஞ்சடையீருமைவாழகதுவார், கொண்டிசைக்குந்தொழிலோ
வடமர்பொழிலணியின்னம்பர்சனை, பாடமர்ஞானசம்பத்த
னாடமர்ஞானசம்பத்தன்றமிழ், பாடவல்லாபழியிலோ.

திருச்சிறம்பலம்.

திருவடகுரங்காடுதுறை - பண் - சாதாரி.

கிருச்சிறம்பலம்

கோலமாமலரோடுதுபுமுஞ்சாத்தமுங்கொண்டுபொற்றி
வாலியார்வழிபடப்பொருத்தின்திருநுமாங்கனிகஞ்சுநி
யாலுமாகாவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறை
நிலமாமணிமிடற்றடி களைநீனையவல்லினைகள்வீடே.

தாழிளங்காவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறைப்
போழிளமத்தொழிபுகருசடைமுடிப்புணணியனை
காழியானருமறைபுறானசம்பநகன்குதுபாடல
கொலையாவழைப்பினுங்கூடுவார்தீவொனுலகினுடு.

திருச்சிறம்பலம்.

திருப்பழனம் - பண் - தக்கேசி

கிருச்சிறம்பலம்

வேதமோதிவெண்ணுல்லுண்டுவெளையெருதேறி
புதஞ்சுழப்பொலியவருவார்புலியினிதோலா
நாதாவெனவுக்காவெனவுதம்பாவெனகின்று
பாதத்தொழுவார்பாவத்தீர்பார்ப்பழனநகராரோ.

வேய்முத்தோங்கினிவாழன்பரகருமீவனுபுந்தனனு
னாவுத்தனையுதிதலால்மிக்கஞானசம்பத்தன்
பேசற்கினியபாடல்பயிலும்பெருமான்பழனத்தை
வாயிற்பொலிந்தமாலைபத்தும்வல்லார்கல்லாரோ.

திருச்சிறம்பலம்.

திருவையாறு - பண் - மேகாராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புலனைத் தம்வொழிதாங்கிவிடெய்யங்கியறிவாழ்த்திட டைமேயந்தி
புலமந்தபோதகவாஞ்செவ்வன்ற நூள்செய்வானாமநூல்செய்யில்
வலமவந்தமடமார்க்கணட மடமுவுரிமனமுறென்ப்நரத்திச்
சிவமத்தியலமந்தாமடம முபுகின்பார்த்துத்தி நுவையாதிற.

அன்னமலி பொழிந் புலக ளுநறையாற் பற்றி நமனையுத்தன்காடி
மன்னியுதிருநல வராலாவான் தான மப்பத்தன்ம நுபுரா
வினவினையுதிருவைப் புறநலபுறநலநினைவு மெய்த நுவாய்க
டன்னிசைபொழிந் புலக ளுநறையாற் பற்றி நமனையுத்தன்காடி

நச்சிற்றம்' லெம்.

கிருஷ்ணா ஸ்ரீ மான் இந்திரம்.

കുറിപ്പ്: 1. 2019-2020

தெரிந்தகார்ப்புள்ளிசுகவினாழைசுரபர
 மரமேகநயபொளிவெண்டிபுறநகுநெறாநவந்தி
 பாடலினைமுடிவந்திபுறமொல்தபனாறுகவே
 யாமொருவன்சுரபுரமபாறுடைபையிசு,

புதிதில் துறையிலே ஊர்வது நல்லது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் துறையிலே ஊர்வது நல்லது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் துறையிலே ஊர்வது நல்லது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

 $f(\pi, \dot{\theta}, \dot{\phi})$ നിർമ്മിക്കാം.

திருப்பொருள்நீதியி - ாண் - காத்தாசம்.

၇. နိဂုံး

மண்ணுமொர் பரத லு யார் மொறு மொர் பாகுபுனை யார்
விண்ணுமொர் பரத லு யார் வெந் துலையணிமலர்
சண்ணுமொர் பரதமுனை யார் கங்கைகை லு யிறிநகர்தார்
தெண்ணுமொர் பாகுபுனை யார் பெருநா ளுயர் பிறியாடோ.

பி:வைவளருந்முடிச்சென்னிப்பெயரும்நலியுச்செய்யுநமாண்
கனைவளரும்பொழிந்தாழிநதமழிமுதுநசம்பந்தன்
மனைவளருத்தமிழ்மாலைவல்லவந்தருபா நங்கு
நினைவளர்தெருஞ்சுனாகங்கடுகைத்துருபாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெய்த்தானம் - பண் - நட்பாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையாடி யகண்டன்மலைமகள்பாகமதுடையான்
சையாடி யகேடி. தகரியுரிமுடி யவொருவன்
செய்யாடி யகுவளைம்மலர்நயனத்தவளைடு
கெய்யாடி யபெருமானிடெய்த்தானமெனீரே.

தலமல்கியபுனற்காழியுட்டமிழ்ஞானசம்மத்தன்
நிலமல்கியபுகழான்மிருநெய்த்தானனைநிகரி
பலமல்கியபாடல்லைவரத்தும்மிதவல்லார
சிலமல்கியசெல்வன்னடிசேர்வாரசிவநம்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமழபாடி - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கையாழலன்னழகாசடைக், கங்கையான்கடவுள்ளி மெகிய
மங்கையாலுறையுமழபாடியைத், தங்கையாழ்நெழுவார்தகவானே.

யந்தமுந்துபொழின்மழபாடியு, நெந்தைசந்தமினினுக்கத்தெத்தவான்
கந்தமார்க்கடற்காயுதிண்ணானசம், பந்தனமலைவல்லார்க்கில்லைவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்தானூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானூர்சோதிமன்னுமென்னிவன்றிபுனங்கொன்றைத்
தேனூர்போதானூர்வங்கைநிங்கொழுகுடி.
மானூர்வெக்கிகண்டங்குதவப்மாலையாடுவார்
கானூர்மேயகண்ணர்கெற்றியானூர்செல்வனே.

கழிதுதுஞ்சங்கங்குலாடுங்கானூர்மேயானைப்
பழுதிவ்ஞானசம்பந்தன்சொற்பத்தும்பாடியெய
தொழுதுபொழுதுவிதாத்திறங்குள்செல்வித்துதித்துநின்
மழுதுநக்குமன்புசெய்வாரல்லறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅன்பிலாலந்துறை - பண் - தக்கராசிட.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணநீடெரிமாலரவம்வரைவிலலா, வினையாகெயில்முன்றுமெரித்தவினையார்
பிணையாமயிலுங்குயில்சேர்மடங்கன்ன, மணையும்பொழிலன் பிலாலந்துறையாரே.

அரவார்புனலன்பிலாலந்துறைதன்மேற், கரவாதவர்காழியர்ஞானசம்பந்தன்
பரவார்தமிழ்பத்திவைபாடவல்லார்போய், விரவாகுவாவானிடையீடெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாந்துறை - பண் - நட்ராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருகுசந்தனங்காரகில்பீலியம்பெருமரிமிர்நதுத்திப்
பொருதுகாவிரிவடகனாமாந்துறைப்புநிதனெம்பெருமானைப்
பரிவினிலிருந்நவியும்கியமும்பார்மன்னர்பணிந்தேத்த
மருதவானவர்வழிபடுமலாடிவணங்குதல்செய்வோமே.

வரைவளங்கவர்வீரிரிவடகனாமாந்துறையுறைவானைச்
சிரபுரமபதியுடையவன்கவுணியன்செழுமறைநிறைநாவ
னாவெனும்பணிவல்லவன்ஞானசம்பந்தன்புறுமாலை
பரவிடுந்தொடர்வல்லவரல்லும்பாவமுமிலந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மழநாட்டிலே, காவேரிவடகனாயே சென்று, பாசகிலாச்சிரம
த்துக்குச் சமீபிக்குமுன், அந்நகரத்திலே கொல்லிமழவன், தன்னுடைய பு
த்திரி முயலகனென்னும் நோயினால் வருந்துதலைக்கண்டு, கவலையுற்று வே
றொரு பரிசினாலும் நீங்காமைகண்டு தான் சைவபரம்பனாயொன ஆதலா
ல் அவனைக் மோயிலின்றுள்ளே கொண்டுபோய் சுவாமி சாந்திதானத்திலே இ
ட்டுவைத்தான். ஆளுடையபிள்ளையார் அந்நகரத்திற்குச் சமீபிக்குமொழு
து, திருஞானசம்பந்த சுவாமிவந்தார் என்று ஊதுகின்ற திருச்சினததி
ன் ஒரையைக்கேட்டு, கொல்லிமழவன் புத்திரியைவிட்டு விவாநது சென்
று, அந்நகரத்தை மிக அலங்கரிப்பித்து பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு, ஏன
ந்தபாஷ்பஞ் சொரிய முத்துச்சிலைகக்குமுன்னே அடியற்ற மரம்போலவி
ழுந்தான், அதுகண்டு பிள்ளையார் எழுக என்று அருளிச் செய்ய கொல்லிம
ழவன் எழுந்து மரமகிழ்ந்து, சிரசின்மேலே கைகுவித்துக்கொண்டு, பிள்
ளையாரூடன் சென்றான் பிள்ளையார் கோயிற்புறத்துச் சமீபித்தவுடனே மு
த்துச்சிலையினின்றும் இறங்கி உள்ளே பிரவேசித்து வலஞ்செய்துகொ
ண்டு, சந்திதானத்திலே போனார் போனபொழுது அறிவுகெட்டு நிலத்திலே
கிடக்கின்ற கன்னியைக்கண்டு இதுஎன் என்றுவினாவு, மழவன் வணங்கிநிள்
று, இவள் அடியேனுடைய புத்திரி இவள் முயலகன் என்னும் நோயினால்
மிக வருந்து கின்றமையால் இவளைச் சுவாமி சந்திதானத்திலே கொணர்வி
த்தேன் என்றான், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அருள்சுர
ந்து அவ்விடத்திலின்றே சுவாமியை நமஸ்கரித்து அவனுடைய நோயை

நீக்கும் பொருட்டு, “மணிவளர்கண்டரோ மங்கையைவாட மயல்செய்வ
தோ விவர்மாண்பே” என்னுந் திருப்புகத்தைப் பாடியருளினான். மழவன்
மகளுக்குக் கண்டவியாதி சூழ்கண்டவலியென்றற்கு.

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் - பண் - தக்கராகம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

துணிவளர்திங்கள் துளங்கிவிளங்கச்சுடர்சடை சுற்றமுடித்துப்
பணிவளர்கொள்கையர்பாரிடஞ்சூழவாரி மும்பலிதெர்வ
ரணிவளர்கோலமெலாஞ்செய்துபாச்சிலாச்சிராமத்துணாகின்ற
மணிவளர்கண்டரோமங்கையைவாடமயல்செய்வதொவிவர்மாண்பே.

அகமலியன்பொடுதொண்டர்வணங்கப்பாச்சிராமத்துறைகின்ற
புகைமலிமாலேபுனைந்தழகாயபுனிதர்கொலாமிவென்ன
நகைமலிதண் பொழில்சூழ்தருகாழ்நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
நகைமலிதண்டமிழ்கொண்டுவையேத்தச்சாகிலாவினைநானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது அந்தக் கண்ணிரோய் நீங்கி, எழுந்துலங்கிவந்து, தந்தை
யின் பக்கத்தை அடைந்தான். அதுகண்ட மழவன் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொ
ண்டு, அவனோடும் பிள்ளையான விழுந்து நமஸ்கரித்தான். பிள்ளையார் அ
ங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு சிலநாள் இருந்தார், அதன்பின் தி
ருப்பைஞ்ஞீலையையும் சங்கோமலையையும் வணங்கித் திருப்புகம் பாடி
யருளினார்.

திருப்பைஞ்ஞீலி - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரிடம்பாடி லாடிகள் காடலா, லோரிடங்குறைவிலருடையர்கோவணங்
நீரிடஞ்சுணைவிடையூர்திநித்தலும், பாரிடம்பணிசெய்யும்பயில்பைஞ்ஞீலியே
கண்புனல்விளையற்காழிக்கற்பகக், கண்புணரருமறைஞானசம்பந்தன்
பணிபின்பாவுபைஞ்ஞீலிபாடுவா, ருன்பினவுலகினிலோங்கிவாழ்வோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருங்கோய்மலை - பண் - தக்கேசி.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

வானத்துயாதண்மதிதோய்சடைமேல்மத்தமலர்கூழத்
தேனுததன்மென்மொழிமாண்விழியாள்தேவிபாகமாந்
கானத்திரவிலெரிகொண்டாடுங்கடவுளுலகேத்த
வேனத்திரள்வந்திழியுஞ்சாரலீங்கோய்மலையாடோ.

வி லை-வொலியு முகவுமோவா வேணுபுரத்தன்னு
ள மடா வணணத்தடி கள றுளசேரணிகொளசம்பந்த
னெ ிலாகனையுமபொழிநுய டுடைகுழிகுகாய்மலையிசன
கழ லசொபாடலபத துமவல்லாகவலைகழல்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிள கொங்ககைசத்திலே காவேரிபுகுத தென்களையிறசெனது, கொ
டி மாடசெங்குன றுளா அடைநது, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டிரு
ந்தா, நிகுக்குமநாளிலே, திருநண்ணவிறகுமபோய்ப் படுகம்பாடி கொடி
மாடசெங்குன றுக்குத் திருமபிவிட்டா.

திருக்கொடி மாடசெங்குன று - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

வெவ் வெண்ணீறணிநுவிநி நூ ரிகழ மாபின வல
பங்கண முமீரலா டொருபாகமபாநத நுளிக
கொந்தணவுமபொ ில குழகொடி மாட செங்க நுன று
நின நவந்தணனைத கொ டு வாவ மமறுபபாடா.

அலைமலிகணபுன டு குழங்கழகா டுசா ிகநகா பேணுங்
க லமப னுவி தின்தமிழநாநசமநக
கொலைய முவினையனபொடி மாடசெங்கு ன றுநொது
நாமச ி லவ லலாவினையானநாசம

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநண 'பண்' காத்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புச்சாவி மெ வாளபாகமாநகமபூண டெருதி
யகதாரவணிகவமமான் டமபா லும தணசா ல
வந்தா மடமங்குகுததாடவாபொழிலிலவண்டு மாடச
செங்குகெ நெளியொளிரதமீதமாங்கனியுதிர்குருநிருநணுவே.

குவீதா டுத காப ரிறைகுழகடறகாழிக்கவுலிசீரா
நவ விசா த்தாலிவி துண நுநானசமபகதனெனறு
சொலவி கதகத்தாலிவைறவணறிருநணுவே த்தபா ல
வல்லித கததானமொழிவார்புழியிலரிமமணணின மீமலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே யிருக்கும்பொழுது, மழைக்காலம்நீங்கிப் பனிக்காலம்வரு
ளிர்மிருத்தது பிள்ளையாருடைய பரிசனங்கள் தாம் பலநாளும்அந்நாட்டிலே

பயின் ததனால் குளிரினாலே தமக்குநோய்விளைவதைக்கண்டு பிள்ளையாரை வணங்கி அவருக்குத் தெரிவித்தார்கள், பிள்ளையார் திருநீலகண்டப்பதிகத் தைப் பாடியருளினார்.

திருநீலகண்டம் - பண் வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வினைக்கிவ்வினையாமென்றுபொல்லுமென்றவி
ருய்வினைநாடாநின்றுபதுபுந்கபக்கலமன்றே
கைவினைசெய்தம்பிரான்நழல்வோடு, துநாமடி யோஞ்
செய்வினைவந்தெமைக்கீண்டப்பெறுதிருநீலபண் ம.

பிறத்தபிறவியிற்பேணியெஞ்செல்வன்குழலடைவா
னிறத்தபிறவியுண் டுகிலிமைபவர்கொனடிக்கூட்
டிதம்பயில்ஞானசம்பந்தன்செங்கமிழ்பத் துபவல்லார்
நிலைந்தவுலகிலிவ்வானவாகொனெடுங்கூடுவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே அந்நகரவாசியருக்குமாத்திரமேயன்றி அந்நாளிலே பணிப்பி
ணி அந்நாடுமுழுதும் தீர்த்தது பிள்ளையார் சிலநாள அங்கிருந்து பின் அவ்
விடத்தைநீங்கி பாண்டிக்கொடுமுடி, வெஞ்சமாக்கூடல், கருவூர் என்னும்
ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு கொங்காட்டைக்கூடத்துச் சோழாட்டை
அடைந்தார்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி - பூண் காத்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெண்ணம்மாமேனியினாரும்பிறைபுலஞ்செஞ்சடையாருங்
கண்ணமர்நெற்றியினாநங்கத்தமநங்குழையாரு
மெண்ணமாநங் தணத்தாநம்மையவோத்தநின்றாரும்
பண்ணமர்பாடவினாரும்பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

கலமல்குதண்கடல்குழந்தகாழியுண் ஞானசம்பந்தன்
பலமல்குவெண்டலையேந்தப்பாண்டிக்கொடுமுடிதன்னைச்
சொலமல்குபாடல்கள்பத்துஞ்செரல்லவல்லார்துயர்தீர்த்து
நலமல்குசிக்தையராகிநன்னெறியெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருவூர்த் திருவானிலை - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டலொலாமலர் துவியேத்தநஞ், சுண்டலாநுமிராயதன்மையார்
கண்டனாகருளுருளானிலை, யண்ட னுளருளியுமன்பொ.

கந்தமார்பொழி நகரழிநாணசம், பந்தன்செங்கருவூருளானிலை
யெந்தையாச்சொன்னபக் னும்வல்லவர், சிந்தையிற்றுயராவதிர்வெ.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு சோழமண்டலத்திலே பராய்த்துறை, சற்குடிமலை, முறகீச்
சரம், திருச்சிராப்பள்ளி, ஆணைக்காபாற்றுறை, ஏலம்பியூர், நெடுங்களம்,
மேலைக்காட்டுப்பள்ளி, ஆலம்பொழில், பூர்குருத்தி, கண்டியூர், சொத்துத்
துறை, வெதிசூழி, வெண்ணி, சக்கரப்பள்ளி, புள்ளமங்கைபாலைத்துறை,
நல்லூர், கருகாவூர், அவனிவணல்தீர், பாருதிரியமம், பூவனூர், ஆவூர்என்
னும் ஸதலங்களை வணங்கிக்கொண்டு வலஞ்சுழியை அடைந்து திருப்பதி
கங்கள்பாடி சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

திருப்பராயித்துறை - பண் - மெகாராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிறுசெவ்வொர்மேவியர்நெரிழை, கூறுசெவ்வொர்நொலமாயர்
பாறுசெத்தலைக்கையர்பராய்த்துறை, யாறுசெத்தலையாண்டலை.
செல்வமல்கியசெல்வார்பராய்த்துறை, செல்வமெற்றிதைபாதன
செல்வனஞானசம்பந்தன்செத்தமிழ், செல்வமாயிவைசெப்பவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கறகுடி - பண் - தக்கராநம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாந்தெழுமொழிலையானோராகமநாகமத்தத்துத்
கடிகலாசெப்புனல்மா.வதந்தாழ்சடைவவந்தசுரூர்
நிபந்தகற்புடாழிநூலர்நானீமொடி வீரமதெல்லாங்
கடந்தவர்காதலில்வாழுங்கறகுடிமாமலையாரே.

காமருவார்பொழில்சூழங்கற்குடிமாமலையாரை
நாமருவண்புகழ்காழிசுலந்திகழ்நாணசம்பந்தன்
பாமருசெத்தமிழ்மாலையத்திவையாடவல்லாராகள்
பூமலிவானவரோடும்பொன்னுலகிற்பொலிவாசோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுகீச்சரம் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாந்தம்வெண்ணீறெனப்பூசிவெள்ளஞ்சடைவைத்தவர்
காந்தளாரும்விரலேழையோடாடியகாரண
மாய்ந்துகொண்டாங்குயிர்நிறைந்தாரவராகொலோ
வேந்தன்முகீச்சரத்தடிகள்செய்கின்றதொர்மெய்மையே.

மல்லையார்முழமுடிமன்னாமுகீச்சரத்தடிகளைச்
செல்வாகநின்றையும்படிசைத்தயசெத்தமிழ்
நல்லாய்வாழ்வாகாழியுணஞானசம்பந்தன
சொல்லவல்லாரவாகானுவாமவல்லவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிராப்பள்ளி - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைம்மகவெங்கெங்கிலேநெடுக்கழையாய்வான்
செம்முக்கெடுநவனையேறுஞ்சிராப்பள்ளி
வெம்முக்கவேழத்தீருரிபோதநதவிகிதாநீ
பைம்முக்கநாகம்மதியுடன்வைத்தல்பழியன்றே.

நீதனயம்பாடுஞ்சிராப்பள்ளியானைத் துணாகுழங்க
கானல்பங்கெறுங்கழுமலபூரிநகவுணியன்
ஞானசம்பந்தனலமிகுபாடலைவவல்லார்
வானசம்பந்தநவரொடுமன்னிவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்கா - பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கடபெயர்கொண்டவனசெம்பியாகோ, எங்கட்கருணைபெரிதாயவனே
வெங்கண்விடையாயெமவெண்ணுவலுளாயங்கத்தவாவாயினளாயினழியே.

வெண்ணுவலமர்ந்துறைவேதியனைக், கண்ணாகமழ்காழியர்த்தலைவன
பண்ணோடிசைபாடியுபத்துமவல்லார், விண்ணோரவோத்தவிருமபுவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கயிலாயமுந் திருவானைக்காவுந் தீருமயெந்தீரமுந்தீருவாநுநங்கடக்கதுக்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணதுவுண்டரிமலரோன்காணு, வெண்ணுவல்விருமபுமயேந்திரமுந்
மண்ணதுவோங்கியகயிலையாரு, மண்ணலாருராதியானைக்காவே.

வனமாலயனவர்காண்பரியார, கானமார்கயிலைன்மயேந்திரரு
மானவாளுராதியாகோக்காவை, ஞானசம்பந்தனதமிழ்சொல்லுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாற்றுறை - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரார்கொன்றைகலத்தமுடியினர், சீராச்சிதைசெவச்செய்தார்
பாராநாரும்பாவியபாறறுறை, யாராராநி முதல்வனே.

பத்தர்மன்னியபாறறுறைமெனிய, பத்தாநாற்பெயரனைப்
பத்தன்ஞானசம்பந்தனதன்மமிழ், பத்தும்பாறியபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெடுங்களம் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையுடை யார்தொலுடை யாய்வாரகன மெல்லளரும்
மிறையுடையாய்பிஞ்ஞகலையென்றுனனெய் பினைல்வாற்
குறையுடையார்குற்றமொராய்கொள்ளையினுலுயர்ந்த
நிறையுடையாநிர்நோயாய்கெடுங்களமெயவனெ.

நீட வல்லவாரசடையான்மெய்கெடுங்களக் கைக்
செடாவாழமாந் தகிறகிப்புரக்கொனலக்கால்
நாடவல்லபனுலன்மகலைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பாடப்பத்தும்பாடவல்லபாவம்பறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாருமன்னுமழலைமங்கையொர்பங்கன
ஞாருமன்னுமபடியுன்புதாமவெண்டலை
காருமன்னுமபொழிக்குழிந்தகாட்டுப்பள்ளி
நீருமன்னுஞ்சுடைநிமலத்தெர்மையெ.

பொருந்நெல்லுடையணிபுரவகன்னகர்மன்ன
னருமநையவைவல்லவனிகொள்சம்பந்தன்சொற்
கருமணிமிடற்றினன்கருதுகாட்டுப்பள்ளி
பாடியதமிழ்சொலப்பறையுமெய்ப்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கண்டியூர் திருவிரட்டம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வினவினேனறியாமைமயில்லுனாசெய்மினீரருள்வெண்டுவிர்
கனைவிலார் னுறநாவினிககாமைய்கண்டியூர் வீட்டன்
நனமுனேதனக்கின்மையோதமராயினுண் மாளத்தான்
வனவிலவாழ்ககைகொண்டாடிப்பாடி யிவ வையமாபபித்தெய்தெய்து
கருத்தனைப்பொழில்சூழங்கண்டியூர் வீரட்டத்துறைகள்வனை
யருத்தனைத்திமடியுட்பான்மிகக்கீட்டுகத்தணிவா
திருத்தமாந்தகழ்காடு ஞானசம்பந்தன்செப்பியசெய்தம்
மேருத்தராகிலும்பல்களாகுமுனாசெயவாருபந்தர்க்கீள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சொற்றுத்துறை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செப்பநெஞ்சேநெரிகொள்கின்றின்பர், தப்பனென்னுதருளேதுனையாக [மே.
வொப்பவொப்பாபெருமுனாவினென்னிற், தப்பர்சொற்றுத்துறைசென்றடைவோ
அந்தண்சொற்றுத்துறையெம்மாறியைச், சிந்தைசெய்மினடி யிராயினீர்
சந்தம்பரவுஞானசம்பந்தன், வந்தவாறேபுனைதல்வழிபாடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேதிசூடி - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீறுவரியாடரவொடாமைமனவென்பினாபூண்டரிடவ
மெறுவரியாவருமிறைஞ்சுகழலாதியரிருத்தவிடமா
தாறுவிரியூகமலிவாழைவினாறவினானைமடுவில்
வேறுபிரியாதுவினையாடவளமாருமவயல்வேதிசூடியே.

கந்தழவிதன்பொழிளன்மாடமிடைகாழிவளர்ஞானமுணர்ச்சம்
பந்தன்மலிசெந்தமிழின்மாலகொடுவேதசூடியாறிகழலே
சிந்தைசெய்வல்லவர்கணல்லவர்களைன்னதிகழ்வயத்தியிமையோ
ரந்தவுலகெய்தியரசாளுமதுவசுரதமாணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணி - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையானைச்சந்திரனெடுசெங்கண்ணரா
வடையானையுடைதலையிற்பலிகொண்டேரும்
விடையானைவிண்ணவர்தாத்தொழும்வெண்ணியை
யுடையானையல்லுண்கருதெனதுள்ளமே.

மருவாரும்ல்தகாழித்திகழ்சம்பத்தன்
 ந்ருவாரூந்திகழிநுவெண்ணியமந்தானை
 யுருவா நமொண்டம்மழமலையிவைவல்லார்
 பொருவாகபுக்கிருப்பார்புவலோகத்தை.

திருச்சிறுதம்பலம்.

திருச்சக்கரப்பள்ளி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிறுதம்பலம்.

புடையினுவெணமழுபட்டாய்புலித்தொலரை
 யுடையினுருமையொருகடநாளுர்வதோர்
 விடையினுவெணபொடிபுசுசியார்விரிபுனற
 சுடையினுருநைநக்டருசக்கரப்பள்ளியே.

தணவயல்புடையணிச்சையபள்ளியெங்
 கண்ணுநவவனடிகமுமலவளநகர்
 ணணியசெந்தமிழ்நானசம்பந்தனசொற
 பண்ணியலிசைசொல்லாபாறையுமெயப்பாவுமே.

திருச்சிறுதம்பலம்.

திருப்பள்ளமங்கை - திருஜலத்துறை - பண் - நீட்டபாலை.

திருச்சிறுதம்பலம்.

பாலுத்துறுதிளாயினபரமன்பிரமனமுன
 பாலுத்தலவாவாழதருபொழிலசுழமுள்ளமங்கை
 காலன்றிறலறசாழியகடவுள்ளிடங்கருதி
 லாலகனாறதொருவாரதலமயடையாவினைதாலை.

'பொருதினனிடைத்தாநூறியபொழிலசுழமுள்ளமங்கை
 யகதண்புனலவருதாவிரியாலகனாறயாளைக்
 கந்தமமல்கிமழகாழியுடகலைநானசம்பந்தன
 சந்தம்மலிபாடலசொலியாடத்தவமாமே.

திருச்சிறுதம்பலம்.

திருநலவூர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிறுதம்பலம்.

வண்டிரியவிண்டமலர்மல்குசுடைதாழ்விடையேறிப
 பண்டெரிசைகொண்டபரமன்பதியதென்பதனயலே
 நண்டிரியநாராயினாதேரவவாமேலருவிமுத்தந்
 தெண்டினாகண்மோதவிரிபோகமமுந்திருநலவூர்.

தினாக் கிருகனாயும் வருபொன்னி நிலவுந்திருநூர்மேற்
பரசுதருபாணியை நலந்திகழ்செய்தோணி புராத
னுன் செய்த பிழ்ஞானசம்பந்தவிசைமாலொழிவார்போய்
வினாசெய்மலர் தூவவிதிபேணுகுபெறுபெறுவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொட்டெம்பறைசீராற்குழுவனலேந்தி, நடம்பயினை ருடுநல்லூர்பெருமானை
முட்டி, நெய்நீர் பாதுமணியாகெழுந்தன்பு, டட்டமனந்தாரகளதீயாபாவமெ
தண்ணம்புநற்காழிஞானசம்பந்த, னண்ணம்புநலவேலிநல்லூர்பெருமானை
வண்ணம்புனைமலைவைகலேத்துவாரா, விண்ணுநிலனுமாயவிளங்குமபுகழோரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காலூர் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திலங்குமுறுவல்லுமையஞ்சுவே, மததயானைமறுகவ்வுரிவாங்கியக்
கத்தைபோகதகடவுள்ருகாலுரெழ, மததாவண்ணமழலும்மழல்வண்ணம
கலவமருளுயலுவுங்கருகாவு, நிலவுபாடலுடையான் நன்னில்கழல்
குலவுருனசம்பந்தன்செந்தமிழ், சொலவல்லாரவர்தொல்வினையிருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅவளிவணல் லூர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொம்பரியவண்ணலெவுகொன்றை புரி தூலொடுகுலாவித்
தம்பரிசினேசெடுநீறுதடவத்திடவமேற்கு
சம்பரியசெம்பொனெடுமாடமதில்லவ்வாவினாக
ம்பெரியவெய்தபெருமானுறைவதவளிவணல் லூரோ.

பூனொழியானநிறலொர்பரவுமவளிகணல் லூர்மேற்
நானொழிநன்மொழிகளையுட்குழந்தோணிபுரவூரன்
நனொழிமலைபலநாடுபுகழ்ஞானசம்பந்தன்
வீறனொழிமலைபுகழ்வார்துயர்கடியதிலந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பருதிநியமம் - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்கொண்டனாமதிசூழநீடுவிரிபுன்சடைதாழப்
பெண்கொண்டமார்பில்வெண்ணீறுபூசிப்பெண்பலிதோத்து
கண்கொண்டசாயலோடேர்கவர்ந்தகள்வர்க்கிடம்பாலும்
பண்கொண்டவண்டினம்பாடியாடும்பருதிநியமமே.

பையரவம்விரிகாந்தள்விம்முபருதிந்நியமத்துத்
தையலொப்பாகமமர்ந்தவனைத்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பொய்யினிமாலையுனைந்தபத்தும்பரவிப்புழந்தேத்த
வையுறவில்லைப்பிறப்பறுத்தவலம்மடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆவூர்ப்பகபதிச்சரம் - பண் - நட்பாபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணியர்பூதியர்பூதநாதர்புடைபடுவார்தம்மனத்தாராதிங்குட்
கண்ணியனென மன்றுகாதலான்கைதொழுதத்தவிருத்தவாரம்
விண்ணுபர்மானிகைமரடவீதிவினைகமழ்சோலைசுவிவெயங்கும்
பண்ணியல்பாடலுருதவாவூர்ப்பகபதிச்சரம்பாடுகாவே.

என்றுசையாநம்வணங்கியேத்துமெம்பெருமாளையெழில்கொளாஹூர்ப்
பண்டுரியார்சுலந்தொண்டப்பொற்றும்பகபதிச்சரத்தாதிதன்மேற்
கண்டல்கள்மிண்டுயகானற்காநிக்கவுணியன்ஞானப்பந்தன்சொன்ன
கொண்டிவிதாவிடைபாடியார்க்குமெவருடையார்களவானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலஞ்சுழி - பண் - நட்பாகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்னுண்ணியருசெய்தனைநெஞ்சமெயிரிங்குடல்வையதது
புண்ணிநிபுரிகல்வினைப்பயினைமுழுமணித்தாளங்கண்
பனவாகவிரிசூழ்திருவலஞ்சுழிவாணவாயாப
பன்ஷியாதரித்தேததயும்பாடியும்வழிபடுமதனாலே.

மாதொகூறனைவலஞ்சுழிமருளியமந்தனைவயற்காழி
நாதனவெதயன்ஞானசமபந்தனவாய்நவிறயதமிழ்மலை
யாரித்தனைசகமறுவல்லாசொலக்கேடுகந்தவர்கம்மை
வாதயாவினைமறுமைக்குமிமனுமக்குமவுருத்தம்வந்தடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்படி திருக்கும்நாளிலேவேஜிந்காலம்வந்தது அவவேனிந்காலத்
திலே பின்னையார் வலஞ்சுழியினின்றும் நீங்கி, பழையாறைக்குப்போதற
கு அடியார்கள் உடன்செல்ல சென்றருளி திருவாறைமேறறளியை அ
டைந்து வணங்கி திருச்சத்திமுற்றத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்து
கொண்டு பட்டிச்சரத்துக்குப்போகப்புகப்பட்டார், அப்பொழுதுவெய்யில்

பெரியபுராணம்.

வெப்பத்தைத் தணிக்கும்பொருட்டு பிள்ளையாருடைய திருமுடியின்மே
லே சிவபூதம், முததுப்பந்தலாயெடுத்து நடப்பதன் எம்மை விடுத்தருளின
ர் என்று சொல்லிற்று அங்கீகரிக்கொள்ளும் புகழ்ப்புகழும் ஆகாயத்திலே
தோன்றப்பிள்ளையார் திருவருளைதுதித்து பூமியிலே விழுந்தா மணஸ்பரித்தார்
பிள்ளையாருடைய பரிசளங்கள் அந்த புத்ததுப்பந்தனைப் பரபிலேபிழத்தா
ர்கள் பிள்ளையார் அந்த முததுப்பந்தன் பிறந்தபொழுது பரபரித்ததை
அடைந்து திருப்பதிமகம்பாடி சுவாமிநரிசனம் செய்து கொண்டு இருந்தார்.

திருப்பாட்டிச் சராம் - திருவிழாகம் - பண் - சாதாரி.

திரு. ச. சீரையா பாலம்

பாடல் மனதோடு மகிழ்வதோடு யோபாபாகமேன் முன் தேற்க்கையாற்
கூட வெறியூட்டி மெதிர்ந்தாடாது நினைக்கவேண்டியிருக்கையான
மாத்மதாபாயுதமாத்மதாபாயுதம் ரவினா
வேட்கினைகொண்டவனாகிநினைக்காது நினைக்கிடுமவன்

மதகமலிகேரலைமுற்படிக்காநீடுபுலையையையகனிப
பக்கமுயன்விடுவட்டைசெய்யமெய்யடாபுனசாலையனை
யக்தன்மதைவீராரிவினாகுபுபுலிஞ்சனாம்பரசனணியா
செந்தமிழ்களகொணாபுனதுசெய்யவலகைண்டாவின்நிபயதிபவய

பிஞ் சிறு பழமல்லவம்.

பின் அவ்விடத்தினாலும் நீங்கி, அந்நவாஸர, வந்தளி, ரிதம்பூணை அரணைப்பொருதம்பாழி, செறை. காணாமபானம், குடவாயில், கணையூர், அரிசிமகரைபுகுதூர், சிவபிரம், ஹழிகுது, குடாஸகரமீழ்க்கொட்டம், குடகதைக்காரோணம், எக்சுசுபம், மருவிலிமருதூர், குடவாயிததை என்பனும் ஸ்தலங்களை வணங்குகொண்டு அந்நவாஸரமபி. நருவாவதிததைவைய அடைந்தார்.

திருதிருமழை, வினாவுள். பண - இத்தனம்

சிந்தித்திருப்பாள்

சீராகழுவல்தொழுவினி துடிப்பி, வாரியம்மகலா யொடும் பூட்டுமி
யேவாரிமுழுவூயி ங்கொணா விசை, வாராய் னாளுசமு னுலக நுகதே
எநதையிருபூயியிடங்கொண்ட விசை, சநதபயிலசண்பையுண்ட னாரசமநதன்
செநநண்டமிழ்செபயபத்திலைவல்லா, பநாமமுததேநக ளுடாடான்மையினோ.

திருச்சிறுதம்பலம்.

திருஅரதைப்பெரும்பாழி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைத்தபம்போடனைக்கோவணம்பாய்புலி
மொய்த்தபெய்கண் முழுகமுதுகாட்டிடை
நித்தமாகட்ட மாடிவெண்ணீரணி
சிகரநோயிலரதைப்பெரும்பாழியே.

நீரினாடின் டைநிலனுக்கிட மெனப்
பாரினாபரவரதைப்பெரும்பாழியைச்
சீரினாகாழியுணஞானசம்பந்தன்செய
யேரினாகமிழவல்லாக்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சேனா திருவீராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முறையுநீர்மலகுழுகிழமுலைமலைகளவெருவமுன
வெறியுறுமதகரியதள்படவுரிசெய்தவிறவினர்
உறையும்தழியினமலரொடுநீமதிநருதலை
செறியுறையு முடியுடிகுடமவளகாசேனாயே

கறமண்மறைபயிலடி பவரடி தொழுவீனாறு
சிறந்து வயவொடுமிட மெனவுன்றவ்தொர்சேவமேற
ருறமில்லிகலியுளிகலுஞானசம்பந்தன்
சொற்றகவுறமொழிபவாழிவிளர்துயர்திருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாலூர்த்திருமயானம் - பண் - சீகாகரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடா நுமலைபாடம் ப்மனிமகியுமத்தழு
மொலாநருசெஞ்சடைபான்வெண்ணுல்செர்மாபின
னாநாமயானத்துமடபான்நாடிநினைந்து
பாடா நருநிலையதயாபாடவா தாநாறுநிற்பா.

ஞாநமபுகழ்காழிஞானசம்பந்தனரு
னாநாமயானதுபாடாநாமயானத்து
சிலமபுகழாநகிறதேத்தவல்லாருந்
கெலுமபுகழவானத்தன்பராயிருப்போ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரிய புராணம்.

திருக்குடவாயில் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திசுமுந்திருமாலொடுகாண்முதனும், புகழும்பெருமானடியார்புகல
மகிழும்பெருமான்குடவாயின்மன்னி, நிகழும்பெருங்கோயினிலாயவனை.

கடுவாய்மலிரீர்குடவாயிறனி, நெடுமாபெருங்கோயினிலாயவனைத்
கடமாற்புகலித்தமிழராரகன், வடமார்கமிழ்வல்லவர்கல்லவனெ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநளாயூர் - பண் பிபந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேரியனாகுமல்லனொருபாலுமெனையிரியானமுனையொளிரா
னீரியல்காலுமாகி லொறவா லுமாகியுதிபுமாங்கிமல
னூரியல்பிச்சை பெணியுலகங்கம் எத்தகலகண்டுபண்டுசுடல்
நாரியோராபாகமாகடமடவல்லலொறயூரின மனவனை.

கானலுலாவியோதமெநிர்மல்குகாழிமிசுபந்தன்முதியுணர்
ஞானமுலாவுசின்னையடிவைத்துகந்தகைறயூரினமபனவனை
யீனமிலாதவண்ணமிசையாலுரைத்ததமிழ்மடலைபத்துரினவா
வானநிலாவவல்லாரநிலமெங்கு சின்னவழிபாடுசெய்யுமிகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புக்தூர் - பண் தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்கள்விம்முமெறியார்பொழிற்சேலைத், திங்குளாடுகிளைக்குந்தருப்புத்
கங்கைதங்குமுடியாவர்பொலு, மெங்குருச்சியுறையும்நையார். [தூர்

நல்லகெள்விஞானசம்பந்தன், செல்வர்க்கேட்டுருவையுத்தருப்புத்தூர்
சொல்லல்பா வல்லார்தமக்கென்று, மல்லல்திருமலையுடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிவபுரம் - பண் - வியாழந்திறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்குரலிசைக்கெழுநியாழ்மரலத், தன்கரமநயியசனானகர்
பொன்கரைபொருபழங்காவிநிரின், மென்கரைநயிபுசிவபுரமெ.

சிவனுதைதருசிவபுரகரைக், கவுணியர்குலபதிபாழியர்கான்
மலமல்குதமிழிவைசொல்லவல்லார், கவுமொடுகிவகநுண்ணுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெரிய புரணம்.

திருக்குடழுக்கு - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிறம்பலம்.

அரணிகோடனின் லணி பணிபுரத்தயிலே
மரணியிடை அரவ்வன்மையம் லகைகளளவிழுந்
சூரிரிசொல்லுந் தகுமன்கு. அறங்கிடமா
யிரவிரிந் தவன் துயயி ந்தகானவனெம்மிநையே.

வெண் கொடி மா மொங்குவிர் லவெங்கு நகன்னகரா
ளண் கொடு சின்றொன் மழ்ஞான சம்பந்தவல்ல
சொந்த. அறங்க டங்கானடி லசர்க்கிழைத்தாள்வல்லார்
விண் புடை மெயுலகம்விபர் மெய் துவர்வி டெலிசே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருக்குடந்நைதக்காரோணம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிறம்பலம்.

வாரர்கொங்கைமாதே பிபாகமகவார்சடை
காக்கல்லைதங் தள்குநெற்றியொ றைறக்கண்
காரம்மழுவொன் டெந்நியக்கண் குமன்கு. மூக்கிற்
பாரங்கண்ட த்தெண்டொனெந்நைதக்காரோணத்தொ.

க நுவார்பொழில் குழந்தைமகர் செவ்வக்குடந்நைதக்காரோணத்தாவாத்
திருவார்பொவ்வுமல்குசுண வந்திசுநாற் பாரங்க
ஹ்ருவார்பொ குரோனபாசிலைவாந் தலாபாருலகத்துக்
கருவாரிகுமன்மயிந்நிபதறுத்துக்கவலைநயிவாரே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருகாக்கேச்சுரம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

பொன்ஷெந்த நமெவிய ணெட்டியுந், மின்னென்சடையாய்வினாக்கா விரியி
னன்னிர்வயஞ்செக் சபடசின், மன்னெ பெனவ ல்லைமாய்த்தறுமெ.

கலமார்ட ல்குழந்தைநா டியர் கொன், மலமாநாநெசெத்தாமிந்நிவக
னலமார்ட நுடல்கேச்சாத்நாந்ச், கொலமால ண் கொல்லநிலலாவினையே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருஇடைமருது - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

ஓடேகலனுண்டதுழரிடுசிந், காட்டியிடமாவதுகல்லா லனீழர்கீழ்
வாடாழலைமங்க லயுந்தா லுமகிழ்த் திவா லறகின் தவிடைமருதிதொ.

கண்ணாக்கமழ்காழிபுண்டா ணசம்பந்த, வெண்ணாபுகழெந்தையிடைமருதினமேற்
பண்ணோடிசபாடியபத் துமவல்லார்கள், விண்ணோருலகத்தினிலீற்றிருப்பாரே.

திருச்சிறம்பலம்.

பெரிய புராணம்.

திருவிடைமருதூர் - திருவிராதம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விரிதருபுலியுரிவால்பவளாயினர், திரிதருமயிந்நைபுந்நையினிலெய்த
வெரிதருசுடையினரிடைமருதடைபுடை, புரிதருமனவை புகழ்மிகஞ்சே.

பொருகடலடைதருபுகலிய சமீழொடு, விரிதரு விரிசருபொழுவெடமருதனைப்
பரவியவொருபுதபயிலவலரிடா, விரவிலவையெடுவெனஞ்சே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடைமருதிரிபுரமெரியவுண்ணைசெய்த, படைமருதழ்வுழமுடெடசென்
புடைமருதொழுகைவளையாபொருளிய, விடைமருதையநமிடாசெட்டெனினே.

நடமலிபுகலிய சமீழ்செழும்கிரக, விடைமலபொழுவெடமருதனைச் செய்த
படமலிசுந்நைபரவலலாவினை, கெடமலிபுகழொடுசெனரொளியனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்தவன்வானவர்நானவாகதும், மருந்தைகய்நவினெழறமே
நருந்தவமுநிவொடாடல்முரசு, மருந்தவன்வளநகரிடையருசே

இலைமலபொழுவிலடைமருதிறைப, நடுமிருஞானசுபந்தசென
பலமிருதநிழைபதமுமவல்லா, நலகுறுபுகழினெடுகருவெ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறங்காடுதுறை - பண் - இத்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பரவககெடுவல்லவையாரிட்டுஞ், விரவிறபுரங்காட்டிடைநின்றேறியாழ
யாவச்சுடையந்தணன்மேயவடிகா, ருவபயொழுகுழுகாசுடுகறைய

நல்லார்பயில்காறுயணரு, சாமதான, கொல்லெழையாடுகாருதறமே
சொல்லாதமிழ்மலைபதகநதொழுதேதது, வல்லாரவாவானவோடுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டிருக்கும் வாளிலே சிவபா
தவிராதயர் பின்னையாரை நோக்கி, தான யாகஞ்செய்தவரு புகழ் காலம் ச
மீபித்தது அதுசெய்யும்பாடு பொருதகுடி பொருந்தவல்லவாநிம் என்றார்
பின்னையார் அதைக்கேட்டு கோயிலிற்சென்று நின்றுபுகும் பாடியருளினர்.

—

திருவாவடுதுறைநாலடி மேல்லைப்பு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடரினுந்தளரினுமெனதுறுநாய், தொடரினுமுனகழறொழுதெழுவேன்
கடறனிமுறொடுகலந்தகஞ்சை, மிடரினிலடக்கியவேறுபனை.

யிதவோவெமையாளுமாறிவதொன்றெமக்கில்லையே

வனவோவனதினன்னருளாவடுதுறையானே.

மெளிய புராணம்

அலைபுனலாவது துறையமர்ந்த, இலை துணைவேற்படையெம்மிதையை
சிலமிசுஞானசம்பந்தன்சொன்ன, விலையுடையருந்தமிழ்மாலையல்லார்

வினையாயினநங்கிப்போய்விண்ணவர்வியனுலகந்
சிலையாகுமுன்னேறுவார்சிலமிசைநிலையிலறா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது பரவசிவனுடைய திருவருளினாலே, ஒருபூதம்வினா
ந்துவந்து பீடத்தினமேலே ஆயிரம் பெரன்பொருத்திய கிழி ஒன்றுவைத்
து, முன்னே நின்று, ஐந்தக்கிழி பொன்னுலவாக்கிழி, இது பரமசிவனால் உ
மக்கு அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று சொல்லபிள்ளையார் திருவருளே நி
னைந்து மலையகரித்து வடிக்குருமபிட்டு, பீடத்தின்மேலே வைக்கப்பட்ட
பொற்கிழியைச் சிட்டுறக்கொண்டு, தந்தையார் கையிற்கொடுத்து, பரமசி
வனையே சீலவாய சினைந்து வேதவிதிப்படி செய்யப்படும் யாத்ததை நீரு
ம் சர்க்காடியில் ஐந்தக்கின்ற மறப்பிராமணர்கள் சமஸ்தரும்செய்ய இக்கி
ழிதூறையாக மிகும் எனறுசொல்லி, சர்க்காழிக்குப் போகும்படி அவருக்கு
விடைகொடுத்து அனுப்பி தாம் திருவாவடுதுறையில் இருந்தார், சிலநாட்
சென்றபின் அவ்விடத்தை அகன்று, கோழமாம், வைகன்மாடக்கோயில்,
நல்லம், அழகுநார், துருத்தி, மாயூரம், செம்பொன்பள்ளி, விளைநகர் பறிபு
லூர், வேட்டக்குடி எனனுமந்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருப்பதிக
ங்கள் பாடி தருமாபுரத்தை அடைந்தார்

திருக்கோழமாம் - பண் - இந்நளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீற்றனைநீளசடைமேனிரைவள்ளுதா, ராததனையழகமாமென்ருவையாளையோர்
கூற்றனைகருளிரபொழிந்தகோழம்பமேவிய, வேற்றனையேறாமினுமமிடகேவே.

தண்புனலோங்குதண்ணநதாரம்மாங்கா, நண்புடைஞானசம்பந்தன்மபானுறை
வின்பொழிற்கோழம்பமேவியபசதினவ டனகொளப்பாடல்வாக்கிலைப்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைகல்மாடக்கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துளமதியுடை மழைதான்றுகையின, ரிளமதியணிசடையெந்தையாரிட
முளமதியுடையவர்வைகலோங்கிய, வளமதிதடையிமாடக்கோயிலே.

[னசம்

மைந்தனநிடம்வைகன்மாடக்கோயிலைச், சந்தமர்பொழிளணிசண்பைஞா
பந்தனதமிழ்கெழுபாடல்பத்திவை, சந்தைசெய்பவர்கிவலோகஞ்சேர்வோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரிய புராணம்.

திருநல்லம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லானிழல்மீயாகறைதேசர்கண்டாவென்
தெல்லாமொழியாலுமிமையோர்தொழுநகச்ச
வில்லான்மூன்றும்வெந்துவிழுவெய்த
நல்லானமையாளவானல்லங்கரானே.

நலமார்தருமறையோவாழ்நல்லங்ககர்மீய
கொலைசேர்மழுவானைக்கொசையமாந்தோங்கு
நலமார்தமிழ்நூனசம்பந்தஞ்சொன்ன
கலைகளிவைவல்லார்கவலைகழிவா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅழுந்தூர் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொழுமாறுவல்லார்துயாதீரீனேந், தொழுமாறுவல்லாரிசைபாடகிம்மி
யழுமாறுவல்லாபூக்கைதம்மறையோ, விபாடுசெய்மாட மன்னினையே.

[வளை
அருளுனம்வல்லாரழக்கைதம்மறையோ, பெருஞானமுடைப்பெருமான
திருஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்க, பெருஞானமுண்டா முணர்ந்தார்தமக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துருத்தி - திருவிராகம் - பண் - காத்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரைத்தலைப்புகம்பொன்னுடருங்குலையுந் தீவ
நிரைத்தலைச்சுமந்துவெண்டெந்தநலமுநகை
கரைத்தலைத்துருத்துபுகம்பொன்னுடருங்கு
யுரைத்தலைப்பெருந் துணக்குணர்நுமாறுவல்லம்.

கற்றுமுற்றினுந்தொழுங்குமுமலத் தருதமிழ்
நற்றுமுற்றுமாயினுவண்பகந்தசொற்களாற்
பெற்றமொனறுயர்த்தவன்வெந் துருத்திபேணலை
குமறமுற்றுமின்மையிற் குணங்ளவதுகூட்டுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமயிலாடுதுறை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரவின்நுகன்மாமலர்கொண், டிபவும்புகழ்தொழுவாரக
சிரமொன்றியசெஞ்சடையான்வாழ், வாமாமயிலாடுதுறையே.

நெந்துநாசேர்வயலுடுத்திருநிலை பந்தியானாத்
தண்டல்குழங்கிக்காழித்தமிழ்ஞானார்ப்பத்
ஞெண்டமிழ்ஞானிவையத்துமுனிர்; தீர்த்தவர் லார்போ
யுண்டுடுப்பில்வானவரோடுயர்வானர் உருமாறி.

நிந்தற்றம்பலம்.

அந்தத் தருமபுரம் திருநீலகண்டிப் பெருமாண நுடைய தாயாத்
ஜனமனதானமாதலால் அங்குள்ள அவருடைய உறக்கதர்கள்வந்து எதிர்
கொண்டுவணங்கித் துதித்தார்கள், அங்குண்டு பெரும்புணா பிள்ளையார் அ
ருளிச்செய்த அருமையாகிய நெருங்குகங்களின் இசையைத் தாம் யாழில்
இட்டு வாசிக்கப்பெற்ற பெருப்பெறைய அவர்களுள் திருநளிச்செய்தார்,
அவர்கள் அதைக்கொண்டு திருப்பெருங்குளியை அளவுபெறாநிலை அ
மைத்து வாசித்ததினாலே உலகமுறையும் நெருங்கின நக என்றார்கள், உ
டன பெரும்புணர் மனம்நெருங்கி பிள்ளையாருடைய திருவுருளை வணங்
கி நின்று கவாடி நெருப்பிலிருந்து அளவுபெற தன்மையை நிவர்க்களைய
ன்றி உலகத்திலுள்ள மற்றையாவ தும புறிகு உண்மையை உணர்க்கு உ
ய்யுமபொருட்டுத் தேவரீர் ஓங்கி நுபயம்கம்பாடியருந்விதாதி அடியே
ன் அதனையையாழித்து அடங்குமையைக் காட்டுவதென்று என்றி அப
பொழுதுபிள்ளையார் பாரமவனை வணங்கிக்கொண்டு நி நுபயத்தத்தன் உ
ண்மையை பூமியிலுள்ள நா நுடைய வண்ண நுதலும் யாழியிலும் நெருநா
லிற்குடற்பெய நெருபுயங்குகளினால் அடங்குமையை காட்டுப்பொருட்
டு “மாதர்மடப்பிடி” என்பதை முகத்திலுள்ள பகி நுபயங்குகளையாழிப்ப
ருளிஞா.

யாழ்ப்புரி - திருத்தருமபுரம் பன் வியாழக்குறிஞ்சி.

திருப்பெரியபுரம்.

மாதர்மடப்பிடியும் மட வண்ணமுண்ணதே துடையுடையும்மலைகள்
துண்டையனமகிழ்வர், பூதகிணியுடைய விரைபாடவுமாவொடாட்ச
டைகெடும் முடிமதொர் புனலா, உடைய மடபுறையாடுவா நுதலுடைய
ண்டினை யினாந்துகாணாபொருந் திரிமடபிளையாடு, காதலிழ்ந்தக
யங்குமலாச்சிவையண்டை யெழில்பொழிக்குழிப்பெய்த தருமபுரம்பலம்.

பொன்னெடுங்குமலரிமா ளிலை, குழவிநவம்ம? பொருஷம்மி ந
வமா புகலிபெனலுலகி, நன்னெடுங்குநிலைப் பதிநாளைப் பகலுதே.
செத்தமிழ்தடங்குடற் தருமபுரம்பலையப, பின்னெடுவாப்பல யிற்சி
தையுமமாவும்முடை யவன்பிணை துணைகழல்கள் பேறுதறுபிதா, நன்னெ
டுன்னுலகெயதுவ மெய்தியபொரு, முறுவர்களி பரிணி தபாணையிலை

நிந்தற்றம்பலம்.

பின்பு பெரும்பாணர் அப்பதிகவிசையைத் தம்முடைய யாழ்நரம்பி லேழுன்போல இட்டு வாசிக்கப்புக அதுஅதனிடத்தே அடங்குதிறில்லை அ ப்பொழுது பெரும்பாணர் அதனைவிட்டு அச்சங்கொண்டு பிள்ளையாரு டைய திருவார்களிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து சுவாமி அருளிச் செய்த திருப்பதித்திணிசையை யாழிலே எற்பென் எனறு சொல்லப்ப ண்ணியது இச்சாழ்ம் அன்றோ என்று அதனை முரிக்கும்படி ஒங்கினுட னே பிள்ளையா தடுத்தாளி ஐயமோ இந்தயாழைத் தாருமான்று வாங்கிக் கொண்டு ஐயமோ நீர் இந்த யாழை முரிப்பது என்பாமகிவனும் பார்வதிய ம்மையுந் அருளிச் செய்த திருவருளின் பெருமையெல்லாம் இந்தக்கருவி யில் அளவு பிமா மனசினுதும் அளவுபடாதே நீர் இந்த யாழைக்கொண் டே சுவாமியுடைய சூழ்நபதிகவிசையை நான் நளவுநீர் அமைந்துவா சியும் என்று சொல்லிப் பெரும்பாணர்கையிலே யாழைக்கொடுத்தார். பெரு ம்பாணர் பிள்ளையார்க்கொதுகுது, யாழுவாங்கி சீரமேற்பொண்டார். சி லகாட சென்றபின் பிள்ளையார் தருமபூதத்தை அகன்று நி நுள்ளாற்றை அ டைத்து கோயிலிற் பிரவேசித்து சுவாமியைவணங்கி, “பொகமார்த்தபூண முலையான்” என்றும் திருப்பதிகத்தை யாழ்நரம்பிலே இறைகூடும்படிப்பாடி முடித்துப் பதநீண்டு பெருபாணரைகொண்ட யாழில் இட்டு வாசித்து ம்படி பணித்து கார் திருத்தாளங்கொண்டு பாடி வருகினா.

திருநள்ளாறு - பன் பழந்தந்தாகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொகமார்த்தபூணமுலையான் சன்மனும்பென்னகலம்
பாகமார்த்த வணங்கண்வென் னெற்றண்ணல்பாடெம்
பாகமார்த்ததோறுடை யான் மகாவணவாடையின்மேல்
பாகமார்த்தகம்பெருமான்மேய நுள்ளாறெ.

நுண்ணனும்வெண்டினையுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
நண் தல்வார்மல்குகாழ்நானாமாநனல்ல
பணநுள்ளாறேத்துடாடல்புறமிவைவல்லா
நுண் திங்குவணவோடுலகிலுறைவவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பெரும்பாணர் அப்பதிகவிசையை யாழில் இட்டு வாசித்தார். அதுவே பெ பிள்ளையார் தருவுளமங்குத்த ருளினார், பின் பிள்ளையார் திரு நள்ளாற்றினின்றும் நீங்கி சாத்தமங்கைக்குச் சமீபித்து, அந்தத் திருப்பதியினின்று வந்து தம்மை எதிரொண்டு வணங்கிய திருநீலக்கநாயு

ரோடு சென்று அயவந்தி என்னும் ஆலயத்திற்சென்று சுவாமிகிரிசனம்செய்துகொண்டு திருநீலநக்கநாயனானுடைய வீட்டுக்குப்போய்த் திருவழுது செய்து அன்றிரவு அங்கே பள்ளிகொண்டார். மற்றநாள் பிராதக்காலத்தில்திருநீலநக்கநாயனாரோடும் அயவந்தியிற் சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருநீலநக்கநாயனாச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருச்சாத்தமங்கை - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிறப்பலம்.

திருமலர்க்கொன், நறமாலைநிலைம் தும்மற்சென்னிவைத்தீ
நிறமலர்க்கண்ணிதன்னை நெய் நாவனெம்பெருமான்
பெருமலர்க்கோலை மடப் பிஞ்சும்பெருஞ்சாத்தமங்கை
யருமலராதிரும்புத்தாயவயல், மாத்தவனே.

மறையினுர்மல்குகாழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மன்னு
நிறையினுநிலைக்கொடுமாநகைவென்றுதொண்ட.
பையுழர்நாத்தமங்கையயவயல், மெலாய்த்தபந்து
முறைமையாலைத்தவல்லாரிமையொன்றுமுதுவரை.

திருச்சிறப்பலம்.

சிலநாளாயின பின் திருநீலநக்கநாயனானுக்கு விடை கொடுத்து, சாத்தமங்கையையேறிக் காளைய்காரோணம், கிழ்வனார் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு சிறதலங்களையும் வணங்கும்படி எழுந்தருளினார்.

திருக்கடனாகைக்காரோணம் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிறப்பலம்.

கூளற்றிங்குருங்கண்ணிகான் தடுவெண்ணிலா
வேனற்பூத்தாராங்கோதைமொடும்வீரவுஞ்சடை
வானநாடனமரர்பெருமாநிலைமாவது
கானல்வேலிமுழுமுடனாகைக்காரோணமே.

மல்குதண்பூம்புனல்வாய்த்தொழுகும்வயற்காழியா
னல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மலர்கண்முன்
வல்லாரேறபுனைத்தேசதுங்காரொணத்துவண்டமிழ்
சொல்லுவார்க்கும்மிவை, டப்பவர்க்குந் துயரில்லையே.

திருச்சிறப்பலம்.

திரு. சிற்றம்பலம்.

குருண்டவாசி, தழிச்சலையுடைய மதுமகனை யறமமர்சிழ்விவோநர், தீரண்டமாமலை நயவாகுதாமம் பெருந்தருள்கொடியிலெம்பெருமானாயிருந் டமெநியினிளம்புதயாநலகுடமுரிமாசடபத்தன நெருண்டபாடலவல்லாவர்சிவதிருபெருவயுந் தமாபெம்.

து ஈச சிற்றமபலம்.

அப்பொழுது நரசென் டட்டங்குடியில் இருக்கின்ற சிறுத்தொண்டையனார் ஐடிசென்று பிள்ளையார் எங்கொன்றி தம்முடைய திருப்பதியில் அமைத்துக்கொண்டு போனார் பிள்ளையார் அப்படியிலிருக்கின்ற கணபதிச் சாமென ஆங்கொழியலவாங்கி சிறுத்தொண்டையர் சிறப்பித்து திருப்பதியம்பார சிறுத்தொண்டர் கிட்டி நிறைந்தி நவமுதுசெய்தார்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தனையுமின்றிப் பந்தசெங்காட்டங்குடிமேய
வெந்தந்நாதிமாப்பான்சிறுத்தொண்டனவன்வீவணா
வந்தனையுந்நல்லகொடியடிபுளையையடிபாவுகு
சுத்தங்கொள்நாபந்தன்நமிமுனாற்போரத்தக்கொடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே இருந்தும் நாளிலேயே நாமருகலுக்குப்போய், கவாமி தரிசு
எனஞ்செய்ய நுவலாண்டு அங்கி நந்தார். ஆகாளிலே ஒருவாஸிகர் பதிகனாகி
ஒரு கண்வீசையுடன உடன்கொண்டு கோயிலுக்குப்புறத்திலே ஒருமடத்தில்
இராத்நிரியில் நித்திரா செய்யும்போது பாம்பினாலே தீண்டப்பட்டு மாண்
டான். அதுகண்டு அக்கன்னியானவள் தளர்ந்து அவனைப் பாம்புதீண்டியும்
தான்தீண்டாமல் சமீபத்திலே விழ்ந்துபுரண்டு அழுதாள். அப்பொழுதுவி

ஷவைத்தியர் வந்து தீர்க்கவும் தீராதாயிற்று விடியற்காலத்திலே அப்பள்ளி
கை மிகஅயர்ந்து புலம்பி கோயிலின்வாயிற் றிக்கைகோக்கி கைதொழிது
தேவர்கள் உய்யும்பொருட்டு நஞ்சை அழாதாகிய கடவுளை வெந்து பொ
டியாகிய மன்மதனுடைய உயிரை அவன் மன்னியாகிய இரதவேண்டஅநு
ளிச்செய்த கருணாகீரிய மார்க்கண்டர்பொருட்டு இயமனை உதைத்ததிரு
வடித்தாமரைபோல யுடையவனோ, திருமருகலில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனை
தேவரீர் ஒத்தக்கொடிய விஷம் நீங்கும்பொருட்டும் அடியெடுத்துக்காநாத்
தினினது கலாயெறும் பொருட்டும் அருள் செய்யும் என்னுலகோத்தரிம
பண்ணினான். அவ்வோசையைச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்யும்படி எழும்புநு
ளிவருகின்ற திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகள் கேட்டு திருவுளம் இர
ங்கி அவருக்கு அருள்செய்யும் பொருட்டு அடியார்களைவிட எழுந்த நளி
நின்று அவனைபோலியாய்ப்படெல், நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச் சொல் என்று
வினாவிருளினார். கன்னிகை கண்ணிர் சொரிய பிள்ளையாருடைய திரு
வடியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்தென்று வைப்புறில் இருக்கின்ற எ
ன்பிதாவும்பூர் புத்திரிகள்எருவர் அவர்சனில் என்னைஒழிய முத்தொர் அ
றுவலாயுந் தன் மருமகனாகிய இவனுக்கே விவாகம்செய்து கொடுப்பேன்
என்று சொல்லி நிறுத்தத்தலே நரவியம் வாங்கிக்கொண்டு அவர் நுக்குவி
வாகம்செய்து கொடுத்தவனுடான் அதுகண்டு மனவருத்தமுற்ற இவனுக்
கேநான் மனைவியாதல் வேண்டும்என நினைந்து, என் பிதாமாதாபுனை ம
றந்து இவனையே சார்ந்தவனான இவனும பரம்பிஞ்சிலே தீண்டப்பட்டு இ
றந்தான். அடியென் கடனடுவெ கலங்கிவிழப் பெற்றார்போல நிறைவேற்றன்
தேவரீர் எழுந்தருளியவந்த அடியெனுடைய நுன்பமெல்லாம் நங்க அருள்
செய்தீர்என்றான். பிள்ளையார் விஷம் நீங்கும்பொருட்டு திருமருகற்கடவு
ள்மேல் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமருகல்விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம் - பண் - இத்தளம்

நீருச்சிற்றம்பலம்.

சடையாயெனுமால் சரணியெனுமால், விடையாயெனுமால் வெருவால்முமான்
மடையாருவனேம் மலரும்மருக, லுடையாய்தகுமோவிவளுண்மெனவே.

வயஞானம்வல்லார் மருகற்பெருமா, லுயர்ஞானமுணர் தடியுன்குதலா
வியன்ஞானசம்பந்தன்பாடல்வல்லார், வியன்ஞாலமெல்லாம் விளங்குபுகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே வணிகள் விடந்தீர்த்த எழுந்து பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்தா
ன். அதுகண்ட திருத்தொண்டர்களெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள் கன்னி
கை மனமகிழ்ந்து பிள்ளையாருடைய திருவடியிலே விழுந்துவணங்கினான்

பிள்ளையார் அக்கள்ளிகையையும் வணிகனையும் மணம்புணரும்படிசெய்து அவர்களுக்கு விடைகொடுத்து அங்கே இருந்தார் இருக்கும்நாளிலே சிறுத்தொண்டாவந் திரிபார்த்திகை பிள்ளையார் மீண்டும் செங்காட்டங்குடிக்கு ஓடித்த நள விருபதி அடியாரிடும் அத்திருமருகம் கொயிலிற்சென்று வணங்கப் பரமசிவன் தாம் சொங்காட்டங் குடியிலிருக்கின்ற திருக்கோலத் தை அவருக்குக் காட்டிய தனிநா. பிள்ளையார் அங்குண்டு மனமகிழ்ந்து புகழ்மொழி அந்தத் த ருபதியிலே தான் இருந்தார்.

திருமருகலுந் திருச்செங்காட்டங்குடியும் வினாவலா பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிறப்பலம்

அப்பழமலையுடைய துளாவந்தனாபுராடியபாவ
மங்குலப்பதவழ்மாடவீழ்மருகல் திலாநியலாமகதொல்லாய்
செங்காலாடினதெல்லாமக் குறிக்கொள்கொங்காட்டங்குடியைத் தனுட
கங்குலன்னங்கொரியெந்தையாடுங்கணபதிசைவந்தாடிமலை.

நாலுங்குலைக்கமுடைய தங்குடாழிநூனாபந்தனலத்திக்கு
மாலின்மதிதவழ்மாடமோங்கும தலவின்மதநாச மெல்லமொழிந்த
செலுங்கயலுத்தினைத்தண்ணிர் கொள்ளொங்காட்டங்குடியைத் தனுட
குலமவல்லவன்சுழலித்துபாடல் சொல்லவல்லவர்க்கினையிலையாடும்.

திருச்சிறப்பலம்.

சிலநாள் சென்றபின், அபாபியை நீங்கி, தம்மைதொடர்ந்த சிறுத் தொண்டரையனுக்கு விடைகொடுத்து சிவனாதலங்கள் பலவற்றை வணங்கிக்கொண்டு திருப்புகளுருக்குச் சமீபித்து அப்பதியினின்று வந்துதம்மை எதிரொண்டு வணங்கிய முருகரையனார் முதலிய அடியாரிடோடுசென்று கொயிலை அடைந்து சுனியத்தினைஞ்செய்து முருகரையனுருடைய திருமடத்திருப்பொய் அவர் உபசரிக்க வீற்றிருந்தார். இருக்கும்நாளிலே வர்த்தமாவீசைத்தை வணங்கி முருகரையனுருடைய திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்து திருப்புகழ் பாடியருளினார்.

திருப்புகலூர் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிறப்பலம்.

வாழ்த்தநாளுமெவ்வாழ்நாளும்மீவையறிதொல்
வீழ்த்தநாளெம்பெருமானையத்தாவிசுல்லிகாள்
போழ்த்தங்கட்புரிசடையினுள் மன்புகலூரையே
சூழ்த்தவுள்ளமுடையீகளுங்கடியர் திருமே.

புநதியார்ந்தபெரியோர்க்கு னத்தூம்புகலூர்தனு
வெந்தசாம்பற்பொழிப்புரவல்லினை யூர்நெயை
யத்தயில்லாவெல்லா லானை பணிஞானமம்
பத்தன்சொன்னதமிழ்நாடியா க்கெடுமாபவையே

நிருசகிற்றம்பலம்.

திருப்புகலூர்வர்த்தமானீச்சாரம் - பண் - பிரயத்தைக்காத்தாரம்

கிருஷ்ணம்பலம்.

பாசனேமமர்கடவுளின்னார்ந்தெல்லாதபெற்பொருமான்
பூசுமாளில்வெண்ணீர்நற்செய்யுளையுடைய நகலுரின்
முகவண்டறைகொன்ன முருகானபுரப்பொதுகெய்யுழிமெல்
வாசமாமலருடையார்வர்த்தமானீச்சாத்தாரம்.

பொருகதண்புனல்குழந்தபோதணிபொழிந்புகலூரின்
மங்குன்மாமதிவழுவர்க்குமாளீச்சாதாராத்
தங்குசீர்சுமங்குனமபத்தன்மண்டியுடத்து
மெங்குடமத்தவல்லார்களெய்துவரிமையவருகே.

நிருசகிற்றம்பலம்.

அய்யையிநுகுமகாத்தில் நிருகாவுத்தாக் கவாமிசன் நிரவாரு
ரை வணங்குகொண்டு நிரப்புகலூரை வணங்குதற்கு அடியார்களாடும்
எழுந்தநாளும் பிறவார்த்தையக் கெட்டு அத்தியாகை ஆசையோடு அவ
ரை எதிர்கொள் நம் பொருட்டு நிதங்குடத்தோடும் நிரப்புகலூரின் எ
ல்லையாக் கடந்தபெயர்நா. பநாவுக்கரசு கவாமிகளும் பிள்ளையாரத்கு
எதிரிவந்தார் நுலாபம் பட்ட பமனகாரபண்ணி கல்வாவு சொல்லி
மகிழ்த்தார்கள். அப்பொது பிள்ளையார் அப்பமுத்தவையொக்கி அப்பொ
நர்வரும்நாளில் நிரவாருநிலை நிகழ்த்த நிரப்புகலூர் சொல்லும் பன்று
சொல்ல அப்பமுத்த நிரவாருநிலை நிரப்புகலூர் நிரப்புகலூர் சொ
ல்லியருளினார். பிள்ளையார் அதுகேட்டு பன்று நிரவாரு நிகழ்த்த போய்ச் சு
வாபி தரிசனஞ்ஞெய்துகொண்டு நினைநிலை நிகழ்த்த வந்து உமபு
ன் நிரப்பின் என்றுசொல்லி அப்பமுத்த நிரப்புகலூர் நிகழ்த்த பொரு
ம்கொன்று விந்நுரைய வணங்கிக்கொண்டு நிரவாருநிலை அடைந்து வளந்
கராதரை வணங்கிப்பாதுகம்பாடி யாபுநிலை நிரவாருநிலை.

திருஆருர் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

கிருஷ்ணம்பலம்

பாடலனன்மறையப்படிபுடையோலத்தன்நிங்ள
குடவன்முவினைபருவம்வலன்னைத்தி
கூடலர்முவினையுமெரியுணைக்கூடலாரிகொண்டெல்ல
யாடலனனையனாரும்ந்தானே.

நல்லபுனற்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
வல்லிமலர்க்கழனி யாளுரமர்த்தானை
வல்லதோரிச்சையினால்வழிபாடி வைபத்தும்வாய்க்கச்
சொல்லுதல்சேட்டல்வல்லார்துன்பத்துடைப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிற்குடி வீரட்டானம் - பண் - நட்டராகம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

வழிகொண்டேனியர்வானமதியினர்நதியினர்மதுவார்த்த
கடி கொள்கொன்றையஞ்சுடையினர்கொடியினருடைபுலியதளார்ப்பர்
விடைபிதேறுடம்மானமர்நிதிநிதானைநிற்குடிவீரட்ட
மடியராகுநின்றெத்தவல்லார்தமையருவினையடையாவே.

விலங்குவேசியையிடமெனவுடையவன்விந்ருடிவீரட்டத்
தெய்துசொதியையெம்பெருமான்நனையெழிற்கழகழல்பேணி
நலங்கொள்வாழ்ப்பொழிற்காழியுண் ஞானசம்பந்தனறமமிழ்மலை
வலங்கொடேயிசைமொழியுமின்மொழிந்தக்கூன்மந்திவரமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆரூர் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

நள்ளமோரிச்சையினாலுக்கத்தித்தொழுமின்றென்றமெய்யே
கள்ளமொழிந்திடுமின்கரவாதிருபொழுதும்
வெள்ளமோர்வார்சடைமேற்கரந்திட்டவெள்ளைற்றுன்மேய
வள்ளழகன்கழனி யாளுடையாமே.

நல்லபுனற்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
வல்லிமலர்க்கழனி யாளுரமர்த்தானை
வல்லதோரிச்சையினால்வழிபாடி வைபத்தும்வாய்க்கச்
சொல்லுதல்சேட்டல்வல்லார்துன்பத்துடைப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்த் திருவிராகம் - பண் - நட்டராகம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

பருக்கையானைமத்தகத்தீர்க்குலத்துகிர்ப்புகத்
நெருக்கவாயித்திலந்நிரக்குநீள்பொருப்பனார்
கருக்கொள்சொல்குழந்நிமாடமாளிகைக்கொடி
யருக்கன்மண்டலத்தளவுமந்தனாறொன்பதே.

வல்லிசொலுதநீடுமன் னுவி டிபொன்னுலா
வல்லிமாதம்ந்நிருத்தவத்தனாநாடுயை
நல்லசொல்லுந்நினசம்பத்தனாநி னா னுலா
வல்லதொண்டிவானமானவ ல்லவார்மையாகவெ.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

திரு ஆரூர் - திருநிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

சிகத்தெளிநீர்நா, ளக்தனாநாடு, பர்மெல் தூவ, முகநியாகுமே.
சீருதசம்பத்த, னுநாசைசொன்ன, பாரூர்மடலா, பெராரினாமே.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் - பண் - கௌசிகம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தமாயுலகாழியுமாயினார், வெத்தலைவனொழிபுரியவெதியன்
சிறுததெயுருகநாந்நிருவாரூரோடு, மெருத்தாலேனென்குறையகொளுகொலோ.

வனவனதொன்னமமுயொடுக ளினாரு, பென்னிலைத்தபிரான் நிருவாரூரை
மனஅபாரியுலகாநாசைமடதனவாய, னன்னுபாடல்வல்லார்ச்சிலுட்பாவமே

நிருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அங்குள்ள அபொருடென நம் அலயத்தையும் காலந்தொறும்
பணிந்தார். அங்குந்நிருவாரூரெனவல்லம், அபாரிவிழுதவிய ஸ்தலங்களு
க்கும்படாய் சுவாமிநரிசனாரு செயலுகொண்டு நிருவாரூரகம் பரிபுருளி
னி.

திருவல்லிவலம் திருவிவரகம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

புவிப்புகழுவல்லிசிலைதாநாத, வேவியங்குறையெதி விழியுமையவண்
மேயிப்பிருவுருவுடையவன்வினாம, மாணியெடுப ழிலைவெழுதையதையே.

மாதரியவல்லிவநகருநாயிறைவனை, யிதரியாழகநகர்நாடுமுடிமறை
தன்னியல்சிலைவலதமிழ்வினகனதா, யுனரியெடுபருபுமுயாபொருடருமே.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோளிலி - பண் - பழந்தக்கராகம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

நாளானபொகாமெருசுலியுந்தாட அக்கை
யாளாயவன்புபெய்வோமட கெஞ்சையனமங்
கோளாய்க்கினைகினைசூழ்கெடுபடாதத்திமருளி
கோளாயநீக்குமவன்கோளிலியெய்பெருமானே.

நம்பனை நல்லடியார்கள் நாமுடைமாடென்றிருக்கும்
கொம்பனையாள்பாகனெழிற் கோளிலியும்பெருமானை
வம்பமருந்தண்காழிச்சம்பந்தன்வண்டமிழ்கொண்
டமுன்பமரவல்லார்களைய துவர்களீசனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவனமடியச்சொடையாய்நாவெழாப்பஞ்சுதோயச்சட்டவுண்டு
சிவனதாடசிந்தியாப்பேதைமாபோலநீவெள்கினையே
கவனமாய்ப்பாய்வதோரோறுகநேரியகாளகண
னவனதாரூர் தொழுதுய்யலாமைபல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

பல்லிதழமாதவியல்லவென்றியுழசெயுங்காநியூர்
னல்லவேநல்லவெசொல்லியனான சம்பந்தனாரு
ரெல்லியம்போதெரியாடுமெம்மீசனையேத்துபாடல்
சொல்லவேவல்லவாதிதிலரோதநீவைவயகத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீனாடும் அததிருவாரூரில் வந்து இருந்தார். சிலநாளாயினபின் திரு
நாவுக்கரசு சுவாமிகளை காணுதற்கு விரும்பி திருவாரூரை நீங்கி பனையூரி
றென்று சுவாமி தரிசனஞ்ஞெயதுகொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்பனையூர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவச்சடைமேல்மதிமத்தம், விரவிப்பொலிகினைவனாரா
நிரவிப்பலதொண்டர்களும, பரவிப்பொலியுமபனையூரே.

பாரார்விடையான்பனையூர்மேற, சாரார்தமிழ்ஞானசம்பந்த
னாரமசொன்னமலைகளபத்து, முபாராநினைவாநுயாவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருப்புகணருக்குச் சமீபித்து அப்பதியினின்று வந்து தம்
மை எதிர்கொண்ட அபாபமுர்த்தி, முருகநாயனார் முதலாகிய திருத்தொ
ண்டர்களோடும்பேய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்பதிகம் பா
டியருளினார்.

திருப்புகலூர் - பண் - நட்பாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிகலந்தவிசைபாட்டினுனசையாலிவ்வுலகெல்லா
நெறிகலந்ததொருசீர்மையனையெறுதேறும்பலிபேணி
முறிகலந்ததொருதோலரைமேலுடையானிடமொய்ம்மலரின்
பொறிகலந்தபொழிலஞ்சூந்தயலேபுயலாரும்புகலூரே.

புற்றில்வாழமுமவமமையார்த்தவன்மேவும்புகலூரைக்
கற்றகல்லவர்காழியுள்ளானைப்பந்தன்மம்மீழ்மாலை
பற்றியென்றும்மிசைபாடியமர்த்தாபரமன்னடிசேர்ந்து,
குற்றமின்றிக்குறைபாடொழியாப்புகழோங்கிப்பொலிவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு முருகநாயனாருடைய திருமுடத்தை அடைந்து அங்கே இரு
ந்தருளினார். இருக்கும் நாளிலே திருநீலநக்கநாயனாரும் சிறுத்தொண்டநா
யனாரும் அவ்விடத்திற்குவந்து அவர்களோடு இருந்தார்கள். சிலநினைஞ்செ
ன்றபின் பிள்ளையாரும் அப்பழர்த்தியும் பிறதலங்களை வணங்க விரும்பிப்
புறப்பட்டு முருகநாயனாரை அங்கே இருக்கவும் திருநீலநக்கநாயனாரையும்
சிறுத்தொண்டநாயனாரையும் தங்கள் தங்கள் ஊருக்குச்செல்லவும் ஏவினா
ர்கள் பிள்ளையார் அப்பழர்த்தியைவிட்டுப் பிரியாமல் முத்துச்சிவிகை பி
ன்வர வழிகொள்ளும்பொழுது அப்பழர்த்தி பிள்ளையாரை நோக்கி பரம
சிவன் தேவரீருக்கு அருளிச்செய்த இம்முத்துச்சிவிகையின்மேலே எழுந்
தருளும் என்றுசொல்ல பிள்ளையார் தீர் அடியார்களோடும் எங்கே முன்
போயிரோ அங்கே நான் பின்வருவேன் என்றார். அப்பழர்த்தி தேவரீர் அ
ருளிச்செய்தாடியே செய்வேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அன்றுமுதல
அவருடன் செல்லுநான் எல்லாம் அப்படியே செய்வாராகி சென்று முன்
னே அடியாரோடும் திருவம்பலருக்குச் சென்றார். பிள்ளையார் பரமசிவனு
டைய திருவருள் வழியே நிற்பாராகி முத்துச்சிவிகையில் ஏறி திருப்புக
லூரைக்கடந்துசென்று, அப்பழர்த்தி எங்கே சென்றா என்று வினாவிப்
போய், திருவம்பலா அடைந்து மாகாளத்தில் இருக்கின்ற சுவாமியை வ
ணங்கிப் பதிகம்பாடி அப்பழர்த்தியோடும், அந்தத்திருப்பதியில் இருந்தார்.

திருஅம்பர்மாகாளம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடையார்புரமுன்றுமனலாவியழுவெய்து, மடையாபுனலம்பர்மாகாளம்மேயுனே.
விடையாரகொடியெந்தைவெள்ளைப்பிறைகுஞ்சடையான் கழலேந்தச்சாராவணதா
வெருநீர்கொளவோங்குவேணுபுரத்தன்னுட், டிருமாமறைஞானசம்பந்தன்சேனார்
பெருமானமலியம்பர்மாகாளம்பேணி, யருகாவுணைசெய்வாருய்வாண்டவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு அம்பர்மாகாளம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிறீரம்பலம்.

படியுளர்விடையினாபாம்புவித் தாவினாபாவநாசர்
பொடிக்கொண்மாமெலியர்புகுமா பாலயினர் துண நூலர்
கடிகொண்மாமுடிமுதுயினா சித்கலை மாலையொடு
மற களாசு னபுரிதிருப்பிட மமபாமு களபாசனெ.

செய்வெ ளாமாணிகொழிந்தகே துணைவநு னாலரிசில்குழந்த
வாடாமுகாணமெனையிலாவணங்வினொ நககொட்கு
கமபினுந்கெடுமதெந்நாழியுண்கு னசம்பந்தன கொன்ன
கம்பிணன் மொழிபவாப லக்ஷயாம்விண்ணகமபெறுவர் தாமே.

திருச்சிறீரம்பலம்.

பின் அங்கே கொச்செங்கட் போராஜா செந்த நோயில் அடைந்
து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அவலராஜாவைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிக
ங்கள் பாடியருளினார்.

திரு அம்பர்மாகாளம் - பண் - நடந்தராகம்.

திருச்சிறீரம்பலம்

புல்குபொன்னிறமபுரிபல செழுழற்பொ ிளாமநெழற்ப
பிழ்சுதேனுடைநறுமலகொன ருறபுபிழைய செட கவர்மேய
மல்குகண்டுணையரிசினைய நனாடை பாலமாகாள
மல்லுபண்பாபுகெதொழும்பாயாபை நவிலை ஸயாவை.

மாறுதலெனெடுமணரிசையில நவ ருளாநாநாசுளக்
திருமருபுமரீயசேநலைய நறமர்வெ நறநா
நாறுபூமபொழிநகாபிழிநாநாநா பபகநாசாரிமால
கூறுவாநாபுய்விடைவலையாபுநுநறங்ளகுஞ்சாவை.

திருச்சிறீரம்பலம்.

திரு அம்பர் பெருந்திருக்கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிறீரம்பலம்.

ஹையகண்ணமலைகளபாகமாயிருள, கயதோகன வெரிசனவொலே
ரையநன்பொருபுலமபாச்செமய்யா, ரெயயகண்ணிதெசெய்தகோயில்கேசர்வரே.

அழகறையடிகளையமபாபேலிய நீழ்நிசுழ்சுடைமுடிநீலகண்டரை
யுமிழ்திரையுலகினிலே டொகொண்ம னறமீழ்வுவிரகின்ன தமிழ்செய்மாலையே
திருச்சிறீரம்பலம்.

சிலநாடசென்றபின் திருவமபரைநீங்கி அபபமுாததியோடு திருக்கடலு
ருக்குச் சமீபித்து அங்குநின்ற வந்து வந்தபொழுது வணங்கிய குங்கியிய
க கலையாயனாபு 1 லாசிம அடியார்களை, ம நவீட்டானகத்த சென்று
சுவாமிதரிசனஞ்செய்த பதகம்பாடி அக்டுலைய மலபாரயனா வீட்டில்
திருவமுதுசெய்து திருமயானதையும வணங்கி மொண்டி ருத்தா.

திருக்கடலூர் திருவீரட்டம் பண் - காத்தாரபஞ்சமம்

நீருச்சிற்றம்பலம்

சுடையுடை யானு பையாடலாறுஞ்சரித வண
வுடையுடை யானு மயாரத்தவெண்பண னுடைக்களவறுங்
கடையுடை னன்னெடுமாட மொங்குங் டவூசுறுள
விடை யுடையண்ணலுமவிட்டான ததாளலலே

வெங்கவெண்ணீ றன்றிவீரட்டான ததுறைவாதனை
யத்தொத்தங்கடவு தளாண்ட னொநியான
சங்கமெல்லாம்பு சங்கவல்லபுறை ஞானசும
பந்தனசெந்தமிழ்பாடியாட - கெடுமபாவமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடலூரம்பாணம் - பண் - காத்தாரம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்

வரியமறை யாரிற்றையாமலையோசலையவணங்கி
யெரியமதில்செய்தாடுந் துழைமுடையா
கரியமிடறுமுடையாட்டொமயாண்டமாந்தா
பெரியவிடைமேலவருவாவடுமெ நுமானடி களே.

மரவடபொலிருமுத லாமனறுமயானமமாந்த
வரவமசைத்தபெருமானகலமநியலாகா
பரவுமுறையெபயிலும்பந்தனசெஞ்சொனமாலை
யிரவுடபகலுமபரவுநீனவாவினா னிலோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருக்கடலூரை நீங்கி லுக்கூர், மீயசஞூர், பாம்புறம் எனனும ஸ்
தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவிழிமிழலையை அடைந்தது சுவாமிதரிசு
னஞ் செய்து திருப்புகைங்கள் பாடியருளினா.

திருஆக்கூர் - தாந்தோன்றிமாடம் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அக்கிருந்தவாழ்மாடாவுமாமையுந்
தொக்கிருந்தமார்பினுன்றோலுடையான்வெண்ணீற்றான்
புக்கிருந்ததொல்கோயில்பொய்யிலாமெய்கெறிக்கே
தக்கிருந்தாறாக்கூரிற்றன்னோன்றிமாடமே.

ஆடலமர்ந்தானையாக்கூரிற்றன்னோன்றி
மாடமமர்ந்தானைமாடஞ்சேர்தண்காழி
நாடற்கரியசீர்ஞானசம்பந்தன்சொற
பாடலவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமீயச்சூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காயச்செவ்வீக்காமற்காந்துகங்கையைப், பாயப்படர்புன்சடையிற்பதித்தபரமேட்டி
மாயச்சூரனன்றறுத்தமைந்தன்னுதைதன், மீயச்சூரோதொழுத்தவீனையவீட்டுமே.

வேடமுடையபெருமானுறையுமீயச்சூர், நாடெழுகழார்புகலிஞானசம்பந்த
பாடலாயதமிழினைத்துமொழிந்துள்கி, யாடுமடியாரகல்வாதுலாமடைவாரோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாம்புரம் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரணிதிகழ்திருமார்பில்வெண்ணுலர்திரிபுரமெரிசெய்தசெல்வர்
வாரணிவனமுலைமங்கையாங்குங்கர்மான்மறியேந்தியமைந்தர்
காரணிமணிதிகழ்பிட்டுடை-யண்ணல்கண்ணுதல்விண்ணவோத்தும்
பாரணிதிகழ்தருநான்மறையாளர்பாம்புரன்னகராரோ.

பார்மலித்தோங்கிப்பருமகில்சூழ்ந்தபாம்புரன்னகராரைக்
கார்மலிந்தழகாகழனிசூழ்மாடக்கழுமலமுதபதிக்கவுணி
நாமலித்தோங்குநான்மறஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்வல்லார்
சீர்மலிந்தழகார்செல்வமதோங்கிச்சிவனடிநண்ணுவார்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அனாயார்வினிகோவணவாடை, நனாயார்விடையூர்தியந்தான்
விரையார்பொழில்விழிமிழலை, யுனாயாவுணர்வாருயர்வாரே.

நளிர்காழியுண் ஞானசம்பந்தன், குளிராச்சடையானடி கூற
மீளிராப் பொழில் சிழி மயிழை, கிளர்பாடவல்லார்க்கு லைகேடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிழிமிழலை - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடையார்புன லுடையா னொருசரிகோவணமுடையான்
படையார்மழுவுடையான் பலபூதப்படையுடையான்
மடமாண்விழியுமைமாதிடமுடையான் னெனையுடையான்
விடையார்கொடியுடையான் டீம்மீழி மிழலையே.

வீழி மிழலை மெவியவிகி தன் தனை வினாசீர்
காழிந்குந்கலை ஞானசம்பந்தன் நயிழபுத்தும்
யாழின்னிசைவல்லார் சொலக்கேட்டாரவல்லார்
முழின்வலிவினே போயி லுயர்வானடைவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அக்கோயிலின் புறத்தினைந்து அப்பமுர்த்தி ஒருமடத்தை அ
டைய தாம் வேறொரு மடத்திலே போயிருந்தார். அவ்விருவரும் பெருந்
தறை நிலைதப்பதிள்ளும் ஸ்தலங்களுக்குப்போய்த் தரிசனம் செய்து
கொண்டு மீண்டும் திருவிழிமிழலையில் வந்திருந்தார்கள். இருக்கும்நாளி
லே சர்காழியிற் பிராமணர்கள் திருஞானசம்பந்த முர்த்தி சுவாமிகளைக்கா
ணல்வேண்டும் என்னும் ஆசைசெலுத்த, திருவிழிமிழலையை அடைந்து
தங்களை எதிரொண்ட அவலுப்பிராமணர்களோடு கோயிலிலேபொய்ச்சு
வாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, அந்நாயனூ ரிருக்கும் திருமடத்திற் செ
ன்று, அவரைமல்கரித்து சுவாமி தேவர் அடியெங்கனோடு சர்காழிக்கு
எழுந்தருளலவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். பின்னையார் அதுகேட்டு
மிகுன்று இன்றுகழிந்து திருவிழிமிழலையில் வீற்றிருக்குங் கடவுளுடைய
அருளைப் பெற்றுக்கொண்டு திருத்தோணியப்பரை வணங்குதற்கு உங்க
ளோடு வருவேன் என்றார். சர்காழிப் பிராமணர்களுக்குத் திருவிழிமிழ
ைப் பிராமணர்கள் விருந்துசெய்தார்கள். தோணியப்பரை அன்றிரவு பின்னையா
ருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றியும் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்குங்
மோலத்தை இத்திருவிழிமிழலையிலே உள்ளவிண்ணிழந்த விமானத்திலே
காட்டுவோம்காண் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார். பின்னையார் விழித்
து எழுந்து கோயிலிற்சென்று அங்கே சுவாமியைதாம் முன்னே திருத்தோ
ணியிற் கண்டபடியே கண்டு திருவுளமகிழ்ந்து வினாவுரைப்பதிகம் பாடிய
ருளினார்.

சூபகலியத் தீநீழிழிழியும் - வினுவரை - பண் - நீட்டபாடை.

தீந்ச்சிநீரம்பலம்.

மைமம்ருபூங்குழற்கற்றைதுற்றவானுதல்மான்பிழிமங்கைமோடும்
பொய்ம்மொழியாமறையொர்களைத்தப்புகலிலாவியபுண்ணியனெ
யெய்மிறைபெயினைமயாதழுக்கணிவனெய்வினென்கொல்சொல்லாய்
மெய்ம்மொழிகானமறையொழிமுலைவிண்ணிதிகொயில்விருமயெய்தெ.

விண்ணிழிகொயில்விரும்பிமெவுள்வித்த, மென்கொவிதென்றுசொல்லிப்
புண்ணியனப்புகலில்லாவுபூங்கொடியொடிநுத்தாணப்போற்ற
கண்ணியகீத்தகூல்மொள்களவிநன்மறைநனாசம்பத்தன்சொன்ன
பண்ணியல்பாடல்வல்லார்களித்தப்பாரொடுவிண்பரிபாலகரீ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றம் பொந்துசிகாழிப்பிராமணர்களை எெக்கி திருத்தோ
ணியப்பர் தாம் விரும்புந்ரும் எத்தலங்களைந்ரும் ரென்று தரிசித்துப் ப
திசும்பாடி வந்தகலின் மெறகொண் ணவிரிபுத்தந்தகங்கண்டு தாம் அங்
கேஅமாந்த திருக்காலத்தை நெங்கொனக்குக காடியருளிநர் நீங்கள் சீ
ர்காழிக்குப் போக்பள் என்று.

அதைக்கொட்ட பிராமணர்கள் சர்காழிக்குப் போயவிட்டார்கள். பின்
னையார் அப்பாழர்ந்தப்போடும் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு நிருவீழி
பிழியில் நெருங்குகளிலே மழையின்மையாடும் கா விரிப்பெருக்குந்
ன்மையாலும் பருசும் உண்டாக அகனல் உயிர்களால்லாம் வருத்தமுற்ற
ன. சிவனடியாரானையும் பிடுகிய வந்ததிறறு. அதுகண்டு பாலருவாயா
கிய பிள்ளையாரும் அப்பாழர்ந்தபாட பாமசனனா விழியையதரித்த அடி
யாகளுக்கும் சவலை நெய் எனத்தருவாமரிங்கி பாமசிவனுடைய திரு
வடிகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அன்மரவு நயின்றுபாள் நயிலும்பொது ப
பாசிவன் அவவி தவ நுக்கும் பொப்பனதக்கலெக்காரி, காலபெருத்திறுலெ
நீங்கள் மனவாட்டம் அடையிர்களாயிறும் உங்களை வட்டிடுகிறை அடியா
ர்களுடைய வருத்தத்தை நீங்கும்பொருட்டு இப்பருசும் நீங்கும் வரைக்கு
ம் நாம் தினத்தோறும் கோயிலின் கிழக்கு வாயிற்படியிலும் மேற்குவாயிற
படியிலும் வொவ்வொருகாசு உங்களுக்குக்கருகின்றோம் என்றுசொல்லிம
றைத்தருளினா. பிள்ளையார் விதித்தபடித்து திருவருளைத்தாது அப்ப
மூர்த்தியோடு கோயிலிற் புருத்தபோது கிழக்கு வாயிற்படியிலே காசு இ
ருத்தலைக்கண்டு விருப்பத்தோடு தொழுது அதனை எடுத்து நாடோறும்
சிவனடியார்கள் எல்லாரும் வந்து அழுது செய்யக்கடவர்கள் என்று இர
ண்டுகாலங்களிலும் பறைசாற்றித்தெரிவித்து தம்முடைய திருமுடத்தில்

வரும் அடியார்களுக்குக் கறி, நெய், பால், தயிபோடு அன்னம் இட்டுக் கொண்டு இருந்தார். அப்பழமூர்த்தியும் மேற்கு வாயிற்படியில் வைக்கப்பட்டுங் காசைஎடுத்து அப்படியே அடியார்களைத் திருவமுது செய்வித்தார். இப்படி நிகழும்நாளிலே பிள்ளையார் அப்பழமூர்த்தியுடைய திருமடத்திலே அடியார்கள் காலம்பெறத் திருவமுது செய்தலைக்கண்டு தமமுடைய திருமடத்திற் பாகுதர்களை நோக்கி நீங்கள் காலம்பெற அமுதுபாடி மண்ணி இங்கேவரும் அடியார்களுக்குக் கொடாமைக்குக் காரணமாயது என்றுவிஞ்ஞியருளினார். பாகுதர்கள் பாலஹவாயனா வணங்கித் தின்று கவாயீர் கட்டவுளிடைத்திற் பெறும்படிக்காசைத் தினத்தொறும் பண்ணம் லாங்குதம்முக் கொண்டுபோனால் அதற்கு வாசிகேட்கின்றார்கள். அப்பழமூர்த்தி பெறற்காசையோ வாசியின்று ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். இதனால் காலம்தாழ்க்கின்றது என்றார்கள். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அப்பழமூர்த்தி கைத்தொண்டு செய்தலால் அவர்பெறும் காசு வட்டமின்றி ஏற்கப்படுகின்றது என்றுசிந்தித்து இனிவரும் நாட்களிலேதரும் காசு வாசிரீரும்பொருட்டுப் பாடுவேன் எனத்திருவுளங்கொண்டார். மறநான் கோயிலிலே புருந்துவாசி தீர்த்தருளும் என்று திருப்பதிகம்பாடி நங்காசுபெற்றார்.

திருவிழிமிழலை - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாசிரீரவெ, காசுங்குவிர், மாசின்மிழலையி, ஸோசில்லையெ.

நாடி நாகர், வாழிசம்பந்தன், கீழிமிழலைமேற், ருமுமொழிகளை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தக்காசைப் பாகுதர்கள் கொண்டிபாய் ஆவலாத்திலை காட்ட அங்குள்ளோர் இக்காசு மிகநன்று வேண்டுவனுவறறை நாமத்தருவோம் என்கொடுத்தார்கள். அன்று தொடங்கிப் பாகுதர்கள் அடியவர்களைக் காலம்பெற அமுது செய்வித்தார்கள் இவருடைய திருமடங்களினும் நாடோறும் எண்ணிறந்த சிவனடியார்கள் வந்து திருவமுது செய்து மகிழ்ந்திருக்குங் காலத்திலே எங்கும் மழைபெய்து, தானிய முதலியவைகள்மிக விலைந்தமையால் உயிர்கள் எல்லாம் துன்பம் நீங்கி இன்பமுறநன. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியும் அப்பழமூர்த்தியும் சிலநாட் சென்றபின் திருவிழிமிழலை அகன்று திருவாஞ்சியம், தலையாலங்காடு, பெருவெணூர், காசியம், விளமர், திருவாரூர், காராயில், தேவூர், நெல்லிக்கா, கசகினம், தெங்கூர், கொள்ளிகாடு, கோட்டூர், வெண்டியை, தண்டலை, நீணை, திருக்களர், முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாஞ்சியம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னிகொன்றைமதமத்தமெருக்கொடுக்கவிளம்
பொன்னியன்றசடையிற்பொலிவித்தபுராணனா
தென்னவென்றுவரிவண்டிசைசெய்திருவாஞ்சிய
மென்னையாள்வுடையாவிடமாகவுகந்தே.

தென்றனுனற்பொழில்சென்றனையுத்திருவாஞ்சியத்
தென்றுநின்றவினையானையுணர்ந்தடியெத்தலா
னன்றுகாழிமறைஞானசம்பந்தன்செந்தமி
மொன்றுமுள்ளமுடையாடைவாருயர்வானமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பெருவேளுநர் - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ணாவுங்கழுகுன்றுமாயமலைபலவாழ்வரா
விண்ணொருமண்ணோரும்வியங்கெத்தவருளசெய்வார்
கண்ணாவாருலகுக்குக்கருத்தானாழ்மெரித்த
பெண்ணாளும்பெருமானாபெருவேளுநர்மரியாதே.

பைம்பொன்சீர்மணிவாரிபலவுஞ்சேர்கனியுத்தி
யம்பொனசேய்மடவரவாரணிமல்குபொருவ்வுருந்
நம்பனநன்கழல்நவீனிலகின்மலைநொன
சம்பந்தன்மயிழ்வல்லாரக்கருவினோளய்சாராவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காவிரம் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியுந்நமவினையுள்ளனவீசந, வரிகொள்மாமணிபொற்கண்டங்
கரியவன்றிகழங்குபீர்த்தெம், பெரியவன்கழல்பேணவே.

விழிலான்விளங்குந்கரவீரத்தெஞ், சேடன்மேற்பரிவாற்றமிழ்
நாடிஞானசம்பந்தன்சொல்லிவை, பாடுவார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளமர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தகமணிபெறமலர்வதோர்மதிபுரைநுதல்கர
மொத்தககமணிமிளிர்வதோரவினரொளிகின்
ரத்தகவடிதொழுவருள்பெறுகண்ணெடுமுமையவள்
வித்தகருவைவதுவிரிபொழில்வளநகர்விளமரே.

வெந்தவெண்பொடியணிபுகளைவிள மருள்விசிந்தைச்
சிந்தையுளிடையெறவுரைசெய்ததமிழிவைகெழுமிய
வந்தணர்புகலியுளதகமரருமதைஞானசம்
பத்தன்மொழியிவைவயுரைசெயுமவாவினேபதையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காறாயில் - பண் - இரத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரானேநீள்சடைமேலொருநினாகொனறாக, தாரானே சாமனாமேலுனருன்றெழு
சீரானேசீர்திகழந்திருக்காறாயி, லாரானேயென்பவருளமிலாதானே. [ஞ

ஏயத்தசொழிதிகழுகருகாறாயி, லாயந்தசீரானடியேகதிருளபெற்ற
பாயந்தநீர்காழியுளஞானசம்பந்தனசொல, வாயந்தவாதேத்தவாவானுலகிளவாரோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தேவூர் - பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணி லாவியமொழியுமை பங்கனெம்பெருமான்
விண்ணி ல்வானவாகொனவிமலனவிடைபூர்நீ
தெண்ணி லாமதிகவழ்கருமானிகைத்தேவூ
ரணனை லசேவடி யடைநகனமல்லவொன்றிலமே

அல்லலின்ற விண்ணாளவர்கள்காழியர்க்கதிப
னல்லலொதமிழ்வல்லவன் ஞானசம்பநக
னெல்லலில்லுகழும் ல்கியவெழில்வளாதேவூர்த்
தொல்லேகம்பனைச் சொல்லியபதத் தும்வல்லலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தேவூர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

காடுபயில்விடுமுடையோடுகனனமுடுமுடையாடை ஸிதோ
தேடுபவியுணதுடைவேடமிருவேயுதிருத் துபதிதா
னுடகமதாடமனஞாடல்வரிசீகர்டல் கைமறிப்பரலமார்
சேடுமிருவேடையெனமுடிமகிழ்மாடமிசைதேவூரதுவே.

துங்கமிகுபொங்கரவுதங்குசடைநங்களிறைதன்னுருமுலா
செங்கயல்கண்மங்கையுமைநங்கையோருபங்கனமர்தேவூரதன்மேற்
பைங்கமலமங்கணி கொண்டின்புகலிஞானசம்பந்தனுரைசெய்
சங்கமலிசெந்தமிழ்கள் பத்தமிழ்சைவல்லவர்கள் சங்கையிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்லிக்கா - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

அறத்தாலுயிர்காவலமர்ந்தருளி, மறத்தான்மதினமுன்றுடன்மாண்டிழ்த்த
திறத்தாறமெரிவெய்தியதிவெண்டிங்குணி, மத்தானெல்லிக்காவுணிலாயவநெ

புகடோதுமில்லாதபுக்தெனாகி, விகாரனைல்லிக்காவுணிலாயவனை
உராராவலஞானசம்பாதனைசொன்ன, பகாவரவாராவமிலாதவனெ.

திருச்சிறம்பலம்.

திருக்காகச்சின்னம் - பண் - சுகாமரம்.

திருச்சிறம்பலம்.

தையேலார்க்குறுடையான் னண்மதிசேர்செஞ்சையான
மையுலாமணிமீடற்றொன்றிறவினங்குபாடலா
னெப்புவாழுவிலைவெலந்திவந்தொளிகேர்
கையுடையான் மெவியுறமுகியிவகைச்சினமெ.

தன்வயல்குழம்புத்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
கண்ணுகலான் மெவியுறைமுகாயில் கச்சினத்தைப்
பண்ணிசையாலெத்தப்பயின்றவினவவல்லார்
விண்ணவராயொங்கிவிபலுலகமாவாரெ.

திருச்சிறம்பலம்.

திருத்தெங்கு - பண் - பியந்தைக்காதந்தாரம்.

திருச்சிறம்பலம்.

புனாசெய்வல்வினதீர்க்கும் புண்ணியர்விண்ணவர்போற்றக்
கனாசெய்மாலக னஞ்சையுண்டவர்கருதலர்புரங்க
ளிரைசெய்நாரழனுடையுழல்பவரிடுபலிக்கெழிற்செர்
வினாசெய்யும்பொழிற்றெங்குர்வெள்ளியங்குன்றமாந்தாரெ.

வெவநேற்றினத்தெங்குர்வெள்ளியங்குன்றமர்த்தானாக்
கந்தமார்பொழிற்சூழ்த்தகாடியுண்ணானசம்பந்தன்
சந்தமாயினபாடறமண்டிழ்புத்தமவல்லார்மெல்
பந்தமாயினபாவம்பாறுததேறுதல்பயனை.

திருச்சிறம்பலம்.

திருக்கொள்ளிக்காடு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிறம்பலம்.

நிணம்படுகடையினையுபூசிநின், நிணங்குவர்பேய்களொழுவர்மானடரோ.
முணங்கல்வெண்டலைதனிலுண்பராயினுங், குணம்பெரிதுடையங்கொள்ளிக்காட

நற்றவர்காழியுண்ணாணசம்பந்தன், குற்றமில்பெரும்புகழ்க்கொள்ளிக்காடரைச்
சொற்றமிழ்நின்னிசைமாலேசொர்வின்றிக், கற்றவாகழலடிகாணவல்லோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோட்டீர் - பண் - நடராசம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமார்தருகண்டனெநெற்றயோகண்ணனெயொற்றைவிரிசடைச்
சூலமாதருகையனெதுன்றுபைம்பொழில்கள்சூழ்ச்சுழகாய்
கோலமாமலர்மணங்கமழ்க்கோடீர்நகொழுந்தேயென்றெழுவார்கள்
சாலநீள்தலத்திடைப்புக்கழ்மிகத்தாங்குவாப்பாங்காலே.

பந்துலாவிற்பவனவாய்த்தேன்மொழிப்பாவையொடுருவாருங்
கொந்துலாமலர்விரிபொழிற்கோட்டீர்நகொழுந்தனைச்செழும்பவளம்
வந்துலாவியகாழியுண்ணாணசம்பந்தன்வாய்த்துணைசெய்த
சந்துலாந்தமிழ்மலைகள்வல்லவாநாங்குவாபுகழாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணறை - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியன்னாநாயன்னலாடியவாரமுகன்
பாதியொர்மாதினொடும்பயிலும்பரமாபரன்
போதியலும்முடிமேற்புனலோடாவப்புனைந்த
வேதியன்மாதமையாலவிரும்பும்மிடம்வெண்ணறையே.

நிண்ணமரும்புரிசைத்திருவெண்ணறைமேயவனைத்
தண்ணமரும்பொழில்சூழ்தருகுண்பையர்தஞ்ஜைவ
னெண்ணமர்பல்கலையானிசைஞாணசம்பந்தன்சொனை
பண்ணமர்பல்கலையானியினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தண்டலைநீனெறி - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விரும்புந்திங்களுங்கலையும்விமலே, சுரும்புந்தும்பியஞ்சுடையாககிடங்
கரும்புஞ்செந்நெல்லுங்காய்கமுகின்வள, கெருங்குந்தண்டலைநீனெறிகாண்மீனே.

நீற்றந்தண்டலைநீனெறிநாதனைத், தோற்றுமேன்மையர்தோணிபுரத்துறை
சாற்றுஞாணசம்பந்தன்மமிழ்வல்லார்மாற்றில்செல்வார்மப்பர்பிறப்பையே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்களர் - பண் - சீகாமரம்

நிருச்சிற்றம்பலம்.

நீருளார்கயல்வாவிருழ்பொழிநீண்டமாவயவீன்மொமதிற்
 றேற்றைம்மறுகில்விழாமல்குதிருக்களர்
 ருருளாரிடுபிச்சைபேணுமொருவனையொளிர்செஞ்சடைம்மதி
 யாரநீன் தவனையடைந்தார்களுளாயே

இத்துவந்தெழுமாடவீதியெழில்கொள்காழிநீர்க்கவுணியன்
 செந்துவீரீர்மொழியாரவநீசேருந்திருக்களரு
 ளந்தயன்னதோராமேனியானையமார்தம்மொருமானே ஞானசம்
 பந்தின்சொல்லிவைபத்தும்பாடத்தவமாமே.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு வேதாரணியத்தை அடைந்து கோயிலிற்பிரவேசித்து, வலஞ்
 செய்து வேதங்கள் அருச்சித்துத் திருக்காப்புச்செய்த அந்நாளிமுதல் இந்
 நாளவரைக்கு அடைக்கப்பட்டே இருக்கின்ற திருவாயிலுக்கு முன்வந்து
 வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட அக்கதை அவ்வேதங்களை ஒ
 தும் அடியார்கள் நீக்கப் பெறுமையினால் வேறொப்பக்கத்தில் ஓர்வாயிலி
 டு அதன்வரையே செல்கின்றார்கள் என்பதைக்கேட்ட மந்தார்கள் திருஞான
 சம்பந்தமுர்த்தி அப்பமுர்த்தியை நோக்கி அப்போ நாம் எப்படியும் சுவா
 மியை அபிமுகத்திருவாயில் வரையேசென்று தரிசிக்கவேண்டும் ஆதலால்
 இத்தக்கதவு திறக்கப்படும்பொருட்டு நீரே திருப்பதிகம்பாடும் என்றார். அ
 ப்பமுர்த்தி திருப்பதிகத்தைக் கதவுதிறக்கப்படும் பொருட்டுப் பாட அது
 திறக்கப்படாமல் தாழ்த்தது. அதுகண்டு “இரக்கமொன்றிலீர்” என்றுதிரு
 க்கடைக் காப்பிலே பாடி வணங்கினார். உடனே வேதாரணியேசுருடைய
 திருவருளினால் கதவுதிறக்கப்பட்டது. அப்பொழுது நாயனமார் இருவரும்
 விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். ‘அடியார்கள் எல்லாரும் ஆனந்தகோஷம் செய்
 தார்கள் நாயன்மார் இருவரும் பேரின்பவெள்ளத்திலே அமிழ்த்து எழுந்து
 உள்ளே புருத்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடி அரிதில்
 வெளியே வந்தார்கள். அப்பொழுது அப்பமுர்த்தி திருஞானசம்பந்தசுவா
 மியைநோக்கி சுவாமியுடைய திருவருளினாலே இத்தக்கதவுதிறக்கப்படும்
 அடைக்கப்பட்டும் என்றும் வழங்கும்பொருட்டு தேவரீர் இது அடைக்கப்
 படும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளும் என்றார். திருஞானசம்பந்த சுவாமி
 திருப்பதிகத்திலே “சதுரமமறை” என்னும் முதற்பாட்டுப் பாடியமாத்
 தில் கதவு அடைக்கப்பட்டது.

திருமறைக்காடு - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுதூரம்மறைதான்றுதிசெய்துவணங்கும்
மதுரம்பொழில்சூழ்மறைநககாட்டுறைமைத்தா
விதுநன்கிறைவைத்தருள்செய்தவெனக்குள்
கதவத்திருக்காட்டிடுக்கொள்ளுகருத்தாமலை.

கடழிநகரான்கலைஞானசம்பந்தன்
வாழிம்மறைக்காடனைவாய்நறிவித்த
வேழின்னரிசைமாலையினாற்பிவைவல்லார்
வாழியுலகொர்தொழுவானடைவாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுகண்டு நாயன்மா இரவரும் திருவருளை வியந்து களிப்புற்று வணங்கினார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம் எடுத்த திருப்பதிகத்தை முடித்தருளினார். அன்றுதொடுத்து அத்தக்கவும் திறத்தலும் அடைத்த லுமாகிய வழக்கம் மூன்றும் நிகழ்ந்தது அங்கே நிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்க ண்ட அடியார்கள் சமஸ்தரும் ஆச்சரியங்கொண்டு ஊரோமாஞ்சிதங்கொள் ளகண்ணீரொசுரிய நாயன்மார் இருவருடைய திருவடிகளிலும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் நாயன்மார் இருவரும் திருமடத்தை அடைத்தபின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பரமசிவன் ஆதியிலே அருளிச் செய்த முதுனூலா கிய வேதங்களின் தாழாரியங்களை அமைத்துத் தமிழ்வேதம் செய்தருள ம் சுத்தசாட்சுண்ணியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்தாமே அ க்கடவுளைப்போல அருட்செய்கை செய்முவல்லவர் அவரொழிந்த எனபோ லும் அடியார்களுக்கும் அவ்வேதங்களோடு இடைசூடு பெரிதாடும் அவ் வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்டது. கதவு எனப்பட வினா அரிதிற் றிறக்கப்பட்டதும், அவர்பாடவினா எளிதில் அடைக்கப்பட்டதும் இதனு ல் அன்றே என்று சிந்தித்து அருதித்தினைசெய்தார். அப்பொழுது பரமசி வன் அவரிடத்திற் சென்று நாம் வாய்மூரிலே இருப்போம் அவவிடத்திற் குத் தொடர்ந்துவா என்று அருளிச்செய்துபோக அப்பமூர்த்தி அவரு ள்குப்பின் வினாந்து சென்றார். நெடும்போதுசென்றும் அவரைச் சமீபிக் கப் பெற்றிலர் சுவாமி சமீபத்திலே காட்சிகொடுப்பவர்போல ஒரு கோ யிலே எதிகொண்பித்து அதனுள்ளே புதுந்தருள் அப்பமூர்த்தியும் அவ் விடத்திலே வினாந்துதொடர்ந்தார் பின்னையாரும் அப்பமூர்த்தி திருவாய் மூருக்குப் போகின்றார் என்று கேள்வியுற்று வந்துசேர்ந்தார் அப்போது பர மசிவன் பார்வதியாரோடு ஆடல்காட்ட பின்னையார் தரிசித்துப் பதிகம்பா டியருளினார்.

திருவாய்மூர் - பண் - நட்புராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளரிளவளொனவுமைபாடத்தாளமிடவோதழல்விசிக்
கிளரிளமணியரவையார்த்தாடும்வேக்கிறிவமயார்
விளரிளபூலையவர்களுண்கிவெண்ணீரணிநீதோர்செனனிமேல்
வளரிளமதியமொழிவராணீவாய்மூபடி கள்வருவாரோ.

திங்களைடருவரைப்பொழிநசோலைத்தேனலங்கானலநிருவாய்மூ
ரங்ஙமேர்டருமறையொலிபாடலமுந்நவண்ணாதம்மடிபரவி
நங்கடம்வின்கெடமொழியவல்லஞானசம்பத்தன்றமிழ்மலை
கங்கியமனத்திறைறொழுதெழுவாரதவெடுபுலகுக்கோர்தவெடுநயே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அப்பமூத்தியோடு வாய்மூருக்குப் போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, இருந்து சிலநாளாயினபின் வேதாரணியத்துக்குத் திரும்பி வந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பதிக்குப் பாடியங்கிருந்தார்.

திருமறைக்காடு - பண் - பியந்தைக்காந்நாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொங்குவெண்மணநகரனபொருகடநறினாதவழிததங்
கருவாரிருள்போழுங்கலிமறைக்காடமார்தார்தார
நங்களசூழினரோனுத்திரிபுரமேரிதகனொலு
மெங்குமெங்களபிரானாகழலதிகழபழியிலோ

மையிலாமபொழில்சூழந்தமாமறைக்காடமார்தார்தார
கையிறைறொழுதெழுவான்காழியுணருானசம்பநதன
செய்தசெந்தமிழ்பத்துஞ்சிந்தையுடசேர்த்தனவல்லார்
பொராயில்வானவரோமெட்கவலர்கொளவலர்புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிறக. பாண்டிநாட்டிலே பாண்டியராஜன்தான் பூவஜன்மத்திலே செய்த தீவினையினால் உலக மெல்லாம ஐப்படியே நியமாய் இருக்கும் அருகேசுரன் குருத்துவமாத்திரத்தில் கருத்தாவாய் இருப்பன் எனப் பிதற்றுக்கின்ற கபடிகளாகிய சமணர்களுடைய தூர்ப்போதனையை மெய்யென்று துணிந்து சத்தியமார்க்கமாகிய சைவத்தைவிட்டு அவகர்களுடைய அசத்திய மார்க்கமாகிய ஆருகமதத்திலே பிரவேசித்தான் அரசன் அவ்

வாருயினமையால் 'மன்னென்படி மன்னுயிர்ப்படி என்னும் பழமொழிப்படி குழுகளும் அவவுருயின மயிர் பற்கார்ப்படி தலையையும் உத்தை வாயையும் உயிர்பொதிகலனும் மயிற்றிணியும் பொருந்தியகையையும் பாயுடையையும் மனம்போல மாசுண்ட சரித்தையும் நின் னுண்டலையும் வெற்றகையையும் உடைய சமணப்பதிதாகளை எங்கும் பரந்தார்கள். இங்ஙனம் பாண்டிநாட்டிலும் வைதிகமார்க்கமும் சைவமார்க்கமும் ஆகிய இரண்டும் குன்றி சமணசமயமே விருத்தியாகியும் அப்பாண்டியனுடைய மனையாரும் சோழமகாராஜாவுடைய புத்தல்வியாரும் ஆகியம்ங்கையர்க்கரசியார் அவ்வாசனுடைய முதன் மந்திரியராகிய குலச்சிறைநாயனாரின்கின்ற இருவரும் தாங்கனும் அப்பாண்டியனும் பாண்டிநாட்டாரும் மஹையாவரும் செய்தபுண்ணியத்தினாலே சைவர்களாயே இருந்தார்கள். அவர்கள் அப்பாண்டி நாட்டுள்ளார் பொருட்டுக் கவலைகொண்டு தாங்கள் சைவமுக்கத்தில் நிற்குத்தன்மை அரசனுக்கு விளங்காவண்ணம் ஒழுகினார்கள். இங்ஙனம் முழுதும்சான்றே உலகம் எல்லாம் உய்யும்படி திருவவதாரம் செய்தருளிய உயா வொட்டில்லாத சைவசமயபாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிக் காலைய அவனிறந்த மகிமைகளையும் அவா வேதாரணியத்திற் சென்று நிறுத்தலையும் பாண்டியர் செய்த பெருத்தவத்தினாலே மேளவியுற்றார்கள் கேள்வியுற்றபொழுதே அளவிறந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு சிலாசினங்களை திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமியினிடத்திற்குச் செல்லும்பொழுது எவ்வினர்கள் எவ்விட அபாயசினங்கள் பாண்டிநாட்டைக் கடந்துசென்று வேதாரணியத்தை அடைந்து திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமியின் இருந்தருளுகின்ற திடத்தை அடைந்து தங்கள் கருத்தையாயிற் சைவநாடுக்குத் தெரிவிக்க அவர்கள் உள்ளேபோய் நாயனாரை வணங்கின்று சுவாமி பாண்டிமாநகரியாகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரியராகிய குலச்சிறை நாயனாரும் எவ்வதால் தேவரீருடைய பூதபாதாவித்தங்களை வணங்குகறாஞ்ச் சிலாபுறத்துவந்து திடகின்றனர் என்று விண்ணப்பமு செய்தார்கள் பிள்ளையார்திருவருள்கரந்து அவர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய வாயிற் காவலாளர்கள் அவர்களைக் கூவுஅவர்கள் உள்ளேபுகுந்து பிள்ளையாரை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலிமலதங்களாகி கின்றார்கள் பிள்ளையார் அவர்களை நோக்கி மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் கௌடமாய் இருக்கிறார்களா என்று வினாவிய நாள அவர்கள் ஆம் என்று சொல்லி பின் எழலகமும் உய்யுமபடி திருவவதாரஞ்செய்தருளிய பரமகிர்ப்பாருவே சைவசமயபாசாரிய முர்த்தியே பாண்டிமாநகர் பாண்டிநாட்டாரும் சமணர்களுடைய துரப்போதனையினாலே விநாசத்தாங்களை விட்டுநீங்குதமதத்திலே பிரவேசித்தமையால் மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும் மிக்க கவலைகொண்டிருந்தார்கள், பின்பு தேவரீருடைய மகிமையைக் கேள்வியு

ந்து அந்தச் சமாசாரத்தைத் தேவரீருக்குத் தெரிவிக்கும்பொழுட்டு அடியேங்களை அனுப்பினா என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதுகேட்ட சிவனடியார்கள் சமஸ்தரும் பிள்ளையாரா நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று சுவாமீ தேவரீர் பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளி எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிசை அடையாத அதிபாதகர்களாகிய சமணர்களை வாதிடலே வென்றுவதாகிமொத்தமாகிய சைவசமயத்தை ஸ்தாபனம்பண்ணி பாண்டியனையும் விபூதியிடுவித்து உய்விக்கும்பொழுட்டுத் திருவுளங்கொண்டருள வேண்டிம் என்றார்கள். பிள்ளையார அவர்களுக்கு அருள்புரிந்து அப்பழந்திப்பொடு கொயிலிற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருக்கொப்புத்குள் இருந்து பாண்டிமா தெவியாரும் குலச்சிறையாரும் சொல்லிய னுபபிடி வார்த்தையை அவருக்குச் சொல்லி பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளுகற்குத் துணிந்தார். அப்பொழுது அப்பழமாத்தி தேவரீர் சிறுபிள்ளையாயிருக்கிறார். அச்சமணர்களுடைய வஞ்சனைக்கோ லார் எல்லையில்லை. தேவரீருக்கு இப்பொது கொள்கள வலியில் ஆதலால் தேவரீர் அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுந்தருகு உபநிபுவது லுண்ணுது என்றுசொல்ல பிள்ளையார் பரமசிவன் மீதமுடைய சித்தையே கோயில்கொண்டு வீற்றிருத்தலினால் நமக்குத் தீங்குவராது என்றுசொல்லி பரமசிவனுடைய திருவடிசைததுதித்து 'வேயுருதோளி' என்னுந் திருப்பதிக்கதைப் பாடியருளினா.

வேயுருதோளி - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயுருதோளிபங்கன்விட முனீடகண்டன்மிகநல்லவினைதடவி
மாசுறுதிங்கன்கங்கைமுடிமேலணிந்தெனுள மேபுகுந்தவதனு
னயிறுதிங்கன் செவவாய்புதலிவியாமுமவெள்ளிசரளிமம்மிரண்டுமுடனே
யாசறுந்நல்லவனை வநல்லநல்லவரயாவ நயிடுவெ.

தேனம்பொழில்கொளலைவினே செந்நெறுன்னிவளர்செம்பொனெங்கு திக
நான்புகனையாயபிரமாபுரத்துமறைபுருளானமுனிவன் [மு
ருனுலுபொருநாநமடியாலாவத்துவியாதவண்ணமுறைசெ
யானசொன்மலையோதுமடியார்கள்வானிரசார்வராணை நமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* அந்தத் திருப்பதிக்கதைக் கேட்டதன்பின், அப்பழந்தியும் அதற்கு உடன்பட்டு தாமும் அவா முன்னே எழுந்தருள அமைந்தபொழுது பிள்ளையார் அப்பொரீர் இந்தச்சொழமண்டலத்திலே தானே எழுந்தருளியிருக்கும் என்று சொல்லி கைகுவித்து வணங்கி தடுக்க அப்பழந்தியும்வணங்

கிஅதற்கு ஒருவாறு அருமையாக உடன்பட்டார் பிள்ளையார் வேதத்தை வளர்த்தற்கும் சைவத்தை விளக்குதற்கும் எழுந்து வேதாரணியேசுரரை மீண்டும்போய் நமஸ்கரித்துப் பாடித்துதித்து அனுஞ்ஞைபெற்றுக்கொண் டபுறப்பட்டு அப்பழூர்த்தி மறதவண்ணம் அவனாவணங்கி விடைகொடுத் துநீங்கி முத்துச்சிவிரையில் ஏறி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஒதி சுவாமியுடைய விபூதியணிந்த திருமேனியைச் சிந்தித்துக்கொண்டு சென்றார். அகத்தியா ன்பள்ளி கோடிக்குழகர்கோயில் கடிக்குளம் இடும்பாவனம், உரத்தன முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிங்கள் பாடியருளினார்.

திருஅகத்தியான்பள்ளி - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றிப்பலம்.

வாடியவெண்டலைமலைகுடி மயங்கி,
ணீடுயர்கொள்ளிவிளக்குமாகிவந்தெரி
யாடியவெம்பெருமானாகத்தியான்பள்ளியைப்
பாடியசிந்தையினுச்சடகில்லையாம்பாவமே.

ஞாலமல்குத்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மாமயிலாலுஞ்
சோலைமுட குழகத்தியான்பள்ளியுட்
சூலநல்லபடையானடிதொழுதெத்திய
மாலைவல்லாரவீர்தங்ஙன்மேல்வினைமாயுமே.

சுருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடிக்குளம் - பண் - நடந்தாரகம்.

திருச்சிற்றிப்பலம்.

பொடிக்கொண்மேனிவெண்ணுலினந்தோலினர்புலியுரியதளாடை
கொடி கொளேற்றினர்மணிகிலினெனவருகுடைமுலசிலம்பாரம்
கடிகொள்ளும்பொழில்சூழ்தருகடிகுளத்துநையுங்கற்பகத்தைத்தம்
முடிகஞ்சாயத்தடிவிழுகறாடியாழ்வினைமுடாவே.

தனமலிபுகழ்தயங்குபூந்தராயவர்மன்னன்ற்சம்பந்தன்
மனமலிபுகழ்வண்டமிழ்மலைகணமாலதடிப்புகழ்வோடுங்
கனமலிகடலோதம்வந்துலவியகடிக்குளத்தமர்வானே
யினமலிந்நிசைபாடவல்லார்கன்போயிறைவவேனோடுவைவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடும்பாவனம் - பண் - நட்ப்பாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மனமார்தருமடவா மொடுமகிழ்மமத்தர்கண்மலர்தனாய்த்
தனமார்தரும்கம்பலவங்கத்தொழந்திச்
சினமார்தருதிறல்வாழையிற்தாக்கன்மிதுகுன்றி
வினமாதவிரிவறவாகிடம்கிழ்வானமிதுவ.

கொடியார்தெடுமாடக்குன்றனநிறகரைங்கொல
விடியார்துடலடி வீழ்நாமிடுபாணத்திறையைய
யடியாயும்தணர்காழி புளவரிஞானசம்பந்தன்
படியார்தொன்னபாட்டுகொலபாறையுள்வினையான.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாதநாமி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரிடைசுதயினதவற்றம்நீள்காப்ப, வான்பொருடைச்சுக்ரவனநுமன்றொழக்
காருடைகூசுண்டிசுதசுருந்தொய்வென், சீருடைச்சேடவாழ்சீருவுசாததானமே
வனாதிரிந்தியுந்நவையற்புகலிமன், நிறைநிரிந்தெறிகடத்திருவுசாத்தானரைநோ
யகாசெரிந்நனருஞ்சும்கந்தனென்டமிழ்வல்லாரநாதினாயின்நியேகன்நெறிசேர்வ
திருச்சிற்றம்பலம்.

வின்பு சொழநாட்டைக்கூத்து பாண்டிநாட்டை அடைத்து கொடு
ங்குன்றத்திற்குநன்றி சுவாநிதிரினஞ் செய்துகொண்டு திருப்பங்கம்பா
முமகாண்குஞ்சமீபிந்தா.

திருக்கொடுங்குன்றம் - பண் - நட்ப்பாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானிற்பொணிலையத்துமமைழைகங்கிழித்தொழிக்
கானற்றினைமொருங்குநிர்சாராகொடுங்குன்றம்
அனற்பொணிலைவந்துமமார்தொழியுந்சேத்தத்
வொநற்பொணிலையொளொடுமயான்நிருநகரே.

கூனநினைதடைமேன்மிகவுடையான்கொடுங்குன்றை
கானறகழுமலமாநகர்த்தலைவன்னலகவுணி
ஞானத்துயர்சம்பககனலங்கொள்தமிழ்வல்லா
ஞானத்தொடுதுயர்நீர்நலகேத்துமெழிலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுகிற்றை எட்டுமேளையிலும் லச்சிக்கின்ற சமணர்கள் எல்லாரும் து
ர்நிமித்தங்களுந் துச்சுசொப்பணங்களும் மதுரையிலே ஒருங்குவந்து கூடி
தாம் தாம்கண்ட சொப்பணங்களை ஓர்நவாக்கொருவர் பொல்லி பாண்டிய
னுக்குந் தெரிவித்து தங்நகுக்குந் தீயு வினாவது திடமெனக் கருதி, உ
ணவின்றி கவலைகொண்டு இருந்தார்கள் லசவர்களாகிய பாண்டிமா தே
வியாரும் குலச்சிறை நாயனாருமோ அளவில்லாத மகிழ்ச்சியைக் காட்டுகி
ன்ற நன்னிமித்தங்களைக் கண்டு சமணசமயப் பஞ்சநிச்சைவசமயம் விருத்
த்யாநஸ் திடமெனக் கருதிமகிழ்ந்து இருந்தார்கள். இரந்தும்பொழுது சர்
வலோகங்களுந் உய்யும்படி திருவவதாரம் செய்தருளிய டமசாரியரசிய
திருஞானசம்பந்த முர்த்திகவாயிகள் எழுந்தருளியிருக்கின்றார் என்று சிலர்
அவர்களுக்குப் போய்ச் சொன்னார்கள். மங்கையர்க்கரசியார் அந்தக்கேட்டு
அவ்வார்த்தையைச் சொல்லி யவர்களுக்கு அளவிற்றத் திரவியங்களைக்கொ
டுத்து எல்லையிலாத மகிழ்ச்சி யுடையாராகி தம்மை வணங்குகின்ற குல
ச்சிறையாரை நோக்கி எங்கள் தம்பிரானாகிய திருஞானசம்பந்தமுர்திகவா
யிகளை எதிர்கொள்ளும் என்றார் குலச்சிறையார் பாண்டிமாதேவியாரை
வணங்கிப் போந்து அசனுவல்கும் உறுதியென்று விரைந்து மதுரைக்கு
ப் புறத்திலேபோய், பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ளுதற்குச் செல்ல பாண்டி
மா தேவியாரும் தம்முடைய பரிசனங்கள் சூழ, ஆலயத்திற் சென்று சொ
க்கநாத சுவாமியை நமஸ்கரித்து பிள்ளையாருடைய நல்வரவை ஏற்றுகின்
றார். ஆருகத்தம் பௌத்தமமுதலிய பரசமய இருளை நீக்குகின்ற ஞானவித்
தராகிய திருஞானசம்பந்தமுந் சுவாமிகள் தோற்கருவி, துளைக்கருவி, ந
ரமபுக்கருவி, கஞ்சக்கருவி எனலும் நால்வகை வாத்தையங்களும் ஒலிக்க
ண்ணிற்றத் பிரமாணங்கள் உதாத்த அநுதாத்த ஸவரிதப் பிரசயங்களோடு
வேதகொஷஞ்செய்யஅடியார்பள் ஹா ஹா என்று சொல்லும் ஓசையினு
லே திக்குகள் எல்லாந் செவிபெட ரெந்தழிந் மாருதமாகிய தென்றல் எ
திர்கொண்டு எமமருங்கும் சேவிக்க விபூதியைத் தரித்த திருமேனியையு
டைய திருக்கூட்டம் சாவலோகத்தாரும் செய்த சிவபுண்ணியங்ளின் ப
டையெழுச்சி போலப் பொலிந்து விளங்க சமணசமயம் பாழ்பட லசவச
மயம் தழைத்தோங்க தம்முடைய திருமாமங்கள் பலவற்றையும் ஊறுகி
ன்ற முததுச்சின்னங்கள் எல்லாம் “பரசமயகோளரி வந்தார்” “பரசமய
கோளரிவந்தார்” என்று பணிமாற அடியார்கள் பலா உரோமோத்தர்ஷண
ங்கொள்ள ஆனந்தபாஷ்பம சொரிந்து எங்கும் பெருகி அல்லாத தம்மு
டையமகிமைகள் எல்லாவற்றையும் பாடி ஆட இவற்றைக்கண்ட கேட்ட
சமணப்புல்லர்கள் எல்லாரும் ஒட்டம்பிடிக்க அற்புத சின்மயத் திருவநு
ள்வடிவாகிய முததுச்சிவிகையின் மேலே முத்துக்குடை நிழற்ற எழுந்த
ருளியவந்தார்.

சத்தியநாமல சிவஞானந்த வடிவாகிய பிள்ளையார் இப்படி எழுந்தருளி வரும்பொழுது ஒப்பில்லாத முத்துச்சின்னம் உலகமெல்லாம் உய்யும்படி ஊதுகின்ற அதிமாதிரியமாகிய பேரொலியானது குலச்சிறைநாயனாருடைய திருச்செவியினிலே திவ்வியமிர்தம் போலப் புழுந்து சுவைக்கூடனே அஞ்ஞானப் பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து அளத்தற்கரிய பெருங்கனிபடுனையுடையராசி எழுந்து இரண்டுகைகளும் சிபின்மேல் ஏறிக்கூடிய உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள எதிசே கடிகி நடந்தார் பிள்ளையாரோடு கூடிவருகின்ற அடியார்கள் திருக்கூட்டத்தை நெடுந்தூரத்திலே கண்டு வணங்கிவெழுந்து வினாந்து சமீபத்திற்குச் சென்று ஆனந்தபரவசராகிய அடியற்ற மரம்போல சிலத்திலே விழுந்துகிடந்தார். அக்குலச்சிறை நாயனாரோ எதினோவந்த அடியார்கள் பலர் வணங்கி அவர் பூமியினின்றும் எழாமையைக்கண்டு திருமபித் திருஞானசம்பந்த முர்த்துக் கவாமிகளை அடைந்து வணங்கி வாய்பொத்தி நின்று சுவாமீ பாண்டியனுடைய மந்திரியாகிய குலச்சிறையார்திருமுன்னேவந்து அடியற்ற மரம்போல விழுந்து கிடக்கின்றனர் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் சர்வசிவதயாநிதியாகிய பிள்ளையார் அது கேட்டுத்ருமுகத்தாமரை மலர்ந்து முத்துச்சுவிகையினின்றும் இறங்கிவினாந்து சென்று அவரை அணைந்து தமமுடைய அருமைத் திருக்கரங்களினால் பற்றி எடுக்க அத்திருக்கர்கள் திண்தெற்குப் பூர்வஜன்மங்களிலே அனந்தகோடி சிவபுண்ணியங்களைச் செய்திருந்த குலச்சிறைநாயனார் அப்பிள்ளையாருடைய திருமுகமண்டலம் பொழியாநின்ற பெருங்கருண வெள்ளத்தினும் தமமுடைய கண்களில் நின்று பொழியாநின்ற ஆனந்தவெள்ளத்தினும் முழுதி உடைமொற உரோமஞ் சிலிர்ப்ப சரீரம்நெடுக எழுந்துகைகளைச் சிரமேற் குவித்து நின்றா பிள்ளையார் அவரைக்காட்சித்து அன்புபொண்டிமா தேவியாருக்குமஉங்க்கும்நமதுகடவுளாகிய பரமசிவனது திருவருள் பெருகும் நன்மைதான் வானிதே என்று சொல்லியருள, அமரநரவாசகத்தைக் கேட்ட குலச்சிறைநாயனார் வணங்கிநின்று அடியெங்கள்செய்த தவப்பயனே அருட்குன்றே, சிவஞானதீபமே, அடியெங்களுக்குப் பூதகாலத்திலே பழுதடையாத் திறமும் பௌவிய காலத்திலே தேவரீர் நுகநாட்டில் எழுந்தருளுதலிலே பெற்ற பேருரும அதனால் அடியெங்கள் எக்காலத்துத் திருவருளுடையம்அஃதன்மியும்பொய்ச்சமயமாகிய சமணசமயத்தில் அமிழ்ந்தி இந்நாடும் அரசனும்வெற்றி பொருந்திய விபூதிப்பிரகாசத்தாலெவளங்கும்மென்மையையும்பெற்றோம் பாண்டிமாதேவிபார்தேவரீர் இங்கெழுந்தருளுதலைக் கேட்டு பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு எங்கள் பெருவாழ்வு எழுந்தருளியது நீர்போய் எதிர்கொண்டு திருவடிபணிகீர் என்று அடியேனை எவ்வினார் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து மிக்ககளிப்பினாலே வீணவும் பணிந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்.

பிள்ளையார் அங்ஙனம்பணிந்து துதித்த குலச்சிறையனருக்கு அருண்மொழிகூறியருளும்பொழுது மதுராபுரி தோன்றுதலும் அடியாரை நோக்கி எங்கள் பரமசிவனுடைய திருவாலவாய் எமமருங்கினது என்று வினவியருள அவ்வடியவர் பிள்ளையாருடைய திருவடியை வணங்கித் திருமுன்னே நின்று சையினுலே காட்டி இங்கேகோபுரம் தோன்றுகின்றது திருவாலவாய் இதுஎன்றா. அதுகண்டு பிள்ளையார் கைநுவிந்து மிகுந்த அன்போடு பூமியின்மேலே வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து “மங்கையர்க்கரசி” என்று எடுத்து மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் ஆகிய இருவருடைய திருத்தொண்டுகளைக் கொண்டமையைச் சிறப்பித்துசெய்யுந்தோறும் இறுதியிலே “ஆலவாயாவதுமீதுவே” என்பதை அமைத்து திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருஆலவாய் - பண் - 1 | நதிர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோள்பாவைவரிவகைக்கமடமானி
ங்கயச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொலம்பரவப்
பாங்கழனுருவன்பூதனையகனல்வெதழும்பொருள்களும்ருளி
ங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமாந்தவாலவாயாவதுமீதுவே.

வெற்றவையடியாரடியிசைவீழும்வீருப்பினன்வெள்ளைநீநணியுச்
கொற்றவன்நனங்குமந்திரியாயகுலச்சிறையருவரிநின்றேத்து
மொற்றைவென்விடையனும்பார்த்தலைவனுலகினிலியற்கையையொ
டற்றவாகற்றசுவனுறைநின்றவாலவாயாவதுமீதுவே. [ழிந்தி

பன்னலம்புனரும்பாண்டிமாதேவிசூலச்சிறையெனுமிவர்பணியு
மன்னலம்பெறுசீராலவாரீசன்நிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுள்ளாரசம்பந்தன்செந்தமிழிவைகொண்
டன்னலம்பாடவல்லவரிமையொடுத்தவீற்றிருப்பவரினிடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அடியார்களோடும் திருவாலவாயை அணைந்து கோபுரத்தை வணங்கி உள்ளேபுகுந்து வலஞ்செய்து மந்திரியாரோடு சந்திதானத்தை அடைந்தார் சொக்கநாத சுவாமியைத் தரிசித்து அட்டாங்கபஞ்சாங்கமாகப் பலமுறை நமஸ்கரித்து உஜோம்புளங்கிதங் கொள்ள ஆனந்த அருவிசொரியநின்று திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினார்.

திருஆலவாய் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

நீஞ்ச்சிறம்பலம்.

நீலமாமிடம், ரூலவாயிலான், பாலதாயினான் ரூலமாள்வோ.

அடிகளாலவாய், படிக்கொள்சம்பத்தன், முடிவிலின்றமிழ், செடிகணிக்குமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருநுன்றிலை அடைந்தார் முன்னே சுவாயிதரிசனம் செய்யு
ம்பொருட்டுப் பிள்ளையார் உள்ளினையும்பொது எதிரசெல்லாமல் ஒருபக்க
த்திலே ஒதுங்கிநின்ற பாண்டிமாதேவியார் முன்னேவர சூலச்சிறையார்பி
ள்ளையானா வணங்கி நின்று சுவாமி இங்கே கொகின்மேற் கைகவித்துக்
கொண்டு வருகின்றவரே பாண்டிமா தேவியார் என்று சொல்ல பிள்ளையார்
பெருங் கொளிப்பொடு வினாந்து விட்டு சென்றார், பாண்டி மாதேவியார்பி
ள்ளையாருடைய திருவடிகளை விழுந்து நமஸ்கரித்தார் பிள்ளையார் திருவநு
ள் சுரத்த அலவாத் திருக்கரத்தினால் எடுத்தருளினார். பாண்டிமாதேவியா
ர் தம்முடைய மனக்கருத்து முற்றியது என்று நின்றது கண்ணீர்சொரிய
வாய்குழற் அடியேனும் அடியேனுடையபதியும் செய்ததவம் என் என்று
சொல்லி வணங்கினார். பிள்ளையார் பரசமயத்தார்களுளிருந்தும் சைவநெறி
யிலேவாழும் அன்பரே உமமைக்காணுதமருவந்தேதாம் என்றுசொல்லி அ
வரை விடைகொடுத்து அனுப்பிக்கொண்டு அடியார்கள்குது எழுந்தருளி
னார் எழுந்தருளுமபொழுது திருவாலவாயிலே திருத்தொண்டு செய்து
கொண்டிருக்கின்ற அடியார்கள் எல்லாருமவந்து பிள்ளையாரைமஸ்கரித்து
ஞானுத்தந்தராகிய சுவாமி ! சமணி நன் நீங்குமாபடி தேவரீர் இங்கே எழுந்
தருளிய நுதற்கு அடியேங்கள் அளவிறந்த தவங்களைச் செய்திருத்தோம்
என்றார்கள். பாலருவாய் அவர்களுக்கு அருளசெய்து புறதனைத்து குலச்
சிறையார் திருமடங்காட்ட பரிசனங்களுளொடு அழில்வீற்றிருந்தருளினா
ர், பாண்டிமாதேவியாருடைய அஞ்ஞானியின்படி குலச்சிறையார் பிள்ளை
யாருக்கும் பரிசனங்களுக்கும் விருத்தளித்தார். பகலிலே பிள்ளையார் அடி
யார்களோடு எழுந்தருளியவர்ப்பண்ட சமணர்கள் எல்லாரும் மனங்கலங்கி
சூரியன் அஸ்தமயமானபின் ஒருநகுக்கூறுனர்கள் பிள்ளையார் வீற்றிருக்கி
ன்ற திருமடத்திலே திருத்தொண்டர்கள் ஒதுங்கிநிற திருப்பதிகவியைசயின்
பேரொளி செவிப்புலப்பட்ட சமணர்கள் அது பொருராகிய பாண்டியராஜ
னிடத்திற் சென்று சொல்லுவோம் என்று துணிந்து அப்பாண்டியராஜனை
அடைந்தார்கள் பாண்டியன் அவர்களுடைய மனத்துயரத்தைக்கண்டு நீங்
கள் இங்ஙனம் திரண்டுவருதற்குக் காரணம் யாது என்று பரிந்து பரிந்து
வினாவு சமணர்கள் மஹாராஜனை உன்னுடைய மதுரையிலே கைவப்பிர
மணர்கள் வருதலால் இன்றைக்கு நாங்கள்கண்டு முட்டு என்றார்கள் உட

னே அரசன் ஈனும்சேட்டு முட்டு என்று சொல்லி கோபித்து அந்தச் சிவனடியார்கள் இன்றைக்கு இந்நகரத்திற்கு வருதற்குக் காரணமாய்தான் அவர்கள் யாவர் என்றான் அதற்குச் சமணர்கள் சோழநாட்டிலே சர்காழியிலிருக்கின்ற ஓர்பிராமணப்பாலன் சிவனிடத்தே ஞானம்பெற்றவனென்று முத்துச்சிவிகை மேற்கொண்டு, எங்களைவாநிலை வெல்லும்பொருட்டு அடியார்களோடு வந்திருக்கின்றான் என்றார்கள். பாண்டியன் மிக்கோபித்து இசைந்து நாம யாதுசெய்வோம் என்றுசொல்ல உபஜாபகராகிய சமணர்கள் நான்கள் அந்தப்பிராமணப்பிள்ளை இருக்கின்ற மடத்திலே மந்திரவித்தைபிள்ளை அக்கின்பற்றச் செய்வோமாயில் அவன் இந்நகரத்திலே இராமல் போய்விடுவான் என்றார்கள் பாண்டியன் அடைக்கோட்டு வினாந்து சென்று அங்ஙனம் செய்யுங்கள் என்றுசொல்லி அவர்களைப்போக்கி யாதொரு பேச்சுமின்றி மணக்கவலையோடு சயனத்திற் புக்கானு பாண்டிமாதேவியாரும் புருத்தார். பாண்டியன்ஒன்றும் பேராதிருக்க மாதேவிபார் என் பிராணநாயகோ! நீர் முன் உள்ளமகிழ்ச்சியின் விமுகம்புலர்ந்து இருக்கின்றீர், உம்முடைய மனசிலே வந்தகவலையாது சொல்லியாரும் என்றான். பாண்டியன் தேவியாஹா நேக்கி என் அதுபிரியமுள்ள பிராணநாயகியே! சோழநாட்டிலே சர்காழியிலிருக்கின்ற ஒரு பிராமணப்பாலையன் சிவனுடைய அருளைப் பெற்று எங்கள் ஆசாரியானை வாநிலை வெல்லும்பொருட்டு அடியார்களோடு இந்நகரத்திற்குக்கொண்டு ஆசாரியர்கள் அவர்களைக்கண்டு முட்டு நான்கேட்டு இதுவே என்கவலைக்குக்காரணம் என்றான். மங்கையர்க்கரசியார் என் பிராணநாயகோ! நீர் கோபிக்கவேண்டுவதில்லை இருபக்கத்தாரும் வந்துசெய்தால் வென்றவர்க்கஞ்சொன்று அவர் அனுசரித்துஞ் சமயத்தையே அனுசரித்தல் உறுதியாகும் என்றுசொல்லி பெருமகிழ்ச்சியோடு தம்முடைய மாடத்திற்சென்று இருந்தார். குலச்சிறையார் அங்கே எய்த பாண்டிமாதேவியார் இந்தச் சமாசாரத்தை அவருக்குச் சொல்லினார். குலச்சிறையார் கைகுவித்து நின்று இன்மறந்தீர்த் திருஞானசம்பந்தமுந்தந்திகவாமிகள் இங்கே எழுந்தருளியவர்பெற்றுக் கொண்டோம் இனிச சமணர்கள்செய்யும் வஞ்சனையை அறியேன் என்றான். பாண்டிமாதேவியாரும் அஞ்சிவஞ்சுகப்புகையாகியசமணர்கள்தீர்த்தொழில்செய்யவல்லவர்கள்என்செய்வோம் என்று நினைத்து திருஞானசம்பந்தமுந்தந்திகவாமிகளுக்கு யாதாயினும் ஒருவருமாயின் நாமும் உயிர்த்துறந்துவிடுவோமென்று அதுதிக.

தவமறைத்து அல்லனசெய்யுஞ் சமணர்கள் பிள்ளையார் இருக்கின்றதிருமடத்திலே அக்கினி பற்றும்படி கந்திரம் செபித்தார்கள். உயர்வொப்பிலனாத ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஒதும் மகான்கள் பார்க்குந்திசையிலும் மற்றைமந்திரங்கள் கலைக்குமோ பவியா அடியாருடைய திருமடத்திலே தங்கள் மந்திரசாதனைகள் பவியாமையைகண்ட சமணர்கள் மனத்தளர்ந்து

அரசன் இதனை அறியின் நம்மைச் சிறிதும் நன்குமதியான் நம்முடையவிருத்தியையும் ஒழித்துவிடுவான் என்று நினைந்து பயந்து அக்கினியைக்கொண்டுபோய் திருமடபுறச்சுற்றிலே கொளுத்தினார்கள் அத்தொழில் வெளிப்படுத்தலும் பரிசனத்தவர்கள் மறுகிப் பதைப்பானே சிதைத்துநீக்கி அது செய்தவர்கள் பாதகர்களாகிய சமணரென்பதை உணர்ந்துசென்று, பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து நின்று சமணர்கள்செய்த தீங்கை விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். உடனே பிள்ளையார் சிவனடியார்கள் துயில்கின்ற இந்தத் திருமடத்திலே பாவிகள் பாடுதுசெய்யலாமோ என்று பரிந்தருளி அவர்கள் என் பொருட்டுச்செய்த தீங்காயினும் சிவனடியார்களுக்கு இப்படிவருமோஎன்றுமீண்டும் அச்சுற்று மா கொப்பங்கொண்டு இத்தீங்கு அசனாலு வந்தது எனத் திருவுள்ளங்கொண்டு, “செய்யனேநிருவாலவாய்” என்னும் திருப்பதிகத்தை “அமணர்கொளுவுஞ் சுட்பையவே சென்று பாண்டியற்காகவே” என்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்

திருவாலவாய் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனேதிருவாலவாய்மேவிய, வையனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர், பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே.

அப்பனாலவாயாதியருளினால், வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமெதினிக் கொப்பனானசம்பந்தனுபாபத்துஞ், செப்பவல்லவாதிதிலாச்செல்வனோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு சிவபத்தியீர் சிறுத்த பாண்டிமா தேவியாருடைய திருமங்கியியத்தைப் பாதுகாத்தல் வேண்டினமையாலும், மந்திரியாராகிய ரூபச்சிறைநாயாருடைய அன்றினாலும் அரசனிடத்தில் அபராதம் உறுதலாலும், அவனுக்கு மீண்டு சைவமார்க்கத்தை அடையும் விதி உண்மையாலும் அவன் வெப்புநீங்கும்படி தம்முடைய அருமைத் திருக்காங்களினாலே தீண்டி விழுதி சாத்தும் பெரும்பேற்றை உடையதானாலும் திப்பினியைப் பையவே செல்க என்று அருளிச்செய்தார் திருப்பதிகம் பாடியவுடனே அக்கினி வெம்மைப்போய்ப் பாண்டியனை அடைந்தது. சூரியன் உதித்தபின் பாண்டிமாதேவியார் இவிலே சமணர்கள்செய்த தீங்கைக் குலச்சிறையாரோடு கேள்வியுற்று திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை இந்தப்பாதகர்களுடைய நாட்டிலே வா அழைத்தாங்கள் இறப்பதே தின்னம் என்று மனமயங்கி அச்சுற்று பதைபதைத்தார். பின்பு திருமடத்திலே தீதின்மையைத் தெளிந்து சமணர்கள் செய்த தீங்கு இறுதியில் எப்படி முடியும் என்று

பெரிய புராணம்.

229

வினைக்கும்பொழுது அரசனுக்கு வெப்புநோய் அடுத்தது என்று கஞ்சகிச
ன்வந்து சொல்ல மாதேவியார் பதைபதைத்து சென்றா. குலச்சிறையா
ரும் வினாந்துபோனார் பண்டியன்வெப்புநோயினாலே மிகவருந்தி வைத்தி
யர்கள் வந்து பல வைத்தியங்களைச் செய்தும் அந்நோய் சிறிதும் நீங்காம
ல்மேற்பட அறிவித்து பேச்சின்மீட்டி நான் சமணர்கள் அதனைக் கேள்
வியுற்று வெய்துயிர்த்தது ஓடிவந்து அந்நோயினமூலம் இது என்று அறியா
மல் தங்கள் மத்திரங்களைச் சொல்லி மயிர் பீலியினாலே தடவ பிலிகள் பிச
ம்பினை தீர்த்து பொரிசிதறி வீழ்ந்தன அவ்வெப்பின் அதிரயத்தைநோக்கி
தங்கள் கையிலே தூங்குகின்ற குண்டுகையிலுள்ள ஜலத்தை அருகனே
காவாய் அருகனேகாவாய் என்று சொல்லி பாண்டியன்மேலே தெளிக்கஅந்
தஜலம் மிகசுவாலிக்கின்ற அக்கினியிலே சொரிந்த வெப்போலாக பாண்டி
யன் மிகவருந்தி சமணர்களை நோக்கிய நீங்கள் ஒருவரும் இங்கே இராமல்
போய்விடுங்கள் என்றுசொல்லி அறிவு சோர்ந்தான் பாண்டிமாதேவியார் ப
யமெய்தி குலச்சிறையானா நோக்கி இராத்திரியிலே திருஞானசம்பந்
தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குச் சமணர்கள்செய்த தீங்கு இப்படி முடிந்ததோ
என்றுசொல்ல குலச்சிறையா வணங்கிநின்று அசுரர்களுடைய முப்புரத்
தையும் எரித்த பாமசிவனுடைய அடியாராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
சுவாமிகளுக்கு இவர்கள் செய்த தீங்கே அரசனிடத்திலே பளித்தது இவர்
கள் தீர்க்கப்புகில் அது முதிர்வதேயாகும் என்றா மாதேவியாரும் மந்திரி
யாரும் அரசனை வணங்கிநின்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு
ச்சமணர்கள் செய்த தீங்கினாலே உமக்கு இந்த வெப்புநோய் அடுத்தது ஆ
சலால் இந்தப்பாதகர்கள் செய்யும் மாயம் இந்நோயை வளர்ப்பதேயன்றி
த்தீர்ப்பதில்லை. அந்தத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவுளமிரங்
கிக் கட்டாட்சிப்பாராயின் இந்த வெப்புநோய் மாத்திரமா எவர்களாலும் நீங்
குதற்கரிய பிறவிநோயும் நீங்கிவிடும் இது சத்தியம் என்றாகள் பாண்டி
யன் தன்செவியிலே மெய்யறிவினையுடைய அவ்விருவரும் செல்லி “திரு
ஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்” என்கின்ற திருமந்திரம் புகுத்தவுடனே
அயர்வுநீங்க, இந்தச் சமணர்கள்செய்யும் செய்கைகள் எல்லாம் இந்நோய்
க்கு ஏதுவாயே இருக்கின்றன என்று நினைந்து, அவ்விருவரையும் நோக்கி
அந்தத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை இங்கே அழையுங்கள் என்
னுடைய நோயைநீக்கி வென்றவர் எவரோ அவர்களுக்குச் சேர்வேன் என்று
ன்மங்கையர்க்கரசியார் அதுகேட்டு பெருங்கனிப்புடையவராகி சிவிகையி
லேறி பெண்கள்கூழ் குலச்சிறையானார் குதினாயிலேறிக்கொண்டு முன்
னேசெல்லசென்று திருமடத்தை அடைந்தார், குலச்சிறையானார் குதி
னாயினின்றும் இறங்கி பரிசனங்களைநோக்கி அடியெங்கள்வந்து நிற்கலைச்
சுவாமிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யவேண்டும் என்றார், அவர்கள் உள்ளேபுகு

ந்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்கி நின்று சுவாமி பாண்
டிமாதேவியாரும் குலச்சிறையானும் வந்து நிமிசின்மனார் என்று விண்
ணப்பஞ்செய்ய பிள்ளையார் அவர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று அருளி
ச்செய்தார், பரிசனங்கள் மீண்டுபோய் அழைக்க அவர்கள் இருவரும் உள்
ளே பிரவேசித்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைக் கண்களிக்கக்கூண்
செமணர்கள் செய்த கொடுத்தொழிலை நினைந்து பெருமையிற்று சோகபா
ஷம் சொரிய புதி பாதங்களின் கீழே விழுந்தார்கள், உடைகுழை சரீரம்நடு
நீக்க ஒன்றும் அறிவிலேயே நிலத்திலே புரண்டு அயர்ந்து திருவடிகளைப்பற்
றக்கொண்டு உலகம் பற்றி ஓர்க்கா பற்றினுப்போனது மெய்யன்பினுலே
விடாது கிடந்தார்கள் பிள்ளையார் அதுகண்டு அவை நுவலாயும் திருக்காத்
தினாள் எடுத்தருளித்தேற்றவும், அவர்கள் தெளிவாராக அவர்களை நோக்கி
அன்பார்ப்பு உங்களிடத்திலே யாதாயினும் தீங்கு உண்டா என்று வினாவி
யானினார், அதற்கு அவர்கள் அடியேங்கள் சமணர்கள் முன்செய்த வஞ்ச
னைக்கு மிக அஞ்சி வருத்தினோம் அது திருமெனின்கு அடாது என்று உணர்
ந்து அது தீர்த்தாம் அவ்வஞ்சகர்கள் செய்த தீத்தொழில்வெப்புநாயாகி
அரசனை அடைந்து மிக வருத்தகின்றது சமணர்கள் அதனைத்தீர்க்கப்புக,
அது வளர்கின்றது ஆதலால் தேவரீர் அவ்வரசன் முன் அவர்களை வென்று
ருளில் அவலுயிரும் எங்களுயிரும் உய்யும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்
கள் அப்பொழுது கருணாகராகிய பிள்ளையார் நீங்கள் சிறிதும் அஞ்
சுவேண்டாம், நாம் மேயயுணர்வு இல்லாத சமணர்களை இன்னமக்கு நீங்
கள் உயிழம்பாடி சமந்தருங் ஞான வாதினே வென்று பாண்டியனை விழு
தியணியிப்பொம் என்று சொல்லி வருளினார், அவையிருவரும் அதைக் கே
ட்டு நேவரீர் அடியேங்களைத் தூண்டக்கடவின்னும் எடுத்தருளும்பொ
ருட்டு உலவிடத்துக்கு எழுந்தருளிவாய் பெற்றுக்கொண்ட நங்கள் எ
ன்பொருள் என்று சொல்லி வணங்கினார்கள் பிள்ளையார் பாவிளாகி
சமணர்வளை நோக்கி வாதுசெய்து வெல்லுதற்குச் சொக்கநாத சுவாமி
யிடைய திருவுள்ளத்தை அறிவோம் என்று திருமடத்தினின்றும் நீக்
கி திருக்கூட்டம் சூழச்சென்று திருவால்வாயிலே புழுத்து நோக்கவி
தியில்லாத சமணர்களை நோக்கி வாதுசெய்தற்குத் திருவுள்ளமோ எ
ன்பதை அடியும்பொருட்டு “காட்டுமாவதுரித்து” என்னுந் திருப்பதிக
ம் பாடியருளினார்.

பெரிய புராணம்.

303

திருவாலவாய் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரிபோர்த்துட, னுட்டமுன்றுடையாயுரைசெய்வனன்
வேட்டுவேள்விசெய்யாவமண்கையரை, யெட்டிவாதுசெய்த்திருள்னமே

செத்தெனாறுவந்திருவாலவாய், மைந்தனெயன்றுவல்லவமணசுறம் •
சந்தமார்தமிழ்கேட்டமெட்டுஞானசம், பந்தன்சொற்பாகரும்பழிநங்கவோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமியுடைய திருவுள்ளத்தை அறித்து பின்னும் சமணர்களை வா
தில் வென்று அழிக்கும் பொருட்டும் சிவநாமத்தையே பாப்பும்பொருட்
டும் “வேதவேள்வியை” என்னும் திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் - நாலடி மேல்வைப்பு - பண் - பழம்பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துழ, லாதமில்லியமனெடுகோரை
வாழில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே, பாதிமாதாடையுபரமனே.

ஞாலநின்புகழேழ்க்கவேண்டுந்தென், னாலவாயிலுறைபுமெம்மாதியே.

கூடலாலவாய்க்கோணைவிடைகொண்டு, வாடன்மேனியமணவைவாட்டிட
மாடக்கழிச்சம்பந்தன்மதித்தவிப், பாடவல்லவர்பாக்கியவாளனோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள்பெற்று திருவுளமகிழ்ந்து விடைகொண்டு கோடூரவாயி
லைக்கடந்து முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறி முத்துக்குடைநிழற்ற அடியார்கள்
சூழ பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்கள் தொனிக்க, முத்துச்சின்னங்கள் ஊத,
மங்கையர்க்கரசியார் முத்துச்சிவிகைமேல் லேறிக்கொண்டு பின்னாகவர குல
ச்சிறையார் முன்னே அடியார் கூட்டத்திற்கெல்ல வாண்டியனுடைய கோ
யிலுக்கு எழுந்தருளினார், குலச்சிறைநாயனார் முன்னே விரைந்து பாண்டி
யனிடத்திற் சென்று திருஞானசம்பந்தமுர்த்திகுவாமிகளுடைய வரவைச்
சொல்ல பாண்டியன்தன்னனுடைய துயரம் சிறிதுநீங்கி தன முடியின் பக்கத்
திலே இரத்தினசுளத்தை இடுவித்து குலச்சிறைநாயனரைப் பின்னும் எதிர்
ர்ெ சல்லும்பொருட்டு எவ்வினன் குலச்சிறைநாயனார் மனமகிழ்ந்து எதிர்
கொளச்சென்றார். சமணர்கள் அரசனுடைய தன்மையைக்கண்டு மகாராஜ
னோ! நம்முடைய சமயத்தை ஸ்தாபிக்கும்பெற இதுவே என்று கிள்ளும்

உம்முடைய தருமவெறியை நீரோ காத்தருளவேண்டும், ஆயில் அவரை இங்கே அழைத்தீர், உம்முடைய நோயை அவரும் நாங்கனும் ஒருங்கு தீர்க்கும்படி சொல்லி, முழுமையும் அவராலேயே தீர்க்கப்பட்டதாயினும் எங்களாலும் தீர்க்கப்பட்டதாகச் சொல்லும் என்றார்கள். அதன்கேட்ட அரசன் தான் பூர்வஜன்மத்திலே செய்த தவப்பயனை அடையும்சமயம் சமீபித்தலால், சமணர்களை லோக்கி நீங்கள் இருபகூத்திரும் உங்கள் உங்கள் தெய்வச் சார்பினுலே திருவங், நான் வஞ்சகம் பேசேன் என்றான். அதைக்கேட்ட சமணர்கள் என்செய்வோம் என்று கவலைகொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது தாழிழங்குசெய்த தவக்கொழுந்துபோலும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமின அரண்மனையாயிலுள் அணைந்து, முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி, குலச்சிறையார் முன்செல்ல பாண்டிமாதேவியாரும் சிவிகையினின்றும் இறங்கி உள்ளே எழுந்தருளினார். பாண்டியன் பிள்ளையானாக் கண்டவுடனே அஞ்சலிசெய்து அவர் ஈழப்பதினவா, அவரை லோக்கி தளமுடியின் பக்கத்தில் இருக்கின்ற இரத்தினசனத்தைக்காட்ட அவர் அதிலே விழைந்தருளினார். சமணர்கள் எல்லாரும் அச்சங்கொண்டார்கள் பாண்டியன் பிள்ளையாருடைய திருமேனியைத் தரிசிக்கப்பெற்றதனால் வெர்பு ரோப் சிந்து நீங்கி சுவாமி தேவரீர்தடைய ஊர்யாழ் என்று வினாவி, பிள்ளையார் “கழுமலநங்கருதுமுல்லை” என்று திருப்பதித்தினுலே தங்குகொடுத்தருளினார்.

திருப்பிரமபுரம் திருச்சக்கராபாற்று - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமனூர்வேணு பரம்புகலிவெங்குருப்பெருந்தேவாரி
புரமன்னுபூத்தாயொளிநகிரபுரம்புவஞ்சண்ணை
யான்மன்னுதனைகாருகொச்சைவயமுள்ளிட்டங்கதியா
பரமனூர்பன்னிரண்டாய்கின்றதிருக்கழுமலநாம்பாவுயிரோ.

காவிமலாபுரையுங்கண்ணார்கழுமலத்தின்பெயரைகாழும்
பாவிசுரப்பான்னொண்டின்னூலாப்பத்திமையாற்புலுவன்மாலே
நாவினலம்புகழ்ச்சீர்நான்மறையான்னானசம்பந்தனசொன்ன
மேவியிறைமொழிவார்விண்ணவரினென்னுதலேநின்புளாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் இரத்தினசனத்தில் இருந்தபொழுது சமீபத்தில் இருந்த சமணர்கள் பொறுமைகொண்டு தங்கள் உள்ளத்திலுள்ள அச்சத்தை மறைத்து கோபாக்கினி சொலிக்கக் கண்கள் சிவந்து பாலகூரியனைச் சூழ்கி

ன்ற கருமுகிற் குழாங்கள் போலப் பிள்ளையாரைச் சூழ்ந்து அவரை வாதின
ல்வெல்லக்கருதி, தங்கள் சமய நூல்களை எடுத்துச் சொல்லிக் குரைத்தார்க
ள். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு உங்கள் சமய நூற்றுணியை உள்ளபடி கிர
மமாகப் பேசுங்கள் என்று சொல்லியருள சமணர்கள் தள்ளி எழுந்து அ
னேகர்களாய்ச் சூழ்ந்து பதறிக் கதறினார்கள். பாண்டிமா தேவியார் அதுக
ண்டு பொறாமை மனம் நடுங்கி பாண்டியனை நோக்கி சுவாமியின் சிறுபாலர்
இச்சமணர்களோ எண்ணில்லாதவர்கள் என் பிராண எய்யமடோ! எங்கள்சுவா
மிகள் உம்முடைய நோயை நீக்குக, பின்பு இச்சமணர்கள் பேசுவல்பு
ல்பேசுக என்றார், பாண்டியன் தேவியாரை நோக்கி நீ வருந்தெல் என்று
சொல்லி சமணர்களை நோக்கிநிங்களும் இந்தச்சிவபத்தரும் உங்களுங்கள் தெ
ய்வத்தன்மையை என்னுடைய வெப்புநோயை நீக்குதலினாலே தெரிவியு
ங்கள் என்றான் திருஞானசம்பந்தமுத்தி சுவாமிகள் பாண்டிமா தேவியா
ரை நோக்கி மாதேவியே என்றை நீ பாழன் என்று அஞ்ச வேண்டாம் திரு
வாலவாயரன் திருநாள் சமணர்களுக்கு எளிமேன் அல்லேன் என்னுங்க
ருத்தினையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் - பண் கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானினேர்விழிமாதாய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானவாயொருபாடீங்கிவனென்றுநிபரிவெய்திடே
லானைமாமலையதியாயவிடங்களிற்பலவல்லல்சே
ரினாகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரறித்குவே.

எக்கராமமண்கையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாடச்
செநக்கனென்னுனிருக்கவேதுளங்கும்முடித்தென்னன்முன்னினவ
தக்கசர்ப்புகலிக்குமன்றயிழ்நாதன்ஞானசம்பந்தன்வா
யொக்கவேயுணைசெய்தபத்துமுறைப்பவாக்கிடரில்லேவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுகேட்ட அரசன் பிள்ளையாரையும் குரைத்தல் ஒழியாத சமண
ர்களையும் நோக்கி நீங்கள் என்னுடைய நோயை இகலித்திருங்கள். தீத்தவ
ர்எவரோ அவரை வாதிடுவென்றவர்என்றுசொல்ல சமணர்கள் மகராஜனோ.
உம்முடைய இடப்பாகத்து நோயை நாங்கள் எங்கள் சமயமந்திரத்தினு
லேதீர்ப்போம் அவர் வலப்பாகத்து நோயைத் தீர்க்கக்கடவா என்றுசொல்
லிஅரசனுடைய இடப்பாகத்தைப் பீலியினுலேதடவினார்கள் அதினுலேவே

புடோட்வளர பாண்டியன் அதைப் பெறுக்கலாற்றுவதனாகி பிள்ளையானா
ப்பார்த்தான். பிள்ளையார் அரசனுடைய கோக்கத்தைக்கண்டு “மந்திரமா
வதானீ” என்னுந் திருநீற்றுப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் - திருநீற்றுப்பதிகம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிறம்பலம்.

மந்திரமாவது தீருவானவர்மேலுநீறு
சுத்திரமாவது துதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவது தீருசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்தவரவாயுமைபங்கன்றிருவாலவாயான் திருநீறு.

ஆற்றலடல்வினா யெறுமாவாயான் திருநீற்றைப்
பொற்றிப்புகலி சிலாவுபுகைன்னானசமயநான்
நேயம்தென்னுட லுற்றதீர்ப்பினியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத் துமவல்லவா சல்லவாதாமே.

திருச்சிறம்பலம்

அவனுடைய வலப்பாகத்தை விபூதி கொண்டு திருக்கையினாலே த
டவியருள அவவலப்பாகம் வெட்டுகோல் நீங்கிப் பொய்கைபோலக் குளிர்க்
தது இடப்பாகத்து வெட்டினோய் முன்னையிலும் இருமாங்காய் மிதந்து
பொங்க, சமணர்கள் மனம் நடுக்குற்று மயிற்சிகிழைய, அவ்வெப்புத்தீ த
ம்மேலும்தாவ சரிசுழங்குன்றி நெருக்கு அழிந்து அருதுவிட்டுத் தூர்த்து
லேநின்றார்கள். பாண்டியன் சமணர்களைநோக்கி சமணர்களை! நீங்கள்தோ
ற்றுப்போனீர்கள் எனனைவிட்டு அரலிப்பாய்விடுங்கள் என்று சொல்லி பி
ன் பிள்ளையானா நோக்கி அழியுமனை ஒரு பொருளெனக்கொண்டு உய்வித்த
காருண்ணிய சாகரமாகிய சுவாமி இடபாகத்து வெப்பையுந் தேவாரீரே நீ
க்கியருநர் என்று, மனசினால் வணங்கி பிரார்த்தித்தான். பிள்ளையார் இட
ப்பாகத்தையும் முன்போல விபூதிக்கொண்டு தடவியருள பாண்டியன்வெப்பு
நோய் முழுதும்நீங்கி உய்த்தான் அதுகண்ட பாண்டியர் தேவியாரும் குலச்
சிறையாரும் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை விழுந்து மலங்குறித்து எங்கள்
அரசா பிறவாமென்மை பெற்றனர் என்று களிப்படைந்தார்கள். பாண்டிய
ர்சயனத்தைவிட்டு எழுந்து இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேலே மக்குவித்து,
பொய்யராகிய சமணர்கள் முன்அடியேனுடைய நோயை நீக்கியருளியதிரு
ஞானசம்பந்த சுவாமியுடைய ஸ்ரீபாதங்களை அடைந்து உய்த்தேன் என்றார்
சமணர்கள் பிள்ளையாருடைய சொல்வெற்றியை அவர் தமிழ்ப்பதிகத்தின
லேபாண்டியனுடைய வெட்டுகோயை நீங்கினமையால் அரித்தபித்தருக்கம்

பேசி அவரை வெல்லுதல் கூடாது அக்கினியினாலும் ஜலத்தினாலும் வெல்லவேண்டும் என்று தங்களுள்ளே சித்தந்தார்கள் பிள்ளையார் சமணர்களை கோக்கி இனி உங்கள் சமய நூற்றுணிவைப் பேசுங்கள் என்று அநுனிச்செய்ய சமணர்கள் தருக்கம்பேசி வெல்ல வேண்டிவந்திலை நாங்கள் இந்நூலுக்குத் தேழும் எங்கள் எங்கள் சமய உண்மையை உள்ளபடி நித்தியநூலாகக்காட்டி வெல்லுவோம் என்று ஒட்டினார்கள். அப்பொழுது பாண்டியராஜர் என்னுடைய வெப்புநோயை நீங்கள் முறித்திலீர்கள் உங்களுக்குள்ளவந்து என்று சொல்ல சமணர்கள் அரசர் உங்களுக்கு என்னவாது என்றதையே வினவாக்கொண்டு நாங்கள் இந்நூலுக்குத் தேழும் எங்கள் எங்கள் சமயக்குத்தை எட்டிலை நீட்டி, அக்கினியில் இடக்கடவோம் வெவப்பெறுமையேவெற்றி என்றார்கள், அப்பொழுது அரசர் ஒன்றும் சொல்லும்புள் பிள்ளையார் நீங்கள் சொல்லியது என்று அரசர் மருத்திலும் அப்படியே செய்வோம் வாருங்கள் என்று சொல்லியருளினார். பிள்ளையாருடைய ஆஞ்சனையினால் பாண்டியர் சபைமுன்னே அக்கினி அமைக்கும்படி வேலைக்காரலாவா, அவர்களும் அக்கினி அமைத்தார்கள், பிள்ளையார் சமீபத்திலேவாழ்ந்தருளி வந்து பாரசிவனே மெய்ப்பொருள் என்று தாம் பாடியருளிய தமிழ்வேதத் திருமுறையைச் சொந்தாருந்தெய்கு எங்கள் பாரசிவனே பாம்பொருள் என்று சொல்லி வணங்கி, நிந்தகாதானால் எடுத்து சிசின்மேற்கொண்டு திருக்காப்பிட்ட கயிற்றை அணிந்து அத்திருமுறையைத்தமது திருக்காத்தினால் மதிக்க திருள்ளாறின்மேலதாகிய “பொகமார்த்த பூண்முலையாள்” என்னும் திருப்பதிகம் வந்து போக்தது.

திருநள்ளாறு - பண் - பழந்தக்காரகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பேரிகமார்த்தபூண்முலையாள் தன்னோடும் பிள்ளைகளும்
பாகமார்த்தபைங்கண்வெள்ளை நன்னல்லாமெட்டி
யாகமார்த்ததோஷையன் கொணவகாடையின்மேல்
நாகமார்த்தமப்பெருமான்மேய ஆகள்ளாற்றே.

தன்புனலும்வெண்பிறையுந்தாங்கியநாழ்சனையன்
நண் நலலார்மல்குகாழினாசைமங்கதல்ல
பண்புள்ளாதேத்துபாடல்பத்தமிழவவல்லா
ருண்புரீங்கிவனவரோடுலகிலுறைவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் அத்திருப்பதிகத்தை யே விரும்பி, திருநள்ளாறரை வணங்கி, அது எழுதப்பட்ட திருவேட்டைக்கழற்றி, திருக்காத்திலை கொண்டு

பாமசிவனே மெய்ப்பொருள் என்பதைச் சமஸ்தருக்கும் உணர்த்தும்பொருட்டு, இவை அக்கினியில் இடப்படுமாயில் பழுதில்லை இது சத்தியம், என்னும் கருத்தை யுடைய “தளிரிளவளரொளி” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருநள்ளாறு திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொளிகனசெழிற்ருந்திழ்மலைமகள்
ருளிரிளவளரொளிகன முலையிணையவைகுலவளி
ளளிரிளவள ரொளிமருவுள்ளாறத்தந்தாமமே
மிளிரிளவளஞ்சியிழ விலைபழுதிலைமெய்மையே.

சிற்றையிலைவாதன்வனமுலையிணைபொடுசெறிசுரு
கற்றிழமுதுகழுவலகஞ்ஞானசம்பந்தன்
சொற்றவனொதிரிடையெரியி லிடவிவைகடையி
சொற்றெரியொருபதாமறிபவந்துயிலிற் றாயிரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாஷதிகள் சமஸ்தரும்காண சமணர்களுடைய சிந்தைவேவ அவ்வத்தியிலே அவ்வெட்டை இட்டருளினார். இட்ட எட்டில் எழுதப்பட்ட திருப்பதிகம் பாஞானம் அபாஞானம் என்கின்ற திருதனங்கனையுடைய உமாசேவி பாகுராகிய பாமசிவனையே பொருள் என உடைமைபால் மிகச் சுவாஸிக்கின்ற அக்கினியிலே பச்சையாய் விளங்கிற்று, சமணர்களும் தங்கள் தாற்பொருளை எழுதிய எட்டை இது உய்யுமோ என்கின்ற கவலையோடு நடுங்கிநின்ற அக்கினியில் இட்டார்கள். அது தங்கியுட்பட்டொழிந்தது, அதுகண்டு பயத்தினாலே மனஞ்சோர்ந்து நின்றார்கள். திருஞானசம்பந்தமுந் தந்திசுவாமிகள் தாம் அக்கினியில் இட்ட எட்டைக்குறித்த நூழிகையிலே சனமின்மைசண்டையாவரும் விபக்கும்படி எடுத்தார் அது முன்னையிலும் பசுமையும் புதுமையும் உடைத்தாய் விளங்கிற்று பிள்ளையார் அவ்வெட்டைச் சபைமுன்னேகாட்டி திருமுறையிலே முன்போலக் கொத்தருளினார் அதர் அத்தியந்த ஆச்சரியம் அடைந்து சமணர்களை நோக்கி நீங்கள் இட்ட எட்டைக்காட்டுங்கள் என்றார். சமணர்கள் தங்கள் இட்ட எட்டை எடுக்கும்படிசென்றபனையுற்போது அக்கினியிசுச்சுவாஸித்தமைகண்டு திரும்பி விட்டார்கள். அதுகண்ட அரசர் ஜலத்தினாலே அக்கினியைத் தணிப்பித்தார், சமணர்கள் அவர்கே சாம்பலுங் கரியுமன்றி மற்ருென்றுங் காண்களாகி செய்வதொன்றறியாது திகைப்பினாலே திரண்ட சாம்பலாக் கையினு

லே பிசைந்து துற்றிப் பார்த்தார்கள் அதுமண்ட அரசர் புன்முறுவல் செய்து எட்டை இன்றும் அரித்துப்பாருங்கள் பொய்நெரியையே மெய்நெரியாகக் கொண்டு உலகின்றவர்களை போங்கள் முன் நான் வெப்பாகிய தீயினின்றும் உய்ய நீங்கள் அப்பொழுது தோற்றீர்கள் ஆதலால் அதுவே வழியாக இப்பொழுது அக்கினியில் இடப்பட்ட ஏடு உய்ததில்லை என்றால் நீங்கள் தோற்றிலீர்போலும் என்றார். சமணர்கள் பாண்டியர் நகை உட்கொண்டு சொல்லிய சொற்றொடருளை அறியராகித் திரித்துணர்ந்து முன்னே இரண்டுதரம் வாதுசெய்தோம் இன்னும் ஒருதரம் செய்யவேண்டும் மூன்றுதரத்தல் ஒருதரமாயினும் வெற்றி பெறுவோம் என்றார்கள், பாண்டியர் இது என்னவாந்தலாத என்முத்துத்தபின்னும்தின்னையார் சமணர்களை நோக்கி இனி என்னவாது செய்வோம் என்று வினாவினா சமணர்கள் நாங்கள் இருபட்சத்தேழும் எங்கள் எங்கள் சமய உண்மையை எழுதிய எட்டை ஒடுகின்ற வையையாற்றிலே இடுவோம் எதிர்த்து செல்லும் ஏடே மெய்ப்பொருள் உடையது என்றார்கள், பின்னையாரும் அப்படியே செய்வோம் என்று அருளிச்செய்தார்.

அப்பொழுது குலச்சிறைநாயனார் ரம்பத்தில் வந்து இனிச்செய்யப்படும் இவ்வாறிலே தோற்றவர்கள் செய்வதுயாது என்று அடைக்கேட்ட சமணர்கள் அவர்மேற கொங்கொண்டு பொருமை காரணமாக தங்கள் வாய்நோர்ந்து நாங்கள் வாறிலே தோற்றொமாகில் எங்களை இவ்வரசர் கழுவிச் செய்துக என்னார்கள். அடைக்கேட்ட அரசர் வையையாற்றிலே ஏடு இடும்பொருட்டுப் புறப்படுங்கள் என்று சொல்ல முன்னே பின்னையார் நிரத்தினுசனத்தினின்றும் இறங்கிப்போய் முந்தாச்சிலைகமேற்கொண்டு சென்றார் அவர் பின்னே பாண்டியர் குதுலாமைற்கொண்டுசென்றார் சமணர்கள் மயக்கமேற்கொண்டு சென்றார்கள் சமுத்திரத்தைநோக்கித் திரை எறிந்து அதிலேகத்துடன் பார்த்து வையையாற்றின் கரையை அடைந்தவுடனே பாண்டியர் இருபக்கத்தாரும் தங்கள் தங்கள் சமய உண்மையை எழுதிய எட்டை இடக்கடவர் என்றார் அரிசியாகிய உள்வீட்டிலாத நெப்பதர் போல அறிவாகிய உள்வீடு இல்லாத மக்கப்பதராகிய சமணர்கள் “அத்தி நாத்தி” என்று எழுதிய எட்டை அது அந்வேகத்துடன் பாய்தலைக்கண்டு ம், அவாவின்மேலீட்டினால் இடவும் அது வினாந்துகொண்டு கடலைநோக்கி ஓடிற்று. சமணர்கள் ஆறுகொண்டோடும் எட்டைத்தொடர்ந்து எந்நேர அணைப்பாவர்பாலக் கராமேல் ஓடிப்போனார்கள். அவ்வேடு தூறுவிக்கிடக்கு அப்பாற்சென்றமையால் அதைக்காணுதற்கும் கூடாதவர்களாகி வேறொரு செயலுயன்றி தங்களுக்கு நாசகாலம் வந்தது என்று அஞ்சி நடுநடுங்கி அரசருக்கு எதிராவந்து தங்கள் நெஞ்சில் அச்சம் வெளிப்பட ஒளிப்பார்போல பின்னையாரை நோக்கி நீரும் உம்முடைய எட்டை இட்டால் அ

நியலாம் என்றார்கள் பாண்டியராஜர் அவர்களை விட்டு பிள்ளையாருடையதிருக்குழம்பைப்போக்க தம்மை அடைந்த அன்பர்களுடைய சன்னமரணங்களுக்கு ஏதுவாய் நிகர்கின்ற மலமாயாகம்ங்களை நீக்கியருளும் தெசிகோத்தமராகிய நிருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டியராஜர் தம்முடைய அருமைத்திருக்கரத்தினுலே தீண்டி விழுவி பூசப்பெற்று மலபரிபாக கர்மசமத்துவம் உறுநின்றால், அவருக்கும் அவர்போலப் பக்குவப்படும்சமஸ்த ஆன்மாக்களுக்கும் சைவசமயத்துண்மைப்பொருளை விளக்கும் உபதேசமொழியாகிய “வாழ்கவந்தனர்” என்னும் திருப்பாசுரத்தைப்பாடி ஏட்டில்எழுதி, அத்திருவேட்டைத் தமது திருக்கரத்தினுலே வையைநதியில் இட்டருளினார்.

திருப்பாசுரம் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தனர்வானவானினம்
கீழ்கதண்டனல்வெந்தஹ்மெய்துந்
ஆழ்கதீபதெல்லாமரனாமே
சூழ்கவையகழுந்துபரீழ்வே.

அரியகாட்சியாய்த்தமதங்கைசே
ரெரியபோகந்தெறுவர்கண்ட முங்
கரியராடுறைவாழ்க்கையாழிவும்
பெரியராரறிவாரவாபெறியே.

வெந்தசாம்பல்வினையெனப்பூசியே
தந்தையாரொடுதாழிநீர்தம்மைமே
சித்தியாவெழு வார்வினேதீர்ப்பா
லெந்தையாரவெவ்வகையார்கொலோ.

ஆறு பாலவர்க்குளும்வண்ண மமாதிரிமாண்புங்
கூட்பாண்புலெளவில்கிளக்கவேண்டா
கோட்பாலனவுழ்வினையுஞ்ஞானமையெந்தை
தாட்பாலவணங்கித்தலைநின்றவகெட்கதக்கார்.

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாறுயிக்குச்
சோதிக்கவேண்டாசுடர்விட்டுளனெங்களசோதி
மாதுக்கரீங்கலுருவீர்மனம்பற்றிவாழ்மின்
சாதுக்கள்மிக்கிறையேவந்துசார்மின்களே.

ஆடும்மெனவும்மருங்குந் தமுதைத்துவேதம்
பாடும்மெனவுகழல் தபாவநீங்கக்
கேடும்பிறப்புந்மறுக்கும்மெனக்கேட்டிராகி
னெடுத்தித்தாக்கருளல்லதுபாட்டலாமே.

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டுநல்ல
படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டித்தாதைபண்டு
முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிமுக்கண்மூர்த்தி
யடிசேர்ந்தவண்ணம்மறவார்சொலக்கேட்டுமன்றே

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளக்கிவையம்
மேதப்படாமெயுலகத்தவனேத்தல்செய்யப்
பூதமுதல்வன்முதலேமுதலாகப்பொலிந்த
சூதன்னெலிமாலையென்றேநலிக்கோவைவசொல்லே.

பாராழிவட்டம்பகையானவிந்தாடவாடிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேற்றெஞ்சிடங்கொண்டவர்க்குப்
போராழியீந்தப்புகழும்புகழுற்றதன்றே.

மாலாயவனும்மறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதாட்டல்பேணிக்
காலாயமுந்நீர்தடைந்தார்க்கரிதாயெழுந்த
வாலாலமுண்டங்கமரர்க்கருள்செய்ததாமே.

அற்றன்றியத்தன்மதுரைத்தொகையாக்கினும்
தெற்றென்றுதெய்வத்தெளிபார்க்கைக்கோலைதெண்ணீர்ப்
பற்றின்றிப்பாங்கெதினியும்பண்டியுநாக்கிற்
பெற்றென்றுயர்த்தபெருமான்பெருமானுமன்றே.

நல்லார்கள்சேர்புகலிஞானசம்பந்தனால்
வெல்லார்களும்பரவுமீசனேயேத்துபாடல்
பல்லார்களும்மதிகட்பாகாருஞ்சொன்னபித்தும்
வல்லார்கள்வாடொருலகாளவும்வல்லானதே.

திருச்சிறம்பலம்.

அந்தத் திருவேடு நதியிலே எதிர்த்து ஜலத்தைக்கிழித்துக்கொண்டு,
சர்வான்மாக்களுக்கும் இதுவே மெய்ப்பொருள் என்று காட்டிக்கொண்டு
சென்றது பரமசிவனே எல்லாப்பொருளும் என்று எழுதியதிருவேட்டிலே
“வேந்தனும்வெல்க” என்று பாடியருளியபடியால் பாண்டியராஜருடைய

கன்னியிர்ந்தது எடு எதிர்த்து செல்லும்பொழுது தேவர்கள் எல்லாரும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரி பெய்தார்கள் பாண்டியர் அற்புதங்கொண்டு நின்றார். சமணர்கள் எல்லாரும் அஞ்சிப் பதைபதைத்து தலைகுனிந்து நின்றார்கள் குலச்சிறைநாயனார் அத்திருவேட்டைத்தொடர்ந்து எடுத்தற்கு விரும்பி காற்றைப்போல அதிவேகத்தோடு செல்கின்ற குதிரைமேல் ஏறிக் கொண்டு பின் சென்றார் பிள்ளையார் அவ்வேடு தங்கும்பொருட்டுத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவடகம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னியுமத்தமும் திபொதிசடையின், பொன்னியதிருவடிபுதுமலரதுகொடு
மன்னியமறையவர்வழிபடவடியவ, ரின்னிரைசப்பாடலோடகத்தொருவனே.

கோடுசந்தனமகில்கொண்டழிவைகளை, கோடுசென்றனைதருமேடகத்தொருவனை
நாடுதென்புகலியுள்ளானசம்பந்தன், பாடல்பத்திவைவல்லாக்கிலையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு குலச்சிறைநாயனார் சிவாலயத்துக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற நீர் நெடுவிலாகுத்து, அங்கே தங்கிய எட்டை எடுத்துச் சிரமேற்கொண்டு பெருமகிழ்ச்சி பொங்குகளையில் ஏறி திருவேடகத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளை வணங்கித் துதித்து பாண்டியர் முன்னே கொண்டுவந்து சமஸ்தருக்குங்காட அடியார்கள் எல்லாரும் அத்தியந்த ஆனந்தத்துடனே ஹரஹர என்று ஆமவாரித்தார்கள். பாண்டியராஜர்கண்டு குலச்சிறையாரை நோக்கி வாதினே ஓட்டித்தோற்ற இந்தச்சமணர்கள் முன்னே எங்கள் பரமாசாரியராகிய சுவாமிகளிடத்திலே அநுசிதம் செய்தவர்கள் ஆதலால் இவர்களைக் கழுவினே ஏற்றுக் என்றார். கருணாகரராகிய பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு தாம் அவர்கள்மேற் சிறிதும் பகையிலராயினும் அவர்கள் சிவனடியார்கள் வாழும் திருமடத்திலே செய்த தீங்கு அதிபாதகம் ஆதலாலும் அதிபாதகம் செய்தார் யாவராயினும் அவரைக்கொல்லல் வேண்டும் என்பது சைவாகமத்துணிவாதலாலும் பரூண்டியருடைய குற்றமற்ற செய்கையை விடக்கா திருத்தார் நுட்பத்தியையுடைய குலச்சிறைநாயனார் கழுத்தறிகளை நிரையாக காட்டுவித்து அவைகளில் ஏற்ற அதிபாதகர்களாகிய சமணர்கள் எண்ணியிரும் ஏறினார்கள் பிள்ளையார் பாண்டியராஜருக்கு விழுதிக்கொடுக்க அவர் அவருடைய தீபாதங்களை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துவாங்கி அணிந்து நின்றார் பாண்டியநாட்டுள்ள சமஸ்தரும் விழுதி அணிந்து கொண்டார்கள் அமர் சைவராயினமையால் சமணசமயம் பாழாக சைவசமயமே தழைத்தோங்கிற்று. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருப்புகழே எ

ங்கும் பார்த்து பிள்ளையார் சொக்கநாதசுவாமியைத் தரிசிக்கவேண்டும்என் றுஎழுந்துசென்று, முத்துச்சிவிகைமேற் கொண்போனார். பாண்டியரும் மங்கையர்க்கரசியாரும் அவரை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு உடன் செ ன்றார்கள். அடியார்கள் சமஸ்தரும் பெருமகிழ்ச்சிபொங், பிள்ளையாரா த்துதித்துக்கொண்டு கூடிப்போனார்கள் பிள்ளையார் கோயிலே அணைந்து, முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி பாண்டியராஜரும் மாதேவியாரும் மந் திரியாரும் தம்மை ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு உடன்புகப் புகுத்து, வலஞ்செய்து சந்திதானத்தை அடைந்து, சொக்கநாத சுவாமியை வணங் கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் திருவிராகம் - பண் : கொள்கிகம் :

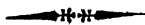
திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின்கழற்
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பின
காடலாலவாயிலாய்கவாலிநீள்கடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே.

போயநீவளங்கொளும்பொருபுனற்புகல்
பாயகேள்விஞானசம்பந்தனல்லபண்ணினு
லாயசொல்லின்மாலேகொண்டலாலவாயிலண்ணலைத்
தியதீரவெண்ணுவார்கள்சிந்தையாயதேவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாண்டியர் சொக்கநாதசுவாமியை நமஸ்கரித்து நின்று, திருவால வாயில் வீற்றிருக்கும் சுவாமி சமணர்களுடைய மாயையினாலே மயங்கித் தேவரீரை அந்நாதிருத்த சிந்யேனார் சனனுமரணத் துன்பங்களை நீக்கி ஆட்கொள்ளும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை தந்தரு ளிய பெருங்கருணையை என்னென்று பேசுவேன் என்று ஸ்தோத்திரம் ப ண்ணினார் பிள்ளையார் சுவாமியை வணங்கி அருள்பெற்று அங்கு நின்று அரிதில்லங்கி, திருமடத்திற் சென்று வீற்றிருத்தருளினார். பாண்டியரும்மா தேவியாரும் பிள்ளையாரை வணங்கி அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு தங்கள் மானிகைக்குப்போனார்கள் பிள்ளையார் திருவியமத்தில் திருநெல்கண்டப் பெரும்பாணருக்கு அருளிய திறத்தையும் துதித்து அவரோடும் அளவளா விஇருந்தார்.

திருவாலவாய் - திரு இயமகம் .

தீருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலநீழலுக்கத்திருக்கையேயான்பாடலுக்கத்திருக்கையே
பாஸினேர்மொழியாளொருபங்கனெபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீரணிமேதருகுதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
பாலகஞ்சமுதுண்டுகளத்தனையாலவாயுறையண்டர்குளத்தனே.

நனஞாலிகடம்மொடுவீரகனையேறுபல்பொருண்முத்தமிழ்வீரகனே
யானகாழியுண்ஞானசம்பந்தனையாலவாயினின்மேயசம்பந்தனே
யானவானவர்வாயிலுளத்தனையன்பரானவர்வாயிலுளத்தனே
நானுடைத்தனசெந்தமிழ்பத்துமேவல்லவர்க்கிவைவரமமிழ்பத்துமே.

திருங்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் பாண்டியரும் மீதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் தினந்
தொழும்வந்து தம்முடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதிக்க தாம் சொக்கநா
தசுவாமியை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு இருக்கும்நாளிலே சீர்காழியி
லிருந்த சிவபாதவிருதயர் சமணர்களுடன் வாதுசெய்து வெல்லுதற்கும்
பாண்டிநாடுவரும் விபூதியைப் பாப்பதற்கும் போயருளிய திருஞானசங்
பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்தில் நிகழ்த்தவற்றை அறிவேன் என்று புறப்ப
ட்டு, மதுநாயை அழுடத்து திருவாலவாயிறசென்று சொக்கநாதசுவாமி
யை வணங்கிக்கொண்டு பிள்ளையார் வீற்றிருக்கின்ற திருமடத்தை அணை
ந்தார். பிள்ளையார் தந்தையார் வந்தமையை அடிபார்கள் சொல்லக்கேட்டு
திருவுள மகிழ்த்து எழுந்தருள சிவபாதவிருதயர் தொழுதுகொண்டு முன்
சென்றணைய பிள்ளையார் அவரை எதிர்தொழுது தமக்குச் சிவஞானம் அ
ருளிய திருத்தொணியப்பரை நினைந்து சீர்காழிமேலே திருப்பதிகம் பாடி
யருளினார்.

திருக்கழுமலம் - பண் - கொல்லி.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணினல்லவண்ணம்வாழலாம்வைகலு
மெண்ணினல்லகதிக்கியாதுமோர்குறைவிலைக்
கண்ணினல்லஃதுறுக்கமுமலவளநகர்ப்
பெண்ணினல்லாளொடும்பெருந்தகையிருந்ததே.

கருத்தடத்தென் மல்குதழுமலவளநகர்ப்
பெருத்தடங்கொங்கையோடிருந்தவெம்பிரான் றனை
யருந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்தெந்தமிழ்
விரும்புவாரவர்கள்போய்விண்ணுலகாள்வோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள் ஆயினபின் பிள்ளையார் அடியார்களோடு பிறதலங்களையும் வணங்கும் பொருட்டுப் பூறப்பட்டு பாண்டியரும் மாதேவியாரும் குலச்சி றையாரும் பிறவாற்றாமையால் உடன்கொல்லசென்று திருப்பரங்குன்றம். ஆப்பனார், திருப்புத்தூர், திருப்பூவணம், கானப்பேர், திருச்சுழியல், திரு க்குற்றாலம், குறும்பலா திருநெல்வேலி என்னுந் தலங்ளை வணங்கிப் பதிசு ம்பாடியருளினி.

திருப்பரங்குன்றம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடலர்சோதிவெண்பிறையோடுநிறைகொன்றைச்
சூடலனந்திச்சுடரொரியேந்திச்சுடராணி
லாடலனஞ்சொலனியிழையாணையொருபாகம்
பாடலன்மேயநன்னகர்பொலும்பீரங் குன்றே.

புடமலிபொய்கைச்சுண்டைமணஞானசம்பந்தன்
புடமலிகாமரைக்கைசத்தான் தன்பரங்குன்றைத்
தொடைமலிபாடல்புத்தமவல்லார்தந்துயர்பொகி
விடமலிகண்டனருள்பெறுதன்மைமக்கோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆப்பனார் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றுஞ்சடைமுடிமேன்முதிரடிளம்பிறைய
னெற்றைப்படவரவமதுகொண்டரைக்கணித்தான்
செற்றமிசுசிராணத்திருபாப்பனாராணப்
பற்றுமனமுடையார்வினைப்பறறுப்பாரே.

அந்தண்புனல்வகையணிபாப்பனார்மேய
சந்தமலர்க்கொன்றைசடைமேலுடையாணை
சந்தியடிபரவுகலஞானசம்பந்தன்
சந்தமிவைவல்லார்தமொற்றமறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புத்தூர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்கள்வீம்முவெறியார்பொழிற்சோலைத், திங்களோடுதினக்குந்திருப்புத்தூர்
கங்கைதங்குமுடியாரவர்போலு, மெங்களுச்சியுறையுமிறையாரே.

நல்லுகள்வினானசம்பந்தன், செல்வர்கேடருநையுத்திருப்புத்தூர்
சொல்லப்பாடல்வல்லார்தமக்கென்று, மல்லத்திருமவலமடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூவனம் - பண் - தக்கேசு.

திருச்சிற்றம்பலம்

அறையார்புனஹ்மாமலருமாடவாரசடைமேற
குறையார்மையொருகுடிமாதோகடையுடையானிடமா
முறையால்புடிசேர்தென்னாசேரார்சொழிசடாமவணங்குந்
திறையாமொளிசேர்செம்மையொங்குகென்றுருப்பூவனம்.

திண்ணாபுரிசைமட மொங்குகென்றிருப்பூவணத்துர்
பெண்ணாமெனியெம்மினையுயிர்பெரியனினறமிழால்
பண்ணாநடக்ககாழிமலகுநாநசம்பநதனசொன்ன
பண்ணாபாடலபத்துமவல்லார்பயிவ்வனுவாவிடையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காவாப்பி - பண் - கொலலி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிடியெலாம்பினசொப்பொருங்கைமாமலத்தழி
விடியேதுபுழுகிவிதமினுவலிபடு
கடியுமபூம்பொழிறானபெருணனின்
னடியலலடைசாறுடையோவடியோ.

காட்டகத்தாடலுங்கருகமாகனபிர்
கோடகத்தளவாங்குத்கொருங்காழியா
னாடசாதோக்குருளுளாமபுரான
பாட்டகத்தவைவல்லார்க்கல்லையாமபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குற்றாலம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

வமபார்சூன்றநீடுயாசார்வளர்வேங்கைக்
கொம்பாசொலக்கோலவண்டியாழவையுறறால்
மம்பானையோடாடலமர்ந்தானலர்கொன்றை
நம்பான்மேயநன்னகர்சொல்லாமாந்நாள்.

மர்ட்விவருபுனற்காழியார்மன்னன்
சோடனீன்கொழுபுனைகும்புருதமுரு
நர்டவல்லகற்றிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்புந் துமபாடகம்பாவமாணையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறும்பல 1 - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தமருகுதித்தெண்ணீரசடைகரத்துகைவிபாகம்
பொருத்திப் பொருத்தாதவடத்தாறமாகுறதல்! பரிததெசுவ
ரிருந்தவிடம்வினவிவெலங்கமழ்சோலையின்வண்டியாழ்செய்
குருத்தமணநாறுங்குன்றிக்குழ்தன்சாரதருமாபாவே.

கொய்யாபூஞ்சோலைத்துறும்பலர்மேவியகொல்லேற்றண்ண
னம்பாண்டியவுளாமலுறயானஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வின்பாய்பாலைவாகதும்வல்லார்விநம்பிக்கேட்டார்
தமாபாதிவிளையொய்யலுந்வினையுடளராவனமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்வேலி - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருத்தவைமந்திரமமறுடைநன்னெறியவைமற்றெல்லா
மருத்துயர்கெடுமவர்மமெழித்தைசெய்தன்னெஞ்சமே
பொருத்துதண்புறவினிற்கொன்றைறபொன்சொரிதாத் துன்றையுடம்பூஞ்
செருத்தெமபொன்மலாதிருநெல்வெலியுலுறசெய்வர்காடு.

பொருத்தன்மாமலர்மிகையடனவானையவர்மெணுநல்வித்
துருத்தாமாழையவர், திருநெல்வேலியுறதெல்லவர்கம்மைப்
பொருத்துநீத்தமலகுபுகளியுண்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வருத்தமிழ்மலைகள்பாடியாட்க்கெடுமருவினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு இராமேச்சரத்தை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிக
ம்பாடி அங்கே இருந்தருளினார்.

திருவிராமேச்சரம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அலைவளர்தண்மதியோடயலையடக்கியுமை
முலைவளர்பாகமுயங்கவல்லமுதல்வன்முனி
யிலைவளர்தாமுகள்விம்முகானவிராமேச்சரம்
தலைவளர்கொலநன்மாலையன்றாந்நாட்கியே.

பகலவன்மீதியங்காமைக்காத்பதியோன்றனை
யிகலழிவித்தவனெத்துகோயிலிராமேச்சரம்
புகலியுண்ஞானசம்பந்தன்சொன்னதமிழ்புத்தியா
வகலிடமெங்குதின்றேததவல்லார்க்கில்லையல்லலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்தே சமுமண்டலத்தில் உள்ள திருக்கோணமலை, திருக்கேதி
ச்சரம்என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித்திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருக்கோணமாமலை - பண் - புறநிர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிறாகழலரவஞ்சிலம்பொலியலம்புரிமலர்நீறணிதிருமேனி
வகைகெழுமகனொர்பாகமாப்புணர்த்தவடிவின் கொடி யணிவிடையர்
ககைகெழுசத்துங்காபுகிறபிளவுமளப்பருங்கனமணிவரன்றிக்
குரைகடலோதநிதிலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமர்த்தாரே.

குற்றமிலாதார்குரைகடல்குழந்தகோணமாமலையமர்த்தாரைக்
கற்றுணர்வுள்ளிக்காழியர்பெருமான்குருத்துடைஞானசம்பந்த
னுற்றசெத்தமிழர்மாலையிலாததுமுரைப்பவர்கேடபவருயர்த்தோர்
சுற்றமுமாகித்தொல்வினையடையார்தோன்றுவார்வானிடைப்பொலிந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதிச்சரம் - பண் - நடட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருதுகுன்றமாமேருவினாரவாவனலெரியம்பாற்
பொருதுமுவெயில்செற்றவன்பற்றிசின்னுறைபதியெங்காளுந்
கருதுகின்றபூர்களைகடற்கடிகமழ்பொழிலணிமாதோட்டங்
கருதிநின்றதேதிச்சரங்கைதொழக்கவினையடையாவே.

மாதெலாமணமுனாசெனக்கடலினிதொலிகடன்மாதோட்டத்
தாடலேறுடையண்ணல்கேதீச்சரததடிகளையணிகாழி
நாடுளார்க்கிறைஞானசம்பந்தன்சொனவின்றெழுபா மாலை
பாடலாயின்பாடுமின்பத்தார்களபரகதிபெறலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள் சென்றபின், இராமேச்சரத்தை நீங்கி திருவாடானே, திருப்
புனவாயில் என்னுந் தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திரு ஆடானே - பண் - நட்ராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதோர்கூறுகத்தேறதேறிய, வுநியானுறையாடானேப்
போதினாற்புனைந்தேத்துவார்தமை, வாதியாவினையாயுமே.

வீடினாம்பலிவெங்கடத்துநின், முடினானுறையாடானே
நாடிஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், பாடநாய்பிண்பாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புனவாயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல்செஞ்சடைவெண்பிறையன்னிரி நூலினன்
பன்னியநான்மறைபாடியாடிப்பலவூகன்போ
யன்னமன்னநடையாளொடுமருமிடம்
புன்னேநன்மாமலர்பொன்னுதிர்க்கும்புனவாயிலே.

பொற்றொடியாளுமைபங்கன்மேவும்புனவாயிலைக்
கறவந்தாந்தொழுதேத்தின்தகடறகாழியா
னற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்னதமிழன்மையா
லற்றமில்பாடல்பத்தேத்தவல்லாரருள்சோவதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் குலச்சிறைநாயனாடைய ஊராகிய மணமேற்குடியை அடை
ந்து சிலநாள் அங்கிருந்து பின் மதுரையைச்சேர்ந்து அவாமி தரிசனஞ்
செய்துகொண்டு இருந்தார் சிலதினங் கடந்தபின் சோழநாட்டுக்கு மீண்டு
செல்லுதற்குத் திருவுளங்கொள்ள பாண்டியரும் மாதேவியாரும் குலச்சி
றையாரும் அவருடைய திருவடிகளைப் பிரியலாற்றாமையால் அவருடன்
போதற்கு ஒருப்பட்டார்கள் பிள்ளையார் அதுகண்டு அன்பர்களே நீங்கள்

நமமுடைய சொல்லிமறாமல் சைவசமயத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டு இங்கேதானே இருங்கள் என்று அருளிச்செய்தார். அவர்கள் பிள்ளையாருடைய ஆற்றலையே மறுத்தற்கு அஞ்சி அவருடைய ப்ரீபாதங்களை மணங்கரித்து அனுமதிபெற்று, அவரை ஒருபொழுதும் மறவாத சிந்தையுடன் சிவசமயபரிபாலனம் செய்துகொண்டு இருந்தார்கள், பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்தோடு பாண்டிநாட்டைக் கட்டுத்து சோழநாட்டை ஆண்டது திருக்களர் பாதாளிச்சுரம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிப்பாடி முள்ளிவாய்க்கொளைய அணைந்தார்.

திருப்பாதாளிச்சுரம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல்செஞ்சடைமேல்விளங்கும்மதிமத்தமொடுநல்ல
பொன்னியல்கொன்றையினுன்புனல்கூடிப்பொற்பமரு
மன்னமனவடையாளொருபாகத்தமர்த்தருளிரானும்
பன்னியபாடலினுனறகோயில்பாதாளே.

பன்மலாவைஒப்பொழிப்புடனும்பத்தபாதாளேச்சேர்ப்
பொன்னியன்மாடமல்குபுகழ்க்கைமன்னன்
நன்னைளியிக்குயர்த்ததமிழ் நூனசம்பத்தன்சொன்ன
விண்ணவாபத்திமவல்லாதொழில்வானத்திருப்பாதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே ஆறு மிகப்பெருதால் நீர் வாணர்கள் ஓடிப் போகுகிறார்களே தவிர நீர் காலையில் எழுந்திருக்கையில் திருத்திரிபாடாளிகள் பிள்ளையார் அதுகாண்டு காலையில் எழுந்தருளி தின்றபோது கொள்ளம்புதூர் எதுவோ தோன்ற அங்கே சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்தற்குத் திருவுளம் விரும்புதலால் அங்கிருந்து உடத்தவன கட்டை அவிழ்த்து சிவனுடைய அணை அருகே போய், சாவலமிகேலாக அகன்றமேல் நின்று, “கொட்டமே கமழும்” என்று உடைய நுழைந்ததைப் பாடியருளினார்.

திருக்கொட்டமே கமழும்மேல்வப்பு-புண்காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொட்டமே கமழும்மேல்வப்புதூர், நடமாடியும்பனையுள்கச்
செல்லவுத்துக்கிதையார்தொழு, நல்குமாறருணம்பனே.

கொன்றைசேர்ச்சடையான்கொள்ளம்புதூர், நன்றுகாழியுள்ளானசம்பந்த
வின்றுசொன்மலையொண்டேத்தவல்லார்போ, யென்றும்வானவரோடிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரமசிவனுடைய திருவருளினால் ஓடம் சென்று மற்றகரையை அடைந்து, பிள்ளையார் அடியார்களுடனே இறங்கி கோயிலை அடைந்துசுவாமிதரிசனஞ்செய்து அங்கே யிருந்தார் சிலநாள். ஆயினான் வாரிலே அகசினியில் வேவாத்திருப்பதிகத்தை யுடைய கடவுளை வணங்கி விநம்பி கொள்ளம்பூதனாநீங்கி திருள்ளாற்றை அடைந்து சுவாமி தரிசனம்செய்து வினாவரைப்பதிகம்பாடி. சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திருள்ளாறுந் திருவலவாயும் - வினாவரை - பண் நடமாடலாம்.

திருச்சிறம்பலம்.

பாடகமெல்லுப்பாவையொடுப்படுகிணக்காடி டுழற்பற்றிநின்ற நாடகமாடுள்ளாறுடையநம்பெருமாணிகுவென்கொல்சொல்லாய் ரூடகமுன்னகைமாடந்தகமாடம் என்பதை வரொடுந்நொழுகத்தவாழ்த்த வாடகமாடநெருங்குகடலாலவாயின்கணமாத்தவாமே.

ஆன்புடையனையனைக்கடலாலவாய்மேவியதென்கொலென்று நன்பொனைகாதனைள்ளாற்றினையம்பெற்றப்பற்றிலைங்குலாவு பொன்புடைசூழ்தருமாடக்காழிப்பூசான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன வின்புடைப்பாடல்கள்பத்தும்வல்லாரிமையவோந், தவிநுப்பந்தாமே.

திருச்சிறம்பலம்.

பின் திருத்தெவிச்செரியை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருத்தெவிச்சேரி - பண் - இந்நளம்

திருச்சிறம்பலம்.

பூவலந்தனகொண்டுமுப்போது பூம்மொங்குமேவவந்துவணங்குமிகுதெவிச்சேரியீர் மேவருத்தொழிலாளொடுகெழற்பின் விடனும் பாவங்கொடுகின்றதுபோலும்பான்மையே.

திக்குலாம்பொழில்குழ்தெவிச்சேரியெஞ்செவ்வனை மிக்ககாழியுள்ஞானசம்பந்தன்விளம்பிய தக்கபாடல்கள்பத்தும்வல்லார்கடடமுடி தொக்கவானவர்குழவிருப்பவர் சொல்லிலே.

திருச்சிறம்பலம்.

பின்பு செல்லும்போது பௌத்தர்கள் இருக்கின்ற போதிமங்கை சமீபிக்க அதனை அறிந்த அடியார்கள் எல்லாரும் கடலொலிபோலச் சங்கு தாழாமுதலைய பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களையும் முழக்கி ஆரவாரித்தார்கள். முத்துச்சின்னங்கள் எல்லாம் பரசமயகோளரி வந்தார் என்றுஊதின. பௌத்தர்கள் ஒருங்குகூடி, பிள்ளையார் தங்கள் எல்லையில் எழுந்தருளும் போது அடியார்கள் எடுத்த ஆரவாரத்தினாலும் திருச்சின்ன வொலியினாலும் பொருமை கொண்டு, தங்கள் சமய நூலிலே மகா பரணிடத்தியம் உள்ள புத்தநதி முதலியோருக்குச்சொன்னார்கள்.

அவர்களுடைய சொல்லும் பிள்ளையார் முன் வருகின்ற திருச்சின்ன ஒலியும், அடியார்களுடைய ஆரவாரமும் காதினுள்ளே புதுத்திய நாராசம்போலப் புருத்தபோது, புத்தநதி மிக்கோபித்து எழுந்து பௌத்தர்கூட்டம் சூழச்சென்று அடியார்களை ஆனைந்து நீங்கள் எங்களைத் தருக்கத் தருக்கத்தில் வென்றன்றோ வெற்றிச்சின்னங்கள் ஊதல் வேண்டும் என்று கோபங்கொண்டு விளக்கினன், அப்பொழுது திருத்தொண்டர்கள் மிக்கோபித்து இந்தக் கொடுஞ்செயலுக்கு இவர்களைக்கொல்லாது பொறுக்கில் இவர்கள் தங்கள் நிலைமையினால் என்று முதலுச்சிவிக்கமேல் விற்றிருக்கின்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரை அடைந்து வணங்கி நிபந்தனை விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள், பிள்ளையார் நாம் வருமிடத்திலே இது நமக்கு அழகிய இடமாகின்றது, புத்தநதி மற்றவர்கள் தங்கள் சமய நூற்பொருளிலேயே மறுதலண்ணம் வாதுசெய்யப் புகுமிடத்து அவனுடைய பொய் மமெற்கோளை அறிகின்றோம் என்று அருளிச்செய்தார் அதற்கு முன்னே தேவாரத்திருமுறை எழுதும் அடியவர்பொருமல் ஆளுடைய பிள்ளையாரை திருவாக்காலே இடியிடித்துவிழ இப்புத்தலுடைய சிரம் விழக்கடவது என்று சொல்லியருளினார். அவ்வாக்கினாலே இடியிடித்துப் புத்தநதியுடைய சரீரத்தையும் தலையையும் வேறுகக் கூறுபடுத்த பௌத்தர்கூட்டம் அஞ்சிக் குலைத்தோடிற்று, பௌத்தர்களுடைய நிலைமையையும் புத்தநதியுடைய சரீரமும் தலையும் அகற்றுவிரும்படி தமிழ்வேதலேகாச்சொல் அம்பினல் அறுத்ததையும் கண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் ஒடிப்போய், பிள்ளையாருக்கு விண்ணப்பம் செய்தார்கள். பிள்ளையார் அங்ஙனம் எதிர்த்த மிலக்கை நீக்கும்முறை அதுவேயாம் நீங்கள் எல்லோரும் ஹர ஹர என்று ஆரவாரியுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய அவ்வொலி மிக்கோங்கிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புத்தர்சமண்கழுக்கையர்பொய்கொளாச், சித்தத்தவர்கடெளிந்துதேறின வித்தகநீரணிவாரவினைப்பகைக், கத்திரமாவனவஞ்செழுந்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

[illegible]

சிலநாளாயினபின் திருநாவுக்கரசுகவாமிகள் பூந்துருத்தியில் இருந்தலைக் கேள்வியுற்று அவரைக் காணவிரும்பி புறப்பட்டுச்சென்று பூந்துருத்திக்குச் சமீபித்தார், அதைத் திருநாவுக்கரசுகவாமிகள் கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கும்படி சென்று அவர்வரும் எல்லையை அடைந்து திருச்சின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு அவரைத் தரிசிக்கும்படி குழந்த சனங்களுடைய நெருக்கத்தினால் தம்மை ஒருவரும் காண்பதற்குமுந்து அவர் ஏழிவரும் முத்துச்சிவிகையைத் தாங்குகின்றவர்களோடு தாமும் ஒருவராய்த் தாங்கிக்கொண்டு வந்தார். பின்னையார் பூந்துருத்திக்கு மிகச்சமீபித்தவுடனே அப்பர் எங்குந்நூர் என்று வினவ அதைக்கேட்டு அப்பர்முத்தி அடியேன் தேவரினாத்தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப் பெற்ற

று இங்குந்நேன்ன்றார். உடனே பிள்ளையார் சிவிகையினின்றும் இறங்கி மனப்பதைப்போடும் அப்பமூர்த்தியை வணங்க, அப்பமூர்த்தியும் தம்மை அவர் வணங்குதற்கு முன்தாம் அவரைவணங்க அதுகண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் வணங்கி ஆனந்தகோஷம் செய்தார்கள் பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியோடும் பூந்துருத்தியிற் சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருந்தார். பிள்ளையார் தாம்பாண்டி நாட்டிற் சென்று சமணர்களை வாதிட்வென்றதையும், பாண்டியனுடைய கூனை நிமிர்த்ததையும், அந்நாடெங்கும் விபூதியைவளர்த்ததையும் மங்கையர்க்காசியார் குலச்சிறையார் என்கின்ற இருவருடைய பெருமையையும் அப்பமூர்த்திக்குச் சொல்லியருளினார். அப்பமூர்த்தி தாம் தொண்டைநாட்டுக்குச் சென்று அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கியதைப் பிள்ளையாருக்குச் சொல்லியருளினார் அப்பமூர்த்தி விடைபெற்றுக்கொண்டு பாண்டி நாட்டுக்குப் புறப்பட பிள்ளையார் செய்தானம், திருவையாறு, திருப்பழனம்மூதலிய சலங்களைவணங்கிக்கொண்டு சீர்காழியை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருக்கழுமலம் திருஇயாமகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையேயுணர்வதுநின்னருண்மெய்யினையே கற்றவர்காய்வதுகாமனையேகனல்விழ்காய்வதுகாமனையே யறநிறைநப்பதுமுன்பணியேயமரர்கள்செய்வது முன்பணியே பெற்றுமுகந்ததுகந்தனையேபிரமபுரத்தையுகந்தனையே.

“உணர்வதுநின்னருண் மெய்யினையே”

(இதன்கருத்து.) நின் அருளாகிய சத்தியத்தையே யானுணர்ந்துகொண்டிருப்பது.

“கற்றவர்காய்வது காமனையே”

(இ-து.) கற்றுணர்ந்தவர்களால்விடப்பட்டது. பசத்துவம்பொருந்திய க்ஷேத்திரமாகிய தேகாதிபிரபஞ்சமே.

“ஆற்றமறைப்பது முன்பணியே”

(இ-து.) உனது நிருவாணத்தைநிறப்பது முன் தொங்கலாகிய பாம்புகளை மற்றவை வெளிப்படை.

பருமதினமதுகாமன்னவையெதினோ பதிகமதெழுதியைவையெதினோ வருந்தியிடைமீசைவருகானேவசையொடுமலர்கெடவருகானே கருதலிசைமுரறருமருளேகழுமலமமரிதைதருமருளே மருவியதமிழ்விசன்மொழியேவல்லவர்தம்மிடர்நிடமொழியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“பதிமதேழதீயவை”

(இ-து.) திருப்பதிகம் எழுதப்பட்ட எடுகளவை-வருநதியிடைமிசை-வருகின்ற வையையாற்றினிடத்திலே, எதிர்வருகரணே-எதிரிட்டுப்போம்படி. துணை செய்த ஸ்ரீஅத்தங்களை யுடையவனே, வசையொடும் - சமணருடைய வசைச்சொல்லும், அலர்-பரிபவச்சொல்லும், கெட-கெடும்பொருட்டாக, அருகு-அரணே, சமணகுலத்தைக் கெடுக்கப்பட்டவனே, கருதலில்-கேட்போர்கள் கருத்தை அழிக்கத்தக்க, இசைமுால் - இசைக்குரியோருமாய், தருமர்உள் - தருமசீலருமாகிய பிராமணர்கள், வாழ்கின்ற - உள் எனப்பாலது - விகாரவகையால்-உள்-என நின்றது.

“கழமலமரீறைதரும் அருளே. மருவியதமிழ்விர்கள்”

(இ-து.) திருக்கழமலத்தி லிராகின்ற தம்பிரானார் பிரசுதித்தருளியதிருவருளை யிடைவிடாமற் பொருந்திய தமிழ்விர்க்குரிய யான் - மற்றவை வெளிப்படை.

நெடுநாள்சென்றபின் பிள்ளைபார்தொண்டைமண்டலத்துக்கு யாத் திதாசெய்யத் திருவுளங்கொண்டு தோணியப்பரை வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு, அடியுர்களோடு புறப்பட்டு தம்மோடு உடன்வருதற்குத்துணிந்த தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரை நோக்கி அப்போ நீர் இங்கேதானே யாக்குசெய்து சிவதரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு இரும் என்று சொல்லிச் சென்று சிதம்பரம், திளைநகர், மாணிகுழி, பாதிரிப்புலியூர், வடுகூர், வக்கரை, இரும்பைமாகாளம், திருவதிகை ஆமாதூர், கோவலூர், ஆறையணி, நல்லூர், திருவண்ணாமலை என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு தொண்டைநாட்டை அடைந்தார்.

திருமாணிகுழி - திருவிராசும் - பண் - சாநாரி.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னிலல்பொருப்பரையன் மங்கையொருபங்கர் புனற்குசடைமேல் வன்னியொடும் தம்மலாவைத்தவிரல்வித்தகர்மகிழ்ந்துறைவிடங் கன்னியினவானாகுதி கொள்ளவிளவள்ளைபடரள்ளவயல்வாய் மன்னியிளமே திகழ்பபிந்துமனைசேருதவிமாணிகுழியே.

உருதவருதன் கெடிலமோடுபுனல் குழுவதவிமாணிகுழிமேல் வந்ததிருடியவெமானையடி சேருமாணிகாழிநகரான சந்தநிறைதண்டமிழ்செறித்துணருளுனசம்பந்தனதுசொன் முந்தியிசைசெய்துமொழிவார்களுடையார்கெணடுவானகிலனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாதிப்பிலியூர் - பண் - செவ்வழி.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னநின்றமுடற்காலபுயற்கருள்செய்துநீள்
புண்ணெநின்றமும்பாதிப்பிலியூருளான்
நண்ணெநின்றவணங்குந்தனைத்தவமில்லிகள்
பிண்ணெநின்றநீணியாக்கையைப்பெறுவார்களே.

அந்தணல்வாரகன்காழியுள்ளணிஞானசம்
பந்தனல்வாரபயின்பாதிப்பிலியூர்தனுட்
சந்தமலைத்தமிழ்பத்திவைதரித்தாரகன்மேல்
வந்துதியவ்வடைபாமைமால்வினையுமே.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடுகூர் - பண் - குறிஞ்சி.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

கடுகெடுரிமாலையணிவாசுடாவேலா, கொடுகாமழுவாளொன்றுடையாலிடையூர்
கடுகெடுபுகாமங்கவலைபினியில்லார், வடுகெடுபுனர்க்குழந்தவடுகூரடிகளே.

படிநோன்பவையாவுபழியில்புகழான, கடிநாணிகழ்சோலைகடும்வடுகூரைப்
படியானமுரசைமொழியார்சம்பகசு, அடிநாணம்வல்லாநடிசோவார்களே.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

திருவக்கரை - பண் - பஞ்சமம்.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

கலையணிமாமீடற்றான்நரிக்காவுடைதான்
சிறையணிசொன்னையினுவொநநாமும்பெண்ணைமீத்தான்
மறைபவன்றன்றையிழைக்கொள்பவன்வந்தையி
யுலையிவனெங்கள்நிரடுனையார்கழலுள்சுதுடம்.

தண்ணிலும்நாவுஞ்சைமெலுடையானிறைநொய்
வண்பொழில்சூழ்த்தழகாரியாவன்நவந்தகாரையார்
பண்பையர்தந்தலைவன்மழிஞானசம்பகன்சொன்ன
பண்ணைமால்வல்லாரவர், தமளிஞானசம்பகன்.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

திருகுரும்பைமாதாளம் - பண் - செவ்வழி.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

மண்டுகங்கைசடையிந்தரந்தாமநிசூழ்மான்
கொண்டகையாழ்புரமூன்றெரித்தருமகன்னிட
மெண்டிசையழ்புகழ்போய்விளங்குமிரும்பைதனுள்
வண்டுதேமுரல்பொழில்சுலாநின்றமாதாளமே.

எந்தைபெம்மானிடமெழில்கொள்சொலையிரும்பைதனுண்
மந்தமாயபொழிஞ்சுழந்தழகாநாமகாளத்து
லந்தமில்லாவனலோடுவானையணிஞானசம்
பந்தன்சொன்னதமிழ்பாடவல்லாராபதிப்போருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅதிகைவீரட்டானம் - பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டைக்குறம்பூதங்குழுமவனலெத்திம்
கெண்டைப்பிறழ்தெண்ணீர்கெடிவடபக்கம்
வண்டுமருள்பாடவளர்பொன்விரிகொன்றை
விண்டதொடையலானும்விரட்டானத்தே.

நொழல்கமழ்நாடிஞானசம்பந்தன்
வேழம்பொருதண்ணீரதிகைவிரட்டானத்துர்
சூழங்கழலானைச்சொன்னதமிழ்மலை
வாழந்திணையாகதிணைவார்வியிலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆமாத்தூர் - பண் - சிகராமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குன்றவாசிலேநாணராவரிவாளிகூடுரிகாற்றின்மும்மதில்
வென்றவாறெங்ஙனெனிடையெறும்வேதியனே
தென்றலார்மணிமாடமாளிகைஞானிகைக்கெதிரீண்டெண்ணெமே
வன்றில்வந்தனையுமாமாத்நூர்ம்மானே.

வாடல்வெண்டலைமாலையார்த்துமயங்கிருள்ளெனியேந்திமாநட
மாடான்மேயதென்னென்றமுமாத்நூர்ம்மனைக்
கோடிகைகருமபுபைப்பொழிற்கொச்சையாரிதையொனசம்பந்தன்
பாடல்பத்துமவல்லார்பரலோகஞ்சேர்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவலூர்வீரட்டம் திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படைகொள்கூற்றம்வந்துமெப்பாசம்விட்டபோதிகள
ணிடையொமக்கிலையெழுகபோதுநெஞ்சமே
குடைகொள்வேந்தன்முதாநைகுழகன்கோவலூர்தனுள்
விடையதேறுங்கொடியினுள்விரட்டானஞ்சேர்துமே.

கழியோலெவுகாணல்சூழ்காழிஞானசம்பந்தன்
பழிகடர்ச்சொன்னசொற்பாவநாசமாதலா,
லழிவினீர்கொண்டேத்துமினந்தன்கோவலுர்தனில்
விழ்கொள்பூதப்படையினுள்விரட்டானஞ்சேர்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅறையபணிநல் லூர் பண் - காந்தாரம்.

நீடுச்சிற்றம்பலம்.

பீடினாற்பெரியோர்களும்பேதைமைகெடத்தீதிலார்
விடினலுயர்த்தார்களும்விடிலாரிள வெண்மதி
சூடினாற்மடைபாடினார்கடலைநீறணிந்தாரழ
லாடினாரையணிநல் லூரங்கையாற்றொழுவார்களே.

கழியுலாங்கடற்காணல்சூழ்கீழ்மலமமர்தொல்பதிப்
பழியிலாமறைஞானசம்பந்தனல்லதோர்பண்பினார்
மொழியினுலையணிநல் லூர்முக்கண்மூர்த்திதன்றொடொழக்
கெழுவினாவந்தம்மொடுங்கேடிவாழ்பதிபெறுவதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅண்ணாமலை - பண் - நடப்பாடை.

நீடுச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணாமலையுமையாளொடுமுடனாகியவொருவன்
பெண்ணாகியபொருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ
மண்ணாந்தனவருவித்திரண்மழலைம்முழுவதிரு
மண்ணாமலையொருவாவினைவழுவாவணமறுமே.

வெம்புந்தியகதினோரெனினிலகும்விரிசார
லம்புந்திமுனெயிலெய்தவண்ணாமலையதனைக்
காம்புநதுவகுயிலாலுவகுளிர்காழியுள் ஞான
ம்பந்தன் தமிழ்வல்லவாடிபேனுதல்தவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅண்ணாமலை - பண் - தக்கேசி.

நீடுச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவாபுகழ்வானோர்கள்
மூவார்புரங்களினித்தவனறுமூவர்க்கருள்செய்தார்
தாமாமழைநின்றுதிருவெருவித்தொருவிண்ணியோடு
மாமாம்பிணவந்திணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே.

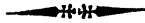
பெரியபுராணம்

221

அல்லாடரவியங்கஞ்சாரவண்ணமுலையாரா
நல்லார்பரவப்படுவாழ்காழிஞானசம்பந்தன்
சொல்லால்மலிந்தபாடலானபத்துமிவைகற்று
வல்லாரொல்லாம்வானோவணங்கமன்னிவாழ்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே திருவோத்தூரிற்சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார். இருக்கும்நாளிலே அந்தஸ்தலத்திலே உள்ள சிவனுடையார் ஒருவர் வந்து பிள்ளையாரை வணங்கி நின்று பரசமயங்களைப் பற்றிச்சைவலுதாபனம்செய்யும் சுவாமி மெய்க்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்கு அடியேனாகிய நான் ஆக்கும் பணிகளெல்லாம்மிக உயர்வாகவளர்த்தும் ஆண்பணிகளாகி காயாவாயின அதுகண்ட சமணர்கள் தீர் ஆக்கும் ஆண்பணிகள் எல்லாவற்றையும் காய்க்கப்பண்ணுதல் கூடுமோ என்று நகைசெய்து இகழ்ந்து சொன்னார்கள். தேவரீர் அருளசெய்யவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். பிள்ளையார் அதுகேட்டு பரித்தருளி எழுந்துவினாந்து கோயிலிற் சென்று சுவாமியை வணங்கி திருப்பதிகம்பாடி அப்பதிகத்தின் திருக்கடைக் காப்பிலே “குறும்பை யாண்பனையின் குலையோத்தூர்” என்று பாடியருளினார்.

திருத்தாண்பனை பெண்பனையானது - பண் - பழந்தீக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

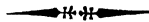
சூத்தேர்த்தாயனகொண்டுநின்பென்னடி, யேத்தாதாரில்லையெண்ணுங்கா
லோத்தூர்மேயவொளிமுவாளங்கை, கூத்தீரும்மகுணங்களே.

குறும்பையாண்பனையின்குலையோத்தூர், ருரும்புகொன்றையடிகளைப்
பெரும்புகழியுள்ஞானசம்பந்தன்சொல், விரும்புவார்வின் டீடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதனால் ஆண்பணிகள் எல்லாம் குறும்பைக் குலைகளை யுடையன வாய்ப் பெண்பணிகளாயின அதனைக்கண்டவர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியங் கொண்டார்கள் பிள்ளையார் ஆண்பணிகள் காய்த்துப்பழக்கும்படி அன்பருக்கு அருள்செய்து சுவாமிதரிசனம்செய்துகொண்டு அங்கே இருந்தார். சமணர்கள் பரசமய கோளரியாராகிய பிள்ளையாருடைய செய்தையைக்கண்டு அந்நாட்டைவிட்டு ஓடினார்கள் அவர்களிடமிவர் பரமசிவனே மெய்க்கடவுள் என்று துணிந்து சைவராகி உய்த்தார்கள். பிள்ளையாருடைய திருவாக்கிலே பிறத்தலால், அப்பணிகள் எல்லாம் தங்கள் காலத்தைக்கழித்து ஒழியப் பிறவியை ஒழித்து சிவத்தை அடைந்தன. பிள்ளையார்சில நாளாயினபின், அப்பதியை நீங்கி மாகதல், குரங்கணி, முட்டம், கச்சியேகம்பம்,

கச்சிரெரிக்காணக்காடு. அனெகதங்காவதம் கச்சிமேற்றளி, மாற்பேறு வ
லலம, இலம்பையங்கோடூர் நிருவிற்சோலம் திருவூரல் முதலாகிய ஸ்த
லங்களை வணங்கிக்கொண்டு பதிகம்பாடி. பழையனார் திருவாலங்காட்டுச்
சமீபத்திலே பொனார்.

திருமாகறல் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி

திருச்சிறம்பலம்.

விங்குவிளைகுழாய்க்குடைசியாகள்பாட ல்விளையாடலரவ
மங்குலொழிவீ கொடி. தணமாட மலிகீடுபொழிந்நமாகறலுளான
கொங்குவிளிகொன்றையொடுக்கங்கைவளர்த்திங்களவியசெஞ்சுடையினுள்
செங்கண்ணிடையண்ணலு. செப்பவர்கடவின்கொருமுடனே.

கடைகொண்டுமட மிகவிவாங்குகமழ்விதிமலிகாழிபவர்கோ
னடையும்கையாறபரவியர்ப்பாடி கூடு சம்பந்தனுளையான்
மடைகொள்புன்னொடுவயல்கூடுபொழிந்நமாகறலுளானடியையோ
யுடையதமிழ்பத் துமுணர்வாரவர்கடொல்வினைகளொர்குமுடனே.

திருச்சிறம்பலம்.

குரங்கணினமுட்டம் - பண் - தங்கராகம்.

திருச்சிறம்பலம்

விழுநீர்மழுவாடபடையண்ணல்விளங்குங்காழநீருவளோமமக்கயல்பாயுங்
கொழுநீரவயலுழந்தருங்கணினமுட்டம், தொழுநீரவயாதிதறுதடைமலரே.

கல்லாமைதிட்காழியன்னானசம்பந்தன், கொல்லாமைழுவேந்திருங்கணினமுட்டஞ்
செல்லாமைழுவாலசெவிக்கினிதாக, வல்லாக்கெளிதாமயிரவாவனசீடே

திருச்சிறம்பலம்.

திருவகம்பாடம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

மறையானைமாலிபுஞ்சடைமல்குவெண்
மறையானைப்பெண்ணோடானையொமமானை
யிறைமாரணையோவொள்கச்சித்திருவேங்கம்பத
துறைவானையல்லதுள்காதெனதுள்ளமே.

அந்தண்பூங்கச்சியகம்பரையம்மாணக்
கந்தண்பூங்காழியூரண்கவிக்கோல்வயாற்
சந்தமேபாட வல்லதமிழ்ஞானசநீ
பந்தன்சொற்பாடியாடக்கெடும்பாவேம்.

திருச்சிறம்பலம்.

திருவேகம்பம் - திருஇயாமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாயுமால்விடைமெலோருபாகனேபாவைதன்னுருமேலொருபாகனே
தூயவானவர்வேதத்துவனியேசோதிமாலெரிவேதத்துவனியே
யாயுரன்பொருணுண்பொருளாதையாலநீழலரும்பொருளாதியே
காயவன்மசுன்பட்டதுகம்பமேகண்ணுதற்பாமற்கிடங்கம்பமே.

பாயுமால்விடைமேலொருபாகனே” இதன் கருத்து. வானளவுத்
ததப்பட்ட பெரிய ரிஷபத்தின் மேலேம்ச் செலுத்துகைக்கு ஒப்பில்லாத
பாகனுள்ளவனே. “பாவைதன் உருமேல் ஒருபாகனே” இ-து. பாமேசுவரி
யினுடைய திருமேனியினே-உனது நவடிவின் ஒருபாதி யிலே வைத்தவ
னே. “தூயவானவர் வேதத்துவனியே” இ-து நின்மலரானவானவரது - து
தியாகிய வேதங்களினுடைய காதசொருபமா யிருக்கின்றவனே. “சோதி
மால் ஏழ்வு எது அத்துவனியே” இ-து, பிரகாசத்தை யுடைத்தாய் மிகுதி
ப்பட்டு அச்சத்தினினுடைய பிரகாசம் எப்படியிருக்கும்-அப்படித்தானவழி
யாயுள்ளவனே. “ஆயுரன்பொருள் நுண்பொருளாதியே” இ-து. மனபோ
கத்தா லுணரப்பட்ட அத்தகைகளுக்கெல்லாம் கிட்டுதற்கரிதாகிய சூனியமா
யுள்ள மூலவத்துவா யிருப்பவனே “ஆலநீழலரும் பொருளாதியே” இ-து
கீழ்ச்சொன்ன பொருளை - வட விருகத்தின் கீழ் எழுந்ருளியிருந்து ஆ
தம்போதத்தால் உணர்தற்கரிய பொருளென வுணர்த்தியபொருளைத்
தெருட்சிபட ஆயாநின்றனையே. “காயவன்மதன் பட்டது கம்பமே” இ-து
உனது நெறியிழியாலே தகனஞ்செய்ய-யாவராலுஞ் செயித்தற்கரிய கா
மன்பட்டவாறு அங்கமொடாத டுக்கமே. “கண்ணுதற்பாமற் கிடங்கம்ப
மே” இ-து. இவ்வாறு காமன்வடிவு அழியுதுதற் றன்னிழித்த கருணையாள
னாகிய சிவனுக்கிடமேதென்னில-திருவேகம்பமென்னுந் திரா பதியே என்க.

கத்தமாபொழில் சூழ்தருகம்பமேகாதல்செய்பவர்தீர்த்திருகம்பமே
புந்திசெய்துவிரும்பிப்புகலியேபூசுநன்நின்றும்பிப்புகலியே
யத்தமிழ்பொருளாயினகொண்டுமேயண்ணின்னபொருளாயினகொண்டுமே
பத்தனின்னியல்பாடியபத்துமேபாடவல்லவராயினபத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கத்தம் ஆர்பொழில் சூழ்தருகம்பமே” இ-து. மணல்பொருதைய
சோலைசூழ்த்த திருவேகம்பத்தை. காததல்செய்பவர் தீர்த்தருகம்பமே
இ-து. இடைவிடாமற் காதலித்து நின்றவரது சன்மக்கைத்தையொ
ழிக்கப்பட்டவனே. “புந்திசெய்துவிரும்பிப்புகலியே” இ-து. இத்தன்மை
காதலித்தாரது சென்மடுக்கத்தை யொழிப்பை யென்பதை யானுமுணர்
ந்து கனகமாடங்கள் சூழப்பட்ட புகலியெனகின்றபதியினகண் வாழ்கின்ற

இந்த மறையோனாகிய யான் - அத்தன்மை கருணையாளனாகிய தன்னை-யா னுங் காதலித்துணைத்த தமிழ்மாணியை. அந்த மில்பொருளாயின கொண் டமே” இ-து. முடிவில்லாத அக்கங்களில் எனக்குத் தோன்றின மதியாதி யைக்கொண்டு “அண்ணலின்பொருளாயின கொண்டுமே” பந்தன்னியல் பாடியபத்துமே” இ-து. சுத்தாவாகிய நினது சிவானந்தரது அறிவினுள்ளே தோன்றப்பட்ட சிவானந்தம் ஏகமாகிய விசேடத்தையுடைய நின்னை இர ண்டரத் தழுவுப்பட்ட ஞானசம்பந்தனானவன் இனிய தமிழாகப்பாடிய இ ம்மாலைபத்துமே. “பாட வல்லவாயிப்பத்துமே” இ - து. இம்மாலையைக் கொண்டு நின்றின்பபடுவார்க்கு ஆகுவித்தென்னில் அழகாகிய பத்தினா னவைவராகியவர்கள் என்க.

திருவிவகம்பம் திருவிருக்குக்குறள் - பண் கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவார்கச்சித், திருவிவகம்பத், தொருவாவென்ன, மருவாவினையே.
கோச்சைவெத்தன், கச்சிபம்ப, மெச்சுஞ்சொல்லே, நச்சுமுகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கச்சிநெறிக்கானாக்காடு - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரணவுமுலமங்கைபுங்கொட்புலையினிற்
பொணவுமுமுவொன்றங்கைவெண்ணெடியனினிவர்
காரணவுமணிமாடங்கடைவென்றகலிக்கச்சி
நீரணவுமலர்ப்பொய்கைநெறிக்கானாக்காட்டாடு.

கண்ணாருங்கலிக்கச்சிநெறிக்கானாக்காட்டுறையும
பெண்ணாருத்திருமேனிப்பெருமானதடிவாழ்த்தி
தண்ணாருமபொறிமரடித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பண்ணாருத்தமிழ்வல்லாப்பாலாகத்திருப்பாடு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாற்பேறு - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊர்யார்தருநருகையுண்டிமை, நீறுசேர்தருமேனியர்
சேறுசேர்வயற்றென்றிறுமாற்பிறநின், மாநிலாமணிகண்டோ.
மன்னியாலொசோமன்பணிசெயு, மன்னுமாற்பிறற்றடிகளை
மன்னுகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்சொற், பன்னவெவினைபாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவல்லம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எரித்தவன்முட்டா மெரியின்முழுகத், தரித்தவன்கங்கையைத்தாழசடைமேல்
விரித்தவன்வேதங்கள்வேறுவேறு, தெரித்தவனுலையிடந்திருவல்லமே.

கற்றவர்திருவல்லங்கண்டுபென்று, நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
குற்றமில்செந்தமிழ்கூறவன், நற்றமவீசன்வொற்பாடாங்களை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇலம்பையங்கோட்டுர் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையினாற்புரப்பதகருததிமாற்பேறுமாசிலாச்சீர்மறைக்காடுநெய்த் தாண்
நிலையினுன்னதுணைதனதுணையாகநீரணிந்தேறுகந்தேநீயநிலை
கலையினர்மடப்பிணைதுணையொடுஞ்ஞயிலக்கணவன்மெடைபுல்கிக்கணமயிலாலு
மலையினாம்பைபொழுவிலம்பையங்கோட்டுரிருக்கையாட்டேணியென்னெழுவ்கொள்
[வதியல்பே.

கருதனைமலிகளைகடலொலியோதங்கானலங்கழிவளர்கழமுலமென்னு
நந்தியாருடைபதிநான்மறைநரவனற்றமிழ்க்கின்றிணைஞானசம்பந்த[போய்
னெந்தையார்வளநகரிவடிபையங்கோட்டுரிசையொடுகூடியபத்தும்வல்லார்
வெந்துயர்கெடுகிடவின்னவரோடும்வீடுபெற்றின்மையின்வீடுனிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிற்கோலம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருவினாருமையொடுமுன்றிநின்றதோ
திருவினுள்வளர்சடைத்திங்கள்கங்கையான்
வெருவிவானவர்தொழுவெகுண்டுநோக்கிய
செருவினுலையிடந்திருவிற்கோலமே.

கோடல்வெண்பிறையனைக்கூகடுவிய
செடனசெழுமதிற்றிருவிற்கோலத்தை
காடவல்லஃதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
காடல்வல்லார்களுக்கில்லபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஊறல் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாநிலவுணரணம்மவைமாயவொர்வெங்கணையாலன்று
நீடுமழவெட்டவெங்கணைமலனிடம்வினவிற்
நேறவிரும்பொழிவூத்திகழ்செங்கயல்பாயவயலுஞ்சூழ்த்
ஊறலமர்த்தபிரானொலியார்கழலுள்குதுமே.

கோடலிரும்புரஹிற்கொடிமாடக்கொச்சையர்மனமெச்ச
வொடுபுனல்சடைமேறார்ந்தான்நிறுந்
நாடலரும்புகழான்மிகுஞானசம்டந்தனசொன்னநல்ல
பாடல்கள்பத்தும்வல்லார்பாலொகத்திருப்பாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அது காரைக்காலமமையார்திருத்தலையாலே நடந்த திருப்பதி ஆத
லால் அதை மிதிக்கஅஞ்சி, அதற்குச் சமீபத்திலே உள்ள ஓநூரிலே அன்
நீரவு பள்ளிகொண்டார். திருவாலங்காட்டில் விற்பிருக்குங்கடவுள் அவரு
க்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, நம்மைப் பாடுதற்கு மறத்தனையோவன்
றுஅருளிச்செய்ய பிள்ளையார் உடனே விழித்து எழுந்து திருவருளைத்து
தித்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பழையனார் - திருஆலங்காடு - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சவருவாருத்தொழுவிப்பாரும்வழுவிப்போய்
வெஞ்சம்புகுந்தெனனைநனைவிப்பாருடனநடப்பாய்
வஞ்சப்படுத்தோருத்திவாண்கொள்ளும்வகைக்கேட்
டஞ்சம்பழையனாராலங்காட்டெம்மடிகளே.

போழம்பலபெசிப்போதுசாத்தத்திரிவாரும்
லேழம்வருமளவுமவெயிலேதுறந்த்நிரிவாரும்
கேழல்வினபோகக்கேட்ப்பாராருங்வேழலா
வாழ்வர்பழையனாராலங்காட்டெம்மடிகளே.

சுரத்தங்கமழ்மயகிறசண்பைஞானசம்பகத
னத்தனாலழையனாராலங்காட்டெம்மடிகளே
வேத்தனஞானமொன்றித்தபாடலிலைவவல்லார்
சேர்த்தவிடமெல்லாந்தித்ததமாகச் செவ்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றாள் உதயத்திலே திருக்கூட்டம் தம்மை அணைந்தபொழுது
இரவிலே நிகழ்த்தலை அவர்களுஞ்சூர் வொல்லையருளினார். பின்பு பாரூர்,
வெண்பாக்கம் காரிகரை முதலிய கூடலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருக்கா
ளத்திமலைக்குச் சமீபித்து அதன்மேல் கண்ணப்பராயனருடைய திருத்
தொண்டைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு சென்று மலைமே
ல்வநி சங்கிதானத்தை அடைந்து சுவாமியை வணங்கினார்.

பெரியபுராணம்.

திருப்பாகூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தையிடையார் தலையினமிசையார் சொன்சொல்லார்
வந்துமாலைவையும் போழ்தென் மனத்துள்ளார்
மைந்தாமனாளாவென்னமகிழ்வாரூர்போலும்
பைந்தண்மாதவிசோலைசூழ்த்தபாகூரே.

ஞானமுணர்வான்காழ் ஞானசம்பந்தன்
நேனும்வண்டுமின்னிசைபாடுந்திருப்பாகூர்க்
கானமுறைவார்கழல்சேர்பாடலிவைவல்லா
ஞனமிலராயும்பர்வானத்துறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்தி திருவிநகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவர்கடானவர்கள்வாழைபடவந்ததொருமாகடல்விடங்
கானமுதுசெய்தருள்புரிந்தசிவன்மேவுமலைதன்னேவினவி
லனமினமானினொடுகிள்ளேநினைகொள்ளவெழிலார்வணினார்
ரானவந்தமாமகனிற்கனகமணியிலுருகாளத்திமலையே.

காடதிடமாகடமாடுசிவன்மேவுகாளத்திமலையே
மாடமொடுமாளிசைக்கண்ணொளர்கொச்சைவயமன்னுதலேவ்
னொடுபலநீடுபுகழ்ஞானசம்பந்தனுலாநல்லதமிழின்
பாடலொடுபாடுமிசைவல்லவர்கணல்லவர்பரலோகமெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்அவ்வணக்கத்தார்பெற்றபயனைக் *காண்பார்போல அன்புருவமா
கிய கண்ணப்பாயனாரைக்கண்டு ஆனந்த அருவிசொரிய விழுந்து நமஸ்க
ரித்தார் பின்மலையினின்று இரங்கி ஒரு திருமடத்தில் வீற்றிருந்தருளினார் கா
லந்தோரும் காளத்தியப்பரை வணங்கிக் கொண்டு அங்கே இருக்கும்நாளி
லே வடதிசையிலும் மேற்றிசையிலும் தமிழ்மொழி வழக்கு இன்மையால்
உத்தரகைகலாசம் திருக்கோயம், கோகர்ணம், திருப்பருப்பதம், இத்திரி,
லப் பருப்பதம் முதலிய ஸ்தலங்களை அங்கிருந்தே வணங்கித் திருப்பதிகம்
பாடி சிலதினங் கழிந்தபின் திருக்காளத்தியை நீங்கி வேற்காடு, வஸிதாயம்
முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவொற்றியூரை அடைந்து சு
வாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

ஸ்ரீகயிலாயம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடிகொளுநுவர்புலியினதளர்புரி நூழிகழ்மார்பிற
கடிகொள்கொண் றைகலந்தீநீற்றாகடைதசேர்கண்டத்த
ரிடியருரலாலரி யுமடங்கறொடங்குமுனைசாரம்
கடியவிடைமெற்கொடியெனறுடையார்கயிலைமையாரோ.

போராரகடலிற் புனல்குழாழிப்புகழ்வார்ச்சம்பந்தன்
காரார்மெகங்குடிகொள்சாரற்கயிலைமையார்மேற்
றெராதுரைத்தசெஞ்சொன்மலைசெப்புமடியார்மேல்
வாராபிணிகள்வானோருலகில்மருவுமனத்தாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதாரம் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரஞ்சுகங்களிறும்மடக்கிச்சுரும்பார்மல
ரிண்டைகட்டிவழிபாடுசெய்யும்மிடமென்பரால்
வண்டுபாடமயிலாலமான்கன்றுதுள்ளவ்வி
கெண்டைபாயச்சுனைநீலமொட்டலருங்கேதாரமே.

வாய்த்தசெக்கெல்லிகைழனிமலரும்வயந்நாழியா
னையந்தநீர்க்கோட்டிமையோருதைகின்றகேதாரத்தை
யாய்ந்துரொன்னவ்வருத்தமிழ்கன்புத்தமிழ்சைவல்லவர்
வேந்தராகியவகாண்டுவிடுகதிபெறுவொ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோகாணம் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனறுமரியானயல்வர்க்கிமலிகைபொருள்களாகியெனதுள
கன்றுமெளியானொளிகிறத்தபொன்முடிக்கடவுண்ணனுமிடமா
மொன்றியமனத்தடியார் கடையிமையோர்ப் பரவுந்ரவமார்
சுன்றுகொண்டுங்கிவிசிதண்டலையிடத்துவளர்கோகரணமே.

கோடவரவினுமவிநிசாரன்பு வெருங்கிவளர்கோகரணமே
யிடமினிதாருருவைவானடிகள் பெணியணிநாழிகர
னடியதமிழ்க்கிளவியின்னிசைசெய்ஞானசம்பந்தன்மொழிகள்
பாடவலபத்தரவொத்திசையுமாள்வர்பரலோகமெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇந்திரநீலப்பருப்பதம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலவுபாரிடம்போற்றவிற்புருந், திலகுமான்மழுவேந்துமங்கையர்
நிலவுமிந்திரநீலப்பருப்பதத், துலவினாடியுள்கூல்குடிம.

கந்தமார்பொழிஞ்சுழந்தகாழியா, னிந்திரன்றொழுநீலப்பருப்பதத்
தந்தமில்லையெய்ததுஞானசம், பந்தன்பாடல்கெண்டோதிவாழ்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பருப்பதம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுமேணியுமிழ்காகஞ்சுழந்தவனாங்கணாததா
னிமேணியெழிலானையேறாநினருதேறி
விடமணிமிடறுடையான்மேவியநெடுங்கோட்டுப்
படுமணிவிசுடரார்பருப்பதம்பரவுதுமே.

வெண்ணெசெல்லினேகழனிவிழவொலிகழமலத்தான்
பண்ணெசெல்பலபாடலிசைமுரல்பருப்பதந்ததை
நண்ணெசொலிநம்பரவுஞானசம்பந்தனல்ல
வொண்ணெசொலிநைவமாலையுருவெணத்தவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவனேகதங்காபதம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடல்மேவுநிமிர்புன்சடைமோலோர்நிலாமுனே
சூடல்மேவுமறையின்முறையாடுவோர்சுலாவழ
லாடல்மேவுமவர்மேயவனேகதங்காபதம்
பாடல்மேவுமனத்தார்வினோபற்றுப்பாரங்களை.

தொல்லையுழிப்பெயர்நோன்றிய்தோணிபுரத்துறை
நல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்லார்கண்மு
னல்லல்திரவுனாசெய்தவனேகதங்காபதஞ்
சொல்லநல்லவடையுமடையாசுடுதுன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்தி - பண் - கொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தமராகிலொசொதிரேக்கும்மர, முந்துமாருகலியின்சுளையினிலுமையொடு
முந்தமர்பொழில்வளர்மல்குகாளத்தி, யெந்தையாரினையடியெனமனத்தள்ளவே.

அட்டமாசுத்திகளைத் தறகானத்தி, வட்டவார்சடையினையுணிகாழியான்
சிட்டநான்மறைவலஞானசம்பந்தன் சொ, விட்டமாப்படுவார்த்தில்லையும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேற்காடு - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒள்ளிதுள்ளக்கதிக்காமிவனொளி, வெள்ளியானுறைறவேற்கா
டுள்ளியாருயர்த்தாரிவ்வுகிணி, நெள்ளியாரவந்தேவனோ.

விண்டமும்பொழில்சூழதருவேற்காடு, கண்டுமன்பன்கழல்பேணிச்
சண்பைஞானசம்பந்தன் செந்தமிழ், கொண்பொடக்குணமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலிதாயம் - பண் - நட்பாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தரோடுபலரும்பொலியம்மலரங்கைப்புனல் தூவி
யொத்தசொல்லியுலகத்தவர்தாந்தொழுதெத்தவயர்சென்னி
மத்தமவைத்தபெருமானபிரியாதுறைகின்றவலிதாயஞ்
சித்தமவைத்தவடியாரவர்தேவலடையாமற்றிடர்நோயே.

வண்டுவைகும்மணமலகியசோலைவளரும்வலிதாயத்
தண்டவாணையுள்குதலாலருமாலைத்தமிழாகக்
கண்டல்வைகுகடற்காழியுள்ஞானசம்பந்தன் நமிழபத்துங்
கொண்டுவைகியிசைபாடவல்லார்களிரவான ததுயர்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றிபூர் - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையவன்னிண்ணுமண் ணுந்தொழநின் நவன்வெண்மழ்வாட்
படையவன்பாய்புவித்தோலுடைகோவணம்பல்குரந்தச்
சடையவன்சாமவேதனைச்சிதங்கியசங்கவெண்டோ
டுடையவனானுனமிலவியுறையுமீடமொற்றியூரோ.

ஒன்பிறைமல்குசென்னியிறைநவன்வெண்மற்றியூரோச்
சண்பையாதந்தலைவன் நமினீர்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்புனைபாடல்பத்தும்பாவிப்பணிந்தேத்தவல்லா
வின்புனைமேலுலகம்விருப்பெய்துவர்விடெனினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

[illegible]

தார் மூன்றுநாள் அளவும் அரசரிடத்துள்ளோர் முதலாகிய மந்திர்வாதிகள் சமஸ்தரும் வந்துதங்கள் செய்கையினிலே தீராமையால் திரும்பிவிட்டார். அவர் சிவநேசர் அதுகண்டு மயங்கி பின்பு இவனைப்பிள்ளையாருக்கு என்று சொல்லியதனால் நான் துன்புறவேண்டுவது இல்லை என்று துன்பம்மீங்கி பிள்ளையார் வருமளவும் இவ்வுடலைத் தகனஞ்செய்து எலும்பையும் சாம்பலாயும் சேய்த்துவைப்பேன் என்று துணிந்து அப்படியே தகனம்செய்து எலும்பையும் சாம்பலாயும் ஓர் குடத்தில் இட்டு கன்னிமாடத்திலே வஸ்திரஞ்சாத்தி ஆபரணங்கள் அணிந்து பஞ்சணைமேலு வைத்தார். தினந்தோறும் தவறாமல் பஞ்சனம் மாலை சந்தனம் அனனம் விளக்குமுதலியவைகளை அமைத்தார் அதனை அமிர்த யாவரும் வியப்புற்றார்கள்.

இப்படி நிகழும் காளிலே பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்தொடு திருவொற்றியூரில் வந்து சுவாம்தரிசனாகிய செய்துகொண்டு இருக்கினார் என்று அவ்வூரவர்கள் பலர்வந்து சிவநேசருக்கு வசனனாக அவர் அவர்கள் எல்லாறுக்கும் வஸ்திரங்களையும் பொனங்களையும் கொடுத்து, பெருங்களிப்புடையதாகி திருவொற்றியூர் வரைக்கும் கடைப்பந்தல் இட்டு வஸ்திரங்களால் விதானித்து கழுதுகளும் வாழைகளும் உடைய தோரணங்கள் நிறைத்து கொடிகள்கட்டி மாலைகள்தூக்கி அலங்கரிப்பித்தார். பின்பு திருவொற்றியூரில் சென்று திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்குவேன் என்று எழுந்து அம்மயிலாப்பூரில் இருக்கின்ற சிவனடியார்களுக்கும் உன்செல்லச் சென்று, திருவொற்றியூருக்குச் சூழித்தார். அப்பொழுது பிள்ளையாரும் திருவொற்றியூரை அணைய மயிலாப்பூரைக்கொக்கி அடியார்கூட்டத்தொடு எழுந்தருளிவந்தார். சிவநேசரும் சிவனடியார்களுக்கும் அடியார் திருக்கூட்டத்தைத் தூரத்திலேகண்டு சிவகுமாராகிய திருஞானசம்பந்த முர்த்தி சுவாமிகள் எழுந்தருளிவருகினார் என்று அளவில்லாத மகிழ்ச்சி கொண்டு விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். பிள்ளையார் அவர்களை எதிர்த்தொழுது சிவநேசருடைய செய்கையை அடியார்களெல்லார்க்கேட்டு மயிலாப்பூரை அடைந்தார் சிவநேசரிடத்து நிகழ்ந்ததைத் திருவுளத்தடைத்து, அவருடைய கருத்தை முற்றுவித்தற்கும் சமணரும் பௌத்தரும் ஆகிய புறச்சமயிகளுடைய இழிப்புணைகளை ஒழித்தற்கும் திருவுளங்கொண்டு கபாலீசரம் என்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து பரமசிவனை நமஸ்கரித்து, ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு கோயிலுக்குப் புறத்திலே வந்து சிவநேசரை நோக்கி உம்முடைய மானினது எலும்பை நிறைத்தகுடத்தைக் கோயிற்புறம் திற்ந்ருவாயிலே கொண்டுவரும் என்று அருளிச்செய்தார். சிவநேசர் பெருங்களிப்புடையதாகி விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து தம்முடைய வீட்டை அடைந்து கன்னியாமாடத்திலே புருந்து வெந்தசாம்பரும் ஏலும்பும் நிறைத்தகுடத்தை எடுத்து முடுகின்ற இரத்தினச்சிவிலக்கிய னுள்ளேவை

த்து சேடியர்கள் சூழ்ந்து செல்லும்படி எடுப்பித்துக் கொண்டுவந்து கோ
புரத்துக்கு எதிரே சிவிகையை நீக்கி அக்குடத்தை எடுத்து சுவாமிக்கு அ
பிழுகத்திலே வைத்து நமஸ்காரம் பண்ணினார் மயிலாப்பூரில் இருக்கின்ற
வர்களும் மற்றை ஊர்களில் உள்ளவரும் சமணர்முதலாகிய புறச்சுமயி
களும் பாக்கும் பொருட்டுப் பக்கத்திலேவந்து சூழ்தார்ப் தேவர்கள்
முதலியோர் ஆகாயத்திலேவந்து நெய்க்கினர்கள் பசுரணமின்றிச் சிவகா
ணமுடைய திருஞானசம்பந்தமுாத்தி சுவாமிகள் சர்வான் மாக்களுக்கும்
உறுதி பயப்பித்தம் பொருட்டு அடியார் திருக்கூட்டம் பக்தத்திலே தம்
மைச் சூழ்ந்துவருமாடி கோபுரவாயிலின் நேவேந்து பூம்பாவையினது
அத்தியிருக்கின்ற மட்குடத்தைக் கண்டு சுத்தபாடகுண்ணிய சொருபியா
கிய பரமசிவனுடைய திருவருளின பெருமையைச் சிந்தித்து ஒப்பூமியி
லே இறந்தவர்களுடைய எலும்பைப் பின்னும் நல்கொள்வதிடத்த அந்நை
மை அவ்வெலும்புபடு தொடர்ச்சியாகும் என்று அருணைக்கினிலே பூம்
பாவாய் என்று விளித்து பூமியிலே மானுடப்பிறப்பு எடுத்தவர்கள் பெறும்
பயன் அன்புடனே பரமசிவனுடைய அடி பாகளை அமுதுசெய்வித்தலும்
சைவாகமவிதப்படி செய்யப்படுகின்ற அவருடைய திருவிழாவைத் தரிசி
த்து ஆனந்தம் அடைதலுமேனபது சத்தியமாயில் நீடுவவுலக முன்வரு
வாய் என்று “மடபிடபுன்ன” என்னும் திருப்பதிகத்தைஎடுத்தருளினார்.

திருமயிலாப்பூர்-பூம்பாவைத்திருப்பதிகம் - பண் - சீகாமாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடபிட்டுபுன்னையங் காண்மடபயிலைக்
கட்டிடங் கொண்டான் டொலையீச் சீராமமார்தா
நெட்டிடப்பண்பி றுருத்திரபி டணத்தார்த்
கட்டிடல்காணுதே பொருதியோபூம்பாவார்.

கானமர்சொலைக்கபாலீச் சீராமமார்தான
தேனமர் பூம்பாவையாபா ட்டாகச்செந்தமிழான்
ஞானசம்பந்தனலம் புகழ்த்தபத்துமவல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரோடுமவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அதிலே அருளிச்செய்யப்பட்ட “பேரதியோ” என்னுள் திரிவாக்கா
கிய அமிர்தம் அவவங்கத்திலே பொருந்த அது குடத்தினுள்ளே சரீரமாய்
ப்பரிணமித்தது. பூம்பாவை முதற்பாட்டிலே வடிவுபெற்று வேறெட்டுப்
பாட்டிலே பன்னிரண்டு வயசடைந்து குடத்தினுள் அடங்கியிருந்தனர். பி
ன்பு பின்னையார் சமணர்களும் பௌத்தர்களும் இச்செய்கையை ஏற்றத
ன்று என்று எடுத்துச்சொல்வார்கள் என்னுங்கருத்தினால் பத்தாந்திருப்பா

யெரியபுராணம்

சூரம், திக்குக்குன்று, அச்சிருபாக்கம், அரசிலி, புறவார, பணங்காட்டீர், முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரத்தை அடைந்து காலத்தோறும் சபாநாயகஸூரத் தரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார.

திருவான்மியூர் - பண - இத்தளம்.

நிருச்சிற்றம்பலம்

கூராயுலாங்குடலிற் பொலிசங்கமவெளியிவன
நீராயுலாங்குடலிற் கருநாதிருவான்மியூ
ருராயுலாம்பொருளாயுகாருடையோபொலிர்,
வராயுலாமடமாதுடனாகியமாணபகே.

மாதொகூறுடைதறவனைந்து துவான்மியூ
ராதுயெமபெருமானாருளசெய்யவினுவன
பேரூயனறெழுகாயுளஞ்ஞாசமபநதனசொன
னீதியாஸிஜைவாரெவொஹுளாவமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடைச்சூரம் - பண் குறிஞ்சி

நிருச்சிற்றம்பலம்

வரிவளர்விடையாய்வாரதாழ்வாசடைபூபிசைவளம்மதுகுழி
கரிவளரதநுபுலகாலவடனாககரிவளவரியாடுவந்தாடாங்காந
விரிவளரகநுபொழிவிளமயிலாலவெண்ணிறத்தருவிக்குண்ணைநீழ
மெரிவளரினமணிபுனமணிசாபலிடைச்சூரமேவிபவிவாவணமென்னே.

மடைச்சூரமறிவனவாழையநயனாருவியையானிலவருபுனதாழிச
சடைச்சூரத்துறைவந்தார்பிறையுடையண்ணலசரிசைக்கப்பரவிதினறுருசுமபநதன
புடைச்சூரத்தருவரைபூக்கம்மீசாரதபுணாமடநடையவாபுடையடையாநத
விடைச்சூரமேத்தியவிசையொடுபாடலவைசொலவல்லவாபினியிலாதாமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றம் - பண் - குறிஞ்சி.

நிருச்சிற்றம்பலம்,

தோடுடையானெருநாதிநாபகுஷைகாழ
வேடுடையானறலகலனாகவிரகதுண்ணு
நாடுடையாளளிநுளேமஙடமாடுங்
காடுடையான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றே.

கண்ணுதலான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றை
கண்ணியசீர்ஞானசமபநதனறமிழ்மலை
பண்ணியல்பாறபாடியபத்துமிவைவல்லார்
புண்ணியராய்விண்ணவரோடும்புருவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்.

திருஅச்சிருபாக்கம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்றிரண்டன்ன புரிசடைபுரளப் பொருகடபவளமொடழநிற
ம்புரையக், குன்றி, ண்டன்ன தோளுடையகலங்குலாய வெண்ணுலொடு
கொழும்பொடியணிவர், மின்றிரண்டன்ன நண்ணிடையரிவை மெல்லியா
ளையோர்பாகமாப்பேணி, யன்றிரண்டுருவமாயவெம்மடிக ளச்சிறுபாக்கம்
தாட்சிகொண்டாரோ.

மைச்சைற்குவளைதவளை வாய்நிலாயமதுமலர்ப்பொய்கையிற்புது
மலாகிழியப், பச்சிறுவெழ்வயல்வெறிகமழ்காழிப்பதிபவரதிபதி கவுணியர்
பெருமான், கைச்சிறுமறிபவன்கழலலாறபேணைக் கருத்துடைஞானசம்பந்
தன்தமிழ்கொண், டச்சிறுபாக்கத்தழகிளையத்துமன்புடையடி யவ ரருவி
ளையிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅரைசிலி - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடல்வண்டறையான்மதிபாம்புனற்கங்கை
கோடல்சூவிளமாலைமத்தமுஞ்செஞ்சடைக்குலாவி
வாடல்வெண்டலைமாலைமருவிடவல்லியுத்தோண்மே
லாடன்மாசுணமயைத்தவடிகளுக்கிடமனாசிலியே.

அலனிநீளவயலகுழந்தவரசிலியடிகளைக்காழி
நல்லஞானசம்பந்தனறமிழபத்திவைநாளுஞ்
சொல்லவல்லவர்தம்மைச்சுழந்தமராகொழுதேத்த
வல்லவாவானுலகேத்திவைகலுமகிழந்திருப்பாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவராதவிநுதயரும் சீர்காழியில் உள்ள மறம்பிராமணர்களு
ம் அடியார்களும் பிள்ளையார் சிதம்பரத்தில்வந்து இருக்கின்றார். என்று கே
ள்னியுற்று வந்துசேர்த்தார்பூர். பிள்ளையார் அவர்களோடு சபாநாயகரை வ
ணங்கி அருள்பெற்று சிதம்பரத்தை அகன்று சீர்காழியை அடைந்து கா
லந்தோறும் தோணியப்பரை வணங்கிக்கொண்டு இருந்தார். இருக்கும்நாளி
லே முருக்காயனார் திருநீலங்கநாயனார் முதலாகிய திருத்தொண்டர்கள் சு
ற்றத்தார்களோடு சீர்காழியில் வந்து, பிள்ளையாரைச் சேவித்துக்கொண்டு
இருந்தார்கள்.

பெரிய புரண்ம்

திருவேணுபுரம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிறம்பலம்.

வண்டார்துழுவரிவையொடுபிரியாவகைபாகம்
பெண்டரன்டிகவானுனபிறைச்சென்னிப்பெருமானார்
தண்டாமமாலரானுதைசவளந்நெடுமாடம்
விண்டாங்குவலையாலும்மிருவேணுபுரமுதுவே.

வேதத்தொலியானமிருவேணுபுரத்தன்னைப்
பாதத்தினின்மனம்வைத்தெழுபத்தன்னுரைபாடி
வேதத்தினையிலலாவைபத்தாமசிசைவல்லார்
கேதத்தினையிலலாரசிவசெதியைப்பெறுவாரோ.

திருச்சிறம்பலம்.

ஸ்ரீசுகாழி - திருவிராகம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

நம்பொருணமக்கொன்றுநச்சுயிச்சைசெய்துநீ
மபரவல்லுநுசாலவல்லலுய்ப்பதனமுன
மும்பந்தாதுத்தமனொளிமயிசுத்தசெஞ்சடை
நம்பன்மேவுநன்னகர்நலங்கொள்நாழிசோமினே.

நக்கரைதலையறிந்தசங்கரன்நனக்கரை
யாககிணைவசைத்தவந்திவண்ணர்காழியை
யொககருணாசம்பந்தனுரைத்தாடல்வல்லவர்
மிக்கவின்பமெய்திவீற்றிருந்துவாழ்தன்மெய்யமையே.

திருச்சிறம்பலம்.

பின்பு சிவபாதவிருதயரும் அவர்பந்துக்களும் ஒருங்குகூடி திருஞா
னசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகள் திருமணஞ் செய்தருளுதற்கு இதுவேபருவ
ம் என்றுஎண்ணி பிள்ளையாரை அணைந்து சுவாமி தேவரீர் வைதிகச்சுடங்
கைப் பிறருக்குக் காட்டும்பொருட்டு ஓககன்னியை விவாகம் செய்தருள
ள் வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். பிள்ளையார் அதுகூடா
து என்று மறுத்தருள பிராமணர்கள் பின்னும் கைதொழுது தேவரீர் இப்
பூமியின்கண்ணே வேதநெறியை ஸதாபிச்சுப் புகுந்தீர் ஆதலால் அவ்வேத
விதிப்படி திருமணஞ் செய்தருளுதற்குத் திருவுளஞ் செய்தல்வேண்டும்எ
ன்றார்கள் பிள்ளையார் வேதநெறி நிகழ்ப்படும்பொருட்டு அதற்குஉடன்பட்ட
ருளினார். அதுகண்ட தந்தையாரும் மற்றப்பிராமணர்களும் இது பரமசிவ
னுடைய திருவருள் என்று உருகி மனமகிழ்ந்து திருநல்லூரில் இருக்கின்
ற பிராமணருள் நம்பாண்டாராகம்பி என்பவருடைய புத்தியேதிருஞ்ஞானம்

பெரியபுராணம்

பந்தபிள்ளையாருக்கு மனையியாதற்குபோகியதை உடையவள் என்று எண்ணினார்கள். தகையாராகிய சிவபாதவிருதயர் பிராமணர்களோடும் திருத்தொண்டர்களோடும் விவாகம் பேசுதற்குத் திருநல்லூரைச் சமீபித் து அங்குநின்ற சுற்றத்தாரோடு வந்துதம்மைஎதிர்கொண்டு வணங்கிய கம்பாண்டார் கம்பியோடு அவர் வீட்டை அடைந்தார்.

நம்பாண்டாரும்பி சிவபாத விருதயரையும் மற்றையோரையும் சம் காரம்செய்து நீங்கள் இங்கே எழுந்தருளிவந்தது என் என்று வினாவு அவர்க ள் கம்பாண்டார் கம்பியை நோக்கி நாங்கள் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையா ருக்கு உம்முடைய புத்திரியை விவாகம் செய்தோம் என்று சொல்ல க ம்பாண்டார் கம்பி பெருங்களிப்புடையதாகி சிவபாதவிருதயரை நோக்கி சு வாமீ தேவாரீருடைய பெருங்கவத்தினால் திருவவதாம் செய்தவரும் உலக மாதாவாகிய உமாதேவியுடைய திருமுல்லை உண்டவரும் ஆகிய திரு ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு ஆயென் யானும் எனக்குமும் உய்யும் பொருட்டி என்னுலக்கொழுந்தை விவாகம்செய்து கொடுத்தது என்னத வம் செய்தேனா என்றார். தந்தையார் மறவர்களோடு மகிழ்ச்சியுடன் சி ர்காழிக்கும் மீண்டுசென்று பிள்ளையாருக்கு அதன் தந்தையினைத் தோதீடர் களைக் கொண்டு விவாகத்திற்குச் சுபநாடும் சுபமுகூர்த்தமும் நியமிப்ப து எங்கும் விவாகபத்திரம் பெருந்திருப்பினுமி அனுப்பி விவாகத்துக்கு வேண்டும் முயற்சிகளைச் செய்வித்தார். கம்பாண்டார் கம்பியும் விவாகத்து க்கு வேண்டும் முயற்சிகளைச் செய்வித்தார் பிள்ளையார் விவாகமுனைத்துக்கு முதற்சனத்தலே சமாவர்த்தனம்பண்ணி ரக்ஷாபத்துளஞ் செய்து மற்றா ள் காலையில் நித்திபகம்ங்களைச் செய்து திருத்தோணிமாப்பாடா வணங்கிக் கொண்டு முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறி நிந்கல்யாணத் தரிசிக்கவந்த சமஸத ரும் குழ மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க குடைகள் சாமங்கள் ஆலவட்டங் கள் முதலியன நெருங்க முத்துக்குடை நிழற்ற மகா அலங்காரத்தோடுசெ ன்று திருநல்லூரைச் சமீபித்து அங்கிருந்துவந்து அனைவர் எதிர்கொள்ள ப்பொய் அங்குள்ள திருப்பெருமணம் என்றும் ஆலபத்திரப்பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு பிராமணர்களைய வேண்டுகொள்ளப்படி கோயிலுக்குப்புறத்தில் இருக்கின்ற ஒருமாடத்திலே புருத்தருளினார். பிராமணர்கள் பிள்ளையாரைப் பத்துத்துவரையும் ஒமாலி கை முப்பத்திரண்டும் வினா ஐத்தம் ஆகிய இருவகை வாசனைத் திரவியங்க ளையும் வெவ்வேறு சேர்த்து அனைத்துத் திருமேனியிலே பூசி திருமஞ்ச ன நீர் ஆடிவிலைநிற்பில்லாத வஸ்திராபரணங்களாலேகொலம் செய்தார்கள். பின்பு பிள்ளையார் பாடசுவனது திருக்கண்ணினின்றும் உதிக்கும் திரு வருட்குறியாகிய உருத்தராக்ஷமாலையைச் சர்வலோகத்தாரும் துதிக்கும்ப டிவணங்கி தாமே எடுத்துத் தரித்து பசுமலரிக்கத்துச் சிவத்துவக்குறியா கி அழகுக்கு அணியாய் விளங்குகின்ற திருவெண்ணிறைத் திருவைவ்

தெழுத்தோதிச் சாத்திக்கொண்டு மிக அலங்கரிக்கப்பட்ட கீதையிலே எழுந்தருளிவந்து பரமசிவனை வணங்கி முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறியருளினார் அப்பொழுது பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களும் ஒலித்தன ஆராயத்திலுள்ள தேவர்கள் சுற்பகப்பூமாரிபெய்தார்கள். பிராமணர்கள் வேததோஷஞ் செய்தார்கள் பிள்ளையார் முத்துக்குடை நிழற்ற முத்துச் சின்னங்கள் எல்லாம் தம்முடைய எண்ணில்லாத் திருமங்களை எடுத்து ஊத எழுந்தருளி வந்தார். பூம்பந்தருக்குழுள் வந்தவுடனே முத்துச்சிவிகையி னின்றும் இறங்கி பூக்களும் பொற்சண்ணமும் பந்த பாவாடைமேல் உட்குந் திருக்கயாண மண்டபத்துட் சென்று இரத்தினானந்தன் மேல் ஏறிமந்தருளினார் அப்பொழுது நம்பாண்டார்நம்பி தம்முடைய மனைவியார் பசுப்பாலும் சுத்தஜலமும் ஏற்றிபின் வாவது பிள்ளையாரைப் பரமசிவனுக்கப்பாவித்து தம்முடைய மனைவியாரை நிறை வார்க்க அவருடைய பூரிபாதங்களை விளக்கி அங்கனம்செய்க தீர்த்தத்தையத் தம்முடைய சிவசின்னமே புறாடசித்து உள்ளம் பூரித்து சுற்றுகதாரன் மலும் தெளிந்தார்பிள்ளையாருடைய திருக்கரத்திலே ஜலத்தை வர்த்து தம்முடைய தோத்திரத்தைச்சொல்லி, என்னுடைய புத்திரியைத் திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகளுக்குக் கொடுத்தேன் என்றார். விவாசுபுகர்ந்தம்வர மணமடிகைக் கொண்டுவந்து பிள்ளையாருக்கு வலப்பக்கில் இந்நதினார்கள். திருநிலைக்க நாயனார் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருமுன்பே பரமசிவனைத் தியானித்துக்கொண்டு வேதவிதர்படி சடங்குசெய்த வேதங்கள் ஒலிக்க திருஞான சம்பந்தபிள்ளையார் திருமங்கலியத்தைச் சாத்தி பாணிக்கிரகனும் பண்ணி பொரியை அக்கிரியில் இட்டு பரமசிவனைத் துதித்து அக்கிரியை வலஞ்செய்ய வேண்டி அக்கிரியாவார் பரமசிவனை என்று திருவுளங்கொண்டு திருப்பெருமணம் என்னும் சிவாலயத்திற் செலக்கருதி வேத விதிப்படி வளர்க்கப்பட்ட அக்கிரியை வலஞ்செய்து இந்த இல்லொழுக்கம் வந்து சூழ்த்தே நான் இவளோடு பரமசிவனது திருவடிகளே அடைவேன் என்று நினைந்து சமஸ்தரும் சூழும்படி மனைவியாரோடு சென்று அச்சிவாலயத்திற் பிரவேசித்து தம்முடைய திருமணத்தைத் தரிசித்தவர்களுடைய பரிசுத்தை நீக்கத் திருவுளங்கொண்டு திருகல்லூர்ப் பெருமணத்திலே விற்றிருக்குங் கடவுளை தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும் பதம் இது என்று “கல்லூர்ப்பெருமணம்” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருநல்லூர்ப்பெருமணம் - பண் - அந்தாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிறும்பலம்.

கல்லூர்ப்பெருமணமேண்டாகமுடலம், பல்லூர்ப்பெருமணம்பாட்டுமெய்யாத்தினை
கல்லூர்ப்பெருமணஞ்ஞயல்கிர்தொண்டம், கல்லூர்ப்பெருமணமேயாம்பாளே.

நதும்பொழிற்காழியுண்ணாசம்பந்தன், பெரும்பதநல்லூர்ப்பெருமணத்தானே யுரும்பொருளாற்சொன்னவொண்டமிழ்வல்லார்க், கறுப்புப்பாவமலழிவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கருணாநிதியாகிய பாரசிவன் நீயும் உன்மனைவியும் உன்னுடையவிவாகத்தைக்காணவந்தவர்கள்சமன்தரும் இந்தச்சோதியினுள்ளேவந்துநம்மை அடையுங்கள் என்று அருளிச்செய்துசுத்தசோதிவடிவமாகிகோயிலுட்பட மேலோங்குந் தன்மையால் அச்சோதிக்குருவாயிலாவருந்துக் காட்டியருளினார். திருபா சமுத்திரமாகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமியேசோதிவடிவாய் நின்ற கடவுளை வணங்கித் துதித்து உலகம் உய்யும்பொருட்டு அதனை அடையும் வெறியை அருளிச்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு யாவருக்கும்ஞானமெய்நெறி நமச்சிவாய என்கின்ற மந்திரம் என்னுங் கருத்தையுடைய நமச்சிவாயத் திருப்பதித்ததைச் சமஸ்தருங்கேட்க அருளிச்செய்தார்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம் - பண் - கௌசிகம்.

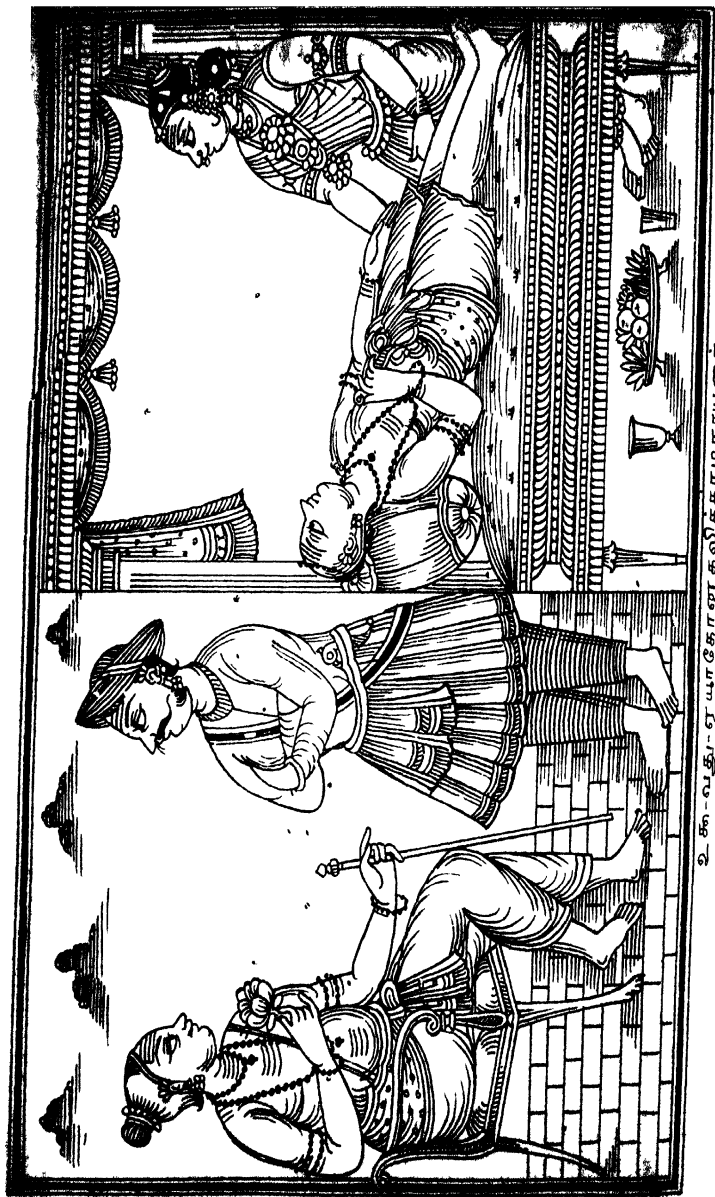
திருச்சிற்றம்பலம்

காதலாக்கிச்சித்துகண்ணீர்மல்கி, யோதுவார்தமைநன்னெற்கும்ப்பதும் வேதநான்கினுமெய்ப்பொருளாவதும், நாதநாமநமச்சிவாயவே.

நந்திநாமநமச்சிவாயவெனுஞ், சந்தையாற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொற் சின்னையான்மதிமுத்தேத்தவல்லார்கள்மெற், பந்தபாசமறுக்கவல்லார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இக்கலியாணங் காணவந்த எல்லாரும் உங்கள்சன்னகொய் தீரும்பொருட்டு இந்தச் சோதியினுள்ளே பிரவேசியுங்கள் என்று திருவாய்மலர்த்தருளினார். பிறவிக்கடலிலே கரைகாணாது அழுந்தி அறிவின்றி மயங்குகின்றவர்கள் பிள்ளையாருடைய திருமணத்தைச் சேவிக்கப்பெற்றமையால் அந்தச் சோதியினுள்ளே புகுந்தார்கள் திருநீலநக்கநாயனார் முருகநாயனார் சிபாதவிரதயார் நம்பாண்டாரங்கபி திருநீலகண்டப்பெரும்பாணா முதலிய திருத்தொண்டர்கள் தங்கள் தங்கள் மனைவியாரோடும் சுற்றத்தாரோடும் புகுந்தார்கள் பிள்ளையாருடைய முத்துச்சிலிகை முதலியவற்றைத் தாங்கிச் சென்றவர்களும் மம்மைப்பரிசனங்களும் தொழுது புகுந்தார்கள் சைவர் பாசுபதர் மகாவிரகர் காளாமுகர் வாமர் வைரவர் என்கின்ற அறுவகை உட்சமயிகளும் வைதிகசைவர்களும் சைவசித்தாந்திகளும் ஆகிய சமஸ்தரும் அந்தச் சுத்தசோதியினுள்ளே புகுந்தபின் சர்வான்மாக்களையும் உய்யிக்கும்பொருட்டுத் திருவவதாரம செய்தருளிய சைவசித்தாந்த சம்பிரதாயராகிய திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகள் தம்முடைய மனைவியாரை

உருவத்தி-ஏ யானோனா கல் கதாமநாயனா

க்கைப்பற்றிக்கொண்டு அந்தச் சோதியை வலஞ்செய்து அதனுள்ளேபுகுந்து சிவசாயுச்சியம் அடைந்தார். அதன்பின் அந்தச்சோதி மறைந்துவிட்டிருப்பெருமணமாகிய கோயில் தோன்றுதலும் உலகத்திலே பேறில்லாதவர்கள் எல்லாரும் கவலை கொண்டார்கள் பிள்ளையார் சோதியுட்புகுத்தமையைத் தூரத்தே கண்டு நணுகப்பெறாத அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களும் முனிவர்களும் கவலைநீங்க எடுத்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள்.

உ

சிவமயம்.

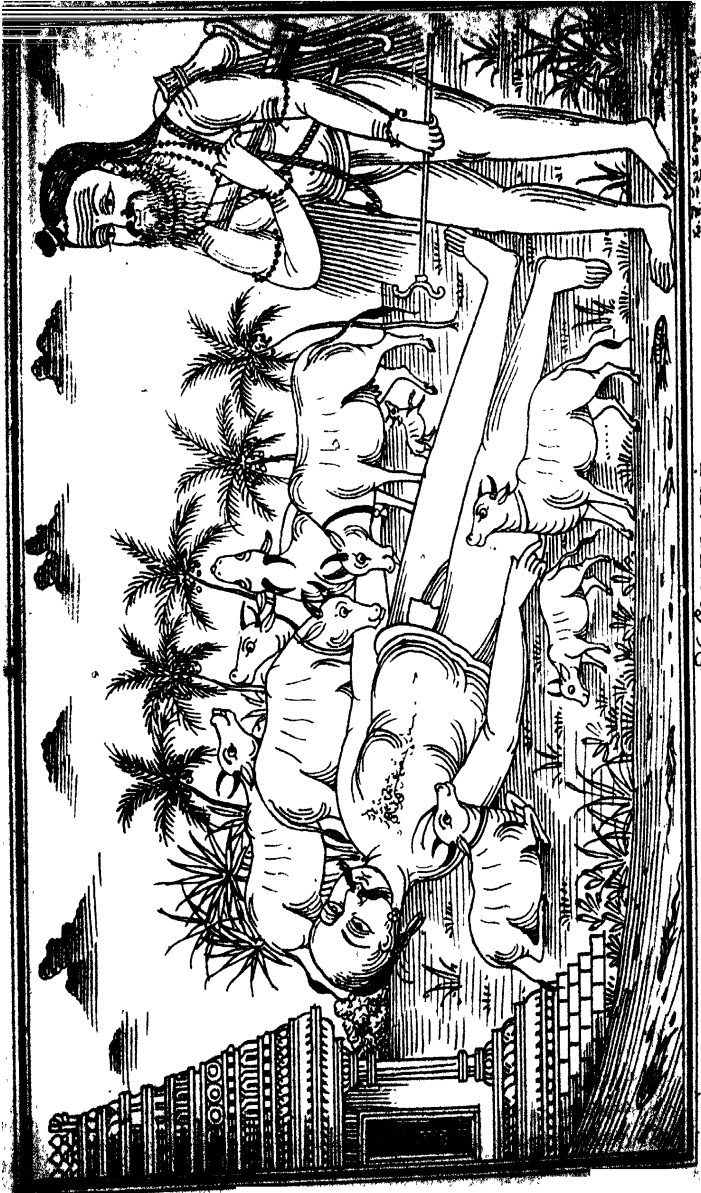
மு ப ப த ர வ து

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் புராணம்.

ஏதமில்வேளாளர் பெருமங்கலத்தனையர்கோள் கலிக்காமரிதையை நேரே, தூதுகொருமவன ணுகிலென்னுமென்னுந்நுணியினர் பாவிதைவன ருஞ் சூலையேவி, வேதனைவன்றெண்டன்வரிநீங்குமென்ன வெருண்டுடல்வாங்கொடுதறத்துமேயநாவற், போதகமுழுடலிகழ வெழுத்துதாழ்த்து போற்றியதுவிலக்கியருள்பொருத்தினே.

சோழநாட்டிலே திருப்பெருமங்கலத்திலே வேளாளர் குலத்திலே சோழராஜாக்களிடத்திலே பரம்பரையாகச் சேனாதிபதி உத்தியோகம் செய்ய்கின்ற ஏயர்குடியிலே கலிக்காமநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்குருவிங்க சங்கபத்திகளிலே சிறத்தவர் திருப்புன்குரிலுள்ள சிவாலயத்திலே அனேகத்திருப்பணிகள் செய்தவர் அவர் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பரமசிவனைப் பரவையாரிடத்திற்குத் தூதாக அனுப்பிய சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று வெம்பி மிகக்கோபித்து நாயனை அடியான் ஏவுங்காரியம் மிகநன்று இப்படிச்செய்பவன் தொண்டனும் இது என்னபாவம் பொருக்கவொண்ணாத இந்தப் பெரும்பாதகத்தைக் கேட்டும் உயிரோடு இருக்கின்றனே என்றார். ஒருவன் பெண்ணுசைமேலீட்டினால் ஏவ ஒப்பில்லாத கடவுளதுதராய் ஓர் இரவுமுழுதும் போக்குவரவு செய்து உழன்றாராம் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களாலும் அறியப்படாத கடவுள் இசைத்தாராயினும் அவன் அவ்வாறு ஏவலாமா இதற்கு மனம் நடுங்காத அந்தத்தரோகியை நான் காணுநான் எங்காளோ பெண்பொருட்டுக் கடவுளை இரவிலே தூதனுப்பிய

பாதகனைக் காண்பெனாயிற் என்ன சம்பவிக்குமோ என்று செல்வன் மிகக்
சென்றங்கொண்டு இருந்தார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இதனைக் கேள்வியு
ந்து அதனைக் குறித்துப் பாமசிவனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய பாமசிவன்
இருவரையுட்கூட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டகவிக்காமநாயனாரிடத்திலே
சூலை நேரைய எவ் அது அக்கினிவீல காய்ச்சப்பட்டவேல் குடைதல்போ
லமிக்க வேதனை செய்ய கவிக்காமநாயனர் அதனால் மிகவருத்தி யிழந்து
யிர்த்துணையாகிய பாமசிவனுடைய திருவாய்களைச் சிந்தித்துத் துறித்தார்.
அப்பொழுது பாமசிவன் அவரிடத்தல் எழுந்தருளி சுந்தானல் அன்றி இ
கோய் தீராத என்று அருளிச்செய்ய அவர் சுவாமி பாமநாயாகுந் தேவ
ரீரோ மெய்க்கடவுள் என்று துணிந்து தேவரீருக்குத் திருத்தொண்டிகள்
செய்தவருகின்ற குரையிலுள்ளெனுகிய என்னை வந்ததுகின்ற சூலைநே
யை நூதனமாக ஆண்டுக்கொள்ளப்பட்ட ஒருவருடையது தீர்ப்பான அவ
னலை தீர்த்துப்படுதலும் தீர்த்துவிடுதல் என்னை வந்ததுகலை என்றுதே
வரீர் செய்யும் பெருமையை அறிந்தவா யாவா வளற்றென உவரு ஆகும்
உறுதியையே செய்கீர் என்றா டடனே பாமசிவன் அவா முன்னம்மை
ந்து சுந்தரமூர்த்தி யிடத்திற் சென்று கமழையைய எவ்வாறே கவிக்காமனை
வருத்துகின்ற சூலைப் பீடுமே தீர்ப்பா யொருது. சுந்தரமூர்த்திசுவாமி
கள் அதைக்கூட்டுத் திருவுளமரிமுது கவிக்காமநாயனாரிடத்திற்குப் போ
ம்படி புறப்பட்டு நீங்கிவருபது காமவருத்தமாதாகலை அவருக்குத்
தெரிவித்ததற்கு முன்னே ஆவா அதுபிரிவா அவரானினுலே சுந்தரமூர்த்தி
சுவாமிசந்நாய வரைய அறிந்த கவிக்காமநாயனா யங்கள் கடவுளென்து
தலுப்பிட பா சூலையே நீத்ததற்கு விரிவான செய்வது என்னம் அவன்
இங்கே வந்து திகை தமுடைய குடையையற்றினுந் கிழிப்பே
ன் என்று உலகவானிடம் கமவயிரவாக சிந்தித்துக்கொண்டு இறந்து
போனா டுருகலா அவாம எவ்வாறும் அதுமரணம் செய்யப் புகும்
போது சுந்தரமூர்த்திசுவாமி ரீடுக்தவதுகி டுடனன்று முனவந்தோ
ரெவ்வாறு சூலையே அறிவொதினென செல்வின் அகம்புடையாயகர
அமைய உலகமறந்து சுந்தரமூர்த்திசுவாமினே என்றொள்ளும்பொரு
ட்டுதே சூலப் பித்துகளை எவ் அவர்களைய எதிர்கொண்டெவணந்தினுந்
ள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவர்களுக்கு அந்நா செப்துவதே கவிக்காம
நாயனர் விட்டிற்றொது ஆசனத்திற் திருக்கை தமக்குச் செய்யப்பட்ட அ
ருச்சனைகளை அங்கேமித்து கவிக்காமநாயனா நுடைய சூலைப் பீடுகி அவ
ருடன இருத்ததற்கு மிகவருதுகின்றேன என்னா. அப்பொழுது மனவியா
ரது எவலால் விட்டுவேங்காரர் வண்ணகி நின்று சுவாமி அவருக்குத் தீங்
கு ஒன்றும் இல்லை உளனே பள்ளிகொள்கின்றார் என்று சொல்லி சுந்தர
மூர்த்தி சுவாமிகள் தீங்கு ஒன்று'ற இல்லையென்தீர் ஆயினும் என்மன
தெளிந்தவது ஆதலால் அவரை காண்கொண்டெய்நீடு என்னார் அவர்களை

திகைக்கெலிகூராம நாயனார்க்காட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிநீள் இரத்தம்
சோரக் குடர் சொரிந்து உயிர்பொன்மிக் கிடத்தவரைக்கண்டு புருத்தவாறு
நண்டுகானும் இவர்போல் இறந்துபோவேன் என்று சொல்லி உண்டவரை
எடுத்தார். உடனே பரமசிவனது திருவருளினால் கலிக்காம நாயனார் உயிர்
து எழுந்து அவர்கையில் வாளைப்பிடித்துக்கொள்ள அவர்விழந்து கமஸ்க
ரித்தார். கலிக்காமநாயனாரும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிநீள் கமஸ்கரித்தார் அ
ப்பால் இருவரும் அதிக நண்புள்ளவர்களாகித் திருப்புகூருக்குப் போய்
சுவாமிதரிசனம் செய்து சிலநாட் சென்றபின்பு திருவாரூரை அடைந்தார்
கள் கலிக்காம நாயனார் சிலநாள் அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு
இருந்து பின்பு சுந்தரமூர்த்திகளிடத்திலே அனுமதி பெற்று தம்முடைய
ஊருக்குத் திரும்பிவந்து திருகதொண்டு செய்துகொண்டு இருந்து சிவப
தம் அடைந்தார்.

செவ்விய புராணம்

உ

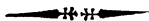
சிவமயம்.

முப்பத்தோராவது.

திருமூல நாயனார் புராணம்.

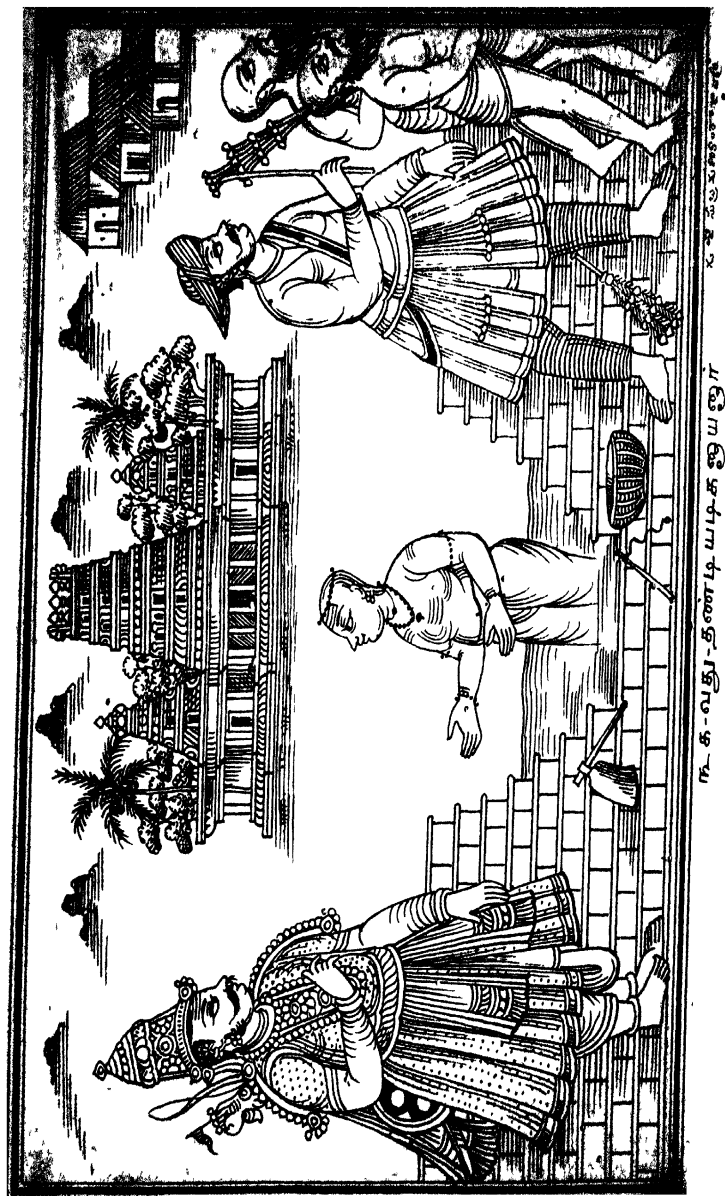

கயிலாயத்தொருசித்தாபொதியிற் செர்வாகாவிரிகுழாத்தலூர்
கருதுமூன், பயிலாநோயுடன வியததுயர்நீடும்பசுக்களைக்கண்டவனுடைய
ற்பாய்த்துபோத, வயலாகப்பண்டையுடலருளான மேவியாவடு தண்டுறை
யாண்டுக்கொருபாவாக், குயிலாருமரசடியிலிருந்துகூர்க்கோதில வடகயி
லைகுறுகினோ.

திருக்கயிலாசத்திலே பரமசிவனது ஆலயத்துக்கு முதற்பெரு நாய
காகிய திருநத்திதேவருடைய திருவருளைப்பெற்ற மாணாக்கர்களாகிய சிவ
போகிகளில் ஒருவா அகஸ்திபமகர் முனிவரிடத்தே பொருத்திய நண்பினு
லே அவருடன் சிலநாள் இருத்தற்கு அவர் ஸ்ரீரங்குமபொகிமலையை
அடைதம்பொருடும், திருக்கலாசத்தை அகன்று வழிக்கொண்டு திருக்
கேதாரம், மகபதிபோளம், காசி, திருகாளத்தி, திருவாலங்குடு, காஞ்சி
புரம், திருவகிடை, சிதம்பரம் என்னுள் தவங்களை வணங்கிக்கொண்டு திரு
வாலங்குடுதலையை அடைந்து அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இ
ருந்துகொண்டார் அத்தந்தலத்தை அகன்று செல்லும்பொழுதுகாவிரியா

தற்கு கையிலுள்ள புறவிலே பசுக்கூட்டங்கள் அழுதலை எதிரோ கண்டார் சாத்தனாரில் இருக்கின்ற இடையனாகிய மூலன் என்பவன் ஒருவன் அவைகளை மேய்க்கின்றவன் அவன் அத்தினத்திலே அவ்விடத்தில் இறந்துவிட்டான் அப்பசுக் கூட்டங்கள் அவனுடைய சரீரத்தை வந்தணைத்து சுற்றி மிகக்கதறிச்சுமுன்று மேர்ப்பனவாக சிவயோகியார் கண்டு பரமசிவனது திருவருளினாலே இப்பசுக்களுடைய துயரத்தை நீக்கல்வேண்டும் என்று ஆலோசித்து இவ்விடையுள் உயிர்பெற்று எழின் அன்றிப் பசுக்கள் துயரம் நீங்கா என்று திருவுளங்கொண்டு தம்முடைய சரீரத்துக்கு அரண்செய்து தாம் அவ்விடையனுடைய சரீரத்தினுள்ளே பிரவேசித்து திருமூலராய் எழுந்தார் எழவும் பசுக்கள் எல்லாம் நாத்தழும்பு நக்கிமோந்து கனைத்துமிருந்த கனிப்பினாலே வாலெடுத்துத் துள்ளிப் பின்புபோய் மேய்த்தன திருமூலராயனார் அதுகண்டு திருவுளமகிழ்ந்து அவைகள் மேயுமிடத்திற் சென்று அவைகளை நன்றாகமேய்த்தாந் குரியன் அஸ்தமயனமாக பசுக்கள் தத்தங்கண்டுகளை கினைந்து தாமேமுன் வையநடந்து சாத்தனாரை அடைந்தன சிவயோகியார் அப்பசுக்களுக்கு பின்சென்று அவைகள் எல்லாம் விடுகின்றோமும் புககின்றார் மூலனுடைய மனைவி ராயகர் இன்றைக்கு மிகதாழ்த்தார். என்று பயங்கொண்டு சென்று சிவயோகியார் கின்ற இடத்தை அடைந்து இவருக்கு ஈன்ம அடுத்ததுபோலும் என்று அவருடைய சரீரத்தைத் தீண்டி அவர் அதற்கு இசையாராயினார் அவள் அசுசுறு மயங்கி என்செய்தீர் என்றுதான் திருமூலராயனார் உனக்குள்ளேயே யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை என்று மறுத்து ஒரு பொதுமடத்தி னுள்ளே புகுந்து சிவயோகத்தில் இருந்தார் மனைவி அவவிரவு முழுதிலும் சித்திராகொள்ளாது கவலைகொண்டு இருந்து மற்றவள் அதனைவிடேகிகள் பலருக்குத் தெரிவிக்க அவர்கள் வந்துபார்த்து அவளை நோக்கி இதுபைத்தியம் அன்று வேறுசார்பு உள்ளதும் அன்று இவர்களுக்குச் சிவயோகத்தினிடத்தேயாம் இனி இவர் உங்கள் சுமறவியல்போடு கூடார். என்றார்கள் அவள் அதுகேட்டுத் துயரம் எய்தி மயங்க அவர்கள் அவளைக்கொண்டு அகன்றார்கள். சிவயோகத்தில் இருந்த திருமூலராயனார் எழுந்து முதனாளிலே பசுக்கள் வந்தவழியே சென்று தாம்சேமித்த சரீரத்தைக்காணாது மெருஞானத்தையுடைய சிந்தையினால் ஆராய்ந்து பரமசிவன் ஆதிகாலத்திலே தம்முடைய பஞ்சவத்திரத்தினின்றும் தோற்றுவித்த காமிகம் முதலிய சைவாகமங்களிலே பேசப்பட்ட மெய்ப்பொருளைத் தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டித் தம்மைக்கொண்டு தமிழினாலே ஒருநூல் செய்வித்தம பொருட்டு அச்சரீரத்தை மறைத்தருளினார் என்று தெளிந்த திருவருள்த் துதித்து திருவாவடுதுறையை அடைந்து அங்குள்ள சிவாலயத்திலேயே பிரவேசித்து பரமசிவனைவணங்கி அதற்குப் புறக்கடைப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற அரசின் கீழேயேய் சிவயோகத்தில் இருந்தார் அவர் மூலனாய் வரு

நடிக - வகு - துண்டி - யடிக - ஜயஜார்

பெரிய புராணம்.

353

ஷமளவு அங்கனம் இருந்து ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கு ஒவ்வொருதிருப்பாட்டாக மூவாயிரம் திருப்பாட்டினால் சைவாகமங்களிலே பிரதாபதிக்கப்பட்ட ஞானம், யோகம், கிரியை, சரியை, என்னும் நான்கு பாதங்களையும் பேசுகின்ற திருமந்திரம் என்னும் தமிழ்நூலைப் பாடியருளி பின்திருக்கைலாசத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

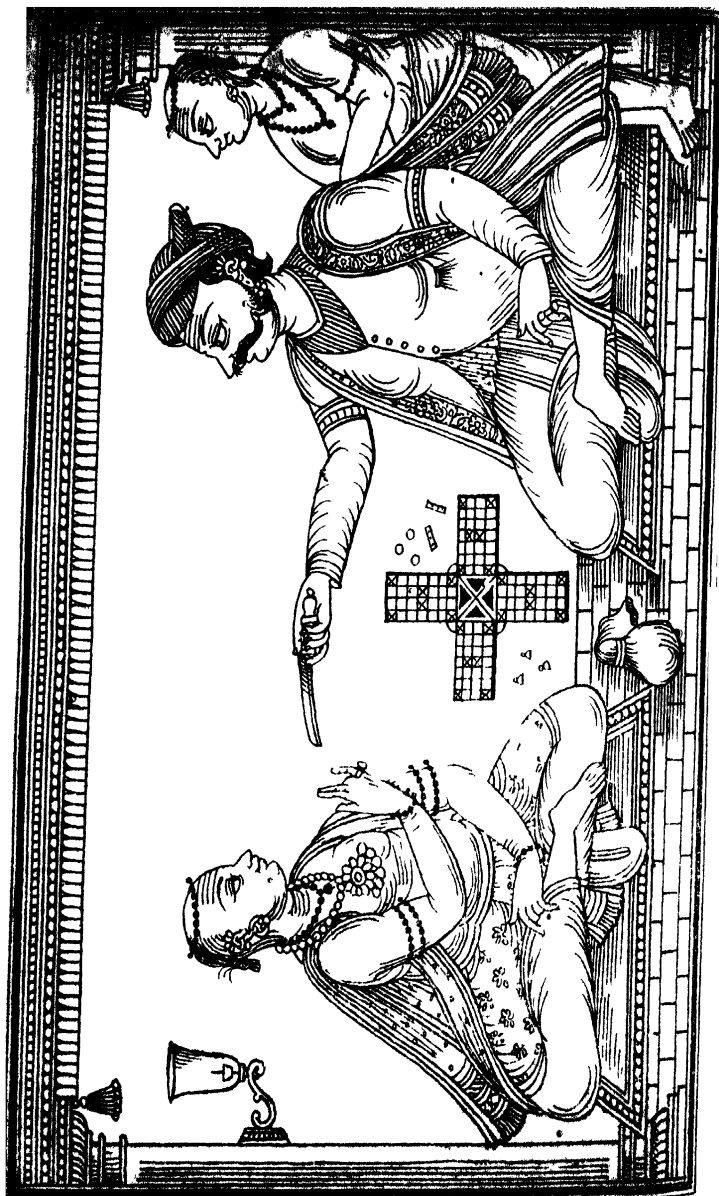
முப்பத்திரண்டாவது,

தண்டியடிகளுநர் புராணம்

திருவாரூர்வருந்தண்டியடிகள் காட்சிசோதாராகுளந்தொட்டற்கமணர்ஜறி குருடர்முன்செவிடுங்கூழற்றென்றுகுறித்த நியைப்பறித்தெறிடக்கொதித்தத்தங்க ணைநுளாலேவிழித்தேவருமந்தராகவமணாகலக்கம்பலகண்டவர்கள்பாழிப் பருவானகற்பறித்தாவிக்கரையுங்கடடிப்பரணருளாலமருகலம்பற்றினோ.

சோழநாட்டிலேதிருவாரூரிலேதண்டியடிகளுபனாள்என்பவர்ஒருவர் இருந்தார்அவர்பிரவிக்குருடர்அவர்தம்முடையஅக்ககண்ணினுலேபாடசிவனைத்த ரிசித்துஸ்தோத்திரம்பண்ணுகின்றவர் எப்பொழுதும்புரிபஞ்சாக்ஷரத்தைமரி குந்த அன்பினோடு ஜபிக்கின்றவர் அந்தத்திருப்பதியிலுள்ள பூங்கோயிலைக் காலந்தோறும் வலஞ்செட்கின்றவர் இப்படி இருக்கும்நாளிலே அவ்வாலய த்துக்குமேற்றிசையில் இருக்கின்ற திருக்குளப்பக்கம் எங்கும் உணர்க ளுடைய பாழிகளாகி இடத்தினுலே குறைவுஎய்தினமையால் தண்டியடிக ள் அதனை அறிந்து அத்திருக்குளத்தைத் தாம்பெருக்க கல்லலவேண்டும்எ ன்று நினைந்து அவ்விடத்திறசென்று குளத்தினுள்ளே கல்லுமிடத்தில் ஒரு தறிநட்டு அதிலே கயிறுகட்டி கரையிலும் தறிநட்டு அக்கயிறற்றினுளியைஅ தனில இசைக் கட்டி மண்வெட்டியையுங் கூடையையும் எடுத்து அக்க யிறற்றிலே தடவிக்கொண்டு சென்று மண்ணைக் கல்லிக் கூடையில் எடுத்து க்கொண்டு மீண்டும் அக்கயிறற்றைத் தடவிப்போய்க் கரையிலே போய்வார் இப்படித் தினந்தோறும் மிகுந்த விருப்பத்துடன் திருக்குளங் கல்லும பொழுது சமணர்கள் பொறுமைகொண்டு அவரை அணைந்து மண்ணைக் கல்லில் பிராணிகள் இறந்துபோம் வருத்தல் வேண்டாம் என்றுசொல்ல ந ண்டியடிகள் அவிலேகிகளே இதுமெய்க்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்குச் செ

கூடியிருந்த மத்தபுண்ணியம் இதன் அருவியை உங்களுக்கு விளக்குமாறு
 ஆனார். அதுகேட்ட சமணர்கள் நாம்சொன்ன தருமமுமையெக் கேட்டாமி
 ல்லை நீ கண்ணையன்றிக் காணியும் இழந்தனையோ என்றுசொல்ல தண்டி
 யபுஷன் மத்தபுத்தியும் காணுக்கண்ணும் கௌச்செவியும் உங்களுக்கே உ
 ள்ளன என்றுசொல்லி திரிபுரதானஞ் செய்தகடவுளுடைய திருவடிகளை
 யேயன்றி வேறென்றையும் நான காணேன் அதனையறிதற்கு நீங்கள்யார் அ
 க்ஷயபுருஷைய திருவருளினால் உலகம் எல்லாம் அறியும்படி என் கண்கா
 ணவும் உங்கன்கண் குருடாக்கும பெற்றால் நீங்கள் யாது செய்வீர்கள் எ
 ன்றா சமணர்கள் நீ உன்கடவுளது அருளினால் கண்பெற்றாயாகில் நாங்க
 ள் இவ்வுரில் இரோம என்றுசொல்லி அவருடைய மண்வெட்டியைப் பறி
 த்து குந்தத்தினைப் பிடுங்கி எறிந்தார்கள் தண்டியடிகள் மிகக் கோடுகொ
 ண்டு கோயில் வாயிலே சென்று மஸகரித்து சுலாய் இன்றைக்குத் தேவ
 ரீரை நித்தனெசெய்யும் அதிபாதகநாளாகிய சமணர்கள் திருக்குளங் கல்லு
 தலாகிய சிவபுண்ணியத்தையும் அதனைச்செட்டப் பெற்ற அடியேனையும்
 அவமானஞ்செய்தமையால் அடியேன் அதுபொருது மிகவருந்துகின்றே
 ன் சர்வசாமர்த்தியம் உள்ள தேவரீர் இவ்வருத்தத்தை நீக்கியருளல் வே
 ண்டுமென்று பிரார்த்தித்து நமஸ்காருஞ்செய்து தம்முடைய திருமடத்தி
 ற்சென்று அழுதுகொண்டு இருந்தார். ஆன்றரவு அவர் நித்தினாசெய்யும்
 பொழுது பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனததிலே தோன்றி தண்டியே உ
 ன்கவலையை ஒழி நாளிக்கு உன்கண்காணவும் அநதச் சமணர்களுடைய க
 ண்கள் மறையவும் அருள்செய்வோம பயப்படாதொழி என்று அருளிச்
 செய்து சொழாஜாவுக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி தண்டிஎன்பவன் ந
 மக்குக் குளங்கல்ல சமணர்கள் அதுகண்டு பொருது அப்பணிக்கு விக்கு
 னஞ்செய்தனர் நீ அவனிடத்திலே சென்று அவன்கருத்தை முடிப்பாய் எ
 ன்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைத்தருளினார். சொழாஜா விழித்து எழுந்த பா
 மசிவனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து சூரியன் உகுத்தபொ தண்டியடிகளை அடை
 க்து தாங்கண்ட சொப்பனத்தைச்சொல்ல தண்டியடிகள் மகராஜரே நா
 ன்திருக்குளங் கல்லும்போது சமணர்கள வந்து அதுதருமம் ஆன்றென்று
 பலசொல்லி நான் கட்ட குந்தத்தினைப்பிடுங்கி என்னை வலிசெய்து மண்
 வெட்டியைப் பறித்துக்கொண்டார்கள் இன்னும் நீ உண்ணையன்றிக் காதி
 னையும் இழந்தனையோ என்றார்கள் அதற்கு நர்ன்எங்கள் பரமசிவனது திரு
 வருளினால் என்கண்காணவும் உங்கள் கண்கள் மறையவும் பெற்றால் நீங்
 கள் யாது செய்வீர்கள் என்கேட்க நாங்கள் இந்த ஊரில் இரோம என்
 னு ஒட்டினார்கள் இனி நிகழ்வதைக்கண்டு நீர் இத்தவழக்கை முடித்தல்
 வேண்டும் என்றார். அப்பொழுது அரசன்சமணர்களை அங்கே அழைத்துக்
 கேட்க அவர்கள் அதற்கு உடன்பட்டார்கள். அதுகண்டு தண்டியடிகள்
 சொல்ல அரசன் பின்பென்று திருக்குளங்கையிலே நீந்தி உண்டான

கோக்கி சிவபத்தரோரீர் பரமசிவனது திருவருளினாலே கண் பெறுதலுக்காட்
டும் என்று சொல்ல தண்டியடிகள் பரமசிவனை மெய்க்கடவுளும் சிறியே
ன் அவருக்கு அடியேனும் ஆயிற் இவ்வாசருக்கு முன்னே நான் கண்பெ
ற்றுச் சமணர்கள் கண் இழப்பாகள் என்று சொல்லி ப்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உ
ச்சரித்துக்கொண்டு திருக்குளத்திலே முழுகிண்பெற்று எழுந்தார். சமண
ர்களோ கண் இழந்து தடுமாறினார்கள். அதுகண்ட அரசன் தன எவலாள
ரை கோக்கி தண்டியடிகளுடனே ஒட்டிக்கெட்ட சமணர்களைத் திருவாரூரி
னின்றும் அகன்றுபோம்படி துரத்துங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள்
அவ்வாறே துரத்தவும் சமணர்கள் கணகாணுமையால் மனங்கலங்கி குழி
யிலே வீழுவார்கள். கோலும் இல்லையே என்பார்கள். இது வழி என்று து
ற்றை அடைவார்கள். பெய்ப்பொருளை பெய்ப்பொருளுளைக்கொண்டு அ
ழிந்தோம் என்பார்கள் பாய்ப்பாளை இழப்பார்கள் டீலிகளைத் தவிக்காணும
ல் திரும்புவார்கள் மயங்கி திற்பாசன ஆலும் கையும் முயயக் கமகளின்
மேல் இடறி வீழுவார்கள் பிடுங்கி ஓ நவரை ஒருவர் முட்டிக் கொள்
வார்கள். ஒடுதற்கு வழியறியாது மயங்குவார்கள் துன்பப்பிரகாரம் சமணர்
கள் கலக்கங்கண்டு ஓடாததுதற்பினைவர் சோழராஜா சமணர்களுடைய
பாழிகளையும் பள்ளிகளையும் பறித்து திருக்குளத்துக்கு கனாகட்டி மனம
கிழங்கு தண்டியடிகளை வணங்குகொண்டு போயினான். அவர் பரமசிவனை
த்தியானித்து ப்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்து திருத்தொண்டு செய்துகொண்
டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

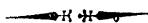

உ

சிவமயம்.

முப்பத்து மூன்றாவது.

மூர்க்க நாயனார் புராணம்.

தொண்டவள நாட்டுவளர்வீவர் காட்டீர்வாழ் சொல்லுழவர் நற்குதர்
குதுவென்று, கொண்டபொருள் கொண்டனபாடிக் கமுதளிக்குங்கொள்கை
யினர் திருக்குடைத குதாய்கின்ளர், விண்டலசவுதமுறு மொழிவினர்
மாள் வெகுண்டலான மூரக்கொனவினம்புராம், மெண்டிசையுடிக
டையாமண்டர் போற்றுமேழுவகு முடனுந்மியல்பினுதோ.

தொண்டை நாட்டிலே திருவெறநாட்டிலே வேளாளர் குலத்திலே
தலைமைபெற்ற ஒருவர் தினந்தோறும் சிவனடியாகளைச் சிவனை வணங்
கிக் துதித்து அமுது செய்வித்துப் பின் தாம் உண்பவரும் அவர்கள் விரு
ட்டும் பொருள்களையும் கொடுப்பவருமாய் இருந்தார். இப்படி இருக்கும்நா

விலை அடியார்கள் அனேகர் வருகின்றமையால் அவர் தம்மிடத்துள்ள இவ்
 விப்பங்கள் எல்லாம் செலவாகிவிட அடிமை நிலம் முதலியனவற்றை வித்
 தும் மகேசுரபூசையை வழுவாது மனமகிழ்ச்சியோடு செய்துவந்தார். அத
 ன்பின் மகேசுரபூசைச் செலவுக்கு பொருள் இன்மையால் கவலைகொண்டு
 தாம்முன்னே பயின்ற சூதினிலை பொருள் சம்பாதிக்க நினைந்து அவ்வூரி
 லே சூதாடுவோர் இல்லாமை பற்றி அவ்வூரை அகன்று சிவஸ்தலங்கள்
 தோறும் சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து சூதாடலால் வரும் பொருளின
 னிலை தம்முடைய சியசியை முடித்து சிவநாளிலே கும்பிணைத்ததை அ
 டைந்தார். அங்கே சூதாடி பொருளைத் தர மகேசுரபூசைசெய்தார், சூதி
 லே முதலாடத்திலே தாம் தோற்று பின் ஆடடங்களிலே பலமுறையும்
 வென்று அதனிலே பொருள் ஆக்கி சூதிலே மறுத்தவர்களை உடைவாளை
 உருவித்துச் சந்திராபூங்கா என்று பெயர்ட்டிப் பெறார். சூதினிலை
 வரும்பொருளைத் திருவமுது ஆக்குவார்கள் கொள்ளதாம் திணைட்டி அடி
 யார்கள் அமுதுசெய்க்கின தாம் உடைபாடுதலில் அமுதுசெய்வாராயி
 னார். இவர் பூபடிச்சிவகாலம் மகேசுரபூசை செய்துமொண்டிருந்து அந்த
 மகத்தாகிய சிவபுண்ணியத்தினாலே சிவபாதம் அடைந்தார்.

6

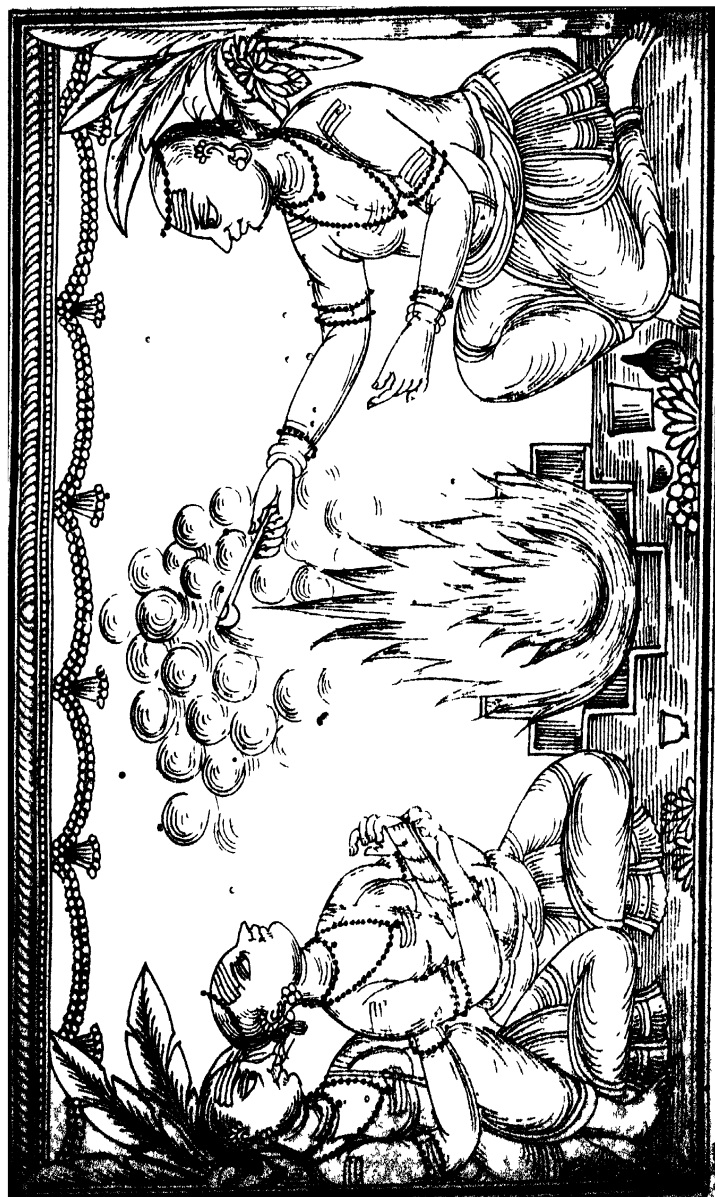
சிவமயம்

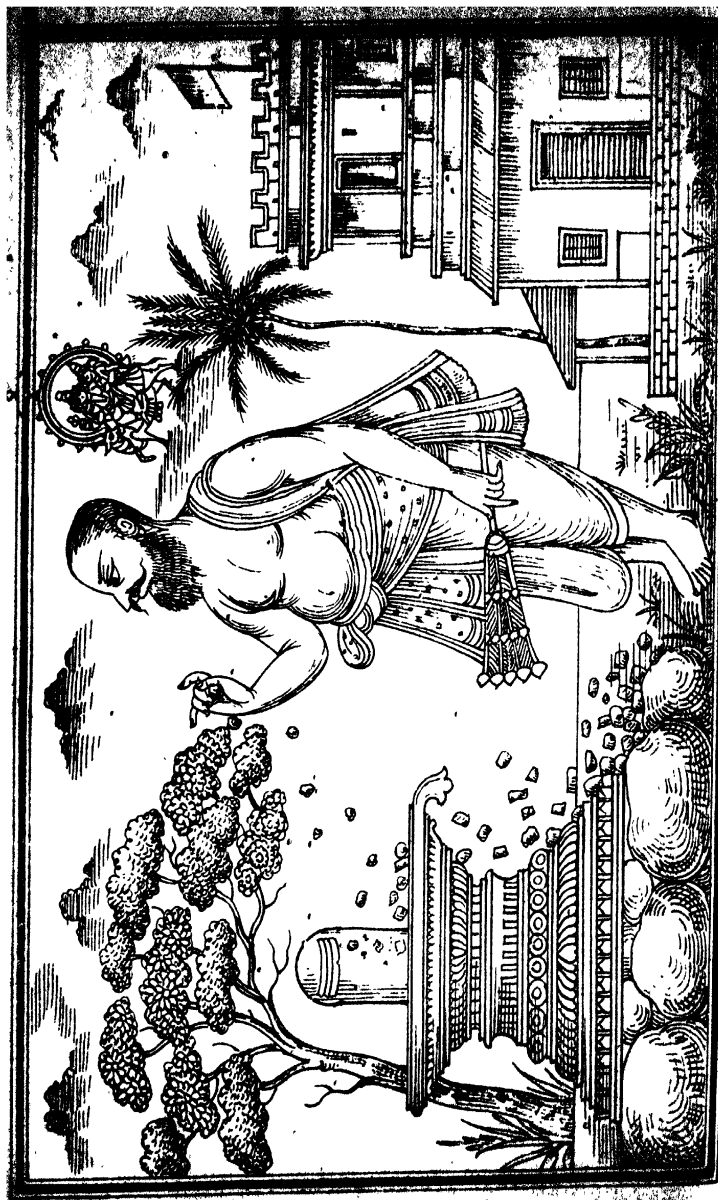
முப்பத்து நான்காவது

சோமசிவநாயனா புராணம்.

அம்மாயாசனா சோமசிவநா என்பாருளாயாவாக்கு மன்பின்
 முதலியபா, நாயாசிகழவசை யாகும்பலவுறு செய்புண்மையினுரைந்
 தெழுத்துமேவாவாரா, நாயாசுபா ச நாயாசுபா நாயாசுபா நாயாசுபா
 கோண்டிபாவுண்மையாலே, யிடிபுதெழுவுபா பணிமேகத்தமேலை யெழு
 வகுமுட னுந் தியமபின்னா.

சோமசிவநா கந்தலே தீர்வாயிலே பிராமணாகுலத்திலே சோமா
 சிவநாயனார் என்பவர் ஒருவர் ஒருதான் அவராமசிவனது ப்ரீபஞ்சு
 க்காரத்தை ம் கந்த அன்பினோடு ஐயித்தல் நிகழ நியமம் என்கொண்ட
 வர் எந்த குடந்திரையினம் எந்த குணத்தினராயி றும் பரமசிவன்மேல் அ
 ன்புடையவாகையில் அவர்களை நம்மை அளபவர் என்னும் மெய்யறிவி
 னை உடையவா அவ்வளபாள சாயபடைபவிடுக்கு வந்தால் அவர்க
 ளை எதிரொண்டு வணங்கித் தருவது செய்க்பவர் பரமசிவனுக்குப்
 பிரிதிராகிய யாக்ககளை புகழ்பயன் புதுவியன் கருதாது நிஷ்காமியமாக வே
 ளிதிர்ப்படி செய்பவர் அவர் திருவாகுரிற் சென்று சைவசமுயாசாரியாந்
 சிய கத்தரமுத்தி சுவாமியை அடைந்து அவருடைய திருவடிகளை புக
 ளிப்பவனாகிய சோமசிவநாயனார் அவர்களைத் தம்மையொத்தவராகிய

உ

சிவமமம்.

திருச்சிற்றம்பலர்.

அருவது,

வாரீகொண்டவனமுலையார் சருக்கம்.

முப்பத்தைந்தாவது

சாக்கியநாயனார் புரணம்.

சங்கமங்கைவரும் வேளாண்டலைவர் காஞ்சிச்சாதகிய ரோடியைந்த வர்த்தவருஞ்சைவத், தங்கமலிபொருந முணாந்தத்தவேடநது வாதே சிவலிங்கத் தொழுவினர்கண்டோ, ரங்கனமலர்நிருமேனி யாழங்கச்சாத்திய மருநாண்மற் தொருநாளருந்தாதோடிச், செங்கலெற்றந்து மளவின்மகிழ்ந்தநாதன் நிருவருளாலமருலஞ் செர்நாளாரே.

திருச்சங்கமங்கையிலே வேளாளர்குலத்திலே உதித்தருளார் ஜனன மாணத்தன்னபம்போ நிகைநாநிலைக் கவல்கொண்டு அவைகளினின்று நிங்கும நெரியாதானு அடையவாயினோ. அந்நாளிலே காஞ்சிபுரத்தை அடைந்து பொளத்தர்களை அனுக்கி அவர்கள் அலுசரிக்கும் பொளத்தசமயத்திலே பிரவேசித்து அச்சமயநூல்களையுதி அவற்றின் பொருள்களை ஆராய்ந்தார். ஆராய்ந்தபொழுது அச்சமயம் சமயம் அளவு என்பது அவருக்கு தெள்ளிதரபுலப்பட்டது அதுபோல மற்றைச் சமயநூல்களையும் ஆராய்ந்து அவைகளும் மெய்அன்று என்பதெளிந்த பரமசிவனது திருவருள் கூடுதலால் அந்நிக்க அநியுரிசுத்தாகிய ஆனமாக்களும் அவ்வானமாக்களினாலே செய்யப்படும் ஜடமாகிய புண்ணியம்பாவம் என்னும் கர்மங்களும் அக்கர்மங்களாலே பெறப்படும் சுக்ரமதுகம் என்னும் பலந்தரும் அப்பலங்களைப் கொடுக்கின்ற தானே அநியும் சிவதாகியபடியும் என்பபொருள்களானது என்றும் அவைகளைப் பூர்வாதா விபரதயினநியுரிசுத்தமாக உணர்த்தும் நூல்சைவசமயநூலே என்றும் ஆந்தூல் உணர்த்து உபயோக சிவனே என்றும் அறிந்துகொண்டார் எந்த நிலையிலே நின்றாலும் எந்த வேஷத்தை எடுத்தாலும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மறவாமையே பொருள்வந்து சருதி தாம் எடுத்த பொளத்த வேஷத்தைத் துறவாமல் பரமசிவனுக்கு அன்பினோடு இடைவிடாது தியானஞ் செய்வாராயினார் சிவ

சாதாக்கியம் அமுர்த்திசாதாக்கியம், முர்த்திசாதாக்கியம் கந்துருசாதாக்கியம் கம்சாதாக்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்களுள் கம்சாதாக்கியமாகிய சிவலிங்கத்தின் மகிமையை உணர்ந்து தினந்தோறும் சிவலிங்கதரிசனம் செய்துகொண்டே போசனம் பண்ணல் வேண்டும் என்று விரும்பிச் சீர்ப்பத்தில் ஓர் வெள்ளிமையிலிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து அத்தியந்த ஆனந்தம் உள்ளவாகி தாம் செய்யும்செயல் இது என அறியாது அருகிலேகிடந்த ஒருசெங்கல்லைக்கண்டு அதைப்பதைப்பினுடனே எடுத்து அச்சிவலிங்கத்தின் மேல் எறிந்தார். சிறுபிள்ளைகள் செய்யும் இகழ்வாகிய செய்கைகளும் தகையார்களுக்கும் பிழிதியாமாறுபோல அந்தச் சாக்கியராயருடைய செய்கையும் பரமசிவனுக்குப் பிழிதியாயிற்று அந்நாயனார் அன்றுபோய் மறநைரன் அந்நியமத்தை முடித்தற்கு அணைத்தபொழுது முதலாளியை தாம்சிவலிங்கத்தின்மேல் கல்லெறிந்தகுறிப்பை நின்று ஆலோசித்துக்கேற்று எனக்கு இவ்வெண்ணம் வந்தது பரமசிவனது திருவருளே என்று துணிந்து அதன்மேல் திருத்தொண்டார் நினைந்து எப்பொழுதும் அப்படியே செய்பவருகினார். எல்லாச் செயல்களும் சிவன்செயல் என்றேதெளிந்தமையால் அந்நியதலையத்தினந்தோறும் வழுவாமல் அன்பினுடைன் செய்ய அது ஆன்மாவ்கள் பிறதாரம் விபாபித்திருந்து எல்லாவற்றையும் உண்ணும் பரமசிவனுக்கு மிகச்சிறந்த திருத்தொண்டாகி முடித்தது ஒருநாள் அந்நாயனார் திருவருளினுலே மறந்து போசனஞ் செய்யப்புகும்பொழுது இன்றைக்கு எங்கள் சவாமியை எய்யாமல் மறந்துவிட்டேன் என்று எழுத்து அத்தியந்த ஆசையுடன் மிகவிரைந்து புறப்பட்டு சிவலிங்கத்தை அணைந்து ஒருசல்ல எடுத்து அதன்மேல் எறியபதற்குரியதறிபரிவாராகிய பரமசிவன் உமாதெவியோடு தொடருடைய ஆகாயத்தலே தோன்ற அவரைத் தமது திருவடியில் விர்த்த நுனி.

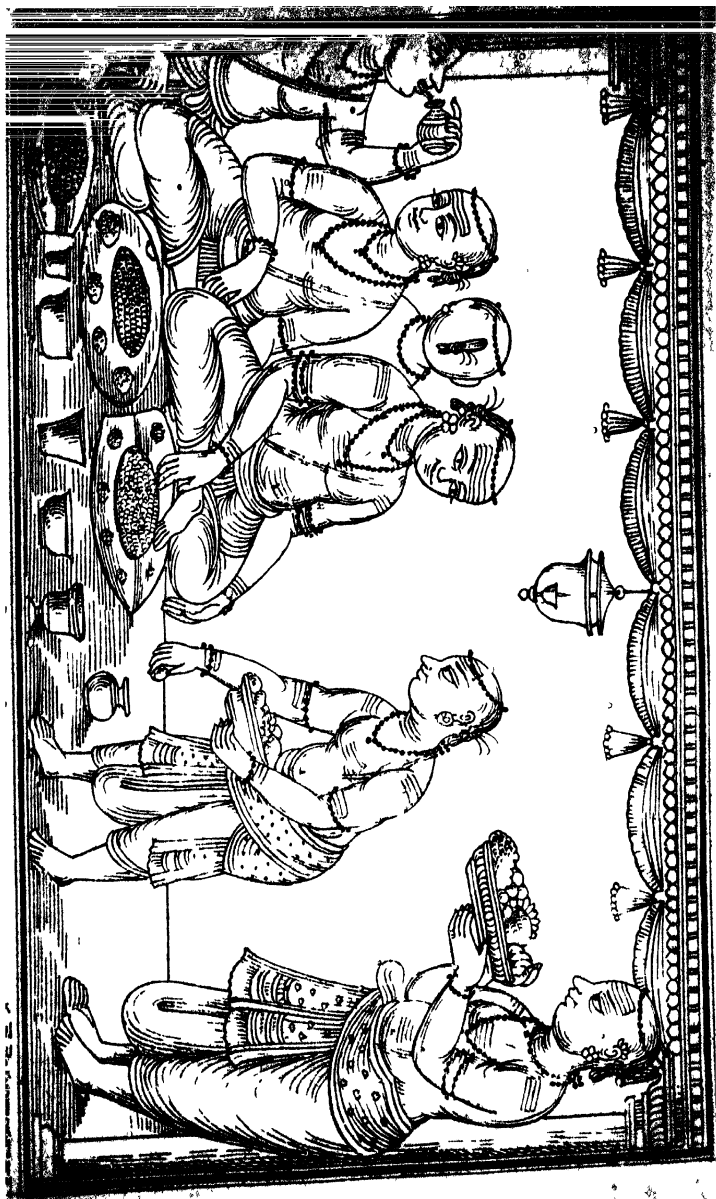
உ

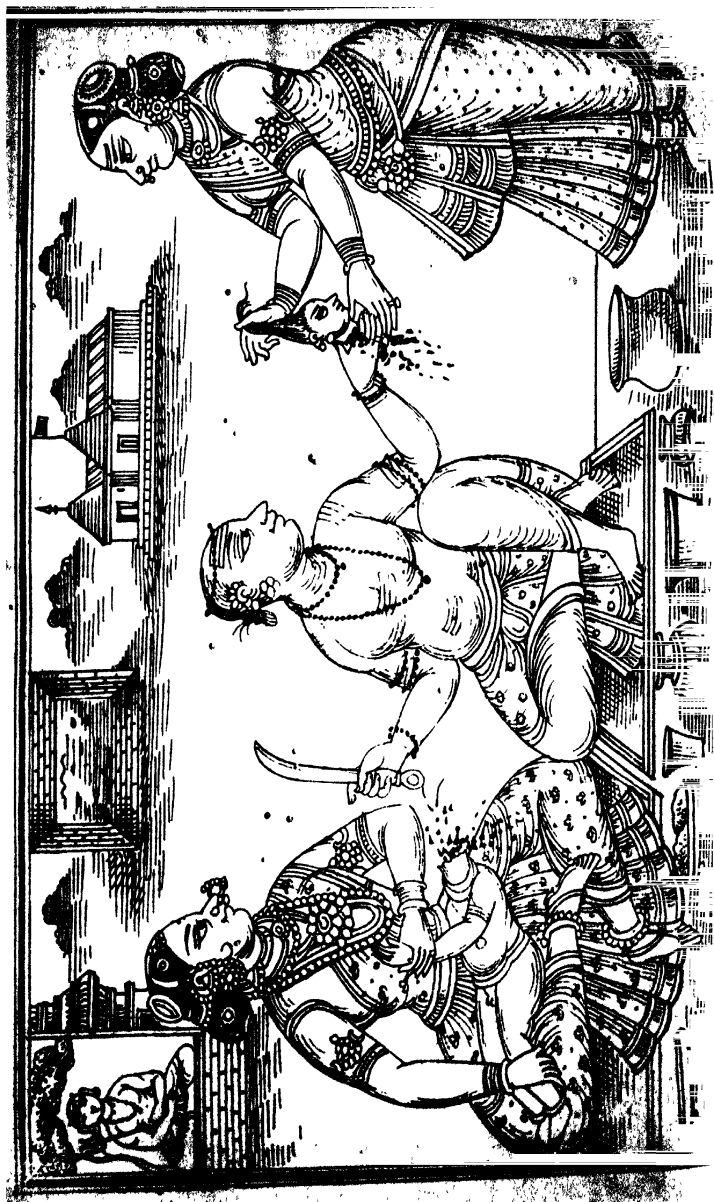
சிவமுயம்.

முப்பத்தாறுவது

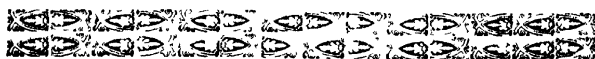
சிறப்புத் தாய் ஓர்ப்பாணம்.

திருவாக்கூரமுறை யோருலகமெத்துஞ் சிறப்புலியா மதப்புலியா
ருரிமேடுசெங்க, ணரவார்த் தூதநு மேற்றூர்க்கண் பராணர்க்கமுதனிப்பாரொ
ளிவெண்ணீ ரணிந்தமார்பர், பெருவாக்கான் மறைபரையாகம் போற்றும்
பெற்றயினொகீ தெழுத்தும்பிறழாதோதிக், கருவாக்கானினா வன்றிராணீ
கன்சேர்த்த கருத்தினொண் பாவத்திருத்தினோ.

சோழநாட்டிலே திருவாக்கூரிலே பிராமணர் குலத்திலே சிறப்புடைய நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் சிவனடியார்கள் வந்தபொழுது அவர்களை நமஸ்கரித்து இளசொறாளைச் சொல்லி அவர்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய நிரவியங்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கின்றவர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை அனபினேடு ஜபிக்கின்றவர் பரமசிவனைக்குறித்துயாகங்கள் செய்கின்றவா அவர் இன்னும் பல சிவபுண்ணியர்களைச் செய்துகொண்டு இருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தேழாவது.

சிறுத்தொண்டநாயனார் புராணம்.

பல்குமருத்துவ ரதிபர்செங்காட்டங் குழுவாழ்ப்படைத்தலைவ ருமதனிக்கும்பரஞ்சோதியார்மெய்ச்செல்வமிருசிறுத்தொண்டநாயனார் திருவருள் சேர்ந்தவர்வளருஞ் சீராளன்றனை, நல்குதிருவெண்காட்டு நங்கை சடைத்திடப் பினென்பதிச்சந்தனத் தாதிதலைக்கறியிடடுதவப், புல்கவ்ரும் வயிரவர்தாமகிழ்ந்து மகவருளப்போற்றிபவர் சிவனருளே பொருங்கினோ.

சோழமண்டலத்திலே திருச்செங்காட்டங் குடியிலே ஆயத்தியர் குலத்திலே பரஞ்சோதியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஆயுள்வேதங்களிலும் படைக்கலத் தொழில்மளிலும் குறிநாயேற்றம் யானையேற்றங்களிலும், மிகச்சிறந்தவர் வேதாடமங்களை மெய்ப்பொருளை அறிதல் வேண்டும் என்னும் அவாவினேடு திருவருளே முன்னிட்டுப் பரிட்சித்தமையால் பரமசிவனை மெய்க்கடவுள் என்றும் அவருடைய திருவடிகளை அடைதலே முத்திரெறியென்றும் தெளிவான அவருடைய திருவடிகளை அடிகாரத்திரம் இடையிடாது அன்பினோடு தியானிப்பவர் சிவனடியார்களுக்கு எக்காலமுந்திருத்தொண்டு செய்பவர் அவர் அரசனிடத்திலே அனுக்கராகி அவன் பொருட்டு யானை செலுத்திக் கொண்டுசென்று அவனோடு மாறுபட்ட பல அரசர்களைவென்று அவர்கள் தேசங்களைக் கைபற்றி அவனால் என்னு மதிக்கப்பட்டவர் ஒருமுறை உத்தரதேசத்திலே வாதாவி என்னும் நகரத்தி லிருந்து அங்களைவென்று பலவகைஇரத்தினங்களும் நிதிக்குவைகளும்பா

இன்கூட்டங்களும் குதினாகூட்டங்களும் அரசனுக்கு முன்னொண்டுவந்தார். அதுகண்டு அரசன் அவருடையபாணையேற்றத்தின் வலிமையை அபிசுபத்துப் புதழ்த்துபேச அவரை அறிந்த மந்திரிகள் அரசனோடுகூடிக் காராஜா இவாபாமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்கையால் இவ்வருகத்திலே இவருக்கு எதிராவார் ஒருவருமில்லை என்றார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு அஞ்சி உடுக்குகி றுண்டு கண்களினின்றும் போகபாஷநு சொரிய இவரவர்கள் அளவியு பாமசிவனுடைய துத் தொண்டா எனபதை உணராத கொடிய பொர்மனையிலே விடருகேன் லுடையொடு துவவ்வளவு பொடியபாவம் எனறுசொல்லி பின்பு பரஞ்சோதியாரோடுகூடிக் கவாமீ றிக்குமறத்தையப் பொருத்த நளஸ் யெண்டும் ஸ்ந்து பிரார்த்தித்து நமஸ்கரித்தான் பரஞ்சோதியார் அரசன் தமமை நமஸ்கரித்தற்கு முந்தாம் அவனை நமஸ்கரித்து மாராஜா நான் எனது உரிமைத் தொழிற்கு அடுத்தத்தகைதச செயலென் அந்நுலே ஸ்னா தீவது என்றார். அரசன் அவ நகநு நிறைந்த சிவதூதாவகளைபுற விருத்தங்களைபுற கொடுத்தது நூஉருடைய நிலைமையை நான் அறாவண்ணம் நடத்திக்கொண்டு வந்தி ஸ்னா என மானகருபத்துக்கு இசைந்தது எனக்குப் பணிசெய்தலை ஒழிந்தது வீரமபிமவாபெய் உடையகும் சிவனுய்யார்க்குநுக்கும் வெளிபட்டத திருத்தொண்டு செய்யும் என்று விடைகொடுத்தான் பரஞ்சோதியார் விடைபெற்றுக்கொண்டு தமருடைய திருப்பதியிற் சென்றுகணபதிச்சரத்தின் விற்றருகுகின்ற பட்டினை வணங்க அவ நகருத் திருத்தொண்டினால் வழுவாது செய்வாபயினுத் தருவணகாட்டு நங்கையார் எனறும்நங்கையாரோடுகூடி இலயநத்தல் வாழ்க நான் நடொடும் முன்னே செனடியார் களைத் திருவமுது பெயவித்த பின்பு நாம் உண்பார் சவனடியார்களை மிகுத்த அன்பினோடு வரிப்பட்டு அவர்கள் திருமுன்பு மச்ச சிவாராய ஒழுக்கின் மமையால் அவருக்குச் சேரத்தொண்டா என்னும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. கணபதிச்சரமுடைய திருநீளினாலே அவருக்குத் திருவெண்காட்டு நங்கையாரிடத்திலே சராளதேவர் என்னும் புத்திரர் அவதரித்தார். அப்பிள்ளைக்கு ஐதலவாயசிலே வித்தயாரம்புரு செயவித்தார். அந்நாளிலே அத்திருப்பதிக்கு எழுந்தருளியவந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு அழைத்து அவரைவணங்கித் துதித்து அவருடைய திருப்பதித்திலேசிறப்பித்துப் பாடப்பெற்றார்.

பாமசிவன் சிறுத்தொண்டநாயனருடைய மெய்யன்பை நுகர்ந்தருளுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு உடசமயங்கள் ஆற்றான் ஒன்றாகிய வைவத்துக்கு உரியதருவ்வடங்கொண்டு திருக்கைலாசத்தினின்றும் நீங்கி திருச்செங்காட்டங் குடியை அடைந்த சிறுத்தொண்ட நாயனருடைய கிட்டி வாயிவிற் சென்று சிறுத்தொண்டா கிட்டில் இருக்கின்றாரோ என்று வினவ தாதியாராய சந்தன நங்கையார் முன்வந்து வணங்கி சுவாமி அம்மே

னடியார்களைத்தேடிப் புறத்தே போய்விட்டார். தேவரீர் உள்ளே எழுந்தரு
ளும் என்றார். அதற்கு வைரவர் பெண்கள் இருந்தும் இடத்தில் நாம் தனி
யே புறமாம் என்று அருளிச்செய்ய நிறுவென்காட்டு நங்கையார் அதைக்
கேட்டு இவ்வடியவர் போய்விடுவார் போதும் என்றுபயந்து வினாத்துவந்து
சுவாமி அடியேனுடைய காயகர் எப்போதும் சிவனடியானா அமுது செய்
விப்பவர் இன்றைக்கு ஒருவரையுங் காணாமையால் தேடிப்போயினார் தே
வரீருடைய திருவேடத்தைக் கண்டாயில் மிமகிழ்வார் இந்தாழார் இ
ப்பொழுதே வந்துவிடுவார் எழுந்தருளியிருந்தும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய
வைரவர் நாம் உத்தாதேசத்தினுள்ளேம சிறுத்தொண்டனும் காணவந்தோ
ம் எப்படியும் அவர் இல்லாதபோது நாம் இங்கே இரோம் கணபதிச்சாத்தி
ல்லுள்ளதிருவாத் தமர்தம்ன் கீழ் இருக்கின்றோம் அவாவத்தமர்த் தாத் தேஅ
வருக்குத் தெரிவியுங்கள் என்று சொல்லி நிறுவாத் தைய அணைந்து அதன்
கீழ் இருந்தருளினார் சிறுத்தொண்டநாயனா சிவனடியார்களைத் தேடி எங்
குநாற் றானது யிட்டுகருத் திரும்பிவர் தமன்வியாருக்குச் சொல்லிக் துக்
கிந்தார். மனவியார் உத்தாதேச வாசியாய் ஒரு வைரவர் இங்குவந்து நா
ங்கள் இங்கே எழுந்தருளியிருக்கும்படி சொல்ல அதுகேளாது கணபதிச்ச
ாத்தில் உள்ள திருவாத் தியின கிழமொய் இருக்கின்றனர் என்றார் உடனே
சிறுத்தொண்டர் மிகுந்த வி ரப்பந் தனெடு வினாத்துவொன்று அவனாக்க
ன்றி வணக்கி நமகஅவர்பெரிய சிறுத்தொண்டர் தீரோ என்று நிறுவாய்ம
லர்த்தருளினார் சிறுத்தொண்டா அவரை வணங்கி சுவாமி சிவனடியார்கள்
தங்கள் தருண்மெலீட்டினால் அடியேன்பே அப்படி அருளிச் செய்வீர்க
ள். அதுசெய்த மனவர்த்துத ப ரவமுது செய்வித்தமருது சிவனடியார்களை
ந கடியும் கலாடி லென் னிப்பொது அடியென் செய்த புண்ணியந்தினால்
தேவரீநாம் கண்டேன்தேவரீர் அடியென்விட்டுக்கு எழுந்தருளிநிறுவமுது
செய்யவேண்டும் என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்யவைரவர் அலாபாரா உத்தர
தேசத்தல்லுள்ளேம் உம்மைக்காணவந்தோமநமமை அமுதுபெய்வித்தல் உ
மமால்முடியாதுஅதுமிகஅருமை என்றாசிறுத்தொண்ட தேவரீர் அமுது
செய்யும் நியல்பை அருளிச்செய்யும் சீக்கிரமாகப்பாகம் பண்ணுவிப்பென்சிவ
னடியார்கள் தலைப்பின் தேதெதரு அரிப்பனவும் எளியனவாம் என்றுசொ
ல்ல வைரவர் நாம் ஆறுமசுததுக்கு ஒருமுறை பசவைக்கொன்று உன்
பொம் அதற்கு உரியநாளும் இவ்வாளையம் அப்படி யூட்டுதல் உம்மாலிய
லாவது என்றார். சிறுத்தொண்டா மிகன்று அடியேன் அனெய்ப்சுக்களை
உடையேன் தேவரீருக்குப் பிரதியாகியபசு இன்னது என்று அருளிச்செய்
யிராகில் அடியேன் வினாந்து சென்று பாகம்பண்ணுவித்துக் காலம் தாழ்
க்காமல் வருவேன் என்று சொல்ல வைரவர் நாம் உன்பது ரபச அக ஐ
த்துவியசின உடையதாயும் அவ்வவப்பழுதில்லாததாயும் ஒருகுடிக்குக்கூ

ன் ஒன்றையாயும் இருக்கவேண்டும் அப்படிப்பட்ட சிறுவனை மனமகிழ்
ச்சியோடு தாய்பிடிக்கத் தந்தை அரிதல்வேண்டும் இப்படிசமைக்கப்பட்ட
றியே நாம் இட்டு உண்பேம் என்றார் சிறுத்தொண்டர் தேவரீர் அமுதுசெ
ய்விராகில் அடியேனுக்கு இதுவும் அரிதன்று என்றுசொல்லி அவனாவண
ங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போயினார் சிறுத்தொண்டரு
டைய வரவையோக்கி நின்றமனையியார் அவருடைய மலர்ந்த முகத்தைக்
ண்டு அவனாவணங்கி அடியாருடைய செய்கையை வினாவி அவர் மனை
வியாரை நோக்கி ஒருகுடிக்கு ஒரேசிறுவனாகி ஐந்துவயசு உடையனுமாய்
அவயவப் பழுதில்லாதவனுமாய் இருக்கும் பிள்ளையை மனமகிழ்ச்சியோ
டு தாய்பிடிக்கத் தந்தையரிந்து சமைத்தால் அமுதுசெய்தற்கு உடன்பட்ட
னர் என்றார். அப்பொழுது மனையியார் அவவடியவா விரும்பியபடி அமுது
செய்யிக் குடும் பொருட்டு ஒருகுடிக்கு ஒருவனுஞ் சிறுவனைப் பெருமாறு எ
ங்கனம் என்றுசொல்ல சிறுத்தொண்டர் என் பிராணநாயகியே இத்திறத்து
ச் சிறுவனா வேண்டிய நிபந்தனைகளைக் கொடுத்தால் தருவாருளாயினும்
நோன்று அச்சிறுவனை அரியத்துணியுத் தந்தையாரோ இல்லை இனித்தா
ழாமல் நாம்பெற்ற சிறுவனையே அழைப்போம் என்றும்மனையியார் அதற்
கு இசைந்து எங்களைக் காக்கும் பொருட்டு அவதரித்த புதல்வனைப் பள்
ளிக்கடத்தி வின்றும் அழைத்துக்கொண்டு வாரும்என்றுசொல்ல சிறுத்
தொண்டர் மனமகிழ்ச்சியோடு பள்ளிக்கடத்துக்கு வினாந்து சென்று
தம்முடைய புதல்வராயே சீரான தேவனா எடுத்துத் தோண்டிமல் வை
த்துக்கொண்டு வீட்டிற்குத் திரும்பிவந்தார், மனையியார் எதிர்வந்து புதல்
வரைவாகி திரும்புச்சமைத்துக்கொண்டுசெய்து நாயகர் கையிறகொடுத்
தார். அவா அடுக்களையிற் செல்லாது உலகத்தவர்கள் அப்யாவண்ணம் ஒ
ர் மறைவீடத்திற் கொண்டுபோனா. அப்பிள்ளையைப் பெற்றதாயார் பா
த்திரங்களைக் கழுவிக்கொண்டு வந்தார் தந்தைபார் புதல்வனா எடுத்து அ
வருடைய தலையைப்பிடிக்க நாயார் அப்புதல்வருடைய இரண்டொங்களை
யும் தம்முடைய மடியிலே யிடுக்கி அவர்கைகள் இரண்டையும் தம்முடை
ய கைகளினாலே பிடிக்க அப்புதல்வர்தம்முடைய தந்தையார்மிகமகிழ்க்கின்
றனர் என்றமகிழ்ந்துகைசெய்யு தந்தைதாயர் மனமகிழ்ச்சியோடு ஆயுத
த்தினாலே அவருடைய தலையை அந்தலாகிய அரிய செய்கையைச் செய்
தார் அறுத்த தலையின் இறைச்சி நிறுவுமுக்குது ஆகாது என்று கழித்து,
அதனைமறைத்து நீக்குப்பொருட்டு சந்தனங்கையார் கையில்கொடுத்தும
ற்றையுறுப்புரளின் இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் அறுத்துப் பாகம்ப
ண்ணி, வேறுகறிகளும் அமைத்து சோறும் சமைத்து நாயகருக்குத் தெரி
வித்தார், நாயகராகிய சிறுத்தொண்டர் பெருவகளிப்புடையாராகி, வினாந்து
சென்று நிறுவாத்தியின்னீழ் இருந்த வையவனாவணங்கி சுவாயி தேவரீர்
பிரியப்படி பாகம்பண்ணுவித்தென் எழுந்தருளியவந்து நிறுவமுதுசெய்தரு

னவ்வெண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்து அவரை விட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய், ஆசனத்தில் இருந்தி அவருடைய நிருவாடிகளை ஜலத்தினால்விளக்கி அந்தத் தீர்த்தத்தைத் கவகள் சிரசின்மேலே தெளித்து விடெங்கும் புரோகூசித்து, தூபதீபங்களாலே அநுரசித்து வணங்கினார் மனவியாராகிய திருவெண்காட்டு நங்கையார் பரிபலகதிருத்தி, அன்னமும் கறியமுதும்படைத்தார் வைவார் அதைப்பார்த்து நாம் சொல்லியமுறைமையே கொன்ற பசுவினது உறுப்புகள் எல்லாவற்றையும் பாகம்பண்ணினீர்? என்றுவினா திருவெண்காட்டுநங்கையார் தலை நிறைச்சி மாத்திரம் திருவமுதாக்கு ஆகாது என்று கறித்தவிடே நாம் என்றார், வைவார் அதுவும்நாம் உண்பது என்றா அதுகேட்டு சிறுத்தொண்டி மனைவியாரோடும் திகைத்து அயர சந்தனங்கையார் நான் அககலை நிறைச்சியை அடியவர் அமுதுசெய்யும்பொழுது நினைக்கவரும் என்று முன்னமே பாகம்பண்ணிவைத்தேன் என்று எடுத்துக்கொடுக்க திருவெண்காட்டு நங்கையார் முகமலர்ந்து வாங்கிப்படைத்தார் அதன்பின் வைவார் சிறுத்தொண்டரை நோக்கி நாம் தனியே உண்ணேம் சிவனடியாரைப் கொண்டுவாரும் என்று அருளிச் செய்ய சிறுத்தொண்டர் ஏங்கி ஐயோ அடியவர் நருவமுதசெய்கற்கு இடையூறு இதுவே என்றுநின்றது விட்டுக்குப்புறத்திலே போய் சிவனடியார்களைத் தேடிக்காணாது துக்கத்தோடு திருமயிவந்தி வைவரை வணங்கி சுவாமி சிவனடியார்களைக்காணேன் அடியின் திருநீறு இடுவாணாக்கண்டு அன்னங்கொடுப்பேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தி வைவரைச் சிறுத்தொண்டரை நோக்கி உம்மைப்போலத் திருநீறு இட்டார் உளபோ நீர் இருந்து உண்ணும் என்று சொல்லி பின் திருவெண்காட்டு நங்கையாரைநோக்கி, இவருக்குச் சோதூங்கியும்படையும் என்று அருளிச்செய்ய அவரும்படைத்தார் சிறுத்தொண்டர் வைவரை உண்டவேண்டி உண்ணப்புகலும் வைவாருக்குத் தருதருளி ஆறுமாசத்துக்கு ஒருமுறை உண்ணுகின்ற நாம் உண்ணுமளவும் தரியாமல் எப்பொழுதும் உண்டுகின்ற நீர் முன் உண்பது என் உம்முடன் உண்ணும் பொருட்டு உமக்குப் புத்தியான உண்டேல் அழையும் என்றார் சிறுத்தொண்டர் இப்போது அவனஉதவான் என்றுசொல்ல வைவார் அவன்வந்தாற்றான் நாம் உண்போம் தேடி அழையும் என்றார் சிறுத்தொண்டர் தரியாது எழுந்து மனைவியாரோடு விஷாந்து விட்டுக்குப்புறத்திலே போய் புதலவனே வா என்று அழைக்க மனைவியாரும் நாகரதுமணியில் நிற்பாராகி சீராளனே சிவனடியார் அடியெங்கள் உய்யும்பொருட்டு உண்ண உன்னை அழைக்கின்றார் வானந்து அழைக்கார் அப்பொழுது அப்புதல்வர் பாரசிவனது திருவருளினாலே பள்ளிக்கடத்தினின்று ஓடிவருபவர்போலவந்தார்.

நாயார் அவரை எடுத்துத்தழுவி நாகர்க்கையிறமொடுக்க அவர் இனிச் சிவனடியார் அமுதுசெய்யப்பெற்றோம் என்று மனமிகமகிழ்ந்து அப்புதல்வரை வினாவிறகொண்டு அடியவரை அமுதுசெய்தித்தருது உள்ளேவ

த்தார் அதற்குமுன் வைரவர் மறைத்தருள சிறுத்தொண்டர் அவரைக்கூ
ணமையால் மனங்கலங்கித்திவைத்து விழுத்தார் கலத்திலே இறைச்சிக் கறி
யமுதைக காணமையால் அச்சமுற்றார் வைரவன் அடியேனகள் உய்யும்
பொருட்டுத் திருவமுதுசெய்யாமல் எங்கெண்ணித்தனரோ என்று தேடி மய
க்கங்கொண்டு புறத்திற்கெல்ல அச்சிறுத்தொண்டர் செய்தது நிஷேதானு
ட்டானமாயினும் அவர் சிவானந்தானுபவ மேலிட்டு நிறையால கருவிச
ரணங்கள் தற்போதச்சிவிப்பாய் சின்றுசெய்யாது சிவபோதச்சிவிப்பாய் எ
ழுந்து செய்தமைபற்றி அதனை விதிதானுட்டானமாகவே கொண்டருளிய
பாமசிவன் அரிபிரமேசுநிபாதி தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலாயினோர்சேவிக்
க உமாதேவியேயும் சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியோடும் இடபாருடராய் ஆ
காயத்திலே தோன்றியருளினார். சிறுத்தொண்டரும் மனையியாரும் புதல்
வரும் தாயியாரும் ஆகிய நால்வரும் அவர்களைத்தரிசித்து, ஆனந்த அரு
விசொரிய எழும்பும் மனமும் நெக்கு நெக்குருக பரவசமாய் விழுந்து நம
ஸ்கரித்து எழுந்த அஞ்சலியிசைக்களாகி நின்று ஸதோத்திரம் பண்ணினா
ர்கள் பின்பு பரமசிவனும் பார்வதியம்மையும் சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியும்
அவர்கள் நால்வரையும் தங்களை எக்காலமும் பிரியாது வணங்கிப் பேரின்ப
ததை நுகர்த்துகொண்டு இருக்கும்பொருட்டு உடன்மொண்டு திருக்கை
லாசத்தை அடைந்தார்கள்.

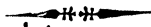
ஐயங்கொண்டவர்களுக்கும் உபதேசம்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தெட்டாவது

கழற்புதிவரீந்தாயனார் புராணம்.

காவலம்மகொதையர் கொடுங்கோனார் கோக்கழற்புதியவையறிந்த
கோச்சிலம் போசைக்கருத்தார், பாவலகோனண்பாடிச் சேரனென்றே
வின்றுவரும் வண்ணன்னையத்தனோரம், பாவல்கோப்பாணபத்திரனல்வா
ய்த்தபரம்திருமுடம்வாங்கிப்பணிசெய்தவெற்பின், மேவியகோவாணக்குக்கு
தினாவைத்தவிர்கோ வெவ்வாயாளுஞ்சேரர்கோவை.

மேல்காட்டிலே இராஜதானியாகிய மகோதை என்னும் பெயரையு
டைய கொடுங்கோனாரிலே சேரர்குடியிலே பெருமாக்கோதையார் என்
ன்னும் பெயரையுடைய ஒரு சர்ப்புத்திரர் சைவநெறிவாழும்படி அவதரித்
தார். அவர் பாவியதசையிலேதானே வியாதி பிண்டயினால் வரும் சனன
வைராக்கியம் தன்னுடைய தேகதோஷத்தைக்கண்டு வரும் தேகவலாச்
சியம் சகல சம்பந்தங்களுக்கும் குறைவற அனுபவித்து இனிப்போகும் எ

ன்று வரும் ஐசுவரியவைராக்கியம் ஆன்மிக தைவர உற்பெளதிகங்களினு
லேவரும் பிரபஞ்சவைராக்கியம் அருத்தத்தைத் தேடுதலினாலும் காத்தல்
னாலும் கள்ளர்கொண்டு போதலினாலும் உண்டாகுதல் துக்கம் பற்றிவரும்
ரவியவைராக்கியம் மாதாப்பிகர ஸ்கிரீபுத்திர இஷ்டப்பந்து சினேகிதர்களைப்
பிரிந்த துக்கத்தினாலே கூட்டமெல்லாம் பிரிந்தகாலத்திலே துக்கத்துக்குள்
துவென்று வரும் சங்கவைராக்கியம் காழுகனையிருக்கிறவன் கான் மோகித்
கப்பெற்ற ஸ்திரீயினிடத்திலே குணத்தலாயினும், தேகத்திலாயினும் 'வை
ராக்கியத்துக்கேதுவாகிய ஒரு தோஷத்தைக்கண்ட போதுவரும் ஸ்கிரீஸை
ராக்கியம் அன்னபாதிதிகள் ஒருபொழுது இல்லாதிருக்கினும் நேகம்சில்லா
து எத்தனைநாள் எத்தனைவகையாகப்புகித்தாலும் திருத்தியடையாது என்
றுவரும் போசன வைராக்கியம் தானத்துக்குப்பெய்தத் தள்ளுண்டதனால்
வரும் பிரதிக்கிரக வைராக்கியம் இகத்திலே இப்புடிப்பட்டதொரு ஏதுவும்
இன்றிப் பூர்வஜன்ம சிவபூஜாபுண்ணிய புலத்தினாலே தேகாதியாகிய சர்வவ
ஸ்துக்களிலும்வரும் வைராக்கியம் என்னும் பத்துவகை வைராக்கியங்களு
ள் இறுதியில்நின்ற திருகேதுவாகிய உத்தம வைராக்கியத்தை உடையரா
கிய பரமசிவனுடைய திருவழியை அடைதல்வேண்டும் எனக்கருதி இராஜ
புத்திரருக்குரிய கொழில்களைச்செய்தல் இன்றிதிருவஞ்சைக்களம் என்னு
ம் சிவஸ்தலத்தை அடைந்து பரமசிவன் ஸவதந்திரர் நாம் பரதந்திரர் என்
று உணர்ந்து சிவாதீனமாய் நின்று தினந்தொறும் பிராமமுகூர்த்தத்தில் எ
ழுந்த ஸநானம்பண்ணி அனுஷ்டானஞ்செய்துசொண்டு திருந்தனவனம்
வைத்தல், பூசுதல்பறித்தல், திருமாலேகட்டல், திருவலகிடல், திருபெருக்
கிடல், திருப்பாட்டுப்பாடல் முதலியதிருத்தொண்டுகளைச்செய்வாராயினர்.

இப்படி நிகழ்க்காலத்திலே செங்குதற்பொறையன் என்னும் மொ
மாராசனுக்கு இது நித்தியம் இது அநித்தியம் என்கின்ற பகுத்தறிவும் அ
நித்தியமாகிய இம்மை மறுமை யின்பங்களில் வெறுப்புப் பிறவித் துன்ப
ங்களும் அவன்செய்த புண்ணிய பலத்தினாலே தொனன, அவை
தொனனவே நித்தியமாகிய மோகூத்திலே ஆசை உண்டாயிற்றுஅதனால்
அவன் பிறவிக்குக் காரணமாகிய விணமுப்பற்சிகளை விட்டு மோகூத்து
க்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்கியைச் செய்யல்வேண்டும் என்று தெ
ளிந்து அரசியற்றுதலினின்றும் நீங்கி தவஞ்செய்யும்பொருட்டுத் தபோவன
த்தை அடைந்தான். மந்திரிமார்கள் சிலநாள் ஆலோசித்துத்தெளிந்த திரு
வஞ்சைக்களத்திலே திருத்தொணவி செய்துகொண்டு இருக்கிற அச்சு
ரர் மரபிறகு முதல்வராகிய பெருமாக்கோதை யாரிடத்திலேபொய அவரை
வணங்கிநின்று இம்மலைநாட்டை நீடோ முடிசூடி அரசியறல்வேண்டும் என்
று விண்ணப்பஞ்செய்ய பெருமாகக்கோதையார் இவர்கள்வாரத்தை இன்ப
மயமாகிய திருத்தொண்டுக்கு இடைபூராய் இருக்கின்றது சிவபத்தியிலே
சிந்தித்துவழுவாது அரசியற்றுதற் குத் திருவருள் உளதாயில் இதனைச் சுவா
மிக்குவிண்ணப்பஞ்செய்து அறிவேன்னெறு ஆலயத்தினுள்ளே பிரவேசித்து
சுவாமியைவணங்கிவிண்ணப்பஞ்செய்து அவருடைய திருவருளினாலே அவ

பெரியபுராணம்

புடத்தேவைத்தபத்திவழுவது அபசியற்றும் சுத்தியையும் யாரும் யாவும் கழி
 நனைவைகள் அனைத்தையும் அடியும் அரிவையும் நாசமில்லாத மகாபராக்கிர
 மத்தையும் பெருங்கொடையையும் அரசருக்கு உரியபடை வீரகனம் முத
 லிய எல்லாவற்றையும் கைவரப்பெற்று மகஸ்கரித்துக்கொண்டு புறத்தனை
 து மத்திரிமார்களுடைய வெண்டுகொளுக்கு உடன்பட்டார் மத்திரிமார்க
 ள் பெருங்கனிப்புடையர்களாகி அவரை மகஸ்கரித்தார்கள் கழறிற்றறிவா
 ராகிய அப்பெருமாக் கோதையார் ஆன்மாக்கள் எல்லாம் உய்யும்பொருட்
 டிச் சுபதினத்திலே சுபமுகூர்த்தத்திலே முடிசூழ சிவாலயத்தை வலஞ்செ
 ய்து சந்திதானத்திலே விழுந்து மகஸ்கரித்து எழுந்து யானைமேற்கொண்டு
 கொற்றக்குடையும் வெண்சாமரமும் உரியவர்கள்தாங் மகா அலங்காரத்
 தோடு கயிலைஞ்செய்தார். செய்யும்பொழுது ஒருவண்ணத்தோளிலே உ
 வர்ப்பொத்தீமந்துகொண்டு தமக்கு முன்னேவாங்கண்டு அவனுடைய சரீர
 ம் மழையினிலேககாந்த உவர் ஊறுப்பெற்று வெருத்திருத்தவால் விழுந்
 து உட்கூர் னனம் செய்த சிவனடியாரது நிறுவேடம் போலுதலை உணர்ந்து
 அத்தகண்ணத்தலேதானே யானையினினும் இறங்கி, அத்தியந்த ஆசையோ
 டு விடைந்து சென்று அவனுடைய காலங்களில் விழுந்து மகஸ்கரித்தார். உ
 டனே இவ்வண்ணை மனங்கலங்கி அவர் மகஸ்கரித்தற்குமுன் அவரை ம
 ஸ்கரித்து அடியேனை யார் என்று கொண்டது அடியென் அடி வண்ணன் எ
 னது சொல்ல சொமான பெருமானாபனானும் அடியென் அடிச்சேரன் தேவ
 ரீர் திருநீற்றுமேடத்தை சீராப்பித்தீரவருந்தாகி பொம் எனது பொல்லி
 மகஸ்காரம் பண்ணினா. மத்திரிமார் முதலிய மகஸ்காரும் சேரமான் பெருமா
 னாபனாருடைய சங்கமபாதம் மெலீடடைக்கண்டு ஆச்சரியம் பெறு சிாசி
 ன்மேலே அஞ்சலி செய்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினான். சேரமான் பெரு
 மாணானா யானைமேலேயு கையிடிய வலங்கொண்டு மானிகவாயிலிலேபு
 குத்து யானையினினும் இறங்கு மண்டபத்தினின்றும் இறங்கி மண்டபத்
 தை அடைந்து இரத்தமளசிங் தளத்தில் ஏறி வெண்கொற்றக்குடை நிழ
 ற்ற வெண்சாமரம் விச அரசர்கள் மூர்தூவி வணங்கித்துதிக்க விற்றிருந்
 தருளினர். இரத்தமம் இரந்து மலுத்திருநெய்யை நடத்தி எண்ணிறந்த அரச
 ள்கள் நிறைகொணர அகத்தும் இரத்தும் பகையை அறுத்துசைவசமய
 ம் அபிவித்தியாகுமபடி அரசியற்று வாராயினர். தில்லையின்கணுள்ள திரு
 ச்சிற்றம்பலத்திலே ஆனந்தத்தாண்டவம் செங்குருங்கின சபாநாயகரு
 டைய ஸ்ரீபாதமே தாமத்தேம பொருளும தமக்கு உரிய பெருத்தனையும் எ
 ன்றுதெளிந்த மெய்யறிவிலே, அத்திருவடியை மிகுந்த அன்பினோடு சை
 வாகமவீதிபபடி எந்நாளும் அருச்சிப்புார் அருச்சிணமுடியிலே சபாநாயகர்
 அவரைத் தமது திருச்சிலம்பொனியைக் கேட்பிப்பார், சேரமான் பெருமா
 னாயினர் சிவனடியார்களுக்கும் தரித்திரர்களுக்கும் கனகமாரி பெரிழ்கின்
 மவராகி பரமசிணுக்கு உரிய பல யசங்களைச் செய்தார்.

இப்படி நிகழும் காலத்திலே பாண்டிநாட்டிலே மதுரையில் விற்பிறுக்கும் சொக்கநாத சுவாமியானவர் தம்மை அன்பிடுனோரும் இசைப்பாட்டினாலே துதிக்கின்ற பாணபத்திரருக்குப் பெருஞ்செல்வத்தைக் கொடுத்தருளுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு இரவில் அவருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, உனக்குப் பொன் இரத்தினம் பட்டாடை முதலியவைகள் எல்லாவற்றையும் நீவேண்டியபடி குறைவின்றித் தருமபொருட்டு நம்மென்பொழுதும் அன்புடையனாகிய சேரனுக்கு ஒகை நடுவழித் தாமரம்போய்வா என்று அருளிச் செய்து “மகிமலிபுரிசைவமாடக்கூடம், பதியிசைநிலவும் பானிவரிச்சிற கன்னம்பயில் பொழிலலவாயினமன்னியசிவன்பான்மொழி தருளுமாற்றம் பருவக்கொண் மூப்பதுயெனப் பாவலர்க்குரிமையினுரிமையி னுதவியொளிதிகழ் குருமாமதி னா குலவியகுடைக்கீழ்ச் செருசெருமாவுகைக்குஞ் சேரலன்டானக, பண்பாலியாழியில் பாணபத்திரன் நன் போலென் பாலன்பன் நன்பாற் காண்பதுகருதிப் போத்தனன் மாண்பொருள்கொடுத்துவா விடுப்பதுவே”

என்னும் திருப்பாசுரத்தை வரைந்த திருமுகத்தைக் கொடுத்தருளி னார். பாணபத்திரர் அத்திருமுகத்தைத் தலைமேற்கொண்டு அப்பொழுதே புறப்பட்டு கொடுங்கோளுரை அடைந்து மானிகைக்கு முன்வந்துசேரமா ன்பெருமானாபனுக்கு அறிவித்தார். உடனே அவர் சிரசினமேலேகைகு வித்து மிகுந்த அன்பிடுனோரும் கண்ணீர்சொரிய எழுந்து மானிகைக்குப்புறத்தில் வந்து பாணபத்திரரைப் பலமுறை வணங்கி சுவாமி தேவரீர் அடியேனை ஒருபொருள் என மதித்து திருமுகங்கொண்டு வீர்தீர் என்றார். அப்பொழுது பாணபத்திரர் சுவாமித்தருளிய திருமுகத்தைக் கையிலே கொடுத்து வணங்க சேரமான் பெருமானாயினார் அசுனை முடிமேற்கொண்டு கூத்தாடி மொழி குழை ஆனந்த அருவிசொரிய பரவசமாய்ப் பூபியிலேபலமுறை விழந்தார். திருமுகத்தைப் பலதரம் வணங்கி அசுனை வாசித்து திருவருளைத் துதித்து மானிகையினுள்ளே புகுந்து மந்திரிமார்களை நோக்கி நம்முடைய குலமானிகையில் இருக்கின்ற பண்டாரம் முழுவதையும் பொறி செய்து ஆனின்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு வார்ப்புகள் என்று ஆளுஞாபிக்க அவர்கள் ஏற்றிக்கொண்டுவந்து வணங்கினார்கள். சேரமான் பெருமானாபனார்பாணபத்திரருக்கு அந்தத்தனங்களை வெவ்வேறுக்காட்டி சுவாமி தேவரீர் இவைகளையும் யான் குதிரை தேர் காலாள் என்னும் சதுரங்கங்களையும் அடியேனுடைய அரசையும் கைக்கொண்டருளும் என்று சொல்ல பாணபத்திரர் தம்முக்குச்சேரமான் பெருமானாயினார் தந்தனங்களெல்லாவற்றையும் கண்டு மனமகிழ்ந்து அதிசயித்து அவலோகோக்கி சுவாமி அடியேன் எனக் குவேண்டுவனவற்றை மாத்திரம் கொள்ளும்பொருட்டே சிவானுஞ் சுவாசையும் அரகதும்பையும் தீதுவரீடு கைக்கொண்டருளும் என்று சொல்லி வணங்கினார். சேரமான் பெருமானாயினாரும் சிவானுஞ் சுவாசையும் மறுத்தற்கு

அஞ்சி அதற்கு உடன்பட்டார். பாணபத்திரர் தனங்கள் எல்லாவற்றையும் மயன் குதிரை உள்ளிட்டனவற்றுள் வேண்டுவனவற்றையும் கொண்டு ஓர் யானைமேல் ஏறிப்போனார். சேரமான் பெருமானையுநர் பாணபத்திரருக்குப் பின் கண்ணீர்சொரிய கைதொழுதுகொண்டு செல்ல பாணபத்திரர் ககாப்புறத்தில் அவரிடத்திலே விடை பெற்றுக்கொண்டுபோய் அடைந்தார்.

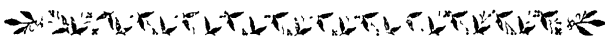
சேரமான் பெருமானையுநர் ஒருநாள் முன்போலப் பூஜாத்தத்திலே சபாநாயகருடைய திருச்சிலம்பொலி தமக்குக்கேளாதொழிய மனமயங்கி அடியேன் என்னபிழைசெய்தேனோ என்றுபொருமி இனிஇந்தத் தேகத்தினால் அடையும் வேறன்பம் பாது என்று உடைவானே உருவி தமது மார்பிலே நாட்ட சபாநாயகர் வினாத்து திருச்சிலம்பொலியைக் கேட்பித்தார். உடனே நாயனார் உடைவானே அதற்கு நமஸ்காரம்பண்ணி ஸ்தோத்திரம் செய்து சுவாமி இந்திருவருளை முன் செய்யாதொழித்தது என் என்றார் அப்பொழுது சபாநாயகர் சைவசமயாசாரியராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை நினைப்பிக்கும்பொருட்டு எதிர்கின்றருளாது வன்றொண்டனாகிய சுந்தரன்கனகசபையின்கண்ணே மது ஆனந்த நிருத்தத்தை வந்து வணங்கிப்பதிகம் பாடுதலால் நாம் நின்று அதனைக்கேட்டுவரத் தாழ்த்தோம் என்னுந் திருவாக்கை அருளிச்செய்தார், சேரமான்பெருமானையுநர் அடியார்களுக்கு இவ்வாறு அருளுங்கருணை இருந்தவாறு என் என்று கனகசபையை வணங்கி வன்றொண்டனாயும் தரிசித்தல் வேண்டும் என்று விரும்பி சுபநினைத்திலேதிருவஞ்சைக்களத்தில் விற்றிருக்கும் படவிலைவணங்கி சென்களோடு புறப்பட்டுப்போய்ச் சிதம்பரத்தை அடைந்து கனகசபையிலே நிருத்தம் செய்கின்ற சபாநாயகரை வணங்கி சிவனந்தக்கடலுள் அமிழ்த்தி பொன்வண்ணத்தகரத்திபாடியருளினார். சபாநாயகர் அதற்குப் பரிசிவாகத் தமது குஞ்சிதபாதத்தினது திருச்சிலம்பின் ஓசையை எதிரே கேட்பித்தார். சேரமான் பெருமானையுநர் காலத்தோறும் சபாநாயகரைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு அப்படியே இருந்தார்.

சிவநாளாயினின் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைத் தரிசித்து வணங்குதற்கு விரும்பிப் புறப்பட்டு இடையிற் உள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருவாரூரை அடைந்து, தமமை எதிர்கொண்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை நமஸ்கரித்து அவரோடு கோயிலிற் சென்று வன்மீகநாதரை வணங்கி, திருமும்மணிக்கோவைபாடி, பரவையார் வீட்டிலேபோய்ச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளோடு திருவாரூரை அகன்று வேதாரணியத்தை அடைந்து சுவாமிதரிசனம் செய்து திருவந்தாடி பாடியுநர் அதன்பின் பாண்டிளாட்டு சென்று அங்குள்ள மதுரை முதலாகிய திருப்பதிகளை வணங்கிக்கொண்டு சுந்தரமூர்த்தியோடும் திருவாரூருக்குத் திரும்பிவந்து, அவரோடு சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார், பகலாட்சென்றபின் சுந்தரமூர்த்தியைத் தம்முடைய வணுக்குவரும்படி பிரார்த்தித்து அழைத்துக்கொண்டு செ

ன்று தம்முடைய கொடுங்கோளுரை அடைந்து அவரோடும் இருந்தார், ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமி வன்மீகநாதரை நினைந்து உட்கி திருவாரூருக்குப் போய்மீடி எழுந்துசெல்ல சேரமான்பெருமானையுநர் பிரிவாற்றுவவராகி எழுந்து அவரைப் பின்றொடர்ந்து போகாதபடிதடுத்தது, அதற்கு அவர் உடன்படாமை கண்டு மந்திரிகளேக்கொண்டு தம்முடைய மாளிகையில் இருக்கின்ற பண்டாரம் முழுதையும் பொதிசெய்து ஆட்களின்மேலே ஏற்று வித்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு முன் செல்லும்படி அனுப்பி அந்தச் சுவாமிகளை விழுந்து நமஸ்கரித்தார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான்பெருமானையதைத் தழுவி விடைகொடுத்துச் சென்று திருவாரூரை அடைந்தார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திலே விடைபெற்ற சேரமான் பெருமானையுநர் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை மறவாத சிந்தையோடு கொடுங்கோலுநரிலே அரசுசெய்துகொண்டு இருந்தார்.

நெடுநாள் ஆயினபின் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பின்னும் கொடுங்கோலுருக்கு வந்து சேரமான்பெருமானையுநரோடு இருந்தார் பலநாளாயினபின் ஒருநாள் சேரமான்பெருமானையுநர் ஸ்ரீராமன் பண்ணும்பொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவருளைநகரத்துக்குப்போய் சுவாமிதரிசனம் செய்து திருக்கைலாசத்தில் இருந்து பரமசிவனும் அனுப்பப்பட்ட வெள்ளையானையின்மேல் ஏறி தம்முடைய தோழராகிய சேரமான்பெருமானையுநரை நினைத்துக்கொண்டு சென்றார் சேரமான்பெருமானையுநர் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடையசெய்யலை அறுந்து அந்தக்ஷணத்தில் அருகில் நின்ற ஓர் குதிரையில் ஏறிக்கொண்டு திருவருளை, சக்களத்துக்குப்போய் வெள்ளையானையின் மேற்கொண்டு ஆகாயத்திற்கெல்லும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைக்கண்டு தாம் ஏறிய குதிரையின்செவியிலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஒதியருளினர் உடனே அந்தக்குதிரையானது ஆகாயத்திலே பாய்ந்து சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய வெள்ளையானையை அடைந்து அதனைவலஞ்செய்து அதற்குமுன்னாகச்சென்றது சேரமான்பெருமானையுநருடைய படைவீரர்கள் குதிரையிற்கெல்லும் அந்தையனாரை தங்கண்ணுக்குப் புலப்படும் எல்லைவரைக்கும் ஆகாயத்திலே கண்டு பிங்காணமையால் யிருந்த திடபத்தியினுடைய உருவிய உடைவாட்களினால் தங்கள் தங்களுக்கேத்தவையிழ்த்தி வீரயாக்கையைப் பெற்றுப்போய் சேரமான்பெருமானையுநருக்கு முற்பட்டு அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு சென்றார்கள் சேரமான்பெருமானையுநரும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் திருக்கைலாசத்தின் தெற்குவாயிலுக்கு முன்போன உடனே குதிரையின்னும் யானையினின்றும் இறங்கி பலவாயில்களையும் கடந்து திருவருளைக்கன்றிருவாயிலே அடைந்தார்கள், அங்கே சேரமான்பெருமானையுநர் தடைபட்டு நிற்க சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் உள்ளேபோய்ச் சுவாமி சந்தரிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணிக் கவாயித் தேவரீருடைய திருவடிகளை அடியும்பொருட்டு சேரமான்பெருமான் திருவருளைக்கன்றிருவாயிலின் புறத்திலே வந்து நிற்கின்றார் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பரமசிவன் சேரமான்பெருமானையுநரை உள்ளே அழைப்பிடுக அவர் வினாந்துவந்து சந்தரிதானத்திலே நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார், பரமசிவன் திருமுதுவல்லுசெய்து இங்கே நாம் அழையாதிருக்கே நீயிருந்து என் என்று அருளிச்செய்ய சேரமான் பெருமானையுநர் அரு

சுலிசெய்து கின்று சுவாமி சுந்தரமூர்த்திகவாயிகளுடைய திருவழிகளைத்
துதித்து அவர் எறிய வெள்ளையானைக்குமுன் அவரைச் சேவித்துக்கொண்
டு வந்தேன் தேவரீர் பொழிகின்ற பெருங்கருணைவெள்ளம் மூன்கொண்டு
புதுதலால் திருமுன்பு வரப்பெற்றேன் இனி ஒருவிண்ணப்பம் உண்டுஅரி
பிரமேந்திராதி தேவர்களாலு முனிவர்களாலும் வேதங்களாலும் துதிக்கப்
படுதற்கு அரியபெருமையை உடைய தேவரீர்மேல் அன்பினாலே தேவரீர்
துதிருவாரூர்கொண்டு திருவுலாப்பாடினேன் அதனைத் தேவரீர் கேட்குள
ல்வெண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்தா அப்பொழுது பரமசிவன் பஞ்ச
பாசத்தடை நீங்கப்பகு வன்றொண்டனை அடைந்த சேரனே அவ்வுலாவை
ச்சொல்லு என்று திருவாய்மலர்ந்தருள சேரமான் பெருமானுயிரும் அ
தனைக் கேட்பித்தார் பரமசிவன் அதற்கு அரளிசெய்து நம்முடையகணங்
களுக்கு நாதராய் இருவன்று சொல்லியருளினார், சேரமான்பெருமானுப
ரார் சிவகணநாதராகி சுவாமியை சேவிப்பாராயினார் அவர் அருளிச்செய்
த்திருக்கைலாச ஞானவுலாவைக் கைலாசகிரியிலே அன்றுகேட்ட மாசாத்
தரானவர் அதனைத்தரித்து இந்தத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருக்கடவூரிலே
வெளிப்படச்சொல்லி இப்பூமியிலே விளங்கும்பொருட்டுநாட்டியருளினார்.

உ
சிவமயம்.

(முப்பத்தொன்பதாவது)

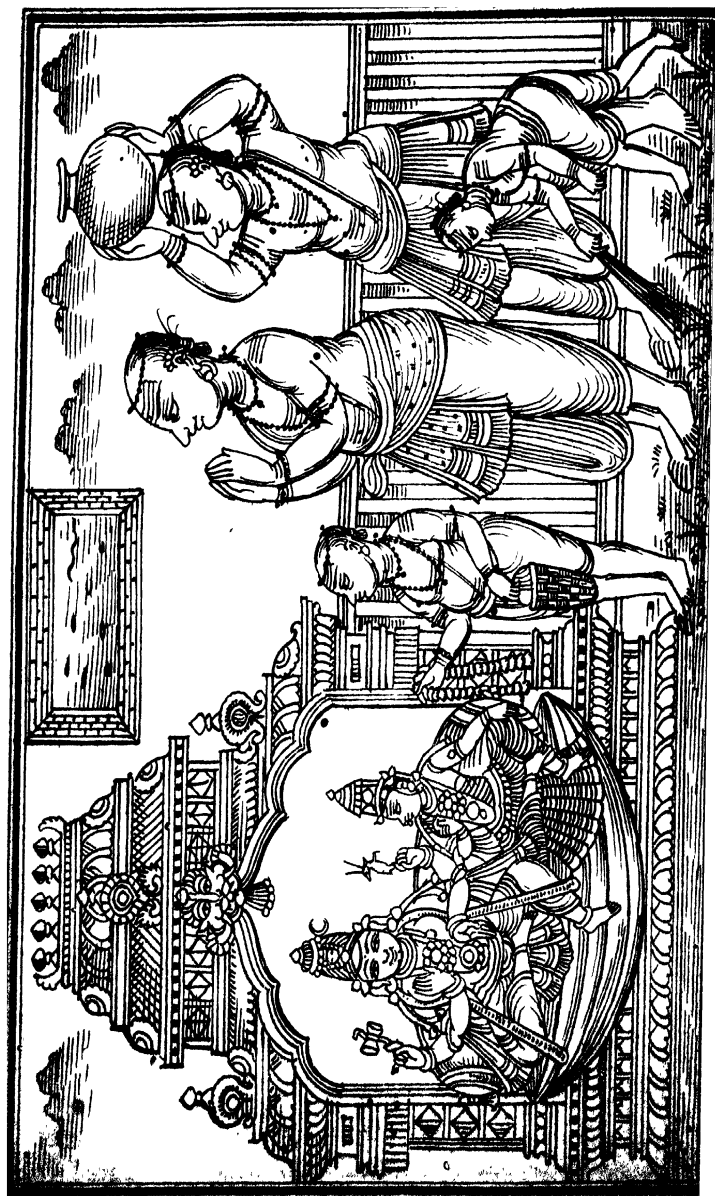
கணநாதநாயனார் புராணம்.

கத்தமலையற்காழிமறைசியாரோத்துங் கணநாதர் திருத்தொணிக் கட
வுளர்க்கு, கத்தவனம்பலவமைத்து மலருங்கொயது நற்றமுஞ்சொற்றமு
னயத்துசாத்தி, வந்தவரைத்தொண்டாக்கிப்பணிகள்பூட்டி வாதுசெய்தவா
ரணத்தைமகிழ்ந்துவாழ்த்தி, புத்திமகிழ்ந்தானருநாகியிலேமேலிப் பொருவி
ல்கணத்தவர்பாவல்பொருத்தினே.

சீர்காழியிலே பிராமணர்கூலத்திலே கணநாதநாயனார் என்பவர் ஒரு
வர் இருந்தார் அவர் திருத்தொணியிப்பருக்கு மிகுந்த அன்பினாலே தினங்
தோறும் திருப்பணிகளசெய்பவர் தம்மை விரும்பிவந்து அடைபவர்களை
ந்தவனம் அமைததல் பூக்கொய்தல் திருமால்க்கட்டல் திருமஞ்சனம் எடுத்
தல் திருவலகிடுதல் திருமெழுகிடுதல் திருவிளக்கேற்றல் திருமுறை எழு
தல்திருமுறைவாசித்தல் முதலாகிய திருத்தொண்டுகளுள் அவாவருக்கு எ
ற்ற திருத்தொண்டுகளிலே பயில்வித்து அவர்களைச் சிவனடியார்கள் ஆக்
குவார கிருகந்தாச்சிரமத்திற் இருந்த சிவனடி பாகளை வழிபடுவார் சமய
குரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகவாயிகளைத் தினந்தோறும்மூப்பொ
ழுதினம் அத்தியந்த ஆனையோடு விதிப்படி பூசைசெய்தார் அந்தப் பூசை
வத்தினாலே திருக்கைலாசவலையை அடைந்து சிவகணங்களுக்கு நாதரானார்.

உ

சிவமயம்.

நாற்பதாவது

கூற்று வநாயனரீபுராணம்

குன்றதபுகழாளர்கள்தைவேந்தர் கூற்றுவனார்மற்றலர்மன்கொண்டுசூடப், பொன்றமுமுடிவேண்டப் பிசியூவாழும் பூசுரர்கள்கொடாதகலப்புநிதனீந்த, மன்றடுத்திருவடியேபுடி பாச்சுடி மாநிலங்காத்திறைவனுறைமாடககோயிற், சென்றசையுன்வணங்கிப்பணிகள்செய்து திருவருளாலமருலகஞ்சேர்ந்துளாரோ.

கூள்தைவேந்தராகிய கூற்றுவநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் நிர்ப்பஞாக்கூரத்தை விதிப்படி உச்சரிப்பவர், சிவனடியார்களுக்குத்திருத்தொண்டு செய்பவர், அவர் திருவருள் வலியினால் மகா ஐசுவரியம் உடையவராகி கஜரத்தரகபதாதி என்னும் சதுரங்கங்கள் நிறைந்த வீரச்செருக்கில் மேலாயினார், பல அரசர்களோடு யுத்தமசெய்து அவர்களையும்ஜயித்து அவர்களுடைய நாடுகள் எல்லாவற்றையும் கவர்ந்து அரசர் திருவில்முடி ஒன்று தவிர மற்றவைகள் எல்லாவற்றையும் உடையராயினார் உலகத்தை ஆளுதற்குத் தமக்கு முடிசூட்டிம பொருட்டு தில்லைவாழ்ந்தனர்களை வேண்ட அவர்கள் நாங்கள் சோழகுலத்தாருக்கே அன்றி மற்றவர்களுக்கு முடி சூட்டோம் என்று மறுத்து தங்களுள் ஒநருடியை முடியைக்காத்துக் கொள்ளும்படி இருத்தி சேரமண்டலத்துக்குப் போயினார்கள். கூற்றுவநாயனார் ஐயுறவினாலே மனத்தளாந்து சபாநாயகரைப்பணிந்து அந்நிறைகள் இரவிலே அடியேனுக்குத் திருவடியையே முடியாகத் தந்தருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு வித்தினை செய்ய சபாநாயகர் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி தம்முடைய திருவடிகளைக் கொடுத்தருளினார். கூற்றுவநாயனார் அவைகளையே முடியாகச்சூடி பூமிமுழுதையும் பொதுரிக்கி ஆண்டார். பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற முக்கிய ஸதலங்கள் எங்கும்சென்று வணங்கி திருப்பணிகள் செய்து சிவபதம் அடைந்தார்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது.

பொய்யடிமையில்லாத

சுருக்கம்.

நாற்பத்திராவது

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்புராணம்.

பொய்யடியாகுகழிவொடுபரணாகப் புலவார்பொறியார்கலைகள் பொருத்தவெதிச், செய்யுளிடவளராசுமனாகல் சித்திவித்தாமெனத்தெரிக்குஞ்செம்மை, மெய்யுடையதொடைகளெல்லாமன்று ளாடன்மே விபகோனி நுதலில்விவச்சாதகக், கையுடையனாவிழினராய் நுளன்மேலைக் கருதரியவமருவகங்கக்கொண்டாடு.

பாண்டிகாட்டிலே செந்து விளம் நுகின்ற துவாதகாந்தபுரமாயிய மனாபுரியிலே சொக்கராத சுவாமியி த்திலே சதாரமாய் இரண்டுசான் அளவீனதாவி மெய்ப்புலவர்க எககெல்லாம முழம் வளர்த்து இருத்தத்துடைக்கொடுக்கின்ற சங்ப்பலகையைப் பெற்ற அகலில் இருந்து தமிழ்மொழியை வளர்த்த கடைச்சுவகப்புலவர்கள் கலை, பரணர், நடிகர், முதலாக நாற்பத்தொன்பதன்மர். அவர்கள் விபுநிகத்தாகக் தாரணர்களாம் மூபஞ்சாக்ஷரஜபமர்களாகி அகத்தயம், தொல்பாப்பியம் என்னும் இலக்கண நூல்களின்படி ஆசு - மதுரம் - சித்திரம் - வித்திரம் என்னுமநாறகவிடளி னாலும் அத்தியத்த மெய்ப்பதத்தியோடு பரமசிவனையே பாடி பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்கள் எனப்பெயர் பெற்று சிவபதம் அடைந்தார்.

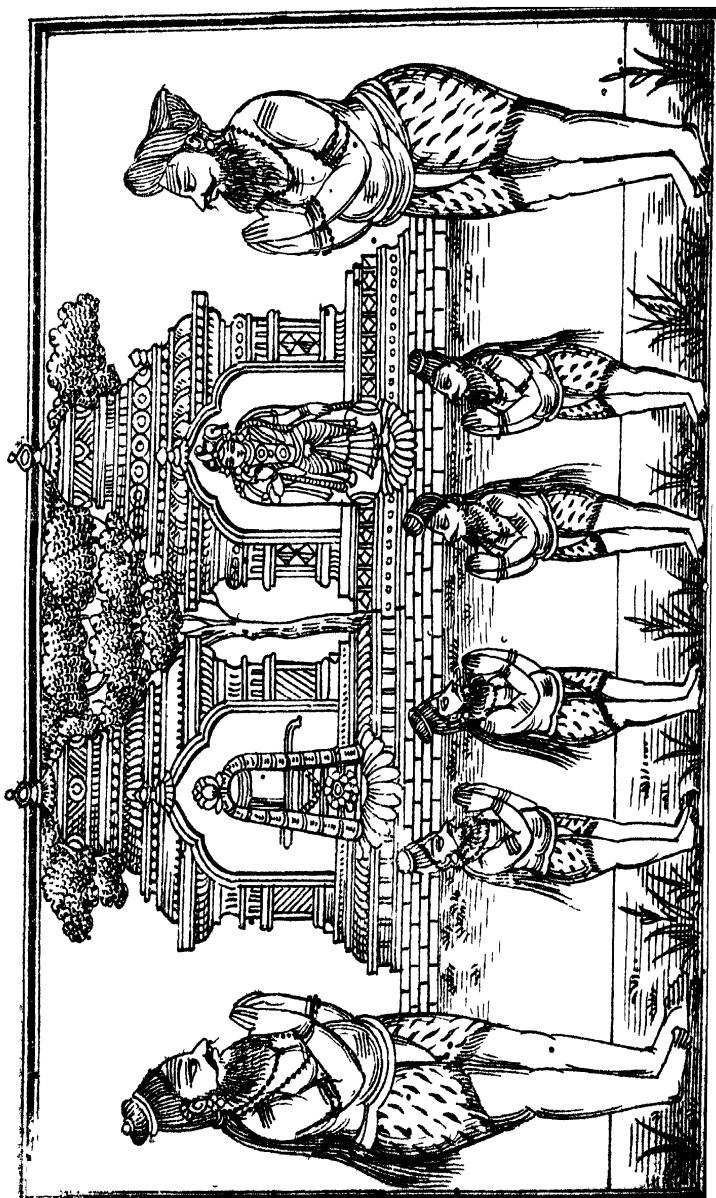
உ

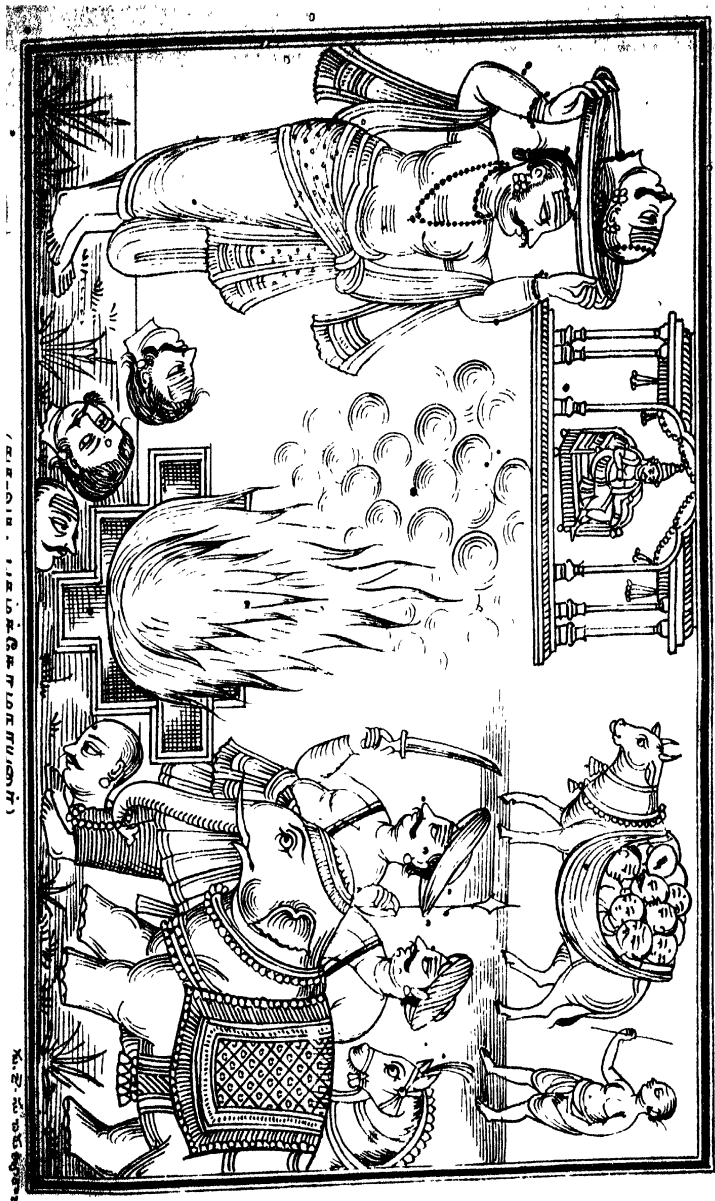
சிவமயம்.

நாற்பத்திரண்டாவது.

புகழ்ச்சோழநாயகர்புராணம்.

பொழின்மருவுங்கருவூர்வாழ்புகழார்சோழர் போதகம்போலென்னுயிரும் போக்குமென்றே, யழலவிரவாள்கொடுத்திரானதிகைமான்மே லட

ந்தபெருப்படையேவ வவர்கொண்டெய்த, தழல்விழிகொடலைகாண்பார்
கண்டதோர்புன் சடைத்தலையெழுத்தலைபாறழந்துவாங்கிக், கழல்பாவி
யதுசிரத்தினெந்தவாய்த் தானெழுத்தியிறவனழிகைக்கொண்டாரே.

சோழநாட்டிலே உறையூரிலே புகழ்ச்சோழநாயனார் என்பவர் ஒரு
வர் இருந்தார். அவர் மந்தை அபசர்கள் பாணிகேடக உலகம் தம்முடைய
செங்கொலின்முறை நிற்க வைசமயம் தழைக்க, அரசியற்றினார். சிவால
யங்கள் எல்லாவற்றிலும் நித்திய கைத்திருக்களை வழுவின்றி நடத்துவிட்
பார். சிவனடியார் அஞ்சு வேணவெனவற்றைக் குறிப்பறிந்துகொடுப்பார்.
இப்படி யிருக்கும் காளிலே மொறுகுழுவதைய குடதேசங்களின் அபசர்கள்
தரும் திறையை வாங்கும்பொருட்டு தங்கள் குலத்தார்களுக்கு உரிய கரு
வூர என்றும் நிராஜநாமியிலே அரசரினால் சுற்றத்தோடு வந்தனைந்தார்.
அங்குள்ள ஆண்டே என்றும் கையிலிருந்தகண்ட பாடலினை வணங்கி,
மாளிகையிலே புகுந்து அந்நாளிமண்டபத்திலே சிங்காசனத்தில் வீற்றி
ருந்து குடதேசத்து அரசர்கள் கொண்டாந்த திறைகளைக் கண்டு அவர்களு
க்கு அருள்பிரிந்து மந்திரிமாரை ஷோக்கி தம்முடைய ஆஞ்ஞாபகரத்துக்
குடியையாத அரசர்கள் இருக்கின்ற அரணங்கள் உளவாகில்தெரிந்துசொ
ல்லுங்கள் என்றார். இப்படி நகரமும் காளிலே சிவகாமியாண்டார் கொணர்
கின்ற புஷ்பங்களைச் சிதையு தம்முடைய யானையையும் ஆதோரணர்களை
யும் கொன்ற எறிபத்த நாயனரை அணைந்து என்னையும் கொன்றாறும் எ
ன்று தமது வாளைக்கொடுத்து திருத்தொண்டிலே மிகச்சிறந்து விளங்கின
ர். மந்திரிமார்கள் புகழ்ச்சோழ நாயனரை வணங்கி திரைகொணராத அபச
ன் ஒருவன் உள்ளே என்றுசொல்ல புகழ்ச்சோழர் வியப்பினாலே புன்முறு
வல் செய்து அவனையாசை என்று வினாவு மந்திரிமார் அவன் அதிகார என்
பவன் அவன் சமீபத்திலே உலையானதுள்ள நிருபவாளன்றார்கள். அ
துகேட்ட புகழ்ச்சோழர் நெகல் படைகொண்டு சென்று அவ்வானத்தைத்
துள்ளாப பறையுந்து வா நங்கள் எனும் ஆஞ்ஞாபிக் மந்திரிமார் செனை
யோடு சென்று அம்மலையாணப் பொடிபடுத்து அதிகனுடைய செனைகளை
வதைத்தார்கள். அதிகன் அஞ்சி ஒடிப்போய்ச் சுரத்தில் ஒளித்துவிடான.
புகழ்ச்சோழமுடைய படைவீரர்களிறபவர் அதிகனுடைய படைவீரர்களி
ன் தலைகளையும் மறவர்கள் நிதங்குவையோயும் யானை குதிரையோயும்
கொண்டு மந்திரிமாரோடு கருவூரிலே வந்து சேர்த்தார்கள் புகழ்ச்சோழ
நாயனார தமக்கு முன்னே படைவீரர்கள் கொண்டுவந்த தலைக்குவகைகளுள்
ஒருதலையின நடுவிலே ஒரு புன்சடையைக் கண்டார். கண்டபொழுதேதெ
ங்கி மனங்கலங்கி கைகொழுது பெரும் பயத்தினுடனே எறிசெனது அத்
தலையிற் சலையைத் தெரியப்படுத்து கண்ணீர்சொரிய அழுது நான்கை
வகெறியைப் பரிபாலித்து அரசியற்றப்படி மிக அழகிது சலாடமுடியையு
டையவர் பரமசிவன் அந்நிச்செய்கமெய்க்கெய்யைக்கண்டவர் அவருடை
யசடைத்தலையைத்தாங்குவரக்கண்டு அந்நிச்செய்கையையுடைய தாங்
குதமரு யிருந்ததெனே என்றுசொல்லி ஒன்றுசெய்யத் துணிந்து மந்திரிமா
ரை ஷோக்கி பூயியைக்காத்து அசனித்துப் பரமசிவனுக்கு வழித்தொண்டு
செய்யும்பொருட்டு எனனுடைய குமாரனுக்கு முடிசூட்டின்கள் என்று வி

பெரிய புரணம்.

தித்து அதனக்கேட்டு அயரும் மந்திரிகளைத்தேற்றி அக்கினிவளர்ப்பித்து விழுதியை உத்துள்ளனஞ்செய்து சடைச்சிரத்தைஒருபொற்கலத்தில் எந்தி தம்முடைய திருமுடியிலே தாங்கி அவ்வக்கினியை வலஞ்செய்து உயிர்த்த னுணையாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை எடுத்து ஒதி அதனுள்ளே புகுந்து பரம சிவனது திருவடிநிலிலே அமர்ந்து இருந்தார்.

உ

சிவமயம்.

நாமிபத்துமுன்றாவது

நாசிங்கமுனையையாதாயனார் புரணம்.

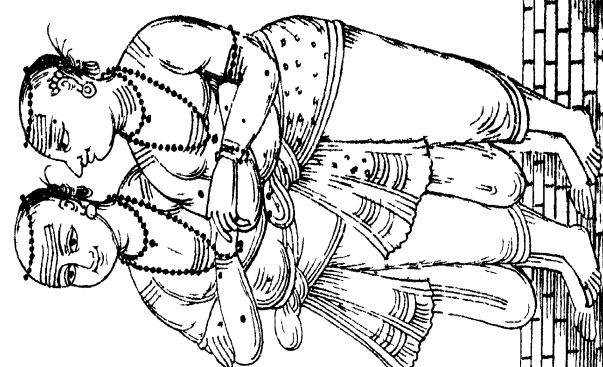
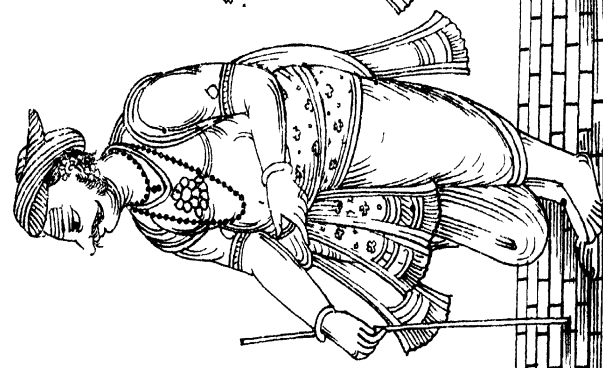
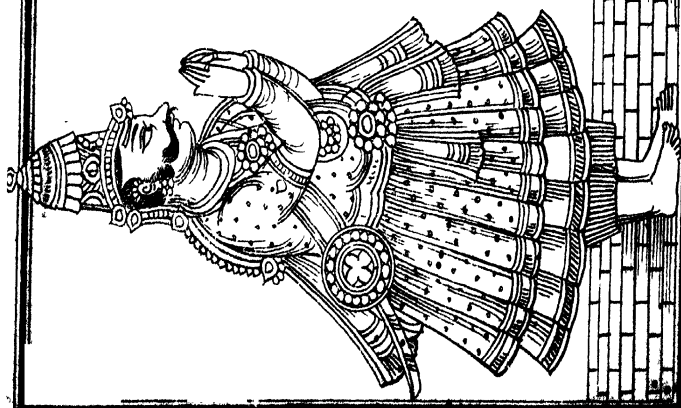

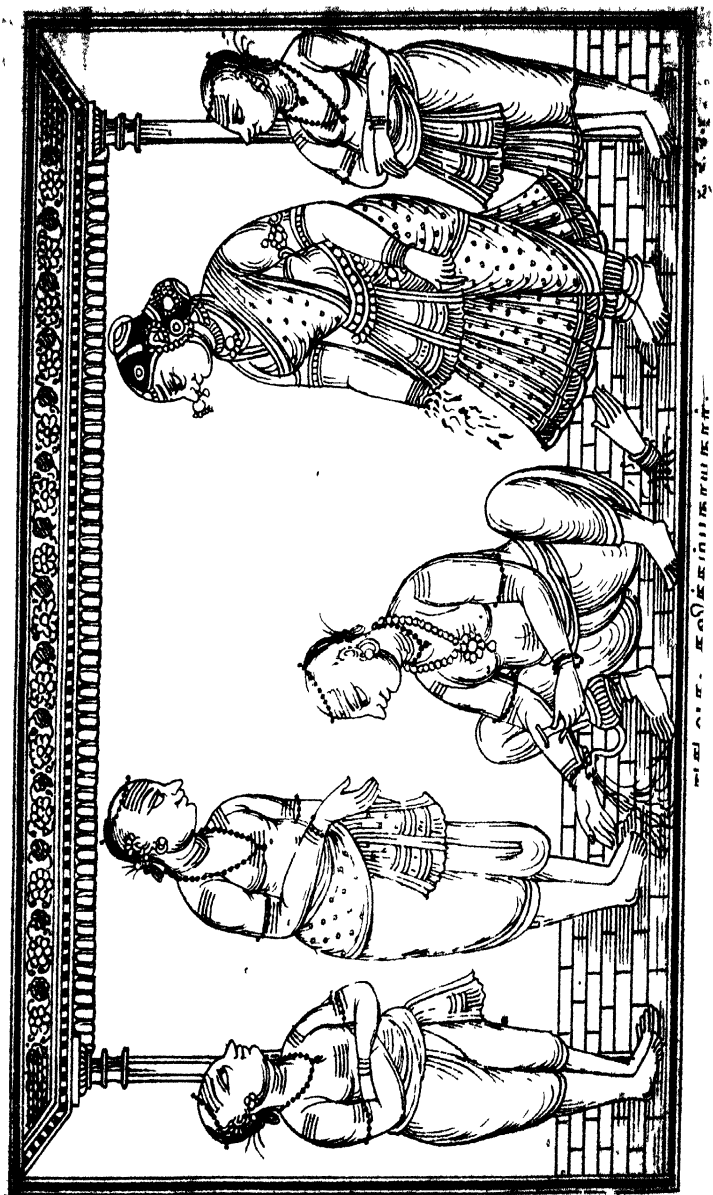
நாடுபுகழ் முனைப்பாடிநாடுமேய ராசிங்கமுனையர்புவிசயத்துமன்று, ளா மெவராநிலாநாடியாராகமபொ னமுதளிப்பாரொளிவெண்ணீர் றணிந்து தூர்த்து, வெடமுடையவாக்கிரட்டிச்செம்பொனீந்து வீடுத்தழகாராலயங்க ள்விளங்கச்செய்து, தோடலாதா நுடையபிரானருளையாளத் தோன்றினுரோ னையருளி னூன்றினுரோ.

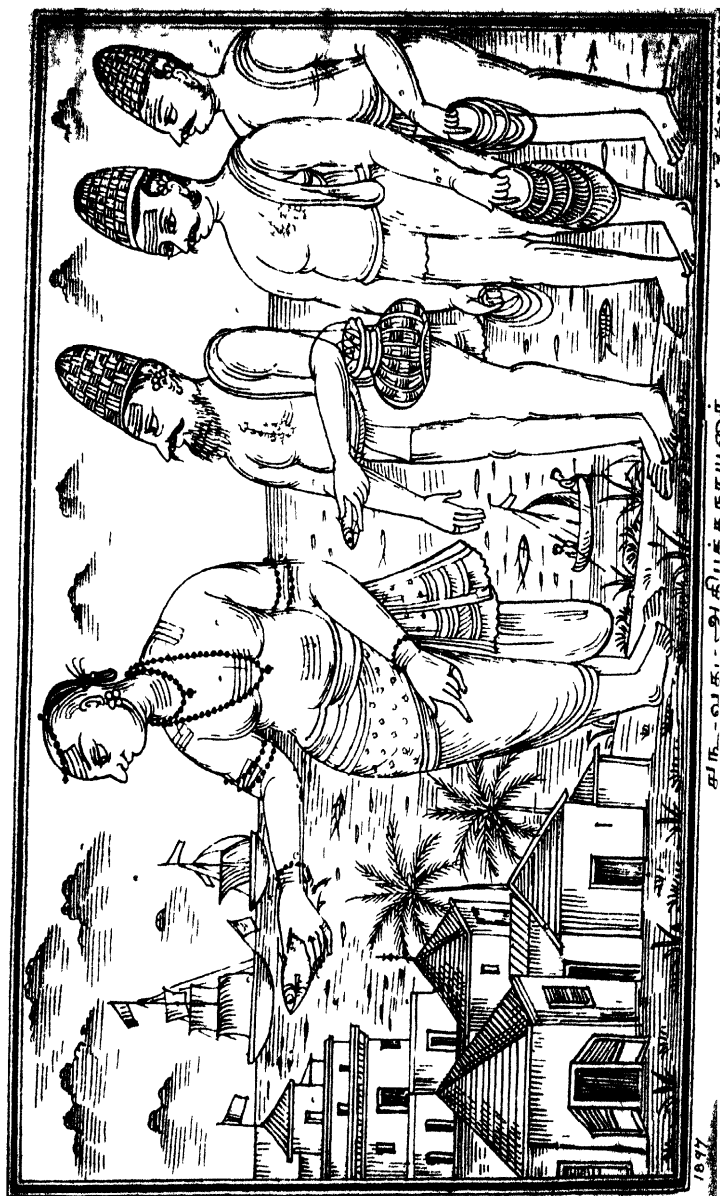

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே ராசிங்கமுனையாய நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனது திருவடியை அடைதலே தமக்குப் பெருமபெறு எனத்துணித்தவர் அரித்தியபும் துக்கமுமாகிய அரசியறகையில் வைத்தவிருப்பத்தாலன்று சாவானமாக்களும் சமசமயமாகிய சைவத்தைக் கைக்கொண்டு முதநயிர்பதத்தை அனை சலவேண்டும் எனனும் பெருங்கருணையினுலே பலசத்துருபுணைகளைக்கடந்து சைவநெறி வாழும் படி திருவானை முன்னட்டு நீன்ற அரசர்வார். சிவாலயங்கள்தோறும் நித்திய வரமித்தங்களை ஒழுங்குபட்ட ததுவிர்பார். திருவாநிலாநகரத்திரத்தோறும் விசேஷபூசை செயவிதது தமமிடத்தில் வரும் சிவனடியார் சனைத் திருவமுது செயவித்து அவர்களுக்குத் தலர்த்தனியே துறுபொன் கொடுப்பார். ஒரு திருவாநிலா நகரத்திலே அப்படியே அடிபார்களுக்குப் பொன்கொடுக்கும் பொழுது தூரத்தவெடமுள்ள ஒருவர் விழுதி அணிந்துகொண்டு வந்தார். அவருடைய வடிவு இருந்தபடியைக் கண்டுபக்கத்திலுள்ளவர்கள் இகழ்ந்துஒதுங்க ராசிங்கமுனையாயா அதுகண்டு எதிரே சென்று அவரை அஞ்சவிசெய்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவுறாமிக உபசரித்து சிலம் இல்லாதவர்களாயினும் விழுதியை அணித்தவர்களை உலகத்தா இகழ்ந்து நாகத்தில்விழாவண்ணம் அவருக்கு இரட்டிப்பொன்கொடுத்து அவரை வலங்கி இன்சொற்சொல்லி விடைகொடுத்துஅனுப்பினார். இத்தப்பிரகாரம் அருமையாகிய திருத்தொண்டுகள் பலவற்றைச் செய்து சிவபதப்பிராப்தியானார்.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்துநான்காவது

அதிபத்தநாயனாற்புரணம்.

அலையாருங்கடனுகைகருள்வாழுமதிபத்தாபாதவர்களதிபர்வேலை வலைவாரிவருமீனிறலைமீனீசன்வார்கழறகேயென்றுவிடுமரபார்பன் னாட் டலையானதொருமீனேசாரநாளுத்தந்தொழிலால்விடுத்துமிடிசாரச்செம்பொ னிலையாருமணியந்தமீனென்றெய்தநீத்தருளாலிவைவனடிசேர்த்துள்ளீர்.

சோழமண்டலத்திலே நாகப்பட்டணத்திலே சமுத்திர தீரத்திலே உ ள்ள நுளைப்பாடியிலே பரதவர் குலத்திலே அதிபத்தநாயனார் என்பவர் ஒரு வர் இருந்தார் அவர் பரதவர்களுக்குத் தலைவராகி அவர்கள் வலைப்படுத்துக் குவிக்கும் மீன்குவைகளைப் பெறறு வாழ்வார் சிவபத்தியில் மிகச் சிறந்தவ ராதலால் அகப்படும் மீன்களிலே ஒருதலைமீனே இது பரமசிவனுக்கு என்று மிகுந்த அன்பினோடு எப்பொழுதும் விட்டு வந்தார். ஒருநாளிலே ஒருமீனே வரினும் அதனைப் பரமசிவனுக்கு என்றே விடுவார். இப்படி ஒழுக்கும் நாட்க ளிலே அடுத்தடுத்து அநேகநாட்களிலே ஒவ்வொரு மீனே அகப்படஅதனை க்கடலிலே விட்டுவந்தார் மீன விடையினாலே மிகுஞ்செல்வம் மறுத்தமையா ல்தம்முடைய கிளைகள் உணவினை வருந்தவும் தாம் வருந்தாது பட்ட மீனே ப் பரமசிவனுக்கு என்றேவிட்டு மகிழ்ந்தார். இப்படி நெடுநாள் வர உணவி ன்மையால் திருமேனி தளரவும் தம்முடைய தொழிலிலே நில சிந்தமையை யைப் பரமசிவன் அறிந்த அவரது அன்பெனனுடி அமுதை உணபாராயினு ன். இப்படி நிகழும்நாளிலே வேறு ஒருநாள் பரதவர்கள் அவ்வொரு மீனையும் அவ்வாறேவிட்டு விடாமதிப்பில்லாத மகா திவ்வியப் பிரகாசங்கொண்ட நவ ரத்தினங்களாலே உறுப்பமைந்த அற்புத மயமாகிய ஒருபொன்மீனே வலைப் படுத்து களையில்ஏறியபோது அம்மீன குரியன் உதித்தாற்போல உலகமெ ல்லாம் வியக்கும்படி மிகப் பிரகாசிக்குக் கண்டு அதனை எடுத்து ஒருமீ ன் படுத்தோம் என்றார்கள், அதிபத்தநாயனார் அம்மீனைக் கண்டு இது இரத் தினங்களால் உறுப்பமைந்த பொன்மீனோதலால் என்னை ஆட்கொண்டருளி யபரமசிவனுக்கு ஆகும் என்று கடலிலேவிட்டார அப்பொழுது பரமசிவன் இடபாருடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருள அதிபத்தநாயனார் ஆனந்தஅ ருவிசேரரிய மனங்கசிந்துருகி நமஸ்கரித்து சிவசினமேல் அருகவிசெய்தா ன். சுவாமி தமது உலகத்திலே அடியூர்வுளோடு இருக்கும்படி அவருக்கு அ ருள்செய்தார்.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்தைந்தாவது

கலிக்கம்பநாயனாற்புரணம்.

கடவுளருக்கண்ணார்கள் பயிலுந்தொலைக் கடத்தைநகர் வணிதர்கலி க்கம்ப பரன்பர்க், கடிமையுறவழுதளிப் பாரடியானிங்கியருளுரு வாயன்புரு னனைபவேத்தி, யிடையிலவாடியிணையும் விளக்காநிற்பவிகழ் மனைவியாக

மலியிரண்டுகையும், படியில்விழவெறிந்தவள் செய்பனியுத்தாமே பரிந்து
பிரிந்தானுளேபறலினோ.

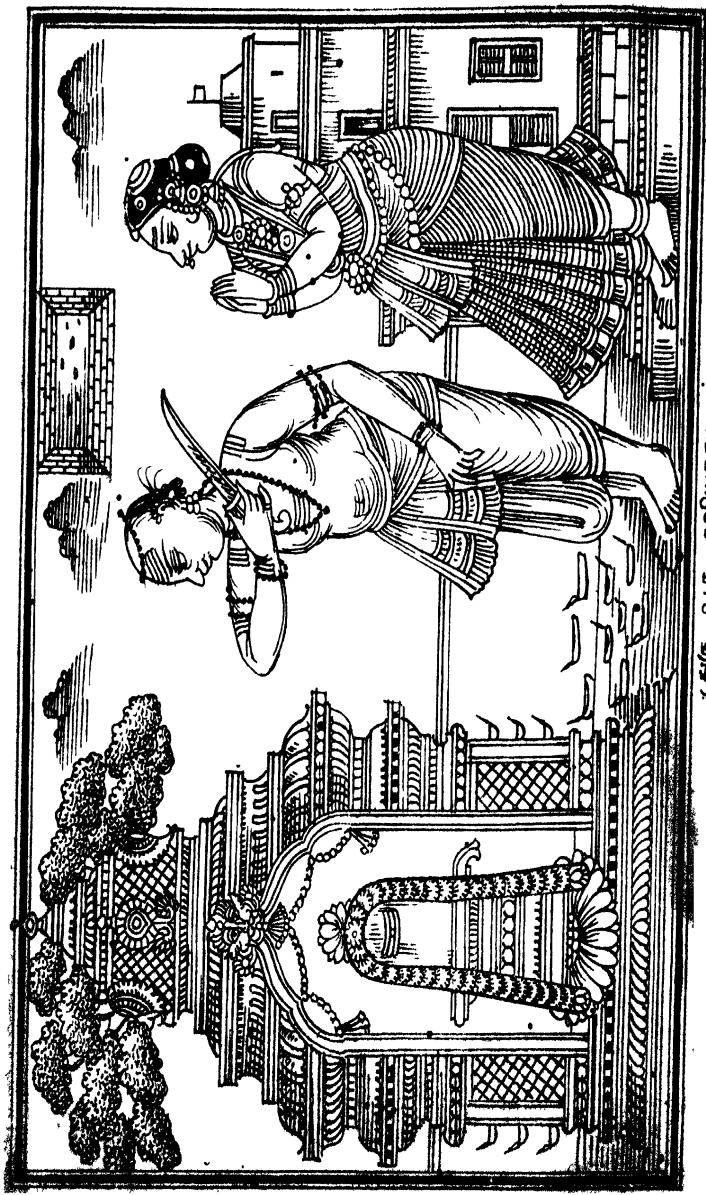
சோழமண்டலத்திலே பெண்ணுடத்திலே வைசியாருலத்திலே கவி
க்கம்பராயனார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் அந்தத் திருப்பதியில் உள்ள
துங்காமனைமாதம் என்னுங் கோயிலில் விறற்றிக்கும் பரமசிவனுக்குத்
திருத்தொண்டு செய்பவர் சிவனின்கத்தைவழிபடினும் சிவனடியார்களை வழி
படா தொழியில் அவ்வழிபாடு நிஷ்டாலமாம் என்று சிவாகமம் செப்புதலா
ல்தினத்தோறும் சிவனடியார்களை அத்தியந்த ஆசையோடு திருவமுதுசெய்
வித்து அவர்களுக்கு வேண்டுந் திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுப்பா
ர். இப்படி ஒருகூடமானிலே ஒருநாள் தமதுகிட்டிலே அமுது செய்பவந்த
சிவனடியார்கள் எல்லாயும் பழையபுறநாற்படி அமுதுசெய்யத் தொட
ங்குவித்தறகு அவர்களை முன்பு அழைத்து தமது மனைவியார் கரகநீர்வார்க்
க அவர்களுடைய திருவடியை விளக்கும்பொழுது முன்பு தமக்குப்பணியி
டைக்காராய் இருந்து பணியிலடைய வெறுத்துச்சென்ற ஒருவர் சிவவெ
டம தாங்கிவர அவருடைய திருவடியையும் விளக்கப்புகுந்தார் மனைவியா
ருவராவாளிடத்திலே பணியிலடக்காராய் இருந்துபோனவாபொலும்.என்
று எடுத்தலால் கரகநீர்வார்க்கத்தாழ்க் கலிகம்பராயனா அதுகணி இ
வள் இருதச்சிவனடி யாருடைய முத்துபரிசைபக் குறித்து வெங்கி நீர்வா
ராதொழிந்தான் என்று துணிந்து வானைடுதது அமமனையியார் கையிற க
ரகத்தவாங்கி அக்கையைத் தழ்த்துஅக்கரகனைடுத்துதாமேஅவருடை
ய தருவடியை விளக்கி அத்தியந்த ஆசையோடுதாமே வேண்டுவனவெல்
லாம் செய்து அவவடியார்களை அமுதுசெய்தித்தார். அந்நாளுந் பின்னும்
சிவகாலம் திருத்தொண்டின் வழிநின்று சிவபதத்தை அடைந்தார்.

சிவமயம்.

நாற்பத்தாறுவது

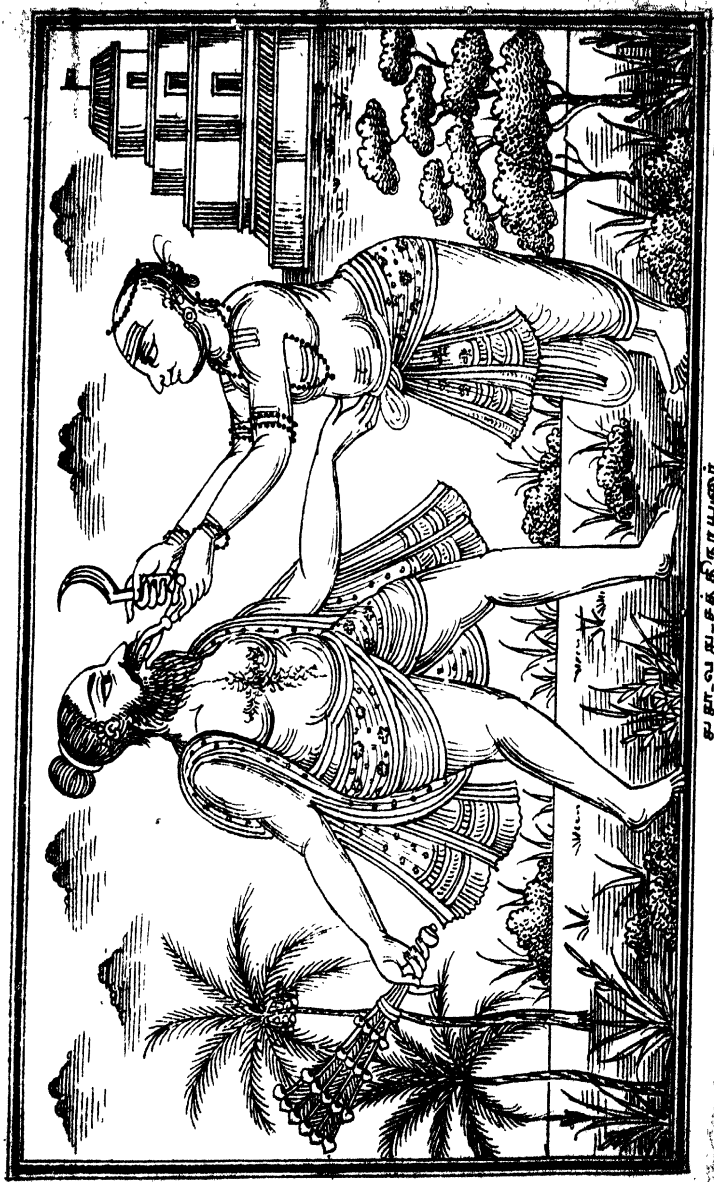
க வியநர்யனாற்புராணம்

தடமதில்குழொமடீயூர் நகருள்வாழுஞ்சக்கரப் பாடியார்குலமெய்தத்
வமாயுள்ளார், படாபுமூர் கவியனார்நடியுங் கூறறைப்பாய்த்தவர்க்கு விள
க்கெரிசுதும் பரிவான்மன்றோ, ருடலிலராய்ச் செக்குழல்வார்க்கதுவு நேரா
துயர்மனைவியைக் கொள்வாருளருமின்றி, மிடறுதிரமகனிறைய வரியநாத
ன்வியன்கைகொடு பிடிப்பவருண்மேலினோ

சு. சி. சுவாமிநாதன்.

சு. சி. சுவாமிநாதன்.

சுதா-வசு-சத் துதாயன்

தொண்டை மண்டலத்திலே திருவொற்றியூரிலே உள்ள சக்கரப்பாடியிலே செக்கார்குலத்திலே கலியாணனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பெருஞ்செல்வராகி செல்வநிலையாமையும் யாக்கைநிலை யாமைமையும் உணர்ந்து சிவபுண்ணியம் செய்தல் வேண்டும் எனத்தெளிந்து அந்தத் திருப்பதியில் உள்ளசிவாலயத்தின் உள்ளும் புறம்பும் அலலும் பாலும்எண்ணி மந்திருகளிக்கு எற்றுவாராயினார். பரமசிவன்செடுங்காலம் இத்தெண்டைச் செய்துவரும் அய்வடியாருடைய பத்திவலிமையைப் பிழர்க்குப் புலப்படுத்தும் பொருட்டு அவரிடத்து உள்ளசெல்வம் எல்லாம் குன்றும்படி அருள்செய்தார். அவர் தாம் வருமை எய்தியும் தமது மாதில் உள்ளோர்தரும் எண்ணெயை வாங்கிக் கூறி விற்றுக்கொணர்ந்து கூலிபெற்று தாம்செய்யும்திருத்தொண்டை வருவாது செய்தார். சிலநாளாயின்பின் அவர்கள்கொடாதொழிய அவர் மனந்தளர்ந்து தைலவினை செய்யும் இடத்திற்சென்று தொழில்செய்து கூலிவாங்கி திருவிளக்கிட்டார். பின்னி அத்சொழில் செய்வார்கள் பலராய்ப் பெருகினமையால்அத்தொழிலால்வரும்பேறும்கிடையாது முட்ட ஒருநாள் கவலைகொண்டு தம்முடைய மனைவியாரை விற்பதற்கு நகலாங்கும் கூலிவாங்குவார் இன்மைபால் மனத்தளர்ந்து ஆலயத்தை அடைந்து திருவிளக்கு ஏற்றும் சமயத்திலே திருவிளக்குப் பணிமாதில் நான் றெந்துவிடுவேன் என்று துணிவுகொண்டு திரி இட்ட அகல்களைப்பரப்பி எண்ணெய்க்குப் பிரதியாகத் தமது இரத்தத்தை நிகாக்கும் பொருட்டு ஆயுதத்தினிலே கழுத்தை அரித்தார். அப்பொழுது சிறுபாசமுத்திரமாகிய பரமசிவன் டேர்வந்து அவருடைய கையைப்பிடித்து அவருக்குமுன்னே இடபாருடராய்த் தோனதியருள அவர்தாம் உற்ற ஊறுநீங்கிசிரசின்மேல் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு கின்றார் சுவாமி அய்யனாத் தமது திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

செவ்வயம்.

உ

சிவம்மயம்.

நாற்பத்தேழாவது

சத்துநாயனார் புராணம்.

விநாயகநாயகரிடத்து வரிஞ்சியூர்வாழ்வேளாளர் சத்தியார்விமலர்ப்பாதத் துரிமவர்களடிபரவு மொருமையார் நாவோ வாமேயைத் தெழுத்துமுனைக்குநீரா, ரிருளினிமடறுடைய பிரானடியார்தம்மை யிகழ்வார்தத்தன்

டாய்த்திடுக்கவாங்கி, யரியுமதுதிருத்தொழிலர் வுடையார்மன்றுளாய்சே
வழிநீழலடைந்துளாரே.

சோழநாட்டிலே வரிஞ்சி ஐரிலே வேளாளர் குலத்திலே பரமசிவனு
டைய திருவடிகளை மறத்தல் சிறிதும் இல்லாத பெரும்பத்தர் ஒருவர் இருந்
தார். அவர்சிவனடியார்களை இகழ்ந்துபேசும் அதிபாதிகளுடைய காக்கை
கைத்தண்டாயத்தால் இடுக்கித் தமது கையுற் சதநிமினல் அரிதலாகிய
அபபெருமைத்திருத்தொண்டைநெடுங்காலமுன்பினேடு செய்துகொண்டு
இருந்து சத்திராயனார் என்னும் பெயரைப்பெற்று பரமசிவனுடையதிருவடி
நீழல் அடைந்தார்.

உ.

சிவமயம்.

நாற்பத்தெட்டாவது

ஐயடிகள் காடவர்கோநாயனார் புராணம்.

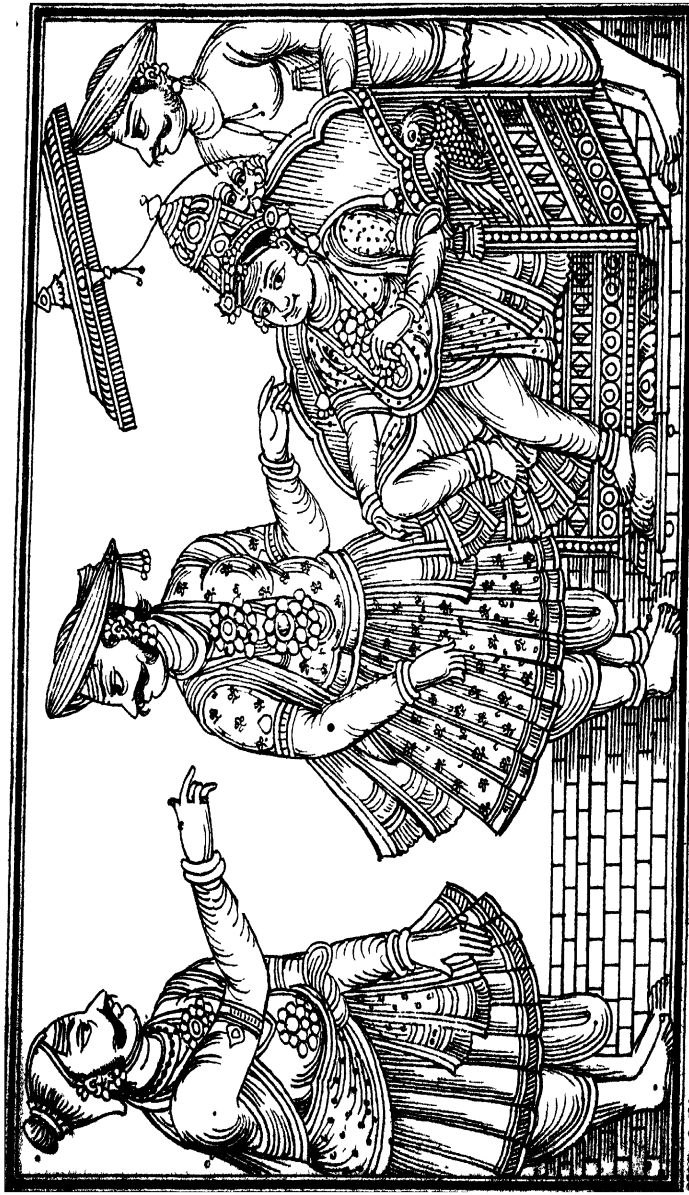

வையநிகழ்பல்லவர் தங்குலத்து வந்தமாமணிமா நிலமுழு துமிழ்ந்
துகாக்கு, மையடிகள் காடவர் கோனருளானூல்க ளறிந்தரசுபுரிந்திடு தல
மையுமென்றே, பொய்யனையவுடல் வாழ்வுகழியுமாறு பொருந்தியிடும்புகழ்
வெண்பாபுலிவூர்மேவுரு, செய்யதிருவடி முதலாப்பதிகடோறுஞ் செப்பினு
வெண்ணிகடப்பினுரே.

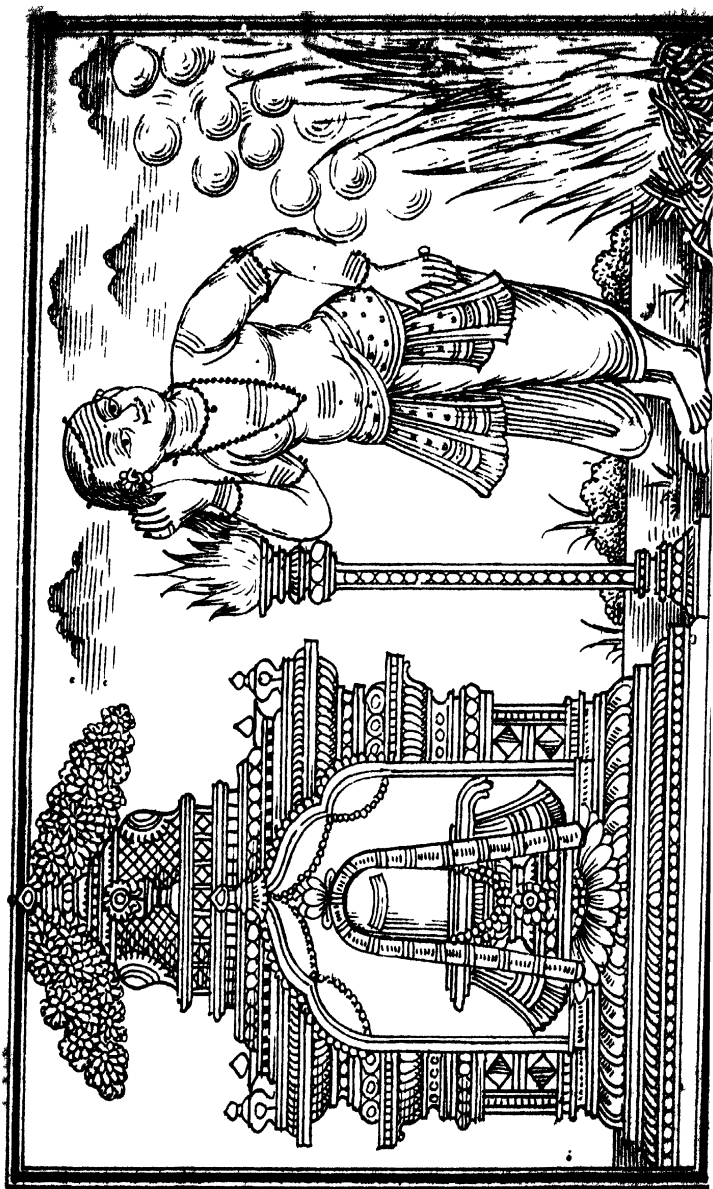

தொண்டை மண்டலத்திலே காஞ்சிபுரத்திலே பல்லவர் குலத்திலே
சைவத்திருநெலி வாழும்படி அரசியற்றும் ஐயடிகள் காடவர்கோனாயனார்
ன்பவா ஒருவர் இருந்தார். அவர் எவவுயிர்களும் இம்மை மறுமை இன்பங்
களையும் முத்தியையும் அடைதல்வேண்டும் என விரும்பி பிறதேசங்களையும்
தமக்கு அதினைப்படுத்தி சைவம் தழைத்தோங்க அரசர்களும் பணிசெய்ய
அரசியற்றினார். சிலகாலம் சென்றபின் அரசாட்சி துன்பமயம் எனக்கூறி
அதனை வெறுத்து அப்பாரத்தை இறக்கித் தம்முடைய புத்தின்பமேல் எ
ற்றி பூமியிலுள்ள சிதம்பரம் முதலாகிய சிவஸ்தலங்கள் தோறும் சென்று
சுவாயி தரிசனம்பண்ணி திருப்பணிசெய்து ஒவ்வொரு திருவெண்டாப் பா
டினார். இந்தப்பிரகாரம் நெடுங்காலம் திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருந்
து சிவபத்ததை அடைந்தார்.

சீ-வது-ஐயடி-கள்கா-வாகோனயனா.)

உ

சிவமடம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாவது,

சுறைக்கண்டன் சருக்கம்

நாற்பத்தொன்பதாவது

கணம் புல்லநாயனார் புராணம்.

இலகுவட வெள்ளாறறுதொண்டாலவாழ்மிருக்குவேனாதிபொழில்
லார்சென்னக, கலைநிலவாரடிபரவுங் கணம்புல்லநாயனார்க்கருது புனிச்சரத்
தாற்குக்காதற்றித் திலைதரத்தாமிட மிடியா லொருநாட்புல்லா னீடுவிளக்கி
டவதுபுல்லநாயனார், தலைமையினெனிகொளவு மளவினுகன்றவாதவாழ் வ
ருளுந்தன்மையாடு.

வடவெள்ளாற்றிற்குத் தென்க்காழியி லுள்ள இருக்கு வேன்றிலேசி
வபத்தியிற் சிறந்தவரும் பெருஞ்செல்வரும் சுகிய ஒருவா இருந்தார் அவர்
செல்வம் பெற்றதினால் அடையும்பயன் இதுவே என்று சிவாலயகத்தினுள்
ளே திருவிளக்கேற்றி ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவாராயினார் நெடுங்காலஞ்செ
ன்றபின் வருமை எய்திசிதம்பரநாத அலகருது சாபநாயகநாத தரிசன
ஞ்செய்துகொண்டு தம்முடைய வீட்டில் உள்ளபொருள்களை விற்று அங்
குள்ள திருப்புனிச்சரம் என்றும், ஆலயத்தில் திருவிளக்கேற்றிவந்தார் இப்
படி ஒழுங்கும் நாளிலே வீட்டுப்பொருள்களும் ஒழிந்துவிட கணம் புல்லநா
களை அரிந்துகொண்டுவந்து விற்று நெய்வாங்குத் திருவிளக்கெறித்தார். அந
னால் அவருக்குக் கணம்புல்ல நாயனார் எனவும் பெயர் உண்டாயிற்று. ஒ
ருநாளி தாம்அரிந்து கொண்டுவந்த புல்லு விலைப்படா தொழியவும் தம்மு
டைய பணிதவறாது அப்புல்லையே மாட்டிவிளக்கெறித்தார். புல்லு விளக்
கெறிக்கும் யாமம் அளவும் எரித்தற்கு அப்புல்லும் போதாமையால்அடுத்
தவிளக்கிலே தம்முடைய திருமுடியை மடுத்து எரித்தார். அப்பொழுது
பரமசிவன் பெருங்கருணை செய்தருள கணம்புல்லநாயனார் சிவலோகத்
தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பதாவது

காரிநாயனாற்புராணம்.

ர்வருமாவோர்காரியரார் திகழ்தொண்டர்வண்டமிழ்து
நிருத்தவோதி, விருப்பொடுதம்பெயராற்பாவிளபி மும்மைவேந்தரையு
முறைமுறையேமேவியங்க, னுரைத்தவுநாகயமாக்கியவர்பாலேயந்தவொ
ன்பொருளாலயங்களைவக்கச்செய்து, தரைக்குள நுத்தவர்க்கேவறகமுன்
போற்றுந் தன்மையாலருள்செர்த்தன்மையாரே.

திருக்கடவுரிலே தமிழ்மொழியிலே மகா பாண்டித்தியம் உள்ள கா
ரிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார், அவர் தம்பெயரால் தமிழ்க்கோ
வைபாடி தமிழ்நாட்டு முவேந்தரிடத்திலும் சென்று அவர்கள் மகிழும்படி
உரைத்த உரைகளை நயமாக்கி அவர்களிடத்திற் பெற்ற திரவியங்களைக்கொ
ண்டு சிவாலயங்கள் பலவற்றைக் கட்டுவித்தும், சிவனடியார்களுக்கு வே
ண்டும் திரவியங்களைக் கொடுத்து திருக்கைலாயமலையை மறவாத கருத்தி
னாரகி உலகம் எங்கும் தம்முடைய சிவகீர்த்தியை நிறுத்தி பாரசிவனது
திருவருளைப் பெற்று மனம்போல உடம்பும் திருக்கைலாசமலையை அடை
யப்பெற்றார்.

உ

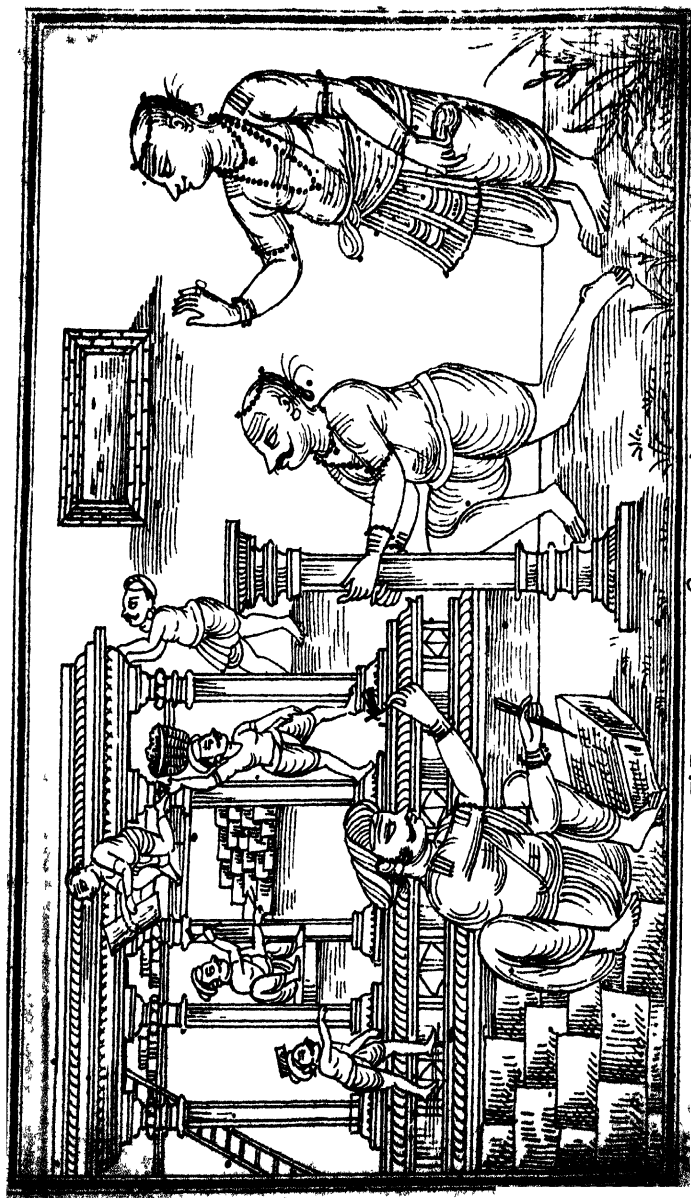
சிவமயம்.

ஐம்பத்தொராவது

நின்நசீர்தெடுமாறநாயனாற்புராணம்.

கன்னன்மலிகெல்வேலிக்கவியனார்மாற் கவுரியர்கோனமணருறுகலக்க
மெல்லாம், பொன்னெயில்குழ்சிரபுரக்கோணையமாற் ர்ப்புரிதமிழ்குநீநணி
ந்துபோற்றிசெய்து, மன்னுபுகழ்மங்கையருக்காசியாரா மலர்மாதாமணி
மார்பமகிழ்ந்துமாற்றா, வெந்நீதல்கண்டாசுபுரிந்துகாழி வேந்தருள்சே
ர்த்தபெருவிநலினாரே.

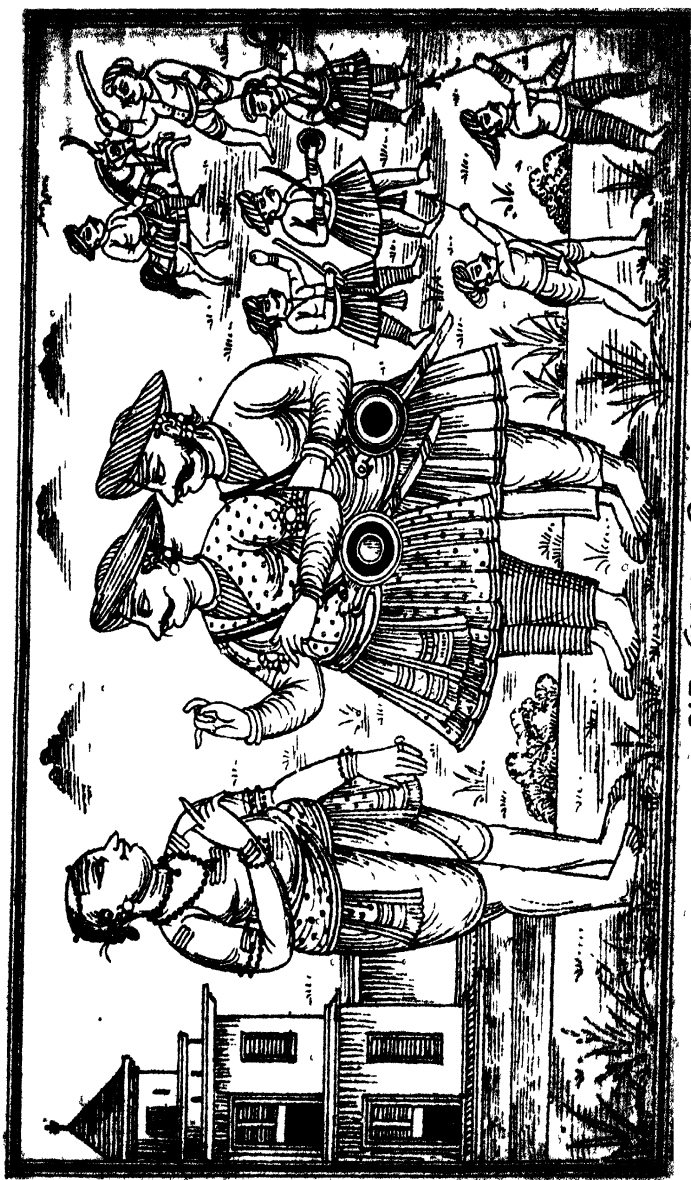
பாண்டிநாட்டிலே மதுராபுரியிலே கூன் பாண்டியர் என்பவர் ஒருவ
ர்இருந்தார். அவர் சமணர்களுடைய துர்போதனையினாலே பொய்ம்மார்க்
கமாகிய ஆருகதமத்திலே பிரவேசித்தும், சோழராஜாவுடைய புத்திரியா
ரும் சைவசிகாமணியுமாகிய மங்கையர்க் காசியாரா மனையியாராகவும் கு
லச்சிறைநாயனாரை மத்திரியாராகவும் பெற்றிருந்தமையால் சமயகுரவ
ராகிய நிருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கரத்தினாலே தீண்டி விபூ
திசாத்தட்டு அவர் அருளிய மெய்யுபதேசத்தைப்பெற்று கூன்சிறிந்து
கெடுமாறநாயனார் எனப்பெயர் பெற்றார் தம்மோடு பொரவந்த வடபுலத்
துஅசர்மனோடு திருகெல்வேலிப் போர்க்களத்திலே யுத்தம் செய்துவெ
ன்று சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படி கெடுங்காலம்அரசியற்றிக்கொண்
டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

சபை-வது - காரிதாயனம்.

—மீ.வ.த. நெடுமாறநாயனார்.

உ
சிவமயம்.

ஐம்பத்திரண்டாவது

வாயிலார் நாயனார்புராணம்.

ஞாயிலார்மதிற்றெண்டைநாட்டுமேன்மை நண்ணுமயிலாபுரியின்
வேளாண்டொன்மை, வாயிலார்மலைவில்லானடியேபோற்றி மரவாழைதலை
நின்றமகமேசெம்பொற், கோயிலாவுயர்ஞாநம்விளக்காராக் குலவியவாந்
ந்தமன்பேயமுதாக்கொண்டு, தாயிலானிருசரணநிகழவேத்துத் தனமையா
ரருள்சேர்ந்தநன்மையாரே.

தொண்டைநாட்டிலே மயிலாப்பூரிலே வேளாளாகுலத்திலே வாயி
லார்நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனை ஒருபொழுது
ம் மறவாத மனமாகிய ஆலயத்துள் இருத்தி ஞானமாகிய திருவிளக்கை
ஏற்றி ஆனந்தமாகிய திருமஞ்சனம் ஆட்டி அனபாகிய அமுதத்தை நைவே
தனம் பண்ணுதலாகிய ஞானபூசையை நெடுங்காலம் செய்துகொண்டிருந்
து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ
சிவமயம்.

ஐம்பத்துமூன்றாவது

முனையடுவார் நாயனார்புராணம்.

பொன்னிவளந்தருநாட்டுப்புகழ்நீர்ப் பொருவிற்குமலிவேளாண்
டொனமையிக்குர், முன்னியவர்முனையடுவாரிகலார்பொரின் முரணழிவா
தமக்காமொழிந்தகூலி, மன்னுநிதிகொண்டசயங்கொடுத்துவந்த வளாபொ
ருளாலிறைவனடிவழுவாவனபர்த், கனனமவர்கசையின்மிகமிகசையநல்கு
மன்பர் தீன்பமவையாவுமகன்றுளாரே.

சோழநாட்டிலே திருநீரிலே வேளார்குலத்திலே சிவனடியார்களி
டத்தே மிகுந்த பத்திஉள்ள ஒருபெரியவர் இருந்தார். அவர் சத்தாருக்களு
டைய போழுதியிலே தோற்றவர்கள தம்மிடத்தில் வந்து கூலிபேசினால்
அவர்களுக்காகப் போய்ப் போர்செய்து வென்று பொருள்சம்பாதித்து சி
வனடியார்களுக்குச் சொன்னபடியே நிரம்பக்கொடுத்து அவர்களைத் திருவ
முதுசெய்வித்துக்கொண்டு இருந்தார். அதனால் அவருக்கு முனையடுவார்நா
யனார் என்னும் திருநாமம் உண்டாயிற்று அவர் நெடுங்காலம் இவ்வருமை
யாகிய திருத்தொண்டைச் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதம் பெற்றார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது.

கடல்குழந்தைசருக்கம்.

ஐம்பந்து நான்காவது

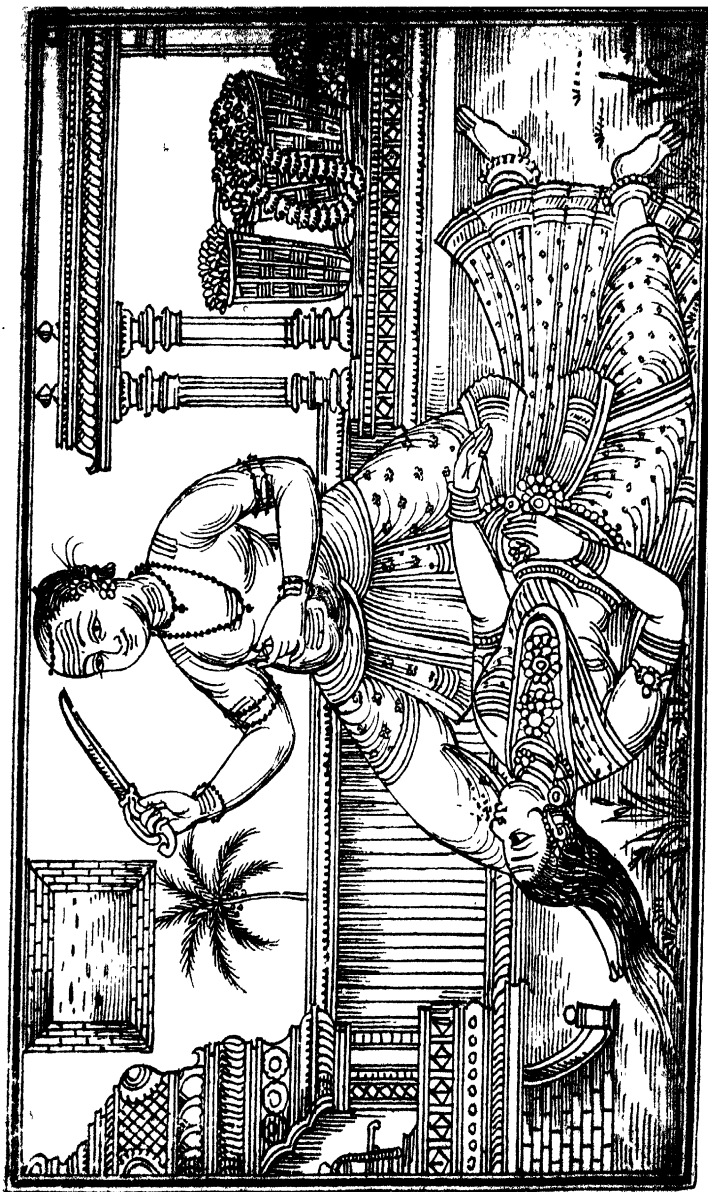
கழற்சிங்கநாயனார்புராணம்.

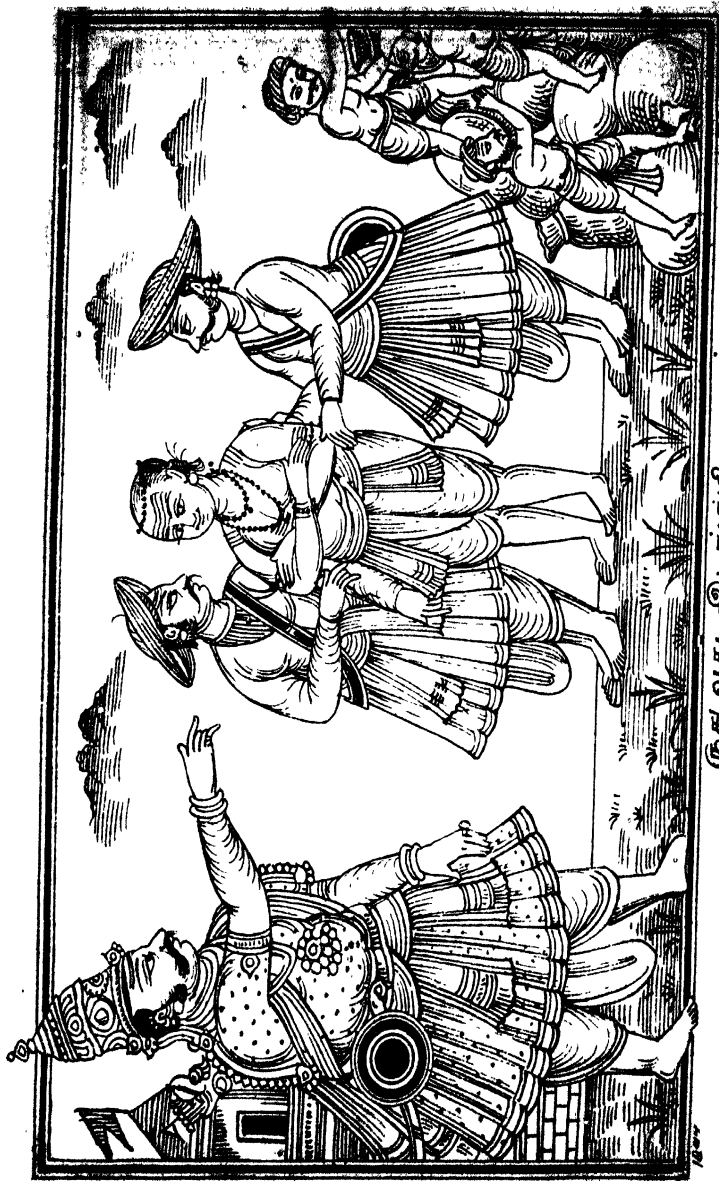
காடவர்தங்குலமுடிவந்தகமுலாசிங்கர் காதன்மிருதேவியுடன்காவலர்
ரு, ராடவலபெருமானைப்பணிவாங்கொ ரகன்மமலர்தனைமோத்தவரிவை
மூக்கைச், செடுடையசெருத்துணையாரியக்கேட்டுத் திறலசர்மலரெடுத்
தசெங்கையன்றே, குடகமுன்கைதடித்துஞாலங்காத்த நாய்மையாருள்
சேர்த்தவாய்மையானே.

காடவர் குலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளையெயன்றிமற்றொ
ன்றையும் அறியாத கழற்சிங்கநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவ
ர்பரமசிவனது திருவருள் வலிமையினால் வடபுலத்தரசர்களைப் போரிலே
வென்று அவர்கள் நாடுகளைக் கவர்ந்து எங்கும் சைவசமயம் தழைத்தோ
ங்கும்படி அரசாண்டார் இப்படி ஒழுகும்நாளிலே மாதேவியொடுசிவஸ்த
வங்கள் தோறும்சென்று சுவாமியாரைப்பணித்திருத்தொண்டு செய்வா
ராகி திருவாரூரை அடைந்து கோயிலில் பிரவேசித்து சுவாமியை வண
ங்கினார். அப்பொழுது அவருடைய மாதேவியிடையில் வலஞ்செய்து அங்குள்
எரிதப்புகள் எல்லாவற்றையும் தவிர்த்துக்கொண்டுவந்துதிரு
மாலையுட்கும் மண்டபத்தின்பக்கத்தில் விழுந்துகிடக்கொரு புதுப்பூவைஎடு
த்துமோத்தான். உடனே செருத்துணைநாயனார் இந்நிலைப்படிப்பண்டபத்து
ள்ளெடுத்துக்கொண்டான் என்று நினைத்து விரைந்து ஓடிவந்து அவனைக் கூட்த
லிலேபிடித்து இழுத்து விழ்த்தி அவனுடைய முக்கைப் பிடித்து, கத்தியி
னாலே அரிந்தார் அவன் சோராத புலம்பினான். அப்பொழுது கழற்சிங்கநா
யனாரும் சுவாமியரிசனஞ்செய்துமொண்டு அவருக்குச் சமீபத்திலிவந்துஅ
வனைப்பார்த்து யிகக்கொடுத்து சிறிதும் அஞ்சாமல் இரத்தக்கொடுஞ்செய்
கையைச் செய்தவர் யாவர் என்றுவினாவ பொருத்துணைநாயனார் இவன் சு
வாமிக்குச் சாத்தற்பாலதாகிய புஷ்பத்தை எடுத்து மோத்தமையால்நானே
இப்படிச் செய்தேன் என்றார். அப்பொழுது கழற்சிங்க நாயனார் அவரை
கோக்கி புஷ்பத்தை எடுத்தகையை யன்றோ முன்னுணிக்கவேண்டும் என்
றுசொல்லி கட்டிய உடைவானே உருவித் தம்முடைய மாதேவியைபுஷ்ப
மெடுத்த கையைத் துணிந்தார். அதுகண்டு தேவர்கள் புஷ்பமாரியொழிந்
தார்கள் இவ்வறிய இருத்தொண்டைச்செய்த கழற்சிங்கநாயனார் இரெங்
காலம் சைவவெறி தழைத்தொங்க அரசியற்றி பரமசிவனுடைய திருவடிக
ளில் அடைந்தார்.

ருக்-வது-கமர்சிங்கநாயனார்.

உ
சிவமயம்.
ஐம்பத்தந்தாவது
இடங்கழிநாயனாற்புராணம்.

கோனாடுக்கொடும்பாளூரிருக்கும்வேளிர் குலத்தலைவரிடங்கழியார்கொங்கிற்செம்பொ, இனேற்றர்மன்றின்புடம்பொன்மேய்த வாதத்தன்மாபோர்நெற்கலர்ந்தோரன்பர், போகாட்பணிஞளின்கட்காவலாளர் புரவலர்முன்பொணரவாற்புகலக்கேட்டு, மாளேற்றாடியாரோகொள்கவென்றுவழங்கியரசாண்டருளின்மன்னினோ.

கோனாட்டிலே கொடும்பாளூரிலே வேளிர்குலத்தலைவனகரபையின் முகட்டைக் கொங்கிற்செம்பொன்னுல்வேடிந்த ஆதித்தன்குடியிலே இடங்கழிநாயனா என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சைவநெறியும் வைதிக நெறியும் தழைக்க சிவாலயங்கள் என்கும் நித்திய கையித்தியங்கள் சிவாகமவிதிப்படி நடக்க அரசியற்றுங் காலத்திலே சிவனடியார்களைத் திருவமுது செய்விக்கும் ஓரடியவர் ஒருநாள் திருவமுது செய்வித்தற்குப் பொருள் என்கும் அகப்படாமையால் மனத்தளர்ந்து மகேசுரபூசைமேல் வைத்த அத் தியந்த ஆசையினால் விழங்கப்பட்டமையால் செயற்பாலது இது என்பது தெரியாமல் அவனிடங்கழிநாயனாருடைய பண்டாரத்திலே நெற்கூட்டுகிறார்கள் நெருங்கிய கோட்டகாரத்தில் அத்தராத் திரியிலே புகுந்து முகந்து எடுத்தார். காவலாளர்கள் அதைக்கண்டு அவரைப்பிடித்து இடங்கழி நாயனாருக்குமுன் கொண்டுவந்தார்கள் இடங்கழி நாயனார் அவவடியாரைப்பார்த்து நீர் என் நம்முடைய நெற்பண்டாரத்தைக் கவர்தீர் என்றுவினாவ அவ் வடியார் நான் சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்தற்குப் பொருள் இன்மையால் இங்ஙனம் செய்கேன் என்று இடங்கழி நாயனார் அதனைக்கேட்டு மிக இரங்கி எனக்கு இவறன்றோ பண்டாரம் என்று சொல்லி சிவனடியார்கள் எல்லாரும்கொற்பண்டாரத்தை மாத்திரம் அன்றி மற்றை நிதிப்பண்டாரங்களையும் எடுத்துக்கொள்ள என்று எங்கும் படை அழைத்தார், பின்னும்நெடுங்காலம் திருநீற்றின் நெறி தழைக்கும்படி தண்ணளியாடு அரசியற்றிக் கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ
சிவமயம்.

ஐம்பத்தாவது
செருத்துணைநாயனாற்புராணம்.

இறைத்தனையார்புனம் பெருன்னிமருதன்னாட்டெழிலாருந்தஞ்சை நகருழவொத்துஞ், செருத்துணையார் திருவாரூர்சேர்த்தவாழ்வார் செல்வ மிகும்பல்லவர்கோன்றேவிழிநத, மருத்துணையார்மலரெடுத்து மோப்பக்

நீண்டவளமலிபூங்கத்தி யாலவண்மூக்கீர்த்த, தருத்துணையார் வீதற்றிருத்
தொண்டினையே செய்துகருதலருமருவகங்கைக்கொண்டாரோ

சோழமண்டலத்திலே மருதநாட்டிலே தஞ்சாவூரிலே வெளாளர்கு
லத்திலே சைவசிரோமணியாகிய செருத்துணையானார் என்பவர் ஒருவர்
இருந்தார். அவர்திருவாரூரை அடைந்து காலத்தோறும் வன் மிகநாதவை வ
ணங்கி திருத்தொண்டுகள். செய்துகொண்டு இருந்தார், இருக்கும்நாளிலே
அங்கே சுவாமிநரிசனம் செய்யவந்த கழற்சிங்கநாயனாருடைய மாதே
வியூமலைகட்டும் மண்டபத்தின் பக்கத்திலே விழுந்துகிடந்த ஒருபூவை எ
டுத்துமோந்ததைக்கண்டு அம்மண்டபத்திற்பூவை எடுத்துமோந்தான் என்று
கினைந்து கத்தியினாலே அவனாருடைய மூக்கை அரிந்தார். பின்னும் நெடுங்கா
லம் திருத்தொண்டின் வழிநின்று சிவபதத்தை அடைந்தார்.

ஐம் ப த் தேழா வ து

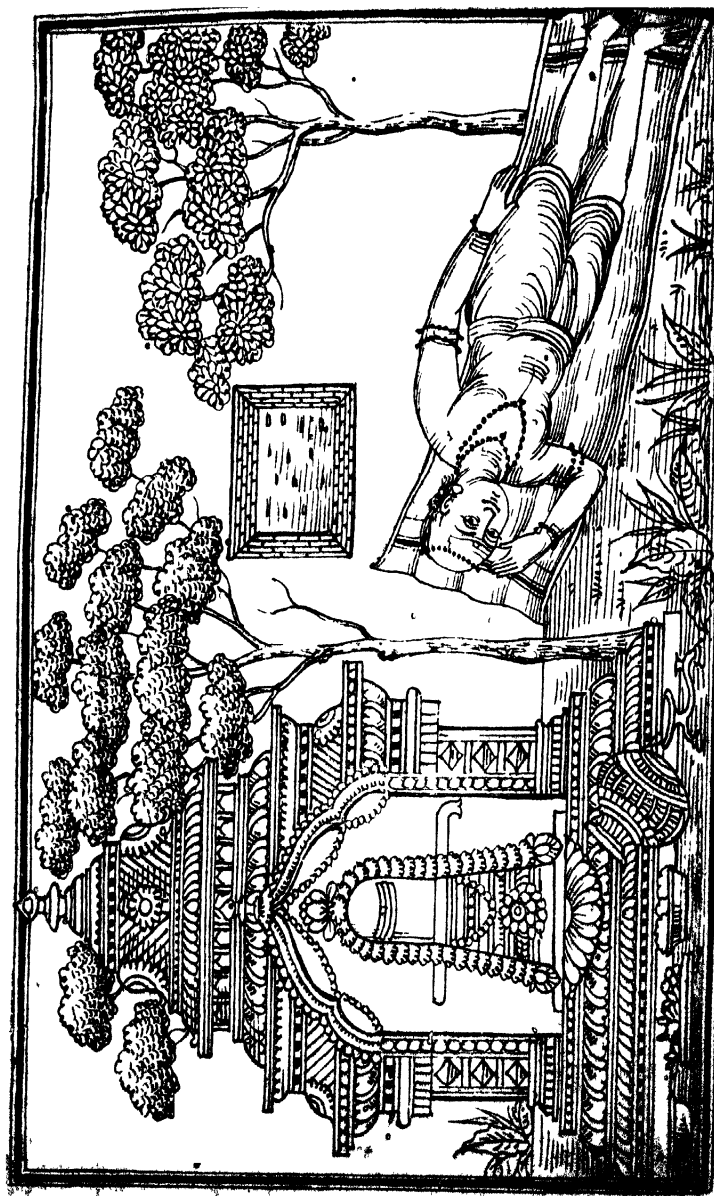
சிவமயம்.

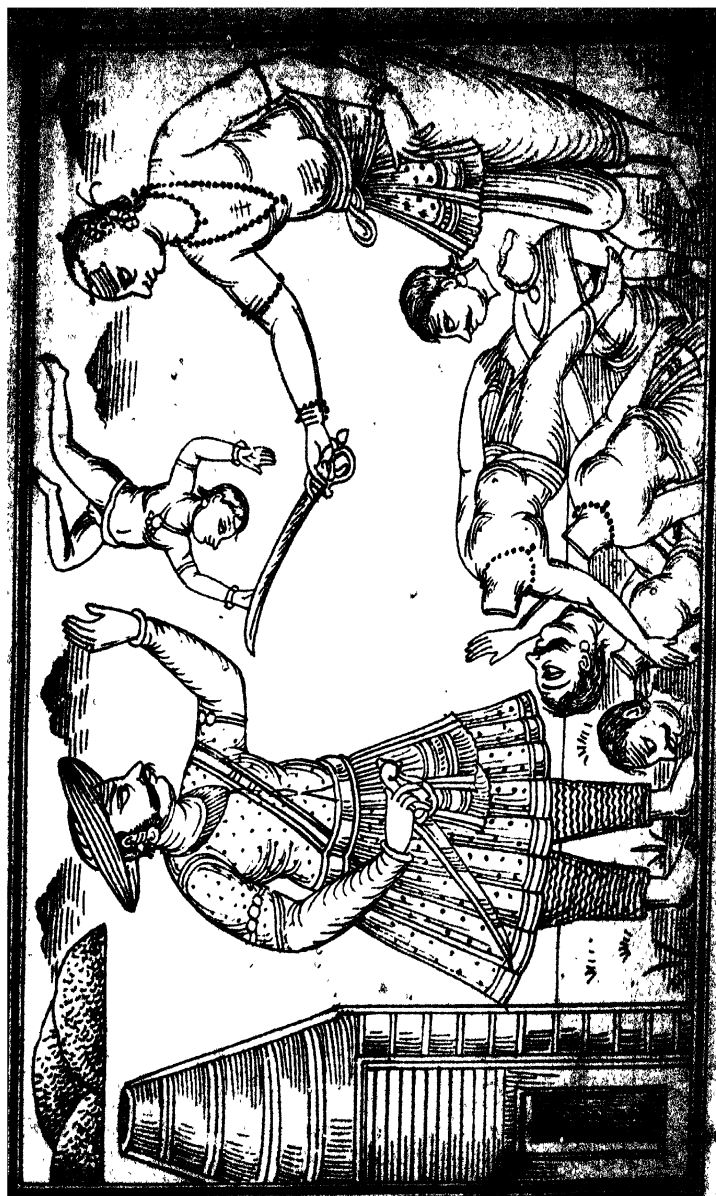
ஐம் ப த் தேழா வ து

புகழ்த்துணை நாயனார்புராணம்.

புண்ணியர்கள்புகழமகார் திருப்புகத்தூவாழ் புகழ்த்துணையாகத்த
டிமைப்புகிதர்சினனாண், மண்ணிகழமழைபொழியா வற்காலத்தால் வருந்
துடல்கடுங்கிட வுண்ணிநீடுத்தி, யண்ணன்முடி பொழிகலச முடிமேல்வீழவய
ர்த்தொருநாட புலம்பாவாருளாளீக, நண்ணலருமொரு காசுப்படியால்
வாழ்த்துநலமலி சீரம நலநகண்ணினோ.

செருவிலிபுத்தூரிலே ஆதசைவா குலத்திலே புகழ்த்துணையானார்
என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். ஆயசிலாகம்படி பரமசிவனை அருச்சுனனெ
ய்துவருந் காலத்திலே பஞ்சம உண்டாயினமையால் பசுமிகப் பெற்றும்அ
ருச்சுனனைய விடுவேன அல்லேன என்று அல்லுமா கலுமா அருச்சிப்பார். ஒ
ருநாள்திருமஞ்சனம் ஆட்டுமெழுது மிருந்த பசினோயினால் கைச்சோந்
துகலசம் திருமுடிமேல்வீழ தாம் திருவடியிலே விழுந்துஅயர்ந்து திருவரு
ளினாலே நித்தனா அடைந்தார். அப்பொழுது பரமசிவன அவருக்குச்சொ
ப்பனத்தினே தோன்றி பஞ்சமநீங்கும் வரைக்கும் உனக்குத் தினத்தோறும்
இங்கோ ஒவ்வொரு காசவைப்போம் என்று அருளிக் செய்தார். புகழ்த்து
ணையானார் விழித்தது ஏழுந்து பிடத்தின் கீழே ஒருகாச இருக்கக்கண்டுஅ
தனைக் கைக்கொண்டு வாழ்த்தார். அநாளைப்போல எந்நாளிலும் அப்படியே
ஒவ்வொரு காசுபெற்று பஞ்சநீங்கிய பின்னும் நெடுங்காலம் மெய்யடிமை
த் தொழில்செய்து பரமசிவனது திருவடிமீது அடைந்தார்.

உ

சிலமயம்.

ஜம் பத் தேட்டாவது

கோட்புலிநாயனாப்புராணம்.

குலவுபுகழ்நாட்டியத் தானகுடிவேளாளர் கோட்புலியார்குவித்துயர்
த்தசெந்நெற்கூடு, நிலவணிவார்க்கமைத்தானே நிறுத்துயொனனார் நேர்ம
லைவார்திருவானை நியானேதேநெற், சிலமிடியாலழித்தபடியரிந்துவாளர்சே
ரந்தபெருங்கிளைஞருடல்சிறைநீசி, யிலகுமொருகுழுவியையுமிடமுதலாக
னெண்ணரியகருணைநிழலெய்தினாரே.

சோழநாட்டிலே நாட்டியத்தான் குடியிலே வேளாளர் குலத்திலே
வபத்தியிற் சிறந்த கோட்புலி நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அ
ரசனிடத்தில் சேனாதிபதி யுத்தியோகழ்செய்து அதனாலே தமக்குக் கிடை
க்கும் ஸேவனத்தைக் கொண்டு சிவாலயங்களுக்குத் திருவழுதினபொருட்
டு நெல்லுவாங்கிக் கட்டுதலாகிய திருப்பனியை நெடுங்காலம் செய்துவந்
தார். இப்படி ஒருகும்பாளிலே அரசனது எவ்வினல் போர்முனையிற் செல்
லவேண்டி சுவாமிக்குறிநுழமுதின பொருட்டுத் தாம் திரும்பியரும் வரை
க்கும் வேண்டும் நெல்லைக்கட்டி தமமுடைய சுற்றத்தார்கள் எல்லாருக்கு
ம் தனித்தனியே அதில் எடுத்துச் செலவழியாதிருக்கும்படி ஆணையிட்டு
போருக்குப் போயினார். சிலநாளிலே பஞ்சம் வந்ததமையால் அந்தச்சுற்ற
த்தார்கள் நாங்கள் உணவின்றி இறப்பதிலும் சுவாமிக்குத் திருவழுதின
பொருட்டுக் கட்டப்பட்ட இந்நெல்லைக் கொண்டாயினும் பிழைத்து பின்
கொடுப்போம் என்று நெல்லைக் கொண்டாயினுப்பிழைத்து பின்கொடுப்போ
ம் என்று நெல்லைக்கூடுகிலேத்து எடுத்துச் செலவழித்தார்கள். கோட்புலி
நாயனார் அரசனுடைய பகைஞரைப் யோர்முனையிலே வென்று அவனிட
த்திலே நிதிக்குவைபெற்று தமமுடைய ஊரை அடைந்துதமமுடைய சுற்ற
த்தார்கள் அதிபாதகம் செய்தமையை உணர்ந்து ஒன்றுசெய்யத் துணிந்து
தம்முடைய வீட்டிலேயுருந்து அவர்கள் எல்லாரையும் அழைப்புத்த தம்
பேரோர் கடைக்காக்க சிவத்திரவியத்தை எடுத்துச் செலவழித்த அதிபாத
கிகளாகிய தந்தைதாய் உடன்பிறந்தார் மனைவி முதலிய சுற்றத்தார்சமஸ
தரையும் பணிவிடைக்காரரையும்வாழினாலே துணித்தார். அப்பொழுது தம்
பேரோர் அங்கே பிழைத்த ஒரு ஆண்பிள்ளையைப்பார்த்து இப்பிள்ளை அவ்
வன்னத்தை உண்டதன்று இது இக்குடிக்கு ஒருபிள்ளை இதனைக்கொல்லா
தருள்செய்யும் என்றுவேண்ட கோட்புலிநாயனார் இது இந்நெல் உண்டவ
ளுடைய முலைப்பாலை உண்டது என்று அதை எடுத்து எறித்துவாழினாலே
துணித்தார். உடனே பரமசிவன் கோட்புலிநாயனாருக்குத் தோன்றி அன்ப
னே உன் கைவாழினாலே தங்கம் பாவத்தினின்றும் நீங்கிய உன் சுற்றத்தா
ர்கள் சுவர்க்கத்தை அடைய நீ இந்தப்படியே நம்முடைய வருவாய் என்றுக
ருணை செய்து எழுந்தருளினார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப த் த ர வ து,

ப த த ராய்ப்பணி வார் ச ரு க க ம்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது.

ப த் த ராய்ப்பணி வார் பு ரா ண ம்.

தொண்டடித்தொழல் பூசைத்தொழின்மகிழ் தலழகார்துளங்கியவ
ர்ச்சனைபுரிதறொகுத்திரியமங்கள், கொண்டபணிநிறுவடிக்கே கொடுத்தலீச
ன்குணமருவுமருங்கதையைக் குலவிக்கேட்டு, மண்டிவிழிதனும்பன் மயிர்
சிலம்பலுன்னன்மருவு திருப்பணிகாட்டிவருபவாங்கி, யுண்டுகொளாதொ
ழிதலெனவிலையோரெட்டு முடையவர்பத்தொனவுரைத் துளாரோ.

சிவனடியாக்களைச் சுண்டால் அவர்களுடைய சாதியை விராரியாமல்
அவர்களைச் சிவன்னப பாவித்து நமஸ்கரித்து குதுகுதுத்து கொண்டா
டி மனமகிழ்ந்து அத்தியந்த ஆசையுடன் பசுவிக் குப்பின் கன்று அணைதல்
பிபால அணைந்து அவர்களுடன் பேசுங்காலத்து அவர்களைப் பேசும்பூச்சி
யவசனமும் ஸைச்சியவநீனமும் தம்புமொன்னும் கூச்சத்துடனேபேசிஅ
வர்களுக்கு வேண்டும்கருமமே தங்களுக்குவேண்டும் கருமமாகச்செய்தலு
பாமசிவனையிருத்தஅன்பினோடுஎவ்விடத் தும்பாவர் நனுவீதிப்படி அருச்சித்
தலைக்கூண்டால்மனமகிழ்தலும்பாமசிவனையும்அவருடைய அடியார்களையும்
தெவிட்டாத விருப்பத்தோடு சைவாகமவீதிப்படி ருச்சித்தலும்தங்கள் உட
ம்பினிலே செய்யும் புண்ணியங்கள் எல்லாவற்றையும்பாமசிவனதுநிறுவடி
க்கே கொடுத்தலும் சிவசரித்திபங்களையே அன்பினோடுகேட்டலும், பாமசி
வனையேவணங்கி மனம் டெக்குடெக்குருகிச் சரீரம் டெக்குற்று உரோமப்பு
ளங்கிதம் உண்டாக மதகினிற் புறப்படும் ஜலம்போல ஆனந்தராஷ்டிரம்பொ
ழியராததழும் பப்பரவசமாதலும் நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடத்தாலும் க
டத்தாலும் உண்டாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் பாமசிவனை ஒருபேர
துமமறவாதிருத்தலும் சிவவேடம தரித்துத்திருத்தொண்டர்போல்நடித்து
அதனால் சிவனம் செய்யாமைமும் ஆகிய இவ்வேடனையும் உடையவர்க
ளே பத்தராய்ப்பணிவாரா என்று செல்லப் படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்.

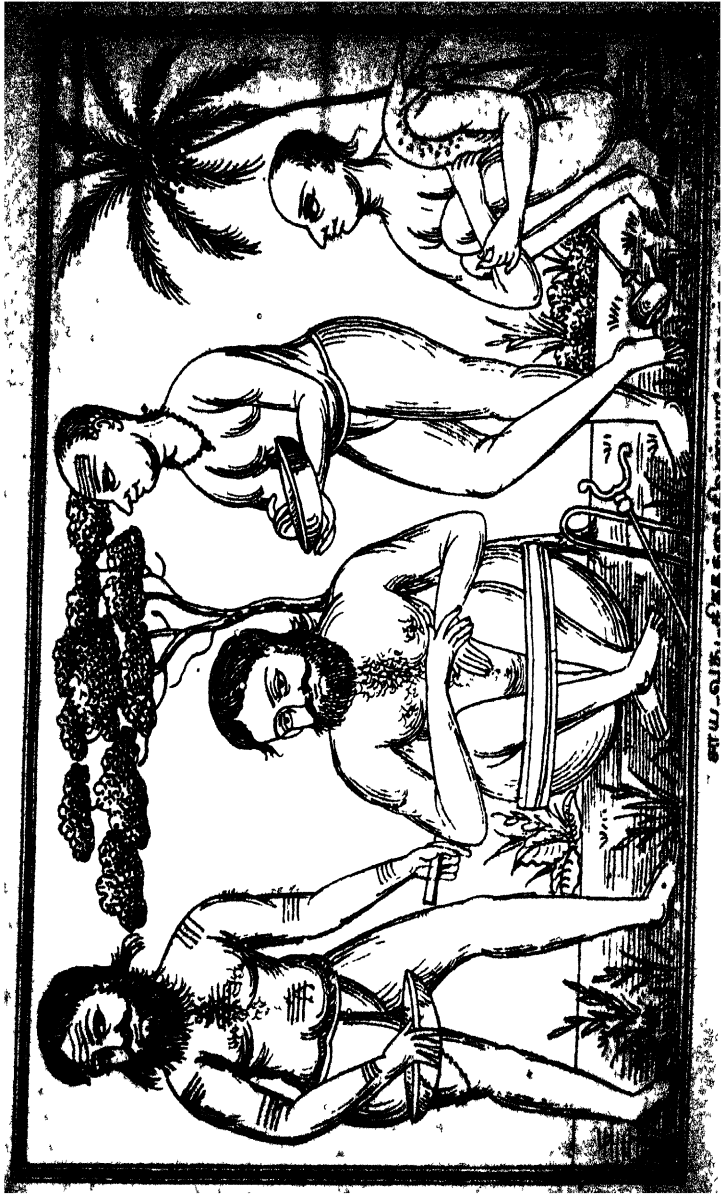
அ ன் ப த ர வ து

ப ர ம னே யே பா டு வார் பு ரா ண ம்.

அருந்தமிழால்வடக்கையாறுவருளாதொன்று லறிவுநெறிமருவுமருங்
கவிகள்யாவடி, திருத்தியவானவர்பணிய மன்றுளாடுத்தேவர்பிரான் கழலினை

அறுபத்திரண்டாவது

திருவாசூர்ப்பிறந்தார்புராணம்.

பூர்வஜன்மத்திலே செய்த புண்ணியத்தினாலே நிருவாகரர் என்னும் சிவஸ்தலத்திலே சைவமரணராய்ப் பிறந்தவர்கள் பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர் சூத்திரர் என்னும் பன்னிருவருணத்தாராயினும் சங்கரசாஸ்திராராயினும் பரமசிவனுடைய நிருவாகரனே அடைதலால் சிவகணநாதர்களாய் இருப்பார்கள் நிருவாகரப்பிறந்தார் எல்லாம் சிவகணநாதர்கள் என்று சிவனே நமிக்ஷியுடனாகையனாகுகுரு அருளிச்செய்தனர். அந்நாயனாரும் அவர்கள் எல்லாரும் சிவநனாதை வடிவிலாராய் தோன்றக்கண்டனர்.

[illegible]

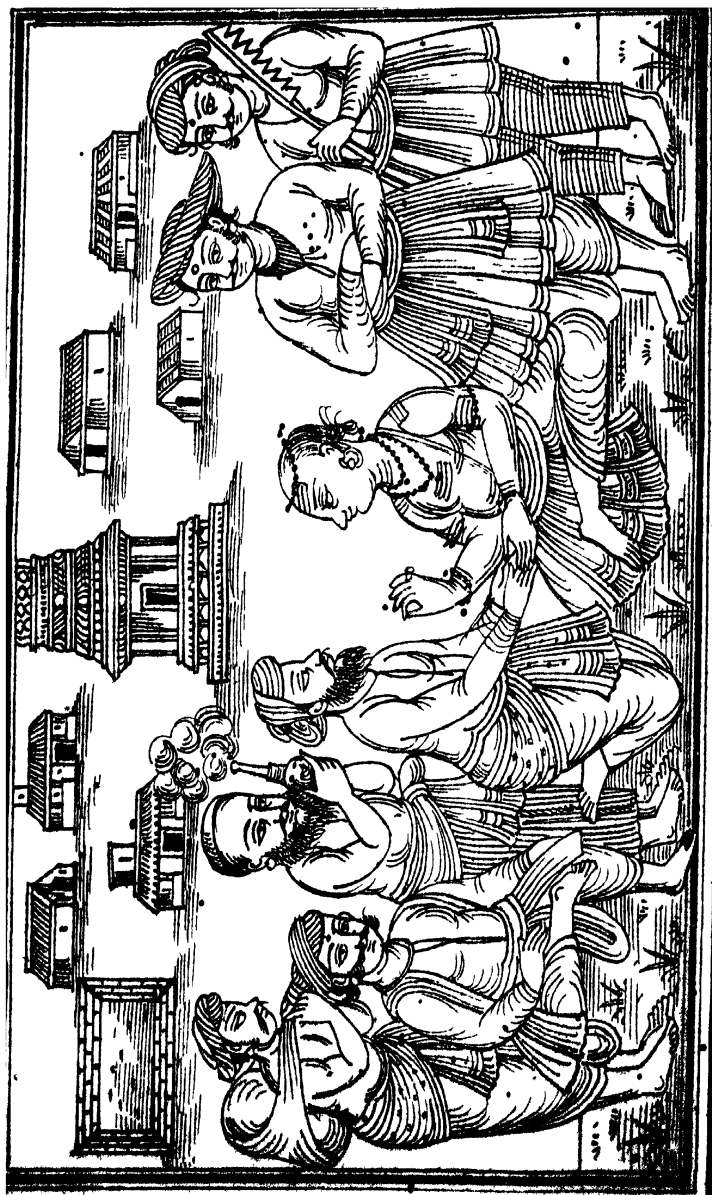
சிவமயம்.

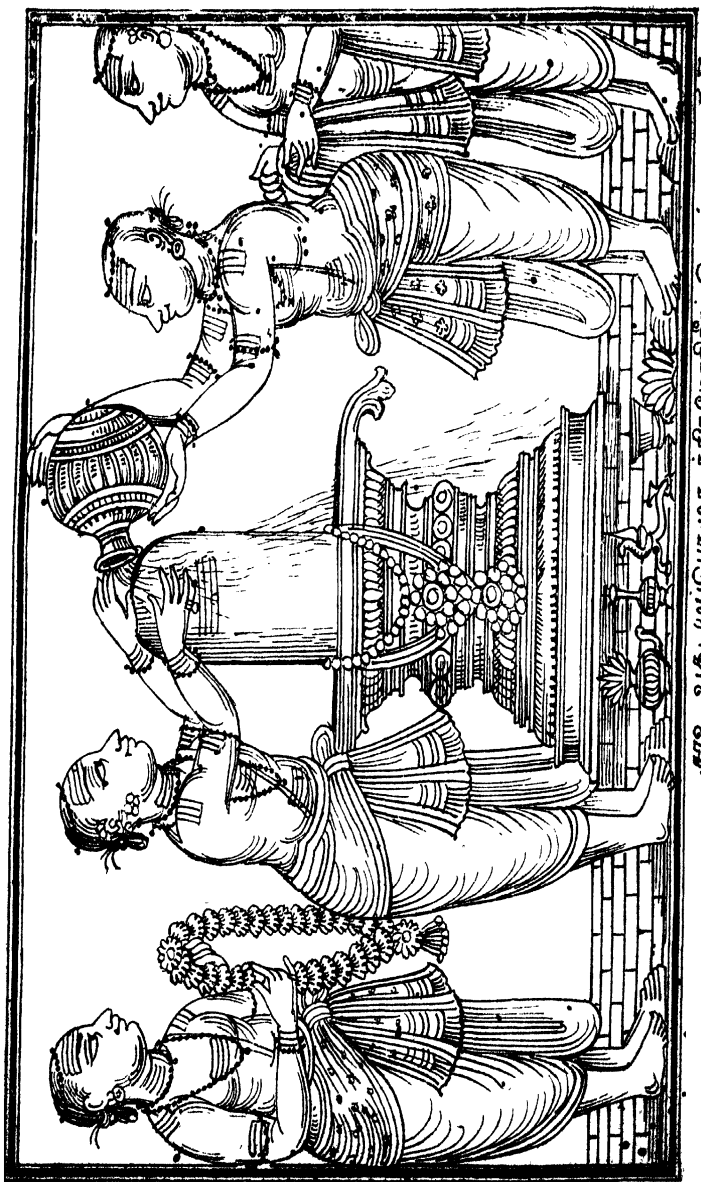
அறுபத்துமூன்றுவது

முன்பொரு துந்தருமேனித் தடுவார் புராணம்.

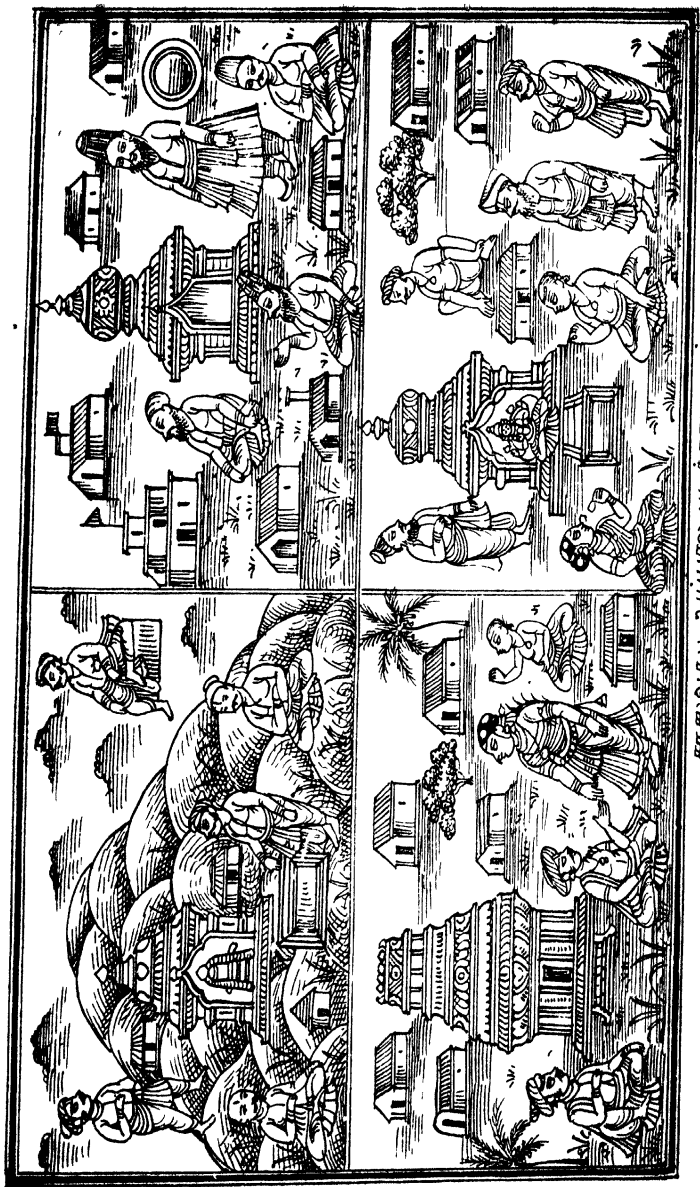
செப்பலருந்தவமுடையசெம்மையாளாசிறுதகாலேமலர்வாவிதிகழமுந்தி
யொப்பிரிருந்நணித் தாழதியுற்றியோவாமேயைந்தெழுந்தருளாததேயேம்மை
தப்பிச்சொகவல்தியாலின்பலனபாந்தன்மையாண்மையுந்தகையாளொன்று
முப்பொழுதாந்திருடே, ரிதீண்டலல்லமுறைமையாற்றவதெறுந்திரமயாரோ.

சிநுட்டிராவத்திலே அநாதிசைவராகிய சதாசிவமூர்த்தியுடைய சத்தியோசாதகம் வரமதேவம் அகோரமதற்புருடம், ஈசானம் என்னும்பஞ்சவத்திரத்தி னின்றும் தோன்றிய கௌகிகர், காகிபர், பாரத்துவாசர், கௌதமர், அகத்தியர் என்னும் பஞ்சசிவிகோத்திரத்திலே ஜனத்த சிவப்பிராமணர்கள் ஆதிசைவர என்று சொல்லப்படுவார்கள். அவர்களுள் சமயநிலை

சோத - - வத்தி - முப்பாடி - தந்தருமணித் துணைஞர்.

யிசேஷனின் கரு நிர்வாணதிசைக் ஆசாரியாபிஷேகங்களைப்பெற்றவர்களே சர்வாதிகாரிகள் என்றும் உத்தமோத்தமசிவாசாரியர்கள் என்றும் சிவாகமங்கள் செப்பும் பார்த்தபிரதிபாபார்த்தபூசைகள் செய்தற்கு அவர்களே உரியவர்கள். மற்றையர்கள் உரியர் அல்லர் அதனால் அவர்களே சிவாகம வியூத்பன்னர்களாகி, கிருதகிர்த்தியராம் முப்பொழுதினும் சிவலிங்கத்தை அருட்சிப்பின்கண் ஆதலால் அவர்களே முப்பொழுதும் திருமேனினிலொர் எனது சொல்லப்படுவார்கள்.

①

சிவமயம்.

அறுபத்தி நான்காவது

முழுநீறுபூசியமுனிவர் புராணம்.

[illegible]

உற்பத்தியிலே கற்பம் அனுகர்பம் உபகர்பம் எனமுலகைப்படு
ம்வியுதியை ஆயினும் நித்தியாக்கினியில் எடுத்த வியுதியை ஆயினும் சிவ
ன்முன்வும் அக்கிளிமுன்வும் குருமுன்வும் அசுத்தநிலைத்தம் வழிநடக்கு
ம்மோது பூசாது உத்தானம் திரிபுண்டரம் பிஹவதுவம் முக்கோணவ
ட்டம் ஆகச் சிவாகமவிதிபடி அன்போடு பூசுகின்றவர்கள் முழுநிறுபூசிய
முன்வர் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

6.

சிவமயம்.

அறுபத்தை நீது" வது

ஆப்பாலுமடிச்சார்ந்தார் புராணம்.

தேராளமுமேவந்தர்பயிலுந்தொல்லீத் தமிழ்நாட்டப்பிறத்திலுறவன்
சரணஞ்சார்த்த, சிராருந்தொண்டர்களுமண்டோத்துத் திருத்தொண்டத்
தொகையருளாறெசப்புங்காலத், தேராளுந்தொடையிலுருதப்பாலப்பாலெ
ந்தைபிராண்டியடைந்தவிலுபிடுனாறு, மாராதகா, தனுடையவர்களன்றோவப்
பாலுமடிசார்த்தவடியார்தாமே.

சோசொழிபாண்டியர் என்னும் பூர்வீரருக்கும் உரிய தமிழ்நாட்டுக்கு அப்புறத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தவாகளும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருத்தொண்டத் தொகையிலே சொல்லப்பட்ட திருத்தொண்டார்களுடைய காலத்துக்கு முன்னும்பின்னும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்களும் அப்பாலுமடிச்சார்த்தார் என்று சொல்லப்பட்டவர்களும்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது

மன்னியசீர்ச் சருக்கம்.

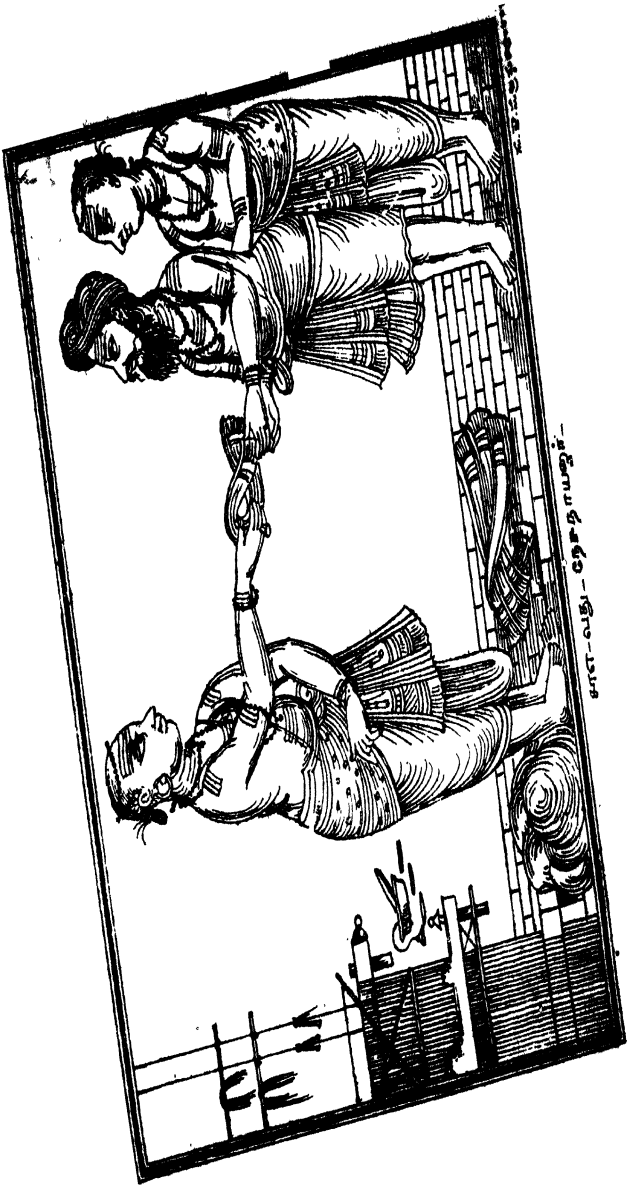
அறுபத்தாறாவது

பூசலார்நாயனார்புராணம்

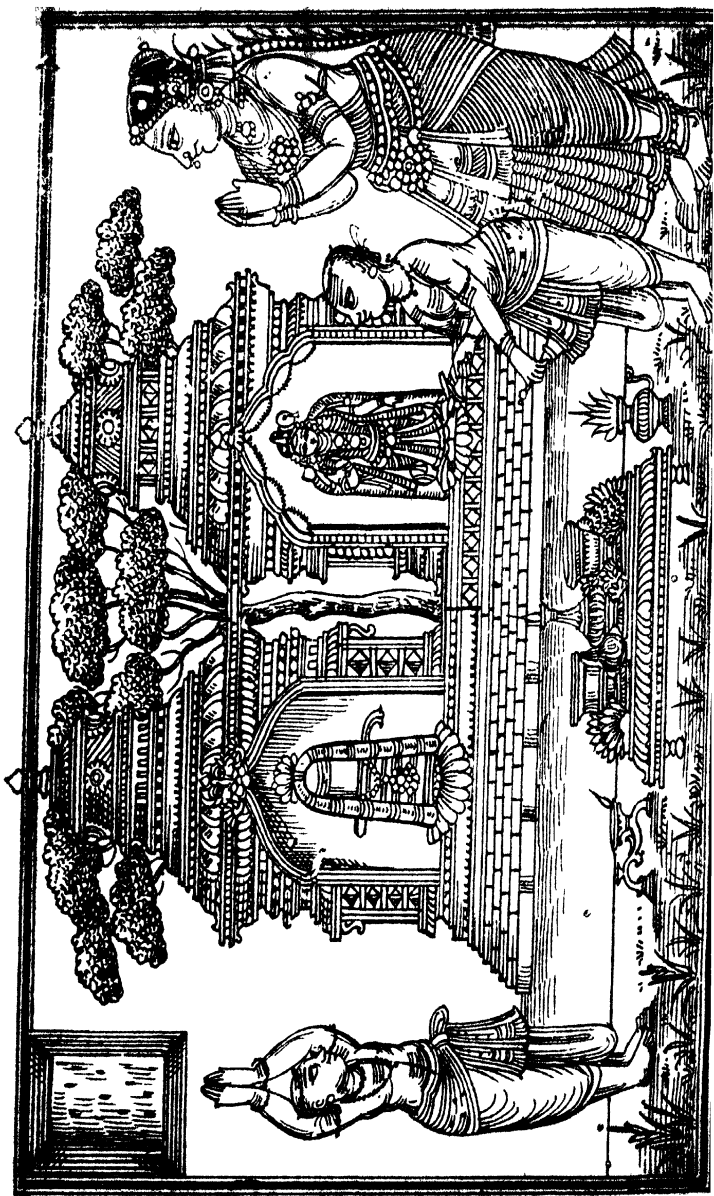
பொருவருத்தனம்காட்டுநின்றவூர்வாழ் பூசலர்கோப்பூசலார்புத்தியாலே, யிருத்தியந்தெடியால்யமுமூக்கி யெழுந்தருளப்பண்ணுவதாவெண்ணுங்காலே, மாணதனைக்காடவாகொற்களுமன்ன னங்கரமணைந்தவ்வாறந்துதாழ், சீரவுமங்கோயிலுறவிருத்தியங்கண் வேணுவென்கொண்டிறஞ்சியருண்மெயினோ.

தொண்டை மண்டலத்திலே திருநின்றவூரிலேபிராமணாகுலத்திலே பூசலார்நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவனடியார்களுக்கேயென்று வணவந்தை எய்யுமும் தெரிக்கொடுத்து, பரமசிவனுக்கு ஓர் ஜலயம் கட்டுதற்கு விரும்பி எங்கும் வந்தும் பொருந்தெடி அம்பழம் சிவையாமையால் கைந்து திதற்கு யாவொன்றெவன் என்று ஆலோசித்து மனோபாவனையினாலே ஆலயம்கட்டத் துணிந்து மனவினாலே அதற்கு வேண்டிய நிவியங்கலையும் உபகரணங்களையும் சிற்ப்பனையும் தெடி கயங்குந்தலே அடிநிலைபாரித்து ஓரவிலும் சித்தலாஜிவழி தெடுகாட் கூடக்கோயில் கட்டிமுடித்து பிரதிட்டை செய்தற்கு உரிய வாயுதலத எதிர்பாரக்கும் கொண்டிருந்தார் அதுநிதிக் கடவாரார் காவாதித்தலே ஒரு சிவாலயம் கட்டுவித்தார். அதுவே பிரதிட்டைசெய்ய பெரிந்த சுபநினைத்துக்கு முதற்நினைத்திலே பரமசிவன்பூசலார் நாயனாருடைய ஆண்பை விளக்குமபொருட்டு அவ்வரசருக்குச் சொப்பனத்தலே தோன்ற நின்றவூரில் இருக்கின்ற பூசலன் என்பவன்மக்கு ஒருகோயில் கட்டியிருக்கின்றான் அதுவேநாளேக்கு நாமப்போவோம் உன்கோயிலில் பிரதிட்டையை நாளே ஒழிந்துகின் கொள்வாய் என்று அருளிச்செய்து மலர்த்தருளினார் காடவாரார் விழித்து எழுந்து அந்தப் பூசலார்நாயனாரை வணங்குதற்கு விரும்பினின்றவனா அடைந்து அவருவந்தார் சிவனாகோக்கி பூசலார் நாயனார் கட்டியகோயில் எவ்விடத்தது ஏன்று வினாவ அவர்கள் அவர் இங்கே கோயில்கட்டிற்றிலர் என்றார்கள் உடனேகாடவாரார் அவ்வூர்ப் பிராமணர்களை அழைப்பித்து பூசலார்நாயனார் என்பவ

சாஸ்திர-பெருமை - நெருக்கடி -

ர்யாவர் என்று வினாவ அவர்கள் எல்லாரும் அவர் பிராமணர் இல்லுரார் என்று சொல்லி அவரை அழைத்தற்குப் புறப்பட்டவர்கள் அப்பொழுதே காடவராஜர் அவரை அழைக்கப்பட்டாமல் தாமே அவரிடத்திறசென்று அவரை வணங்கிவாழ்நீர் ஒருசிவாலயம் கட்டியிருக்கிறீர் என்றும் பிரதிட்டைசெய்யும்நாள் இன்று என்றும் பரமசிவனால் அறிந்து உம்மைத் தரிசித்துவணங்குதற்கு வந்தேன் அவ்வாலயம் பரது என்று விண்ணப்பம்செய்ய பூசலார்நாயனார் மருண்டுநோக்கி பரமசிவன் என்னை ஒருபொருளாகக்கொண்டு அருளிச்செய்தது நானதிரவியம் ஒல்லாமையால் மனோபாவனையினுடைய கோயிலேயே என்று நினைந்து நிகழ்ந்ததை எடுத்துச்சொன்னார் காடவராஜர் அதைக்கேட்டு வியந்து அவரைச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம்செய்து அனுமதிபெறுகொண்டு தமது ஊருக்குத் திரும்பிவிட்டார். பூசலார் நாயனார் தாம் மனசினுலே கட்டியகோயிலிலே சுபமுகூர்த்தத்திலே பரமசிவனைப் பிரதிட்டைசெய்து நெடுங்காலம் பூசைசெய்து கொண்டிருந்து சிவாதித்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தேழாவது

மநீகையர்க்க ரசியார்புராணம்.

மங்கையாக்குத்தனியரசி வளவர்குலக்கொழுந்துமன்னவர்கூழ்தென்னவாக்குமாதேவியார்மண, சங்கைக்கடவமண்சமயஞ்சாடவல்ல சைவசிகாமணிஞானத்தமிழ்ம்கோத்த, பொங்குதிருவருளுடையபொதவல்லிபொருவினெடு மாறனார்புயமேல்வாழுந், செங்கலசமுடையாடனருளா ணீன்பஞ்சேர்த்தவரைப் புகழ்த்தடியென்வாழ்த்தவாழே.

உ

மதுரையில் இருந்த நெடுமாறன்யானாருக்கு மனைவியார் சொழாசாவுடைய புத்திரியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் அவர் சமயஞாவாகப் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் திருப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப்பாடப்பட்டவர் அதைப் பரமாசாரியருடைய திருவருளினுலே நெடுங்காலம் தம்முடைய நாயகருக்குச் சைவவழித்துணையாகி பாண்டிநாடுக்குமசைவத்திருநெறியைப் பரிபாலனம் செய்துநின்றிருந்து அந்நாயகரோடு சிவபத்தை அடைந்தார்.

செவ்வாய்க்காந்தி

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தேட்டாவது

நேசநாயனார்புராணம்.

சாலியர்கோக்காம்பிலித்தலைவர்மேன்மைதாவாதபுகழ்நேசர்தஞ்சேரலென்றுங்கோலியவைந்தெழுத்தோதிச் சிந்தையுணிக்கொண்ட பொருள

ன்பர்கொளக்கொடுத்துவாழ்வார், சிலமிருந்திருத்தொண்டர்க் குடையுங் கிருந்திருந்திய வெண்கோவணமுஞ்சேரவித்து; பாலனையவொளி நீற்றான்பா நமேத்திப்பாரோக முழுதாண்டபான்மையாரே.

காம்பிலிகரத்திலே சாலியர்குலத்துக்குத் தலைநாயகியரசராயனார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார் அவர்தம்முடைய மனத்தின்பெய்கையைப் பரமசிவனுடைய திருவடிக்கு ஆக்கிவாக்கின்பெய்கையைப் பரிபஞ்சாகூரத்துக்கு ஆக்கி கையின்பெய்கையைச் சிவனடியார்களுக்கு ஆக்குவாராகிவஸ்திரமும் இனும் கோவணமும்பெய்து தம்மிடத்தில் வரும் சிவனடியார்களுக்கு இடைபருதுகொடுத்த நாடோறும் அவர்களை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டிருந்த சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

மயம்.

அறுபத்தென்பதாவது

கோர் செங்கட் சோழநாயனார் புராணம்.

வெண்ணாவலி நைக்கொளிறூர் பாதர் செய்தவியன் சிலம்பியது வழித்தவெள்ளாணக்கை, யுண்ணாக்கடித்த வுடலொழியச்சோழனுயர் குலத்துச்சுபதேவன் கமலத்தேங்கும், பெண்ணாகியவள் வயிறநிலவெகிச் செங்கட்பெருமானாய்த் தன்னவராய்ப்பெருங்கொயில்பலவுங், கண்ணாறியித்துயர்தில்லைமறையவர்க்குமுறையுள் கனகமயமாகியருள் கைக்கொண்டாரே.

சோழமுண்டலத்திலே சந்திரதீர்த்தத்தின் பக்கத்திலே ஒருசோலை இருந்தது அந்நிலே சீன்ற ஒருவெண்ணவன் மாத்தின்சீழே ஒரு சிவலிங்கமவெளிப்படலும் ஒருவெள்ளாணை அதைக்கண்டு நாடோறும் புறமக்கையினுல்தீர்த்தம் முகந்து ஆட்டி புஷ்பங்களைச் சார்த்தி வழிபட்டு ஒழுக்கும் அதனால் அந்த ஸ்தலத்துக்குத் திருவாணக்கா என்று பெயராயிற்று அறிவினையுடைய ஒருசிலந்தி அந்தச்சிவலிங்கத்தின்மேல் சருகு உதிராவண்ணம் தன்வாய் ஊலினுலே மேற்கட்டி செய்தது சிவலிங்கத்தை வணங்குவதெவெள்ளாணை அதைக்கண்டு அது அநுசிதம என்று நினைத்து அதைச்சிலைக்க சிலந்தியிளவும் மேற்கட்டி செய்தது வெள்ளாணை மற்றாள் அதையும் சிதைத்தது அதுகண்டு சிலந்தி எங்கள் சுவாமிமீடல் சருகு உதிராவண்ணம் நான்வருந்துச் செய்தமேற்கட்டியை இது அழிக்கலாழா என்றுமோபித்து வெள்ளாணையினது புழக்கையினுள்ளே புருஷதுகடிக்க வெள்ளாணை கையை சிலத்திலே மோதிகொண்டு விழுந்து இறந்தது கையைமோதியபோது அதனுள்ளே புருத்தசிவந்தியும் இறந்தது சுபதேவன் என்னும்சோழ மகாராஜன் தன்மனை வியாகிய கமலவதியுடன் சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரை உபாசனை செய்துகொண்டு இருக்கும் நாளிலே கமலவதி புத்திரபாக்கியம் இன்மை யால்வரம்பேண்ட அந்தச்சிலந்தி திருவருளினுலே அவளுடையவயற்றிலே கைகாய்வது அடைந்தது கமலவதிக்குப் பிரசவகாலம் அடுத்தபொழுது சோழநாயகன் இப்பிள்ளை ஒருநாயகை கழித்துப் பிறக்குமாகில் முய்யலான

மா.அ. - வது - கொ.ச. - சே.க.ப.க.ப. - சோழநாயகர் -

WILLIAMSON'S

ங்களையும் அரசாளுந் என்றாகள கமலவதி என்பிள்ளை இப்போதுபிறவா
ல் ஒருநாழிகை கழித்துப் பிறக்கும்படி. என்னேத் தலைகீழாகத் தூக்குளிக்க
என்று சொல்ல அங்குள்ளவர்கள் அங்கனங் கட்டித் தூக்கிசோதிடர்கள்
றித்த காலமையாக் கட்டவிழ்த்துவிட்டார்கள் கமலவதி இறவாதொழிந்த
பெற்றெடுத்தேன கோச்செங்கண்ணோ என்று சொல்லி பிள்ளையைப்பெ
ற்று இறந்தாள் சுபதேவன் அப்புதலவலாவளர்த்து முடிசூட்டி அரசை அ
வரிடத்திலுட்பித்து தான்தவஞ்செயது சிவலோகத்தை அடைந்தான் கோ
ச்செங்கட்சோழர் பரமசிவனது திருவருளினாலே பூர்வசன்மவணர்ச்சியே
பிழிந்து சைவநெறிதழைக்க அரவியற்றுவாராகி சிவாலயங்கள் பலவறறை
க்கட்டுவிக்கத்தொடங்கினான். திருவானைக்காலிலே தாம்முன்னே அருள்பெற்
றதை அறிந்து அங்கே வெண்ணுவலுடன் பரமசிவனுக்குக் கோயில் கட்டு
வித்தார் மந்திரிகளை ஏவி சோழநாட்டில் வெவ்வேறிடங்களிலே சிவாலயங்க
ள்கட்டுவித்து அவ்வாலயங்கள் தோறும் நிமிந்தங்கள் அமைத்தார். பின்பு
சிதம்பரஸ்தலத்தை அடைந்து சபாநாயகனாகத் தீரிசித்தி வணங்கி தில்லை
வாழ்ந்தனா கருநகரத் திருமாளிகைகள் கட்டுவித்துப் பின்னும் பலநிருத்
தொண்டுகளைச் செய்துக்கொண்டிருந்து சபாநாயகருடைய திருவடிநீழலை
அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

எழுபதாவது

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண நாயனார புராணம்.

பிறங்கெருக்கத்தம்புலியூர் வாழும்பேரியாழ் பேணுதிருநீலகண்டப்
பெருமபாணனாகி, நிறந்தருசெம்பொற் பலகையாலவாயினி மலன்பாற்
பெற்றருந்நோக்துசிவன்வாயி, நிறந்தருளும்வடநிசையே சேர்த்துபோய
றித்திருநாணசம்பந்தர் திருத்தாள்வாழ்த்தி, யறந்தசமுத்திருப்பதிகம்பாழி
லேறறியாசிறுப்பெருமணஞ் சேர்த்தருள்பெற்றாரே.

சோழநாட்டிலே திருவெருக்கத்தம் புலியூரிலே திருநீலகண்ட யாழ்
ப்பாணநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுடைய திரு
ப்புகழை யாழின்பிட்டுப் பாடுவாராகி சோழநாட்டில் உள்ள சிவஸ்தலங்க
ளை வணங்கிகொண்டு சென்று பாண்டிநாட்டிற் சேர்த்து மதுரையில் இருக்
கின்ற சொக்கநாதசுவாமியினுடைய கோயில்வாயிலே அடைந்துநின்று பர
மசிவன் மேலனவாகிய பாணிகளை யூரிநில் இட்டு வாசித்தார் சொக்கநாதசு
வாமி அதனைத் திருவுள்ளத்துக்கொண்டு அன்றிரவிலே தம்முடைய அடி
யார்கள் எல்லாருக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள்
மறறகாள் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணனாச் சுவாமிக்குத் திருமுன்னே
கொண்டு வந்தார்கள் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அதுசுவாமியுடைய ஆ
ஞ்ஞானென்று கெளிந்த திருமுன்பே இருந்து யாழ்வாசித்தார். அப்பொ
ழுதுநித்தப்பாணர் அன்பினோடு பாடுகின்ற யாழ் பூமியிலே உள்ள சிதம்பர
க்கினால் ஊக்கு அழியும் ஆதலால் இவருக்குப் பொற்பலகை இடுங்கள்என்
று ஆகாயத்தினின்றும் ஓர் அசிரீரிவாக்கு எழுந்தது அதைக்கேட்ட அடியா

தன் பொற்பலகையிடை திருலகண்டப் பெரும்பாணர் அதில் ஸ்ரீயாழ்வா
ரத்தார். பின்பு பலதலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூர் செர்ந்துகோ
யில்வாயில் அடைந்து யாழ்வாசிக் பரமசிவன் வடதிசையிலே ஒருவாயி
ல்வருக்க திருலகண்டப் பெரும்பாணர் புருத்து வன்மிகநா னை வணங்கி
னார் லெனென் ஆயினபின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி சீகாழியில் விற்றிரு
க்கின்ற சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திரு
வடிகளை அடைந்து வழிபட்டு அவரை ஒருபொழுதும் சீரியாது அவர் ப
டியருளும் திருப்பதிகங்களை யாழில் இட்டி வாசிக்கும் பெரும்பேற்றைப்
பெற்று திருநல்லூர்ப் பெருமணத்திலே அவருடனே சிவபதத்தை அடை
ந்தார்.

செவ்வெண்ணெய்

உ

சிவமயம்.

எழுபத்தொராவது

சுடையநாயனார் புராணம்.

சங்கையிலாவான்மறையார் நாவலூர்வாழ்தவரதிபர் தம்பிரான்கு
ழராய வெங்கன்பிரான்றவ ளெரிக்கோரிலக்கு வாய்த்தவிசைஞானியார் தநய
ளெண்ணர்ச்சங்க, மங்கைபர்கடொழும் பாவைமணவாளம்மியவந்துதிக்கமா
தவங்கள்வருந்தச்செய்தார், வெங்கணாராவியு மினம்பிறைச்செ சென்னி
விடையினாரூர் செந்தச்சுடையனாரே.

திருநாவலூரிலே ஆதிசைவர்கூத்திலே சுடையநாயனார் என்பவர்
ருவர் இருந்தார். அவர் உலகம் எல்லாம் மெஞ்ஞான ஒளியாய்பெற்று உ
ய்யும்படி சமயகுரவராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைப் புத்திரராகப் பெற்ற
பெரும்பேற்றை உடையவர்.

உ

சிவமயம்.

எழுபத்தொராவது

இசைஞானியார் புராணம்.

நாவற்றிருப்பதிக்கோர்செல்வச்சைவ ராயகமாஞ்சுடையனாநயந்தவன்ப்
பூவைக்குலமடந்தைபொற்பாஞொம்புபுரிதம் குந்நுணந்துபொற்றெட்டு
யாவற்றிசைந்தலைவனவலியவாண்டவாரூரவதரிகவருந்தவங்கள்புரிந்தார்
யாவர்க்குமெட்டாதவிசைந்தவன்பவிசைஞானியெனஞானிதாமன்றே.

சுடைய நாயனாருடைய மணையார் இசைஞானியார் என்பவர் எம்பிரா
ன்குழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப்பெற்றருளிய அவருடையபெரு
ம்புகழைச்சீரியேனுடையபுன்மொழியினுலே புகழமுடியுமோ ஈழமுடியுது.

திருத்தொண்டர் புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சு

